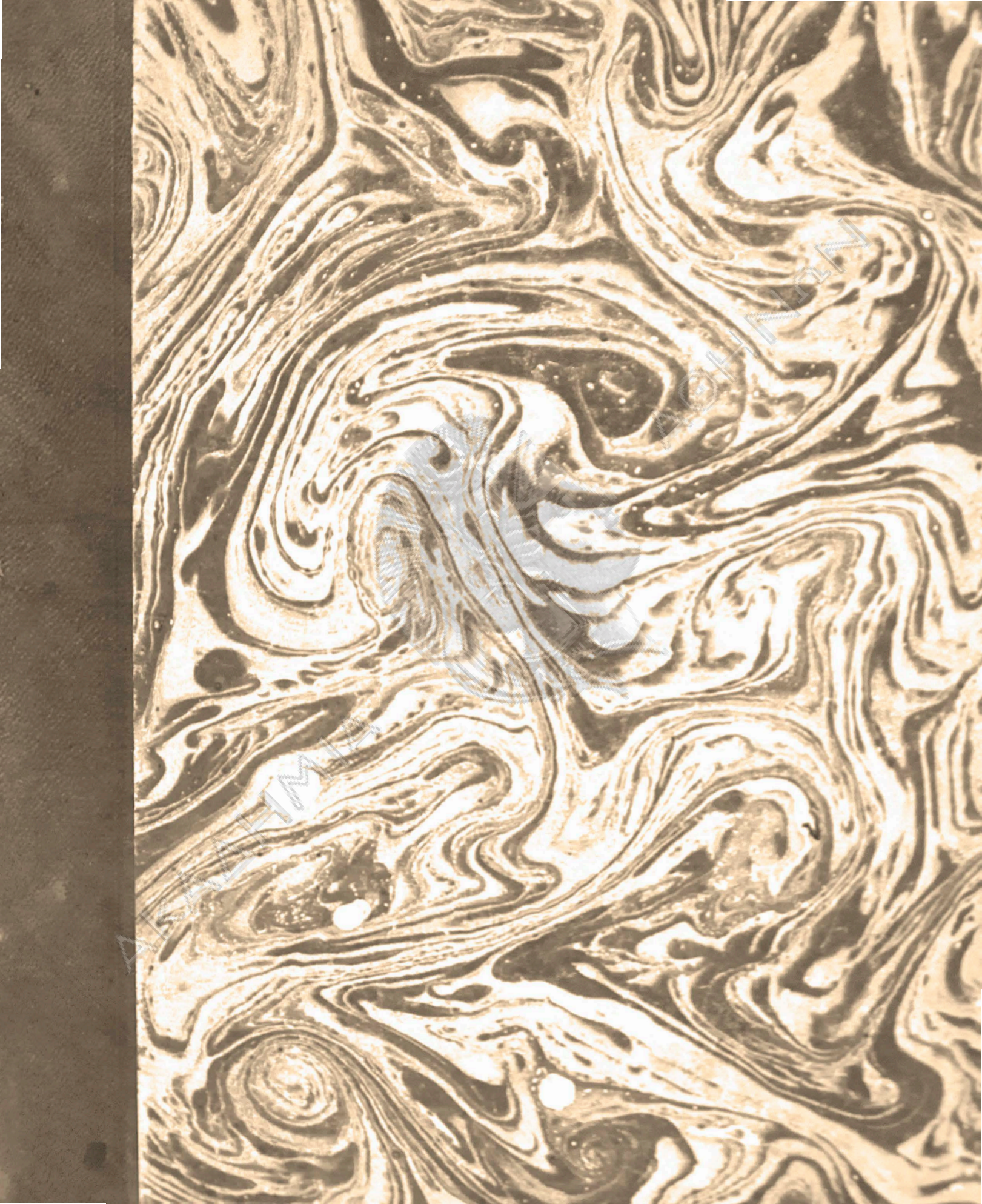

EX LIBRIS
G.J.ARVANITIDI
BYZANTINAE

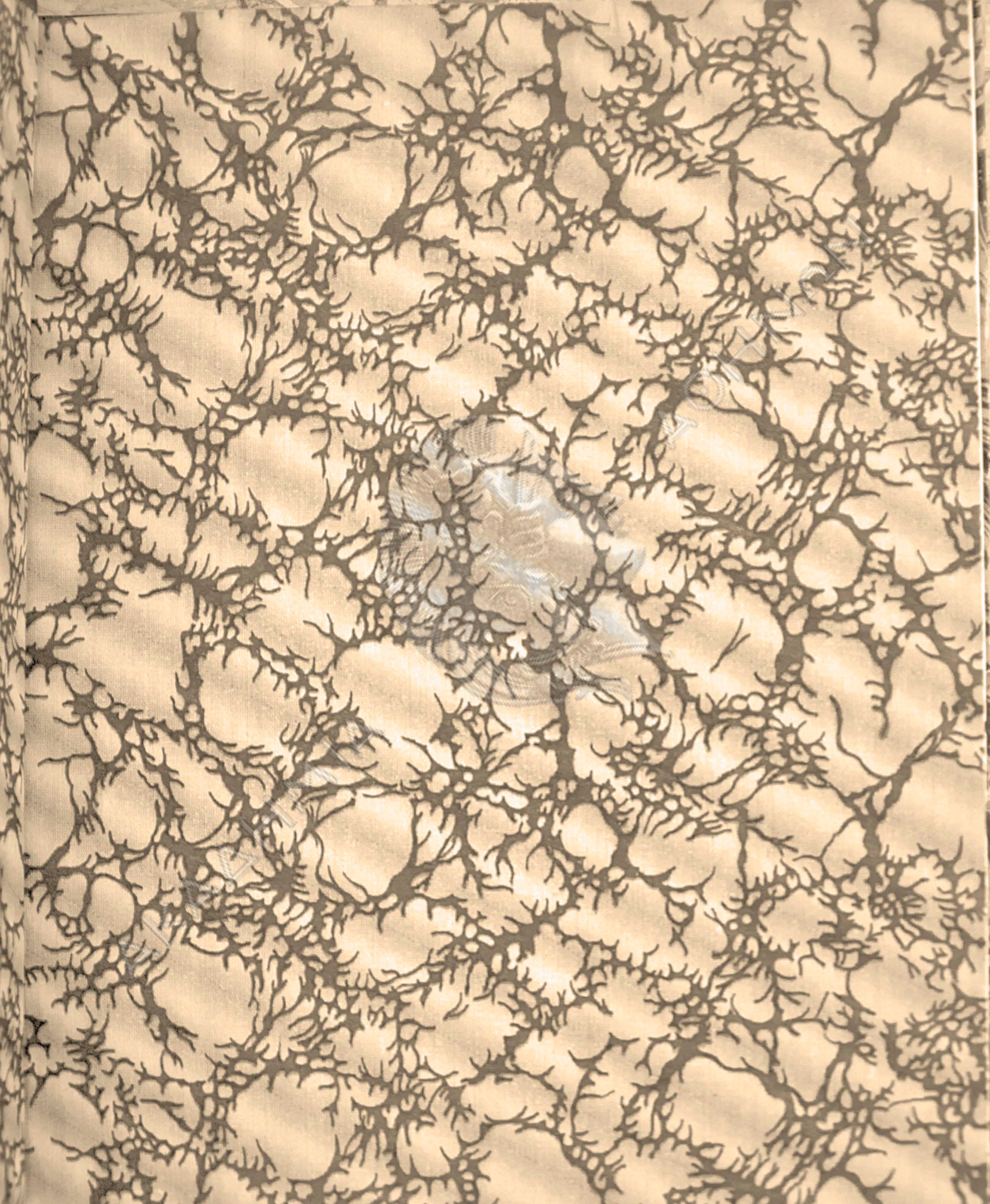

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

IOAN C. FILITTI
MEMBRU CORESPONDENT AL ACADEMIEI ROMÂNE

ARHIVA

GHEORGHE GRIGORE CANTACUZINO

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
EX LIBRIS
G. J ARVANITIDI
BYZANTINI
ΑΡΙΘ. ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ
864

BUCUREȘTI
Inst. de Arte Grafice CAROL GÖBL S-r I. Sr. Rasidescu
16, Strada Paris (fostă Doamnei), 16.
1919.

DE ACELAȘ:

1. Din arhivele Vaticanului. Buc. 1913.
   Vol I. Doc. bisericești (1353—1699).
   Vol. II. Doc. politice (1526—1788).
2. Lettres et extraits concernant les relations des Principautés Roumaines avec la France 1728-1810. Buc. 1915 (Doc. inedite din arhiva ambasadei franceze de la Constantinopol și a ministerului de externe al Franței).
3. Corespondența Domnilor și boerilor români cu Metternich și cu Gentz între anii 1812—1828.— Extras din An, Ac. Rom. Seria 2-a, Secț. ist. 1914. — (După doc. inedite. Câte-va publicate *in-extenso* în anexe. Altele le-am publicat în *Conv. lit.*, anul 45 (1911) p. 555. 686).
4. Așezământul cultural al mitropolitului Dositei Filitti, de la înființare până astăzi (1827—1910). Buc. 1911. (Cu o analiză a evenimentelor politice din Țara Românească între anii 1787—1812. S'au utilizat și izvoare grecești, puțin accesibile, privitoare la sec. XVI-XVIII.
5. Un grec românizat. Stolnicul Ștefanache Cremidi (1730—1764). În *Revista istorică* I (1915) p. 105.

---

6. România față de capitulațiile Turciei.— Extras din An. Ac. Rom. Seria 2-a, Secț. ist. 1915 cu doc. inedite).
7. Încercări de reforme în Muntenia sub Grigore Vodă Ghica (1822—1827). În *Conv. lit.* anul 40 (1906) p. 905. (Cu 2 scrisori inedite ale lui Metternich către Domn).
8. Documente inedite relative la epoca regulamentară. — În *Conv. lit.* anul 42 (1908) p. 506; anul 43 (1909) p. 550. 562. — În *Rev. de ist. arheol. și filol.* X (1909) p. 33 (jurnale inedite ale obștesței extraordinare adunări de revisie a Regulamentului organic al Moldovei). — *Ibid.* XI (1910) p. 192. — În *Viața Românească* III (1908) p. 178 (primele convenții între principatele române). — *Ibid.* V (1910) p 339 (despre abuzurile consulilor în epoca regulamentară). — În *Analele Acad. Rom.*, Seria 2-a, Secț. ist. 1911, p. 201 (turburări revoluționare în Țara Românească între anii 1840—1843.
9. Corespondența consulilor englezi din Principate, 1828—1836. — Extras din An. Ac. Rom. Seria 2-a, Secț. ist. 1916.
10. Domniile române sub Regulamentul organic 1834—1848. Ediția Acad. Rom. 1915. (Premiul Năturel din 1913).

---

11. Biserica Adormirea Maicii Domnului din Slatina (Olt) și restaurarea vechilor monumente.— În *Literatura și arta română* XII (1908) p. 413 și în *Conv. lit.* anul 46 (1912) p. 159.
12. O lămurire despre schitul Barbu (Buzău). — În *Revista istorică* II (1916) p. 52.
13. Cum s'a făcut alegerea de la 24 Ianuarie 1859. — În *Conv. lit.* Anul 50 (1916) p. 103.
14. Hrisoave și cărți vechi. — În *Arhiva soc. științifice și lit. din Iași*, anul 27 (1916) p. 7 (în continuare de publicație).
15. Expropierea: Dreptul istoric.—Chestia prețului.—In *Conv. lit.* Martie și Iunie 1919.

INDREPTĂRI ŞI ADĂOGIRI

La pag. XX. — Un Manuil Cantacuzino cu soţia sa Ana trăiau în Polonia la 1636 (Arh. Genealogică II 198 n. 4).

La pag. XXVIII rând 16. — De observat totuşi că viitorul Constantin Vodă (Cârnul) la 1629 şi 1630 vorbeşte de cumnatul său Const. vel pah. şi că în divan la 1630 Const. este vel pah., pe când vel post. e un Alexandru (Arhiva Genealogică II 187—191).

La pag. XXIX rând 19. — Mamuca della Torre era cumnat cu dragomanul Veneţiei la Poartă, Tomaso Tarsia, şi a avut şi 2 fii, pe Leopold şi pe Cristof.

La pag. 7 nota 1.—Pentru doctorul Boleac, v. Hurmuz. S. I³. 381.

La pag. 22. 168. 207—8 şi 317. — Dumitru vel ban 1616—1618 e Mogoşescu.

La pag. 110—113. — Dragul post. ot Slătioare a avut fii pe Paraschiv vornic, Const. post. şi comis., Dragul armaş şi pe Neagoe post la 1644.

La pag. 145 şi 306. — Barbu sluger la 1674 e Fihşanu, frate cu Preda vistier Tatomirescu.

La pag. 212 şi 324. — Iane vel vistier la 1630 e grec, Psirà (Arh. genealogică II. 201).

La pag. 212 şi 344. — Pentru Sima log. şi urmaşii lui, vezi Ionescu, Ist. Cotrocenilor p. 541.

La pag. 249 nota 2. — De adăogat Ciril Contarà, patriarh sprijinit de papistaşi contra lui Ciril Lucari la 1632 şi 1634 (Bis. ort. rom. XIX. 549).

La pag. 260. Dimachi. — Chiriţă Dimachi la 1707 (Cronica lui Radu Grecianu, ed. St. D. Grecianu, p. 152).

La pag. 266. Halepliu. — Un Iacov Halepinschi din Moldova obţine la 1673 indigenatul polon (Arh. geneal. II. 148).

La pag. 271.—Ianculeu. cf. Arhiva geneal. II. 99.

La pag. 281 rând 20. — Doctorul Dimitrie Notarà a fost căsătorit şi cu Safta Bălăcianu care la 1754 era moartă.

La pag. 285 rând 16. — Const. Cantacuzino stolnicul scrià lui Marsigli că în Muntenia mai erà un singur Paleologu. Probabil făceà aluzie la Paleologu vtori post. la 1707 (Cronica lui Radu Grecianu 158). In Crimea erau mai mulţi (Iorga, Const. Cant. stolnicul, 152).

La pag. 285 n. 13. — Manolache fiul lui Chiriţă Hurmuzaki (agă în Mold. la

1711) erà văr cu Nicolae Vodă Mavrocordat (Cronica lui Radu Grecianu, 217). Erà deci din familia grecească.

La pag. 288 rând 8. — Un Const. Rali sau Ralea, clucer în Muntenia la 1699 şi 1708 (Cronica lui Radu Grecianu).

La arborele Neculescu. — Iosif Neculescu medelnicer a avut şi o fiică, soţia lui Amza Jianu sluger. Erà moartă la 1832.

La arborele Fălcoianu. Trebue exclus Nica log. cu pretinsul fiu Petru. Nica era grec şi a avut fiu pe Preda. (Biserica ortod. rom. XXIII, 278). Soţia lui Drăgoi F. căpitan la 1653, era Alexandra fiica lui Teodosie banul Corbeanu-Buzescu. Trebue adăogat Badea log. din Fălcoi, 1550, soţul Radei fiică lui Momcea log. şi a Cârstinei fiica lui Radu Vodă cel mare.

La arborele Ghica. S'a omis descendenţa lui Grigore fiul lui Alexandru Vodă de la 1766. Grigore a avut fiu pe Alexandru zis Căciulă mare căsătorit cu Zoe Cantacuzino Păşcanu. Unica lor fiică, Alexandrina, a fost soţia lui Iancu A. Ghica.

La arborele Rosetti. Intâia soţie a lui Iordache Rosetti a fost Maria *Dabija*, nu *Buhuş* (Arhiva genealogică II 59). Din această căsătorie s'a născut numai Safta (*nu* Ecaterina) Catargi.

La arborele Ştirbei. Dumitru Ştirbei soţul Zamfirei, a fost fiul celui de al doilea Şerban Ştirbei şi al Păunei Buzescu.

La arborele Silivrianò. — Maria, soţia lui *Şerban* Racoviceanu dela Turia a avut fiice pe Smaranda Dumitrache Urianu, pe *Zoiţa* Dumitrache Grecianu şi pe *Maria* Jianu.

La arborele Vlădăianu. — Nicolae V. ispravnic de Dolj a fost soţul Luxandrei fiica lui Hagi Stan Jianu şi a avut fiice pe *Luxandra* Otetelişanu şi pe Ecaterina Buzescu. — Ecaterina *nu* era deci fiica lui Fota V. — Colonelul Ştefan V. căsătorit cu Smaranda Grecianu a avut fiice pe Steliana şi pe Zoe († 1919).

ÎNDREPTĂRI ȘI ADĂOGIRI

Pag. 1 nota 2. — Socol vel clucer din Cornățeni avea, la 20 Mai 1642, moșie în Orboești (Ialomița). Moș al său despre mamă era Socol vel vornic. (Arh. St. Mitrop. Buc. pachet 108 netrebnic).

Pag. 2 doc. 3 rând 9. — În loc de *Hrizea vel vistier*, citește *Hrizea* vel pah. 1651 — 3, vel spătar 1654.

Pag. 2 nota 1, rând 8. — Idem.

Pag. 2 nota 2, rând 4. — În loc de Buzinca *sluger*, citește *clucer*.

Pag. 3 doc. 7, rând, 9. — În loc de Serban vel vistier (*Bujoreanu*) citește (*Grecianu-Dragomirescu*).

Pag. 13 doc. 70, rând 4. — Idem.

Pag. 23 rând 11 În loc de *Gheorghe* comis, citește *Grigore*.

Pag. 23 rând 12. — În loc de Stoica log. *Tăriceanu*, citește *Târbăceanu*.

Pag. 25 rând 10 și 12. — Idem.

Pag. 30 doc. 120, rând 1. — În loc de *boerului*, citește *boerilor*.

Pag. 35 rând 8. — Cf. doc. 131 la pag. 34: Pătrașco pah. ot *Costești*. Într'un doc. de la 1638 în posesiunea doamnei Smaranda general Corlătescu: Pătrașco pah. ot *Cârtești*. v. pag G.

Pag. 36 nota 1, rând 3. — Este vorba de Calotă II Bozianu. — Cf. doc. 655.

Pag. 37 rând 13. — În loc de Badea vel clucer *Bucșeanu*, citește *Bălăcianu*.

Pag. 39 nota, rând 5 și 8. — State sau Stan Popescu biv treti vistier 1747 pare a fi identic cu State pah. 1710.

Pag. 40 doc. 150, rând 4. — În loc de *Gârlovi*, citește *Gârbovi*.

Pag. 47 doc. 169, rând 5. — Răducanu Băleanu a existat. — Cf. doc. 159.

Pag. 48 nota 1. — Clucerul Dumitrache Varlaam se întimpină și la 1795. Moare la 1796 (Urechia IV. 496. V 149. — Cf. doc, 436. 437). — Fiul său Constantin era serdar la 1793 (Urechea II. 476. — Cf. pag. 73 nota 3). — Dumitrache Fotache e clucer și la 1795 (Urechia IV. 496. Clucerul Dumitrache de la 1784 ar putea fi Dumitrache Panaiotache, care a avut soție pe Elena, iar fii pe Ruxandra și pe Ștefanache (Urechea II. 476) — Trebue deosebiți deci patru eluceri Dumitrache, contimporani.

Pag. 54 doc. 190 rând 6. — Badea clucer este *Bucșeanu*.

Pag. 54 nota 4, rând 5 — Velisarie fiul lui Ghencea Rustea, trebue deosebit

de Velisarie Rustea de la 1645 (C. G. Mano, 19). — *Ibid rând 6—7*, în loc de *Revista nouă*, citește *România nouă*.

Pag. 57 rând 17. — Chirca log. este *Rudeanu*.

Pag. 71 doc. 224. — În loc de *Grigore* al Ungro-Vlahiei, citește *Dositei* (Filitti).

Pag. 86. — Pentru moșia Mănești a mănăstirii Gruiu, vezi Arh. St., Gruiu, pachet 3 și 5. — Moșia se învecina cu Tătaru și cu Călnești de pe Colceag (acest volum, pag. 54. 58).

Pag. 87. — No. curent al celui d'întâi doc. este *274*.

Pag. 88 doc. 278 și nota 1. — Trebue deosebit Dragomir banul de Dragomir vornicul. Vezi indicele.

Pag. 88 doc. 281, rând 5. — Citește: Radu Cocărăscu, vel clucer *za arie*.

Pag. 110 și următoare. — Cu privire la boerii de la Orboești, Târbăceni și Mănești, adaog următoarele documente:

1556 (7064) — Pătrașcu Vodă cel Bun lui Tudor vel log. și lui Dragomir vel vistier, să ție Târbăcenii toți. (Acad Rom.) Condica Golgota, ms 2071 f. 67).

1564 (7073) Oct. 8, — Alexandru Voevod lui Tudor vel log. și fraților lui să ție Runcul și Brebul. (Acad Rom. doc. 43/CXXXIV).

1574 (7082) Iunie 20. — Alexandru Voevod către Tatul log. (din Bucșani) și jupânița lui, Caplea, fiica Barbului vornic, să ție părțile unchiului său Stanciu din Petroșani și din Negoești. (Acad. Rom. Actele Rosetti-Bălănescu,, 168).

1577. — Intărirea stăpânirii lui Oprea din Mănești (și Bărbătești, log. sub. Ștefan Vodă Surdul 1591) asupra moșiei Mănești (vecină cu moșia mănăstirii Mărgineni. Lungul moșiei merge din matca Ialomiței cea veche. Acad. Rom. doc. 52/CXXXIV. — Cf. Ghibănescu, Surete și izvoare V. 143. — Bilciurescu, Mănăstirile închinate; 222).

1582 (7090) August. 27. — Stroe armașul din Mănesti. (Arh. Stat. Secția istorică).

1590 (7098 Maiu 23. — Mihnea Voevod, lui Barbu și lui Stroe din Mănești, să le fie jumătate din Târbăceni, pentru că le este moștenire de la tatăl lor Dragomir vel vistier încă din zilele lui Vintilă Vodă. (Acad. Rom. Codica Golgota, f. 68. — Arh. St. secția ist. — Hașdeu, Cuvinte din Bătrâni. I. 62).

Fără dată. — Mihnea Voevod către postelnicii Staico și Barbu cu frații și fiii lor, ca să le fie Târbăcenii cumpărați de Tudor vel log. tatăl lui Staico, și de Dragomir vel vsitier, tatăl lui Barbu. (Acad. Rom. l. c. f. 69 și 94). Soția lui Tudor, anume Stana și fiul lor Staico post. fac danie mitropoliei din Târgoviște moșia Drăgănești. (Grecianu, Genealogii, II. 245).

1595 (7105) Iulie 30. — Pricina unei jupânese Maria cu Drăghici spătarul din Mănești (fiul Oprii log. și frate cu Nan și cu Hrizan din Bărbătești) pentru moșia Grădiștea. Muscel. (Arh. Stat, Secția ist). Soția lui Drăghici era jupâneasa Mihnea. Au avut fii pe Pătrașcu și pe Pană 1628. (Acad. Rom. doc. 71/XLI și Condica mănăstirii Câmpulung, II. 16).

1623 Nov. 10. — Alexandru Voevod întărește lui Radu log. partea din Dedu-

leşti cumpărată de la Barbu post. şi fratele său Ivan din Măneşti, (Acad. Rom. Actele Rosetti Bălănescu, 20. — Greceanu, II. 214. — Acest volum, pag. 202).

Fără dată, pe la 1626. — Barbu post. din Măneşti vinde a patra parte din Tărbăceni lui Stoica log. Tărbăceanul. Scrie Nenciul vornic din Măneşti. (Acad. Rom. Condica Golgota, f. 70).

1629 Iunie 6. — Neacşa. jupâneasa Ştoicăi log., vinde mânăstirii Golgota partea din Tărbăceni cumpărată de la Barbu post. din Măneşti. (Acad. Rom. l. c. f. 73).

1637 Sept. 18. — Matei Basarab întăreşte stăpânirea lui Grigore vel vistier asupra moşiei Poiana (Dâmboviţa) cumpărată de la Preda post. şi de la Fratele său Vintilă din Măneşti, feciorii Badei post. din Bucşani şi ai jupâniţei Chiajna din Măneşti. (Acad. Rom. Creşterea colecţiilor, XVI. 271').

1638. — Radu vel vistier Cocorăscu are moşie în Şiriu cumpărată de la Vişa din Măneşti. Martori: Barbu post. ot Măneşti, Pătraşco pah. ot Cârsteşti, Mihalcea post ot Corneşti, Preda post ot Corneşti, Pană feciorul lui Drăghici spătar (ot Măneşti şi Bărbăteşti). Actele doamnei Smaranda, general Corlătescu.

1640. (7148) Iunie 20. — Pătrascu post. şi fratele său Pană, fiii lui Drăghici spătar din Doiceşti (*rectè* Măneşti), vând moşia Grădiştea ce fusese cumpărată de moşul lor Oprea log. (Acad. Rom. Condica Câmpulung, II 22—3. — Tot din Doiceşti, în loc de Măneşti, numeşte un doc. din 1658. (C. G. Mano, 21) pe Nan post. şi pe fratele său Hrizan, fraţii lui Drăghici.

1672 Mai 4. — Grigore Vodă Ghica întăreşte lui Pătraşcu vel căpitan za Dorobanţi (Bucşanu) şi fratele său Badea clucer, nepoţii Barbului spătar şi ai jupânesei Neacşa din Măneşti, moşie în Runcul, pe apa Ialomiţei (Dâmboviţa). Moşia fusese lăsată de Neacşa din Măneşti vărului ei Barbu spătar, iar aceasta lăsase toată averea nepoţilor săi Pătraşcu şi Badea, fiindu-i rudele cele mai aproape, (Acad. Rom. Doc. 212/CL Copie).

1679 Iunie 5. — Stanislav din Runcul, cu feciorii, se vând rumâni lui Pătraşco biv vel pitar, cum fusessră rumâni ai moşului său Barbu post. din Măneşti. (Acad. Rom. Doc. 214/CL).

1680 Martie 8. — Sătenii din Runcu către Barbu post. fiul lui Pătraşcu vel pitar, pentru o datorie. (Acad. Rom. Doc. 216/CL).

1691 Oct. 5. — Constantin Voevod lui Barbu vtori comis fiul lui Pătraşco căpitan Bucşanu, ca să ţie moşia Larga (Ialomiţa,) ce-i este de la moaşă sa Neacşa Măneasca, vara Barbului spătar Mănescul, moşul Barbului comis. O parte din moşie fusese lăsată de Neacşa nepotului ei Pătraşco căpitan, iar altă parte acesta o avea de la mama sa, Anghelina (Acad Rom. doc. 121/CXLI).

1692 Fevr. 14. — Barbu vtori comis, fiul lui Pătraşco căpita Bucşanu, vinde parte din Runcu lui Şerban vtori log. (Acad. Rom. Doc. 219/CL).

1709 (7217) Iunie 20. — Pătraşcu Brezoianu vel serdar şi Grigore Băleanu vornic za Târgovişte dau carte lui Barbu comisul Mănescul pentru alegerea moşiei ce

are în hotarul Măneştilor de sus pe apa Prahovei. (Arh. St. Surpatele, pachet X act 9).

1709 (7217) Iunie 20 — Cartea aceloraşi pentru partea ce are tot în Măneştii de sus, pe apa Prahovei, judeţul Dâmboviţa, Vintilă log. Bucşanul, de moştenire şi de cumpărătoare de la unchiu-său Preda căpitan Bucşanu şi de la frate-său Constantin post. (ibid).

1742 (7250) Iunie 25. — Constantin, fiul lui Matei Popescu, dăruieşte bisericei Olteni din Bucureşti, mai mulţi stânjeni din moşaia Măneşti, moştenire de la părinţi. Hotare: moşia mânăstirii Gruiu şi moşia mânăstirii Mărgineni. Lungul moşiei merge din matca Ialomiţei cea veche până în moşia mânăstirii Radu Vodă. (Acad. Rom. Ms. 614 f. 117). Cf. doc. din 1577.

1778 Iulie 1. — Hotărnicia dintre Zamfir Mănescu şi sora sa Stanca, soţia polcovnicului Badea Popescu, pentru moşia Măneşti din judeţul Dâmboviţa. Tatăl lui Zamfir şi al Stancăi fusese Constantin Mănescu. — O parte din moşie se numea Măneştii de sus sau Comănacu şi cădea în Prahova. Arh. Stat. Surpatele, pachet X).

1836 Noemvrie 25. — Mânăstirea Viforâta avea moşie în Măneştii de sus vecină cu Măneştii a Smarandei Măneasca dohtoroaia (văduva lui Silivestru Filitti). Smaranda cumpărase moşie şi în Comănacu sau Coada Izvorului de la Constantin Lipoveanu. Moşia Baltiţa a boerilor Lipoveni era tot trup din Măneşti. Coada Izvorului aparţinuse la 1709 lui Vintilă log. Bucşanu. (Arh. Stat. l. c, act. 34).

Pag. 110 doc. 319 rând 6. — Stanciu vel post. este Stanciu fiul Bengăi (Bengescu).

Pag. 112 rând 3—4. — Preda vel spătar, este *Brâncoveanu.*

Pag. 112 doc. 326, rând 16. — Idem.

Pag. 113 rând 8. — Mihalcea este Cocorăscu.

Pag. 114 doc. 332 rând 11. Badea vel clucer, este *Bucşanu.*

Pag. 114. doc. 333 rând 2. — Radu Cocorăscu este clucer *za arie.*

Pag. 116 doc. 342 rând 11. — In loc de Grigore post. *Bălăceanu*, citeşte *Baleanu.*

Pag. 116 doc. 343 rând 6. — Pătraşcu căpitan Brezoianu devine vel vornic la 1715 şi a avut fii pe Ştefan vornic za Târgovişte 1749 şi pe soţia grafului Ion Bălăcianu. (Acad. Rom. doc. 3/XIV. 26/XXIX 132/XXXII.

Pag. 116 doc. 358. — Data *1697* este greşită. Trebue *1692.* — Cf. cu divanul dela doc. 148.

Pag. 124 nota. — Public aci foaia de zęstre a altei fiice a lui Radu Slătineanu, anume Anastasia. (Colecţia de acte a d-lui Barbu Catargi.

Cu mila şi cu ajutorul lui Dumnezeu, foae de zestre a prea iubitei fiicii mele Anastasii după cum în jos de arată. Mai 26, 1781.

taleri

150 patru comştile (?) de zmaragduri;
220 un soare cu diamant;
820 patru perechi cercei însă:

taleri

250 o pereche cu diamanturi şi cu aripile de diamanturi;
250 o pereche cu zmaragduri şi cu aripile de diamanturi;
250 o pereche cu zamfiruri cioguliţi, cu aripile de diamanturi;
40 pereche iar cu zmaragduri cioguliţi, cu aripile de diamanturi.
820

700 un harhal [1] cu picere de diamanturi
400 o pereche paftale cu diamanturi
200 o suia [2] cu diamanturi

} pentru acestea neprimindu-le cu acest preţ care le-am făcut eu, să am a-i da aceşti taleri 1300 şi să-mi iau aceste lucruri însă cu soroc de acum din leat 1784 până în doi ani.

700 douăzeci mutcaluri [3] mărgăritar;
360 un ceasornic de aur cu leasa de mărgăritar şi cu o stea de diamant;
30 o pereche paftale argint poleite cu aur;
850 opt inele de aur, însă:
250 un inel cu diamant;
160 ipac unul cu diamant;
60 ipac unul cu diamant;
70 ipac unul cu zmaragd;
160 ipac unul cu zmaragd, eschimadem [4];
60 ipac unul cu zamfir damla (?);
60 ipac unul cu robin;
30 ipac unul cu zamfir cioplit.
850

890 un rând de haine chesmiriu cu giubeaoa blănită cu pacea de samuri şi profirurile cu spinarea şi cu şireturi pandişpan;
580 un rând de haine chesmeriu cu giubeaoa blănită cu pacea de răs şi cu profirurile de guşi de răs şi cu şirături pandişpan;
300 un rând de haine rochia cu anteriu i tilivichia de atlaz vărgat cu fir saia [5] cu giubeaoa de dulghet [6] saia cu florile de sârmă cu şireturi bune, blănită cu pacea de jder şi profirurile de nurcă şi tilivishia blănită cu cacom;
150 un rând de haine de lastră cu giubeaoa de damceahanea blănită cu sângeap negru şi cu şireturi bune;
280 un rând de haine de petel cu giubeaoa blănită cu cacon şi cu tilivichia blănită cu cacon şi cu şireturi bune;
150 un rând de haine ghermesut cu florile de fir cu giubeaoa blănită cu profirurile de nurcă tilivichia blănită cu cacom şi cu şireturi bune;

[1] Colan, salbă.
[2] briceag.
[3] echivalentul caratului de azi
[4] metal vechi.
[5] postav de Veneţia, haina făcută din asemenea postav, anteriu.
[6] Stofă de Tibet.

taleri

160 un rând de haine damceanhanea cu giubeaoa blănită cu sângeap negru și cu șireturi bune;

270 o giubea de frânghie [1] cu flori cu șireturi bune de vară și două rochi citarii [2] i o rochie tulpan cu flori cu șireturi bune;

350 orânduială așternutului dintăi 4 fețe perne mici i una mare cu fultucii lor cusute cu fir saia cu rățelele lor i cearșaf dupeste așternut cusut cu fir saia peste tot cu plapoma de lastră roșie cu fir cu cearșaf cu colți cusut cu fir cu salteaoa de lastră roșie;

200 orânduiala așternutului al doilea: 4 fețe perne mici i una mare cusută cu fir cu cearșaf cusut cu fir cu plapuma de ghermesut turungiu [3] cu flori de fir cu cearșaf cu colți de fir, cu salteaua de ghermesut cu flori de fir, cu 2 perne;

100 două rânduri așternuturi cu rățele umblate cu fir cu cearșafurile sadea;

120 douăsprezece cămăși de borangic;

40 un tacâm de bae;

100 cinci perechi cintieni;

80 o zăvastă [4] de atlaz;

60 o oglindă cu peșchirul ei;

40 două sipeturi, unul de haine, altul de frânghie;

100 trahilele [5] stithopanuri [6] țivrele [7] cu fluturi și testemeluri;

300 douăsprezece perechi cuțite cu lingurițele lor de argint i o lingură mare de argint i două solnițe de argint i două linguriță argint mici cu tocu lor;

40 una căție cu caluptan (?) de argint

45 douăsprezece zarfuri de argint cu feligenile lor farfurie;

60 una tavă de argint;

25 un ibric de argint de cafea;

67 două sfeșnice de argint;

25 o farfurie cu lingurița ei de argint;

70 două tacâmuri de masă cu șărvetele lor cu 4 prosoape cusute;

42 două tocuri talere cositor;

30 un toc tipsii cositor;

10 un lighian cu ibric;

---

[1] Stofă franceasca, apusană.

[2] Fel de alagea din care se făceau anterie.

[3] Culoare portocalie.

[4] Zăveastă, perdea.

[5] Pieptare.

[6] Stofe pentru pieptare.

[7] Cevrea, gevrea, batistă de borangic fin.

640 un provodnic [1] cu șaoa cu hașaoa [2] de argint cu scările de alamă cu rafturi [3] haidără de argint;
695 o catără cu hamuri și 6 telegari;
200 o sută mătci stupi;
200 o sută oi cu mei;
340 cincisprezece epe cu armăsari:
150 cincisprezece vaci cu bohai;
150 doisprezece boi;
3534 moșia Maia i Rădulești stânjeni 1178 sud Ilhov;
2247 bani 60 moșia Ceganii stânjeni 1798, sud Ialomița;
2481 bani 30 moșia Voivoda i Bacile stânjeni 1985, sud Teleorman;
1000 viile după Valea Mantii cu șopron învelit cu uluce și cu toate cele trebuincioase, sud Saac;
1000 viile de la Fifireți cu șopron și cu cele trebuincioase, sud Prahova;
750 cincisprezece suflete țigani cu trei fete în casă;
2000 bani gata.

24501 bani 90.

Acestea de la noi și blagoslovenie, iar de la milostiv Dumnezeu dar, milă și spor.

Radu Slăt(ineanu) *biv vel clucer.*

Pag. 129 doc. 393 rând 5. — Vlad log. este Cocorăscu.

Pag. 130 doc. 397 rând 3. — In loc de *Iordache* Cantacuzino, citește *Constantin.*

Pag. 142 doc. 423 rând 3. — In loc de *Ganea* vel vistier, citește *Ghinea* și în loc de Constantin *vel comis*, citește *vel post.* (Cantacuzino). Cf. doc. 426.

Pag. 143 doc. 429 rând 1. — Iordache (Pârșcoveanu) este clucer *za arie.*

Ad. pag. 176—7. — La actele moșiei Strâmba adaog:

1667 Mai 4. Cartea a 6 boeri luați de Pătrașco căpitan Bucșanu și de fratele său Badea clucer pentru a hotărnici moșia Strâmbă cumparată de Tudoran clucer (Vlădescu) de la Negoiță din Văcărești și de la jupâneasa lui Neacșa, sora lui Pătrașcu și a lui Badea, moșie ce fusese dată de zestre Neacșăi. (Arh. St. Mitrop. Buc. pachet 94 netrebnic, copie din 1786).

Pag. 178 doc. 571 rând 6. — In loc de *Grecainu* citește *Grecianu.*

Pag. 203 doc. 649. — Data *1593* e greșită. Citește *1581.*

Pag. 204 doc. 655 rând 3. — E vorba de Calotă II Bozoianu. Cf. pag. 36 nota 1.

Pag. 211 doc. 673 rând 18. — In loc de *mama* mătușii ei Tomana, citește *mâna.*

Pag. 214 doc. 679. — Doc. este din anul 1647. Cf. divanul de la doc. 687.

---

[1] Pohodnic, hăț, ham.

[2] Harșale, pătură cu cusături.

[3] Tacâmul pentru cal.

Pag. 217 doc. 689 rând 5. — Greşit: *(Radu) Hrizea (Popescu)* vel pah. — Citeşte *Hrizea.* Vezi indicile.

Pag. 220 rând 1. — În loc de Hirzea vel spătar, citeşte *Hrizea.*

Pag. 220 doc. 697 rând 9. — In loc de *Papa,* citeşte *Pană.*

Pag, 228 rând 19. — Badea vel clucer este *Bălăcianu.*

Pag. 228 doc. 713 rând 9. — Idem.

Pag. 229 rând 22. — Idem.

Pag. 267, rând 10, în loc de *Hrisoseoleu,* citeşte *Hrisoscoleu.*

Pag. 273. rând 17, în loc de Nicosia *în Greta,* citeşte *în Cipru.*

Ad. pag. 292. — Adaogă familia *Schinà,* pentru care vezi lucrarea lui Rangabe.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

INDREPTĂRI ŞI ADĂOGIRI

La arborele familiei Cantacuzino, tabloul II. Şerban Vodă Cantacuzino a avut două soţii, pe Maria Leurdeanu[1] şi pe Maria fiica lui Gheţea clucer, originar din Nicopole. Şerban Cantacuzino vornicul, fiul lui Drăghici, a avut de asemenea două soţii, pe Maria, fiica lui Ghencea vornicul Rustea, zis şi Văleanu, şi pe Andriana Fălcoianu.—De asemenea trebue adăogat că Ancuţa, fiica post. Const. Cantac. a fost măritată întâi cu Ianache post., fiul lui Apostol Catargi. Ianache era † la 1653, fără copii.

La pag. XXIX rând 17. — Ancuţa fiica post. Const. Cantac. a fost măritată întâi cu Ianache post., fiul lui Apostol Catargi (Act din 1653 la d. Barbu Catargi).

La pag. XXXII nota 3 şi la pag. 54 nota 4. — Soţia lui Şerban Vodă Cantacuzino n'a fost fiica lui Ghencea Rustea vornicul, ci a lui Gheţea, de neam sârb de la Nicopole[2], care fusese deja clucer mare la 1662 când fiica sa Maria, în vârstă de 15 ani, era măritată cu Şerban, pe atunci vtori logofăt[3]. Gheţea trebue deci deosebit de Ghinea sau Ghincea Rustea, zis şi Văleanu, vel portar între 1669—1672, v. post. 1679, v. vornic la 1688[4] şi care, la 1659 se căsătorise cu Ilinca Rudeanu. Fiica lui Ghincea şi a Ilincăi, numită de asemenea Maria, a fost întâia soţie a celuilalt Şerban Cantacuzino, fiul lui Drăghici şi nepot de frate al lui Şerban Vodă. Această Maria a murit tânără, la 1696[5], pe când doamna Maria a lui Şerban Vodă a murit bătrână la 1725[6]. In fine, un alt Ghencea, sluger la 1692, a fost fiul Jipii aga[7].

Tot la pag. XXXII nota 3, la pag. 25 nota 2, şi la pag. 88 nota 1. — Identificarea lui Mihai postelnic din Văleni, de la 1620 şi 1632 cu Mihai post. Rudeanu de la aceiaş dată, este greşită Mihai din Văleni era nepot al lui Drăguşin banul care era fratele Mitrii vornic din Hotărani (Olt azi Romanaţi). De asemenea era nepot al lui Dumitru vornic, care însă nu este Dumitru Filişanu din sec. XVII-lea[8], ci Dumitru vornicul de pe vremea lui Mihai Viteazul, care avea moşie la Epoteşti

[1] Magazin ist. I. 381, IV, 363.

[2] *Albumul familiei Cantacuzino*, portretele de la Coltea.

[3] Acest volum, p. 54, 144, 222, 225—6, 320.

[4] Acest volum, p. 38, 54, 60, 230, 232.

[5] Doc. din 1702 în Radian, Monografia com. Văleni, p. 139.

[6] Acest volum, p. 54 nota 4.

[7] Vezi arborele Cocorăscu, la sfârşitul volumului.

[8] Acest volum, p. 317.

(Olt)[1]. Mai era Mihai din Văleni nepot lui Dragomir vornicul, dar iarăşi nu al lui Dragomir vornicul din sec. al XVII-lea, ruda Rudenilor[2], ci al lui Dragomir vornic 1568, 1576, căruia i se atribue un fiu Petru, vel spătar între 1587—1607, din Fălcoi[3], (Romanaţi, vecin cu Hotărani). Dumitru vornicul şi Dragomir vornicul erau veri între ei şi nepoţi ai lui Dobromir banul de la 1568. Un Tudor din Hotărani şi Văleni se întâmpină la 1570[4]. Mihai din Văleni era deci mai de grabă din neamul boerilor de la Hotărani. Am avea următoarea spiţa[5]:

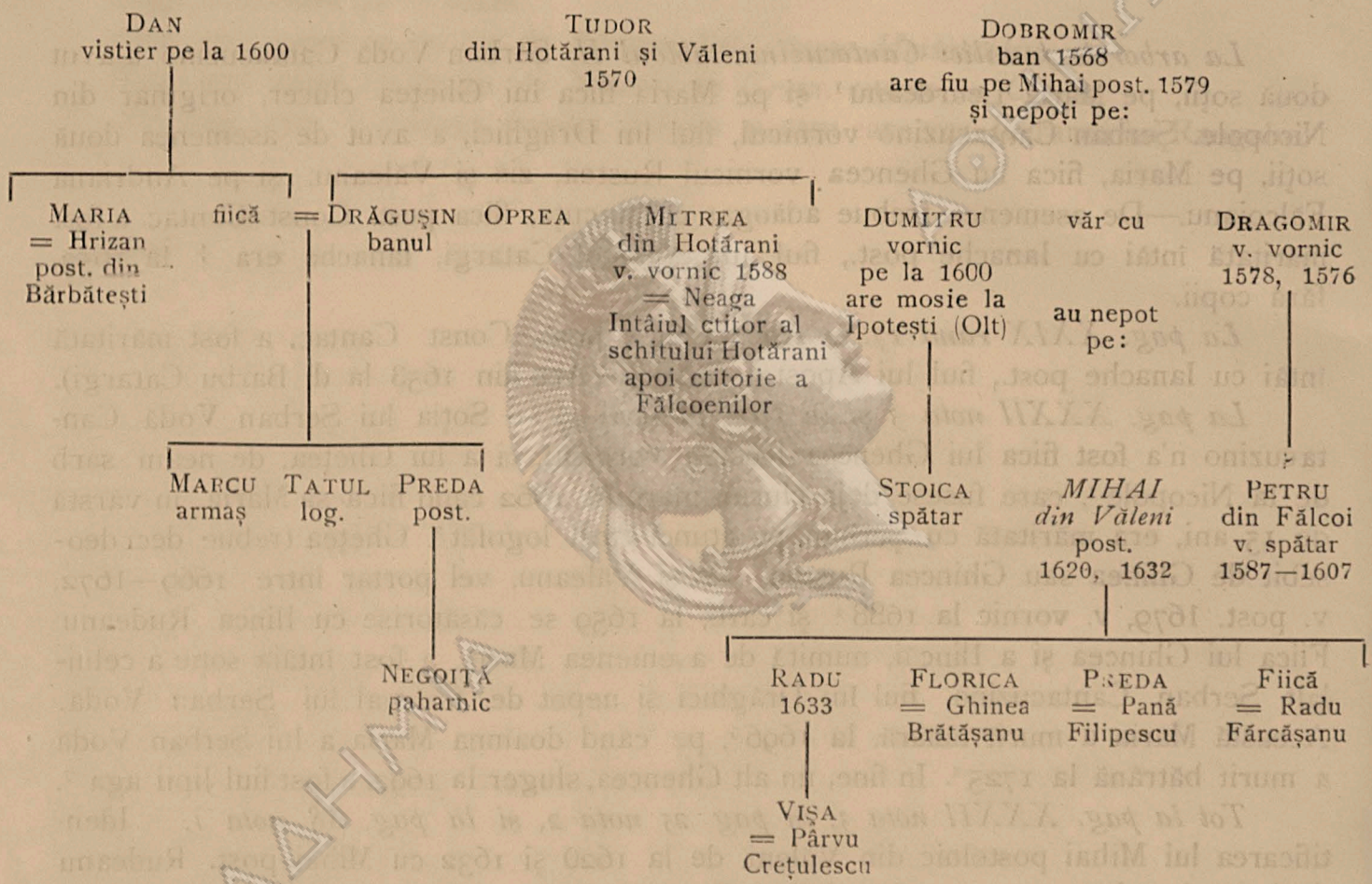

La pag. XXXIV. — De adăogat la ctitoriile Cantacuzinilor, biserica de piatră din Ruşii de Vede (Urechia, Ist. Rom. XII, 440). Biserica de la Fântâna boului trebue deosebită de biserica Doamnei (Tunusli, tr-Sion, p. 178).

La pag. 2, nota 2, rândul 2. In loc de *Pană*, citeşte *Papa*.

La pag. 23 rând 12 şi la pag. 25 rând 10 şi 12. — Tăriceni sau Târbăceni azi Tăriceni, pl. Târgşor (Prahova), aproape de Mănesti.

[1] Grecianu, genealogii. II, 323—4.

[2] Acest volum p. 316.

[3] Leca, Familiile boereşti române, Buc. 1809, p. 212.

[4] Grecianu, l. c. II, 306.

[5] Ibid. 154 şi Filitti, Aşezământul Dositei Filitti, p. 183—4.

La pag. 41, nota 6, P. Const. Xipolitos, zis și Zaguriano, vezi Geneal. Cantac. ed. Iorga, p. 359.

La pag. 42 nota 5, rând 1—2. — E vorba de Colentina Florescului, cum se numea la 1812. (Urechia, Ist. Rom. XI, 802).

La pag. 45, 66, 125—6, 324. — Trebue deosebit Ianache serdar și hotarnic la 1750 (p. 45, 66) de Ianache Silivrianò, comis la 1745 (p. 125—6).

La pag. 94, nota 1. — Intâia soție a lui Scarlat Mihălescu, Ecaterina, era fiica lui Constantin Asan-Micșunescu și a Mariei Leurdeanu.

La pag. 103 rând 9. — In loc de *vel* log., citește *vtori* log.

La pag. 107 și 277. Gheneralul comite rus Nicolae Mavros a fost *fiul* lui Nicolae M. din epoca regulamentară și al Profiriței Ghica.

La pag. 120 nota 3 și pag. 344. — Socol medelnicer a fost *ginerele* lui Preda vel ban Bucșanu. (Acte din 1708 și 1710 în colecția d-lui Al. Fălcoianu, directorul Monitorului oficial, acte din care se vede și că moșia Mănești, azi în Prahova, se întindea atunci în Dâmbovița).

La pag. 194 rând 4 și pag. 323. — Ianache Hafta n'a fost *vel* log., ci *vtori*. La 1817 era biv vel serdar.

La pag. 214 nota. — Un doc. din 1653 din colecția d-lui B. Catargi stabilește că erau frați cei trei Catargi de la începutul sec. XVII-lea: 1) Ianache banul. A avut fiu pe Gheorghe, așezat în Moldova, v. pah. la 1653. Gheorghe avea nepot la această dată pe un Vasile post. (Un Vasile post. la 1652 în acest volum, p. 142).— 2) Nicolae, v. post. 1618, v. spătar 1621—4, ginerele lui Pană vistier. Fuge în Moldova la 1632. La 1653 era mort. Lasă copii. — 3) Apostol, v. post. 1619, apoi v. pah. (Un Apostol v. pah. la 1626, acest volum p. 25). A avut fiu pe Ianache post., căsătorit cu Ancuța, fiica post. Const. Cantac. La 1653 Ianache era mort fără copii.

La pag. 219 rând 30. — In loc de *Pană* citește *Papa*

La pag. 220, rând 13, trebue într'adevăr *Papa și nu Pană* cum s'a corectat la pag. H rând 4.

La pag. 225 rând 12.— Gheorghe, vel stolnic la 1668, *nu* este Ghencea Rustea.

La pag. 246 nota 3. — Un Mihai Perdicari, vel pitar în divan 1805.

La pag. 250 rând 20. — La 1812 Iorgache Argyropol era biv vel ban și caimacam Craiovei.

La pag. 256 Caramanlâu. — Un Iordache C. serdar 1809. Iorgache, ginerele lui Caramanlâu, la 1820. Răducanu C. biv vel pah. 1818 (Urechia, Ist. Rom. XA. 914, XI, 706, XII, 455).

La pag. 260. Adaogă familia *Darvari.* Rudă cu frații Dimitrie și Ioan, fii ai lui Nicolae Darvari din Clisura, cunoscuți în literatură neoelenică la sfârșitul sec. al XVIII-lea, doctorul Const. Darvari a fost căsătorit cu Elena fiica lui Ioniță Băbeanu, stolnic, și a Sofiăi sora marelui log. Alecu Nenciulescu.

La pag. 262, Facà. — Ioan F., fost pah. și clucer, era † la 1811.

La pag. 262 Filodor. — Un Dimitrie F. serdar 1813 (Urechia XA. 560).

La pag. 270 rând 14. — Dinu Hrisoscoleu a avut și un fiu Constantin (Urechia, XA. 582).

La pag. 270 rând 24. — Manolache Hrisoscoleu a fost într'adevăr frate cu precedenții (Urechia, XA, 582).

La pag. 271 rândul din urmă. In loc de *cumnatul* lui Petrache, citește *ginerele.* Tot acolo nota 10 se referă la mormintele de la Haskioi (rând 19). Trimeterile ce urmează trebue schimbate în 11—14.

La pag. 286 rând 20—1. — Smaranda n'a fost fiica lui Polizache, ci sora lui, născută din a doua căsătorie a tatălui lor cu Maria fiica lui Constantin Asan-Micșunescu și a Mariei Leurdeanu (A. V. Gâdei, Monografia com. Bragadiru-Bulgaru din Ilfov, p. 48).

La pag. 289 rând 1. — Un Grigore Ralli sau Ralea (probabil același cu Rallet) e vel hatman la 1813 (Urechia, XA, 215). Un Costache Rallet e cămăraș la 1811, clucer la 1820. (Ibid. XII, 455).

La pag. 290, Romaniti. — Grigore R. serdar 1803, v. vistier 1816. Scarlat R. medelnicer 1811 (Urechia XI, 744).

La pag. 292 rând 9.— Nicolae Scanavi era la 1815 v. post., caimacam Craiovei Urechia XA, 51).

La pag. 292, Scordyli. — Un Ioan S. serdar 1814 (Urechia XA, 508).

La pag. 298 rând 5. — Alecu Vilară a fost succesiv medelnicer 1809, stolnic 1816, clucer 1818, agă 1820.

La pag. 308. — Pentru Buicești, din actele d-lui Al. Fălcoianu rezultă următoarea spiță (cf. Urechia, Ist. Rom. V 193 nota):

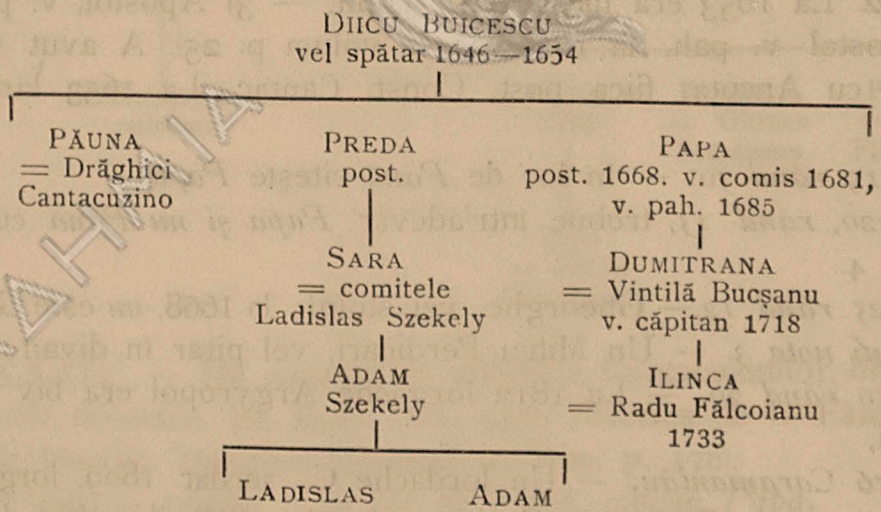

La pag. 308 coloana 2. — In loc de trei ori Calota II, trebue Calotă I, II, III.

La pag. 313 coloana 1 rând 6.— In loc de *spătar, caimacam 1735*, citește *spătar 1735, caimacam 1743.*

La pag. 319, Fotinò, adaogă: Ilie, istoric, nepot de frate al lui Dionisie; Constantin pah. 1809; Iancu, sluger 1809; Teodor serdar 1802 (Urechia, VIII. 197, XI 433, XI 706).

La pag. 321 coloana 1, trebue deosebit Ghencea vornicul de Gheţea clucerul. (Vezi îndreptările făcute la pag. XXXII nota 3 şi la pag. 54 nota 4).

La pag. 328. — Leca din Mălureni şi Stăneşti, pah. 1681, era nepot de soră al Neacşăi, soţia lui Preda vel ban Bucşanu (Act din 1688 în colecţia d-lui Al. Fălcoianu).

La pag. 333.—Pentru Mihai din Văleni, vezi îndreptările făcute la pag. XXXII nota 3, la pag. 25 nota 2 şi la pag. 88 nota 1.

La pag. 347. — Al doilea Stroe Leurdeanu era vel pitar la 1688. Acest Stroe a fost ginerile lui Stoian, vel pitar şi vel clucer, şi tatăl lui State pah. Leurdeanu (Gîdei l. c. p. 43).

La pag. 350. — S'a omis din indice, Vlangali. Vezi pag. 267 nota 3.

La arborele Creţulescu. — In loc de Smaranda = *Gheorghe* Serezli, trebue = *Pantazi* Serezli, serdar.

La arborele Filipescu. — Elena fiica stolnicului Răducanu Filipescu şi a Mariei Văcărescu, a fost măritată cu Alexandru Fălcoianu de care a divorţat la 1819.

La arborele Golescu. — *a)* State Leurdeanu, pah. 1714 este fiul celui de al doilea Stroe şi al fiicei lui Stoian, vel pitar şi vel clucer. *b)* Soţia lui Constantin Asan-Micşunescu a fost *Maria* Leurdeanu.

La arborele Rosetti. — Şi un Dumitrache Rosetti are moşie la Cornăţelu pe la 1777 (Tunusli, tr.-Sion, 89).

La arborele Silivrianò. — Ecaterina, fiica stolnicului Niculae Arion şi a Ecaterinei Fălcoianu a fost căs. cu Dimitrie fiul lui Mihai Popescu (cf. acest volum, p. 38 n. 2).

La arborele Sutzu. — N'am putut lega pe următorii: Gheorghe, biv vel spătar caimacam Craiovei 1819; Dimitrie, comis 1820; Mihăiţă, vel log. za obiceiuri 1819; Nicolae biv vel spătar 1819.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

GHEORGHE GRIGORE CANTACUZINO

† 23 Martie 1913

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

DOAMNA ECATERINA G. GR. CANTACUZINO
născ. Băleanu

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

INTRODUCERE

Purtând unul din numele cele mai ilustre ale Orientului greco-latin, stăpân al averei funciare celei mai însemnate din România, șef al partidului conservator, fost prim ministru și președinte al Corpurilor legiuitoare, Gheorghe Grigore Cantacuzino a închis ochii la 23 Martie 1913 [1], cu îndoiala chinuitoare în suflet asupra hotărârei pe care conferința dela Petersburg o va lua în privința Silistriei [1].

«Rog — zice G. Gr. Cantacuzino în testamentul său dela 12 Noemvrie «1910 — rog și cer cu tot dinadinsul dela prea iubita mea soție Ecaterina ca «în primul an dela încetarea mea din viață să alcătuiască, împreună cu fiii mei, «un catalog amănunțit al tuturor documentelor vechi de familie și de moșii, «al corespondenței mele politice, al actelor publice, discursurilor mele și expu-«nerilor de motive la legile ce am supus voturilor Corpurilor legiuitoare, într'un «cuvânt al tuturor actelor și scrierilor de tot felul privitoare la istoria trecutului «și cea contimporană a familiei Cantacuzino. Odată această clasificare generală «și amănunțită săvârșită, cer dela prea iubita mea soție și dela copiii mei să «aleagă și să însărcineze pe unul dintre scriitorii noștrii, literați români cunoscuți «și distinși, a scrie pe baza acestor documente și tuturor celor cunoscute până «astăzi, o operă istorică și biografică amănunțită a tuturor membrilor familiei «Cantacuzino care au jucat un rol mai însemnat în diferite faze ale istoriei «Statului român, folosindu-se întru aceasta de toate cronicele vechi și publica-«țiunile existente, de documentele aflate în Arhiva Statului și în aceia a Aca-«demiei române și de cele publicate de scriitorii români. In această lucrare se «va documentă și înrâurirea patriotică și națională a părintelui meu Grigore «Iordache Cantacuzino asupra evenimentelor petrecute în țară între anii 1835—

[1] Regele Carol telegrafia doamnei Ecat. G. Cantacuzino, după încheierea păcii de la București din 1913: „Je suis vivement touché de vos aimables félicitations, que je reçois avec reconnaissance et une sincère joie. Combien votre bien aimé mari, dont la mémoire m'est si chère, aurait été fier des *brillants succès* que la Roumanie a *obtenus sans verser le sang précieux de ses braves soldats*. Charles

«1846, ca fundarea de către dânsul a Teatrului Național român împreună cu «amicii săi Eliade Rădulescu și Iancu Câmpineanu, și rolul însemnat jucat de «dânsul în Obștească adunare cu ocazia respingerii propunerei de exploatarea «minelor române de către împuternicitul muscal Trandafiroff.»

Doamna Ecaterina G. Gr. Cantacuzino, urmașa străvechiului și ilustrului neam băștinaș al Bălenilor, făcându-mi cinstea de a mă consulta asupra modului mai nimerit de executare a acestor voințe, am fost de părere că o lucrare amănunțită asupra întregei familii Cantacuzino nu se puteà face în scurt timp, fără a fi aproape numai o repetire a publicațiilor de până acum. Socoteam mai de folos a se tipări, fie și numai în rezumat, bogatul material documentar din arhiva familiei, întru cât rămăsese inedit, îndeplinindu-se astfel în parte dorința testatorului. Mă ofeream, ca un prinos de dragoste și de recunoștință pentru unul din bătrânii ce au avut atâtea bunevoinți pentru mine și căruia datoresc învățături și sfaturi, să îngrijesc publicațiunea, însoțind-o de oarecari lămuriri sau adăogiri la cele cunoscute până acum despre neamul Cantacuzinilor, rămânând ca după ce, cu timpul, se vor fi îndeplinit lacunele constatate și cu acest prilej, să se încerce o nouă expunere generală.

Din această părere, împărtășită de doamna Cantacuzino, a izvorît volumul de față.

Lucrarea este o simplă contribuție documentară. Bibliografia, atât de vastă în privința Cantacuzinilor, a fost folosită numai întru cât o cereà lămurirea unor anumite puncte.

Din cauze neatârnate de voința mea, publicarea a trebuit grăbită și va înfățișà deci scăderi. N'a fost cu putință nici o colaționare a documentelor.

Nădăjduesc că și astfel, volumul nu va fi fără de nici un folos.

Gheorghe Grigore Cantacuzino.

Se poate spune despre Gheorghe Grigore Cantacuzino că a fost o «în«truchipare a fruntașilor neamului din trecutul apropiat, blânzi și mărinimoși, «mândrii păstrători ai averilor moștenite dar și ai credinței și ai datinelor nea«mului, Iubitori de familie ca și de limbă, de lege și de țară» [1].

A fost o întruchipare a adevăratului «conservatism» boieresc român.

In mijlocul unei generații risipitoare, a păstrat avutul strămoșesc, cum se păstrează tradițiile, și l-a adăogat prin cârmuire înțeleaptă, închegând aproape iarăș avutul străbunului său Constantin postelnicul. Această însemnată avere, el o socotea drept temelia necesară a strălucirii numelui său istoric, dar totodată ca izvorul din care se revărsau atâtea mili rămase necunoscute, după datina creștinească a caselor boerești. «Pe când sărăcia, la școala ei severă, desvoltă

[1] D. C. Moruzi, Instrăinații, p. 290.

«energia, întărește voința și înarmează sufletele, farmecul corupător al avuției «duce pe copiii răsfățați ai norocului pe calea alunecoasă a desfrânării, a pe-«trecerilor deșarte, a vieței fără ideal și fără demnitate. De aceia trebue să ne «închinăm cu respect înaintea celor ce au știut, ca G. Gr. Cantacuzino, să ducă «o viață folositoare, laborioasă și rodnică, închinată serviciului tronului și al pa-«triei» [1]. In țara unde dragostea de lux și obiceiul cheltuelilor peste puteri, aduce atâtea prăbușiri morale și materiale, Cantacuzino a dat, din vârful piramidei sociale, o pildă spre însănătoșirea moravurilor. Acest boer mare nu simțeà trebuința pervenitului de a înlocui prin desfășurarea obraznică a bogățiilor, «spița» ce-i lipsește.

Corect în viața privată, căminul său reamintea și prin virtute pe acel al înaintașului său Constantin postelnicul. Avea cultul familiei ca toți acei care prin educație inițială sau cultură sunt pătrunși că individul nu este de cât un fragment al familiei după cum familia este un fragment al societății. «Pentru «un asemenea om, gândul la coborâtori a fost totdeauna îmbinat cu gândul «la premergători. Inconjurat de chipurile strămoșilor, a căror viață, ca și a sa «proprie, a fost împletită în istoria țării, el nici nu poate fi închipuit decât ca «o ramură dintr'un trunchi bătrân devenită tulpină de vlăstare tinere» [2]. Gheorghe Grigore Cantacuzino se simțea ca o verigă în lanțul neîntrerupt al generațiilor ce-l precedaseră și ce aveau să-l urmeze, ca un depozitar momentan și răspunzător al unui capital moral și material pe care trebuia să-l transmită mai departe, nu numai neștirbit dar și adăogit. Prin această predispoziție inițială se explică întreaga lui viață. Devotamentul, spiritul de solidaritate, respectul, abnegația, se învață în familie mai nainte de a se învăța în viața publică sau în cartea neamului. Școala aceasta inițială este cu atât mai roditoare cu cât pildele premergătorilor sunt mai mărețe și mai numeroase. «Numai ereditatea poate crea o morală destul de puternică pentru a fi inconștientă și deci perfectă» [3].

Bun și blând, primitor fără trufie, încrezător în însușirile neamului, acest boer «de viță veche» nu pregeta să ajute la înălțarea meritului, fără preocuparea meschină că din ogorul proaspăt semănat al democrației pot resări și burueni vătămătoare.

Iubea și respecta trecutul. Citea și transcriea hrisoavele din bogata sa arhivă în care găsea faptele strămoșilor, dar ca și ei, ca și tatăl său, nu sta în calea propășirei. Era însă potrivnic atât individualismului excesiv care distruge simțul solidarității, cât și anihilării individului într'o asociație națională condusă, în numele liberalismului și al preocupărilor obștești, de o mână de tirani [4]. Intre individ și statul acaparator și uniformizator este loc pentru activitatea familiei și a asociațiilor spontanee.

---

[1] I. Lahovari, Discurs la înmormântarea lui G. Gr. C.

[2] Titu Maiorescu, Discurs la înmormântarea lui G. Gr. C.

[3] Gustave Le Bon, Psychologie de l'éducation, 256 – 264.

[4] Spencer, L'individu contre l'Etat, trad. Gerschel, Paris 1885 pag. 20, 23, 59.

Pentru a înțelege suferințele și durerile celor mulți [1], Gh. Gr. Cantacuzino nu credea că trebue «dărâmat monumente, spoit biserici, schimbat datini «ca să nu mai fie nimic din trecutul nostru». In mintea și în inima lui, trecutul nu părea «ca o piatră de moară de gâtul osânditului». [2]

Dar mai presus de toate, în tradițiile neamului său, la școala tatălui său, învățase dragostea cea mai arzătoare de țară. Era român, român întreg și numai român. «La 1907, când fu vorba de concesiunea terenurilor petrolifere ale Sta- «tului,... în contra hotărârii întregului său minister,... își impuse voința, scă- «pând pe colegii lui de la o greșeală și rezervând o avuție națională». [3] Era evident călăuzit de atitudinea tatălui său în afacerea similară Trandafiroff, de care amintește și în testamentul său. «Chiar în cele din urmă clipite ale vieței «sale, sufletul îi era frământat de soarta țării... și cea mai scumpă moștenire «ce o lasă coborâtorilor săi este moștenirea ce a primit-o și el de la strămoși: «un patriotism neadormit și pururea reînviat». [4]

Prin naștere, avere, și studiile ce făcuse, — doctorii în drept nu erau pe atunci monedă curentă —, Gh. Gr. Cantacuzino era în drept să aspire la situa- țiile cele mai înalte. N'a alergat însă nici odată după ele. I-au venit, în mod firesc, ca un rezultat al constanței sale într'o politică de principii. In tinerețe a făcut din potrivă gesturi, ca demisia ostentativă din magistratură în semn de protestare înpotriva loviturei de stat a lui Cuza Vodă, care i-ar fi putut închide orice carieră viitoare. Era vremea însă când tineretul aveà încă entuziasmul cel adevărat, gata la sacrificiul de sine, tot mai copleșit de atunci sub frazeologia menită a ascunde arivismul.

Spre apusul vieții sale politice, aceiaș dezinteresare, nu numai în vorbe, dar tradusă în fapte. «Șefia» atât de râvnită și pe care el o are, o părăsește de bună voe crezând că, prin această renunțare, întărește partidul într'un mo- ment când «chestiunile de persoană rămân pe planul al doilea», față de «preo- cupările de ordine publică și socială». «Cu inimă curată și fără amărăciune» încredințează d-lui P. P. Carp la 1907 conducerea partidului conservator [5].

Este de dorit, în interesul chiar al pregătirii generațiilor nouă, ca o pană competentă să aducă memoriei lui Gheorghe Gr. Cantacuzino omagiul cuvenit, prin publicarea actelor vieții sale politice pe care a rezumat-o atât de frumos Barbu Delavrancea în discursul rostit la înmormântarea fostului șef al partidului conservator. «O așa iubire de neam—zicea Delavrancea—un așa de luminat «și fierbinte patriotism, eu nu mi-l explic decât ca o energie crescândă de la «înaintași la coborâtori».

Era însuflețit de amintirea tatălui său.

---

[1] Discurs la Senat, 29 Noemvrie 1907. Vezi G. Gr. Cant., Cinci discursuri politice, Buc., Minerva pag. 34.

[2] Ibid., prefață de Barbu Delavrancea pag. 12.

[3] Barbu Delavrancea, Discurs la înmormântarea lui G. Gr. C.

[4] T. Maiorescu, l. c.

[5] Discurs la clubul conservator, 17 Aprilie 1907, în *Cinci discursuri*, p. 25.

GRIGORE IORDACHE CANTACUZINO
1800—1849
Tatăl lui Gheorghe Grigore Cantacuzino
(portret în ulei în palatul Cantacuzino)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Grigore Iordache Cantacuzino

Grigore Cantacuzino învățase la Viena. Era să fie pornit acolo la 1809 cu un atestat al divanului că despre tată scoborà din neamul boerilor Cantacuzinești, iar despre mamă din al răposatului vornic Ștefan Părșcoveanu [1]. Totuși, la 1811 erà încă în București, unde învăța, în particular, cu doi dascăli. La 1819 însă îl aflăm la Florența și la Paris [2]. La 1824 împărțeà cu fratele său Costache — caimacamul dela 1849 — moștenirea părintească. La 1829, în vârstă de 30 ani, avea rangul de comis [3], iar anul următor, la 8 Iunie, se căsătorì cu Luxandra Crețulescu. Din această căsătorie se născù G. Gr. Cantacuzino.

Grigore Cantacuzino intră în viața politică la 1831 ca deputat de Prahova în ceà d'întâi obștească adunare întrunită conform dispozițiunilor regulamentului organic [4].

Membru dela început al societății filarmonice, el face parte și din comitetul secret al acestei societăți cu scopuri politice, nu numai literare: desființarea protectoratului rusesc și înlocuirea lui prin garanția colectivă a marilor puteri; egalitatea înaintea legilor și înaintea dărilor; desrobirea țiganilor; răspunderea ministerială; libertatea tiparului; instrucția generală și gratuită; emanciparea mănăstirilor închinate [5]. La 1833, împreună cu Barbu Catargi, Manuil Băleanu, Ioan Câmpineanu, Ioan Rosetti, Constantin M. Mano și Scarlat Crețulescu, reorganizează societatea filarmonică, propunându-și înființarea unui teatru național și cultivarea muzicei vocale [6].

In acelaș timp slujeà în magistratură. La 1834, ca membru al divanului de comerț, e ridicat la rangul de clucer [7].

La 1835 se manifestă întâia oară în adunare ca opozant, cerând ca Alexandru Vodă Ghica să acopere din propria lui pungă deficitul bugetar [8]. E firesc dar ca anul următor luptă grea să se fi dat la Prahova pentru ca Grigore Cantacuzino să nu fie reales. El luptà alături cu Manuil Băleanu și cu cololonelul Câmpineanu ca Rusia «să nu mai poată nimic să facă pe pământul «nostru». Cantacuzino cade la alegeri, dar adunarea invalidează și la 1837 el reapare ca opozant [9]. La 21 Iulie acest an este unul din deputații care sem-

---

[1] Iorga, Doc. Cantac. 230.
[2] Acest volum, doc. 233. 236.
[3] Catagrafia boerilor, păstrată la Arhiva Statului (In copie la I. C. Filitti).
[4] Analele parlam. ale României II și III[1].
[5] Filitti, Domniile române sub regulamentul organic, 112, 149.
[6] D. C. Ollănescu, Societatea filarmonică, în Literat. și arta rom. III 1898).
[7] Acest volum, doc. 238.
[8] Filitti, l. c. 34.
[9] Filitti, l. c. 41—3.

neză faimoasa adresă de protestare împotriva articolului adițional la regulamentul organic [1].

In vara anului 1838 pleacă în călătorie. Prin Mehadia merge la Viena, apoi la Carlsbad; în August e la Marienbad, în Septemvrie înapoi la Viena, de unde se întoarce la București [2].

Dela 1839 nu mai este deputat [3]. E liber să călătorească mai mult. In Iulie 1840 e iarăș la Carlsbad, în August la Franzensbad, în Septemvrie la Francfort și la finele aceleiaș luni la Paris [4].

La 1841 pleacă din nou spre Paris, cu trăsura, vizitând în drum orașele germane. In capitala Franței face cunoștință cu familia fostului ministru al lui Ludovic XVIII-lea, contele de Serre. Tot acolo se interesează de mijloacele de a-și exploată mai cu folos moșiile. In urma stăruințelor lui, Pécheux d'Herbenville, delegat al unei case engleze, însoțit de desinatorul Bouquet, vine în Iulie 1841 în Țara Românească, cercetează proprietățile lui Grigore Cantacuzino [5] și-i oferă o arendă de 50.000 franci pe an, timp de 45 de ani precum și un capital inițial de 200.000 lei. Propunerea n'a fost primită pentru că de atunci se deșteptase în principate teama ca străinii să nu devie proprietari la noi [6].

In Septembrie 1841 Grigore Cantacuzino erà întors la București [7] și adusese ca guvernor al fiului său Gheorghe pe francezul Ioseph Gronlier care a rămas în casă pâna la 1845 [8]. Pentru educația fiicelor Zoe și Smaranda, a venit mai întâi sora lui Gronlier, Matilda.

La 1842 Grigore Cantacuzino intră iar în obștească adunare de astă dată, vornic fiind, ca deputat al colegiului boerilor mari [9] și este îndată unul din cei șapte inițiatori ai propunerei, admise de adunare în răspunsul la mesaj, de a se arăta domnitorului Alexandru Ghica starea nenorocită a țării, adevărat act de acuzare a cârmuirii [10].

Grigore Cantacuzino a fost aproape constant în opoziție. Susținea guvernele noui acordându-le credit câtvà timp, dar pierzând curând nădejdea într'o îndrumare mai bună, trecea iar în rândurile opoziției. Se zice că el ar fi întrebuințat cel d'întâi cuvântul de *patrihoți* pentru a desemnà o categorie de politiciani cari n'au lipsit nici în timpurile noastre.

După ce contribuise la răsturnarea lui Ghica, Grigore Cantacuzino făcù în curând opoziție și lui Bibescu. In ședința dela 1 Februarie 1844 el este

---

[1] Ibid. 52, 57.

[2] Acest volum, doc. 241.

[3] Filitti, p. 115.

[4] Acest volum, doc. 251.

[5] Doc. 264.

[6] Filitti, p. 211.

[7] Doc. 265.

[8] Doc. 266. 267, interesante pentru ideile înaintate ale lui Grigore Cant.

[9] Filitti, p. 155.

[10] Filitti, l. c. 156.

LUXANDRA GRIGORE CANTACUZINO
născ. Kretzulescu
Mama lui Gheorghe Grigore Cantacuzino
(portret în ulei în palatul Cantacuzino)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

unul din cei șase deputați care cer ca *jurnalul* ce se încheiase de sfatul administrativ pentru exploatarea minelor de către compania rusului Trandafirof să se desființeze, ca fiind potrivnic regulamentului organic. Erà o lovitură dată domnitorului care negociase cu Trandafirof, și tot odată o răzvrătire împotriva curții ocrotitoare. Domnul replicând adunării, Cantacuzino este iar unul din cei șase deputați care prezintară moțiunea după care adunarea persistà în părerea ei [1]. Această atitudine a influențat desigur asupra lui Gheorghe Gr. Cantacuzino în memorabilă hotărîre dela 1907.

Dela 1845, în locul lui Gronlier care se înapoiă în Franța, veni ca guvernor al tânărului Gheorghe, alt francez, Peyrboive, care rămase până la întâia căsătorie a discipolului său, la 1855. Pe lângă fiice, în locul surorei lui Gronlier, venì Athenaïs Mialarais. Citind «Le peuple» se entuziasmă de autor, intră în corespondență cu el, și sfârșì prin a devenì soția lui Jules Michelet. La 1845 pe lângă tânărul Gheorghe, mai erà și un dascăl grec, Cornelides.

La 1846 Grigore Cantacuzino simțì cele d'întâi simptome ale boalei care aveà să-i curme viața. Se căută câți-và ani la Viena unde se sfârșì la 1849. Aveà numai 49 de ani.

Genealogia familiei Cantacuzino.

Dintre familiile care poartă astăzi nume bizantine, singura de care se puteà afirmà și până acum, aproape cu siguranță, că și origina ei este bizantină, erà familia Cantacuzino [2]. Studiul de față cred că va face un pas mai mult spre certitudinea desăvârșită. Nu mai lipsește decât documentul care să lege pe Dimitrie Cantacuzino cel fugit dela Constantinopol la 1453 de celalt Dimitrie Cantacuzino dela începutul sec. al XVI-lea, dela care pornesc toți Cantacuzinii de apoi. Se dovedesc însă oarecari legături de rudenie care nu se pot explicà decât printr'o asemenea filiațiune [3].

Posesiunea de stat a fost de altfel totdeauna în favoarea originei împărătești a Cantacuzinilor din țările române. O afirmă Gerlach [4], contimporanul lui Mihail Șaitanoglu, și care nu aveà interes să menajeze pe acest grec atot puternic la Poartă în a 2-a jumătate a sec. al XVI-lea; o afirmă poema lui Gheorghe Etolianul în onoarea lui Șaitanoglu [5]; pecețile Cantacuzinilor[6], câte

---

[1] Ibid. 309, 312.

[2] Papadopol-Keramevs f. prof. la Universitatea din Petersburg, c. Ioan C. Filitti, 5/18 Iunie 1909.

[3] Vezi pag. XVIII.

[4] Vezi pag. XIX n. 8 și 9, XX n. 4.

[5] Vezi pag. XVIII n. 2.

[6] Cf. Νέος ἑλληνομνήμων VI (1909) p. 433.

sunt cunoscute dela Andronic fiul lui Șaitanoglu încoace, poartă toate vulturul bicefal ; în negociațiunile diplomatice ale lui Șerban Vodă Cantacuzino se amintește de origina lui împărătească [1]; ea este afirmată pe pietrele tombale și pe inscripțiile bisericilor Cantacuzinești [2], învățatului stolnic Constantin Cantacuzino [3] îi dedică doctorul Ioan Comnen, mai apoi mitropolit al Dristrei, o «Viață a «împăratului Ioan Cantacuzino »[4] și aceluiaș se dedică o «Viață a împăratului «Matei Cantacuzino [5].»

Genealogistul Mihai Cantacuzino, pentru partea care privește origina familiei până la Andronic fiul lui Șaitanoglu, s'a servit pe de o parte de Ducange [6] care a excerptat pe istoricii bizantini, iar pe de altă parte de două spițe comunicate, una de doctorul Saul arvanitohoritul [7], care o întocmise la 1765 [8], alta de comitesa O'Donnell, fiica Radului beizadea Cantacuzino, strănepoata învățatului stolnic Constantin și vară a genealogistului. Lăsând la o parte fan-

---

[1] Citații în Xenopol, Ist. Rom. IV. 265. — Și De La Croix, care se află la Cos-pol la 1673 afirmă origina imperială a Cantacuzinilor de pe timpul său. V. p. 249. — Iorga, Documentele Cantacuzinilor, p. 292. Cf. pentru Radu Cantacuzino, fiul lui Ștefan Vodă, un raport din 1745 (Iorga, Acte și fragmente, I 370): «Il n'y a pas à douter que la maison Cantacuzène soit la plus illustre dans l'Orient et comme elle a été régnante dans les siècles passés. . . ., (elle) a ouvert à sa postérité un crédit perpétuel, laissant gravée sa mémoire dans l'esprit de toutes les nations orientales. Le prince Rodolphe... pourrait rendre un considérable service à Votre Majesté impériale» împăratului german). Cf. p. XXIV și XXV.

[2] Vezi pag. XXXI-III. Pe mormântul Stancăi Brâncoveanu, mama lui Const. Vodă, născ. Cantacuzino: «din vechi și *împărătesc* rod Cantacuzino» (Iorga, Inscripții, II. 73)

[3] Iorga, Operile lui Const. Cantacuzino, Buc. 1901.

[4] Βίος τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ἀειμνήστου βασιλέως καὶ αὐτοκράτωρος Ῥωμαίων Ιωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ. Buc. 1699. Este o excerptare din istoricii bizantini, așà că conținutul este aproape identic cu cel din Ducange, Historia bizantina, I. Familiae byzantinae, Paris 1680 pag. 258.— Copie la D. Russo de pe ms. din Hofbibliothek a Vienei, Suppl. grec. No. 79 (Cf. Kollari, Supplementor. Cod. CXXV). Poartă următoarea dedicație: εἰς τὸν πανευγενέστατον, ἐνδοξότατον καὶ σοφώτατον ἄρχοντα στόλνικον κύριον κύριον Κωνσταντῖνον τὸν Καντακουζηνὸν ῥηωελεγεῖον. Χαίροις Κωνσταντῖνε, κλυτὸς σοφίης ἐπίστωρ Καντακουζηνῶν, βλαστὲ παλαιοστεφέων, τοῖ ὄς σοι προπάτωρ βασιλήων ἔξοχος ἄλλων, ἀλλὰ σὺγ 'οὐχ ηττον τοῦδε μέγας τελέθεις οὐδέμας, οὐ δὲ φυήν, οὐτ' αρ' φρένας οὐτενι ἔργα ὡς δ'ογε 'Ανδρονίκῳ, τὼς σύγε Βραγκοβάνῳ. — Nu știu dacă este acelaș text cu Βίος Ιωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ, ms în biblioteca metohului dela Cos-pol al Sf. Mormânt (Papadopol-Keramevs, Ἱεροσολυμιτικὴ βιβλιοθήκη IV. 426).

[5] Vezi pag. XIV n. 1.

[6] Charles Du Fresne Du Cange, Historia byzantina, I. Familiae byzantinae, Paris 1680, p. 256. Reprodus cu oarecari greșeli în *Genealogia* banului Mihai, ed. Iorga, p. 5 sq. Lucrarea lui Mihai e reprodusă în bună parte în Histoire générale des maisons souveraines. . . . . et des autres maisons nobles. . . Paris, aux Archives historiques, 1851 - 2, Vol. I.

[7] Urmașii doftorului Saul (Iorga, Ist. lit. rom. în sec. XVIII, II. 125) au fost: Gheorghe Saul, serdar și trimis al lui Gr. Vodă Ghica al Moldovei în misiune la Viena (Iorga, St. și doc. III 101 - 2); Hristea, șetrar, frate cu Gheorghe, și amândoi veri cu Ștefan Vilară, cămăraș și medelnicer, 1776 (Grecianu, Genealogii, II. 162); Vasile Saul, stolnic, care dă un mineu la biserica domnească din Târgu-Frumos (Iorga, Inscripții, II. 293); Dumitrache Saul, grămătic 1786, vornic 1795 în Moldova (Iorga, St. și doc. VI. 189. VII. 137).

[8] Genealogia Cantacuzinilor, p. 331.

teziile despre Cantacuzinii ce și-ar fi zis și Valois, care figurează numai în spița lui Saul inspirat probabil de Teodor Spandugino [1], amândouă spițele înșiră unii după alții pe toți Cantacuzinii găsiți prin diferite izvoare, unele azi incontrolabile, și ajung astfel la rezultatul inadmisibil că dela împăratul Ioan Cantacuzino (1347) până la Constantin postelnicul, timp de 300 de ani, s'ar fi urmat 15 generații [2].

Numele de Cantacuzino nu pare grecesc, dar ipoteze asupra originei sunt fără interes [3]. Se știe că oștile bizantine, chiar garda imperială, erau compuse din străini, Franci, Varangi, Nemizi, Anglii, Ruși etc. [4], așà că cel dintâi Cantacuzino dovedit documentar, comandant de oști pe vremea lui Alexie I Comnenul (1081—1118) poate să fi fost și el de origină străină. Destul că istoricul bizantin Pahymer [5] enumără pe «nobilii Cantacuzini» printre familiile cele mai ilustre ale Cons-polei.

Arătările *Genealogiei* sunt prea des confuze sau greșite ca să se poată pune temei pe ele când nu sunt întărite de alte izvoare. Pentru epoca bizantină zvorul cel mai sigur este și astăzi tot Ducange, care se poate complectà sau ndreptà în parte prin cercetările învățaților moderni.

Cel dintâiu Cantacuzino cunoscut, fără a i se arătà prenumele, s'a distins în lupte la 1107 [6]. Despărțit de el printr'o generație este generalul Ioan Cantacuzino, căzut în luptă la 1174. A fost căsătorit cu Maria fiica lui Andronic Comnen și nepoata împăratului Manuil Comnen (1143—1179) [7].

Manuil, fiul lui Ioan, a fost și el general și a fost orbit în închisoare la 1180 [8], desigur în timpul turburărilor ce au urmat la moartea lui Manuil Comnen cu prilejul suirii pe tron a fiului său Alexie Comnen.

Contimporani cu acest Manuil au fost:

1. Teodor Cantacuzino, mort la 1183 luptând alături cu Isaac Anghel înpotriva lui Andronic Comnen tiranul (1183—5), vărul lui Andronic socrul lui Ioan Cantacuzino.

---

[1] Discorso della origine de principi turchi. — Intâia ediție la 1550 după moartea autorului.— Reprodus în Sansovino, Historia universale dell' origine et imperio de Turchi. Veneția 1588 și în Sathas Monumenta historiae hellenicae IX. 138 sq. — Cf. Iorga, Despre Cantacuzini, p. XI.

[2] Genealogia, p. 5. 25. 32 a.

[3] P. Cantacuzini și Catacuzini, un studiu al lui I. Sakellion în revista Παρνασσὸς XI (1887) 269. Nu mi-a fost accesibil.

[4] Sathas, Monumenta, VII p. XXVI. — Buchon, Nouvelles recherches historiques sur la Principauté française de Morée, Paris 1843, I. 184.

[5] In ediția Bonn, I. 65. Citat în Δελτίον τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἑταιρίας II. 426.

[6] Genealogia, p. 7.

[7] Ibid. 7 și I. Comnen, Viața împăratului Ioan Cantacuzino.

[8] Genealogia, p. 8.

2. Andronic Cantacuzino, dovedit la 1189 în bune raporturi cu împăratul Isaac Anghel (1185—1195).

3. Ioan Cantacuzino, potrivnic și el al lui Andronic Comnen tiranul și cumnat cu împărații Isaac și Alexie (1195—1201) Angheli, pe a cărora soră Irina, fiica lui Andronic Anghel, o luase în căsătorie la 1186 [1]. In spița lui Saul e arătat la anul 1198, iar în spița O'Donnel la 1226, dată ce pare mai puțin exactă [2].

Fiu al acestui Ioan este Mihail Cantacuzino, ruda Anghelilor. In spița lui Saul figurează la anul 1242, iar în spița O'Donnell la 1263, dată puțin probabilă de oare-ce tatăl lui Mihail s'a căsătorit la 1186 [3].

Un Manuil Cantacuzino trăia pe vremea celui d'întâi împărat Paleologu, Mihail VIII (1261—1282). In spița lui Saul e înscris la anul 1263, în spița O'Donnell, greșit, la 1289 [4]. El este acel Cantacuzino despre care cronica Moreei [5], fără a-i da prenumele, spune că a fost trimis, ca șef de oaste, de împăratul Mihail Paleologu în Morea înpotriva Frâncilor, și că a căzut în luptă la 1264. Cronica îl numește «ung des plus grans seignors de Constantinople «et tenus aucques le plus vaillant home de Romanie».

Acest Manuil se confundă de obicei cu un Mihail Cantacuzino care a fost bunicul împăratului [6]. *Bunicul* împăratului Cantacuzino nu poate însă să fi murit la 1264 [7], de oare-ce se admite data de 1316 pentru moartea, în vârstă numai de 30 de ani, a *tatălui* împăratului, născut deci *după* 1264 [8]. Confuzia a provenit din faptul că istoricul Pahymer [9] vorbind de expediția în Morea, numește pe Cantacuzino Mihail. Totuși Manuil și Mihail sunt două persoane deosebite. Un Mihail, care poate fi bunicul împăratului, e cunoscut de spița lui Saul la anul 1289, iar de spița O'Donnell la 1304 [10].

---

[1] Pe Teodor, Ducange îl credea contimporan cu Ioan cel căzut la 1174, iar pe Ioan de la 1186 îl bănuia a fi fost *fiu* al lui Manuil (Genealogia, 8—9).

[2] Ibid. — Menționat și de I. Comnen.

[3] Că ar fi sprijinit, după spusele istoricului bizantin Nichitas, pe Alexie Anghel (Genealogia, 9. 29) pare, din cauza datelor, o confuzie cu ceilalți Cantacuzini partizani ai Anghelilor.

[4] Ibid. 10, 30.

[5] Merge de la 1205 la 1333. Pentru diferite texte ale cronicei, Δελτίον VI. 453.—Omont, Inventaire sommaire des mss grecs de la bibliothèque nationale, III. 35, 56. —Un text francez a fost editat de Buchon, Recherches historiques sur la Principauté française de Morée, Paris 1845, vol. I, sub titlul: Le livre de la Princée de la Morée (v. pag. 161-169-172). Un text grecesc sub titlul Βίβλιον τῆς κουγκέστας, a fost editat tot de Buchon, ibid. vol. II (v. pag. 165, 169. 181, 182) Cantacuzino e calificat de stratiot viteaz.—Alt text a fost publicat de Alfred Morel Fatio: Libro de los fechos e conquistas del principado de la Morea, compilado per comandamiento de Don Fray Iohan Ferrandez de Heredia, maestro del Hospital de S. Iohan de Ierusalem. Chronique de Morée aux XIII-e et XIV-e siècles, publiée et traduite la première fois pour la société de l'Orient latin. Geneva 1885.

[6] Sp. Lambros, Ἱστορία τῆς Φραγκοκρατίας ἐν Ἑλλάδι, I. 177.370.

[7] Ibid. 370.

[8] Ibid.

[9] Citat în Buchon, l. c. I. 161 n. 1.

[10] Genealogia, p. 30.—Ducange, care nu cunoștea pe Mihail, bănuia că Manuil a fost bunicul împăratului. Ibid. 10.

Contimporan cu Manuil este un Ioan Cantacuzino, mare paharnic (pinchernis) și duce al Traciei la 1247 [1], trimis la 1248 de împăratul Ioan Vatați cu oastea înpotriva Genovezilor [2]. S'a călugărit sub numele de Ioanichie, și a fost căsătorit cu Irina, în călugărie Evloghia, sora împăratului Mihail VIII Paleologu (1261—1282). Li se cunosc urmași numai fiice, numite în izvoarele bizantine Paleologu, după numele mamei lor [3].

Tocmai în pragul sec. al XIV-lea apare familia Valois în istoria bizantină. Charles de Valois, fratele regelui Franței Filip cel frumos, s'a căsătorit cu Ecaterina de Courtenay, fiica împăratului latin din Constantinopol, iar fiica lor Ecaterina a fost una din soțiile lui Filip de Tarent [4]. Nu poate fi dar vorba de Cantacuzini-Valois din sec. X-XIII [5]. Familii franceze s'au încuscrit în timpul imperiului latin de răsărit cu familii bizantine, dar înrudirile cu Cantacuzinii, menționate în *Genealogie* [6] nu sunt adeverite de documentele cunoscute până azi.

Prenumele *tatălui* împăratului Ioan Cantacuzino nu este arătat de istoricii bizantini. In spița lui Saul, înainte de Ioan figurează un Gheorghe (anul 1304), iar în spița O'Donnell tot un Gheorghe (1315 și 1329) [7]. Se știe că tatăl împăratului a fost trimis de Andronic Paleologu cel bătrân (1282—1328) guvernator în Peloponez pe când aveà numai 22 de ani și că a murit acolo după opt ani, la 1316, în vârstă deci de 30 de ani numai [8], lăsând doi copii *mici*, pe Ioan viitorul împărat și o fiică soția de mai târziu a lui Constantin Acropolitul [9].

Cât privește pe mama împăratului, Teodora Tarhaniot Paleologu, arătările cam confuze ale istoricilor bizantini [10] se lămuresc prin următorul tablou întemeiat pe documente: [11]

---

[1] Anton Miliaraki, Ἱστορία τοῦ βασιλείου τῆς Νικαίας καὶ τοῦ δεσποτάτου τῆς Ἠπείρου, Atena 1898 p. 382.

[2] Buchon, Recherches et matériaux pour servir à une histoire de la domination française dans... l'empire grec. Première partie. Eclaircissements historiques. Paris 1811, pag. 458.—Nici pe Ioan nu-l cunoaște Ducange, și-l confundă tot cu Manuil (Genealogia, 10).

[3] Sp. Lambros în Νέος Ἑλληνομ, X 347—8 și I. 37.—Ducange, Familiae, 209, 210, 232, 321.—Antonie H. Hatzi, Οἱ Ῥαοὺλ, Ῥάλ, Ῥάλαι, pag. 17, 18.— Δελτίον, II. 36 n. 2.—Papadopol-Keramevs, Ἱεροσολ. βιβλ. IV. 210. *Ecthesis chronica* publicată de Sp. Lambros, p. 6.—Împăratul Ion Cantacuzino ed. Bonn, I. 276.

[4] Buchon, Eclaircissements, 237,264.

[5] Genealogia, 29, 32 a.

[6] Pag. 32-a.

[7] Ibid. p. 30.

[8] Sp. Lambros, Φραγκοκρατία l. c.

[9] Ducange, în Genealogie. 10—11.—I. Comnen, l. c.

[10] I. Comnen, l. c. folio 3. — Ducange, l. c. 11. — Împăratul Cantacuzino, ed. Bonn, III. 31.

[11] Du Cange, Familiae, 209—210. 232. — Pahymer, ed. Bonn, I. 295. — Νέος Ἑλληνομ. I. 37. X. 347—8. — Antonie Hatzi, l. c.

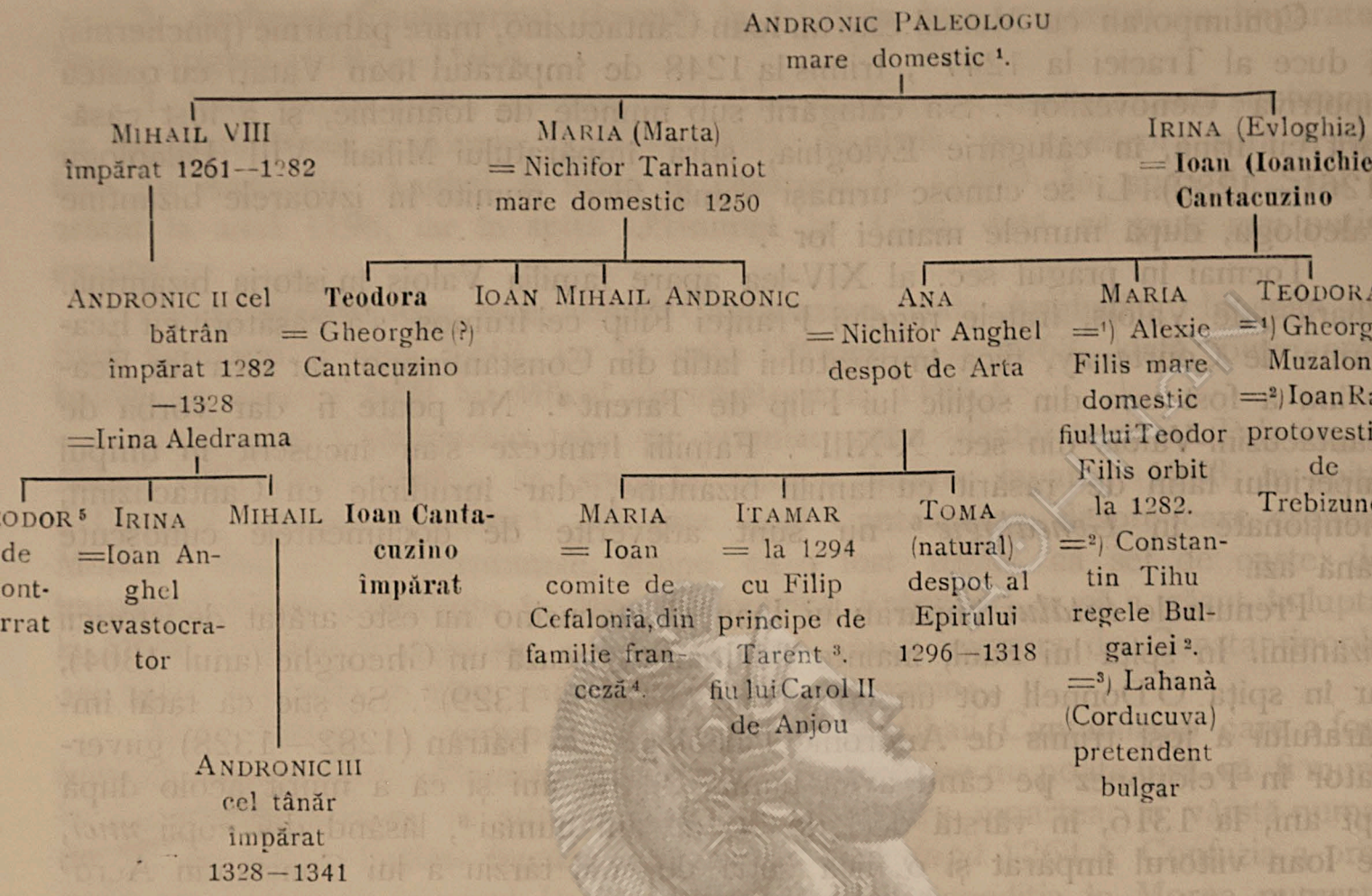

Prin urmare, Teodora [6] erà mătușă mare lui Andronic cel tânăr; nepoată de soră lui Mihail VIII Paleologu, care erà deci unchi mare împăratului Ioan Cantacuzino; acesta erà astfel unchi de văr al doilea lui Andronic cel tânăr. Impăratul Cantacuzino erà văr al doilea cu sevastocratorul Ioan Anghel prin soția acestuia. In fine pe vremea lui Ioan Cantacuzino trăiau Tarhanioți, veri cu el, Manuil și Alexie, acesta zis, de pe bunicul său despre mamă, Alexie Filantropinò [7].

Titulatura: Ioannes Angelus Comnenus Palaeologus Cantacuzenus [8] se explică prin filiația arătată. Intr'adevăr, mama împăratului Ioan Cantacuzino erà Tarhaniot—Paleologu; soția lui Ioan Cantacuzino dela 1186 erà Anghel, iar soția lui Ioan Cantacuzino cel căzut în luptă la 1174 erà Comnen.

---

[1] Iată ordinea principalelor demnități bizantine: sevastocrator, cesar, protovestiar, mare duce, mare domestic (Buchon, Eclaircissements, 99.

[2] Genealogia, 23.—Au fiu pe Mihai (Buchon, Eclaircissements, 449).

[3] Buchon, Eclaircissements, 219. 222. Filip s'a căsătorit a doua oară cu Ecaterina de Valois.

[4] Buchon, Eclaircissements, tabloul VIII *in fine*.

[5] Pentru Paleologii de Montferrat, v. Campana, Arbori delle famiglie le quali hanno signoregiatto con diversi titoli in Mantova . . , Aledrama, Paleologo e Gonzaga. Mantova 1590. O genealogie ms a Paleologilor, la Bibl. nat. Paris, Ms grec No. 1739.

[6] Moare la 1342 (Ducange, Familiae, 259).—Genealogistul, interpretând greșit pe Ducange, crede că data este a morții *soțului* Teodorei (pag. 11).

[7] Pahymer, ed. Bonn, I. 295.

[8] Ducange, Familiae 260.

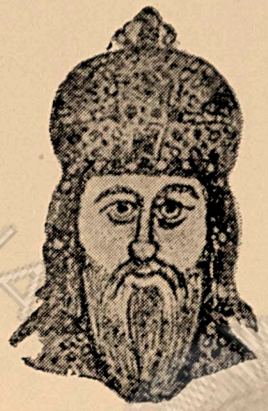

IMPĂRATUL IOAN CANTACUZINO

ca monah
(col. Acad. Rom. A X 67 şi 68

pe codicele grec S. 55
din bibl. Estensă
din Modena

în mijlocul curţii sale
(Bibl. Naţion. din Paris Cod. grec.
1242 f. 5-a şi 123-a)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Impăratul Ioan Cantacuzino n'a avut fraţi. A avut văr (ἐξάδελφος) pe Nichifor Cantacuzino, sevastocrator, unchi deci (θεῖος, patruus) lui Matei Cantacuzino fiul împăratului Ioan [1]. Nichifor a fost tatăl Teodorei, soţia la 1351 a lui Ion—Alexie Comnen, împărat 1350—1390 (fiul lor Manuil † 1416) [2]. O soră a lui Nichifor a fost soţia lui Guy de Lusignan, rege al Armeniei la 1344 [3].

Impăratul Ioan Cantacuzino [4] a fost căsătorit cu Irina fiica lui Andronic Asan protovestiar, fiul regelui Ioan Asan, şi a avut mai mulţi copii, arătaţi de Ducange [5].

1. Toma.
2. Andronic mort de ciumă la 1348.
3. Maria măritată cu Nichifor Duca, despot [6].
4. Teodora, soţia sultanului Orhan.
5. Manuil, a fost căsătorit cu fiica lui Guy de Lusignan, rege al Armeniei la 1344, care scoborà prin mamă din familia regilor creştini ai Armeniei în care se repetă prenumele de Livon [7]. Din Manuil aş crede deci că scobora Lyverus Cantacuzino care la 1629 mijlocea o corespondenţă între Betlen Gabor al Ardealului şi Muscali [8].
6. Elena a fost soţia împăratului Ioan Paleologu. Pentrucă mai mulţi descendenţi din aceştia sunt desemnaţi, fie de Genealogie, fie de alte izvoare, cu numele de Cantacuzino, cred folositor a da următorul tablou [9].

---

[1] Cantacuzino, ed. Bonn, II. 138. III 242.

[2] Buchon, Nouvelles recherches, II tablou IV *in fine*.—Manuil ar puteà fi acel Manuil Cantacuzino nepot (ἀνεψιός, patruelis) — de frate nu se poate—al împăratului Cantacuzino, (ed. Bonn, III 251) căsătorit cu fiica lui Humni zis Stratigopol (Geneal. 10) poate a lui Nichifor Humni de pe vremea lui Andronic cel bătrân (Omont, Inventaire sommaire, II, 194 - 5.—O ramură de Melisini a fost zisă Stratigopol (Buchon, Eclaircissements, 28. 456, şi acelaş, Nouvelles recherches, II tablou IV *in fine*).

[3] Buchon, Eclaircissements, tablou XIV.—Gregoras, ed. Bonn, II. 623.

[4] P. împăratul Ioan C, călugărit sub numele de Ioasaf, şi ctitoriile lui, Νέος Ἑλληνομ. II (1905) p. 90.—Portretul lui, în codicele S. 55 din biblioteca Estensă din Modena ((Νέος Ἑλληνομ. VII (1910) 401 reprodus de Lambros, l. c. I. 429.—Alte portrete la Bibl. naţion. Paris, Cod. ellin. 1242 fol. 5-a şi 123-a, cu întreaga curte şi ca monah.—P. operile lui, Omont, Inventaire Sommaire, IV 98.

[5] Genealogie, 15.

[6] Gregoras, ed. Bonn, III 557, zice cu Nichifor fiul comitelui de Cefalonia.

[7] Buchon, Nouvelles recherches, II tablou IV *in fine*.

[8] Iorga, Despre Cantacuzini p. XLV—XLVI.

[9] Buchon, l. c. şi Eclaircissements p. 350. 411. - - Cantacuzino, ed. Bonn, III. 238 şi anexa despre familiile greceşti: *Paleologu*, pag. 282.

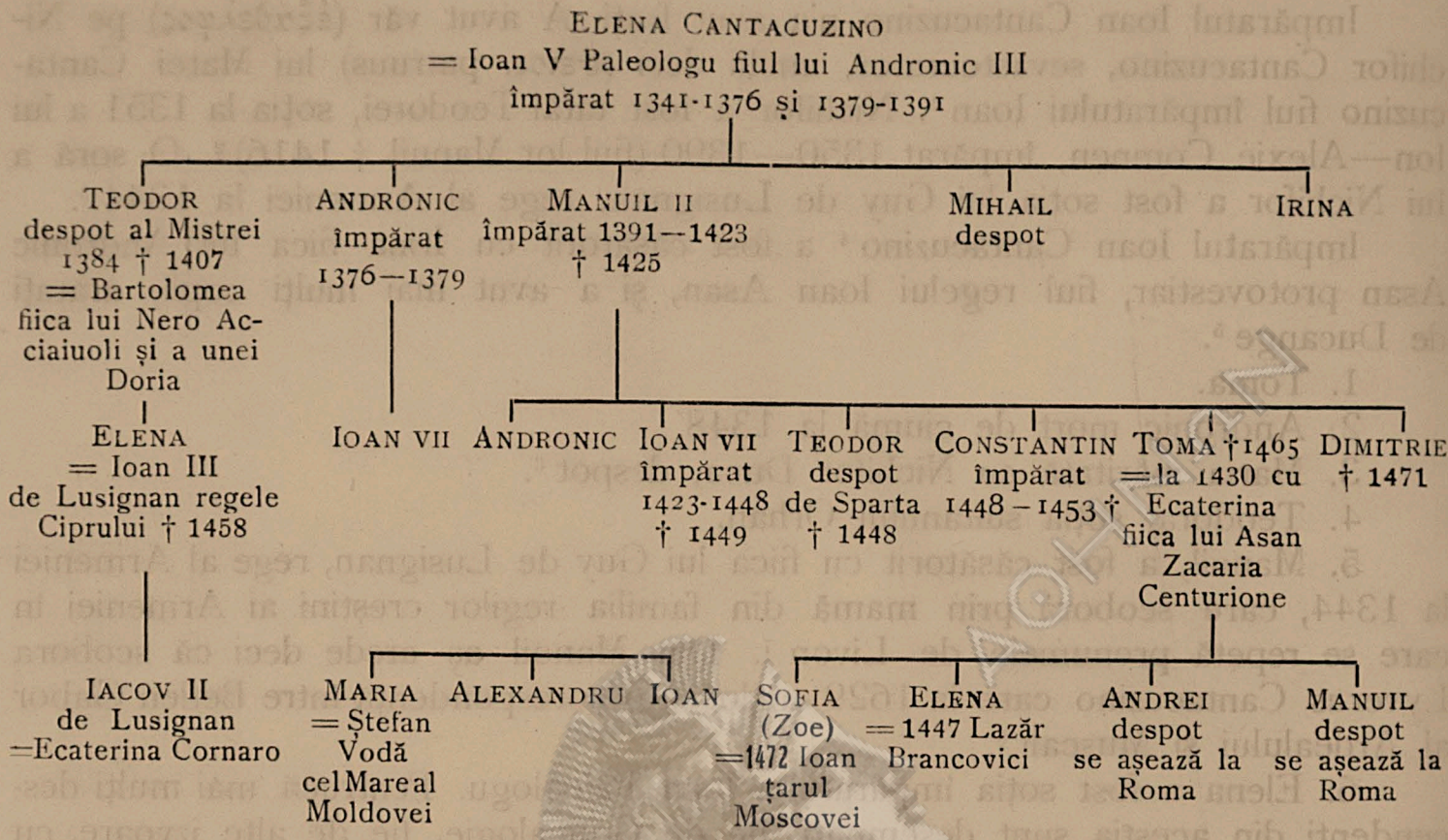

7. Impăratul Matei Cantacuzino [1], fiul împăratului Ioan, a fost căsătorit cu Irina fiica lui Dimitrie Andronic Paleologu.

Despre urmașii lui vorbește Teodor Spandugino Cantacuzino, eupatrid țărigrădean dela începutul sec. al XVI-lea, în scrierea sa *Discorso della origine de principi turchi* [2]. Despre tată, Teodor erà din familia Spanduni, cunoscută din sec. al XV-lea [3], iar despre mamă Cantacuzino. Din arătările lui, controlate cu documente, rezultă următoarea descendență a împăratului Matei Cantacuzino.

1. Teodora, nemăritată, călugăriță [4].

---

[1] Cf. Ματθαίου τοῦ Κ. γένος, βίος καὶ ἠθη. Αθήνηθεν δέ τὸ γένος ἐπιμελεία δὲ τοῦ ἐνδοξοτάτου καὶ σοφοτάτου κυρίου Κωνστ. τοῦ Κ. (Papadopol-Keramevs, Ἱεροσ. βιβλ. IV. 327). Nu știu să fi fost publicat.— P. operile lui Matei C. Δελτίον II. 425. IV. 518. — Omont, Inventaire sommaire IV. 133.

[2] Republicând această scriere, Sathas dă lămuriri despre neamul lui Spandugino. Monumenta, IX p. IV sq. Cf. acest volum p. VIII n. 8.

[3] Iorga, Doc. Cantacuzinilor, 1.5. — In afară de ramura lui Teodor, se cunoaște Manuil, fiul lui Antonie, 1489 (Ibid. 5). In sec. XVII-lea, trăià un Spandoni sau Spandonache, profesor la școala Fanarului între 1675—1703, dicheofilax 1691, protecdic 1696, mare retor 1713—1717, hartofilax 1719. — Are nepot pe Grigore fiul boerului Anastase (Papadopol-Keramevs, Ἱέροσ. βιβλ. III. 72. IV. 318. — Acelaș, Catalogul mss silogului, 94—5. — Revista Ἐκκλησ. ἀλήθεια, anul III, p. 172. 440.—C. G. Mano, Documente privitoare la familia Mano, p. 61. — Iorga, Studii și doc. V. 311 nota). — A avut fiu pe Gheorghe care trăià la 1711—1717 (Sathas III 532.—Articol de Papadopol-Keramevs în revista Ἐκκλησ. Φάρος din Alexandria. Vol. III (1909) p. 451—5 și Vol. IV (1909) p. 315—326. 429—438. Nu mi-a fost accesibil). Acesta a fost cămăraș al Ducăi Vodă, apoi căminar între 1710—1716 «fiind și neam» lui Nicolae Vodă Mavrocordat (Letopisețe, ed. Kogălniceanu, II. 32. 148 III 42). Contimporan cu Gheorghe, poate frate, e Scarlat Spandunì (Sathas, l. c.).

[4] Genealogia p. 18.

2. Ana, măritată cu marele duce Luca Notara [1]. Această alianță dovedită documentar coroborează spusele lui Spandugino că Gheorghe Cantacuzino, nepot de fiu al împăratului Matei, erà văr primar cu Ana fiica lui Luca Notara.

3. Ioan Despot [2] a avut fiică pe Elena, dovedită la 1382, soția lui Frederic de Aragon [3].

4. Dimitrie, sevastocrator [4], despot al Mistrei, a avut următorii copii:

a) Gheorghe Cantacuzino, cel amintit de Spandugino, poreclit de Albanezi Sakatai. Il cred identic cu Gheorghe Paleologu Cantacuzino — Paleologu probabil despre soția împăratului Matei — pe care despotul Peloponezului, Paleologu, ruda sa, îl trimite în misiune în Sârbia la 1431. Pe la 1441—1460 se află în Calavryta și aveà o frumoasă bibliotecă [5].

b) Toma, dovedit la 1444, 1448, 1457, apără vitejește Semendria [6].

c) Elena, soția lui David Comnen, împărat de Trebizunda, 1460 [7].

d) Irina, soția lui Gheorghe Brancovici, despot sârbesc dela 1427 [8].

Copiii născuți din această căsătorie sunt desemnați de obicei sub numele de Cantacuzino, anume:

Ștefan [9];

Maria, soția sultanului Amurat II;

Ecaterina, soția lui Ulric de Cilly, numită de obicei Cantacuzino [10];

Lazăr, din care a scoborât Milița-Despina soția lui Neagoe Vodă. De aceia în pomelnicul mănăstirii dela Argeș sunt înscriși: Mara țarița, Cantacuzina *sora ei* [11], despot Lazăr. De asemenea într'un document din Noemvrie 1492, Vlad Voevod Călugărul zice că a primit a se numì ctitor la mănăstirea Hilandarul dela Muntele Atos, după răposarea doamnei și împărătesei Mara și a *sorei ei* doamna Cantacuzino [12]. Astfel s'au înrudit Cantacuzinii cu Neagoe

---

[1] Sp. Lambros, Παλαιολογεία, II. 182.—Confuz în Genealogie p. 20.

[2] Cantacuzino, ed. Bonn, III. 858.

[3] Δελτίον IV. 173—7. 458.—Chimon Teodoropulos, Ἑλένη Καντακουζηνοῦ, în revista Λακεδαίμων din Sparta, I (1909) p. 25: Διήγημα οὗ ἡ ὑπόθεσις ἐν Μυστρᾷ. Nu mi-a fost accesibilă.

[4] Cantacuzino, ed. Bonn. III, 358.

[5] Sp. Lambros, Φραγκοκρατεία, II. 128.—Iorga. despre Cantacuzini p. XIV.

[6] Frantzi, ed. Bonn, 386.—Iorga, Notes et extraits, 2-e série. 316. 377. 401. 430.

[7] Greșit *Irina* în Ducange, Familiae, p. 195.

[8] Engel, Geschichte von Serwien, dă soție lui Gheorghe Brancovici pe Irina Cantacuzino care ar fi fost fiica unui Ioan Cantacuzino împărat de Trebizunda, care n'a existat, iar lui Grigore fiul lui Gheorghe îi dă soție pe Teodora fiica împăratului Matei C., care s'a călugărit fără a fi fost măritată. Pag. 365. 369. 377. 393. 415.—Confuzie și în Commentario de le cose de Turchi et del Signor Georgio Scanderbeg, 1539 pag. 8 verso și 16 verso.

[9] Sub numele de Cantacuzino la 1479 în Genealogie p. 1.—Confuzie ibid. p. 19 No. 32.

[10] Ducange, Familiae, 337.

[11] Conv. lit. XLIX (1915) p. 1121. Cuvântul slavon сестра = soră, s'a transcris greșit cu litere latine *cectros ei*.

[12] In fotografie la Stoica Nicolaescu. Citat în G-ral P. V. Năsturel, Neamul boerilor Cantacuzini din ramura Șerban Vodă, în Literat. și arta română XII (1908) p. 63 n. 3.

Vodă [1], din neamul căruia aveà să fie mai târziu soția lui Constantin postelnicul.

e) Ioan Cantacuzino, guvernator, al Corintului 1445. 1452 [2].

f) Manuil, despot «del brazzo din Maina» în Peloponez la 1454, zis de Albanezi Gin [3].

In spițele dela Saul și dela O 'Donnell figurează și alți Cantacuzini care însă nu aparțin acestei familii decât prin femei. Astfel, Andronic, despotul Lesbosului (1398 la Saul, 1405 la O 'Donnell) este fiu al împăratului Ioan Paleologu și al Elenei Cantacuzino; Teodor, despot al Mistrei la 1402, e frate cu Andronic; Teodor dela 1449 în spița Saul, este nepot de frate al lui Teodor dela 1402; Mihail protostratorul (1437 la O 'Donell) este de asemenea frate cu Andronic [4]; tot astfel Manuil Cantacuzino citat de Ducange la anul 1420 [5]. Și beizadea Radu Cantacuzino în sec. al XVIII-lea, într'o diplomă de cavaler al ordinului Sf. Gheorghe, vorbește de despoții Peloponezului Andronic și Constantin Cantacuzino [6], care însă sunt Paleologi, fiii lui Manuil [7]. Zaharia Cantacuzino la 1402 în spița Saul și 1420 la O 'Donnel este Asan [8].

Manuil Cantacuzino zis Gin, căsătorit cu Maria zisă de Albanezi Kukia, a avut fiu pe Dimitrie care la 1453, împreună cu ginerele său Nichifor Paleologu, luptă pentru apărarea Cos-polei în zilele de 1, 2 și 12 Mai, și aducând la timp rezerve reușește să respingă pe Turci [9]. Orașul cade la 29 și Dimitrie, temân-

---

[1] Doamna Despina nu cred să fi fost însă *fiica* lui Lazăr. Căsătoria lui Lazăr cu Elena fiica despotului Toma Paleologu s'a făcut la 1447 și Elena a murit la 1474. Chiar dacă Despina s'ar fi născut în acest an, încă n'ar puteà fi soția lui Neagoe.—Izvoarele arată pe Milița căsătorită la 1463 cu Leonard II Tocco, conte de Cefalonia, și că ar fi murit în facere la 1464. (Buchon, Nouvelles recherches, vol. I 322—3 și II tabloul genealogic *în fine*).—Neagoe Vodă erà *tânăr*, vătaf de vânători, la 1508, și tot tânăr în domnia lui Vlad Voevod (1510—1512) ne spune *Viața lui Nifon* (ed. Erbiceanu, 71—7). La moartea lui Neagoe, în 1521, fiul său Teodosie erà *puer*, copil, spune un act din același an al regelui Ludovic al Ungariei (Hurmuz. II³. 373), de 16 ani, precizează un raport extern din 30 Oct. 1521 (Cf. Iorga, St și doc. III p. XLVI). «Feciorii lui Neagoe Vodă, Teodosie și altul au fost mici» zice compilația atribuită lui Const. căpitanul (ed. Iorga, 42). Un contimporan care a cunoscut pe Neagoe pe când erà încă «gentiluomo privato», Mihail Bocignoli din Ragusa, scrie la 29 Iunie 1524 lui Gerardo Plania secretarul lui Carol Quintul că Teodosie aveà la moartea tatălui său 7 ani (Del Chiaro, Storia delle moderne rivoluzioni della Valachia, ed. Iorga, p. 117). Teodosie și Stana erau fii întâi născuți ai lui Neagoe.

[2] Frantzi, ed. Bonn, p. 200. Ducange bănuià și el că Ioan se trăgeà dintr'un fiu al împăratului Matei (Familiae, 263).

[3] Frantzi, ed. Bonn, p. 383.—Calcondil, ed. Bonn, 407.—Ducange, în Genealogia Cantacuzinilor, p. 19.—In spița O 'Donnell, Manuil la anul 1453 (ibid. 30).

[4] Ducange. Familiae, 241 243 245.—Tabloul genealogic dela pag. XIV.

[5] Genealogia p. 19 No. 33.

[6] Doc. 204 în acest volum.

[7] Tabloul genealogic dela p. XIV.

[8] Sp. Lambros, Φραγκοκρατία p. 51.

[9] După istoricul bizantin Frantzi, în G. Schlumberger, Le siège, la prise et le sac de C-ple par les Turcs en 1453, Paris, 1914 p. 185, 197.

du-se pe semne de răzbunarea lui Mahomet II, fuge în Ungaria [1]. Figurează pe o listă de refugiați de la Cos-pol împreună cu un Leon Cantacuzino [2]. La 1454 se întâmpină și un Mihail Cantacuzino [3]. In timpul luptelor pentru apărarea Cos-polei, Poarta de aur ar fi fost încredințată unui alt Cantacuzino, Andronic, probabil Paleologu [4].

Dimitrie e arătat în spița lui Saul la 1464 [5]. Mai trăia la 1474 [6]. El a avut și o soră, fiică a lui Manuil Cantacuzino Gin, Evdochia, măritată cu Matei Spanduni și moartă la 1507 în vârstă foarte înaintată. Aceasta a fost mama istoricului Teodor Spandugino-Cantacuzino, născut pe la 1460 și care trăia încă la 1538; a lui Alexie, zis Cantacuzino, care trăia la 1490, și a unei fiice măritate cu Mihail Trevisan, nobil din Veneția [7].

Alexie Çantacuzino (Spandugino) [8] trebue deosebit de contimporanul său cu acelaș nume, zis și Bianchi după numele de familie al mamei sale, despre care vorbește *Genealogia* [9], stabilit în Cipru, dar pe care nu l'am întâlnit în alte izvoare. Din neamul acestuia va fi fost Florida Cantacuzino «evghenicoasă jupăneasă de Chipru», îngropată în biserica Maria Aracoeli din Roma [10]. După unele izvoare și soția faimosului mare dragoman Panaiot Nicusi Mamonà, născută Calvocoressi din Hios, ar fi aparținut familiei Cantacuzino. Panaiot însuși pare a fi fost originar din Nicosia, în Cipru. A murit în Creta și s'a îngropat în ctitoria lui din insula Halchi [11].

Alexie Cantacuzino (Spandugino) a avut un fiu Manuil, care cred că trebue identificat cu acel «signore Cantacuzino» din Maina la 1533, unul din patricianii creștini din Peloponez care puteau fi, după socotința guvernului venețian, indemnați să se răscoale împotriva Turcilor [12].

---

[1] Cred cel puțin că e vorba de un singur Dimitrie. Genealogia spune (p. 20) că ar fi căzut în luptă. După Ecthesis chronica, p. 16, tatăl lui Dimitrie protostratorul, ar fi fost *mesazon*, intermediar politic, nu se spune între cine.

[2] Ἑλληνομνύμων, p. 298.

[3] Iorga, Doc. Cantacuzinilor p. 2.

[4] Schlumberger, l. c. 101; Edwin Pears, The destruction of the greek empire, New York 1903 p. 249 după izvorul contimporan, Leonard arhiepiscop de Mitilene, Lettera de la presa di C-poli, scrisă către papa Nicolae V, din Hios la 16 Aug. 1454. Leonard e reprodus în Migne, Patrologia graeca vol. 159 p. 923—944, dar nu vorbește de Cantacuzino ci numai de un Teofil Paleologu.

[5] Genealogia p. 30.

[6] Omont, Inventaire sommaire, II. 131.

[7] Sathas, Monumenta, IX p. VI și XIX.

[8] Cf. Iorga, Doc. Cant. 3, 4, 6.

[9] Genealogia, pag. 30.

[10] Ibid. p. 21.

[11] Hammer, Histoire de l'Empire ottoman, trad. Hellert, XI. 228 n. 2 după o «Relation de l'ambassade impériale». — Bartolomei Cutlumusianòs, ὑπόμνημα ἱστορ. περὶ τῆς κατὰ τὴν χάλκην μονῆς τῆς θεοτόκου, 1846, pag. 29.

[12] Sathas, Monumenta, VI. 315

Contimporan cu Alexie a fost Manuil Cantacuzino care trăia la 1490, în strânse legături cu familia Spanduni [1].

Aci, filiația documentară se întrerupe. Lipsește documentul care să lege de unul din Cantacuzinii precedenți, pe Dimitrie Cantacuzino care a fost tătăl lui Mihail zis Șaitanoglu, adică fiul Satanei, de la Anhial, pe țărmul Mării Negre, spre nord de Constantinopol. După tonul respectuos cu care Gheorghe Etolianul vorbește, într'un poem de curând publicat [2] de «faimosul «Dimitrie» tatăl lui Șaitanoglu, se vede că Dimitrie a fost un personagiu de seamă. Il cred identic cu singurul Dimitrie Cantacuzino cunoscut la începutul sec. XVI-lea, stratiot viteaz «slăvit cârmuitor de oști, fiind în ajutorul Floren-«tinilor, a murit în anul 1536, și s'a îngropat la Pisa, în biserica Sf. Dominic» [3].

Ducange spune că Șaitanoglu era unchiu al Cantacuzinilor din Peloponez (patruus Peloponnesiorum illorum [4]). Dar prin Cantacuzini din Peloponez, Ducange înțelege neamul lui Manuil Cantacuzino zis Gin [5]. Așa dar din neamul acestuia trebue să fi fost și Dimitrie tatăl lui Șaitanoglu. De aceia îl cred fiu al lui Dimitrie cel fugit din Cons-pol la 1453. Acest Dimitrie dăruește la 1493 o icoană mitropoliei din Mesemvria, de lângă Anhial [6]. In tot cazul nu lipsește nici o generație între tatăl lui Șaitanoglu de la Anhial și Cantacuzinii descendenți din împăratul Matei, încât nu poate fi îndoială că aparținea aceluiaș neam.

Șaitanoglu va fi fost porecla dată de Turci fiilor viteazului stratiot. Spița O'Donnel știe și ea de un Dimitrie Cantacuzino la anul 1532 și-i dă de soție pe Anastasia Paleologu [7]. Ducange, referindu-se la cronicarul Manuil Malaxòs, menționează pe un Dimitrie Cantacuzino care ar fi fost omorât din porunca sultanului Selim [8]. Cronica lui Malaxòs este contimporană, merge până la anul 1573. Ni s'a păstrat, cu variante, în diferite mss [9]), din care unul a fost publicat de Sp. Lambros sub titlul de *Ecthesis Chronica,* altul, sub titlul de *Historia politica et patriarchica C-poleos,* în Corpus scriptorum historiae by-

---

[1] Iorga, Doc. Cantac. 5, 6.

[2] N. Bănescu, Un poème grec vulgaire relatif à Pierre le Boiteux de Valachie p. 28 versurile 355—360: Δημήτριος ἐκεῖνος, cel de bun neam. Bănescu face confuzie între Petru domnul Țării-Românești (1559—1568) de care e vorba în poem, fiul lui Mircea Ciobanul, și Petru Vodă Șchiopu domnul Moldovei (1574—9. 1582—1591) Cf. Filitti, Din arhivele Vaticanului, II. 17. 37. 46—7.— P. operile lui Gheorghe Etolianul în cinstea lui Șaitanoglu și a fiului său Andronic, Νέος Ἑλληνομ. IX (1912) 252.— Alte opere ale aceluiaș, Δελτίον V (1900) p. 1.

[3] Genealogia, 21.

[4] Ducange, Familiae, 263.

[5] Probabil urmând pe Crusius, Turco graecia, 224.—Nu pot identifica pe Isaac Cant. protostratorul 1464 și pe Matei C. ducele Albaniei 1474 din spița O'Donnell (Genealogia, 30).—Un Isaac protostratorul Parafanditu (?) cade la Ferara 1492 (Iorga, Despre Cantacuzini, p. XVII-XVIII).

[6] Κωνστατίου τοῦ ἀπὸ Σιναίου, Συγγραφαὶ ἐλάσσονες. Cos-pol 1866, p. 368.

[7] Genealogia 28.

[8] Selim II (1566—1574) Genealogia, 22, 33.

[9] Cf. Omont, Inventaire sommaire, II. 144.

zantinae [1], și în fine este cuprinsa în istoria lui Pseudo-Dorotei [2]. In nici una din aceste variante ale cronicei lui Malaxòs nu este vorba de un Dimitrie Cantacuzino. Numai Crusius [3] vorbește o singură dată de un Dimitrie Cantacuzino amestecat în intrigele de la patriarhie la mijlocul sec. al XVI-lea, prin confuzie desigur cu Antonie Cantacuzino Monoret. Cât despre uciderea din ordinul sultanului, va fi iarăș o confuzie cu Mihail Șaitanoglu însuși, care la 1578, ca și fiul său Andronic mai târziu, au murit de moarte violentă din ordin împărătesc.

Șaitanoglu este șeful ramurei zise dela Anhial, din care scoboară Cantacuzinii zilelor noastre. In vremea lui, trăiau alți Çantacuzini la Pera, în Constantinopol, Antonie și Manuil, a căror «origine împărătească nu-i pusă la îndoială», scrie contimporanul lor Gerlach dela Cons-pol lui Martin Crusius [4].

Antonie, zis Monoret, a fost amestecat în intrigele dela patriarhie la moartea lui Eremia I (1546), apoi împreună cu Șaitanoglu a contribuit la înlocuirea lui Ioasaf prin Mitrofan, 1566 [5]. La 1567 e dovedit împreună cu fratele său [6] și a fost cunoscut pentru frumoasa lui bibliotecă [7]. Moare în Martie 1575 la Galata, lăsând trei fii, pe Constantin zis și el Monoret, pe Gheorghe, pe Manuil și o fiică soția lui Constantin Paleologu [8].

Gheorghe a fost ginerele lui Șaitanoglu. Un contimporan [9] îl numește «podoabă a patriarhiei. Familia lui, pe vremea Bizanțului, a fost împărătească. «Are în bibliotecă multe manuscrise.» Trăia încă la 1596 [10].

---

[1] Ediția din Bonn, 1849.

[2] Βίβλιον ἱστορικὸν. . . παρὰ τοῦ Μητροπολίτου Μονεμβασίας κυρίου Δωροθέου. — Scrierea aceasta e a mitrop. Ierotei (un Dorotei al Monembasiei n'a existat) care a fost la curtea lui Petru Vodă Șchiopu al Moldovei († 1594) și a fost ucis în revolta lui Lupu Mehedințeanu contra grecilor (Papiu, Tezaur, 1862, p. 347). Ms a aparținut lui Zotu Țigară († 1599), ginerele lui Petru Vodă Șchiopu și s'a tipărit întâia oară la 1631 prin îngrijirea lui Apostol Țigară. Lucrarea lui Pseudo-Dorotei relatează deci fapte contimporane. Cf. Δελτίον VI. 550.

[3] Turco Graecia 1584, p. 158.

[4] Ibid. p. 91. — Sp. Lambros în Νέος Ἑλληνομ. X (1913) 486.

[5] Pseudo-Dorotei, p. 440. — Historia politica, ed. Bonn, p. 181.

[6] Iorga, St. și doc. XIX p. 51. — Rev. Ἐκκλησ. ἀλήθεια, III. 157.

[7] Antoine Du Verdier, Supplementum epitomes bibliothecae Gesnerianae, Lyon 1585.—Hartung profesor la Friburg († 1579), Bibliotheca, sive antiquitates Cons-politanae, citat în Richardi Foersteri De antiquitatibus et libris C-politanis commentatio, Rostoc, 1877.

[8] Crusius, l. c. 67. 203. — Sathas, Bibliotheca graeca medii aevi, III 547. — Pseudo Dorotei, ed. 1814, p. 447. — Stephan Gerlach's des aeltern Tagebuch, publicat la 1674 de nepotul său de fiu cu același nume, p. 87. 127. 183—4.

[9] Georgii Dousae, De itinere suo C-politano epistola. Lyon 1590 p. 70: Habet bibliotecam sic satis manuscriptis codicibus instructam, in quam, praeter alia, volumen augustissimum variarum in Pentavivlon interpretationum diligentissime asservat. Ex huius bibliothecae servitute meam Georgii logothetae de C-poli a Latinis camptam historiam cum mythologiam indicam redemi. Multa profecto hic vir non suam sed Michaelis Cantacuzeni culpam a Turcis adversa pertulit.

[10] Papadopol-Keramevs, κατάλογος τῶν ἐν τῷ ἑλληνικῷ φιλολογικῷ συλλόγῳ χειρογράφων βιβλίων p. 85. — O corespondență a lui Gheorghe C. cu Meletie Pigà, publicată de Papadopol—K. în Rev. silogului filologic din C-pol, XVII (1882—3) p. 72.

Manuil, fratele lui Gheorghe, face danii la 1564 mitropoliei de Mesemvria. Nu știu dacă este acelaș cu Manuil C. «nobil țărigrădean, distins prin evghenie» care la 1552 se afla în Creta [1]. Moare la Galata la 12 Iunie 1586 [2].

In casele acestor Cantacuzini erà metohul dela Constantinopol al Sf. Mormânt [3].

Mihail Cantacuzino Șaitanoglu.

Pe Mihail Șaitanoglu, contimporanul său Gerlach îl numește «princeps «hodie Graecorum» și zice că scoboară «din vechiul neam al Cantacuzinilor» [4]. Erà influent la Poartă încă dela 1566 când obținù destituirea patriarhului Ioasaf [5] pentrucă se simțise jicnit de purtarea acestuia cu prilejul căsătoriei fratelui său Ioan Cantacuzino cu sora lui Petru Vodă al Țării Românești. Doamna Chiajna și fiul ei Petru fură dojeniți de sultan în Iunie 1566 (16 zilcadè 973). In locul lui Ioasaf devenì patriarh Mitrofan III [6]. La 1572 Șaitanoglu obține și destituirea lui Mitrofan și înlocuirea lui cu Eremia II, fost mitropolit al Larisei, care-și păstrează scaunul cât trăește Șaitanoglu [7].

Șaitanoglu a fost cămăraș al ocnelor împărătești până în Iulie 1576, apoi în Fevruarie 1577 devine «magnus mercator», μέγας πραγματευτὴς, chiurcibașa

---

[1] Sp. Lambros, Κατάλογοι τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τοῦ ἁγίου ὄρους ἑλληνικῶν κωδίκων, II. 75. Nicolae Malaxòs, Διήγησις περὶ τοῦ γεγονότος εἰς αὐτὸν παραδόξου θαύματος ὑπὸ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Αποστόλου καὶ εὐαγγελίστου Ιωάννου τοῦ θεολόγου . . . . κατά τὸ 1552 ἐν τῇ νήσῳ κρήτῃ, publicat la sfârșitul volumului Λόγοι πανηγυρικοὶ τοῦ... κυροῦ Μακαρίου τοῦ χρυσοσκεφάλου, de Leontie Vlasto, episcopul Tesalonicului în sec. XVIII, pag. 440 sq.

[2] Papadopol-Keramevs, Ἱεροσολ. βιβλ. II, 543. — Revista ἐκκλησ. ἀλήθεια, V. 88. — Din acești Cantacuzini dela Pera pare a fi fost Ana Cant. soția la 1575 a lui Ioan Baptista «hauswirth» al lui Rochencourbe (Gerlach, l. c. 87).

[3] Πρῶτος δὲ συστήσας ἐν Κ-πόλει μετοχίου τοῦ παναγίου Τάφου θεοφάνης ὁ πατριάρχης ἐστὶν. Οὗτος τὸν ἐν Διπλοφαναρίῳ οἶκον τῶν καντακουζηνῶν ἐν ᾧ καὶ ναίσκος τις, ὠνησάμενος εἰς μετόχιον τοῦ παναγίου Τάφου μετεβάλετο, ὡς ἱστορεῖ ὁ ἱερὸς Δοσίθεος. . . Ὁ τε ὁ ἀείμνηστος Μανολάκης Καστοριανὸς . . . ἐδωρήσατο τῷ Παναγίῳ Τάφῳ λιθόκτιστον αὐτοῦ οἶκον, τὸν νὺν ὑπάρχοντα ἐν τῷ μετοχίῳ τοῦ Παναγίου Τάφου (Papadopol-Keramevs, Ἱεροσολ. βιβλ. III. 283).

[4] Stephan Gerlach's des aeltern Tagebuch, p. 30 211.216.—Crusius, l. c. 67.

[5] Deosebit de Ioasaf Argyropol, mitropolit de Tesalonic, cu care Șaitanoglu se află în bune raporturi și după 1566. Destituirea patriarhului nu poate să fi avut loc la 1564 cum zice Gerlach (în Crusius, l. c. 274) pentru că dojana sultanului către Petru Vodă e dela 1566 (In trad. la Acad. Rom. Cf. Hurmuzachi XI, prefața. — Iorga, Un poème grec, dare de seamă în Neamul Românesc literar, 1912 p. 577—9.—Acelaș, Despre Cantacuzini, p. XXXIII).

[6] Crusius, l. c. 291.

[7] Gerlach, l. c. 30. 55. — Crusius, l. c. 291. — Mihail Le Quien, în Oriens Christianus, tipărit la 1740, șeapte ani după moartea autorului, scrie (p. 324. 350) că «post promotion m suam ad sanctam Parascevam, (Mitrofan) non in monasterio Pammacaristae manebat; quod indigne ferens Michael Cantacuzenus, ipsum eo usque exagitavit ut solio demum sacerdotisque cedere coactus sit.»—P. destituirea lui Ioasaf, Le Quien reproduce, după Gerlach, data de 1564.

sau «Belzfactor», adică prim negustor și prim blănar al împărăției [1]. Ca și contimporanii săi dela Pera, aveà o bibliotecă de oarecare însemnătate [2]. Bogat și influent aveà mulți adulatori și a lăsat o adâncă amintire în lumea grecească, dar a stârnit firește și nemulțumiri și invidii care i-au adus peirea [3]. Cauzele disgrației lui nu sunt bine cunoscute. Gerlach o pune în legătură cu intrigele relative la scaunele domnești ale principatelor, la care trebue adăogate, poate, stăruințele pe lângă Hanul tătăresc ale lui Paleologu, nepotul lui Șaitanoglu, silit să fugă din Cons-pol pentrucă nu se înțelegeà cu unchiul său [4]. Vinovăția principală a lui Șaitanoglu va fi fost însă bogăția lui. Puțin după uciderea lui în Mai 1578 își pierde scaunul și patriarhul Eremia II, la 1579 «utroque patrono amisso, Matthaeo (greșit în loc de Mihai) Cantacuzeno et Mehemeto Bassa». In locu-i revine Mitrofan III [5].

Șaitanoglu a avut 2 frați și o soră.

Despre sora lui, ne spune Gerlach că un fiu al ei erà la 1576 «erz-caplan» al patriarhiei, și tot Gerlach lămurește că Șaitanoglu avea nepot de soră pe Constantin Paleologu care a fugit la Tătari din cauza persecuțiilor unchiului său. Acest Paleologu a fost ginerele lui Antonie Cantacuzino Monoret [6]. Astfel se explică înrudirea ce se constată în sec. al XVII-lea între descendenții lui Șaitanoglu, printre care și Ruseteștii, și între Paleologii de atunci, Balasache-Muselimii și Ramadanii [7].

Constantin, fratele lui Șaitanoglu a fost arestat odată cu acesta, la 1578, dar a scăpat cu viața. La 1589 erà încă influent la Constantinopol [8].

Ioan, celalt frate, este cunoscut pentru peripețiile nunții sale cu Maria fiica lui Mircea Vodă Ciobanul și a doamnei Chiajna pe timpul domniei în Țara Românească a fiului acestora, Petru Vodă (1559—1568).

Contimporanul Gerlach povestește astfel întâmplarea într'o scrisoare către Martin Crusius la 1578 [9]. Cu 14 ani mai înainte [10], domnind în Țara Româ-

---

[1] Gerlach, 222. 454.

[2] Sp. Lambros în Νέος Ἑλληνομ. X. 132.—Foerster, l. c.—Krumbacher, Geschichte der byzantinischen Literatur, ed. 2, p. 506.—I. și A. Sakellion, κατάλογος τῶν χειρογράφων τῆς ἐθνικῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἑλλάδος, Atena, 1892 p. 4.

[3] Damaschin Studitu scrie la 1599 o ἐπίγραμμα εἰς Μιχαὴλ Καντακουζηνὸν δεκάστιχον ἐπιστολὴ ἀφιερωτικὴ τῷ αὐτῷ (Papadopol Keramevs, κατάλογος χειρογράφων πατριαρχείου Ἱεροσολύμων).— Gerlach, l. c. 463.—Hurmuzaki, III[1]. 11—12. — XI. 619. — Legrand, Recueil de poèmes historiques en grec vulgaire, 1877, p. 1—15. — Omont, Inventaire sommaire, III. 181.

[4] Gerlach, l. c. 233, 463.—Iorga, Despre Cantacuzini p. XXXVI.

[5] Le Quien, l. c. 325—8.

[6] Gerlach, l. c. 127. 222. 463.

[7] Anexa despre familiile grecești.

[8] Le Quien, l. c. 328: abnuit Theoleptus faventibus sibi Constantino Cantacuzeno et Constantino Cassi Hieremiae (?), pridem adversariis quos datis pecuniis sibi magis conciliabat.

[9] Crusius, l. c. 274.

[10] Deci la 1564, ceiace însă trebue să fie o greșală. V. pag. XX n. 5.

nească doamna Mirceoaia și având două fete nemăritate, scrise patriarhului să-i găsească doi gineri. Ioasaf găsì pe propriul său nepot, Stamate, și pe *fratele* lui Șaitanoglu. Pentru că acesta erà om de vre-o 50 de ani, iar fata numai de 15, și erà urât, iar fata frumoasă, propunerea nu plăcù nici mamei, nici fetei, dar patriarhul stăruì și căsătoria se făcù. Pe drumul spre Constantinopol însă, al noilor căsătoriți, pe când trecuseră Dunărea, fata fù răpită noaptea din ordinul mamei. Șaitanoglu, simțindu-se jignit, învinuì pe Ioasaf și obținù destituirea lui, iar domnul Țării Românești, tânăr chipeș de 25 de ani, fù dojenit de către sultan.

In acelaș fel este povestită întâmplarea și de cronicarul contimporan Malaxós pe care-l folosește și relația contimporană a lui Pseudo-Dorotei care precizează că este vorba de *Ioan* Cantacuzino fratele lui Șaitanoglu [1]. In această relație se explică și mai bine motivele de supărare ale lui Șaitanoglu împotriva patriarhului Ioasaf, spunându-se că acesta ar fi dat nepotului său de soție pe chiar mireasa întoarsă de pe drum a lui Ioan Cantacuzino.

Urmând aceste izvoare, și Le Quien spune că ginerele de o zi al Chiajnei a fost *Ioan* Cantacuzino [2].

Față cu arătările izvoarelor contimporane, nu se poate susține că soțul părăsit ar fi fost însuși Șaitanoglu. In poema lui Gheorghe Etolianul, publicată de N. Bănescu, numele lui *Mihai* Cantacuzino nu revine, cum zice editorul [3] «à plusieurs reprises», ci *numai de două ori*, și atunci numai în sensul că Mihai a fost ofensat, fără a se arătà că el a fost și soțul părăsit. De asemenea, nu se poate deduce aceasta din faptul că firmanul sultanului către Petru Vodă, la 16 zilcade 973 (1566), spune că creștinul *poreclit Șaitanoglu* s'a plâns de ofensa ce i s'a adus [4]. Prin *Șaitanoglu* nu trebue să se înțeleagă neapărat numai Mihail Cantacuzino. După cum Turcii în sec. XVII-lea numeau Iskerletoglu pe toți descendenții lui Scarlat Beylicci, iar în sec. al XVIII-lea Dracozadè pe descendenții lui Diamantachi Draco (Suțu) și Michel-zade pe urmașii lui Mihail Mano, tot astfel vor fi numit Șaitănești pe toți fiii lui Dimitrie Cantacuzino, fie că *acesta* va fi fost poreclit satana, fie că porecla a fost dată lui Mihail care era principalul personagiu al familiei și în dese legături cu Poarta [5].

---

[1] Legrand, Ephémérides I, Anexe pag. φγ.—Krumbacher, l. c. 401.—Pseudo-Dorotei ed. 1814 p. 443: Καντακουζηνὸς ὁ δομέστικος ἐσυμπεθέριασε μὲ τῆς Βλαχίας τὴν Μυρτζέναν καὶ ἔδωκε τὴν θυγατέρα της εἰς Ἰωάννην τὸν Καντακουζηνὸν καὶ εἰς τὴν στράταν ἐσκανδαλίσθησαν καὶ πέρνουν τὴν νύμφτην. — Cf. D. Russo, Un bizantinolog improvizat (N. Bănescu) p. 52.

[2] L. c. Vorbind de Ioasaf, scrie: «Invisus itaque clericis factus, causas quaesierunt quibus eum solio dejicerent, quumque synodum coegisset in qua eorum mores corrigeret, illi coitione facta cum *Ioanne* Cantacuzeno, viro nobili sed patriarhae infenso, Ioasaphum simoniae reum, canonum praescriptum causantes, deposuerunt.» Cf. C. N. Sathas, Βιογραφικὸν σχεδίασμα περὶ τοῦ πατριάρχου Ἱερεμίου Β' (1572—1594) Atena, 1870 p. VI și 3.

[3] La pag. 9.

[4] Iorga, în Hurmuz. XI, Prefața, și despre Cantacuzini, p. XXVIII n. 2.— Firmanul, în traducere, la Acad. Rom.

[5] Dacă se admite că soțul părăsit a fost Mihai, atunci acesta ar fi fost căsătorit de trei ori, pentru că a avut copii și înainte și după 1566.

Ioan Cantacuzino nu trebue confundat cu Iane banul ruda lui Mihai Viteazul. Confuzia a provenit din apropierea între «Ioannis banos» de la 1589 sau «der Baan aus der Moldau und Walachei» sau «Banus, Palatinorum Moldaviae et Transalpinae procurator» de la 1590, și «Cantacuzino banul» de care vorbește țărigrădeanul Policrat Camerinos într'o scrisoare către fostul domn al Moldovei Petru Șchiopu, la 1593 [1], cari amândoi au contribuit la ridicarea în scaun a lui Mihai.

Istoricul ungur Istvan Szamosközy (1542—1608) contimporan cu Mihai-Vodă vorbește de «Iane vistier care a fost ban al Craiovei» și care «ședea la Constantinopol» [2] De la 1582—1591 e vel vister în Moldova [3]. La 1592 e vel ban în Muntenia. Incă de la 1587 până la 1594 e totodată capichehaia la Poartă [4]. Ban și capichehaia fiind, a scos domnia pentru Mihai [5]. «Ioanis banos» de la 1589 are pe pecete inscripția «Ioannis vistiaris Moldovlahias», fără vultur bicefal, și nu-și zice nici odată Cantacuzino. La 1603 era mort [6].

«Cantacuzino banul» de care vorbește Camerinos este Andronic Cantacuzino, *fiul* lui Șaitanoglu, care și el a stăruit la Poartă pentru Mihai, după cum dovedesc scrisoarea patriarhului Eremia II către fostul domn Petru Șchiopu și scrisoarea lui Andronic însuși către acelaș la 1593: «am făcut domn pe banul Mihai» [7]. Epitetul de «ban» este o înțelegere greșită a lui πάνος grecesc, pan, jupân. Andronic însuși nu se intitulează ast-fel.

Iane vistierul și banul, despre care există și o poemă [8] este în realitate acelaș cu Iane banul pe care Matei al Mirelor, un contimporan, îl numește μωρὸς Λονδρὸς ἀπάνθρωπος ἀδικητὴς ἀβάνης [9], iar cronica zisă a lui Constantin căpitanul «gelep», deci un *homo novus*, cum se ridicau atâți și ajungeau cu trecere la Poartă, dar nu Cantacuzino.

După cum Iane banul nu este unchi lui Andronic Cantacuzino, tot

---

[1] Hurmuz. XI. 207 n. 2. 331. 740.

[2] Monumenta Hungariae historica.—Scriptores.—Vol. 30 pag. 92—3.

[3] Tanoviceanu Inceputul Cantacuzineștilor în țările românești. Arhiva Soc. științifice și lit. din Iași, III (1892) p. 30.

[4] Hurmuz. III[1]. 131-2.—IV[2]. 180.—Iorga, Studii și doc. V. 290.

[5] Cronica zisă a lui Const. căpitanul, ed. Iorga, 83.

[6] Doc. cu această dată pentru moșia Băilești, în Iorga, St. și doc. V. 292. 297. 305.—cf. Ilie Nicolescu, Despre Mihai Viteazu, în Lit. și arta rom. IX (1905) 134—5.— Niște urmași ai lui Iane banul la 1674 (Creșterea colecțiilor Acad. Rom., XXVI. 61).

[7] Hurmuz. XI. 370. 373. Cf. Iorga, în An. Ac. Rom. XVIII p. 16 sq.

[8] V. Sp. Lampros în Νέος Ἑλλην. XI (1914) 417—422.

[9] In Papiu, Tesaur, 1862 p. 336.—In Veneția, la ianinotul Niculae Glichi, 1785, apărù o broșură: «Vitejiile prea piosului și prea viteazului Mihail Voevod, cum și câte s'au întâmplat în Ungro-Vlahia de «când a domnit Șerban Voevod până la Gavril Voevod». Broșura cuprindea 2 lucrări: Vitejiile, de Stavrinos, fost vistier al lui Mihai, originar din Malsiani, și Povestirea, de Matei din Pogoniana, mitropolit al Mirelor. La începutul broșurei se afla un lexicon de nume proprii care se referă numai la povestirea lui Matei.—Atât vitejiile cât și povestirea au fost publicate de Papiu în Tezaur 1862, p.

ast-fel nu-i este nici frate. Această identificare s'a întemeiat pe spusele cronicarului grec Daponte care scria tocmai în a doua jumătate a sec. al XVIII-lea [1]. Ioan fratele lui Andronic Cantacuzino s'a născut la 1570 și nu putea fi deci la 1587 mare vistier și chapichehaia [2].

La moartea sa (1578) Șaitanoglu lăsă 6 copii: Andronic în vârstă de 25 de ani, care fu arestat odată cu tatăl său, Dimitrie de 12 ani, Ioan de 8 ani, o fiică măritată cu un Ralli, o alta măritată cu Gheorghe Cantacuzino Monoret și o fiică nemăritată [3].

Fiica măritată cu Ralli a fost mama lui Dionisie Ralli, mitropolit de Târnova la 1597, numit în izvoare contimporane nepot al lui Andronic și născut despre mamă «di casa Katakusini che già furono imperatori di Constantinopoli». [4] Aceasta a fost sora lui Andronic măritată în Creta de care vorbea mai târziu Mihai Vodă Racoviță, un descendent al lui Andronic, și pe ai căreia urmași i-a vizitat în Creta Șerban Cantacuzino, în pribegie acolo înainte de a fi domn [5]

Cealaltă fiică a lui Șaitanoglu este Bela care s'a măritat după moartea tatălui ei cu Lascăr Rosetti și a fost mamă lui Antonie Vodă și a cuparului Constantin Rosetti. Numai ast-fel putea fi Șerban Vodă Cantacuzino *văr* (anume văr al treilea) cu fii cuparului Rosetti; numai ast-fel putea fi Antonie Vodă Rosetti rudă totodată cu Ramadanii—Balasache și cu Dumitrașcu Vodă Cantacuzino; numai ast-fel puteau fiii cuparului Rosetti să fie nepoți lui Toma Cantacuzino fiul lui Andronic [6].

---

285. 327.—Legrand, în Recueil de poèmes historiques en grec vulgaire, Paris 1877, p. 23, a publicat numai vitejiile, dar le-a precedat de acel lexicon care nu se referă la vitejii.—Povestirea lui Matei e scrisă la 1618 în Târgoviște și dedicată marelui ban Ianache Catargi.—P. Stavrinos, cf. G. D. Teodorescu în Literatura și arta rom. 1897. — Nicolae Glichi născ. la Ianina 1676 † Veneția 1790 (Aravantinò, Hronografia Epirului, II. 263 n. 3) a fost căs. la 1732 cu fiica lui Panaioti Papa. (Acest volum, excursul despre familiile grecești: *Silivrianò*). In sec. XVII trăiau la Ianina, Leon Glichi, profesor la școala zisă *Epifaniu* (revista Pandora XIII. 184) și Dimitrie Glichi, 1698 (Papadopol-K. Ἱεροσολ. βιβλ. II. 578).

[1] In Erbiceanu, Cronicarii greci, p. 20.

[2] Tanoviceanu, l. c.—Iorga care crezuse pe Ioan a fi Cantacuzino (Contribuțiuni la istoria Munteniei, în An. Ac. Rom. Seria 2-a, sect. ist. XVIII (1896) 79—82 și Doc. nouă relative la Petru Șchiopu și Mihai Viteazu, ibid. XX (1898) 2—3 și Hurmuz. XI 207 n. 2) aduse apoi documente hotărîtoare că identificarea erà inadmisibilă (Ist. lui Mihai Viteazu în Conv. lit. XXXVI (1902) 235). Totuși la 1914 înt'o comunicație către Sp. Lambros (l. c.) asupra poemei despre Ianc, îi zice iarăș Cantacuzino, și tot astfel în vol. XIV din colecția Hurmuzaki.

[3] Gerlach, l. c. 222. 463. 466. 500.

[4] Hurmuz. XII. 290, 565.—Își zice și Paleologu. O scrisoare a lui din 1619 în Buchon, Nouvelles recherches, I. 297.

[5] Geneal. ed. Iorga, 36. 209.

[6] Cronicarul Neculce în Letop. ed. 2-a, II 195. 210.—Daponte (în Erbiceanu, l. c., și în Sathas. Μεσαιωνικὴ βιβλιοθήκη, III) zice că Bela erà fiica lui Ioan Cantacuzino. A fiului lui Șaitanoglu nu se poate. Dacă se înțelege fratele lui Șaitanoglu, atunci înrudirile arătate se mai depărtează cu un grad

Andronic, fiul cel mare al lui Șaitanoglu, s'a născut la 1553. S'a căsătorit, încă trăind tatăl său, la 1575, cu o fiică a lui Iacov Ralli, probabil Irina, a cărcia zestre a fost însemnată și pe care Gerlach o numește «nobilă din vechiul neam grecesc al Rallilor». Nunta se face la Anhial, fiind de față mitropolitul de Salonic Ioasaf Argyropol, prietenul lui Șaitanoglu [1].

Genealogia Cantacuzinilor nu știe că fiul lui Șaitanoglu care s'a căsătorit cu fiica lui Ralli este Andronic, și nici că Andronic este fiul lui Șaitanoglu. Știe numai că dela Andronic pornesc toți Cantacuzinii din Țările Române [2].

Andronic a sprijinit candidatura lui Mihai Viteazu la scaunul Țării Românești. In istoriografia noastră este identificat cu Andronic, vel vistier la 1592, care figurează și în hrisovul dat de Mihai din Iași la 5 Iunie 1600 și în cel dela 9 Iulie acelaș an al lui Nicolae Pătrașcu. Documentele nu arată însă numele de familie al lui Andronic vistierul, care închină satele Meteleu și Albești la mănăstirea zisă a Banului din orașul Buzău, pe care o reface la 1722 Andriana Fălcoianu, văduva lui Șerban Cantacuzino vel vornic, remăritată cu Stamate vel postelnic. Andronic vistierul a fost ucis la Giurgiu la 1600 de serascherul Mahmud pașa din ordinul sultanului Mahmud III [3]. Dimitrie Vodă Cantemir, ginerele lui Șerban Vodă Cantacuzino, zice că pe tatăl lui Constantin postelnicul, deci pe Andronic, l'a omorît Sultanul Amurat III (1574—1595). De asemenea Mihai Vodă Racoviță care era despre mamă strănepot lui Andronic, spune că acesta a fost omorît la Constantinopol, fără a arătă din ordinul cărui sultan [4]. Dacă Andronic Cantacuzino este acelaș cu Andronic vistierul, poate să fi făcut Cantemir o confuzie între Amurat și Mahmud III (1595—1603) sub care a fost ucis vistierul [5].

Cantacuzinii în Țările române.

Andronic Cantacuzino a avut 6 fii, ziși Șeitănești, după porecla bunicului lor [6], și două fiice.

I. Bălașa, moartă tânără la 10 Noemvrie 1634 [7].

---

[1] Gerlach, l. c. 133. 466.—Crusius, l. c. 67.—Anton H. Hatzi, οἱ Ῥαοὺλ, Ῥάλ, Ῥάλαι, p. 17.

[2] Genealogia p. 22.—Pe arătările greșite ale genealogiei (p. 32-a) se întemeiază Generalul P. V. Năsturel spre a da soție lui Andronic pe Marta fiica lui Panaiot Hrisoscoleu (Neamul boerilor Cantacuzini din ramura lui Șerban Vodă, în Lit. și arta rom. XII (1908) 65.

[3] P. V. Năsturel, l. c.—Acelaș, în Rev. de ist. arheol. și filol. X[1]. 18. — Aceiaș revistă, XI[1]. 284 și XII. 227—8—Iorga, Inscripții, III. 362—3.—Hurmuzaki, IV[2]. 30.

[4] Genealogia, 35—6.

[5] O corespondență a lui Andronic Cantacuzino cu Meletie Piga a fost publicată de Papadopol Keramevs în Revista silogului filologic din Cos-pol, XVII (1882—3) p. 72.

[6] Cronicarul Radu Popescu, în Magazin istoric, IV. 27.

[7] Epitaf de Meletie Sirigul, în Δελτίον, II. 444.—P. Meletie v. Iorga, St. și doc. VII p. CLXIII.

II. Tudosia, căsătorită în Moldova încă dela 1630 cu un Daraban [1].

III. Dimitrie, care s'a dus în Crimea și s'a turcit [2].

IV. Enache, vel vistier în Moldova la 1631 [3].

V. Iordache se dovedește în Moldova dela 1630. La 1634 e vel vistier, la 1638 biv vel vistier. E același cu Iordache Cantacuzino vel spătar 1644—5, a cărui soție Alexandra erà văduvă la 1665. Prin cea d'întâi soție, Ecaterina Bucioc, a fost cumnat cu Vasile Vodă (Lupu). O fiică a lui, a fost soția lui Lupașcu Buhuș, fiastrul lui Dabija Vodă.

Iordache [4] nu trebue confundat cu contimporanul și omonimul său Gheorghe Cantacuzino. Acesta aveà case la Țarigrad pe locul unde se ridică actualul Ioachimion. S'au păstrat dela el scrisori către Evghenie Ianuli Etolianul. La 1641 e membru laic în sinodul patriarhiei. La 1644—5 e vel postelnic al Moldovei pe când Iordache Cantacuzino e vel spătar. La 1650 domnul Moldovei întărește un zapis încheiat la Țarigrad și adeverit de capichehaialele Moldovei Necula Catargi biv vistier și Ionașcu biv agă, precum și de Iorga Cantacuzino biv vel postelnic. O fiică a acestuia a fost mama lui Diamandi Razu, postelnic în Moldova la 1727, căsătorit cu Casandra Ipsilanti [5].

Acest Gheorghe Cantacuzino nu erà deci fiul lui Andronic.

VI. Toma e trimis la 1621 de sultanul Osman II la Moscova cu propuneri de alianță împotriva Poloniei [6]. Tretipostelnic în Moldova la 1623, vtori postelnic la 1625, vel sluger la 1628, 1635 (pecete cu vultur bicefal), vel stolnic la 1637 și 1640, vel vornic la 1645, 1659, caimacam la 1666, an în care și moare și se îngroapă la Golia. La 1628 erà dejà căsătorit cu Efimia fiica lui Miron clucer [7].

VII. Mihai, e vel post. în Moldova la 1621 apoi vel vistier la 1622—8 [8].

---

[1] Ghibănescu, Ispisoace și zapise, II¹. 61—2.

[2] Genealogia, 41—2.

[3] Tanoviceanu, în Arhiva din Iași, III (1892) p. 14. — Ghibănescu, Surete și izvoade II 360. — Ac. Rom. doc. 67/XIX. 4/XXXVII. 232/XVLII.

[4] Tanoviceanu, l. c —Ghibănescu, l. c. III. 143—5. — Același, Ispisoace și zapise I² (1907) 216—217.—Acad. Rom. doc. 35/XLVI.—Neculce, în Letopisețe, ed. 2-a, II. 195.—Din Iordache scoboară Cantacuzinii din Moldova, în privința cărora mă mărginesc a reproduce la sfârșitul volumului tabloul genealogic întocmit de profesorul Tanoviceanu pentru doamna Ecaterina G. Gr. Cantacuzino.

[5] Letop. III. 159.—Ghedeon, Ἔγγραφοι λίθοι καὶ κεράμια, 1893, p. ρί.— Hurmuz. XIII. trad. 152 XIV. 146. Ghibănescu, Ispisoace și zapise III². 10.—Efemeridele lui Cariofil, în Δελτίον III. 300, vorbesc de casele lui Cantacuzino surdul la Stavrodrom.—In Hurmuz. XIII trad. 152, Diamandi e numit greșit *Rizu*. Există și un dascăl Diamandi Rysios la 1702—4 (Rev. teologică III 29 și Rev. grecească Ἐκκλησ ἀληθεια pe 1903 pag. 16¹. — Acest Razu nu pare a fi din neamul boerilor *moldoveni* cu același nume. Diamandi Razu ar fi mai de grabă același cu Iamandi, biv vel armaș «om străin dar deprins cu trebile țării» în Moldova la 1710, vel jignicer 1711—1716 (Letop. II 71. 143. III 137). Un Razo din Țarigrad, în legături cu principatele la 1707 (Iorga, St. și doc. V. 311 nota).

[6] Solovieff, Histoire de Russie, Paris, 1876, p. 316.

[7] Tanoviceanu, l. c. — Același, Suirea pe tron a primului Ghica, în Arh. din Iași II. 79. — Ghibănescu, Ispisoace și zapise I², 173—4, 192—4, 216—217, II¹. 14—15, 61—2, 104, 144, 190—1, II², 234, III¹. 5, III². 73—6.

[8] Acad. Rom. doc. 94/XLI. — 134/LXVIII. — Ghibănescu, Surete și izvoade, IX. 105.

Fiu al lui Mihai a fost Dumitrache sau Dumitrașco Cantacuzino, văr primar cu feciorii lui Iordache Cantacuzino [1]. Radu Vodă Mihnea al Țării Românești îi întărește la 1623 satul Frăsinetul [2]. Mai apoi e numit în documentele interne Dumitrașcu vistierul Grecu și este în dușmănie cu unchiul său Constantin postelnicul [3]. La 1673 ajunge domn în Moldova. A avut un fiu care era mort la 1713 și două fiice. Casandra a fost soția lui Nicolae Vodă Mavrocordat, iar cealaltă, singura pe care o amintește Genealogia numind-o greșit Ecaterina în loc de Elena, a fost soția unui Duchi. Dintr'o scrisoare a Elenei către patriarhul Hrisant Notară la 1713 se vede că era bătrână atunci, că avusese un frate mort la acea dată, că și soțul și socrul ei trăiau încă și că avea *mai mulți* copii, din care unul era finul lui Hrisant. Nu soțul [4], ci fiul Elenei iscălește la sfârșitul scrisorii: «și eu cel prea mic rob al tău, grămăticul Manuil, mă închin ca un rob fericirii tale.» Manuil Duchi, fiul Elenei, este cunoscut. A fost doctor în medicină și a avut nepot de soră pe răzvrătitorul stolnic Ștefanache Cremidi [5]. Elena fiind bătrână la 1713 nu puteă naște la 1716 pe unicul fiu Constantin de care vorbește Genealogia [6].

VIII. Din Constantin, alt fiu al lui Andronic, scoboară Cantacuzinii din Țara Românească. Mă mărginesc la câteva lămuriri, adăogiri sau îndreptări la publicațiile de până acum relative la această ramură [7].

1. Constantin apare întâia oară în Țara Românească pe vremea lui Radu Vodă Mihnea (1611—1616, 1620—3) ca jupân Cantacuzin, după informația pe care ne-o dă un document posterior din 3 Ianuarie 1624 al lui Alexandru Vodă fiul lui Radu Vodă [8]. O dovadă apoi despre prezența în țară a lui Constantin Cantacuzino pe vremea lui Alexandru Vodă Iliaș (1616—1618, 1627—9) este cartea lui Matei Voevod din 30 Noemvrie 1635 care întărește lui Constantin vel postelnic un loc de case cumpărat în București încă din zilele lui Alexandru Iliaș [9]. Ca vel postelnic, Constantin apare întâia oară la 26 Iunie 1625 în divanul lui Alexandru Vodă fiul lui Radu Vodă [10]. Dela 1626 înlocuește definitiv în marea postelnicie pe Trufandă, începătorul neamului boerilor Părșcoveni, și ocupă neîntrerupt această dregătorie până la 1651. La 23 Iulie 1631 semnează și el hrisovul lui Leon Vodă împotriva grecilor [11].

---

[1] Neculce, în Letop. ed. 2-a, II. 228.

[2] Iorga, Despre Cantacuzini, XLVII.

[3] Geneal. 38 și Iorga, Doc. Cantacuzinilor, 71.

[4] Iorga, în Hurmuz. XIV. 495. 509—510.

[5] I. C. Filitti, Un grec românizat, stolnicul Ștefanache Cremidi, în Rev. istorică, I (1915) p. 105.

[6] Ed. Iorga, p. 40.

[7] Genealogia Cantacuzinilor, ed. Iorga.— Iorga, Despre Cantacuzini și acelaș, Documentele Cantacuzinilor.—General P. Vasiliu Năsturel, Neamul boerilor Cantacuzini din ramura lui Șerban Vodă, l. c.—Acelaș, Neamul boerilor Pârșcoveni (în care se arată descendența lui Drăghici Cantacuzino) Buc. 1906

[8] Năsturel, Neamul boerilor Pârșcoveni, p. 10—11.

[9] Năsturel, Neamul boerilor Cantacuzini, l. c. p. 210.

[10] Năsturel, l. c. 70. — Iorga, Constantin căpitanul, p. 110 n. I.— Ghibănescu, Surete și izvoade VI. 193.

[11] Năsturel, l. c. 210.— Mag. ist. I 122—5, 126—130, 206—9.

In palatul G. Gr. Cantacuzino din București se păstrează un portret în ulei cu inscripția «Constantinus Cantacuzenus Moghila Bazarab, Anno 1564.» Portretul este dobândit dela descendenții Mariei de Blaizel fiica Radului beizadea Cantacuzino și soră a contesei O 'Donnel dela care a rămas o spiță a neamului Cantacuzinesc. Portretul reprezintă evident pe Constantin Postelnicul numit în spița O'Donnel Constantin Moghila Basarab Cantacuzino, iar data 1564, este data greșită sub care spița dela Saul înscrie pe acest Constantin, care se știe că a fost spânzurat în noaptea de 20 Decemvrie 1663 [1].

Constantin vel postelnicul Cantacuzino trebue deosebit de Constantin vtori postelnicul Cilibiul care aparține ramurei dela Albești a boerilor Greceni. Amândoi figurează alături în divan, cu cele două dregătorii deosebite, la 6 Maiu 1637. Constantin Cilibiul a fost soțul Ancuței, fiica lui Niculae Pătrașcu Voevod, și murind la 3 Decemvrie 1640 a fost îngropat la Argeș [2].

Constantin Cantacuzino vel postelnic în Țara Românească încă dela 1625, nu trebue confundat nici cu contimporanul său Constantin Cantacuzino vel ceașnic în Moldova 1624—5, vel paharnic 1627—9 [3]. Acesta evident nu este din ramura lui Andronic.

2. Din acte și documente iconografice se dovedește că postelnicul Constantin Cantacuzino a avut fiice pe Maria, Ancuța, Ilinca, Stanca și Bălașa [4].

Maria a fost măritată de două ori. Intâiu, cu Radu vel logofăt Kretzulescu [5], al doilea cu Pană Filipescu vel spătar care moare la sfârșitul anului 1661. La 1698 Maria «ce au fost a lui Pană vel spătar» eră moartă [6]. Greșit s'a atribuit Mariei un al treilea soț, marele ban Mareș Băjescu «om de casa Cantacuzinilor» [7]. Confuzia a provenit dintr'o înțelegere greșită a unei cărți domnești prin care Matei Vodă la 15 Aprilie 1648 (7156) întărește lui Mareș logofăt Băjescu și jupânesei lui, Mariei, niște vii din dealul Ștefăneștilor pe care le cumpărase Constantin postelnicul și apoi făcuse «tocmeală cu Mareș log., de au dat *din casa lui* pe jupâneasa Maria și i-au dat ei de *zestre* aceste ce mai sus zice vii, pentru sufletul ei, ca *să le fie lor pomană*". Martori: Stroe vel vistier, din Izvor Tudor clucer, din Leurdeni Tatul slujitor, din Filipești Pană log., din Rătești Ivașco vornic, din Vlădești Badea pârcălab i frate-său Pârvu spătar feciorii lui Tudoran pitar [8]. Deci Constantin postelnicul înzestrează pe

---

[1] Geneal. p. 31. — Iorga, Despre Cantacuzini, LXXX.

[2] P. V. Năsturel care confundase pe acești doi Constantin în studiul său despre Neamul boerilor Cantacuzini, p. 68. 73. 348, revine asupra acestei greșeli în Neamul boerilor Parșcoveni, p. 10—11. — Cf. Tocilescu, Curtea de Argeș, p. 63 și, în acest volum, doc. 109 nota 2.

[3] Tanoviceanu, în Arhiva din Iași, III (1892) p. 14 sq.

[4] Portretele murale dela Hurez, Bulet. comis. monum. istorice, I (1908) p. 54—5.

[5] Mag. ist. V p. 8—9.

[6] Giurescu, Cronice muntene, p. 19. — Greșit e numită *Florica* în Năsturel, Neamul boerilor Cantacuzini, p. 216.

[7] St. D. Grecianu, Genealogii documentate I: Băjești. — Cronica lui Radu Grecianu în Mag. ist. II 200.

[8] Acad. Rom. doc. 213/XXIX còpie.

Portret în ulei în palatul Cantacuzino

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Maria, care erà «din casa lui», dar nu fiica lui. Inrudirea între Constantin postelnicul și banul Mareș Băjescu a fost alta. Ei s'au făcut «cuscrii» [1] prin căsătoria lui Pârvu I Cantacuzino, nepot de fiu a lui Constantin, cu Ilinca fiica lui Mareș.

Ancuța a fost măritată cu Stoian, comis în divan la 1672. Ea s'a îngropat la Mărgineni. Fiul lor Istrate și-a zis Florescu [2].

Ilinca a fost soția banului Vintilă Corbeanu, Stanca a Papei Brâncoveanu și mama lui Constantin Vodă.

Rămâne de dovedit cu cine a fost măritată Bălașa. Genealogia Cantacuzinilor [3] nu cunoaște prenumele fiicelor lui Constantin postelnicul, afară de o Florica pe care o zice soacră a unui Balasache. Documentar se știe [4] că Alexandru Balasache († 1726) a fost căsătorit cu Florica Bengescu. Mama acesteia, deci, ar fi fost o Cantacuzino, dar nu cu numele de Florica pentrucă nu figurează la Hurezi, nici nu se dovedește prin acte a fi existat.

Genealogia Cantacuzinilor nu știe că o fiică a postelnicului a fost măritată cu un Crețulescu, după cum nu cunoaște pe alt ginere, Stoian. Căsătorește însă pe o fiică a postelnicului cu un Catargi și pe alta cu un Costin, arătări pe care nu le-am putut confirmà prin alte documente. Din una din fiicele lui Constantin postelnicul scoborà, însă, soția lui Marcu Antoniu Mamuca della Torre, cavaler al ordinului Sf. Mormânt, dragoman al Porții la 1667 și rudă prin soție cu Const. Vodă Brâncoveanu [5]. Au avut o fiică Maria Antonia, măritată întâi cu contele Kalnoky și apoi cu Const. Neniul [6]. Genealogia, în loc de Neniul zice Costin și adaugă că el erà nepot de fiică al postelnicului Const. Cantacuzino [7].

3. Din Drăghici, fiul cel mai mare al postelnicului, scoboară Cantacuzinii zișI Măgureni [8] din Țara Românească. Pentru filiația acestei ramuri, căreia a aparținut G. Gr. Cantacuzino, mă refer la studiul atât de amănunțit al generalului P. Vasiliu Năsturel, Neamul boerilor Pârșcoveni, p. 57 sq.—Cf. în acest volum doc. 191. 192. 194. 195. 200. 206. 207. 211. 219. 226. 312. 388 urm.

---

[1] Mag. ist. V p. 8—9.

[2] Doc. din 1701 la Arh. Stat. Condica mănăstirii Mărgineni p. 243 bis, citat în Năsturel, Neamul boerilor Cantacuzini, p. 217.

[3] Pag. 79—81.

[4] Grecianu, Genealogii, I, 254, II, 426.

[5] Hammer, ed. franceză, XI. 259. — Hurmuz. V² 243, doc. din 1693. — Nicolae dela Torre 1562 Omont, Inventaire sommaire I. 182. II. 150) Ioan Mamuca, fiu a lui Nicolae, în Creta 1570 (Crusius, 283—5).—Pantaleon Mamuca 1581 (Omont, l. c.).

[6] Iorga, St. și doc. VII. 363.

[7] Pag. 81. Cf. în acest volum doc. 154 și 201. Const. Costin era vtori log. la 1723, v. pah la 1735.

[8] Moșia Măgureni din Prahova, ca și moșia Florești tot de acolo, au fost de *cumpărătoare* ale lui Drăghici Cantacuzino (Iorga, doc. Cantac., 32. 49). P. boerii din Măgureni, v. doc. 119. — P. confiscarea averei Cantacuzinilor Măgureni de către Nicolae Vodă Mavrogheni și restituirea sub domnii următori, v. Urechia, Ist. Rom. III. 531. V. 208.

4. Safta, soția învățatului stolnic Const. Cantacuzino [1] (fiu al postelnicului Constantin), a fost *nepoata* Ducăi-Vodă, zice cronicarul Miron Costin [2], iar cronicarul Neculce spune că Duca Vodă erà *cumnat* cu Constantin stolnicul, și că Lupașco spătarul, fratele doamnei lui Duca Vodă era cumnat cu Șerban Vodă Cantacuzino, fratele stolnicului Constantin [3]. Aceste aparente confuzii se explică prin două înrudiri deosebite. Safta lui Constantin stolnicul, erà născută Buhuș, *nepoată* de frate a Anastasiei Buhuș soția Ducăi Vodă [4]. De altă parte, Lupașco Buhuș, fratele Anastasiei, aveà de soție pe Safta fiica lui Iordache Cantacuzino (fiu al postelnicului), deci pe o vară a stolnicului Constantin și a lui Șerban Vodă, așa că, după limba timpului, erà *cumnat* cu aceștia.

Despre unul din fii stolnicului, anume Radu († 1715) este de adăogat că după pilda tatălui său a călătorit prin țări străine pentru învățătură și că a îndemnat pe Marcu din Cipru, dascăl la școala grecească din București, să interpreteze în l. greacă vulgară *Aforismele* lui Ipocrat [5].

5. Mihai spătarul Cantacuzino (fiu al postelnicului Constantin) a fost căsătorit de trei ori. Genealogia știe numai că una din soții se numeà Marga și că a treia a fost «sora Frangulii» [6].

Documentar [7] se stabilește că una din soții a fost Maria Băleanu. Cealaltă, Marga, erà din neamul Mogoșeștilor. Vâlcul post. din Mogoșești, fiul Vâlcului vel vornic (1677) erà cumnat la 1688 cu Mihai spătarul [8]. Marga se înrudeà de aproape cu boerii Cocorăști. Erà nepoată lui Badea fiul Neculii post. din Cocorăști. Barbu Brătășanu, vistier la 1701, care aveà de soție pe Păuna fiica lui Iane logofăt Cocorăscu, numeà pe Mihai spătarul «taică» [9]. Marga a fost mama Ilincăi soția lui D. Racoviță [10]. In fine, a treia soție a spătarului Mihai Cantacuzino se numeà Teodora. Aceasta va fi fost «sora Frangulii» de care vorbește Genealogia. Despre fiicele lui Mihai am de observat că Bălașa erà încă nemăritată la 1713 [11].

6. Genealogia [12] nu cunoaște pe soția lui Matei aga Cantacuzino (fiul postelnicului Constantin). Ea a fost Bălașa fiica vornicului Gheorghe Drugănescu [13].

7. Despre Maria, soția spătarului Toma Cantacuzino (fiul Agăi Matei) Genealogia [14] zice că a fost «fata cuparului Duca dela Vai-de-ei din județul Pra-

---

[1] V. Arhiva din Iași IV. 684 - 8.

[2] Letopisețe, ed. 2-a, II. 17.—Genealogia, p. 313 o numește Maria „de fel moldoveancă".

[3] Letop. II. 211.

[4] Testamentul din 1719 al Saftei, în Iorga, Doc. Cantac. 177—182.

[5] Sofocle C. Iconomu, περὶ Μάρκου τοῦ Κυπρίου, Atena 1843, pag. 25. 27—8.

[6] Genealogia, p. 350.

[7] Acest volum, doc. 304. 348.

[8] Acad. Rom. doc. ^{125}/CXL.

[9] Iorga, St. și doc. V. 307. 521.

[10] Pomelnicul Racovițeștilor, în Iorga, St. și doc. XIII. 62.

[11] Hurmuz. XIV. 528. — Cf. A. Galeșescu, spătarul Mihai Cantacuzino.

[12] Pag. 351.

[13] Mag. ist. V. 8—9.

[14] Pag. 352.

hovei, care Duca erà ginerele Heresculuí». Documentar, Maria a fost fiica lui Udrea cămăraș dela Vai-de-ei, Doicescu, și a Predei Boteanu [1].

Ctitoriile Cantacuzinilor în Țara Românească.

1. *Comana*, refăcută la 1742 de Șerban Cantacuzino, fiul lui Drăghici. Sunt îngropați acolo Radu Vodă Șerban, strămoșul prin femei al Cantacuzinilor, Drăghici Cantacuzino spătarul și fiul acestuia, Constantin paharnic [2] — Portretele n'au fost fotografiate. — Vulturul bicefal pe morminte și pe capitelele coloanelor.

2. *Hurezul.* — Pârvu Cantacuzino, fiul lui Drăghici, e ispravnic la zidire, 1691—2. Portretele postelnicului Constantin, cu soția, copiii și nepotul de fiu, Pârvu. — Acvila bicefală în chenarul ușii de intrare [3].

---

[1] Vol. de față, pag. 13 și P. V. Năsturel în Revista de ist. arheol. și fllol. X[1]. 6—8 și 298. — Cf. doc. 328.

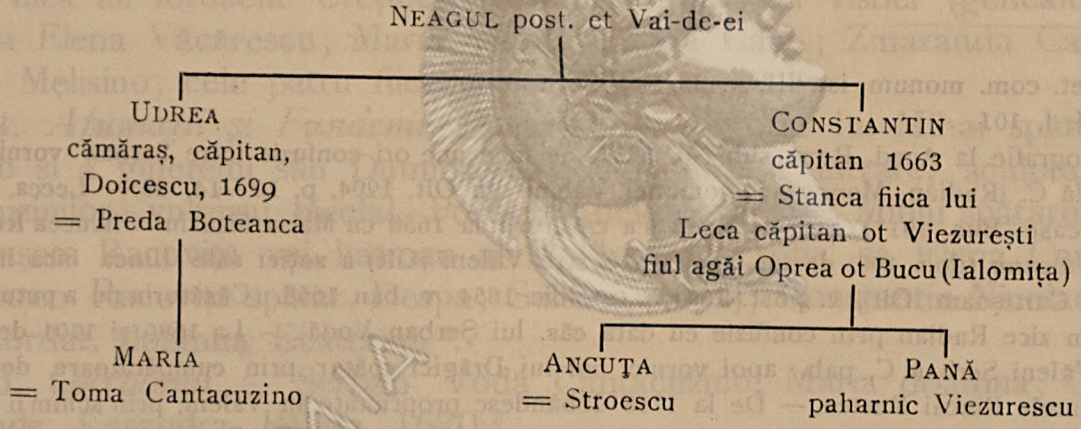

Tot «of Viezurești» erà Colțea clucerul Doicescu, 1661, care a fost căsătorit cu fiica lui Calotă banul Bozianu, și a avut fii pe Danciu, căpitan la 1682 si pe Radu spătar 1699 căsătorit cu Ilinca fiica Radului spătar Rudeanu și a Ilincăi Cocorăscu. — Colțea a avut frate pe Udrea clucer Doicescu, 1649, căs. cu Neaga fiica lui Petru post. ot Pătârlage (Cândescu) (Grecianu, Genealogii, III. 35). «Din Doicești» sunt numiți și boerii Bărbătești, Drăghici spătar din Mănești 1597, Năn și Hrizan, fiii lui Oprișor log. din Mănești (1592) (Grecianu, II, Bărbătești).

Un Mogoș căpitan de Vai-de-ei are fiu pe Constantin și acesta pe Vasile la 1685 (St. D. Grecianu, Viața lui Constantin Vodă Brâncoveanu, p. 264).—Nu este dovedit însă (cum susține Năsturel, l. c.) că Maria Toma Cantacuzino ar fi fost vară cu Maria soția lui Vasile Mogoșescu (Bărcănescu) fata lui Duca fiul lui Neagoe beizadea din Negoești și Popești (fiul lui Antonie Vodă din Popești). Doc. din 3 Oct. 1740 pe care-l reproduce Năsturel, nici nu amintește de Maria Mogoșescu.—Chiar de ar fi Neagoe beizadea acelaș cu Neagoe post. ot Vai-de-ei, și deci Duca frate cu Udrea cămăraș, încă nu pe fata lui Duca, dar pe a lui Udrea a luat-o Toma Cantacuzino, iar de Duca nu se dovedește a fi avut de soție o Năsturel. Udrea a avut nepoți pe Atanasie sin Radu șufariul Boteanu și pe vărul acestuia, Ioan clucer sin Badea post. Cocorăscu, care trăiau la 1747 (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 165 doc. 3). Jupâneasa Preda era soră cu Ilinca Popescu. (V. arborele Strâmbeni, la sfârșitul volumului).

[2] Bulet. com. monum. ist. I (1908) 11—12.

[3] Ibid. p. 54—5 și *Albumul familiei Cantacuzino.*

3. *Dintr'un lemn.* — Mănăstirea a fost sfârșită de Ștefan Vodă Cantacuzino [1].

4. *Bolnița mânăstirii Bis'rița.* — Zugrăvită de Adriana vorniceasa Cantacuzino, născ. Fălcoianu, la 1710. Portretele Adrianei și soțului ei Șerban vornicul [2].

5. *Hotărani.* — Printre ctitori, ca rudă a Fălcoenilor, Șerban vornicul Cantacuzino [3].

6. *Mărginenii.* — Refăcuți de Constantin post. Cantacuzino, urmaș prin soție al vechilor ctitori. Din vechea inscripție s'a păstrat o parte din stema Cantacuzinilor: acvila bicefală [4]. Acte patriarhicești din sec. XVII pentru Mărgineni, ctitoria Cantacuzinilor și Filipeștilor, în revista grecească Δελτίον, VI. 102. — Hrisovul lui Nicolae Vodă Mavrocordat din 1724 pentru această mânăstire, ibid. 441. — Cf. doc. 202 a, în acest volum.

7. *Sf. Niculae Șelari.* — Ctitor de al doilea Șerban Cantacuzino biv vel pah. fiul lui Drăghici, biv vel spătar, cu soția sa Andriana Fălcoianu, la 1708 [5].

8. *Lespezi.* — Portretele, nefotografiate, ale ctitorilor: Pârvu Cantacuzino

---

[1] Bulet. com. monum. ist. III, p. 36. Cf. doc. 190 nota.

[2] Ibid. I. 101.

[3] Fotografie la Acad. Rom. sub No. 2731. Se face une ori confuzie între Șerban vornicul C. și Șerban Vodă C. (Radian, Monografia comunei Văleni din Olt, 1904, p. 10—14, 25. — Lecca, Genealogiile a 100 case, Buc. 1911). Șerban Vodă s'a căsătorit la 1658 cu Maria, fiica lui Ghencea Rustea vornic, zis și Văleanu (doc. 190) de pe moșia de zestre Văleni (Olt) a soției sale Ilinca fiica lui Chirca Rudeanu ot Curtișoara (Olt), v. post. 1641, v. stolnic 1654, v. ban 1668. (Căsătoria nu a putut avea loc la 1659, cum zice Radian prin confuzie cu data căs. lui Șerban Vodă). — La 1696 și 1701 devine proprietar în Văleni Șerban C. pah., apoi vornic, fiul lui Drăgici spătar, prin cumpărătoare de la Diicu Rudeanu, fratele Ilincăi Rustea. — De la 1718 dobândesc proprietate în Valeni, prin schimb cu mănăstirea Comana, boerii Fălcoeni din al căror neam era Andriana, soția lui Șerban C. pah. și vornic. Din aceștia va fi coborât Uța (Mariuța) Cantacuzino, fiica lui Ștefan vameșul, proprietară în Văleni la 1833 (Arh. St. dosar 42 din 1838 despre moșia Văleni). — Un neam nou de Văleni începe de la cămărașul. Sterie Nicolau, 1780, fiul lui Nicolae, cămăraș 1763, vameș 1778 când cumpără moșie în Văleni (Doc. 190 nota. — Radian, 48 n. 3. — Urechia, Ist. Rom. IV. 495). — Radian nu cunoaște însă pe boerii din Văleni anteriori cumpărăturilor lui Chirca Rudeanu la 1641. — Mihai *post.* din Văleni, 1632-4, trebuie deosebit de contimporanul său Mihai *armașul* din Băleni și Bădeni. Mihai din Văleni a avut fiu pe Radu și trei fiice. Radu a fost tatăl Vișei soția Pârvului post. Crețulescu (Comunicat de d. Tuducescu). Îl identific cu Mihai post. Rudeanu 1632, frate cu Teodosie spătar Rudeanu, 1632 (doc. 109 nota) Într'adevăr, Mihai din Văleni era nepot lui Dumitru vornic (Filișanu) care era văr cu Dragomir vornic și amândoi nepoți ai lui Dobromir banul cumnatul lui Gheorghe ot Corbi din sec. al XVI-lea, începătorul Rudenilor (doc. 110 nota). Astfel se explică numele banului Dobromir în pomelnicul vechi al Crețuleștilor și chipurile banului Dobromir și vornicului Dragomir alături de ale Crețuleștilor în biserica de la Plăviceni (Olt). — Jupâneasa Preda, fiica lui Mihai din Văleni și soția lui Pană spătar Filipescu era deci rudă de sânge cu cumnatul ei Chirca Rudeanu ot Curtișoara, soțul Dumitranei Filipescu. — Vezi arborele Corbeni. — Rudeni la sfârșitul volumului.

[4] Iorga, Inscripții: Mărgineni.

[5] Biserici cu averi proprii, II. 86—7.

fiul lui Drăghici, soția sa Elena; Drăghici vel spătar cu soția sa Păuna; Const. Cant. vel căpitan cu jupâneasa Maria [1].

9. *Bascov*, jud. Argeș.

10. *Coiani*. — Ctitori postelniceasa Elina Cantacuzino cu fiii ei, Const. stolnic, Mihai spătar, Matei aga, Iordache cămăraș [2].

11. *Măgureni*. — Păuna a răposatului Drăghici biv vel spătar Cantacuzino, cu fiii Pârvu și Constantin, 1671.

12. *Biserica dela Fântâna Boului*, în București, metoh la Sărindar, pare a fi aceiaș cu biserica zisă a Doamnei, făcută de Doamna Maria a lui Șerban Vodă Cantacuzino la 1683 apoi de zid de Pârvu III Cantacuzino vel vornic cu soția sa Maria Paladà, la 1761 [3].

13. *Schitu Măgureanu* din București, cu hramul 40 mucenici, metoh la episcopia Râmnic. Portretele ctitorilor: Pârvu I Cantacuzino cu soția sa Ilinca; Matei Cant. vel ban cu Păuna; fiica lor Maria Fărcășanu; Ianache Văcărescu vel agă, cu soția sa Stanca fiica log. Cojescu; Iordache Crețulescu, vel vornic, cu soția sa domnița Safta Brâncoveanu; Const. Văcărescu vel log. cu soția sa Maria, fiica lui Iordache Crețulescu; Mihai Cant. vel vistier (genealogistul) cu soția sa Elena Văcărescu; Maria Vatați; Păuna Cant.; Zmaranda Cațaro; Luxandra Melisino; cele patru fiice ale lui Mihai Cant. [4].

14. *Afumații și Fundenii Doamnei*. — Ctitoria lui Mihai spătarul Cantacuzino și a ginerelui său Dumitrașco Racoviță. La intrare, sculptată, stema Cantacuzinilor: vulturul bicefal. Portrete, nefotografiate: Mihai spătarul, Marga; Dumitrașco Racoviță vel hatman al Moldovei cu soția sa Elena Cantacuzino; Dumitrașco Racoviță spătar, Despa; Sultana (copil); Constantin Nicolae Voevod Mavrocordat, doamna Ecaterina [5].

15. *Cotrocenii*. — Șerban Vodă Cantacuzino, Maria doamna; Gheorghe, Smaranda, Casandra, Bălașa. 1670 [6].

16. *Colțea*. — Stema Cantacuzinilor săpată în piatră. Ctitori: Mihai C. vel spătar cu Marga; fiul lor Mihai; fiica lor Safta; Șerban Voevod C., Maria doamna, fiica lui Ghențea clucer, sârb de neam din Nicopole. 1715 [7].

17. *Poiana*. — Vezi doc. 240 în această colecție.

18. *Biserica Banului* din Buzău. — Refăcută de Adriana Fălcoianu, văduva lui Șerban C. vornicul.

19. *Sf. Apostoli* din București, zisă și Arhimandritu, ctitoria lui Ștefan

---

[1] Bulet. com. monum. ist. VIII. 144.
[2] Iorga, Inscripții, I. 88.
[3] Ibid. I. 277. — *Albumul familiei Cantacuzino*.
[4] Ibid.
[5] Iorga, Inscripții, III 356—7 și Studiul lui G. Mandrea despre biserica din Fundenii-Gherassi, p. 13
[6] *Albumul familiei Cantacuzino*.
[7] Ibid.

Vodă Cantacuzino, lângă vechile case ale Cantacuzinilor [1]. Pizania zice că biserica a fost făcută de Matei Vodă și refăcută de Ștefan Vodă «fiind enoriaș la dânsa luminatul împărătesc neam al Cantacuzineștilor» 1715 Iulie 10. Ctitori: Ștefan Vodă, Păuna doamna; Const. C. vel stolnic, Maria; Drăghici spătar, Mihai spătar, Matei aga, Iordache vel spătar [2].

20. *Turbații*, lângă Znagov.

21. *Titirecii*, la Ocne. Ctitori: Mihai spătar C. cu soția sa Marga și fiul lor Mihai, ispravnic fiind Panaiot cămărașul. Ctitori de al doilea, la 1747, Cernovodenii [3]. — Nefotografiați.

22. *Biserica stolnicului* din Târgoviște, ctitoria lui Const. stolnicul C. la 1705 [4].

23. *Mânăstirea din R. Sărat,* ctitoria spătarului Mihai C. și a lui Const. Vodă Brâncoveanu [5].

24. *Sinaia* [6].

25. *Filipeștii de târg.* Ctitori: Const. post. C. cu soția sa Elena; Dumitrașco stolnicul Filipescu cu soția sa Voica și fiul lor Pană log. cu soția sa Preda [7].

26. *Filipeștii de pădure,* ctitoria, la 1688, a Bălașei, văduva lui Matei C. biv vel agă, și a fiului lor Toma [8].

27. *Ludești,* ctitoria lui Stoica Ludescu, omul de casă al Cantacuzinilor, cu ajutorul lui Șerban Vodă C., 1682 [9].

28. Biserica de la livada Văcărescului (Ateneul de azi), zidită de Mihai C. genealogistul și afierosită metoh episcopiei de Râmnic [10].

Ordinul Constantinian al Sf. Gheorghe.

Invățatul falșificator de documente, așà zisul «prinț» Dimitrie Rhodocanakis [11], a tipărit la Londra, la 1870 o carte intitulată «The imperial Constantinian order of St. Georges» (editura Longmans, Green și C-nie).

R. susține, fără documente, că ordinul ar fi fost înființat la anul 312 de împăratul Constantin cel mare, și că cele d'întâi statute ar fi fost promulgate

---

[1] Del Chiaro, Istoria delle moderne rivoluzioni dela Valachia, ed. Iorga, p. 210.

[2] *Albumul familiei Cantacuzino.*

[3] Bulet. com. monum. ist. VII. 196. P. Panaiot marele cămăraș al ocnei domnești la 1698, Hurmuz. XIV. 756.

[4] Iorga, Inscripții, II. 92—3.

[5] Urechia, Ist. Rom. II. 82.

[6] A. Gălețescu, Sinaia 1695—1895.

[7] Iorga, Inscripții, II. 263.

[8] V. Studiul lui G. Balș despre Filipeștii de pădure.

[9] Bulet. com. monum. ist. I. 162.

[10] Urechia, l. c. II. 121.

[11] V. Legrand, Dossier Rhodokanakis, Paris, 1895

la 1192 de împăratul Isac II Anghel. «Mari maeștri» ai ordinului ar fi fost împărații din familiile Anghel și Ducas până la 1282 apoi Paleologii până la căderea Constantinopolei. Dela 1453 la 1636, R. înșiră o serie incontrolabilă de Paleologi «mari maeștrii». Teodora fiica lui Teodor Paleologu (mare maestru 1598—1636) căsătorindu-se cu un Rhodocanakis ar fi trecut drepturile ei familiei acestuia [1].

Pe când un Ioan IX Paleologu figurează pe lista de mari maeștrii a lui R. la anii 1465—1498, un alt Ioan care-și zice tot al IX-lea Paleologu revendică drepturi asupra ordinului la 1720 [2].

Tot așà de fantezistă este lista de mari maeștrii întocmită, în scop interesat, de beizadea Radu Cantacuzino [3] și în care figurează numai Cantacuzini. In arhiva G. Gr. C. se găsește o copie simplă de pe o pretinsă diplomă pe care împăratul Ioan Cantacuzino ar fi dat-o, din Demotica, la 14 Aug. 1341, cu privire la ordinul Sf. Gheorghe. Originalul va fi fost o plăsmuire a beizadelei pentru a-și justifică față de împăratul german cererea, care a și fost acordată la 1 Fevr. 1735, de a fi autorizat să confere ordinul [4].

Adevărul în privința ordinului Constantinian pare a fi cel arătat de Ducange [5]. Ar fi fost instituit de Mihail Anghel, despot al Drivastei, mort la 1465, al cărui urmaș erà, sau pretindeà că este, la 1621 «Ioan Andrei Anghel Flaviu Commen, duce de Drivasta și Dyrrachiu, principe de Macedonia și Moldova» [6]. Pe la 1566, un șarlatan «Ioan Gheorghe Heraclei, princeps Moldaviae», adică Basilic Despotul, confereà și el ordinul Constantinian [7].

In sec. XVI împăratul Carol Quintul dădù steagul miliției constantiniane fiului său natural, don Juan de Austria când acesta porni împotriva necredincioșilor la 1571. Electorul Bavariei se declară protector al ordinului la 1667.

Republica Veneției însă, la 1671, recunoșteà de mare maestru pe Anghel Maria Comnen [8], pretins scoborâtor al Anghelilor dela Drivaste, ale căror drepturi fuseseră confirmate prin bule papale la 1533, 1568 și 1626 [9].

La 1697 «Ioan Andrea Anghel Flaviu Çomnen» neavând copii își trece

---

[1] Pag. 22, 29—30.

[2] Hurmuzaki, VI. 297.

[3] In Genealogia C. ed. Iorga, p. 1.

[4] Iorga, Doc. Cant. p. 195. Cf. doc. 204. Dreptul la titlul de principe se recunoscuse lui beizadea Radu și fratelui său Constantin încă de la 1734 (doc. 203).

[5] Citat în Rhodocanakis, p. 19—20.

[6] Cf. Iorga, Studii și doc. XX p. 43—4.

[7] Filitti, Din Arhivele Vaticanului, II 43 și observațiile lui Iorga, în Bulletin de l'Institut pour l'étude de l'Europe sud-orientale, I (1914) 201—2.

[8] Izvoarele în Rhodocanaki, p. 18.

[9] Rhodocanakis, p. 15.

drepturile asupra lui Francisc Farnese, duce de Parma. Cesiunea este întărită de împăratul Leopold la 1699 și în acelaș an de un edict papal, confirmat apoi la 1701 [1].

Stingându-se casa Farnese, împăratul, ca duce de Parma (1735—1748), acordă la 1735 prerogativa de a conferì ordinul Sf. Gheorghe lui beizadea Radu C. pe care-l numește, de altfel, scoborâtor al «străvechei familii Cantacuzino de care se știe că se trage din împărații romani de răsărit» [2].

---

[1] Ibid. 2 și 16.

[2] Cf. doc. 203.— Pentru stema actuală a familiei Cantacuzino, care figurează în pecețile atârnate la diplomele conferite de beizadea Radu C., trimit la lucrarea generalului Vasiliu-Năsturel, Neamul boerilor Pârșcoveni, p. 69 și urm.

STEMA FAMILIEI CANTACUZINO

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

MOȘIA ANDRAȘEȘTI (Ialomița)

(ORBOEȘTI ȘI TĂTĂRĂI)

ANDRĂȘEȘTI

1. — 7143 (1634) Dec. 20. Catrina ot Rîmniceni cu feciorii ei Ivan, Pătrașco și Strezea vând lui Radu vistier ocina lor din Andrășești, a patra parte, din sat, din câmp, din pădure, din apă și de peste tot hotarul și cu tot venitul și cu toți rumânii anume ..... și cu ceilalți rumâni ce se vor afla de moșie, fără Cârstea cu frații lui ce s'au răscumpărat. Oferiseră moșia lui Albul sluger feciorul Mitrii pitar ginerele Bratului comis, care n'a vrut s'o cumpere, față fiind Dragomir vel armaș, Drăgușin vtori postelnic și Calotă clucer. Martori: Constantin vel postelnic (Cantacuzino), Dumitrașco clucer ot Filipești [1], Socol clucer (ot Cornățeni) [2], Stroe logofăt (probabil Leurdeanu viitor vel vistier), Bunea [3] logofăt, Dumitru logofăt. (No. 1 din condică).

2. — 7143 (1635) Iunie 12. Matei Basarab lui Radu vtori vistier să-i fie moșie la Andrășești (Ialomița) partea Catrinei de la Rîmniceni. Domnul întărește lui Radu un țigan Iancu cumpărat de la Leca feciorul Cârstei post. de la Brătulești, care țigan

---

[1] V. nota la doc. 115.

[2] Socol din Cornățeni moare clucer la 1654. Căsătorit cu Marula fiica naturală a lui Mihai Vodă Viteazul și a Tudorei sin Mihai cămăraș ot Târgșor, sora lui Antonie Vodă din Popești. Socol este arătat ca fiu al unui *Necula* vornic și al Irinei din Cornățeni în inscripțiile de la biserica din Cornești (Dâmbovița) 1645, și de pe crucea din Răzvadul de sus 1648, iar ca fiu al lui Drăghici vornic (Drăghici din Cornățeni) și al Irinei din Cornățeni, în inscripția bisericei din Răzvadul de sus, 1643. (Toate aceste inscripții în Iorga, *Inscripții*, II. 97, 271, 276, cf. Bulet. com. monum. ist. III. 144). Copiii lui Socol au fost: Cârstea clucer căsătorit cu Anghelina sin Cazan II Năsturel. (Rev. ist. arh. fil. XI[1], 290 și XII[1], 27—28); Ianache spătar căs. cu Anca sin Bunea I vistier (Grădișteanu); Vintilă Florescul căs. cu Marica; Constantin; Tudosie căs. cu Iana; Irina, Stanca; Marula; Tudora, cf. doc. 692 și 705.

[3] Fiul lui Vâlcu logof. ot Fiancă, poate Fieni, (vezi doc. 669). Bunea a fost căs. de două ori (v. doc. 696). A doua soție a fost Grăjdana văduva lui Buzinca vel comis, cu care n'a avut copii, fiica lui Miho vel log. (Racotă), (vezi doc. 700, 708, 712). Bunea ajunge vel vist. la 1653. La 1655 cumpără moșie în Grădiște (Giurăscu, Despre rumâni, extras din An. Ac. Rom. 1916 pag. 5 n. 4). De aci numele de Grădișteanu.

a fost Lecăi de baştină. Divan: Hrizea [1] vel ban, Ivaşco (Băleanu) vel vornic, Grigore vel logofăt, Dumitru (Dudescu) vel vistier, Mihai (Coţofeanu) vel spătar, Vasile (Paindur) vel stolnic, Buzinca vel comis [2], Vucina (Sârbul) vel paharnic, Constantin (Cantacuzino) vel post. Scrie Ghioca log. în Bucureşti. Pergament slavon. Pecete hârtie. Semnătura domnului (No 2 din condică).

3. — 7162 (1654) Iunie 11. Constantin Şerban Voevod către jupâneasa Mihnea şi soră-sa Marula logofeteasa, fetele lui Ilie vornic ot Corneşti şi jupânesei Despinei, ca să le fie satul Andrăşeşti jumătate, pentru că a fost de baştină mumei lor Despinei jupâneasa lui Ilie vornic. Rumânii din Andrăşeşti au susţinut în divan că nu sunt rumâni de baştină din Andrăşeşti, nici din legătura lui Mihai Vodă [3], însă toţi boerii divanului au mărturisit că acei rumâni erau rumâni de baştină din Andrăşeşti încă din zilele Mihnii Vodă şi că i-a apucat legătura lui Mihai Vodă, aşa că au rămas de lege. Divan: Ghiorma vel ban (Alexeanu), Preda Brâncoveanu vel vornic, Stroe vel log. (Leurdeanu), Bunea vel vist. (Grădişteanu), Hrizea vel vist. (ot Bogdănei) Chirca (Rudeanu ot Curtişoara) vel stolnic, Radu Mihalcea (Cândescu) vel comis, Pană Filipescu vel pah., Istratie (Leurdeanu) [4] vel post. Scrie Dumitru log. Boldici în Bucureşti. Original hârtie. Pecete hârtie. Semnătura domnului (No. 3 din cond.)

4. — 7170 (1661) Nov. 29. Drăghici feciorul jupânesei Caplei ot Măneştii de sus, dă zapis Marulei logofetesei ot Cocorăşti că i-a vândut partea sa de moşie din Andrăşeşti. Martori au fost Constantin vtori comis, Colţea clucer (Doicescu ot Viezureşti),

---

[1] Trebue deosebiţi următorii Hrizea: *a)* Hristea vel vornic 1617, grec din Rumelia, (Matei al Mirelor în Papiu, Tesaur, 1862 pag. 343) tăiat de Alexandru Vodă Iliaş şi care, deci, era † la 1629 (ibid. 344—5); *b)* Hrizea. vel vist. 1622. 1624, vel vornic 1628, 1629, vel ban 1634, 1636 (cf. doc. 115), apoi iar vel vornic 1638—1641. Era † 1646. (Iorga, St. şi doc. XXI, 13—14). Ctitor a 1626, al schitului Bălteni, (Iorga, Inscripţia II, 109. Confuzii in Popescu-Băjenaru, Schitu Bălteni, Buc. 1912. Diata din 1642, ibid. pag. 66). Căs. cu Dumitrana, are fiu pe Udrea şi fiică pe Alexandra căs. cu Dumitraşco vel vist. din Bogdănei (Iorga, *Studii de istorie*, în Lit. şi arta rom. IV. 401). *c)* Hrizea vel clucer 1643, vel vistier 1654, 1659, ot Bogdănei, fiul lui Dumitraşco ot Bogdănei şi al Alexandrei sin Hrizea vel ban. Acest Hrizea are copii pe Matei, Barbu şi pe Ilinca soţia lui Ion Rudeanu spătar (Iorga, l. c.); *d)* Hrizea vel spătar 1666, vel vist. 1669—1679, ucis la 1680, fiul lui Gheorghe vist. Caridi cel ucis la 1655 şi ginere lui Gheorghe vel ban Băleanu. Acest Hrizea, are fii pe Radu Popescu cronicarul, pe Gheorghiţă şi o fată căs. cu Pârvu log. Fărcăşanu (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 165 doc. 2). Radu cronicarul are fiu pe Iordache vel vornic, care era mort la 1729 şi a fost căsătorit cu Safta (Giurescu, Contribuţii, 45—6.— Acad. Rom. Doc. 4/CLXXVII. Cf. doc. 517, 528, 531, 541.

[2] Primul soţ al Grăjdanei fiica lui Miho vel log. (Racotă). El avusese cu o primă soţie doi fii, Preda şi Pană cari împreună cu boerii Băleni sunt ctitori la mănăstirea Nucet, metohul Panaghia, ca fiind sânge lui Gherghina pârcălab fondatorul. (Vezi doc. 123, 192, 696, 710, 712). Un Dimitrie Buzinca, sluger mare, e ctitorul, la 1639, al bisericei Sf. Dumitru din Târgovişte (Iorga. *Inscripţii*, II. 90.

[3] Încă un doc. în care se aminteşte de legătura lui Mihai Vodă. Cf. C. Giurescu, Legătura lui Mihai Viteazul, extras din An. Ac. 1915 pag. 25.

[4] Căs. cu Ilinca fiica lui Nicolae Pătraşcu Vodă şi a Ancuţei fiica lui Radu Şerban Basarab, V. doc. 712.

Ivaşco pitar, Pătraşco post. nepotul jupânesei Caplii. Scrie Ifrim log. Semnează: Drăghici sin iuzbaşa Safim, Pătraşco post., Constantin vtori comis, Ivaşco vel serdar, Colţea clucer Doicescu, Radu post. Ştirbei, Pătraşco căpitan Bucşanu. (No. 4 din cond.).

5. — 7186 (1678) Martie 2. — Zapisul lui Iane log. fiul răposatului Radului log. cel bătrân Cocorăscu, fratele Radului medelnicer şi al Vladului comis, către Hrizea vist. (Popescu, fiul lui Caridi), cum că ajungând la datorie şi socotindu-se în tot chipul cu fraţii lui cum ar putea face să se descurce, aceştia n'au voit ei să cumpere dar i-au dat voie să vânză lui Hrizea 1673 stânjeni din Andrăşeşti pe talere 1003 bani 4, iar rumânii cu câte talere 12 de cap, făcându-se pentru aceştia foiţă iscălită. Semnează: Iane log. Cocorăscu, Vladul Cocorăscu biv vel comis, Ivaşco biv vel clucer, Alexandru vel stolnic (Alexeanu), Manta (Câmpineanu) vtori vistier [1], Ianache vistier, Neagu căpitan. (No. 5 din cond.).

6. — 7187 (1679) Mai 19. — Moşnenii din sat din Tătărăi şi slujitori şi birnici anume . . . . . împreună cu Oprea i Crăciun din Albeşti, i Stan i Stoica sin popii, i Stan ot Bueşti şi cu ceilalţi părtaşi ai lor de ocină din Tătărăi, către Vladul comis Cocorăscu, cum că având el împreună cu dânşii o baltă atât pe moşia lui Andrăşeşti cât şi pe moşia Tătărăi [2], baltă înfundată, pentru al căreia venit de peşte aveau gâlceavă, s'au învoit să ţie balta pe din două. (No. 6 din cond.).

7. — 7205 (1696) Sept, 16. — Pârvan treti vistier cu jupâneasa lui Ilinca, fata Vladului log. Cocorăscu, vinde doamnei Mariei a lui Constantin Basarab Voevod, satul Andrăşeştii care se trage de la moaşa lor jupâneasa Marula, dat zestre ei de tatăl ei Ilie vornic [3] şi care sat la împărţeala părinţilor a căzut în partea unchiului lor Iane log. Cocorăscu. In zilele lui Duca Vodă, Iane a vândut satul lui Hrizea vistier, [4] dar Vlad log. n'a îngăduit ci a înapoiat banii lui Hrizea vistier şi a luat el satul. Semnează Pârvan treti vist. zet Vladului log. Cocorăscu, Ilinca fata Vladului log. Cocorăscu, Iane log. Cocorăscu, Diicu Rudeanu vel log., Constantin Cantacuzino biv vel stolnic, Şerban vel vistier (Bujoreanu), Mihai Cantacuzino vel spătar, Vergos [5] vel pah. (greceşte), Şerban Cantacuzino vel comis, Iorgache vel sluger [6], Constantin Corbeanu vel pitar, Bunea Grădişteanu vtori vist., Mihai Corbeanu vtori post. (No. 7 din cond).

8. — 7212 (1704) Ianuarie 5. — Barbu căpitan de la Bogdănei [7] către Domnul Constantin Basarab Voevod cum că-i vinde un vad de moară în apa Ialomiţei în dreptul morilor mării-sale de la Andrăşeşti, însă vadul înfundat şi cât vor sta carele împrejurul morilor. Semnează Barbu căpitan, Cornea vel ban (Brăiloiu), Şerban

---

[1] Soţul Caliţei, fiica lui Drăghici vel spătar Cantacuzino, sora soţiei lui Bunea Grădişteanu vel vornic. V. doc. 732.

[2] Vezi şi doc. 28 — 30.

[3] Vezi doc. 3.

[4] Vezi doc. 5.

[5] Cf. Iorga, St. şi doc. V. 309. 346.

[6] Vezi nota de la doc. 70.

[7] Sin Hriza, vezi doc. 74

vel log. (Grecianu), Mihai Cantacuzino vel spătar, Șerban vel vist. (Bujoreanu) Ștefan Cantacuzino vel pah., Constantin vel pitar (No. 8 din cond).

9. — 7242 (1734) Fevr. 25. — Constantin Brâncoveanu vel comis: cumnatului Constantin postelnic Alexeanu, pentru partea ce i-a rânduit-o și'i-a lăsat-o răposata vară-mea Mariuța soția dumnealui, fiica răposatului unchiu-meu mării sale Ștefan beizadea Brâncoveanu, la petrecania dumneaei [1] netrăindu-i coconii ce i-au avut, încă fiind cu viață, cu gura dumisale le-au rânduit și le-au lăsat dumnealui, după cum însemnează foaia după zisa dumneaiei: moșia Andrășești din sus despre Orboești până în jos la Tătărăi ce a fost a spătarului Mihai (Cantacuzino); 20 pogoane vie la Budurești și 8 sălașe de țigani de la Mogoșoaia; o pereche cercei cu smaragduri cu căsuțele cu robinuri; 6 șiruri de mărgăritar; inel cu robin. (No. 9 din cond).

10. — 1779 Sept. 20. — Carte de judecată, întărită de Alexandru Vodă Ipsilanti la 30 Nov. acelaș an, în pricina dintre Nicolae Brâncoveanu vel vist., fiul lui Const. Brâncoveanu biv vel log., reprezintat prin Const. Nenciulescu biv treti log. și dintre copii răposatului Constantin post. Alexeanu, [2] pentru moșia Tătărăi [3]. Semnează Mihai pah., Radu biv vel serdar, Constantin biv vel comis, Hristos serdaris (grecește). (No 10 din cond).

11. — 1801 Oct. 5. — Raportul lui Atanasie starostea către domn cu privire la vânzarea la mezat a moșiei Andrășești a Dinului Alexeanu post. Moșia a rămas asupra biv vel banului Scarlat Ghica, stânjenul pe taleri 5 bani 3. (No. 11 din cond).

12. — 1801 Dec. 1. — Scarlat Ghica biv vel ban, către domn, cum că a cumpărat la mezat moșia Andrășești ce a fost a lui Constantin Alexeanu post. Moșia este deavalma cu părțile ce au stolnicul Ștefan Alexeanu și Constantin Brezoianu zet [4] Grigore Alexeanu. Cere să se orânduiască hotarnic serdarul Mihai Grecianu (No. 12 din cond).

13. — 1802 Ian. 27. Raportul hotarnicului Mihai Grecianu asupra moșiei Andrășești. La data aceasta Grigore Alexeanu era mort. Ștefan Alexeanu era frate cu vânzătorul Constantin Alexeanu. Ștefan Alexeanu a dat Andrășeștii zestre ginerului său biv treti log. Iordache Lehliu. Hotarnicul Grecianu amintește de actele rezumate sub No. 1 — 12 și de următoarele: 7169 (1661) Fevr. 8, zapis al Udrii post, cu nepotul său Dragul ot Cislău, prin care vinde jupânesei Marulei st. 100 din moșia Orboești de lângă Andrășești; — 7170 (1662) Ian. 6, zapis al Mihalcii pah. [5], feciorul Dragului ot Cislău, prin care vinde Radului clucer și fratelui său Vlad

---

[1] Dovada netemeiniciei aserțiunei din genealogia Cantacuzinilor (ed. Iorga, pag. 51) că Maria a murit curând după căsătorie, de oftică, de supărare că nu făcuse o căsătorie potrivită. P. boerii Alexeni, vezi Grecianu, Genealogii documentate, I, 10. Adaog, spre complectarea spiței date acolo, după actele moșiei Alexeni, în proprietatea mea, că Constantin Alexeanu era fiul lui Drăghici postelnic și a fost tatăl lui Grigore, Constantin II și Ștefan, născuți dintr'o a doua căsătorie.

[2] E vorba de Constantin II. Vezi și doc. 11.

[3] P. moșia Tătărăi, vezi doc. 26 sq.

[4] Ginere

[5] Are de soție pe Ilinca fiica lui Cârstea clucer din Cornățeni și a Anghelinei fiica lui Cazan II Năsturel (Rev. de ist. arh. și fil. XI', 290 și XII', 27 — 8)

spătarul [1] 200 st. în Orboești. La 1802 moșia Orboești era stăpânită de moșneni și de Elena [2] nora răposatului pitar Alexe Neculescu. Tătărăii de jos erau ai boerilor Perieteni. (No 13 din cond.)

14. — 1802 Fevr. 5. Zapisul lui Constantin biv treti post Alexeanu prin care vinde banului Scarlat Ghica partea sa din Andrășești pe taleri 5 bani 3 stânjenul. Constantin Alexeanu avea parte în Andrășești împreună cu 2 frați, răposatul Grigore Alexeanu și Ștefan Alexeanu. Grigore Alexeanu și-a dat partea sa de moșie zestre fiicei sale Elenca [3] soția lui Constantin Brezoianu, iar Ștefan Alexeanu și-a dat partea sa zestre unei copile ce a crescut-o de suflet [4], căsătorită cu biv treti log. Iordache Lehliu. Cele 3 părți din Andrășești însumau 2445 st. 6 palme. (No. 14 din cond.)

15. — 1802 Martie 4. Zapis prin care Elenca medelnicereasa Brezoianca cu învoirea soțului ei, medelnicer Costache Brezoianu, face schimb cu chir Petre Vasiliu Canuși. Elenca ia de la Canuși hanul lui din București în mahalaua popa Radului împotriva biserici Manii brutarului pe drumul Târgoviștei. Hanul are o pivniță boltită, cu o pereche de case sus, șindrilite, și în fața drumului 2 prăvălii, una în care se vinde vin și rachiu, iar cealaltă este băcănie cu odaia ei, în rând, de zid făcute, grajd mare de zid și șindrilat, șopron de lemn învelit cu uluce, curte și grădină mare. Elenca dă în schimb lui Canuși partea ei din moșia Andrășești ce i-a rămas zestre de la părinți, de avalma cu Gheorghe Lehliu care o are zestre de la unchiul Elencăi, Ștefan Alexeanu biv vel stolnic, iar altă parte o are alt unchiu al Elencăi, Dinu Alexeanu. Elenca face schimbul găsind că hanul este mai de folos decât partea ei de moșie. Printre martori, Dumitru Brezoianu care nu știe să scrie. (No. 15 din cond.)

16. — 1802 Martie 7. Sultana Lehloaica, fiica [5] biv vel stolnicului Ștefan Alexeanu, cu învoirea soțului ei Gheorghe Lehliu, face schimb cu Petre Vasiliu Canuși dându-i partea ei de moșie din Andrășești și luând moșia Găurici din Teleorman. Sultana nu știe să scrie (No. 16 din cond.)

17.—1802 Aprilie 28. Scarlat Ghica vel log. adeverează că toate cheltuelile făcute cu prilejul cumpărării și hotărnicirei moșiei Andrășești nu le-a făcut dânsul ci chir Polizache Dimitriu [6] „și pentru dumnealui s'au cumpărat, iar noi la aceasta ne-am „arătat numai făcător de bine și mijlocitor ca pentru un om al casei noastre ce este, „iar vre-un ban de la noi nu s'au dat „ Polizache fiind adevăratul cumpărător va ține moșia (No. 21 din cond.)

---

[1] Cocorăști, fii lui Radu vel log. Cocorăscu și ai Marulei fiica lui Ilie vornic din Cornești. doc 3

[2] Elena fiica lui Panait Bibeanu vel sluger și soția pah. Hristodor Neculescu. (Biserici cu averi proprii, seria III, pag. 6)

[3] In această privință confuzie în Grecianu. l. c. pag. 10

[4] Sultana, fiica marelui stolnic Scarlat Drugănescu, a fost adoptată la 1799 de sora ei mai mare Marica soția lui Ștefan vel stolnic Alexeanu. Sultana moare la 1815. (Acte de familie, și Grecianu, l. c. pag. 21)

[5] Adoptivă. Vezi doc. 14.

[6] Polizu sau Polizoi, prenume, fiu al lui Dumitru. Vezi și Anexa despre familiile grecești. P. înrudirea lor cu boerii Asan-Micșunești, Grecianu, l. c. pag. 52. — Cf. doc. 221.

18. — 1804 Fevr. 8. Zapisul Sultanei Lehliu, soţia lui Gheorghe Lehliu prin care vinde Dimitrei soţia lui chir Procopie[1] moşia Găurici din Teleorman pe taleri 4500. Cu aceşti bani Sultana a scos din zălogire casele soţului ei ce le avusese emanet la chir State lipscanul[2], care case erau să se vânză la mezat şi pentru care, la măritişul ei, mai dăduse taleri 2500. Martori Ştefan Andreescu şi Gheorghe Drugănescu[3] (No. 22 din cond.).

19.—1810 Aug. 13. De la departamentul de şapte. S'a înfăţişat Sultana Lehliu cu soţul ei Gheorghe Lehliu arătând că a avut moşia Andrăşeşti de zestre, iar bărbatul ei a vândut-o lui chir Petre lipscanul, fără a pune alt acaret în locul zestrei după obicei, şi cerând să i se întoarcă în stăpânire acea moşie. Petre lipscanul răspunde că el n'a cumpărat moşia, ci cu ştirea părintelui[4] Sultanei, stolnicul Ştefan Alexeanu, i-a dat ei moşia Găuriciul care s'a pus zestre în locul Andrăşeştilor. Apoi Găuriciul a fost vândut Dumitranei, soţia lui Procopie, iar cu banii din vânzare s'au deszălogit casele soţului Sultanei ce erau emanet la State lipscanul şi s'au făcut zestre în locul moşiei Găuriciu[5]. După cinci ani, Petre lipscanul a dat Andrăşeştii lui chir Polizache schimb pe moşia Chichineţi „unde la Andrăşeşti aflându-se pustietate, au „cheltuit Polizache sumă de bani, făcând sat, biserică şi hanuri, stăpânind şi acum". Sultana zice că schimbul între Andrăşeşti şi Găuriciu s'a făcut nu prin voinţa ei ci de silă pentru voia tătână-său, pentru că pusese la mijloc pe răposatul ban Scarlat[6]. Sultana pierde pricina. Semnează: Const. Caliarh, Const. pah., Nicolaos Kri (?), Matei Grecianu, Const. medelnicer (No. 26 din cond.).

20.—1810 Oct. 12. De la Divan. In apel, s'au mai înfăţişat, tot în pricina de sub No. 19: un zapis din 1 Aprilie 1802, iscălit de Lehliu şi de maică-sa[7] prin care ia cu împrumut 2400 talere de la State Pencovici şi pune zălog casele maică-si; o mărturie a lui State Pencovici din 1810 Sept. 25 prin care arată că a primit banii de la Lehliu în casele stolnicului Alexeanu fiind faţă acesta şi soţia lui Lehliu; o mărturie a vornicului Manolache Lahovari[8] din 1 Oct. 1810 cum că Sultana Lehliu

---

[1] Procopie Vasile Canusi. (Act. No. 23 din cond.). La 1807 Ioan Molnar, doftor de ochi şi profesor, îi dă monopolul vânzării în Buc. a Mineelor (Iorga, Studii şi doc. XII. 162—3.

[2] Pencovici. Vezi doc. 20.

[3] Fratele Sultanei Lehliu, vezi doc. 21. Pentru Drugăneşti, din care se trăgea mama Tomei spătar Cantacuzino, vezi St. Grecianu, Viaţa lui Const. Vodă Brâncoveanu, pag. 203. Cu ajutorul portretelor ctitoriceşti din biserica de la Drugăneşti (Dâmboviţa) zidită la 1723 de Gavril vel vornic za Târgovişte Drugănescu, se adaogă încă două generaţii la cele cunoscute de Grecianu, şi anume bunicul lui Gavril, Vlad vel căpitan za dorobanţi, şi tatăl acestuia, Stanciu iuzbaşa.

[4] Adoptiv.

[5] Vezi doc. 18.

[6] Ghica. Vezi doc. 17.

[7] Ilinca sau Ileana soţia pah. Nicolae Lehliu, fiica lui Const. vel log. Cândescu şi a Mariei Bărbătescu. Portretul Ileanei copil, şi a soru-si Luxandra Câmpineanu, figurează printre portretele ctitoriceşti din biserica de la Cândeştii de sus (Buzău).

[8] Fost şi Caimacam al Craiovei. Admis ca fiu al lui Petrachi despre care ambasadorul francez din Constantinopol Choiseul-Gouffier în raportul său din 25 Martie 1786 către ministrul Vergennes,

a venit la dânsul să stăruiască la doftorul Poleac [1] să-i lase casa ce soţul ei îi dăduse zicând că-i este zestre. In ceia ce priveşte moşia Găuriciu, Lehliu zice că Petre nu a avut de unde să i-o dea întrucât sunt 15 ani de când o stăpâneşte Paraschiva pah., ceia ce poate dovedi. După un soroc de 22 zile, Lehliu a venit cu o mărturie de la trei boernaşi din Teleorman, adeverită de ispravnicii judeţului, cum că moşia Găuriciu se stăpânea mai nainte deavalma de casa pah. Alexandri şi de casa clucerului Grecianu ot Caracal. Pravila „nu opreşte strămutarea lucrului de zestre când se va „îndupleca muierea în două rânduri la desghinarea acelui lucru şi când sunt alte „lucruri ale bărbatului din care i se poate face îndestulare". Divanul hotărăşte: Polizache să stăpânească Andrăşeştii şi Dumitrana Găuriciul, iar casele Lehliului ce s'au dat jăluitoarei drept siguranţa moşiei zestrale — măcar că zicea pităreasa Ilinca Lehliu că sunt ale ei — să rămâe jăluitoarei pentru că din zapisul cu care Lehliu s'a împrumutat de la Pencovici şi în care este iscălită şi pităreasa se vede că acele case sunt ale lui Lehliu. Se va da de ştire cinstitului consulat al Franţei sub a căruia, protecţie se află doctorul Boleacul spre a nu mai da nişcai ceva bani Lehliului în nădejdea casei că-i va pierde. Semnează Const. Creţulescu, Antonie Fotino.

Intâiul divan şi comitet întăreşte la 1811 Ian. 5, pentru că pităreasa Lehliu n'a făcut apel la timp. Semnează: Ignatie mitropolit, Iosif Argeş, Dumitraşco Racoviţă, Grigorie Ghica, Istrate Creţulescu, Const. Bălăcianu. (No. 30 din cond.).

21. — 1818 Aprilie 9. Anafora la Domn. S'au înfăţişat la divan slugereasa Sultana Lehliu cu Gheorghe Cuca [2], cerând să nu se vânză la mezat moşia Crăsani (Ialomiţa) [3] a soţului ei, ci să rămâe adipricon [4] pentru moşia ei zestrală Andrăşeşti pe care a vândut-o soţul ei lui Petre Canuşi, şi pentru altă lipsă de zestre, şi să se vânză casa ce o are soţul ei în Bucureşti, iar din banii vânzărei să se plătească datoria către Cuca şi alţi creditori. Cuca a arătat porunca domnească prin care s'a dat spre vânzare la mezat moşia Crăsani, în urma anaforalei logofeţii străinilor pricini, pentru 500 galbeni olandezi ce are să ia Gheorghe Rolla dela răposata pităreasa Ilinca Lehliu şi de la slugerul Gheorghe Lehliu, fiul ei, soţul jeluitoarei. Dobânda este de zece unul. (Stolnicul Polizache stăpânea încă Andrăşeştii la această dată. Căminarul Gheorghe Drugănescu era frate mare al Sultanei Lehliu care avea de părinte sufletesc pe stolnicul Ştefan Alexeanu). Nu se poate opri, zice divanul, vânzarea moşiei Crăsani dată la mezat pentru banii ce Lehliu datoreşte cu zapis la prăvălia Băltăreţului; numai atât cuvânt are slugereasa ca din vânzarea moşiei să

---

zice: „le grec Petraki qui de cuisinier était devenu directeur de la Monnaie, et bientôt après... le plus puissant par son opulence et par ses intrigues, avait mis tout en œuvre pour empêcher l'élévation de Mavroiéni...". Petrachi şi-a plătit năzuinţa cu pierderea capului în ziua de 14 Martie, (Hurmuzaki S. I[1] 38—9) v. şi Anexa despre familiile greceşti.

[1] Probabil tatăl lui Chesar Bolleac. Era sudit francez. Vezi tot acest doc. *in fine*.

[2] Tovarăş al cunoscutului negustor Băltăreţul. Vezi tot acest document mai jos.

[3] cf. doc. 157.

[4] Şi antipricon, ceea ce se lua în locul zestrei.

se împlinească mai întâi ei altă lipsă de zestre ce s'ar dovedi, pentru care s'a şi făcut pitac către starostea de neguţători ca să se preţuiască după preţul ce aveau lucrurile când s'a măritat slugereasa. Preţuirea s'a şi făcut, taleri 14290 bani 30, dar fiindcă nici slugereasa nu s'a mulţumit, nici Cuca, tovarăşul Bălţăreţului, zicând că în preţuire s'au pus şi lucruri de exoprică [1] ce le-au dobândit slugereasa în urma emanetului Bălţăreţului, s'au orânduit din nou paharnicul Dimitrie Polizu şi starostea de neguţători şi fostul staroste Diamandi să facă o nouă preţuire, punând în preţuire şi lucrurile ce zice slugereasa că nu s'au pus dintâi, iar nu şi pe cele ce se află în fiinţă şi sunt zălogite de sluger, căci pe acestea slugereasa are a şi le lua de la emanetari ca una ce după pravilă se protimiseşte la zestre înaintea emanetarilor, iar emanetarii îşi vor căuta dreptatea cu soţul ei. Aşijderea nu se vor pune în preţuire nici lucrurile de exoprică ce vor fi în urma emanetului Bălţăreţului pe cari slugereasa nu poate să le ceară din acest emanet, ci are a şi le cere din alt avut al soţului ei. Deci se va da luminată poruncă starostelui să facă haracila-disma [2] moşiei Crăsani, şi cu preţul cel din urmă la care va sta mezatul să se dea slugeresei Sultanei, de va număra însă peşin banii preţului ce vor trece peste dreptăţile ei, iar de nu, va lua alt muşteriu ce va da acest preţ, din care mai întâi să se dea lipsa zestrei şi darurile dinaintea nunţii şi exoprica. Insă pentru exoprică întâi să încredinţeze slugereasa prin blestem că este răpusă chiar de soţul ei fără de ştirea şi voia ei, apoi să ia numai câtă dintr'însa este mai naintea amanetului Bălţăreţului fiindcă numai aceia are a cere din acel emanet, iar nu şi cea din urmă, şi prisosul ce va rămânea să se dea Cucăi în plata datoriei sale. De nu vor ajunge banii, să arate slugerul Lehliu cu blestem că altă periusie nu mai are din care să se împlinească. Să se cerceteze şi starea viei de 12 pogoane din Buzău ce s'a dat de zestre slugeresei. Semnează: Dumitraşco Racoviţă vel log., Constantin Bălăcianu vel log., Iordache Slătineanu vel vornic, Alexandru Ghica vel log., Grigore Ralea vel log., Nestor clucer. (No. 32 din cond).

22. — 1818 Iulie 23. Moş Gheorghe Ciocian, în vârstă de 104 ani, mărturiseşte despre hotarele moşiei Andrăşeşti, după cererea stolnicului Polizache, înaintea hotarnicului stolnic Ianache Stănescu (No. 33 din cond.)

23. — 1818 Iulie 23. Matache Colceag, proprietarul moşiei Dâlga, se învoeşte cu stolnicul Polizache cu privire la hotarul dinspre Andrăşeşti. (No. 34 din cond.)

24. — La 1834 moşia Andrăşeşti a căminarului Polizache Dimitriu este scoasă la mezat pentru plată de datorie şi rămâne asupra lui Gheorghe Opran, raiă.

25. — La 1839, moşia se scoate din nou la mezat şi rămâne asupra lui Miloş Obrenovici.

---

[1] Avere parafernală.

[2] Vânzarea la mezat.

ORBOEȘTI [1]

TĂTĂRĂI [2]

26. — 7175 (1667) Fevr. 4.—Zapisul lui Dragomir, feciorul unchiașului Dobrin cel negru din Tătărăi, prin care vinde lui Hârsu fratele Gradei 30 st. din Tătărăi pe 5 ughi bani gata. (No. 1 cond.).

27. — 7175 (1667) Mai. — Zapisul lui Stoian și fiului său Dobrin prin care vând lui Negre și fratelui-său Zaharia 15 st. în Tătărăi pe 2 ughi 130 bani (No. 2 cond.).

28. — 7185 (1677) Ian. 20. — Cartea lui Duca Vodă prin care face știre sătenilor de la Tătărăi că boerul Vladul vel comis Cocorăscu s'a plâns că ei au vânat fără voe în partea de baltă ce este pe moșia zisului boer de la Andrășești. Deci peștele ce s'a vânat ast-fel, să se împartă deopotrivă cu partea de baltă ce o are fie-care iar pe viitor oamenii să nu mai vâneze fără voia boerilor Cocorăști. Altfel vor fi aduși la București și „vor petrece rea cercetare". — Pecetea domnească (No. 4 cond.).

29. — 7187 (1679) Ian. 8. — Cartea lui Șerban Vodă (Cantacuzino) către sătenii din Tătărăi ca să nu vâneze fără a da de știre și oamenilor boerului Vlad Cocorăscu, biv vel comis, căci altfel vor fi aduși la București și „vor petrece rea scârbă".— Pecete domnească (No. 5 cond.).

30. — 7187 (1679) Martie 14. — Cartea lui Șerban Vodă orânduind pe vtori portar să se ducă să măsoare balta de la Andrășești și Tătărăi, iar pe oamenii din Tătărăi și pe slujitori și pe birnici să-i aducă la București și să le ia bou de soroc, pentru că nu au ascultat de porunca domnească [3]. — Pecetea domnească cu vulturul bicefal. (No. 6 cond.).

31. — 7188 (1680). Ian. 8. — Oprea iuz. cu fratesău Lupa s'au învoit pe moșia ce au răscumpărat-o de la Neacșu ot Dâlga și de la frate-său Matei, și care moșie fusese zălogită de tatăl lor, ca să ție Oprea 10 st. ot Albișu, iar Lupa 10 st. drept lei 11 în Tătărăi „ca să nu aibă feciorii noștri gâlcevi în urma noastră". (No. 7 cond.).

32. — 7188 (1680) Mai 18. — Stoian ot Tătărăi vinde lui Oprea Drumescu i Zaharia 10 st. în hotarul de sus al Tătărăilor, pe costande 3,7 stânjenul (No. 8 cond.).

33. — 7188 (1680) Iulie 11. — Zapisul lui Dumitran cu frații săi prin care vinde Danciului [4] pah. ocină în Tătărăi 30 st., pe un zlot stânjenul, în hotarul de jos. (No. 10 cond.).

34. — 7188 (1680) Aug. 15. — Dumitru ot Albești i brat ego Tornea i Pascul vând Lupii ot Albești moșie în hotarul de sus la Tătărăi st. 19. (No. 11 cond.).

---

[1] Actele din condica Andrășeștilor privitoare la moșia Orboești s'au pus la actele moșiei Jilavele, împreună cu alte acte privitoare la Orboești care se afla între Slătioare (Jilave) și Andrășești.

[2] Vecină cu Andrășești. Cf. doc. 6.

[3] Cf. doc. 6.

[4] Ot Buești, vezi doc. 53, 63 și 72.

35. — 7189 (1680) Nov. 15. — Şerban Vodă către sătenii din Tătărăi: „a spus „Vladul vel log. pentru peştele ce se vânează în balta de la Andrăşeşti cum că nu „lăsaţi peştele până se va împărţi, ci daţi jaf în peşte de nu se alege nimic". (No. 13 cond.).

36. — 7192 (1684) Aprilie 10. — Stoian sin Mircea ot Tătărăi vinde Oprei ot tam şi fratelui său Zaharia 38 st. din hotarul de sus al Tătărăilor partea moşului său Stoian Titifan pe 60 bani stânjenul (No. 9 cond.).

37. — 7192 (1684) Aprilie 28. — Neagul şi frate-său Oprea feciorii unchiaşului sin Nicoară ot Tătărăi vând jupânesei Despii a răposatului Vladul Cocorăscu 51 st. la Tătărăi alături de moşia ei, pe 88 bani stânjenul. (No. 14 cond.).

38. — 7192 (1684) Mai 15. — Grigorie sin Stanciu din Tătărăi vinde Despii a răpos. Vlad biv vel log. Cocorăscu 20 st. la Tătărăi pe 88 bani stânjenul (No. 15 cond.).

39. — 7193 (1685) Aprilie 12. — Chilia, femeia lui Pavel ot Tătărăi vinde lui Oprea şi fratelui său Zaharia din Tătărăi 20 st. în Tătărăi pe 60 bani stânjenul (No. 16 cond.);

40. — 7193 (1685) Mai 15. — Voican sin Pătru din Tătărăi vinde lui Mihai Cantacuzino biv vel spătar 20 st. în hotarul de sus al Tătărăilor. (No. 18 cond.).

41. — 7193 (1685) Mai 17. — Neagul şi frate-său Oprea vând lui Mihai Cantacuzino biv vel spătar partea lor din Tătărăi în hotarul de jos, pe taleri 5, care moşie le-a fost şi lor de cumpărătoare de la Ignat fratele Zahariei. (No. 20 cond.).

42. — 7193 (1685) Mai 17. — Concana fosta femeie a lui Iane din Tătărăi cu feciorii ei Iane Drăghişiu şi Paraschiva, vând lui Mihai Cantacuzino biv vel spăt. 26 st. în Tătărăii de sus pe 13 taleri bani 33. (No. 21 cond.).

43. — 7193 (1685) Mai 28. — Hârsu din Tătărăi fratele Gradei, cu feciorul său Muşat, vând lui Mihai Cantacuzino vel spăt. 30 st. în Tătărăi hotarul de sus, pe taleri 20. (No. 22 cond.).

44. — 7193 (1685) Iunie 25. — Unchiaşul Hârsu din Tătărăi cu feciorii săi Stan şi Muşat dau zapis lui Mihai Cantacuzino vel spătar: „să se ştie căzând eu la multă „nevoe şi legătură şi neavând alt la cine să caz, căzutam la d-lui cu mare rugă- „minte, şi d-lui (nu) s'au îndurat de mine ci m'au căutat la nevoia mea şi m'au scos „din legătură; deci şi eu, pentru binele ce mi-au făcut, neavând alt cu ce să-i dau „mulţumită i-am dăruit 10 st. în Tătărăii de sus ce-i aveam de cumpărătoare de la „Dragomir feciorul lui Dobrin cel negru din Tătărăi... iar cine s'ar scula, au dintre „fraţii mei, au din nepoţi... să fie afurisit şi anatemă şi faţa lui D-zeu să nu o vază, „ci să locuiască cu Iuda şi cu Aria, şi procopseală în casă şi (la) copii lui să nu „mai fie, pentru că eu am dăruit această moşie din tot sufletul şi inima mea". (No. 23 cond.).

45. — 7193 (1685) Iunie 25. — Hârsu din Tătărăi cu feciorii lui vând lui Mihai Cantacuzino biv vel spăt. 20 st. în Tătărăii de sus. (No. 24 cond.).

46. — 7193 (1685) Iulie 19. — Stanciul din Ivăneşti vinde Despii logofeteasa Cocorasca 12 st. în Tătărăi, câte un zlot stânjenul. (No. 25 cond.)

47. — 7193 (1685) Iulie 20. — Neacşa fata Radului ot Tătărăi vinde Despii a răpos. Vladul Cocorăscu 15 st. în Tătărăi pe 66 bani stânjenul. (No. 26 cond.)

48. — 7193 (1685) Aug. 25. — Oprea sin Ţigan ot Tătărăi vinde lui Oprea şi lui Zaharia ot tam moşie în Tătărăii de sus, care moşie a fost isinbiton[1] cu dânşii, însă st. 25 pe 60 bani stânjenul (No. 26 cond.)

49.— 7194 (1685) Sept. 15. —Radu Turculescu cu feciorul lui, Radu din Perieţi, vând lui Mihai Cantacuzino biv vel sptăr, 20 st în Tătărăii de sus, pe taleri 13 bani 44 moşie care le-a fost dată de frăţie de Popa Nedelcu (No. 30 cond.)

50.— 7194 (1685) Dec.. 21. — Anastasie egumenul ot Slobozia lui Enache[2] ce se chiamă Vai-de-ei, cu soborul, dau zapis lui Oprea din Tătărăi şi fratelui său Zaharia Drumescu că le-au vândut moşie în Tătărăi hotarul de sus, st. 35 a câte 90 bani, care moşie o cumpărase egumenul Daniil de la megiaşi (No, 31 cond.)

51. — 7194 (1686) Aprilie 25. — Ilina fata Dobrinei ot Tătărăi vinde lui Oprea şi fratelui-său Zaharia din Tătărăi 20 st. pe 66 bani stânjenul. (No. 17 cond).

52. — 7194 (1686) Iunie 2. — Irimia vinde lui Radu brat popa Stoica moşie în Tătărăi din partea unchiaşului Stroe ot tam Ţigălea, cu ştirea fratelui său Stroe şi a tuturor megiaşilor, st. 10 a 88 bani stânjenul (No. 28 cond.).

53. — 7194 (1686) Aug. 10. — Zapisul lui Muşat sin Hamza ot Albeşti cu fraţii lui, Vasile şi Stoica către Danciu paharnic[3]. Muşat şi fraţii lui cumpăraseră moşie în Tătărăi de jos 40 st., şi în Albeşti de jos 40 st. de la Stan şi Mircă şi Tudor ot Tătărăi şi de la Muşat sin ceauşul ot Albeşti şi de la Vlad sin Fălie ot tam, şi prinzând de veste Danciu pah. „nu s'a suferit, ci s'a sculat de le-a aruncat „banii în trei rânduri", iar ei n'au vrut să ia banii, şi s'a făcut carte domnească şi ei tot n'au vrut să ia banii. Acum au venit la judecată la Bucureşti şi i-a ajuns judecata ca să ia banii. „Insă de pâinea ce s'a luat de ăstimp de dijmă să se împartă în „două, iar mei sau altceva să-şi ia tot Danciu pah. că aşa ne-am tocmit" (No. 29 cond.

54. —7195 (1687) Martie 22. — Nicula sin Pătru din Lăşcoiu cu feciorii lui dă zapis lui Mihai Cantacuzino biv vel spătar cum că-i vinde 20 st. în Tătărăi. (No. 32 cond.)

55. — 7196 (1688) Aug. 20.— Stanciu din Tătărăi, cu feciori lui vând lui Mihai Cantacuzino 20 st. în Tătărăii de sus (No. 33 cond.)

56. — 7199 (1691) Aug. 18. — Lupea cu fiul lui, Oancea, vând Despei logofetesei a răposatului Vladul Cocorăscu, 20 st. în Tătărăii de sus pe 88 bani stânjenul (No. 35 cond.)

57. — 7200 (1692) Februarie 13. — Stan sin Crăciun ot Albeşti vinde lui Zaharia 10 st. în hotarul de sus al Tătărăilor (No. 36 cond.)

---

[1] Deavalma

[2] Mănăstirea din Slobozia, Ialomiţa, ctitorie a lui Ianache Caragea pe timpul lui Mateĭ Basarab. V. doc. 181.

[3] Buescu. Vezi doc. 72.

58. — 7200 (1692) Aprilie 1 — Lupa ot Tătărăi cu feciorul lui, Oancea, vinde Despii logofetesii st. 63 în Tătărăi de sus (No 37 cond.)

59. — 7200 (1692) Aprilie 2. — Ianache ot Perieți cu nepoții lui, Gheorghe și Ștefan sin frate-său Mihăilă, vând jupânesei Despei logofetesei 30 st. în Tătărăii de sus Martor Tudosie log. Olănescu. (No. 39 cond.)

60. — 7201 (1693) Mai 23. — Ioana a lui Zaharia fratele Negri sin Cârlan ot Tătărăi vinde lui Zaharia sin Drume ot Tătărăi 10 st. din hotarul de sus ot Tătărăi pe 49 bani stânjenul (No 39 cond.)

61. — 7202 (1694). — Milea sin Milea ot Dâlga (Ialomița) vinde lui Danciu pah. ot Bueşti 20 st. din Tătărăii de jos pe 55 bani stânjenul, care moșie a fost dată de unchiu-său Stoian lui tată-său Milea de pomană la botez, iar acum neputând să o ție o vinde de bună voie lui Danciu pah. (No. 41 cond.)

62. — 7202 (1694) Marție 10. — Stan sin unchiașu Stroe, cu femeia și fiul lui vând lui Danciu pah. 10 st. în Tătărăi (No. 44 cond.)

63. — 7202 (1694) Iunie 10. — Cetașii ot steagul căpitănesc vând lui Danciu pah. ot Bueşti moșia lui Stan Ciopac ot Tătărăi pentru banii lui de haraci ce i-au făcut partea lui po ughi 2, însă i-au făcut lei 9, și el banii nu și-au dat. Deci Leca căpitanul li l-au pus în spinare de l-au plătit ei năpaste și să vânză ce vor găsi. Au vândut deci 24 st. în Tătărăii de jos pe lei 9, că atâta i-a făcut birul, si s'a făcut și cartea lui Vodă de volnicie să vânză ce vor găsi. Martori Cernica ot Bueşti [1], Mirea căpitan [2] (No. 42 cond.)

64. — 7202 (1694) Iunie 28. — Radul i brat ego Gradea i Tudor sin Gradea, vând lui Mihai Cantacuzino 32 st. în Tătărăii de sus pe bani 88 stânjenul (No. 43 cond).

65. — 7203 (1694) Oct. 24. — Popa Iane de la mânăstirea Vintilă Vodă, cu preoteasa Stana, vând lui Mihai Cantacuzino 10 st. în Tătărăii de sus, moșie de zestre de la Iane Ceaușul din Tătărăi (No. 46 cond.)

66. — 7203 (1695) Aprilie 6. — Zaharia cu nepotul lui, Tudor, și Drume ot Tătărăi, vând lui Mihail Cantacuzino 60 st. în Tătărăii de sus pe bani 88 stânjenul. Zaharia mai face schimb cu Cantacuzino dându-i 42 st. în Tătărăii de sus și luând în schimb 42 st. în Tătărăii de jos. (No. 44 cond).

67. — 7203 (1695) Aprilie 20. — Popa Stoica ot Bueşti vinde lui Pârvan vistier 40 st. în Tătărăi pe 88 bani stânjenul. (No. 45 cond.)

68. — 7204 (1696) Aprilie 13. — Mirea căpitan cu frate-său Oprea și cu vara lor Rada ot Perieți, vând lui Mihai Cantacuzino 100 stânjeni de moștenire din Tătărăii de sus și 156 st. de cumpărătoare, pe 88 bani stânjenul. Martori Marco căpitan, Ivan căpitan, Constantin ot Baie de aramă, Papa Otetelișanu vel căpitan za lefegii. (No. 47 cond)

69. — 7204 (1696) Iunie 3. — Târcă din Perieți cu frate-său Adimir vând lui Mihai Cantacuzino 32 st. în Tătărăii de sus pe bani 88 stânjenul (No. 48 cond.)

---

[1] Fiul Danciului, vezi doc. 72.

[2] Vezi doc. 68.

70. — 7205 (1696) Sept. 20. — Pârvan treti vistier cu jupâneasa lui Ilinca, fata Vladului log. Cocorăscu, vinde Mării Sale Mariei doamna lui Constantin Voevod, toată moşia de la Tătărăi care este alături de Andrăşeşti anume st. 532 a 88 bani. Martori: Iane log. Cocorăscu, Diicu Rudeanu vel. log., Şerban vel vistier (Bujoreanu), Constantin Cantacuzino biv vel stolnic, Mihai Cantacuzino vel spătar, Vergos vel pah. (greceşte), Şerban Cantacuzino vel comis, Iorga vel sluger [1], Constantin Corbeanu vel pitar, Bunea Grădişteanu. (No. 50 cond.)

71. — 7205 (1697) Ian. 30. — Popa Stoica ot Tătărăi vinde lui Mihail Cantacuzino 50 st. în Tătărăii de sus pe bani 88 stânjenul (No. 49 cond.)

72. — 7206 (1698) Ian. 23, — Danciu pah. sin Neagu comisul Buescu, cu feciorii lui, Mihai, Gheorghe, Fota, Cernica, vând lui Mihai Cantacuzino 200 st. în Tătărăii de jos pe 88 bani stânjenul (No. 51 cond.)

73. — 7206 (1698) Mai 10. — Zaharia de la Tătărăi sin Drumii slujitorul vinde lui Mihai Cantacuzino 60 st. în Tătărăii de sus pe 88 bani stânjenul (No. 52 cond.)

74. — 7208 (1699) Dec. 16. — 12 boeri hotărnicesc moşia Tătărăii de sus a lui Constantin Voevod de către moşia lui Mihai Cantacuzino. Semnează Radu spătar Doicescu, Udrea căpitan Doicescu [2], Barbu sin Hrizii ot Bogdănei [3], Târcă ceauş ot Perieţi, Ioan sluj. ot Perieţi, Drăghici ot Speteni, Manasia sluj. ot Gârbovi şi alţii (No. 53 cond.)

75. — 7211 (1703) Ian. 14. — Drume cu fraţii lui vând lui Mihai Cantacuzino 20 st. în Tătărăii de jos (No. 54 cond.)

76. — 7211 (1703) Aug. 16. — Danciu pah. din Bueşti vinde lui Mihai Cantacuzino 20 st. în Tătărăii de jos. Martor Mihai căpitan sin Danciu pah. (No. 55 cond.)

77. — 7233 (1725) Mai 8. — Mihai Cantacuzino biv vel comis, fiul răpos. Mihai Cantacuzino vel spătar, către Pantazi biv vel căpitan cum «să se ştie că mi-a făcut „d-lui bine cu bani atât în ţară străină în Braşov cât şi aci în ţară taleri 470“ pentru care îi dă moşia Tătărei. Pecetea lui Mihai comis, cu vultur bicefal (No. 56 cond

78. — 7241 (1733) Iunie 9. — Pantazi biv vel medelnicer [4], vinde lui Danciu log.

---

[1] Incepătorul neamului boerilor Costeşti. Acelaş cu Iorgu grecul din Constantinopol (Genealogia Cantacuzinilor, ed. Iorga, 370).

[2] Fiul lui Neagu post. ot Vai-de-ei. Căsătorit cu Preda Boteanca, are fiică pe Maria căsătorită cu Toma spătarul Cantacuzino (Vezi Introducerea, p. XXXI).

[3] Vezi doc. 2 nota

[4] Pantazi, biv vel căpitan (doc. 77 medelnicer 1733 (Dapontes, Ephémérides daces, ed. Legrand, II. 62), zis Primichiriu (Hurmuz. VI. 125) căsătorit 1) cu Voichiţa fiica lui Matei Filipescu (fratele lui Const. căpitanul) şi a Saftei Chiriac Sturdza (Iorga, Constantin căpitanul, XIV) 2) la 1739, bătrân de peste 60 ani, cu Safta fiica lui Răducan spătar Cantacuzino (Genealogia, ed. Iorga 325). La 1749 era mort şi moştenirea era revendicată de vărul său Panaioti Papa (Filitti, Lettres et extraits concernant les relations des Principautés roumaines avec la France, pag, 267–8). La 1756 era mort şi Papa, iar moştenirea acestuia era revendicată de nepotul său Atanasie paharnic (ibid. 883). Atanasie, zis în doc. şi Anastase, era fiul lui Atanasie Silivriano zaraful, iar muma sa era Zoiţa Păianu zisă şi zărăfoaia, fosta soţie a lui Tudorache Guliano şi mama Mariei a lui Ion vodă

i brat ego Constantin, i Mirei sin Mirea căpitan ot Perieți, moșia Tătărăi, cumpărată dela Mihai Cantacuzino, care moșie fusese mai nainte luată de la neamul lor, așa că s'au rugat de Pantazi să le dea lor moșia iar nu altora. Martori Grigore Filipescu vel clucer, Neagu Buescu, Fota căpitan Buescu, Constantin post. Alexeanu Pecetea lui Pantazi: un trandafir înflorit; deasupra scutului (cimier) un om cu o spadă într'o mână și cu o balanță în cealaltă. (No. 57 cond.)

79. — 1752 Aug. 5. — Paisie monah dă scrisoare Zahariei pah., nepot popii Socol ot Albești, că având ei pricină pentru moșia Tătărăii de jos, s'au învoit să nu recurgă la jurământ ci s'au înțeles de bună voie. Martori Oprea căp., Mirea vel sluger, Constantin Per (ieșeanu) clucer, Fota căp., Neagu Buescu, Hagi Ion (No 59 cond.)

80. — 1752 Aug. 13. — Socol log. nepot popii lui Socol, către nașul Const. Periețeanu clucer și către nașul Mirea sluger, cum că le vinde moșie în Tătărăi (No. 60 cond.)

81. — 1768 Mai 25. — Gheorghe cu cumnata lui Rada și cu nepotul lui, Ioniță vând lui Dumitrașco Mehtupciu șetrar 32 st. în Tătărăii de jos a 93 bani. Martori Ianache Periețeanu, Const. comis Periețeanu, Ilinca Periețeanu (No. 69 cond)

82. — 1777 Nov. 22. — Nicolae și Manolache Brâncoveanu cer domnului să se orânduiască hotarnici pentru moșia Tătărăi (No. 62 cond.).

83. — 1779 Aug. 3. — Alex. Vodă Ipsilanti, în urma cererei lui Nicolae Brâncoveanu vel vistier, care primise înștiințare de la ispravnicii de Ialomița că moșia Tătărăi este împresurată de boerii Alexeni, având și aceștia în hotar moșia Andrășești danie de la părintele d-sale vel vist., orânduește pe unul din ispravnici, medelnicer Dinu Hrisoscoleu, și pe Atanasie armașu să meargă la fața locului (No. 63 cond.) [1]

84. — 1782 Oct. 20. — Anastasia soția răpos. Mihai căpit. Periețeanu, cu fiul ei Răducanu, vând slugerului Dumitrache Mehtupciu 120 st. în Tătărăii de jos pe 1 taler 30 bani stânjenul (No. 64 cond.)

85. — 1801 Sept. 20. — Anafora la domn de la departamentul de șeapte. S'au înfățișat la judecată Anastasia Strâmbeanca cu polcovnicul Gheorghe sin răpos. sluger Dumitrache Mehtupciu. Anastasia se împrumutase cu 100 taleri de la tatăl

---

Mavrocordat brat Constantin Vodă (Genealogia, ed. Iorga, 346 376—7. 391) In acest sens trebue rectificată filiația confuză din Analele parlam. ale României pe anul 1842 pag, 32, care a indus în eroare și pe St. Grecianu în Genealogii I, 45 (Arioni). — Atanasie, vel șetar 1739 (Dapontes, l. c. II. 61) biv vel pah. 1782, era nepot și lui Pantazi. A fost căsătorit 1) cu Maria vistiereasa, probabil Pârșcoveancă, fiica lui Ștefan vornic Pârșcoveanu, omisă de generalul Vasiliu-Năsturel în *Neamul boerilor Pârșcoveni*, care a fost căsătorită și cu Iordache Balaccioglu biv vel serdar 1764 (Biserici cu averi proprii seria II 127) și cu Dumitrache pah. Varlaam (Arh. st. cond. 35 fila, 83 și 236 și Grecianu l. c. I 169 197). Marica era † 1797.— 2) cu Safta fiica lui Nicolae Slătineanu. Prin această a doua soție era cumnat cu Maria Argetoianu, răposată la 1775 (Iorga, studii și doc. XII, 87, cf. inscripția de la biserica sf. Dumitru din Craiova, în Bulet. comisiei monum. ist. anul VIII fasc. 32 pag. 191). Fiu al lui Silivriano și frate cu Atanasie, zis în doc. și Anastase, trebue să fie Nicolae pah. 1758, numit fiu al doamnei Zoe Mavrocordat, în Dapontes, l. c. III. 16. —cf. doc. 385 și arborele Silivriano la sfârșitul volumului.

[1] Cf. doc. 10.

părâtului, punând amanet 120 st. în Tătărăii de jos. Mehtupciu zice că sunt 17 ani de când a murit tatăl său şi că această moşie o ştie că este cumpărată de tatăl său iar nu luată zălog. In anafora se spune că zapisul Anastasiei din 1782 (vezi No. 84) era iscălit şi de Mirea Perieţeanu şi de fiul lui, Vasilache (No. 66 cond.)

86. — 1804 Martie 7. — Vasilache log. Strâmbeanu cu soţia lui Zoiţa vând lui Petre Vasiliu Canuşi 300 st. în Tătărăii de sus, rămaşi de la mumă-sa, în hotar cu moşia lui Gheorghiţă sin răpos. sluger Mehtupciu şi cu Maria Alexeanca, stânjenul pe taleri 6. Deosebit de aceşti bani, Canuşi făgăduieşte că va dărui Smarandei, fiica lui Vasilache „când D-zeu va da noroc copilei de măritat“ un rând de haine bune, i un inel cu diamant. Martori Mariuţa Alexeanca, Dumitrache Buescu, Radu Perieţeanu (No. 68 cond.)

87. — 1804 Martie 10. — Mariuţa Alexeanca vinde lui Petre Vasiliu Canuşi 300 st. în moşia Tătărăii de sus ce se hotărăşte cu log. Vasilache şi cu vărul ei Gheorghiţă sin Mehtupciu, stânjenul pe taleri 6. Martori Vasilache log. Strâmbeanu, Gheorghe Mehtupciu, Dumitrache Buescu biv treti log, Rada Perieţeanca, Nicolae polcovnic. Scrie Constantin nepotul Mariuţei Alexeancăi (No. 69 cond.)

88. — 1804 Martie 10. — Const. Alexeanu log. za vistierie vinde lui Petre Vasiliu Canuşi 125 st. în Tătărăii de jos dăruiţi de mătuşa lui, Mariuţa Alexeanca. Martor Mariuţa Alexeanca (No. 70 cond.)

89. — 1804 Iulie 12. — Gheorghe Mehtupciu vinde lui chir Polizache Dimitriu 300 st. în Tătărăii de sus, moşie părintească pe care o stăpânea deavalma cu log. Vasilache şi cu vara Mariuţa Alexeanca, ale cărora părţi, 600 st., fuseseră cumpărate de chir Petre Vasiliu. Martori Gheorghios Deslis (grecește), Diamandi Mehtupciu vtori vistier, Dumitrache Buescu biv treti log. „vechil desăvârşit vărului Ştefănică“ (fratele vânzătorului). (No. 71 cond.)

MOȘIA BĂLENII (Dâmbovița)

cu *Racovița* (comuna Hăbeni, lângă Băleni)

---

90. — 6959 (1451) Aug. 1.[1] Vladislav Voevod lui Mihail și fiilor lui — ca să le fie *Rușii*[2] și *Vodnovul* și *Racovița* și *Tătărăi*[3] — și siliștea de la *Amara*[4] și —. Îi scutește de vama oilor, râmătorilor, albinelor, de galetărit, vinărici, dijmă, cositul fânului, lemne, podvoade. Să nu-i zăticnească nici judecător, nici globaș. Leagă prin blestem pe „cine va domni sau din rodul inimei domniei mele, sau după păcatele noastre din alt neam" să respecte hrisovul. Divan: Manea Udriște, Tudor, Stancea vornicul, Mihail log., Cazan Sahacov, Stan al Negrei, Dumitru spătar, Cazan Crețu, Stanciu spătar, Pahule vistier, Neagoe stolnic, Balea pah., Manea comis. Scrie Coica în Târgoviște[5]. (Acad. Rom. 249/XI. Două cópii recente, fără arătarea provenienței. Locurile cu — sunt arătate a fi indescifrabile. Cf. Iorga, Operile lui Const. Cantacuzino, Buc. 1901 pag. 24 și Ac. Rom. Ms 1322 f. 18 — 19: Cronologia tabelară atribuită lui Const. stolnicul Cantacuzino[6].— Cf. și St. D. Grecianu, Genealogii documentate ale familiilor boerești, I. 259).

91. — 6977[7] (1468) Oct. 2. — Radu Voevod fiul lui Vlad Voevod credinciosului boer jupân Mihail ot Ruși și fiu său lui jupân Stan, care s'au tras din neam mare

---

[1] Hrisoavele de la Vladislav sunt rare. Cf. I. Bogdan, Doc. privitoare la relațiile cu Brașovu ed. 2-a. vol. I. 85 nota.

[2] Pare a fi numele vechi al satului Băleni. Cf. doc. 91.

[3] In Dâmbovița, aproape de Crivina și Periș.

[4] Și Amara, și Amza (vezi doc. 91) există în Ialomița.

[5] Cf. doc. din 6960 Sept. 31, în copie de la 1839 la Acad. Rom pach. 76 doc. 23, divan: Manea sin Udriște, Stanciu vornic, Mihai log., Dumitru spătar, Cazan Sahacov, Stan Negrea, Cârstea stolnic, Balea pah., Pahule vist., Manea comis, Radu stratornic, scrie Coman în Gherghița. Aproape acelaș divan și în hrisovul din 28 Martie 6959, la Arh. St., Dealu, pach. 11 doc. 1. Aici stolnic e Neagoe, lipsește Pahule. Cazan Sahacov e în divan și la 1472 (Iorga, Studii și doc. VII. 21 — 2)

[6] Cronologia poartă: „[illegible] (6971=1463) tot Radu Voevod cel frumos [illegible] [Vladislav Voevod „lui jupân Mihai... și tot la acest veleat [illegible]] Iulie 14 iar Vladislav Voevod mănăstirii Dealul... „și iar la acest veleat [illegible] iar Vladislav Voevod cu hrisov.." Am închis între [ ] pasagiul care determină anul doc. citat în text. Luna și ziua nu se arată. Urmează mențiunea: „dintr'acest neam se trag boerii Băleni". Cf. doc. 96.

[7] Traducerea veche, în lipsa originalului, poartă data 6947 = 1439 când nu domnea Radu sin Vlad. De altfel, în acest doc. Mihail e numit ot Ruși, ceeace presupune că avea moșia mai dinainte. Doc. e poate identic cu cel datat 6976 (1463) în Cronologia tabelară apud Iorga, l. c. 26. Vezi No. 92.

NICOLAE BĂLEANU

1802—1867

Tatăl doamnei Ecaterina G. Gr. Cantacuzino

(Portret în alei, de Szatmary, în palatul Cantacuzino)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

și statornic, și bătrânului Chirtop, ca să le fie satul Rușii tot și Mușătești și Hilești și Racovița și Tătărăi de lângă Conceag și siliștea de la Amza și siliștea Sinteștilor și Grecii[1] toți, pentru că i-au fost cumpărat de la domnia mea, iar pentru un cal domnesc, și Sturzenii[2] toți, și Brana și iar Rușii din Târgoviște care i-am dat, și țiganii anume . . . . pentru că i-a cumpărat de la jupânița Voica Părciulovoie drept 12 sute de florinți ungurești . . . . I-am dat ca să fie ocină ohavnică cu toți feciorii lor, de slujba statornicului și credinciosului boer. Acești boeri să fie iertați de oerit și de vama târgului și de dijmărit de stupi și de râmători, de mertice, de conace, de cai de olac și de vinărici, de podvoade, de vaci grase, de ceară domnească, de miere și de alte dăjdii ori câte ar eși în țară. De către nici unii val și bântuială să n'aibă acești statornici și credincioși boeri. Domnul dă poruncă tuturor boerilor cari vor urma cu ori-ce slujbă în țară să aibă a se feri de toate bucatele lor și de toți rumânii lor. Asemenea pârcălabilor domnești si vameșilor să aibă a se feri a lua vamă vornicească sau cămănărici. Legătură cu blestem pe urmașii domnului. Divan: *Neagul vornic*, *Duca*, *Dragomir Udriște*, *Cazan*, Neagoe, Dia feciorul lui (*sic*) vel stolnic, *Bratu* Furduiu o (*sic*) spătariu, Vâlcul vistier. *Vintilă pah.*, *Mircea comis*, Badea cel bătrân, Furcă clucer, scrie Stan grămătic în Buc.[3] (Trad. veche în arhiva G. Gr. C.).

92. — 6976 (1468). Radu Voevod sin Vlad Voevod lui jupân Mihai pentru moșia Rușii (Cronologia tabelară în Iorga, l. c. 26. Poate identic cu No. 91).

93. — 6990 (1482). — Vlad Voevod sin Vlad Voevod lui Mihai spătar pentru Rușii (Cronologia tabelară în Iorga, l. c., 27).

94. — 69 . . (14 . . Martie 9)[4] — Vlad Voevod fiul lui Vlad Voevod[5] dă po-

---

[1] In Dâmbovița.

[2] Dâmbovița.

[3] Numele subliniate se întâlnesc în divanul de la 1468 în Ștefulescu, Doc. slavo-rom. privitoare la jud. Gorj, pag. 18—19. Acolo, Dragomir al lui Udriște, Cazan log., Bratu spătar. — Divan din 5 Nov. 1465 (act original la Ac. Rom. pach. 134 doc. 12): Dragomir vornic, Detco Dobrița, Duca ot Greci, Stoica Vintilov, Neagoe Borcev, Dimitrie log., *Bratulov* spătar, Lal vistier, *Detco* stolnic, Ivan pah., Neagoe comis. — Dragomir al lui Udriște este numit într'o carte a patriarhului Eftimie, „Dragomir mare vornic din Băilești, fiul lui Manu (Manea), din neamul Voevodului Vladislav", iar în altă carte a aceluiaș „Dragomir Udriște, mare vornic din neamul lui Vladislav Voevod". La pomelnicul lui Dragomir s'au înscris: Dragomir, Manu, Pate (Badea) Paguna (Păuna), Vladislav Voevod, Neacșa doamna, Matei Voevod, Vlad Voevod și Neagu Voevod. — Dragomir e deci fiul lui Manu (Manea) care e fiul lui Udriște (Manea Udriște din doc. de sub No. 90.—Cf, revista grecească Vizantis I. 320. 322).

[4] In original, ultimele două cifre ale leatului nu se văd, fie că s'au șters de vreme, fie că au rămas în alb. Traducătorul Pesiacov a transcris în consecință 6900 = 1392. Doc. e din vremea lui Vlad Voevod sin Vlad Voevod, deci dintre 1482—1495. Poate e identic cu doc. de sub No. 93. Mai precis data s'ar putea fixa între 1482—5, prin comparație cu divanurile din acești ani publicate în Ștefulescu, l. c., 24, 27, 30.

[5] Vlad Călugărul, cumnat prin soția sa Rada, nu frate cum zice Grecianu (Genealogii, II 348) cu Gherghina vestitul pârcălab al cetății Poenari la 1502, unchiul lui Radu Vodă cel mare

runcă „dregătorului din casa domniei mele jupân Mihai spătar cu fiii săi şi fratelui „său Ioan cu fiii săi şi verilor săi Mihai cu fiii săi, şi lui Balea cu fiii săi, ca să le „fie în Ruşii a treia parte, pentru că au cumpărat-o de la Maciu drept 3000 aspri, „şi domnia-mea le-am iertat calul. Insă altă a treia parte din Ruşii au dobândit-o „jupân Mihai cu dreaptă slujbă de la domnia mea. Şi veri cărui dintr'înşii se va în„tâmpla mai nainte moarte, între dânşii împărţeală să nu fie, ci să fie celorlalţi ce „vor rămânea, de moşie şi ohavnică şi de ori şi cine neclintită după zisa domniei „mele". Divan: Dragomir al Manei, Neagoe al Borcei, Cristian vel vornic (Buzescu † 1512), Staico log., Vladislav spătar, Hârgota pah., Danciu stolnic, Manea Negru vistier, Albu comis, Colţea şi Rodea postelnici. Scrie Cârlig grămăticel, în Târgovişte. Pergament slavon. Pecetea căzută. Fără semnătură domnească. Trad. D. G. Pessiacov, 1874. (No. 1 cond.).

95. — 7000 (1492) Iulie 9. — Vlad Voevod, fiul lui Vlad Voevod, lui jupân Chirtop cu feciorii şi fetele lui, să le fie satul Ruşii şi Racoviţa şi Sturzenii şi Muşeteşti şi Tătuleşti ot Cernăteşti şi ocina Sinteştilor şi toţi ţiganii anume . . . . . pentru că aceşti ţigani le sunt bătrâni şi de demult. Apoi s'au părât la domnie Chirtop cu unchiu său jupân Dobriţa, zicând acesta că are şi el parte de ţigani, dar rămâne de lege. Divan: Dragomir Manev, Drăghici Stoicov, Cârstian biv vornic (Buzescu), Pârvu vel vornic (Craiovescu), Staico vel. log., Tudor vist., Danciu comis (Craiovescu), Stroe spătar, Albea stolnic, Dumitru pah., Neagul şi Radul stratornici. Scrie Cârstian (Pergament slav. Pecete căzută. Trad. Doicescu. Arhiva G. Gr. C.).

96. — 7004, (1495-1496). — Vlad Voevod boerului jupân Mihai vel spătar ca să-i fie moşie la Ruşii i proci. Dintr'aceştia se trag boerii Băleni. (Acad. Rom. Ms. 1322 f. 22-3. — cf. St. D. Grecianu, l. c. I. 259)[1].

97. — 7051 (1543) Martie 7. — Radu Voevod fiul lui Radu Voevod „sfântului, „dumnezeescului şi prea sf. hram al sf. slăvitului şi marelui mucenic şi purtătorului „de biruinţe Gheorghie şi mănăstirei ce se numeşte Nucet[2]" ca să-i fie balta ce se numeşte domnească ce este partea domniei, din vama de peşte trei părţi cum a fost mai nainte. „Pentru că am văzut domnia mea şi cartea fratelui domniei mele, răpos. „Radu Voevod şi ale altor domni cum au avut osârdie către mai sus zisul dumne„zeesc hram. Aşa am poftit şi domnia mea cu toată osârdia ca să miluesc şi să în„tăresc acea mănăstire ca să fie de trebuinţă fraţilor ce vieţuesc într'acest sf. locaş „iar domniei mele şi fraţilor domniei mele spre pomenire în veşnica împărăţie. Apoi „după moartea domniei mele, pe cine va alege Domnul Dumnezeu să fie domn Ţării

---

despre mama acestuia. Gherghina căsătorit cu Neaga, a avut fiu pe Drăghici pah. şi o fiică, Gogoşoaia, soţia lui Drăghici pretendentul, fiul lui Danciu Gogoaşă. Gherghina este fondatorul mănăstirei Nucet şi strămoş al boerilor Băleni. (Stoica Nicolaescu, Doc. slavo-române, 8—11. cf. doc. 97.

[1] Exact, în Ms. stă „7004, tot Vlăduţ Voevod Ţepeluş 1496, sin Vlad Voevod . . . .".

[2] Cf. doc. din 1501 Dec. 15 în care Radu Vodă cel mare vorbind de Nucet zice „pe care a înălţat-o dintr'un început cinstitul dregător şi unchi al d-mele jupân Gherghina părcălabul" (Stoica Nicolaescu, l. c., 9. Grecianu, l. c. I. 260) V. p. Nucet, doc. 123, 148.

„Românești, sau din rodul inimei domniei mele, sau din rudeniile domniei mele, de „va cinsti și înnoi această făgăduială, pe acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească și „să-l păzească . . . . , iar de nu va cinsti și întări, ci va strica și va nimici făgă„duiala noastră, pe acela Domnul Dumnezeu să-l strice și să-l nimicească, și să-l „rușineze întru domnia lui . . . .“ Divan: Staico biv vornic, Tatul vel log., Drăghici biv. spătar, Udriște vistier (din Mărgineni) [1], Dragomir spătar, Cracea pah., Albul stolnic, Badea comis, Stanciu al Bengăi [2] vel post., ispravnic Pădure log. Scrie Stroe în scaunul cetății ce se zice București. Pergament slavon. Pecete hârtie. Fără semnătura domnului. Trad. veche de Lupu dascălul slovenesc de la școala domnească de la Sf. Sava în 1741. (No. 3 cond.).

98. — 7078 (1570) Aug. 12. — Alexandru Voevod fiul Mircii Voevod fiul Mihnii Voevod, slugii Negrea portarul și jupânesii lui Caplea și fiului său Tatul, să le fie lor satul Rușii ai lui Chirtop tot, cu tot hotarul Țigăneștilor [3] pentru că le-a fost moșie bătrână și dreaptă de mult. Negrea portarul a pârât la domnie de față cu Balea și cu feciorii lui din Răsvad, zicând că nu Balea a cumpărat această ocină Rușii ci el Negrea dela Stan și de la Oprea și de la Dan feciorii lui Chirtop, toată partea lor drept aspri 15000. Domnul a dat lui Negrea 12 boeri să jure dacă el a cumpărat sau Balea. Boerii au jurat în favoarea lui Negrea. Atunci Balea a luat 24 boeri cari au jurat cum că el a cumpărat ocina. Apoi Negrea a luat alți 24 boeri și a jurat Negrea în divan a doua oară de față cu Balea, și a rămas Balea de lege. Domnul poruncește lui Negrea să întoarcă lui Balea 15000 aspri cum și cheltuiala acelor 24 boeri. Divan: Neagoe vel vornic, ... vel log., Stan spătar, Bratu vistier, Mitrea comis, Badea stolnic, Gonțea pah., Stoica post. Scrie Ștefan log. în București. Copie veche sub No. 97 în cond.

99. — 7085 (1577) Mai 5. — Alexandru Voevod fiul Mircii fiul Mihnii, slugii Badii log. și fiilor lui câți D-zeu îi va dărui ca să le fie moșie în Lindecești [4] din partea Stanciului Papuca 10 st. de peste tot hotarul, pentru că a plătit Badea log. birurile Stanciului pe doi ani, dând la mâna birarilor încredințare că va plăti până când va putea să-l scoată de la bir, ceilalți săteni și rudele Stanciului lepădându-se. Martori au fost buni și bătrâni megiași și Coresi vtori log. [5]. Și iar a cumpărat Badea log. și frate-său Bădilă moșie în Sintești din funia de sus din partea lui Stoica 3 st. $^1/_2$, drept aspri turcești 360 gata, de s'a plătit Stoica de datoria de 150

---

[1] Fiul lui Drăghici I, vornicul din Mărgineni. Tot din Drăghici s'au tras boerii de la Cornățeni. (Vezi nota de sub doc. 1). Udriște vistierul, a fost mosul despre mamă al postelnicesei Elena Cantacuzino.

[2] Căsătorit cu Stanca fiica lui Hamza vel ban din Obislav. Tatăl său Benga moare în lupta de la Clejani la 1522. Stanciu însuși împreună cu trei fii ai săi, Hamza, Vlad și Drăghici cad în lupta de la Boiani la 1560. Ei sunt începătorii neamului boerilor Bengești (Grecianu, II. 412).

[3] Pentru o înrudire a boerilor Băleni cu boerii din Țigănești v. doc. 104.

[4] In Ialomița? cf. doc. 215.

[5] Vezi Stoica Nicolaescu, Diaconul Coresi și familia sa, în Rev. de ist. arh. și fil X (1909) 265.

aspri ce avea la un grec anume Paruşin, iar cu rămăşiţa de aspri s'a scăpat de mare foamete. Divan: Ivaşco vel vornic (Golescu) [1] Miroslav vel. log., Stan spătar, Mitrea vistier, Bratul comis, Harvat stolnic, Gonţea pah., Stoica post. Scrie Stan log. în Bucureşti. Pergament slavon. Pecetea hârtie. Fără semnătura domnească. Trad Pessiacov 1873 (No. 4 cond.)

100. — 7095 (1587) Fevruarie 21. — Mihnea Voevod fiullui Alexandru Voevod, cinstitului dregător jupân Pătru fost vel log. [2] şi fiilor lui câţi D-zeu îi va da, ca să-i fie moşie în Bădeni [3], partea lui Grigore fiul lui Bolog Ianiş nepotul de fată al lui Mihnea din Bădeni, şi patru mori din susul târgului de Buzău şi din Smedeni partea ce a ţinut-o Grigore, pentru că aceste moşii şi mori au fost cumpărate de Ivaşco vornicul [4] de mai nainte vreme de la Grigore Bolog Ianiş, iar după aceea Pătru log. le a cumpărat de la Ivaşco vornic drept 26000 aspri. Şi iar a cumpărat Pătru log. moşie în Băcani [5] toată partea lui Ivan drept 5000 aspri, însă să aibă Ivan loc de casă în sat şi la câmp delniţele ce sunt partea sa. Şi iar a cumpărat Pătru log. moşie în Băcani toată partea lui Cârstea drept 2000 aspri, însă să aibă Cârstea în sat loc de casă şi la câmp delniţele ce sunt partea lui. Şi iar a cumpărat Pătru log. moşie în Băcani toată partea Vladului nepotul lui Badea drept 500 aspri; şi iar a cumpărat de la Frăţilă drept 800 aspri tot, şi de la Albul fiul lui popa Drăgan şi de la Dulău şi de la Dragomir fiul lui Bucşa un vad de moară în Briţculeşti [6] drept 2500 aspri. Divan: Chisar vel vornic, Ştefan vel log., Miroslav vel vistier, Petru vel spătar, Radu vel comis., Vintilă vel stolnic, Vlad vel pah., Paraschiva vel post. Scrie Neagul în Bucureşti. Pergament slavon. Pecete hârtie. Fără semnătura domnească (No. 6 cond.)

101. — 7114 (1606) Aprilie 26. — Radu Voevod, nepotul răpos. bătrânului Basarab Voevod «cinstiţilor dregători şi întâilor sfetnici ai d-mele şi mai cu seamă «din casa domniei mele, jupânului Radu Buzescu clucer şi jupânului Preda ma«relui ban al Craiovei" să le fie satul Voinigeşti [7] tot, cu toţi vecinii şi cu tot ve-

---

[1] Frate cu Albu vel clucer cel mort în bătălia de la Jiliştea la 1574 în vârstă de 23 ani şi îngropat la Vieroş. — Ivaşco a fost căsătorit de două ori: 1) cu Elina fiica lui Radu Vodă de la Afumaţi, 2) cu Elina fiica lui Draghici vel vornic din Mărgineni. E îngropat la Bistriţa în Moldova (Iorga, Inscripţii, I. 39).

[2] Petru II nepot de fiu al lui Petru, cel d'intâi care s'a intitulat din Băleni şi a fost frate cu Voica din Băleni soţia lui Pătraşcu Vodă cel bun, (Grecianu, Genealogii II. 384). Din doc. ce preced s'ar părea că moşia Băleni a fost o parte din moşia Ruşi şi s'a numit ast-fel după unul din boerii ot Ruşi, poate Balea pah.

[3] P. moşia Bădeni vezi şi doc. 110.111.—121.122. Acest doc. complectează ştirile date de Grecianu, l. c. I. 67, despre boerii Bădeni.

[4] Golescu v. doc. 140.

[5] Langă Băleni, cf. doc. 124.

[6] Brăţculeşti în testamentul lui Udrea Băleanu (Grecianu, l. c. I. 264).

[7] Vezi şi doc. 673, 737

nitul cât se va alege, pentru că a fost de moştenire jupâniţei Caplea [1] mătuşa cinstiţilor dregători mai sus zişi şi a fiului jupâniţei Caplea anume Petraşco. In zilele răpos. Petraşcu Voevod acest domn a luat satul Voinigeşti de la jupâniţa Caplea fără voia ei şi i-a aruncat 25000 aspri câte 2 bani un aspru. Apoi după moartea lui Petraşco Voevod, jupâniţa Caplea a întors aceşti bani în mâna doamnei Voica [2] soţia lui Petraşco Voevod şi în mâna fiicei lui Petraşco Voevod, anume Maria. Apoi în zilele răpos. Alexandru Voevod, Radu Bidiviu post. fiul Mariei [3] fiica lui Petraşco Voevod, a scos cărţi de moştenire a moşului său Petraşco Voevod de cumpărătoarea satului Voinigeşti, iar cinstitul dregător jupân Radu clucer şi cu fratele său au avut, prigonire cu Radul Bidiviu înaintea răpos. Alexandru Voevod, cum că jupâneasa Caplea a răscumpărat acel sat. Răposatul Alexandru Voevod a zis că a fost cu cale a se răscumpăra (moşia) cât a fost Petraşco Voevod încă în viaţă, sau de la Radu Bidiviu post. Ţinându-se de această judecată, cinstiţii dregători zişi mai sus au răscumpărat satul Voinigeşti a doua oară, (acum) dela Radu post. Bidiviu cu 25000 aspri. Şi a rămas satul Voinigeşti iarăş pe seama cinstiţilor dregători ce scrie mai sus. Divan: (loc rupt) vel vornic. Stoica vel. log. (Rioşanu), (loc rupt) vel vist., Mârzea spătar, Grigore vel comis., Bârcă vel stolnic (Bucşanu), Stanciu pah., Leca vel post. Scrie în Târgovişte Paraschiva log. Original slavon hârtie. Pecete hârtie. Semnătura domnească Trad. Pesiacov 1873 (No. 8 cond.)

102. — 7125 (1617) Ian. 16. — Alexandru Voevod fiul lui Iliaş Voevod, boerului Ivaşco ce a fost vel armaş, (Băleanu) ca să aibă ocină în Mihăeşti, însă din sat a şasea parte din hotarul Simcăi până în hotarul Călugărenilor şi cu rumânii anume Dumitru dorobanţu şi Ştefu, pentru că această ocină şi cu rumânii au fost de moşie din moşi strămoşi a boerului Ivaşco încă de la părinţii lui. De aci le-au fost ţinut Paraschiva post. şi fraţii lui, Tudoran şi Radu [4], feciorii lui Iano post. din Boleasca, pentru o nevoe a unui moş al lui Ivaşcu. Iar după aceia când a fost Ivasco vel armaş în pribegie în ţara Moldovei, în zilele Radului [5] Voevod, oamenii cari au fost megiaşi

---

[1] Pare a fi vorba de Caplea soţia lui Ghiorma postelnicul şi banul dela 1565, prietenul doamnei Chiajna, originar din Dipaliţi, fundatorul Hanului Grecı şi al mânăstirii Sf. Niculai al vornicesei, mai apoi Mihai Vodă, din Bucureşti. Prenumele lui Ghiorma ar fi fost Ion. Cu Caplea a avut un fiu Pătraşcu, îngropat la Bolintin. A avut si o nepoată Despa, soţia la 1631 a vornicului Mihalcea dela Pătârlage (Cândescu), şi care avea, după această dată, rude în Alexeni. Acest Ghiorma a fost bunicul marelui ban Constantin Ghiorma din sec. al XVII, începătorul neamului, azi stins, al boerilor Alexeni. (Lampridi, Epirotice, p. 23 şi VI. 31.— Arh. St. Bradu, pach. 1 doc. 1.— Bănescu, Un poème grec relatif à Pierre le Boiteux. — Ionescu-Gion, Ist. Bucureştilor). Observ că Ghiorma banul închină la Căldăruşani, la 1649 mânăstirea Cârnu ctitoria doamnei Mirceoaia (Acad. Rom. Ms. 2078, f. 120). Nu ştiu dacă familia poate fi identificată cu familia de eupatrizi ianinoţi din sec. XVII, Ghiolma sau Ghiuma Leon G. şi Manuil sau Manu G. — Lampridi, l. c. l. 21—2 şi 64).

[2] Din Băleni, vezi nota de la doc. 100.

[3] Maria a fost căsătorită cu Dragomir vel vistier (Hurmuz. XI. 797). Dragomir vel vistier din Târbăceni, a avut fii pe Barbu şi Stroe din Mănesti (Acad. Rom. cond. Golgota Ms 2071 f. 67—68).

[4] Radu lipseşte din Grecianu, Genealogii, III, 41 : boerii ot Boleasca.

[5] Radu Mihnea 1611—1616 Cf. doc. 104.

de Mihăești și împreună cu acei doi rumâni mai sus zișii s'au sculat de au răscumpărat moșia și pe acei doi rumâni de către Paraschiva post. și cu frații săi, cu 12000 bani și cu 80 vedre vin și i-a slobozit ca să fie judeci megiași pe acea ocină din Mihăești. „Iar după aceia când s'a milostivit Domnul Dumnezeu și cinstitul îm„părat pe Domnia mea de m'au dăruit cu domnia și cu steagul a domni Țara Ro„mânească", Ivașco nu s'a îndurat să lase să intre alții în moșia lui și s'a pârât de față cu megiașii din Mihăești și cu cei doi rumâni. Acești oameni pârau că au răscumpărat acea ocină ca să fie a lor. Domnul poruncește lui Ivașco să le leapede toți banii înapoi, 12000 bani gata și 80 vedre vin a 20 bani vadra. Rumânii rămân de lege. Domnul întărește lui Ivașco moșia. Divan: Dumitru vel ban Craiovei, Cârstea vel vornic,[1] Nica[2] vel log., Sterie vel vist., Păruș vel spătar, Gorgan vel stolnic, Grigorie vel comis, Mârzea vel spătar, Iano vel post. Scrie Stanciu Olănescu în Târgoviște. Copie veche (No. 9 cond.).

103. — 7126 (1617) Dec. 14. — Diată. — Eu Paraschiva armaș din Băleni scris-am aceasta a mea carte cum să se știe că am tocmit cu al meu suflet și cu a mea limbă la vremea de apoi, cu a mea bună voe, de am dat via de la Coasta cu tot pometul și cu ocina din Puțcov până în Crivăț, de am înfrățit pe văru-meu Ivașcu armașul[3] cu fiul meu Anghel, să fie amândoi frați pe acea ocină ce este mai sus scrisă, să fie de în două. Iar după moartea coconului, de i se va prinde moarte fiului meu Anghel, să ție Stanca jupâneasa mea anume partea fiului meu lui Anghel, iar cu partea văru-meu lui Ivașco să n'aibă treabă, iar după moartea jupânesii mele Stancăi să ție amândouă părțile văru-meu Ivașco. Iar din Puțcov până în hotarul Cornățenilor să fie fii-mei Stancăi, însă după moartea fiu-meu lui Anghel, și de nu se va alege nimeni din fiu-meu Anghel. Eu am ales fii-mei Stancăi zestre partea mea și a mătușă-mei Dragnei ocină de la Orăști și de la Ghimpați. Așa am lăsat de bună voia mea cu al meu suflet și cu a mea limbă. Iar care se va ispiti după moartea mea a spargere această a mea tocmeală, ori de veri primari, ori din nepoți, ori din strănepoți, sau orî-cine din rudeniile mele, acela să fie blestemat..... Martori, Vintilă clucer și Socol pah. din Cornățeni și Barbul vătaful din Țâțârlige și popa Ratea din Băleni și Stanciul de Băleni. — Diată nesemnată. Pecete în tuș. (No. 10 cond.).

104. — 7127 (1618) Oct. 10. — Gavriil Moghilă Voevod, fiul răpos. Simeon Moghilă Voevod, cinstitului dregător jupân Ivașco vel vornic, să-i fie moșie în Băcani toată partea lui Ivan, pentru că a cumpărat-o Pătru log., tatăl lui Ivașco, însă de peste tot satul a patra parte. Și iar a cumpărat Pătru log. moșie în Băcani toată partea lui Cârstea și partea lui Bordea și fraților lui, și delnița Pismei toată de la Neagoe încă din zilele răpos. Petru Vodă Cercel. Apoi Petru log. încă din viață a

---

[1] Grec din Rumelia. Ia parte totuși la conjurația pah. Lupu împotriva Grecilor și a lui Alexandru Vodă în a doua domnie, care îi taie capul (Matei al Mirelor, în *Papiu*, Tesaur, 1862 pag. 343—5.

[2] Iarăș grec, *ibid.*

[3] Acest doc. complectează științele din Grecian,u l. c., I: Băleni. Cf. doc. 662.

dat toată această moşie din Băcani feciorilor săi Pĕtru cel mic post. şi lui Ivaşco vornic, iar ceilalţi fii mai mari Dumitru clucer şi Radu post. n'au avut amestec în moşie. După moartea lui Pĕtru log., Radu post., care n'a fost fiu din trupul lui[1], a căzut asupra fratelui său Ivaşco ca să-l lase să facă case în satul Băcani spre odihna sa, şi Ivaşco vornicul l-a îngăduit. Apoi în zilele lui Radu Voevod, fiul lui Mihnea Voevod,[2] Ivaşco a fugit în ţara Moldovei şi pe când era fugar s'a întâmplat moarte aici în ţară fratelui său Radu post. şi soţia acestuia, Drăgana, a făcut carte mincinoasă ca din partea Radului post. cum că i-ar fi dat moşia Băcani de moştenire. Când Ivaşco s'a întors din fugărie a venit la domnie cu cumnată-sa jupâniţa Drăgana care a rămas de lege. Divan: Ianache (Catargi) vel ban Craiovei, Teodosie vel log. (Rudeanu), Michea vel vist.[3], Lupul spătar, Mihalache stolnic, Gheorghe comis, Vlad pah., Nicula vel post. Scrie Stoica log. Tăriceanu în Târgovişte. Original slav. hârtie. Pecete hârtie. Semnătură autografă. Trad. Pesiacov 1873. (No. 14 cond.).

105. — 7127 (1619) Aprilie 19. — Gavriil Moghilă Voevod, fiul răpos. Simeon Moghilă Voevod, cinstitului dregător jupân Ivaşco vel vornic, să-i fie moşie în Băleni, însă din partea Vlădulească 140 st., pentru că a fost cumpărat-o Pĕtru log. cu frate-său Radu clucer. Acum Ivaşco vel vornic a cumpărat toată partea Vlăduleasca a Radului clucer de la Badea fiul Radului clucer, aceşti 140 st. de mai sus po 30 aspri, cari fac aspri 4200. Apoi iar a cumpărat Ivaşco vel vornic şi vad de moară ce a fost al unchiului său Radu clucer de la întâiul văr al său Badea, fiul Radului clucer, drept 4000 aspri. Au fost martori la tocmeală Pĕtru iuzbaşa şi soţia lui Stanca şi fiii lor Ivaşco şi Pădure, şi Lazăr şi Ilie şi Mihail armaşu şi popa Ratea şi vecini, din sat. Divan: Enache (Catargi) vel ban Craiovei, Vintilă biv vel vornic (Corbeanu), Papa vel log. (Grecianu), Misermeca vist.,[4] Miho spătar (Racotă),[5] Mihalache stolnic, Grigorie comis, Vlad pah., Nicolae vel post. Scrie bătrânul Stan din Săveşti în Târgovişte. — Original slavon hârtie. Pecete hârtie. Semnătura autografă. Trad. Pesiacov 1873. (No. 11 cond.).

106.—7127 (1619) Aprilie 20.—Scris-am eu Badea post. fratele Udrei banul din Băleni acest zapis al meu la mână vărul meu lui Ivaşco mare vornic cum că i-am vândut ocină în Băleni, însă din cumpărătoarea Vlăduleasca ce o au cumpărat tată-meu Radu clucer împreună cu frate-său Pĕtru log., însă 140 st. Şi iar am vândut un vad de moară ce a fost al tătână-meu Radu clucer, drept 4000 aspri. Martori au fost din sat (cei de la No. 105). şi Lazăr pah. şi din rumâni unchiaşul Ciamca şi Dabija şi Vlad al Mancei şi Cârstea şi din Băcani Muşat. Scrie Stan log. din Săveşti.— Original român. (No. 12 cond.)

---

[1] Deci fiu vitreg, căci rudenie există. Cf. doc. 367.

[2] Cf. doc. 102.

[3] Alte-ori miser Meca, vezi doc. 105, originar probabil din vre-o posesiune venetiană. Meca Michea, desigur = Michele.

[4] Vezi doc. 104.

[5] Vezi doc. 184, 674. Strămoşul familiei Racotă.

107. — 7127 (1619). Iulie 23. — Gavril Moghilă Voevod, cinstitului dregător jupân Ivaşco vel vornic, ca să-i fie un ţigan anume Cernat, fiul lui Stan, pentru că acest ţigan a fost de moştenire lui Pătru şi Pârvului şi lui Crăciun şi lui Tudor din Vălcăneşti. Acum ei au vândut pe acest ţigan de bună voie lui Ivaşco. Au fost martori la tocmeală Iscrul vtori vornic, Stanciul post. din Pade, Drosul post. din Bâscoveni (?), Iane post. din Câmpulung, Oancea post. din Lereşti, Matei din Mihăeşti. Divan: Enache (Catargi) vel ban Craiovei, Ivaşco vel vornic (Băleanu), Papa (Grecianu) vel log., Stoica vel vist., Miho (Racotă) vel spătar, Mihalache vel stolnic, Grigorie vel comis, Vlad vel pah., Nicolae vel post. Scrie Stan în Târgovişte. Original slavon hârtie. Pecete căzută. Semnătură autografă. Trad. Pesiacov 1873, (No. 13 cond.).

108. — 7128 (1620) Iunie 27. — Gavriil Moghila Voevod lui jupân Ivaşco vel vornic, să-i fie jumătate din vie de la Coasta cu toţi pomii şi cu moşia, dela Puţcov până în Crivăţ, pentru că a fost mai nainte vreme de moştenire a lui Paraschiva armaşu din Băleni. Domnul întăreşte dispoziţiile din diata lui Paraschiva armaşu (vezi No. 103) Divan: Enache (Catargi) vel ban Craiovei, Papa vel log., Fiera vel vist. (Leurdeanu)., Miho (Racotă) spătar, Mihalache stolnic, Buzinca comis, [1] Vlad pah. Scrie Doxi în Târgovişte. Original slav. hârtie. Pecete hârtie. Semnătură autografă. Trad. Pesiacov 1873. (No. 15 cond.)

109. — 7133 (1625) Martie 6. — Eu Ivaşco scris-am al meu acest zapis la mâna vornicului Ivaşco să se ştie că-i sunt dator 36 galbeni (şi) mi-am pus partea mea de ocină din Băleni şi cu rumânii zălog până voi plăti banii. Şi zioa am pus la Sf. Florii. Martori Pădure, Dragomir, Milea, Popa Ratea şi popa Radu de Băleni şi mărturie Grăjdana spătăreasa [2] şi Preda spătar şi rumâni anume Ion şi Petru din Băleni.

---

[1] V. doc. 2, nota.

[2] Grăjdana, fica Radului clucer din Băleni (Grecianu, I. 267) care era moartă la 2 Mai 1641, a fost căsătorită 1) cu Badea comis ot Sărata şi ot Greci (Rev. de ist., arh., fil. XII². 312). Acest Badea sau Bădican spătar ot Albeşti, ot Greci, ot Sărata, a fost tatăl lui Preda spătar ot Albeşti (rudă cu Preda pah. ot Greci, nepotul Răducanului ot Greci, v. Grecianu, I: Albeşti), căsătorit cu Stanca sin Pârvu log. Rudeanu. — Preda ot Albeşti a avut fiu pe Constantin (Grecianu I. 304) care era mort la 2 Mai 1641 şi care a fost căs. cu Ancuţa sin Nicolae Pătrascu Voevod Când Constantin moare şi se îngroapă la Argeş (Arh. St Ep. Argeş, doc. 26; Tocilescu, Curtea de Argeş, 63 n.) toată averea lui trece la neamul Bălenilor, al strămoaşei sale Grăjdănei (Grecianu I. 279 — 280) ceia ce însemnează că descendenţa Grăjdanei s'a stins cu acest Constantin. — 2) Al doilea soţ al Grăjdanei Băleanu a fost Leca spătar Rudeanu, 1603, 1604, care moare tăiat în prima domnie a lui Radu Mihnea, la 1615, (Rev. ist. arh. fil. XII². 312. Grecianu, I. 287 — 8) Cu Leca spătar, Grăjdana n'a avut copii (Vezi diata lui, în Grecianu I. 265). Leca spătar are frate pe Toma comis, 1620 (Grecianu II. 283) şi nepoţi pe fiii acestuia, Mihai post. 1632 şi Tudosie spătar Rudeni. (Acad. Rom doc. 204 pach. 33 — Grecianu, I. 275). — Grăjdana Băleanu nu trebue confundată cu Grăjdana Racotă, pentru care vezi nota de la doc. 184. — Cf. doc. din 7140 în Iorga, Studii şi doc. IV pag. CLXIII.

Am scris eu Ivaşco [1] feciorul Fierei log. — Preda vtori spătar „şi eu încă sunt mărturie". (No. 17 cond.)

110. — 7134 (1626) Martie 30. — Eu Mihail armaşu scris-am acest al meu zapis la mâna verilor mei anume Gherghe şi Pătru feciorii unchiu-meu lui Ivaşco vornic de Băleni, ca să se ştie că m'am înfrăţit cu ei. Deci, la frăţia noastră, eu i-am dăruit cu parte de ocină din Bădeni, [2] însă partea ce au cumpărat-o moşu meu Pătru log. din Băleni de la Ivaşco vornicul, ce s'au chemat funia lui Grigore post. ot Boldeşti [3]. Iar unchiu-meu Ivaşco şi verii mei Gherghe şi Pătru ei m'au dăruit cu un cal bun şi cu 5 coţi de postav bun. La tocmeală fost-au boeri mărturie: Stoica log. Tărăceanu şi Badea post. din Bucşani şi Filareta egumentul de la Nucet şi Pătrasco post. din Bucşani şi Badea post. din Băleni şi popa Ratea şi popa Radul din Băleni. Scris de Stoica Tărăceanu log. Semnătura mare şi pecete în tuş (No. 18 cond.)

111. — 7134 (1626) Iunie 8. — Alexandru Voevod, fiul răpos. Radu Voevod, slugei Gherghe şi lui Pătru fiii lui Ivaşco biv vel vornic din Băleni, să le fie moşie în Bădeni, însă partea lui Pătru log. moşul lui Mihail armaşu din Băleni, [4] ce a fost cumpărată de la Ivaşco vornicul, funia ce-i zice a lui Grigore post. din Boldeşti. Se recapitulează actul de sub No. 110 Divan: Papa vel vornic (Grecianu), Fiera biv vel log. (Leurdeanu) ispravnicul Craiovei, Hriza vel log [5], Trufanda vel vist [6], Miho (Racota) vel spătar, Bartolomeu (Mineti) vel stolnic, Bratu vel comis, Apostol vel pah. Constantin (Cantacuzino) vel post. Scrie Lepădat log. în Bucureşti. Original slavon hârtie. Pecete hârtie. Semnătură autografă. Trad. Pesiacov 1873. (No. 19 cond.)

112. — 7140 (1631) Nov. 10. — Zapisul lui Badea post. feciorul Radului ce a fost clucer mare de Băleni, prin care vinde vărului său Ivaşco vel vornic toată partea de ocină din Băleni ce o avea de la tatăl său Radu clucer de moşie, a opta parte, însă ocină fără rumâni. Mai vinde lui Ivaşco ocină în Băleni din partea unchiului lor Ivan slugerul două părţi, partea vară-si Stanei şi a vară-si Erini fetele unchiului lor Ivan sluger [7], şi cu partea Vlăsănească. Această a opta parte fusese

---

[1] Ivaşco e frate cu Pădure şi amândoi fii ai Fierei log. din Orăşti. v. doc. 114 şi Grecianu-Genealogii, I. 291 n. 2

[2] De aceia i se mai zice şi ot Bădeni. Un Mihai din Văleni, post. 1634 nepot lui Dumitru vornic Filişanu şi lui Dragomir vornic (1649) care erau veri între ei şi nepoţi lui Dobromir banul soţul Tomanei, cumnat prin aceasta cu Gheorghe de la Corbi. (Acad. Ms 1673 f. 19. -Stefulescu, Gorjiul istoric, 203. -- Bulet. com. monum. ist. V. 184. Cf. doc. 673). — Mihai din Văleni a fost căs. cu Anca din Văleni (Rev. de ist. arh şi fil. XI; 296) a avut un fiu şi mai multe fete (ibid. şi Grecianu, Genealogii I 303). — Cf. doc. 100. 278. 279. 667. 714.

[3] Cumnat cu Fierea log. ot Greci, soţiile lor fiind surori, fiicele Tatului log. din Buşcani şi ale Caplei fiica Barbului vornic. (Grecianu. Genealogii, III 20 şi 34.

[4] Ot *Văleni* în Grecianu, I. 69 — Cf. doc. 110 nota. şi 667.

[5] Vezi nota de sub doc. 2.

[6] Începătorul neamului boerilor Părşcoveni. Năsturel, Neamul boerilor Părşcoveni.

[7] Se complectează ştirile din Grecianu, I: Băleni.

împărţită în trei părţi la trei surori; două părţi, cumpărate de Badea, acesta le vinde lui Ivaşco vel vornic, iar a treia parte, a verei Ancăi, a rămas nevândută. Martori au fost la tocmeală boerii divanului: Hriza vel ban, Grigore vel log., Dumitru vistier (Dudescu), Mihai (Coţofeanu) vel spătar, Vasile (Paindur) vel stolnic, Buzinca vel comis, Vucina vel pah. [1], Constantin (Cantacuzino) vel post., Radu vtori vistier, Stroe log. (Leurdeanu), Bunea log. (Grădişteanu) Scrie Lepădat log. în Bucureşti. Semnături autografe şi peceţi. (No. 21 cond.)

113. — 7140 (1632) Aprilie 20, — ZapisuI lui Vasile post. ot Brăteşti, feciorul Savei ot Târgovişte, cu feciorii lui, Udrea, Sava[2] şi Vladul, că a dat de zestre ginerelui său Gherghe post. feciorul lui Ivaşco biv vel vornic, şi fiicei sale Chiajna, din partea lui de ocină cu rumâni din sat din Băleni, jumătate. Şi i-a mai dat nişte ţigani. Iar acum, în zilele lui Matei Basarab Voevod, Vasile post. cu fiii lui vând Chiajnei şi lui Gherghe cealaltă jumătate. Au fost martori la tocmeală Hriza biv vel ban, Teodosie vel ban Craiovei [3], Grigore vel log., Radu vel vist., Preda vel spătar (Brâncoveanu), Buzinca vel clucer, Vasile Painduru vel stolnic, Radu Mihalcea (Cândescu) vel comis, Constantin (Cantacuzino) vel post., Stroe biv vtori vist. (Leurdeanu, Sima vtori vist., Bunea log. (Grădişteanu)., Radu Staicuţa log., Marco log., Radu Dudescu log., Serban log., Petru clucer sin Aslan [4], Constantin vtori post. [5], ot Cepari Ivaşco post [6], Ivan Boteanu vtori post., Sava log. (ot Ştefoiani), Albul clucer, Drăghici spătar (ot Greci) [7], Tatul sluger, ot Farcaş Radu căpitan de roşii, ot Bucşani Staico post. i Badea post. i Pătrasco post. sin Bărcan, i Bărcan post., şi alţi boeri mulţi. Scrie Lepădat log. în Bucureşti. (No. 20 cond.)

114. — 7143 (1634). Sept. 12. — Hriza vel ban Craiovei dă zapis la mâna coconilor „fratelui“ [8] jupân Ivaşco vel vornic, Gheorghe spătar şi Petru post., ca să se ştie cum că a cumpărat ocină în sat la Băleni de la Ivaşco şi de la Pădure feciorii Fierii log. de Oereşti [9] şi ai jupânesei lui Stanca fata lui Isar banul de Muşceleni, de peste tot satul Băleni a opta parte drept 120 galbeni, încă din zilele lui Alexandru Voevod feciorul Radului Voevod, însă ocină fără de rumâni, iar acum a dăruit cu această ocină pe Gheorghe spătar şi Petru post. Urmează mărturiile: al Ungro Vlahiei Grigorie [10], „Hriza vel ban mărturisesc şi am dat eu cu a mea bună

---

[1] Căsătorit cu Neaga, are nepot pe Alexandru vtori stolnic 1693. Rev. Nouă III 306.

[2] Acelaş probabil cu Sava ot Ştefoiani (Grecianu, I. 294) Cf. doc. 118 şi 122

[3] Fiul lui Vintilă de la Corbi. Semnează şi Buzescu, soţia lui fiind Maria fiica lui Preda Buzescu.

[4] Ginerile Predii sluger Floricoiu ot Greci şi al Floricăi fiica lui Mihai Viteazu, Grecianu I. 61.

[5] Altul de cât Cantacuzino. V. doc. 109 n. 2.

[6] Boerii din Cepari, Argeş, înrudiţi apoi cu familia Balotă. O. G. Lecca, Familiile boereşti. Buc. 1899 pag. 30. — Cf. doc. 513. 685. 704. 713.

[7] Vezi doc. 115.

[8] Vezi doc. 115.

[9] Orăşti, vezi nota de la doc. 109.

[10] Eră grec. (Hurmuz. XIV. 727).

„voe şi am pus însu-mi pecetea mea şi am scris cu mâna mea", Grigorie vel. log. Mihai (Coţofeanu) vel spătar, Dumitru (Filişanu) vel pitar, Constantin Cantacuzino, Socol clucer (de la Răzvad)[1] Dragomir vel armaş, Radu log. Dudescu, Dumitru vornic ot Cojeşti, Mihai vel vist., Nedelco vel clucer (Boteanu), Buzinca vel clucer, Vasile post. (ot Brăteşti), Zaharia vel sluger, Şerban log., Dumitru log. (de la Mogoşoaia). Scrie Lepădat log. în Bucureşti (No. 24 cond.). [2].

115. — 7143 (1635) Ian. 3. — Matei Voevod nepotul bătrânului răposat Basarab Voevod, boerilor Gheorghe spătar şi fratelui său Petru post., fiii cinstitului dregător jupân Ivaşco vel vornic, să le fie moşie în sat în Băleni, însă partea jupâniţei Stanca fiica lui Isar banu din Musceleni, de peste tot satul a opta parte. Această moşie a fost de moştenire a Fierii log. din Orăşti şi a soţiei sale. Urmează menţiunea donaţiei din actul de sub No. 114 cu adăogire că Hriza a dăruit moşia „pentru dra„gostea şi frăţia ce a avut-o cu jupân Ivaşco vel vornic încă de mai nainte vreme „din tinereţele lor şi până acum la vreme de bătrâneţe. Apoi văzându-se şi jupân „Hriza vel ban slăbit de bătrâneţe, a râvnit şi s'a gândit în sine ca să facă pomană „cu fiii lui Ivaşco vel vornic". In enumerarea mărturiilor la tocmeala lui Hriza se adaogă următorii cari lipsesc din actul de sub No. 114 : Dumitru Dudescu vel vist., Dumitraşco clucer ot Filipeşti [3], Drăghici spătar de la Greci, Bunea log. (Grădişteanu), din Măneşti Nenciu vornic, Mavrodin vornic (din Măneşti) [4], Vasile stolnic, Andrei slujitor. Se mai arată şi satele de baştină ale unora din boerii din actul de sub No. 114, sate pe care le-am arătat acolo în paranteze. Divan : Hriza vel ban Craiovei, Ivaşco vel vornic (Băleanu), Grigore vel. log., Dumitru vel spătar, Vasile (Painduru) vel stolnic, Buzinca vel comis, Vucina vel pah., Constantin (Cantacuzino) vel post. Scrie Lepădat în Bucureşti. Pergament slav. Pecete hârtie. Semn. autogr. Trad. Pesiacov 1873 (No. 22 cond.).

116. — 7143, (1635) Martie 10. — Matei Voevod cinstitului dregător jupân Ivaşco vel vornic ca să-i fie satul Tâmşanii (Ialomiţa) cu toţi vecinii, însă toată partea Albului fiul lui Pisică din Nenişori [5] de la malul Dunărei în lung până în hotarul Ialomiţei, pentru că l-a cumpărat drept ughi 10.000 aspri gata. Şi iar să fie lui Ivaşco moşia şi vecinii (din Tămşani) partea lui Muşat vist. şi partea fiului său Vasile spătar, de moştenire şi de cumpărătoare, pentru că au fost de moştenire jupâniţei Zamfirei, soţia lui Muşat vistier, muma lui Vasile spătar, şi pentru că a cumpărat Muşat

---

[1] Cornăţeanu. V. n. 1 de sub doc. 1.

[2] V. doc. 115.

[3] Acelaş cu Dumitraşco comis, 1620, fiul lui Stoica spătar din Cepturi şi nepot Mariei fata lui Staico post. din Bucov. (Rev. de ist. arh. şi fil. XI', 213). Intr'adevăr Pană Filipescu, fiul lui Dumitraşco se ştie că este nepot Ilincăi fiica Mariei din Bucov şi soţie 1) lui Iane spătarul 2) lui Antonie Vodă din Popeşti. (Ac. Rom. Creşterea colecţiilor, XVII pag. 273, doc. din 1656. — Iorga, Constantin căpitanul, pag. X, doc. din 26 Nov. 1650).

[4] Soţul Mariei din Bucov (v. nota precedentă).

[5] La 1778 Ioniţă căp. Nenişor reface de zid biserica din Armăşeşti sau Nenişorii de jos, Ialomiţa (Biserici cu averi proprii, Seria III, pag. 81). V. şi doc. 139, 338, 340, 344.

vistier de la Radu post. şi de la fratele său Datco pah. şi de la fiii lui Miclăuşi post., fiii lui Datco clucer de la Potoceni. Mai nainte vreme vecinii din Tâmşani, din partea lui Muşat vist. şi a lui Vasile spătar fiul lui Muşat vist, câţi a avut de la mama sa jupăniţa Zamfira, s'au răscumpărat din vecinie ca să fie iarăşi cu moşiile lor, iar acum n'au voit să şază pe părţile lor şi să plătească birul cinstitului împărat şi să dea mierea împărătească şi dăjdiile domniei, ci au fugit şi au trecut peste Dunăre şi şi-au lăsat moştenirile lor. Intr'aceasta Matei Voevod a apucat pe Ivaşco vel vornic de a plătit toate birurile sătenilor din Tămşani, toate din casa lui, până când s'au făcut ughi 350 când a fost cursul anilor 7142., pentru că Ivaşco vornicul a ţinut de bir judeţul Ialomiţa. Apoi la 7142 în luna August s'au întâmplat şi trei duşiugubine [1] pe moşia satului Tâmşani, un gelep s'a omorât cu doi ciobani, şi a plătit Ivaşco vornicul acele trei duşiugubine deplin, şi a făcut cheltuială cu potrivnicii acelui gelep până s'au împlinit aspri 80.000. Drept aceia Matei Voevod dă lui Ivaşco satul Tâmşani cu tot venitul şi cu toţi vecinii. Divan: Hriza vel ban Craiovei, Grigore vel log., Dumitru Dudescu vel vist., Mihai (Coţofeanu) vel spătar Vasilie (Paindur) vel stolnic, Buzinca vel comis, Vucina vel pah., Constantin (Cantacuzino) vel post. Scrie Lepădat log. în Bucureşti. Orig. slav, hârtie. Pecete hârtie, Semn. autogr. Trad. Pesiacov 1873 (No. 23 cond.).

117. — 7145 (1636) Sept. 20. — Matei Voevod cinstitului boer Ivaşco vel vornic ca să-i fie moşie în sat la Băleni însă partea văru-său Badea post., feciorul Radului clucer, toată de peste tot satul a opta parte, însă moşie fără de rumâni. Şi iar să-i fie moşie în Băleni, însă din partea lui Ivan slugerul unchiu Badei post., din a opta parte ce a avut Ivan slugerul două părţi, însă parte Stanei şi partea Irinei fetele lui Ivan sluger, şi partea Vâlsănească a Badei post., pentru că aceasta a opta parte a fost împărţită la trei surori, două părţi le-a cumpărat Badea post. iar a treia parte a Ancăi, vara Badei post., a rămas nevândută [2]. In zilele lui Alexandru Voevod Ivaşco vel vornic a cumpărat aceste părţi din Băleni de la văru-său Badea post. drept 24000 aspri gata şi în zapisul de vânzare au fost boeri mărturie: Hriza vel ban, Grigore vel log., Dumitru vel vist. (Dudescu), Mihai vel spătar (Coţofeanul) Vasile (Paindur) vel stolnic, Radu banu Buzescu, Buzinca vel comis, Dumitrasco biv vel vist., Vucina vel pah., Constantin vel post. (Cantacuzino), Dragomir vel armaş Tudosie (Corbeanu) biv vel log., Radu vtori vist., Tatul log. şi frate-său Marco log nepoţi lui Dan biv vel Vornic [3]. Divan: Hriza vel ban Craiovei, Grigore vel log. Dumitru Dudescu vel vist., Preda Brâncoveanu vel spătar, Nedelco Boteanu vel clucer Vasile Paindur vel stolnic, Buzinca vel comis, Vucina vel pah., Constantin (Cantacuzino) vel post. Scrie Lepădat log. în Bucureşti. Original slav pergament. Pecete căzută. Semnătură autografă. Trad. Pesiacov 1873. (No. 27 cond.).

---

[1] Omoruri. Plată pentru suflet, despăgubire, gloabă.

[2] V. doc. 112 şi 120.

[3] Fiica sa Marula este întâia soţie a lui Hrizan post. din Bărbăteşti, (Grecianu, Genealogii, II: Bărbăteşti).

118. — 7145 (1637) Iunie 26 — Matei Voevod slugii Sava log. ot Ştefoiani şi jupăniţei lui Maria fiica lui Mihăilă armaşul din Băleni, ca să le fie ocină în Băleni, însă partea lui Mihăilă armaşul jumătate de ocină. Şi iar să le fie partea de ocină din Mihăeşti, partea lui Mihail armaşul toată cu doi rumâni anume Vişan şi Trifu şi cu feciorii lor, şi două pogoane de vie în dealu Bădenilor. Şi iar să le fie un sălaş de ţigani şi 25 de ace de argint şi un ghiordan[1] de argint şi o pereche brăţări de argint şi două inele de aur şi 2 chintese unul de coftirie[2] altul de granah[3] şi o nimtea[4] de grana cu vulpi şi o pereche de gure cu fir (?) cu 28 nasturi de argint şi un brâu de argint cu 25 grăunţe de mărgăritar cât mazărea de mare. Pentru că toate acestea fost-au date de Mihai armaşu zestre Savei log. şi fie-si Mariei cu zapis cu boieri mărturie încă din zilele lui Alexandru Voevod sin Radu Veovod leat 7135 (1627). Apoi au socotit Mihail armaşu pentru Stan ţiganul ce l-a pus în zapis şi ce a fost fugit în Moldova şi a dat alt ţigan anume Bumbi cu sălaşul lui, şi martori au fost la a doua tocmeală boerii Albul comis, şi Ivan şi ot Gemenile Oncea i Albuţă armaşul. In zilele lui Alexandru Voevod sin Radu Voevod, Mihail armaşu a vrut să se lepede de tocmeală şi din cuvântul ce a grăit. Deci a mers Sava log. de s'a pârât la divan cu socru-său Mihai armaş şi a rămas acesta de lege. Apoi a vândut Mihai armaşu ocina din Băleni şi din Mihăeşti cinstitului dregător Ivaşco vel vornic, fără ştirea fii-si Marii, şi a mai vândut şi cele 2 pogoane de vie de la Bădeni Radului post. de Doiceşti. Iar acum au venit la divan Sava log. cu jupâneasa lui Maria de s'au pârât cu jupân Ivaşco vel vornic şi cu Rada jupâneasa Radului post. Domnul hotărăşte că Sava şi soţia sa Maria îşi vor ţine zestrea cu bună pace, iar jupân Ivaşco şi jupăniţa Rada îşi vor lua banii de unde i-au dat. Divan: Hriza vel ban, Ivaşco vel vornic, Grigore vel log., Radu vel vist. (Cocorăscu), Preda vel spătar (Brâncoveanu), Vasile vel stolnic (Paindur), Buzinca vel comis, Vucina vel pah., Constantin vel post. (Cantacuzino). Scrie Stan grămăticu în Bucureşti. Original român hârtie. Pecete hârtie. Semnătură autografă (No. 26 cond.).

119. — 7146, (1637). Nov. 30. — Matei Basarab Voevod, boerilor Gheorghe post. şi Pătru pah. feciorii lui Ivaşco biv. vel vornic ca să fie de acum înainte în pace de către toţi ginerii lui Gheorghe vornicul[5] anume Gheorghe ot Ungurei, i Vlad ot Dranovăţ, i Turturea pah., i Badea ot Bucşani, pentru că au avut pâră la domnie pentru zestrile jupânesii Sofii fata lui Gheorghe vornic. Ginerii lui Gheorghe vornic aşa pârau cum au rămas multe scule de aur şi de argint şi haine ale cumnatei lor pe mâna lui Ivaşco vornic tatăl lui Gheorghe post. şi lui Pătru pah. şi nimic din acele scule lor nu le-a dat. Intr'aceia Gheorghe post. şi Pătru pah. au scos zapisul fraţilor jupânesei Soficăi anume Radu vornic şi Simeon post. şi al cumnaţilor, de

---

[1] Colier.

[2] Stofă preţioasă din care se făceau dulămile şi cingătorile.

[3] Stofă de culoare roşie?

[4] Scurteică cu mâneci.

[5] Din Măgureni, fiul Lupului log. (Grecianu, Genealogii, III, 41).

tocmeală cum s'a tocmit Ivaşco vornicul cu ei încă din zilele răpos. Alexandru Voevod sin Radu Voevod ot leat 7134 (1626) şi cu mulţi boeri mărturie anume: Grigore vel log., Radu vel vist., Buzinca vel clucer, Pĕtru vtori clucer sin Aslan vornic, cum încă de atunci s'au împăcat şi le-a dat lor Ivaşco vornic 40.000 aspri. Domnul le-a dat lege 12 boeri să jure că n'au luat ei nimic de la Ivaşco nici s'au împăcat. Ei nici într'un chip nu s'au putut apuca de lege, ci mai pe urmă au mărturisit cum au luat de la Ivaşco vornic 40.000 aspri, însă nu bani ci atlaz şi au rămas de lege, numai ce a zis Gheorghe ot Ungurei că lui nu i-a dat atunci nimic, iar ceilalţi au luat tot atlazul. Intr'aceia Gheorghe post. şi Pĕtru pah. feciorii lui Ivaşco vornic, au scos o scrisoare a lui Dobrin log. tatăl lui Gheorghe ot Ungurei, cum a avut Dobrin o tocmeală cu Ivaşco vornic, şi la această tocmeală au fost socotit şi acele atlaze, şi a fost chiar slova lui Dobrin log., şi au rămas Gheorghe ot Ungurei şi cumnaţii lui de lege. Divan: Teodosie vel ban (Corbeanu), Hriza vel vornic, Grigore vel log., Radu vel vist. (Cocorăscu), Preda vel spătar (Brâncoveanu), Radu vel comis, Vasile (Paindur) vel stolnic, Vucina vel pah., Constantin (Cantacuzino) vel post. Scrie Stoica log. Şerbanovici în Bucureşti. Original român hârtie. Pecete hârtie. Semnătură autografă (No. 25 cond.).

120. — 7146 (1638) Fevr. 18. — Matei Voevod boerului jupan Gherghe post. şi Pĕtru pah. fiii răpos. Ivaşco vel vornic, să le fie moşie în Băleni, însă partea lui Mihai armaşul toată şi cu un vecin din satul Mihăeşti din podgorie sud Saac, anume Vişan cu fiul lui, pentru că Mihai armaşu a vândut lui Ivaşco biv vel vornic partea sa din Mihăeşti şi din Tohani[1] cu 70 st. de moşie şi cu acel vecin drept un cal bun, încă din zilele lui Alexandru Voevod fiul Radului Voevod în anul 7135 (1627). După moartea lui Ivaşco vornic, Maria fiica lui Mihai armaşu, a scos un zapis al tatălui ei mai vechi cu un an de cât vânzarea moşiei, zicând ea că acea moşie din Mihăeşti şi cu vecinul i-a fost dat ei de zestre. Domnul hotărăşte că Maria va ţine zestrea dată de tatăl ei, iar fiii lui Ivaşco vornic vor căuta alte moşii ale lui Mihai armaşu şi le vor lua pentru cumpărăturile lor în afară de zestrea Mariei. Şi aşa au găsit fiii lui Ivaşco vornic nişte ţigani ce nu au fost daţi de zestre Mariei, iar Maria nu s'a îndurat de ţigani ci s'a învoit înaintea domniei de a dat toată partea ei de moşie din Băleni cât a ţinut tatăl ei. Divan: Tudosie (Corbeanu) vel ban Craiovei, Grigorie vel log., Radu vel vist., Preda vel spătar (Brâncoveanu), Vasilie (Paindur) vel stolnic, Buzinca vel clucer, Vucina vel pah., Radu vel comis, Constantin (Cantacuzino) vel post. Scrie *Stan grămăticu* în Bucurăşti. Original slav. hârtie. Pecete hârtie. Semnătură autografă. Trad. Pesiacov 1873 (No. 28 cond.).

121. — 7147 (1639) Aug. 20. — Matei Voevod lui Gherghe post. şi fratelui său Pĕtru Pah. fiii răpos. Ivaşco biv vel vornic, să le fie nişte vecini din satul Băleni, anume Stanciu, Radu şi Stan fiii lui Călin, şi Manea şi Stan şi Măican fiii lui Dargomir pentru că aceştia au fost de moştenire ai Badei post. din Băleni, unchiu lui

---

[1] V. doc. 147.

Gheorghe post. şi Pĕtru pah. Fii lui Călin au umblat cu înşelăciune şi pe ascuns că să se răscumpere de vecinie de către Badea post. fără ştirea nepoţilor lui, Gherghe post. şi Pĕtru pah. Aceştia prinzând de veste au venit înaintea domniei cu Badea post. şi cu vecinii. A hotărât legea şi judecata să fie volnici Gherghe şi Pĕtru să arunce bani vecinilor cu voia unchiului lor Badea post. şi au aruncat banii în divan, aspri 15000. Gherghe post. a dat fiilor lui Călin ughi 35, iar Pĕtru pah. fiilor lui Dragomir 40 ughi, şi au rămas de lege fiind că li se cuvine după sânge să fie vecini. Divan: Hriza vel vornic, Grigore vel log., Radu vel vist., Preda vel spătar, (Brâncoveanu), Buzinca vel clucer, Socol vel stolnic, Radu vel comis, Vucina vel pah., Constantin (Cantacuzino) vel post. Scrie Lepădat în Bucureşti. Original slav. hârtie. Pecete hârtie. Semnătură autografă. Trad. Pesiacov 1873. (No. 29 cond.).

122. — 7148 (1640) Eevr. 16. — Matei Voevod, slugii Sava log.[1] şi soţiei sale Maria fiica lui Mihai armaş din Băleni, să le fie de moştenire patru pogoane de vie în dealu Bădenilor sud Saac, însă via de la Mociorita şi cu un vecin anume Şerban cu fii, pentru că i-au fost rămas de moştenire lui Mihai armaş de la tatăl său Dumitru clucer[2]. In zilele lui Alexandru Voevod fiul lui Radu Voevod, Mihai armaşu a vândut, cu ştirea unchiului său Ivaşco biv vel vornic, aceste 4 pogoane cu vecinii şi încă 2 pogoane de vie ce au fost date zestre fiicei sale Maria, lui Radu post. Doicescu[3] drept ughi 26 bani gata. Acum a venit Sava log. cu soţia lui Maria de s'a pârât cu jupânita Rădana soţia Radului post. Doicescu cum că socrul său (al lui Sava) Mihai armaşu i-a dat de zestre 2 pogoane de vie pe care apoi le-a vândut (Mihai) împreună cu acele 4 pogoane lui Radu post. Doicescu. Domnul a dat lui Sava log. să ţie zestrea şi acele 2 pogoane de vie. După aceia pentru celelalte 4 pog. de vie s'a sculat răpos. Ivaşco vornicul pârându-se cu jupâneasa Rădana, zicând că au fost ale lui iar nu de moştenire ale lui Mihai armaşu şi a rămas jupâneasa Rădana de lege. După aceia s'a apucat jup. Rădana de Sava log. şi de soţia lui Maria zicând să-i dea banii, de vreme ce Mihai armaşu a vândut moşia ce nu era a lui, şi au venit în divan cu Ivaşco vornicul care a zis că sunt moşiile lui de cumpărătoare. Maria s'a plâns că acele vii nu erau ale lui Ivaşco vornic, ci ale tatălui ei Mihai armaş de moştenire încă de la moşul ei Dumitru clucer tatăl lui Mihai armaş, încă de când a avut împărţeală cu fraţii săi Ivaşco vornicul şi Radu post. Ivaşco vornicul rămase de judecată. Apoi s'a sculat Maria fata lui Mihai armaş ca să arunce banii Rădanei pentru cele 4 pog. de vie şi pentru Şerban vecinul, dar Rădana n'a voit să ia banii şi au venit în divan. Domnul le-a dat 2 boeri, din Doiceşti Danciul clucer şi din Corneşti Ilie vornicul, ca să le judece. Din 6 pogoane, boerii au scos acele 2 pog. preţuite în bani ughi 9, şi au rămas acele 4 pog. de vie şi cu Şerban vecinul în preţ drept 17 ughi, şi au hotărât să se dea aceşti

---

[1] Ot Ştefoiani. Cf. doc. 113 şi 118.

[2] Ot Slătioare, Băleanu, Cf. doc. 320, 325.

[3] Grecianu, I. 69.

bani Savei log. pentru că se cuvine lui să ţie acea moşie. Divan: Teodosie (Corbeanu) vel ban Craiovei, Hriza vel vornic, Miho (Racotă) vel log., Radu vel vist. (Cocorăscu), Preda (Brâncoveanu) vel spătar, Dragomir vel clucer,[1], Socol vel stolnic, Radu vel comis, Vucina vel pah., Constantin (Cantacuzino) vel post. Scrie Lepădat log. în Târgovişte. Original slav. hârtie. Pecete hârtie. Semnătură autografă. Trad. Pesiacov 1873. (No. 30 cond.).

123. — 7148 (1640) Mai 17[2], Matei Voevod mănăstirei ce se numeşte Duşca, unde este hramul schimbării la faţă a Domnului nostru Isus Hristos, ca să-i fie metoh mănăstirea Nucet unde este hramul marelui mucenic Gheorghe, cu toate satele, ţiganii, morile şi cu toate agoniselele şi moşiile şi veniturile câte se vor mai afla, mici şi mari, mişcătoare şi nemişcătoare, pentru că această mânăstire este zidită de. cel ce cu fericire a adormit Gherghina pârcălab. Deci când a fost în zilele Radului Vodă feciorul Mihnii Vodă întru curgerea anilor 7100,[3] acest domn a dat şi a închinat „însă cu voia ctitorilor ce au fost atunci dintr'acel sânge al Gherghinei pâr„călab ale căror nume sunt acestea Ivaşco vornicul i Buzinca clucer cu fiul său „Preda[4], sfintei mânăstiri ce s'au zis mai sus (Nucet) ca să fie împărtăşită sau metoh. Şi aşa au rânduit ca să trimiţă egumenul şi cu tot soborul de la Duşca egumen şi fraţi adică călugări, preoţi şi diaconi şi bătrâni la mânăstirea Nucet, însă bărbaţi înţelepţi cu fapte bune, purtători de folos şi vrednici a purta grija şi trebile şi să chivernisească lucrurile mânăstirii Nucet după cum se cuvine, adică urmarea bisericei şi posluşeniile cele de trebuinţă. Mânăstirea să trimită în toţi anii din venitul şi agoniseala ei mânăstirii Duşca 20 000 bani. Se aminteşte apoi de hrisovul privitor la mânăstirile închinate[5]. Domnul a chemat înaintea sa pe fii ctitorilor mai sus numiţi, anume Gherghe post. şi frate-său Pătru pah. feciorii lui Ivaşco şi Preda sluger feciorul Buzincăi, pe care întrebându-i „de a fost cu vrerea şi cu ştirea lor în„chinată metoh mănăstirea aceasta", au mărturisit în divan cum că cu voinţa şi cu ştirea lor s'a făcut închinarea. Domnul întăreşte condiţiile închinării şi leagă prin jurământ şi pe urmaşii lui să le respecte. Divan ca la No. 122. Singur am zis domnia mea. Scrie Soare log. în Târgovişte (Transcris în cond. sub No. 103, cu adeverirea arhivei Statului, de pe o copie veche, care lipseşte, şi pe care se găsea menţiunea: „Copie scoasă la 1844 Mai 23 de Iordache Zossima, şeful canţelariei „Mitropoliei de pe nişte condici vechi ce s'au găsit în arhiva sf. mitropolii, de la „pag. 217 până la 236.")[6].

124. — 7154 (1646) Mai 2. — Cartea lui Matei Voevod către boerii hotarnici:

---

[1] Mai târziu vornic, vezi nota la doc. 110.

[2] Cf. Bolleac, Mănăstirile închinate, pag. 461 sq.

[3] Data a rămas probabil necomplectată din ignoranţa logofătului. Radu Mihnea domneşte după 1611. — cf. p. Nucet şi doc. 97.

[4] Vezi notele de sub doc. 2.

[5] Din 1639 în Bolleac, l. c. şi în Ion Brezoianu, Mânăstirile zise închinate, Buc. 1861, pag. 135.

[6] cf. doc. 192. 696.

ot Bilciurești Șerban vistier, ot Greci Drăghici spătar, ot Izvor Tudor clucer, ot Cornești Ilie vornicul, ot Cozlegi Iorgache vornicul, ot Boteni Ivan post., ot Berilești Șteful post., ot Tătulești Vintilă iuz., ot Mănești Barbul post., ot (loc alb) Leca pitar, ot Bucșani Petrașco post., i ot Titu Stoica post., luați de Gherghe clucer și frate-său Petru sluger ot Băleni ca să le aleagă moșia de la Băleni și s'o hotărască și s'o împietrească, unul de către altul, fie căruia pe cât va avea moșie. De va ajunge cu hotarul Gherghe clucerul în casele lui Pătru sluger, să măsoare boerii loc atât cât vor ținea casele și cu curtea cum merge în sus spre plopi, până unde merge în hotarul lui Petru, și atâta loc să-i dea boerii lui Gherghe clucer din moșia lui Petru sluger, unde-i va plăcea, loc pentru loc. Așișderea să aleagă boerii și moșia de la Băcani [1] a Bălenilor de către megiașii ot Băcani și s'o lipească lângă ocina Bălenilor. Original român. Pecete și titulatura domnească în chinovar. (No. 32 cond.).

125. — 7154 (1646) Mai 7. — Matei Basarab către boerii hotarnici de la No. 124. Să socotească zestrele ce are Gheorghe clucerul, să le aleagă deosebit, iar ce este moșia lui Ivașco vornicul s'o dea în două că sunt doi frați. „Și cine va hotărâ celălalt, să picnească cum este legea țării». (No. 34 cond. Original)

126. — 7154 (1646) Mai 9. — Matei Basarab către Șerban vist., Drăghici spătar., Ilie vornic, Vintilă iuz., Șteful post. i Iordache vornic [2], să caute să împarță livezile și curăturile de la Băleni ale lui Gherghe clucer și ale frate-său lui Petru sluger, însă trei moși cari sunt ai lui Ivașco vornicul să-i codrească, iar un moș al lui Gherghe clucerul ce-i este de zestre si de cumpărătoare să nu-l amestece. Original (No. 35 cond.) cf. doc. 143.

127. — 7164 (1655) Dec. 11. — Zapisul unchiașului Balotă ot Dol-Gârbovi prin care vinde lui jupân Gherghe vel vornic ot Băleni 80 st. ocină din siliștea Schimbăteilor, însă stânjenul 6 constande, fac ughi 24 [3], pentru că s'au căzut s'o cumpere d-lui căci a fost mai volnic, că această moșie mai dinainte vreme o au mai ținut și moșii d-lui. (No. 36 cond.)

128. — 7165 (1657) Mai 12. — Zapisul lui Balotă spătărel ot Dol-Gârbovi, Ialomița, prin care vinde lui Gherghe vel vornic, peste niște moșie ce i-a vândut dinainte vreme la Schimbați, încă alți 20 st. tot acolo drept bani gata ughi 4. Martori Nedelco post. de Hurezi, Simion al lui Furnică ot Gârbovi, Savul roșul ot Gârbovi, Constantin vornicul, Șteful vornicul din Tămășești, Cârlan vornicul. (No. 37 cond.)

129. — 7171 (1663) Fevr. 11. — Zapisul lui Micul ot Leurești [4] la mâna d-lui Gheorghe vel ban că atunci când a fost în zilele lui Grigore Ghica Vodă, fiind Micul lipsit și având altă nevoe, s'a tocmit cu Gheorghe de i-a vândut partea de moșie ce avea în Schimbați, drept bani gata 600, moșie cumpărată de la Udrea ne-

[1] Cf. doc. 100
[2] V. doc. 124
[3] Cf. doc. 135.
[4] Lerești.

potul lui Stoian st. 10, de la Dragul şi Stroe nepoţii lui Staico st. 10, şi de la Balotă fiul Cândei st. 10. Mărturii: Panait Grecul din Leureşti, Balotă din Gârbovi, Vladul ot Togozeni (No. 39 cond.)

130. — 7172 (1664) Mai 10. — Zapisul lui Ţalapia sin Ivaşco de la Băcani [1], prin care vinde lui Gherghe vel ban 100 st. moşie în Băcani, stânjenul costande 3, peste tot ughi 13. (No. 40 cond.)

131. — 7172 (1664) Iunie 7. — Cartea de hotărnicie a 12 boeri hotarnici aleşi de Gherghe vel ban şi de nepoţii lui, Matei, Ivaşcu şi Socol pentru alegerea moşiei Băleni. Partea banului sunt 2 părţi şi jumătate, iar a nepoţilor o parte. Boerii: Cârstea ot Săteni, Vintilă vornic ot Bucşani, Radul ot Şerbăneşti, Nedelco pah. ot Blagodeşti, Badea clucer ot Bucşani, Constantin ot Conţeşti, Pătraşco pah. ot Costeşti, Vasile iuz. ot Răzvad, Anghel log. ot Blagodeşti, Stoichiţa iuz. ot Lazuri, Nica ot Săteni, Ivan ot Muşceleni (No. 41 cond.)

132. — 7173 (1665) Iunie 17. — Radu Voevod fiul bătrânului răpos. Leon Ştefan Voevod, boerului Ivaşco post. sin Gherghe vel ban ot Băleni şi jupânesei lui Maria fata lui Ivaşco medelnicer din Cepari [2], ca să le fie lor toată partea de ocină a lui Ivaşco med., din Oltenita, Ilfov, cu toţi rumânii, care parte i-a fost şi lui (Ivaşco med.) de zestre de la jupâneasa Slamna [3]. Şi iar să le fie viile de la Piteşti jumătate, cu delniţa, cât a ţinut Ivaşco med. în coasta Câmpului, în ocina Izvoranilor. Şi iar să le fie rumânii anume . . . . . şi o ţigancă Ioana Neaneasa cu 2 copii pentru că Ivaşco med. când a măritat pe fie-sa Maria cu Ivaşco post. sin Gherghe banul i-a dat zestre satul Uda [4] partea lui cu toţi rumânii. Şi le-au ţinut în bună pace din zilele lui Constantin Voevod până la Grigore Voevod. Iar în zilele lui Grigore Voevod, Ivaşco med. a răscumpărat satul Uda (deşi) neavând nici o treabă cu satul, pe care-l dăduse fie-si Maria de zestre. Acum, după moartea lui Ivaşco med., ginerele său Ivaşco post. a venit cu pâră în divan împreună cu cumnaţii lui, Neculae, Radul i Pârvul feciorii lui Ivaşco med., şi a arătat catastihul de zestre în care s'a aflat scris şi satul Uda. Domnul dă satul Uda şi cu rumânii lui Ivaşco post. şi jupânesei lui Maria, iar rumânii să-şi întoarcă banii de la fii lui Ivaşco med. Apoi Neculae cu fraţii lui au căzut cu rugăciune la cumnatul lor Ivaşco post. şi la sora lor jupâneasa Maria şi s'au tocmit de le-au dat pentru satul Uda partea lor de la Oltenita cu toţi rumânii. Fiind Oltenita mai proastă şi rumâni mai puţini de cât la Uda, le-au mai dat şi viile de la Piteşti jumătate cu delniţa, cât a ţinut tatăl lor Ivaşco med. Divan: Ghiorghie vel. ban (Băleanu), Stroe vel vornic, Radu vel log. (Creţulescu), Mareş (Băjescu) vel vist., Drăghici vel spătar (Cantacuzino), Neagoe vel clucer (Săcuianu), Şerban vel post. (Cantacuzino), Badea vel pah. (Bălăcianu), Iordache vel stolnic (Pârşcoveanu), Papa vel comis, Ivaşco vel sluger, Stoian vel pitar.

---

[1] Tatăl lui Ţalapie, necunoscut lui Grecianu, I, Băleni.

[2] V. doc. 113.

[3] Fiica lui Dumitraşco stolnicul Filipescu. Arh. St., Banu, pach, XIX doc. 1. copie veche

[4] Cf. doc. 704

Scrie Stan în Bucureşti. Original rom. hârtie. Pecete căzută. Semnătură autografă (No. 42 cond.).

133. — 7174 (1666) Mai 25. — Carte domnească dată boerilor hotarnici ai lui Gheorghe banul şi ai nepoţilor lui, Matei, Socol şi Ivaşco, anume Cârstea clucer ot Săteni, Vintilă clucer ot Bucşani, Badea clucer ot tam, Radu log. ot Bilciureşti, Nica căpitan ot Săteni, Stoica iuz. ot Lazuri, Vasile iuz. ot Răzvad, Cârstea iuz. ot Conţeşti, Nedelco pah. ot Târgovişte, Anghel sin Ghinea ot tam, Ivan sin Tatul ot Muşceleni, Petraşco pah. ot Cristeşti, ca să hotărască satul Băleni. (No. 44 cond.)

134. — 7176 (1668) Mai 13. Cartea lui Radu Leon Voevod către 12 boeri hotarnici luaţi de Gheorghe vel ban (Băleanu) şi de părtaşii lui de moşie ca să hotărască moşia Bădeni [1] şi să-i aleagă partea lui. Original rom. hârtie. Semnătură autografă. Pecete mică chinovar (No. 45 cond.)

135. — 7176 (1668) Mai 25 — Zapisul lui Balotă spătar din Gârbovi cu feciorii lui, Tudosie şi Balotă prin care vând lui jupan Gheorghe vel ban în afară de moşia ce i-au mai vândut-o la Schimbaţi la anul 7166 [2], încă alţi 60 st., stânjenul câte costande două, fac aspri 1200. Marturii: Stan iuz. ot. Gârbovi, Drăghici vătaf, Nica vătaf ot Bucşani, Stan Mârzacul ot Gârbovi, Stan portar ot Jilava, Socol căpitan, Lepădat din Nenişor, Radu din Jilava, Lazar portar ot Baleni, Toader portar ot Urziceni, Lazar ot Măeleşti, Grozav fiul Aganiţei [3]. Scrie Manea log. (No. 46 cond.)

136. — 7176 (1668) Iunie 16. — Zapisul lui Matei post., Socol post. şi Ivaşco post., feciorii lui Pătru căpitan ot Băleni, la mâna unchiului lor Gheorghe vel ban, prin care-i vând toată partea lor de moşie din Bădeni, sud Săcueni, însă stânjeni 50½ drept bani gata ughi 47. Semnează Nica vătav Bucşanu, Badea clucer Bucşanul, Vintilă Bucşanul, Ghidul comis, Drăghici vătaf, Stoica Vâlcăneanu, Radu pitar. Scrie Gavril ot Hurezi. (No. 47 cond.).

137. — 7178 (1669) Sept. 5. — Zapisul lui Radul cu frate-său Stoica, feciorii lui Crăciun vornic ot Bădeni. la mâna lui Gheorghe vel ban (Băleanu) pentru nişte vii ce au avut ei în dealu Bădenilor şi care acum sunt pe locul d-lui. — Gheorghe a luat via şi a lucrat-o o vară pentru nişte bani ce dăduse lui Crăciun vornicul, ughi 24, încă din zilele lui Constantin Voevod, ca să-i facă opt pogoane de vie în dealu Bădenilor şi nu i le-a făcut. Acum Radu cu fratele-său s'au tocmit cu Gheorghe banul ca pentru acei ughi 24 să-şi facă ei opt pogoane de vie în deal pe pământul lor în trei ani, iar celelalte opt pogoane ce sunt pe locul lui Gheorghe banul, acesta li le lasă lor pe trei ani să le ţie şi să le lucreze şi să ia ei apa iar el vinăriciul. După ce se vor împlini cei 3 ani, Gheorghe va lua şi viţa pentru că pământul este al lui, iar din vinul cât se va face le va da a treia parte. Iar în cei trei ani cât vor ţine ei via, dacă n'o vor lucra, Gheorghe va fi volnic a-i opri, pentru că aşa s'au

---

[1] V. doc. 707.

[2] V. Zapisele din 7164 şi 7165, doc. 127 şi 128 Cf. doc. 214 a.

[3] Aga Niţă, fundatorul bisericei Sf. Vineri din Bucureşti (Şapte biserici cu averi proprii, Buc. 1904 pag. 39) a mai avut fii pe Călin şi Nicula, v. doc. 139.

tocmit. Semnează şi Mareş (Băjescu) vel vornic, Radu vel log. Creţulescu, Hrizea vel vist. (Caridi-Popescu), Ilie vel armaş. (No. 48 cond.).

138. — 7180 (1672) Mai 26. — Carte domnească la mâna boerilor tocmelnici luaţi de Gheorghe banul şi de satul Bădeni, anume: din Finţeşti Andrei căpitanul, ot Bozieni[1] Preda căp., ot Călugăreni Lupu iuz., ot Cârlomăneşti Mihul roşul, ot Lipia Neagul iuz., şi ot Tohani Drăgulin spătar, ca să măsoare câte pogoane de vie a dat satul Bădeni lui Gheorghe banul, şi să le dea înapoi pogoane pentru pogoane. Pecete mare în chinovar. (No. 49 cond.).

139. — 7181 (1673) Aprilie 28. — Stan roşul din Nenişor[2] Ialomiţa, dă zapis lui Gheorghe banul Băleanu cum că-i vinde partea lui de moşie ce o are în Schimbaţi de cumpărătoare de la verii lui, Dragul, Paraschiva şi Coman, însă st. 33 şi dintr'un stânjen a treia parte, câte bani 30 stânjenul, fac ughi 5.— Semnează Necula fiul Agăniţei, Gavriil vătaf din Hurezi, Călin log. fiul Agăniţei ot Bucureşti, Nica vătaf Bucşanul şi Borcan Băneanul. (No. 52 cond.).

140. — 7181 (1673) Iunie 11. — Grigore Ghica Voevod, fiul răpos. Gheorghe Ghica Voevod, boerului Gheorghe biv vel ban Băleanul, ca să-i fie ocină în sat în Bădeni, sud Saac, însă toată partea cât a ţinut-o tatăl său, Ivaşco vornicul Băleanu şi moşu său Pătru log., pentru că această ocină este a lui dreaptă moşie mai dinainte vreme, încă cumpărată de moşu-său Petru log. de la Ivaşco vornicu Golescu[3]. In zilele Radului Leon Voevod, satul Bădeni s'a ridicat cu pâră pentru nişte vii ce şi-a făcut Gheorghe banul acolo, zicând că au şi ei părţi în acele vii. Gheorghe banul s'a jăluit cum că acele vii, când le-a făcut, a fost tot satul Bădeni de faţă. După 6 ani, după ce au stat viile pe rod făcute cu atâta cheltuială, atunci Bădenii au căutat să-şi ia părţi din acele vii deagata. Radu Voevod le-a dat 12 boeri ca să măsoare partea lui Gheorghe banul, iar satul Bădeni au zis că le-a mai călcat acele moşii cu 12 boeri şi nu se cade a călca 12 boeri pe alţi 12 şi au oprit pe Gheorghe banul şi pe cei 12 boeri şi au zis că singuri vor alege partea lui Gheorghe banul precum ştiu ei că este şi au mers singuri tot satul deplin de au măsurat şi au ales unde le-a fost voia lor, şi au pus pietre cu portarul domnesc, iar cei 12 boeri nimic nu s'au amestecat ci numai au privit. Gheorghe banul a primit precum au lucrat ei pentru pace şi ca să nu mai fie gâlceavă. Apoi Gheorghe banul iar s'a apucat cu

---

[1] Calotă banul ot Bozieni, căs. 1) cu Calea din Brâncoveni (f. c.) 2) cu fosta soţie a lui Borcea log. Bucşanu, a avut o fică măritată cu Colţea clucerul Doicescu (v. pag. XXXI n. 1) şi doi fii, pe Calotă (care are un fiu Vintilă) şi pe Preda, paharnic, căpitan. Preda are fii pe Dragomir şi Stanciu (acesta are ficei pe Voica şi Rada), Stroe şi Calotă dovediţi la 1685. Calotă sluger, căs. cu Neaga ot Vlădeşti şi Popeşti are fii pe Radu pe Badea şi pe Matei. Fiu al lui Radu a fost Niculae Bozianu, şetrar la 1721, căsătorit cu Anastasia. Fiica lor Maria a fost soţia lui Ioan Cantacuzino, străbunicul lui G. Gr. C. (După doc. din Grecianu, Genealogii, III. 55.— Acad. Rom. pachet 44 doc. 78 şi 113; pachet 29 doc. 213. – Cf. notă la doc. 146 şi arborele Popeşti-Negoeşti-Strâmbeni la sfârşitul volumului).

[2] V. doc. 116. P. roşii şi căpitan za roşii, v. Iorga, Răscoala Seimenilor înpotriva lui Matei Basarab, în An. Ac. Rom. Secţ. ist. Seria 2-a, T. 33, pag. 9, 13—14.

[3] V. doc. 100.

munca şi cu cheltuiala de a făcut alte vii pe acel loc, unele din ţelină, altele părăsite le-a destupat. Acum, trecând de atunci cinci ani, şi văzând Bădenii viile[1] lui Gheorghe banul ajunse precum se vede şi stând pe rod, iar s'au ridicat cu pâră zicând că nici aceia ce au făcut ei nu le este pe drept şi au venit la divan. Domnul alege pe Cârlan vtori vornic şi-l trimite la Bădeni ca să strângă dinprejur 24 bătrâni să adevereze ce este vina. Cârlan cu bătrânii umblă trei zile de calcă tot acel deal şi găseşte că locul cât a fost bun de hrană l-a cuprins satul Bădeni de a făcut vii, şi au rămas pietrile cele seci fără de vii care n'au fost nici de o hrană care gândeau ei Bădenii să arunce pe Gheorghe banul în ele şi să-l scoată din munca lui de şase ani precum l'au scos în zilele Radului Voevod. Satul Bădeni rămâne de lege. Divan: Stroe biv vel vornic (Leurdeanu), Vintilă vel ban (Bucşanu), Neagoe vel vornic (Săcuianu), Chirca biv vel log. (Rudeanu), Ivaşco vel log. (Băleanu), Toader Sturdza vel spătar, Hrizea (Caridi-Popescu), vel vist., Badea vel clucer (Bucşanu), Stoian vel post., Matei vel comis, Radu vel serdar, Stroe vel pârcălab, Vlăduţ vel sluger, Staico vel pitar, Dumitraşco vel medelnicer, Alixandru vel jicnicer, Ilie vel şetrar, Radu vtori log. Scrie Dumitraşco log. în Buc. Pergament rom. Pecete hârtie. Semn. autografă. (No. 53 cond.).

141. — 7184 (1676) Martie 4. — Zapisul lui Ţalapia[2] cu nepotul său Hamza, feciorul fraţine-său Hamza, prin care vând lui Gheorghe banul Băleanu 100 st. din moşia lor din Băcani ce o au moştenire de la părinţi, drept bani gata 3000. Semnează Socol pah. din Băleni, Călin log. fiul agăi Agăniţei *(sic)*, Necula fratele lui Călin (No. 54 cond.).

142. — 7184 (1676) Aprilie 2. — Zapisul prin care Ivana, fiica Stoicăi feciorul lui Ivaşco Dobroescul ot Băcani Dâmboviţa, vinde lui Gheorghe banul Băleanu toată partea ei de moşie din Băcani, moştenire de la tatăl ei Stoica „stânjenul câte bani „30 şi mi-a dat bani gata ughi 15 pe st. 100, iar când se va măsura moşia, ce va „mai face să-mi dea d-lui, iar ce ar lipsi să întorc eu". Semnează Gherghi vătaf, Neagoe Bangara, Gheorghe căp., Dumitru şi Muşat ot Băcani. (No. 55 cond.).

143[3]. — 7154 (1646) Mai 10. — Cartea a 12 boeri hotarnici anume Şerban vistier, Drăghici spătar, Tudor clucer o Isvorani, Ilie vornic ot Cornesti, Ivan post., Şteful post., Vintilă vătaf ot Bucşani, Barbu post., Pătraşco post., şi Stoica ot tam. şi alţi doi, prin care adeveresc că au împăcat pe Gheorghe clucer cu Petru sluger pentru moşia Băleni. „Să ţie Gheorghe clucer ocina cu rumânii ce are despre zestre, el singur, „iar ce o au despre părinţi să o împartă din două ca nişte fraţi, iar cine nu se va „ţinea de tocmeală ci va mai scorni gâlceavă, acela să fie de gloabă ughi 200 şi să „aibă şi balac 300 de toiage". (No. 56 cond.).

144. — 7184 (1676) Mai 23. — Sintion din Nenişor dă zapis lui Gheorghe ban Băleanu că având la Schimbaţi moşie de cumpărătoare de la Paraschiv ot Schimbaţi,

---

[1] V. şi doc. 145.

[2] V. doc. 130.

[3] Acest doc. s'a aşezat aici din eroare. Locul său este după doc. 126.

Ialomiţa, lângă moşia banului, şi fiindu-i nevoe de bani, şi trebuindu-i ca să-şi plătească haraciul împăratului, îi vinde toată partea de moşie st. 33 po bani 30, cari fac ughi 4 ½ bani 90. Semnează Gavril log. din Hurezi, Pĕtru log. Milescu, Stan părcălab ot Jilava. (No. 57 cond.).

145. — 7196 (1687) Dec. 13. — Cartea a 6 boeri luaţi cu carte domnească pentru gâlceava ce a avut Grigore post. Băleanu şi vară-sa Stanca cu Radu căp. şi cu frate-său Stoica sin Crăciun vornic ot Bădeni. Grigore post. zice că moşu său Gheorghe Băleanu a dat nişte bani ca să-i facă nişte vii [1] în dealu Bădenilor încă din zilele răpos. Constantin Voevod şi au avut pâră la Radu Voevod şi la Antonie Voevod şi boeri hotarnici au ales atunci moşia banului Gheorghe şi au călcat cu hotare multe vii lucrate megieşeşti. Deci banul Gheorghe a apucat pe Radu căp. şi pe frate său Stoica să-i dea seamă de acei bani şi cei 6 boeri strânşi de Gheorghe au adeverit că într'adevăr Radu căp. a luat bani de la Gheorghe pentru 15 pog. Radu a dat 13 pog. cu plătnicie, iar 2 pog. din viile lui lucrate. (No. 59 cond.).

146. — 7197 (1689) Iunie 8. — Constantin Basarab Voevod lui Grigore post. feciorul lui Ivaşco biv. vel log. nepotul lui Gheorghe banul Băleanu, ca să-i fie nişte vii în Valea Bădenilor, Saac, care vii au fost ale moşnenilor de acolo şi ajunse cu hotarul de moşu-său Gheorghe banul, încă din zilele răpos. Radu Vodă Leon, care după obiceiul ţării, le-a plătit viţa pogonul po ughi 3. Moşnenii au mai avut pâră cu moşu-său Gheorghe şi a rămas ca Gheorghe să ţie viile. Acum s'au sculat cu pâră Radu şi Stoica feciorul lui Crăciun vorn. din Bădeni, zicând că Gheorghe altor moşneni le-a plătit viţa, iar lor 12 pog. de vie nu le-a plătit. Grigore post. arată zapisul lor făcut deosebit de al moşnenilor, şi ei rămân de lege. Divan: Vintilă Corbeanu vel ban Craiovei, Ghinea Rustea vel vornic, Alexandru vel log. (Alexeanu), Iordache Cantacuzino vel spătar, Cârstea (Popescu) vel vist. [2], Diicu (Rudeanu) vel

---

[1] V. doc. 140

[2] Ctitor al bisericei din Popeşti, Vlaşca (Bulet. com. monum. ist. IV. 115). Are 14 copii. — Alt neam de Popeşti porneşte de la Gheorghe Caridi ucis 1655 (Notele la doc. 2). — Alt neam, de la Radu vel log. 1662, vel ban 1664. Are fiu pe Şerban log. iar acesta o fiică Dumitrana căs. cu un Nedelco paharnic 1696. Aceştia au 2 fii zişi Popeşti, pe Constantin şi pe Matei (Macarie). Matei are şi el pe Nica, Mihai şi Constantin 1742 (Giurescu, Contribuţii, 37.46 Arh. Stat. Cond. Mitrop. Buc. V. 128). Mihai clucer, e proprietar la Olteniţa (Ilfov) 1764. (Iorga, St. şi doc. V. 503). Constantin dărueşte la 1742 bisericei Olteni din Bucureşti mai mulţi stânjeni din moşia Măneşti rămasă lui de la părinţi. (Acad. Rom. Ms 614, f. 117).—Nu ştiu căruia din aceste neamuri de Popeşti aparţinea Cosma, băştinaş din eparhia Buzăului, arhimandrit 1757, egumen la Dealu 1761, protosinghel al mitropoliei 1762 (Acad. Rom. doc. 158/CXVII), episcop Buzăului 1764—1787, împodobitorul cu mult gust artistic al vechiului schit Cislău la 1786. (Iorgulescu în Lit. şi arta rom. III, 1898—9, 241), mitropolit al Ungro-Vlahiei 1787—1792. Cosma a avut 2 fraţi, pe Teodosie monahul şi pe Badea polcovnic. Teodosie e ctitor la Ursoaia (Buzău). Fusese căsătorit cu Elena de la care a avut trei copii, pe Sandu, mort înainte de unchiul său Cosma, pe Zoiţa soţia clucerului Dumitrache Mora, şi pe Maria soţia clucerului Ioniţă Brătăşanu (Acad. Rom. Ms 611 f. 112. — Arh. Stat. Cond. domn No. 35 f. 89—112 şi No. 70 f. 128 verso). Badea polcovnicul a fost căsătorit cu Stanca Măneasca fiica lui Constantin Mănescu (doc. 911 nota) fiul lui Barbu comisul, Mănescu, (Greceanu, Genealogii II

clucer, Dumitrașcu Caramanlâul vel post., Matei Filipescu vel stolnic, Barbu Urdăreanu vel pah., Șerban (Cantacuzino) vel comis, Constantin Știrbei vel sluger, Preda Brătășanu vel pitar, ispravnic Bunea (Grădișteanu) vtori log. Scrie Radu sin Gheorghe log. Târgovișteanul, în Buc. Original rom, hârtie. Pecete hârtie. Semn. autografă (No. 60 cond.).

147. — 7200 (1692) Mai 6. — Cartea a 6 boeri luați de Ivașco vornic Băleanu și de Grigore post. Băleanu ca să le aleagă moșia ce au avut la Tohani[1] împreună cu Togozeanu. S'a înfățișat un zapis al lui Mihai armașu la mâna boerilor din Băleni de cumpărătoare a 70 st., fără să se poată adeveri dacă s'a făcut cumpărătoarea din partea boerilor Băleni sau a Togozenilor. Semnează Cârstea vătaf ot Tohani, Stanciu pârcălab ot tam., Dușman ot tam., Calvin ieromonah ot tam, Cârstea pârcălab ot Schei, Ivan ieromonah Țițeica (No. 61 cond.).

148. — 7200 (1692) Mai 21. — Contantin Basarab Voevod dă hrisov sf. mănăstiri ce se chiamă Nucet unde se prăznuește hramul sf. marelui mucenic Gheorghe, și părintelui Ignatie egumenul și tuturor fraților, ca să fie sub ascultarea sfintei mănăstiri Nucet mănăstirea ce se chiamă Panaghia unde se cinstește hramul adormirea prea curatei fecioare Maria. Să fie Panagia metoh la Nucet cu toate bucatele și moșiile, pentru că acea mănăstirioară a fost înălțată din temelie de răpos. Udrea banul[2] care a fost strămoș boerilor Grigore post. feciorul răpos. Ivașco biv vel log., și Ivașco vornic feciorul lui Petru clucer, nepoții lui Gherghe banul Băleanu și pentru că, fiind Panaghia sub ascultarea moșilor și părinților acestor boeri, și a lor, până acum, și fiind ei și ctitori ai sf. mănăstiri Nucet, au văzut că a venit Panaghia la scădere și la lipsuri prin necăutarea călugărilor și cu întâmplarea păgânilor ce au căzut pe pământul acesta. Domnul vede zapisul boerilor Grigore post. și al unchiu-său Ivașco vel vornic de închinăciune, cu pecețile și iscăliturile lor; cartea strămoșului lor Udrii banul, ctitorul cel bătrân de la leat 7106 (1598); cartea răpos. Alexandru Iliaș Voevod

---

225-7. Arh. Stat. Cond. logof. lui Brâncoveanu, f. 342 și 443—4 —C. Sărățeanu. Din trecutul teatrului național, în Rev. de ist. arh. și fil. XII[1] (1911). Barbul comisul era și el fiul lui Pătrașcu căp, Bucșanu, (Vezi doc. 342 nota și 358 și arborele Bucșanu la sfârșitul acestui volum). — Cosma are nepot și pe stolnicul Nicolache (Arh. St. Cond. 35 f. 91). — Un al cincilea neam de boeri Popești e al lui State sau Stan (Popescu) biv. treti vistier 1747, fiul Ilinei Boteanu; are trei fii: Pârvu, Ilie și Constantin postelnicel care era † 1763 (Archiva Stat. Mitrop. Buc. pachet 165, doc. 3 și Cond. domn. No. 17 f. 108), cf doc. 435, 559. Acest State sau Stan aparține însă în linie bărbătească familiei Bozianu. Tatăl său, tot State, pah 1710, erà fiul lui Badea pah., unul din fii lui Calotă sluger Bozianu 1685, a căruia soție erà Neaga ot Popești. Această Neaga erà ea însăși fiica lui Radu clucer ot Vlădești și a Stancăi fiica lui Andrei pitar ot Strâmba, 1671, fiul agăi Neagu din Negoești (fratele lui Antonie Vodă ot Popești. Vezi Grecianu, Genealogii, I: Aninoasa. — Acad. Rom. Ms 1062 f. 358. — Rev. de ist. arh. și fil. XI[1] 52. — Doc. citate în nota de sub doc. 138 din acest volum). P. al șeaselea neam de Popești, acel al lui Antonia Vodă, v. St. D. Greeianu, Viața și domnia lui Const. Vodă Brâncoveanu. — Cf. arborele Popești-Negoești-Strâmbeni, la sfârșitul acestui volum.

[1] V. doc. 120.

[2] Băleanu, cf. doc 97. 123

de la leat 7125 (1617). Domnul pune martori pe cinstiții dregători ai divanului: Vintilă vel ban Craiovei (Corbeanu), Alexandru vel log. (Alexeanu), Mihai Cantacuzino vel spătar, Matei Ciorogârleanu vel vist., Diicu Rudeanu vel clucer, Dumitrache Caramanlâul vel post., Cornea Brăiloiu vel pah., Pârvu Cantacuzino vel stolnic, Constantin Știrbei vel comis, Const. Ciorogârleanu vel sluger, Mihai vel pitar, Șerban vtori log. (Grecianu). Scrie Stan log. în Buc. (Copiat de Iordache Zossima, No. 105 cond. Vezi observația de la doc. 123.)

149. — 7202 (1694) Iunie 2. — Cartea lui Constantin Voevod către 6 megiași anume: Molitvei tale popa Radu ot Tohani, Stanciu portar ot tam, Dușman ot tam, Ivan călugărul Țițeica, Cârstea pârcălab ot Schei și Cârstea pârcălab ot Tohani, să aleagă moșia lui Grigorie post. Băleanu ce o are în Tohani de baștină de la strămoși și de cumpărătoare: „cea de cumpărătoare având scrisori este, iar cea de baștină neavând scrisori o au împresurat unii și alții". Orig. rom. Pecete chinovar (No. 63 cond.)

150. — 7205 (1697) Aprilie 27. — Cartea lui Constantin Voevod către 12 boeri hotarnici anume: Șerbu ot Gornești, Stan al lui Baico de la Broșteni, Gheorghe sin Condrii, Malcea din Uluiți, Ranite de la Urezi, Radul spătar, Barbu căpitan, Danciu paharnic, Draghici iuzbașa, Manasia din Gârlovi, Leca căpitan și încă unul, luați de Grigorie post. Băleanu și de moșnenii din Lungu-Ialomița care se chiamă Balacii de sus și Balacii de jos, să le aleagă acea moșie. — Orig. român Pecete mare chinovar (No. 64 cond.)

151. — 7214 (1705) Octombre. 16. „Cinstit Dumneata cumnate Șerbane vel vistier „(Bujoreanu), cu sănătate mă închin Dumitale; alta de voești să întrebi de noi să „știi Dumneata că m'au lovit un rău Sâmbătă spre Duminică așa de greu cât nu „am murit până în ziuă; încă s'au întâmplat și postelnicul Udrea aici mergând la „Pătran; ci de aceia nu am putut să viu până aici la dumneata că mi s'a umflat „capu și ochii și tot; de acum mai m'am îndreptat câte ceva mulțumesc lui Dumnezeu; „și copilu de țigan care lu am dăruit nepotu meu Răducanului coconului Dumitale, „iată că lu am trimis, numai Dumneata învață-i să le fiie milă de el că este micu „până să vază de vorbe, de va crește pe lângă coconu; și când vei merge Dum- „neata spre casă mă rog Dumitale, vino Dumneata deseară să odihnești la noi, că „noi suntem ai Dumitale; nu ne ocoli Dumneata că fân avem și lemne de vom încălzi „casa, și de toate vei găsi pe voia Dumitale numai să ai răspuns, să fii Dumneata „sănătos.

Al dumitale de bine pohtitor
Ivașco Băleanu

„Înțelesei pentru împrumutare că pui pe boierii mari și mici, ci mă rog „Dumitale să mă ocolești că n'am nici o putere de bani și pentru ceste case ia-le „Dumneata de le fă aci, că foarte sunt niște case bune iar Dumneata de te vei „îndura, mi-i da un postavu subțire de-mi voiu face un conteșu[1] ce n'amu cu ce „mai umbla, 15 coți. Să fii Dumneata sănătos. (No. 67 bis cond.)

[1] Haină lungă, manta de obicei imblănită.

152. — 7224 (1716) Ian. 29. — Zapisul prin care megiaşii moşneni din Ciorăşti [1], sud Vâlcea, vând lui Ioan Bălcanu vel portar, moşia ce au de moştenire în Ciorăşti, stânjenul pe bani 50, peste tot st. 160 fac lei 63 şi jumătate şi 7. (No. 73 cond.)

153. — 7224 (1716) Martie 17. — Zapisul lui Matei log. feciorul lui Dragomir diacon, nepotul Lupului vornic Gălăşescul, sud Vlaşca, la mâna lui Grigore Băleanu vel log. — Lupu vornicul a avut moşie în Titeşti, Teleorman, dimpreună cu banu Radu Năsturel Fierăscul şi au stăpânit-o până ce banu a măritat pe jupăniţa Marica [2] fiică-sa, căreia i-a dat acel sat de zestre. In zilele lui Constantin Voevod, unchii lui Matei log, fraţii tatălui său, au mers la Grigore Băleanu vel log. de i-au vândut părţile lor de moşie, trei părţi, a lui Radu Diaconu, a lui Silvestru călugăru şi ai lui Hriza, iar partea lui Dragomir diaconu, tatăl lui Matei ce-i este de moştenire acestuia şi partea lui Damaschin călugăru unchiu lui Matei, pe care acesta o are de cumpărătoare, le vinde Matei lui Grigore Băleanu vel log. (No. 70 cond.).

154. — 7231 (1723) Fevr. 17. — Niculae Alexandru-Voevod (Mavrocordat) lui Constantin Băleanu biv vel comis, feciorul lui Grigore Băleanul, ca să ţie satul Băleni, Dâmboviţa, cu casele, nemestiile [3] şi heleştaiele şi viile dela Târgovişte, care au fost al tatălui său. „Căci tatăl său Grigore Băleanu, ce a fost mare log. la domnia „noastră d'intâi, şi fiind în voe şi cinstit, n'a ţinut credinţa ce i se cădea să aibă „către noi i către împărăţie ci s'a arătat chiar hain şi împotrivnic atâta nouă cât şi „împărăţiei otomăneşti, şi lipsindu-se de toate ale lui ce a avut aici în ţară s'a dus „la Nemţi, pentru care vicleşug al lui, din poruncă împărătească, cele ce a avut „aici în ţară s'au luat toate pe seama domnească. Deci domnia mea văzând pe fiul „său Constantin Băleanu biv vel comis depărtat de acele vicleşuguri şi fapte rele „ale tată-său şi aşezându-se aici în ţară, şi aflându-se către domnia mea cu supunere „şi cu slujbă, m'am milostivit de l'am miluit cu acest sat şi cu aceste vii ca să-i fie „lui stătătoare şi să le stăpânească cum le-au stăpânit moşii şi strămoşii lui". Divan Radu Popescu [4] vel vornic, Iordache Creţulescu vel log., Dumitraşco Ramadan vel spătar, Done Damian vel vist. [5], Niculae Roset vel clucer, Ianache Stama vel post., Manolache (Lambrinò) vel pah., Tudorache Iulianò vel stolnic, Ion Dedulescu vel comis, Panaiotache [6] vel sluger, ispravnic Constantin Costin vtor

---

[1] V. şi doc. 156.

[2] A fost măritată de 2 ori: cu Const. Cantacuzino fiul lui Drăghici şi cu Grigore Băleanu

[3] Dependinţele.

[4] Cronicarul.

[5] Fiul lui Necula Damian (*v. doc.* 350), vătaf şi căpitan za margine în vremea lui Brâncoveanu, zideşte biserica Donie din Focşani (Biserici cu averi proprii, II 207). Căsătorit cu Sanda, sora marelui vornic Ion Neculce din Moldova, are copii pe Const. Done, biv vel şetrar 1761, şi pe Catinca Ştefan Văcărescu (genealogia Cantacuzinilor, ed. Iorga, 366 nota).

[6] Tatăl doamnei Smarandei, a treia soţie a lui Nicolae Vodă Mavrocordat. Pentru el, vezi Filitti, Un grec românizat: stolnicul Ştefanache Cremidi, în Rev. istorică I (1915) 107. Aparţinea, poate, familiei Mamonà. Vezi excursul despre familiile greceşti, la sfârşitul volumului. Pe lângă Smaranda şi Ianache cămăraş ginerile lui Barbu Grecianu, Panaiotache a mai avut o fiică pe care

log. [1] Scrie Mihai Cernătescul ot Mehedinți în Buc. Pergament român. Pecete de hârtie Semn. autogr. (No. 71 cond.)

155. — 7233 (1725) Iulie 16. — Zapisul prin care Constantin cu femeia lui, Tudora și cu feciorii lui, Mihalcea și Preda dela Nemoi, vând lui Grigore Băleanu consilieru o vie cumpărată dela Ivan vătaf în dealul Crețenilor drept taleri 50. Semnează Ilie Otetelișanu biv vornic, Ivan vătaf ot Sutești, Dumitrașco Gărdescu (No. 72 cond.).

156. — 7235 (1727) Iunie 30. — Zapisul prin care Ilinca preoteasa, fata popii Stan ot Ciorăști și cu feciorii ei, Vasile și Pătru, și nepoții ei Staico și Mihai, vând lui Ion Băleanu vel portar moșie în Ciorăști [2] ce o au dela părinții lor și dela moșii lor, fiind moșneni de acolo, st. 99 câte bani 60 cari fac talere 44 jumătate și 16. Boerii hotarnici au fost Udrea pah. Zătreanu și Nicodim egumen Mănăilescu (No. 74 cond.).

157. — 7243 (1735) Martie 1. — Cartea lui Grigore Ghica Voevod către Matei ftori portar Băleanu ca să ție 500 st. moșie la Crăsani [3] Ialomița, opt suflete de țigani și locul din București și a treia parte din satul Băleni, cu alte hotare ce cuprinde în Băleni tot a treia parte, și din 87 suflete țigani a treia parte și moșia Leurdeni, Ilfov, toată și moșia Pupezeni sud Ialomița, cari au fost dela părinții lui „și fiind el înstrăinat prin alte părți străine [4] și acum năzuindu-i și viind la mila „domniei mele și la patria lui, domnia mea m'am milostivit de i-am dat toate aceste „moșii și țigani". Original rom. hârtie. Pecete mică chinovar. Semn. autogr. (No. 75 cond.).

158. — 7252 (1744) Mai 3. — Carte de judecată a mitropolitului Neofit și a marilor boeri Grigorașcu Grecianu biv vel log., Antonache Caliarh [5] biv vel ban,

---

Nicolae Vodă o căsătorește cu Constantin vel agă. V doc. 201. Acest Constantin e diferit de Constantin Xypolytos, prim grămătic al lui Niculae Mavrocordat, vtori log. 1737, *apoi* agă, vel comis la 1739, fiul lui Gheorghe Sotiri, din Sotira (Zagori), capichehaia muntean la 1717, sluger, care era † 1739. (Daponte, Ephémérides, II. 17. 33. 283. 290. 363. — Acelaș, Catalog, în Erbiceanu, Cronicarii greci, 196. — Hurmuz. S. I [1]. 440). Constantin e diferit și de Const. Ipsilanti, care e vel post. încă dela 1716.

[1] V. Introducerea pag. XXIX.

[2] V. *doc.* 152.

[3] *Cf. doc.* 21.

[4] P. asemenea înstrăinări, v. în acest volum *doc.* 216, 397, 732. De asemenea inscripția deasupra portretului lui Preda Drugănescu în biserica de la Drugănești: „s'au înstrăinat... anul 1703 pentru învățătură, călătorind în mai multe (țări ale) Europei și toată (lumea?) adică răsărit.... și la (apus?)".

[5] Antonachi (nu Andronachi) avea casă și parc frumos la Florească, lângă București (Daponte, Ephémérides daces, ed. Legrand II. 248). La 1738 era vel clucer și proprietar la Colentina (ibid. 88). Avea socru pe Istratie Florescu (arh. St. Radu-Vodă, pach. 12 doc. 17). Genealogia Cantacuzinilor (ed. Iorga, 375) spune că era din Hios și că i se zicea Florescu după numele soției sale. O fiică a lui, Smaranda a ținut pe Const. Crețulescu (ibid. și genealogia Crețuleștilor în Șapte biserici cu averi proprii). Altă fiică, Eudoxia a fost căsătorită cu un Sturdza. (Hrisovul lui Mihai Vodă Sturdza din 1 Mai 1842 în A. A. C. Sturdza, Règne de Michel Sturdza pag. 181). In fine un fiu, Constantin Florescu a fost căsătorit cu Arghira Merișanu-Bucșanu. Din el scoboară Floreștii de azi. Cf. doc. 572. La 1743 Antonache era vel ban (Iorga, Studii și doc. V. 320).

Fiera Brezoianu vel vist. și Const. Năsturel biv vel vist., în pricina dintre Ștefan Pârscoveanu și văru-său Grigorașcu Băleanu (nepoți de fete ai răpos. Radu Golescu biv vel spătar ce au fost făcute cu jupâneasa d'întâi)[1] cu Anița (Știrbei) mătușa lor, fiica răpos. Radu spătar Golescu ce este făcută cu jupâneasa Maria, cea de a doua.[2] Grigorașco și Ștefan au cerut de la Anița zestrele moașei lor și clironomia din casa moșului lor Golescu, fiindcă toată casa acestuia rămăsese în mâna jupânesei lui celei de a doua Maria, și după moartea ei, neapucând ea să-și facă diată, a rămas casa sub stăpânirea fiicei ei Anița. Neofit și boerii cer diata răpos. Radu spăt. Golescu ca să vadă ce orânduială și-a făcut pentru zestrele jupâneselor și fiicelor lui, și citind-o văd că Radu spăt. orânduește pentru zestrele amândurora jupâneselor și pentru fiicele lui după pravilă. Apoi cer și foile amândurora zestrelor ca să vadă câtă sumă cuprind. Pentru zestrea jupânesei d'intâi se găsește o copie pe care Ancuța o primește drept bună și după prețuiala negutătorilor cuprinde sumă talere 10534. Pentru zestrea jupânesei a doua, nu se găsește foaie, nici nu se poate dovedi câtă sumă a fost, Anița arătând numai o foaie neiscălită și de nimeni adeverită în

---

[1] Despina, a avut cu Golescu două fete: pe Ancuța Băleanu și pe Zoița Pârșcoveanu (Năsturel Neamul boerilor Pârșcoveni.

[2] Fiica lui Stoian comisul (doc. din 1686 la Ac. Rom. pach. 29 doc. 253). Fiica lui Tomara, negutătorul zice Genealogia Cantacuzinilor (ed. Iorga, 113). Deci Stoian comisul ar fi aceiaș persoană cu Tomara. — Doc. ce publicăm exclude ca Radu Golescu să fi fost căs. de trei ori și să fi ținut două Marii cum credea Nerva Hodoș (Insemnarea călătoriei mele de Const. Golescu p. XII). Stoian comisul nu este fiul lui Radu Florescu (fiul Mariei cea bătrână de la Mărgineni și Florești) care era mort la 1623 și n'a avut copii (doc. în Grecianu, II. 395). Stoian a fost căs. cu Anca sau Ancuța vară primară cu Ilinca fiica domniței Ancuța și a lui Nicolae Pătrașcu Voevod (Iorga, Doc, Cantacuzinilor, 9. Ac. Rom. pach. 23 doc. 51) Ancuța lui Stoian a fost într'adevăr fiica post. Const. Cantacuzino a căruia soție, doamna Elina, era soră cu domnița Ancuța (Năsturel, Neamul boerilor Cantacuzini din ramura lui Șerban Vodă). Stoian comis cu Ancuța Cantacuzino au fiu pe Istrate care semnează de obicei Istratie Ztatovici și numai incidental Florescu (Ilie Nicolescu în Noua Revistă română, vol. IV No. 43, p. 331) Stoian însuși semnează grecește (doc. 431) dar nu semnează nici odată Florescu. Acest nume îl va fi luat fiul său Istratie de la moșia Florești. Această moșie au avut-o doamna Elina Cantacuzino și sora ei doamna Ancuța de la moașa lor băneasa Anca din Coiani (Hrisovul lui Radu Leon Voevod, 7 Fevr. 1668 în Iorga, Doc. Cantacuz. 72). In diata doamnei Elina (Ibid. 104) în care nu se pomenește de cât de împărțeala averei între *băeți*, satul Florești nu figurează, de unde rezultă că fusese dat de zestre uneia din fiicele doamnei Elina, probabil Ancuței a lui Stoian comis. Prin urmare moșia Florești nu scobora la Istratie de la Radu Florescu fiul Mariei cea bătrână. Istratie Florescu este dar „vărul nostru Istratie feciorul lui Stoian comis" de care vorbește Constantin Vodă Brâncoveanu în scrisorile sale către Brașoveni (Iorga, Studii și doc. X 255). Mama lui Const. Vodă, Stanca Cantacuzino era soră cu mama lui Istratie. Cu Maria fiica lui Stoian, Radu spătarul Golescu a avut pe Anița soția lui Nic. Știrbei din care s'au tras boerii Golești din sec. XVIII. Anița își zicea scoborâtoare din Apostol (negustorul) ctitor la Sf. Niculae Șelari din București, o rudă dar a lui Stoian. Maria a avut „multă zestre" zice doc. ce publicăm. Stoian comis este dintre boerii cari la 1672 stăruesc pentru numirea ca domn a lui Antonie din Popești (Mag. ist. V. 6–7). Istrate a fost căs. cu Voichița Poenaru și a avut fiică pe Ancuța soția lui Antonache Caliarh zis Florescu. (Arh. Stat. Radu Vodă pachet 12 act. 17).

care se cuprinde multă sumă de bani. Aniţa zice că acea sumă de bani ar fi adus-o maica ei zestre în casa Golescului. Neofit şi boerii nu ţin seamă de această foaie, dar au auzit de la multe obraze de cinste că jupâneasa Maria de a doua, a avut multă zestre, iar suma adevărată nu s'a putut dovedi. Au cerut Aniţei să arate în scris câtă sumă cuprinde casa răpos. spătar Golescu şi ea a arătat o foaie de toate moşiile, viile, sculele, ţiganii, dobitoacele şi altele care, preţuindu-se de neguţători, fac talere 46216 (afară din ce au fost cu pricini şi le-au luat alţii). Ştefan şi Grigoraşcu au mai avut bănueli cum că Aniţa nu ar fi dovedit toată casa moşului lor Golescu, nici zestrea maicii ei. Neofit şi boerii dau înfricoşat blestem Aniţei şi soacrăi ei jupânesei Despei vistieresei Ştirboaicăi şi lui Nicolae Ştirbei (soţul Aniţei), ca să mărturisească adevărul de mai sunt lucruri nedovedite în afară de cele arătate în scris, şi după primirea blestemului, Ştefan şi Grigoraşcu s'au încredinţat. De vreme ce numai pentru zestrea jupânesei Despei s'a găsit copie ce s'a prîmit de bună în loc de foaie, iar la zestrea a doua nu s'a găsit foaie iscălită ca să se poată încredinţa câtă sumă a fost dat, jupâneasa Despina pităreasa Strâmbeanca [1], cu blestem înaintea fratelui episcop Climent Râmniceanul şi înaintea lui Antonache Caliarh biv vel ban, a mărturisit şi s'a dovedit, după mărturisania înscris, pecetluită cu pecetea lui Neofit, a unui Necula logofeţel, vechil al casei Golescului, şi după alte dovezi, ca să fi fost suma preţului zestrelor jupânesei Maria a doua, până la talere 35.000 în care se cuprind şi acele talere 10.000 mărturisite de jupâneasa Despina Strâmbeanca pităreasa şi argintăria arătată în foaia răpos. fratelui chir Inochentie episcop Râmniceanul. Casa răpos. Radu spătar Golescu, cât se află acum, nu ajunge ca să împlinească amândouă zestrele jupâneselor de întâi şi de a doua, să înzestreze şi pe Aniţa cum s'au înzestrat şi celelalte surori ale ei ce au fost făcute cu jupâneasa d'întâi, şi să se facă patru părţi precum scrie în diată. Dacă ar fi trăit jupâneasa Maria i s'ar fi dat blestem să mărturisească câtă zestre a avut, însă netrăind, nu e cu cale a se da blestem fiicei ei Aniţei, fiind că nici dânsa nu ştie. Văzând cum porunceşte pravila la tomul al patrulea al cărţilor împărăteşti, list. 449, că se protimiseşte zestrea cea d'întâi de cea de a doua, Neofit şi boerii judecă dar că mai întâi să-şi ia Ştefan şi Grigoraşcu ce-şi vor cunoaşte din zestrele moaşei lor şi le vor dovedi cu mărturii credincioase. Aşijderea şi Aniţa ce-şi va cunoaşte din zestrele maicii ei şi le va dovedi, să şi le ia. Ce va rămâne din casa Golescului, să se împlinească mai întâi toată lipsa zestrei d'întâi. După aceasta, se cădea să se împlinească şi zestrea a doua, după pravilă. Dar, deşi diata răpos. Radu Golescu scrie că are avuţie îndeajuns ca să împlinească amândouă zestrele şi să facă şi părţi, totuşi acum nu este nici cu ce împlini zestrea de a doua. Maria, văzând cum casa boerului ei se împuţinează şi nu are ea de unde să-şi împlinească zestrele, putea încă de atunci să dea jalbă la judecătorie şi să-şi ia zestrele fiind sumă mare, pentru că pravila la tomul al patrulea list 539, îi dădea

[1] Descendentă şi ea din Apostol ctitorul de la Sf. Nicolae Şelari, deci rudă cu Maria a doua soţie a lui Radu Golescu spătar. (Vezi arborele Bucşanu la sfârşitul volumului).

voie să ceară aceasta măcar trăind bărbatul. Pentru că jupâneasa Maria nu a făcut așa, pentru aceia nici Neofit și boerii nu i-au scos zestrea de a doua, fiind și suma cât cerea nedovedită. Au judecat însă ca și Anița să-și ia parte din casă precum au luat și celelalte surori ale ei, iar în urmă ce va mai prisosi să ia tot Anița pentru zestrea maicii ei. Cât pentru zestrele mamelor lui Ștefan și lui Grigoraşco, care au fost înzestrate înainte de a doua căsătorie a lui Golescu, acelea nu îngădue pravila a le pune la mijloc. Pravila zice, într'adevăr, la tomul al patrulea list. 412: după ce-și va mărita cineva fata, nu poate să-i mai micșoreze zestrea; iar la list 538: lucrul ce a dat tatăl fetei ginerelui său nu poate să-l mai ia; iar așezământul 25 al lui Leru[1] împărat: cele ce s'au dat de părinți feciorilor lor, îndată ce ies de sub stăpânirea lor, acestea porunceşte pravila să rămâe la cei ce le-au luat, neînturnate înapoi. Așijderea și spătarul Radu Golescu, ce va fi dat din zestrele jupânesei d'intâi în zestrele fetelor lui, să se împlinească, iar din casa lui (nu), pentru că pravila nu dă voie bărbatului să înzestreze pe fie-sa cu zestrele femeei lui fără știrea ei, cum zice pravila tot la acest tom list 514, ci acele lucruri le iau înapoi moștenitorii ei. Neofit și boerii hotărăsc: zestrele fetelor să și le stăpânească ele, fiind încă mai dinainte înzestrate până a nu lua (Golescu) pe jupâneasa Maria a doua, și la mijloc să nu intre; iar fiind că nici zestrea a doua n'a avut de unde să se împlinească fiind sumă mare, va putea Anița, oricând va mai dovedi ceva de al părinților ei, atât la nepoții ei Ștefan și Grigoraşco cât și la alții, (afară din zestrele moașei lor și ale mumelor lor și afară din cele ce au fost cu pricini și le-au luat alții, pentru care are voie să și le caute cu judecată) să și le ia toate sub stăpânirea ei, iar nepoții ei să n'aibă treabă. (No. 76 cond.).

159. — 7256 (1748) Iunie 14. — Bălașa Băleanu comisoaia dă zapis lui Radu Văcărescu biv vel log. că rămâind fiului ei Răducan moșie în Băleni a treia parte și rămâind și datorii pe urma lui, ea a făcut acea moșie vânzătoare și dinaintea lui Grigore Vodă Ghica s'a făcut prețul moșiei. A vândut lui Văcărescu st. 700 pe taleri 350. Semnează și Grigore Grecianu vel vornic, Const. Văcărescu vel log., Barbu Văcărescu vel vistier.

160. — 7259 (1751) Aprilie 20. — Radu Văcărescu dă scrisoare fratelui său mai mare nenii Barbu Văcărescu vel ban, că de bună voia sa i-a vândut moșia ce are la Băleni, Dâmbovița, cumpărătoare de la Bălașa Băleanca fosta soție a răpos. Const. Băleanu biv. vel comis, însă din toată partea ce a avut d-lui, jumătate, pe bani gata 310 și Barbu a dat lui Radu 100 st. din Bozieni alături cu moșia de la Fântânele a lui Radu. Semnează și Radu Filipescu vel medelnicer, C. Crețulescu vel vornic, St. Văcărescu vel vistier, Toma Crețulescu vel stolnic, Ianache biv vel serdar [2]

161. — 7268 (1760) Aprilie 30. — Zapisul lui Asan Băleanu la mâna fratelui său Iordache Băleanu că având moșie în Băleni rămasă de la tatăl său, st. 200, din,

[1] Probabil Leu împărat, Leon filosoful.

[2] Probabil Rosetti. La 1764 Ianache Rosetti e vel comis. Una din soțiile lui Radu Văcărescu așa zisa Venețiana, era Rosetti despre mamă. (Geneal. Cant. p, 369.

dumbrava despre Nucet până în matca Ialomiței, i-o vinde ca să se înjuge cu cealaltă moșie cum a fost mai nainte, fiind că partea de peste Ialomița o vânduse mai nainte tatăl lui Asan și se scurtase moșia. Când moșia era în lung, se vindea stânjenul câte 1/2 taler, iar acum scurtându-se moșia, Asan vinde stânjenul câte bani 50, peste tot taleri 50 „și moșia am luat-o masă“ [1] (No. 80 cond.)

162. — 7276 (1767) Nov. 10. — Zapisul prin care Anița Brătășanu, fiica răpos. Matei Băleanu biv log. za vistierie, vinde lui Grigore Băleanu biv vel pah. moșie în Băleni st. 425 dați de zestre și pentru lipsă de zestre de frații ei Iordache și (loc alb) [2]. Venind ea cu răpos. ei soț aici peste Olt la moșia lui, Brătășani, și neputând a mai căuta venitul acelei moșii Băleni, mult puțin ce se agonisea pe dânsa mâncau frații ei și ei ce vreau îi dau, une-ori nimica. Acum împresurând-o datoria și neavând nici un fel de chiverniseală și ajutor de la nimeni, a venit cu cheltuială la frații ei, ca să le vânză lor acea moșie, dar ei, pe de o parte socotind ca să aibă moșia tot sub zapt și ei să nu-i dea nimic, au zis că n'au bani ca să cumpere. Ea a stat cinci săptămâni cu destulă cheltuială, că doar vor găsi ei bani să cumpere, și ei n'au găsit. Atunci ea a mers la nenea Grigore Băleanu pah. vărul ei, și i-a vândut moșia, st. 425 masă, stânjenul pe câte 1/2 taler, care fac talere 212 1/2, deși stânjenul face peste 1/2 taler, fiindcă ea de la frații ei, după răposarea părinților ei, n'a avut nici un ajutor, iar pah. Grigore a luat-o în casa lui, a chivernisit-o cu cele trebuincioase și cu din casa lui a măritat-o cu numitul boer, cu toată cheltuiala nunții, și a ajutat-o la zestre și i-a dat scule, boi, vaci, și altele, afară din cele ce i-a câștigat cu silință de la alți boeri. Semnează și Ștefan Brătășanu biv vel pah., Toma vameș, Asan Băleanu, (No. 82 cond.)

163: — 7276 (1768) Martie 5. — Ianache Hrisoscoleo vel ban al Craiovei. Inaintea mea la divan a venit Iordache Băleanu cu soru-sa Anița ce a ținut-o Dinu Brătășanu, zicând numitul Băleanu că a fost dat surori-si Aniței de zestre 350 st. moșie din hotarul Bălenii și deosebit 28 st. pentru o rămășiță de zestre, și cum că încăpând la datorie ea a vândut acei st. de moșie de trei luni trecute, d-lui pah. Grigorașcu Băleanu, și cum că ar mai fi vândut încă st. 47 cu cari n'a avut nici o o treabă, peste tot drept talere 250. Și a apucat (Băleanu) pe soră-sa ca să dea seamă pentru ce a vândut și acei 47 st. cu care n'a avut nici o treabă, și pentru ce a vândut acea parte de moșie masă, fiindcă în foaia de zestre nu i s'a dat masă, și deosebit să dea seamă drept câți bani a vândut acei st. de moșie, ca (Băleanu) să-i poată răscumpăra de la pah. Băleanu. Ea a răspuns că nici de cum n'a vândut acei 47 st. nici că a luat talere 250, ci numai talere 190 bani gata, și un șal de talere 10. Semnează Ioan banul. (No. 79 cond,)

164. — 7278 (1768) Mai 2. — Zapisul lui Asan Băleanu prin care vinde fratelui său Iordache Băleanu încă 183 st. ce-i mai rămăsese din moșia lui din Băleni, stânjenul câte bani 30, peste tot talere 45 1/2 și 30 bani (No. 81 cond.)

---

[1] Adică hotărnicită, aleasă, la un loc.

[2] Asan, v. doc. 161

ANDRIANA BĂLEANU
fiica ctitorilor

IONIȚĂ ISTRATE CORBEANU
(Cavaler ?) soțul Andrianei

MARIA BĂLEANU
fiica ctitorilor

IONIȚĂ CARAMANLĂU
soțul Mariei

ION BĂLEANU
consilier
tatăl ctitorului

ANIȚA BĂL
născută Go
mama ctito

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

EANU GRIGORE BĂLEANU
esca ctitor
ralai GRIGORE BĂLEANU
fiul ctitorilor

Ctitorii vechei biserici din Băleni
(Dâmbovița) 1768 — 9

ANIȚA BĂLEANU
soția ctitorului

ILINCA BĂLEANU
fiica ctitorilor
= 1) IOSIF CLINCEANU
2) TOMA CĂLINESCU

LUXANDRA BĂLEANU
fiica ctitorilor
= 1) IORDACHE COLFESCU
2) GRIG. IRISOSCOLEU

ZOIȚA BĂLEANU
fiica ctitorilor
= SCARLAT ROSETTI

MITROPOLITUL GRIGORE

ION BĂLEANU
polcovnic
fratele ctitorului

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

165. — 7282 (1774) Martie 17. — Cartea de alegere a 6 boeri, din porunca lui Matei Cocorăscu vel vornic de Târgoviște, pentru pricina de judecată dintre Grigore Băleanu vel clucer și Despa fata răpos. Manole log., pentru via lui Băleanu din Gura Văii Sasului. Semnează Teodor vtori vornic, Constantin Berindei, Ștefan portar, Ion cupeț, Constantin Bogz (?), Radu județ. (No. 83 cond.)

166. — 1779 Dec. 1. — Cartea lui Alexandru Vodă Ipsilanti către Ioniță Bălăcianu biv vel șetrar și Cârstea Voinescu biv treti log. să se ducă la Băleni să aleagă o parte și jumătate din trei părți ale moșiei vel logofătului Grigore Băleanu ca să știe acesta câți bani să dea pe acea parte și jumătate cumpărată de la Despina Băleanca. Cealaltă jumătate de parte o stăpânește vel banul Ghica [1], iar cealaltă parte o are Băleanu de la părinți. (No. 84 cond.)

167. — (1780) Mai 5. — Alegerea moșiei Băleni, făcută de Cârstea Voinescu, fiind de față polcovnicu Matei Lupoianu [2], vechil al lui Băleanu, Despina Băleanu, Dumitrache căp. ispravnicu mosiei Bucșani și vel banul Ghica, fiind răzeși (No. 100 cond.)

168. — 1780 Mai 5. — Cartea de alegere făcută de Bălăcianu și Cârstea Voinescu, în urma poruncii domnești dată prin Dumitrache pah., pentru moșia Băleni (No. 85 cond.)

169. — 1780 Aug. 21. — Zapisu prin care Despina fata căp. Constantin Lăzureanu [3], vinde lui Grigore Băleanu vel log. moșie în Băleni st. 1208, lângă moșia Băleni ce o are d-lui de baștină rămasă de la părinți, moși și strămoși. Ea avea moșia parte dată de zestre de cumnatul ei [4] Barbu Văcărescu, socrul banului Ghica răscumpărată de el de la răpos. Răducanu (?) Băleanu vărul vel log. Băleanu și al soțului ei Iordache Băleanu, și parte dată din clironomia răpos. soțului ei pentru lipsa zestrelor ei ce s'au prăpădit. După moartea soțului ei, îi rămâne un fecior și o fată. Feciorul a murit iar fata s'a măritat cu Dumitrașco Bujoreanu post. și au avut o fată, care au murit toți, și după judecată rămânând totul sub stăpânirea Despinei și fiind moșia Băleni de vânzare, s'a căzut mai mult lui Grigore Băleanu vel log. s'o cumpere. Prețul vânzărei e de un taler $^1/_2$ stânjenul. Semnează și Dim(itrie) (Ghica) vel ban, B. Șt(irbei) vel vornic, Ianache Muruz, Scarlat Grecianu biv vel log., Const. Cocorăscu (No. 86 cond.).

170. — 1803 Aug. 23. — Constantin Alex. Ipsilanti Voevod. Fiind că cinstit credincios boerul Grigore Băleanu biv vel clucer, după credincioase slujbe cu care s'a arătat săvârșindu-le cu osârdie și credință, a avut milă prin cărți domnești a ținea

---

[1] Dumitrache bătrânul, v. doc. 169.

[2] Are fiu pe Ștefan, născ. 1756, sluger 1830. — Contimporani cu Matei sunt: Șerban L. căs. cu Maria I. Urdăreanu la 1757 și Costache L., stolnic 1740, căs. cu Bălașa Rudeanu. Acesta are fii pe Costache, Alexandru, Maria Gr. Bujoreanu, Scarlat căs. cu Maria Slătineanu și Bălașa căs. 1) Andronie Lipoveanu, 2) Alecu Bengescu. — Familia trebue deosebită de familia Lipoveanu, din care erà Constantin, biv vel căp. za lefegii 1762, cu fii săi Nicolae polcovnic 1764, Mihai și Radu.

[3] P. boerii de la Lazuri v. doc. 658. 671, 726. Și boerii Cornățeni au moșie în Lazuri Doc. 699.

[4] Nu știu în ce chip erau cumnați.

liude 20 din liudele birnicii scutiţi cu pecetea gospod, domnul se milostiveşte de-i întăreşte această milă pentru poslușania casei lui (No. 87 cond.).

171. — 1809 Nov. 17. — Intâiul divan şi comitet al Prinţipatului Valahiei. Se acordă marelui log. Grigore Băleanu, peste cei 20 liude ce are din oameni fără de pricină, încă liude 20 scutelnici dintre dajnicii vistieriei, pentru că are casă grea. Semnează D (ositei) (Filitti) Ungro-Vlahiei, Constantin (Varlaam)[1] vistier, Radu Golescu, Ştirbei vistier (No. 88 cond.).

172. — 1813. — Jalbă grecească a marelui log. Grigore Băleanu prin care se jeluește domnului că are greutăţi de familie şi că nevoile se înteţesc. Solicită protecţia domnului şi menţinerea pe viitor a celor 20 scutelnici dobândiţi până atunci pentru serviciile aduse (Trad. D. Georgescu, No. 89 cond.).

173. — 1813 Febr. 9. — Cartea lui Ion Gheorghe Caragea Voevod prin care hărăzeşte marelui log. Grigore Băleanu, pentru slujbele aduse, alţi 20 liude peste cei ce are, peste tot 40, cu scăzământ din birnicii, scutiţii şi apăraţii cu pecetluiri domneşti de rândul dăjdiilor vistieriei şi de alte podvezi şi angarii. (No. 90 cond.).

174. — 1814. — Jalba marelui log. Grigore Băleanu către domn, arătând că la moşia lui Bălenii, Dâmboviţa, din vechime este obicei a se face târg pe săptămână odată, Duminica, cum şi un bâlci la 24 Iunie, în zioa sărbătorii Sf. Ion, de la care puţin folos au vameşii cămării domneşti, şi cerând să i se hărăzească vama acelui târg şi bâlciu, cum şi altor mărfuri şi bucate ce se vor vinde pe moşie, mai adăogându-i un bâlciu la praznicul Sf. Troiţe, cu oborul său, pentru că este moşie de unde-şi are siclitatea familiei. (No. 91 cond.).

175. — 1814 Aprilie 18. — Cartea lui Ion Gheorghe Caragea Voevod prin care încuviinţează cererea lui Băleanu (vezi No. 174), privind atât la familia d-lui ce este una din cele vechi de frunte ale acestui pământ, cât şi la vrednicele şi credincioasele slujbe nu numai ale părinţilor şi moşilor d-lui ci şi ale d-sale ce a arătat atât mai nainte cât şi în vremea acestei domnii cu trudă şi osteneală în trebile ţării şi la împlinirea poruncilor domnului, mai vârtos la treaba şi nizamul[2] de năprasnica boală din anul trecut cu multă osârdie şi vrednicie şi cu primejdia vieţei d-lui precum este ştiut. Căzându i-se a se împărtăşi cu osebit har domnesc, după pilda altor luminaţi

---

[1] Fiul lui Dumitrache pitar 1769, postelnic 1770 (General Cant. 171 şi Iorga, doc Cant. 256) paharnic 1777 (Urechia, Ist. Rom. I. 57). Acesta e deosebit de Dimitrie Varlam, originar din Salonic ruda lui Vodă Mavrogheni (Blancard, Les Maurojeny, p. 172, 435). De asemenea trebue deosebit de Dumitrache stolnic 1779—1783, cronicar, fiul lui Iordache Zaraful (Grecianu, Genealogii, I. 84. Urechia l. c. I. 252). In fine, profesorul Fotie de la şcoala Fanarului a avut 2 fii: 1) pe Dimitrie zis Fotache doftor, fost agent al Valahiei la Varşovia 1756, amestecat în intrigile lui Iordache Stavrache la 1763, vel pah. în Muntenia 1764, 1769, logofăt 1770, biv vel clucer 1783, 1794 (Acad. Rom. doc. ²/LV; Filitti, Lettres et extraits, 426; Geneal Cant. 131. 174. Urechia, l. c. I 262. II. 148. IV. 413.—Hurmuz. XIII trad. 73, 172. Iorga, St şi doc. VI, 185, 189). 2) pe Alexandru zis Fotiade, în Mold. 1777, vel post. (Hurmuz. XIII 78. Rev. grecească Eccles. Al. 1885 p. 398 n. 2), cf. doc. 230. — Vezi şi Dumitrache Panaiotache, tabla la sfârşitul volumului.

[2] Regulament, ordine.

domni că asemenea haruri au făcut la obraze, unora după treapta neamului şi altora după vrednicele şi credincioasele slujbe, domnul primeşte rugăciunea, încuviinţează bâlciul şi dă ordin să nu se atingă nimeni de nimic din bâlci, rămânând tot câştigul pe seama casei vel logofătului Grigore Băleanu. Pecete de chinovar. Semnătură autografă (No. 92 cond.).

176. — 1819 Martie 1. — Cartea lui Alex. Suţu Voevod către Grigore Băleanu biv vel vornic întărindu-i 40 liude, pentru răsplătirea slujbelor ce a cheltuit la domnie şi patria aceasta (No. 93 cond.).

177. — 1819 Mai 24. — Cartea lui Alex. Suţu Voevod prin care reînoeşte lui Grigore Băleanu biv vel vornic, îngăduirea de a ţine un al doilea bâlci pe an la moşia Băleni „cu osebirea, adică sborul ce este orânduit de a se face la Rusalii în zioa Sf. „Troiţi, să se mute a se face la Blagoveştenie adică la 25 Martie, fiindcă la zioa Sf. „Troiţe s'a întâmplat a fi şi la alte târguri de prinprejur sboruri [1], şi sborul acesta „al lui s'a batalisit [2]“ Pecete chinovar. Semn. autografă (No. 94 cond.).

178. — 1845 Aprilie 30. — Inscrisul lui Dimitrie Gheoca, arendaşul moşiilor Mărceşti şi Racoviţă, prin care arată că le-a ţinut în tovărăşie cu mânăstirea Nucet, timp de 18 ani până la 1839, şi că de la moşia Mărceşti n'a luat alt nimic de cât numai dijmele şi venitul cârciumelor, pe când arendaşul moşiei Băleni lua de la Mărceşti toate celelalte drepturi proprietaricesti precum clacă, iobagie, plugul, carul de lemne şi încă şi prisosul pogoanelor şi prisosul vitelor de erbărit şi pasările ce după obicei sunt datori a da locuitorii, cum şi livezile de fâneaţă ce prisoseau (No. 96 cond).

179. — 1857 Sept. 30. — Judecătoria Dâmboviţa. Reclamaţia marelui log. Neculai Ghica [3] cerând a se numi hotarnic la moşia Băleni ce-i zice şi Racoviţa spre a se deosebi de marele log. Nicolae Băleanu. S'a înfăţişat şi arhimandritul dela Nucet, iar din partea principesei Trubeţcoi [4] nu s'a arătat nimeni. Maiorul Ghica fiul logofătului a înfăţişat:

Hrisov din 7256 (1748) Iunie 16, copie de pe hotărnicia lui Barbu Văcărescu şi Fierea Brezoianu ca să aleagă satul Băleni care a fost temei vechi al log. Grigore Băleanu dela moşi strămoşi şi să împartă moşia în 3 părţi: una a fiului său cel mare Ioniţă biv vel vist. care a murit peste Olt; alta a fiului Constantin biv vel comis care a ţinut pe jupâneasa Bălaşa; alta a lui Matei Băleanu biv vel comis. Şi au hotărât moşia Racoviţa a mânăstirii Nucet ce este din susul Bălenilor precum şi moşia Mărceştilor tot a Nucetului. Au ales ca să fie jupânesei Bălaşa cu fiul ei Radu al comisului Constantin Băleanu, partea din sus pe care i-a hărăzit-o tatăl său Grigore încă în viaţă fiind, iar partea din jos s'o stăpânească feciorii lui Ioniţă Băleanu după ce vor veni la patria lor, iar partea dela mijloc s'a dat lui Matei

---

[1] Adunare, iarmaroc.
[2] S'a depreciat, s'a desfiinţat.
[3] Nepot de fiu al banului Dumitrache.
[4] Cleopatra, născ. Ghica, nepoată de fiu a banului Dumitrache.

Băleanu vel comis fiind frate mai mic şi mai scăpătat din ajutorul părintelui de vreme ce ceilalţi fraţi s'au îndulcit şi de ajutorul părintesc.

Zapis din 7227 [1] Iunie 14 al jupânesei Bălaşi Băleanca prin care vinde logofătului Radu Văcărescu st. 700 drept taleri 350.

Zapis din 7259 Aug. 20 [2] al lui Radu Văcărescu prin care vinde moşia sa din Băleni fratelui său mare Barbu Văcărescu vel ban, care-i dă 100 st. la Bozieni.

Egumenul dela Nucet a înfăţişat:

Hotărnicia din 7244 (1736) Iunie 25 de către moşia jupânesii Bălaşii a lui Const. Băleanu biv vel comis şi de către cumnatul ei Matei Băleanu. Au hotărât şi moşia Mărceşti care este închinată de jupâneasa Grăjdana spătăreasa [3], sora Udrii banul, la mânăstirea Panaghia de jos, şi se mărgineşte cu Gheboaia a lui Barbu vel sluger.

7244 Iunie 17, Foaie arătătoare de semnele hotare, ale moşiilor Racoviţa şi Mărceşti, de către zece locuitori.

Moşia Racoviţa se învecineşte şi cu moşia Bucşani a luminatei prinţese Cleopatra (Trubeţcoi) [4].

---

[1] Greşală în loc de 7256. V. *doc.* 159.

[2] V. *doc.* 160: Aprilie.

[3] V. *doc.* 184 nota.

[4] Cum a ajuns moşia Bucşani în stăpânirea principesei Cleopatra se vede în Grecianu, Genealogii II 226—9.

FAMILIA CANTACUZINO [1]

180. — 7103 (1595) Mai 19. — Mihai Voevod sin Petraşcu Voevod către mânăstirea din jos de târgu Buzău cu hramu blagovoşteniei fecioarei Maria [2], ca să-i fie satul Rotunda ce se chiamă Groşeneasca dela Meteleul. Moşia a fost de baştină a Mândesculuí, iar în zilele lui Alexandru Voevod cel bătrân nişte oameni ce au fost rumâni în acel sat, anume...., au cumpărat-o dela Cârstian Mândescu. Apoi acei oameni au ajuns la vreme de nevoe şi sărăcie şi i-au împresurat dăjdii şi biruri mari, îngreuindu-se cu multe năpăstii. Acum au venit la domnie de au vândut şi închinat acei 250 st. cinstitului boerului jupân Andronic vistier [3], însă 125 st. i-a cumpărat Andronic pe 6875 aspri, iar ceilalţi 125 st. au fost daţi şi închinaţi lui Andronic de acei oameni de bună voia lor. Domnul întreabă pe vânzători ca nu cumva să fi închinat moşia de vre-o frică sau silă, aşa că după câtăva vreme să se întoarcă şi să zică că au închinat de nevoe, dar toţi mărturisesc că nu au altă silă de cât dăjdiile şi că au avut şapte biruri în satu lor de le-a căzut în spinare năpaste. Deci, neputând să poarte dările şi birurile ca alţi megiaşi, au voit să fie rumâni după cum au fost şi mai nainte vreme. Domnul, pentru multa, dreapta şi credincioasa slujbă ce a slujit domniei jupân Andronic vistierul, le scade câte biruri mari au fost asupră-le şi-i pune să le plătească cu străinii ce au fost la Bezneşti, iar cele şapte năpăsti le scoate din catastihul domniei. Domnul socoteşte câte biruri şi năpăsti le-a scăzut într'un an şi câte le-a venit uşurinţă într'acel an, mai mult de 10.000 aspri. Intr'acest chip le-a ridicat toţi aceşti bani şi i-a scăzut pentru voia şi rugăciunea boerului Andronic vistierul care, după aceia, a miluit sfânta mânăstire cu această moşie. Divan: Mitrea vel vornic, Andrei vel log., Pangratie vel vist., Dumitru vel spătar, Pană vel comis, Manta vel pah., Sârbu vel stolnic, Cocea vel post. Scrie Voico log. snă Fierea log. în Buc. (Arhiva Stat. Mânăstirea Banu, pachet 9 doc. 5.

181. — 7141 (1633) Iulie 12. — Matei Basarab către mânăstirea Vai-de-ei [4], cu hramul arhanghelii Mihail şi Gavril, făcută de Enache (Caragea) post. metoh la Sfetagora mânăstirei Dochiariu, ca să-i fie satul Cetăţelile sud Ialomiţa jumătate, care a fost al lui Ienache post. şi la moartea lui a rămas mânăstirei de pomană. Matei Voevod a luat moşia şi a dat-o lui Constantin (Cantacuzino) vel post. dar acesta n'a vrut s-o ţie a sărăci mânăstirea ci şi-a adus aminte pentru păcat şi a dat-o, cu rumânii, mânăstirei. (Arh. Stat. Dosar No. 23/1844 al mânăstirii Mărgineni, fila II.

---

[1] Doc. privitoare la familia Cantacuzino, în afară de cele ce privesc diferitele moşii şi care sunt publicate la locurile respective şi afară de cele publicate de Iorga, Doc. Cantacuzinilor.

[2] Mânăstirea Banu în Buzău.

[3] Poate Cantacuzino. V. Introducerea, p. XXV.

[4] Vechiul nume al mânăstirii din Slobozia, Ialomiţa. V. doc. 50.

182. — 7143 (1634) Oct. 3. — Matei Basarab lui Constantin (Cantacuzino) vel post., să fie în pace şi slobod de către Oancea log. care a scornit pâră cum că l-a miluit pe el răpos. Şerban Vodă cu 6 sate din satele d-sale şi cu 25 şalase ţigani din ai d sale, încă de când a fost d-sa în pribegie. (Hrisovul nu spune cum şi când au intrat satele în stăpânirea lui Const. post.) Oancea a scos un zapis mincinos de miluire al lui Şerban Vodă cu satele Gurguiaţii, Căscioarele, Cetăţelele, Prundu, Izvoarele şi Radovanu şi cu ţiganii. Dintre aceste 6 sate, trei au fost ale lui Şerban Vodă şi 3 ale doamnei Elina [1]. Cât a trăit doamna Elina a lui Şerban Vodă, Oancea n'a ridicat pâră, ci numai după moartea ei. Matei Vodă zice că a văzut cartea doamnei Maria (?) a lui Serban Vodă [2] şi zapisul lui Şerban Vodă cum că nu a dat moşiile. Boerii mărturisesc că nu ştiu nimic de acea milă. Ci încă după aceasta i se cădea să i se taie mâinile, însă boerii s'au rugat de domn aducându-i aminte că este boer bătrân şi să-l ierte de acea vină. Şi a eşit Oancea log. cu rea ruşine şi cu mare scârbă dela judecată. Domnul sparge în divan zapisul lui Oancea şi-l dă lui Constantin post. Divan: Hriza vel ban, Ivaşco vel vornic (Băleanu), Grigore vel log., Dumitru Dudescu vel vist., Mihai Coţofeanu vel spătar, Nedelco Boteanu vel clucer, Vasile Paindur vel stolnic, Buzinca vel comis, Vucina vel pah. Scris în Buc. — (Trad. rom. fără original la Acad. Rom.).

183. — 7143 (1634) Dec. — Matei Basarab lui Constantin vel post. (Cantacuzino), să-i fie satul Sărata, Buzău, partea jupânesei Maria fata lui Staico post. ot Bucov şi a fii-si Elena jupâneasa lui Iane spătar [3], din câmp, din pădure.... şi rumânii.... şi alţi rumâni cari se vor alege risipiţi dintr'această parte de moşie, pentru că moşia şi rumânii au fost ai jupânesei Maria şi ai fie-si Elenei de moştenire. In zilele lui Matei Vodă, acestea au pus zălog la boerul Const. post. două sate Comarnic şi Căscioarele drept ughi 150 bani gata. Apoi, Const. post. le-a dat înapoi acele două moşii iar ele i-au dat Sărata. Când s'a vândut moşia s'au întrebat rudele.... Domnul vede zapisul Mariei şi Elenei la mâna lui Const. post. cu mulţi boeri mărturie: Radu vel vist., din Filipeşti Dumitraşco clucer, Nedelco (Boteanu) pah., Socol pah. (ot Cornăţeni), Bunea log. (Gradişteanu), Gheorghe log.— Divan: Hriza vel ban, Ivaşco vel vornic (Băleanu), Grigore vel log., Dumitru vel vist. (Dudescu), Mihail vel spăt. (Coţofeanu), Vasile (Paindur) vel stolnic, Vucina vel pah., Buzinca vel comis, Drăguşin (Deleanu) vel sluger, Constantin vel post. (Cantacuzino) (Perg. slav. Pecete hârtie. Arhiva G. Gr. Cantacuzino).

184. — 7149 (1640) Nov. 28. — Miho biv vel log. (Racotă) cu coconii lui, Dima comis şi Leca spătar [4], dau zapis lui Constantin vel post. (Cantacuzino) cum că i-au

---

[1] Toate întărite Elinei de Radu Leon Vodă la 1668 (Iorga, Doc. Cant. 72). — Doc. e publicat în Grecianu, II.

[2] Soţia lui Radu Vodă Şerban a fost *Elena* fiica lui Udrişte din Mărgineni.

[3] V. nota de sub doc. 115.

[4] Copiii lui Miho, vel spătar şi vel log. (doc. 105, 184 şi 674) între anii 1619 — 1640 au fost: *Leca spătar Racotă* 1629 (Iorga, Doc. Cant. 227) *Dima comis* (Ac. Rom. pach. 39, doc. 2) *Ghinea Racotă* biv vel armaş 1619 (Iorga, l. c.) şi *Grăjdana*. — Ghinea are *unchi* pe *Leca aga* lui Mihai Viteazu,

vândut satul Cioara din Teleorman, cu toţi rumânii, drept aspri 60.000 cin ughi *300*. Mărturii: Mihos logothetis (greceşte, pecete), Dima comis, Leca spătar., Hriza vel vornic *(pecete)*, Grigore log., Radu vel vist., Preda vel spăt. (Brâncoveanu), Radu vel comis, Mitrea vel pitar, Sima vist., Dumitru vistier, Vucina vel pah., Drăguşin vel sluger (Deleanu) (pecete), Bunea vtori vist. (Grădişteanu), Necula vtori clucer Gheorghe vist. (Caridi), Dumitru vel armaş (pecete). Scrie Stoica log. în Târgovişte (Acad. Rom. 42/XLIII.)

185. — 7161 (1652) Nov. 5, — Dumitru Vărgatul ot Bucureşti dă zapis lui Constantin vel post. (Cantacuzino) cum că-i vinde nişte loc din Buc. în mahalaoa Tabacilor alături cu locul d-lui, cum merge până în apa Dâmboviţei şi până în casa lui Bucşă tabacul, drept aspri 2000. Martori vecini din mahala: Popa Grigore, Petraşcu ceauş, Neacşu stegar, Bădică călăraş, Petraşcu Pătură-scurtă, Crivăţ, Dima Gaspar, Elie stolnic. (Acad. Rom. 1/XLIV.)

186 — 7162 (1654) Mai 25. — Pătraşco ceauş cu fraţii lui, Iancu şi Dumitraşco, dau zapis lui Constantin biv vel post. Cantacuzino că i-au vândut loc de casă în Buc. cât au avut de la tatăl lor, Vasile ceauş, din locul bisericii până în casa lui Nedelco ceaușu şi până în casa Florii călăraşu. Şi acest loc este la biserica Tabacilor lângă alt loc al d-lui. Martori: Ghioca vel şetrar (greceşte) Leca pitar şi mahalagii. Scrie Isar ot Dolgopol. (Acad. Rom. 12/XLIV).

187. — 7164 (1656). Aprilie 1. — Jupâneasa Dragomira, care a fost a lui Martin vătahul de călăraşii Ţarigradului, cu coconii ei Răducan, Dumitraşco şi Hrizea, dau zapis lui Constantin Cantacuzino biv vel post., că i-au vândut o vie aici în dealu

---

care era mort la 17 Sept. 1619 şi a căruia posteritate nu ne e cunoscută (Doc. cu această dată la Ac. Rom. pach. 39 doc. 2) Leca aga era deci frate sau cumnat cu Miho. Ca şi Miho, semna greceşte. — Leca, Luchi este prenume (= Alexandru). Aşa avem un Lecca Barbati, stratiot, Lecca Logotheti, Lecca Tacci, Lecca Ducaginus în Albania, sec. XV etc. Francezul Lucas, senior de Gritzena, îşi zice Lecca (Sathas, Monumenta, VIII. 356, 389, IX, 98. Buchon, Eclaircissements Tablou X *în fine*. Sathas, Ἑλληνικὰ ἀνέκδοτα I (conţine şi interesante blazoane). Familia franceză de Brienne poartă titlu de conte di Lecce sec. XIV (în regatul de Neapole) Buchon, ibid., tablou V.—Leca, feciorul Cârstii post. de la Brătuleşti (v. doc. 2) 1635, Leca din Bănești frate cu Marco din Bănești, 1662, fiu al Lecăi din Bănești stolnic. Leca pah. din Mălureni, 1681, fiu al lui Dumitrache clucer din Stănești și Mălureni, etc. Cf. doc. 675 — *Leca spătar Racotă* are fiu pe Fierea Racotă post. 1659 (Iorga, l. c. 227).

Grăjdana Racotă a fost căs. 1) cu Buzinca comis care era mort la 1654 şi cu care n'a avut copii (v. doc. 2), 2) cu Bunea vist. ot Grădiște sin Vâlcu log. ot Fiancă (v. doc. 1) cu care deasemenea n'a avut copii. (v. doc. 710 şi 712. Ea moare la Goleşti în 1668, pe moşia lui Stroe Leurdeanu şi neavând copii îşi lasă averea lui Matei Leurdeanu, fiul lui Stroe, şi lui Papa fiul lui Diicu Buicescu cari îi erau „nepoţi despre jupânesele lor“ (doc. 708). — Reiese de aici că Matei Leurdeanu a avut două soţii. Despre una, Ana, se ştie că a murit în vârstă de 17 ani, la 14 Febr. 1676 în Goleşti (Biserici cu averi proprii, seria III. 204). Aceasta nu poate fi nepoata Grăjdanei pentru că la data morţii acesteia nu avea de cât 10 ani, şi nu putea fi încă soţia lui Matei. Nepoata Grăjdanei a fost deci o primă soţie a lui Matei Leurdeanu şi ea este muma lui Radu spătar Golescu fiul lui Matei Leurdeanu. — Grăjdana Racotă nu trebuc confundată cu Grăjdana Băleanu pentru care v. doc. 109 şi care a fost căsătorită 1) cu Badea spătar ot Greci, ot Albeşti, ot Sărata, şi 2) cu *Leca spătar Rudeanu*, 1603, 1604. — Acest Leca este deosebit de Leca post. între 1603–1610 de care nu ştiu cărui neam aparţinea.

Târgoviştei, alături cu viile d-lui cumpărate de la feciorul Nicăi iuz. Păicul, până în drumu mănăstirii Dealului, şi cu toată livada şi cu toţi pomii până în puţ, care vie a fost şi lor de cumpărătoare de la Vasiiu Neaicul. Scrie Stoica log. Şerbanovici din Târgovişte (Acad. Rom. 28/XLIV.)

188. — 7164 (1656) Aprilie 29. — Liia cu fratele ei Radu vând lui Constantin biv post. (Cantacuzino) loc de casă cu grădină şi curtişoară până în ceauş Petraşco şi până în locul bisericei şi până în locul lui Mihai Doboş. (Acad. Rom. 29/XLIV.)

189. — 7168 (1660) Martie 8. — Florescu post. sin Socol clucer ot Cornăţeni [1], vinde lui Drăghici vel pah. Cantacuzino partea lui de moşie din sat din Vladimireşti [2] însă din jumătate de sat a patra parte şi cu rumânii anume. . . . , fiind d-lui mai volnic, ca părtaş de moşie. Semnează Radu biv vel log. (Cocorăscu), Şerban vtori log. (Cantacuzino), Mareş log. (Băjescu), Radu log. Creţulescu, Papa vel sluger, Colţea Doicescu vel comis, Petraşco biv cupar Bălăcianu (Arh. Stat. Sf. Ioan din Buc., pachet 1 No. 5.

190. — 7171 (1662) Sept. 30. — Grigore Ghica Voevod lui Şerban Cantacuzino vtori log. [3] să-i fie satul Betejani, Romanaţi, care a fost al lui Ghenţea biv vel clucer, [4] pentru că acesta după ce a vrut Dumnezeu de şi-a căsătorit o cucoană ce a avut, după Şerban log. i-a dat de zestre acest sat Betejanii. Divan Preda vel ban [5], Stroe vel vornic (Leurdeanu), Radu Creţulescu vel log., Mareş (Băjescu) vel vist., Toader Sturza vel spătar, Badea vel clucer (Bălăcianu), Preda vel stolnic (Poenaru), Constantin vel comis, Drăghici Cantacuzino vel pah., Costea (Caragea) vel post. (Acad. Rom. 90/XLIV.

191. — 7174 (1666) Martie 13. — Radu Leon Voevod cinstitei luminatei cetăţi a Ierusalimului şi p. sf. chir Nectarie patriarh, ca să le fie satul Stoiceşti, ce-i zice şi Călineşti [6] de pe valea Colceacului sud Ilfov, moşie stearpă fără rumâni, pentru că acest sat a fost al cinstitului boer jupân Drăghici Mărgineanu (Cantacuzino) vel spătar de cumpărătoare de la Dumitraşco căp. sin Ghiorma banul Alexeanu [7] încă

---

[1] V. nota de la doc. 1.

[2] V. şi doc. 192.

[3] Viitor domn.

[4] Gheorghe, Ghinea sau Ghencea Ghenţea, zis Rustea (abagiu din Nicopole; rutiste în bulg. = postav) şi Văleanul după moşia Vălenii din Olt, iscăleşte grecește la 1648. Vel portar sub Antonie Vodă, vel clucer 1669, vel post. 1681, vel vornic 1688 (Mag. ist II. 136. Iorga, Doc. Can. 82. 104. 111. 245) a avut fii pe Stoian (Iorga, St. şi Doc. VII. 184. Letop. III. 152), pe Matei vistier, pe Velisarie (Geneal. Cant. 24. 116—117) şi pe Maria doamna lui Şerban Vodă Cantacuzino, moartă la 1725 în vârstă de 78 de ani, îngropată la mânăstirea dintr'un lemn (Stoică Nicolaescu, în Rev. Nouă I (1907) 171 nota). Un neam nou de Văleni porneşte dela Stere, cămăraş za ocnă 1781, care a avut fii pe Gheorghe sluger 1817 şi pe Dimitrie sluger 1826 căs. cu Bica Gigârtu (Arh. St. dosar 42 din 1838. Condica moşiilor Scrioaşte şi Mlădăeni, Teleorman, în posesiunea d-lui C. G. Mano).

[5] Probabil Bucşanu, vel log. 1659, vel vornic 1660.

[6] Cf. doc. 194, 195, 310, 408, 646, 649. Acte ale moşiei Stăncești, fostă a Cantacuzinilor, la Arh. St. Ep. Buzău, pach. 31

[7] V. nota de sub doc. 9

mai dinainte vreme. In zilele lui Const. Serban Voevod leat 7165 (1657), jupâneasa Neacșa ce a fost jupâneasa lui Gheorghe log. din Măgureni [1], Prahova, a dat și închinat la sf. mormânt toată partea ei de moșie ce a avut în sat în Măgureni. După aceia în zilele lui Gheorghe Ghica Voevod, leat 7168 (1660), fiind atunci patriarh răpos. părintele nostru chir Paisie și înțelegând cum stă această moșie în mijlocul altor sate și moșii ale boerului Drăghici (Cantacuzino) vel spătar și cum mai ține un codru de loc din acel hotar al Măgurenilor ce este despre apa Cricovului, patriarhul a poruncit numitului boer poftindu-l și îndemnându-l în câte-va rânduri să facă tocmeală și schimb cu sfântul mormânt. Drăghici spătar a dat satul Călinești. Divan: Gheorghe Băleanu vel ban, Mareș (Băjescu) vel vornic, Radu Crețulescu vel log., Ianache vel vist., Neagoe vel clucer (Săcuianu), Dumitrașco vel stolnic, Gheorghe vel comis, Nicolae Sofialăul [2] vel pah., Șerban (Cantacuzino) vel post., Radu Năsturel vtori log. Scrie Stoica Ludescu log. în Buc. (Copie din 19 Martie 1817 în Arhiva G. Gr. C.)

192. — 7177 (1669) Aprilie 3. — Radu Leon Voevod cinstitului boer jupân Drăghici Mărgineanu (Cantacuzino) spătar, ca să-i fie ocină și rumâni în sat în Dragomirești pe apa Dâmboviței, Ilfov, toată partea lui Aron feciorul Stoicăi pah. ot Dragomirești st. 500 și cu rumânii anume..... pentru că a cumpărat Drăghici de la Aron drept 40000 aspri cin ughi 200. Și iar să-i fie un rumân din Fântânele, Ilfov, anume Ivan cu feciorii lui, pentru că s'au vândut de bună voia lor, ca să șază pe moșia Dragomireștilor, drept bani gata 7000 cin ughi 35, cu zapis de vânzare leat 7165 (1657). Și iar să-i fie un rumân, Lazăr cu feciorii lui, cari s'au vândut drept bani gata 5200. Și iar să-i fie ocină în Petrești în sus de Dragomirești, însă st. 100 partea lui Dumitru log. și a nepotu-său Radului log. cât a avut de la tată-său (al lui Dumitru) Mihai log Gănescul, pentru că a cumpărat Drăghici drept bani 4000 cin ughi 20. Și iar să-i fie ocină în sat în Cocani de cindea [3] de Dâmbovița, aleasă și împietrită, 200 st. până în lunca Dragomireștilor și cu un vad de moară în apa Dâmboviței, care este înjugat cu morile lui Drăghici spătarul din Dragomirești, pentru că a cumpărat de la Aron snă Stoica pah. pe bani gata 8000 cin ughi 40. Și iar să-i fie ocină și rumâni în Vladimirești Ilfov [4], însă partea Florescului post. snă Socol clucer ot Cornățeni dintr'o jumătate de sat a patra parte și rumânii anume . . . . . pentru

---

[1] Cf. Iorga, Doc. Cant. 32—5. Neacșa, fiica lui Iano log. din Boleasca, a fost căs. 1) cu Gheorghe vel log. din Măgureni fiul lui Lupu log. — 2) cu Ghiorma banul Alexeanu. V. Grecianu, III, 42 și doc. 662 din această colecție.

[2] Tâlmăcire greșită a numelui Grecesc Sofianò Familia Sofianò era încă de la 1250 fruntașă în Monembasia (Cronica Moreei în Buchon, Recherches I, 92. — Nicolae Sofianò din Corfu învață la Roma în școala grecească a lui Lascari la sfârșitul sec. XV (Ellinomnimon, 236). In sec. XV și al XVI se întâlnesc mai mulți membrii ai acestei familii (Omont, Inventaire, I 44, II 135). Un Sofianò trăește pe vremea lui Chiril Lucari 1607—1615 (Papadopol-Keramevs, Ἱεροσολ. βιβλ. IV, 239). — Sofianò e iscălit pe un act patriarcal la 1646 (Acelaș, Catalogul Mss silogului, 102-4) P. pah. Nicolae cf. Iorga, doc. Cant 69 și cronica zisă a lui Const. căp. ed. Iorga, 160. 162.

[3] De dincolo.

[4] V. doc. 189.

că a cumpărat drept ughi 80 cin aspri 16000. Şi iar să-i fie ocină şi rumâni în sat în Rădulești, Ilfov, însă st. 1050 şi rumânii anume . . . . . pentru că a cumpărat Drăghici împreună cu cumnatu-său Pană spătar Filipescu ocină fără rumâni în acel sat st. 2100 de la Stanciu post. ot Bozieni şi de la fraţii lui şi de la toată ceata lor rudele Predei sluger snă Buzincăi comis [1], pe bani gata 840, iar megiaşii câţi erau în acest sat ei singuri s'au vândut rumâni lui Drăghici şi cumnatului său Pană când cu foametea cea mare din zilele lui Grigore Ghica Voevod, leat 7160 (1661). Din această moşie s'au căzut lui Drăghici să ţie singur jumătate, iar rumânii i-a împărţit cu nepoţii lui, Matei şi Constantin feciorii lui Pană (Filipescu) spătar. Şi iar să-i fie ocină în satul Glodeanu, sud Saac, însă st. 216 cumpăraţi de la Sava şi de la frate său Lupu Vâlsănescu, şi de la Vălsan feciorul lui Dan ot Gheorghiţa drept aspri 5400. Şi iar să-i fie ocină în Glodeanul ce se chiamă Oaţi st. 80, cumpăraţi de la Fierea sin Anghel armaş ot Moceşti şi de la Neacşu ot Bălişoara drept aspri 2000. Şi iar să-i fie ocină în Oaţi st. 70 din partea ce se chiamă Băleasca cumpăraţi de la Neacşu brat Constantin Vână ot Bălişoara drept aspri 1750. Şi iar să-i fie ocină în siliştea Cârligului, Saac st. 80 cumpăraţi de la Radu lui Drajan ot Bălişoara drept aspri 3200 şi st. 60 cumpăraţi de la Dobre Cioroiu ot Cârligu drept aspri 2400 şi st. 20 cumpăraţi de la Radul snă Vlad ot Cârligul drept aspri 800 şi st. 12 cumpăraţi de la Maria muerea lui Teodor şi de la fiul ei Ion, drept aspri 480. (Toată partea de hrisov de la moşia Glodeanul în jos este ştearsă cu creionul şi în dreptul ei, de partea stângă a hrisovului, stă scris: „Dintr'acest hrisov, aceasta moşie ce s'au şters să se ştie că „s'au dat schimb pe moşia Băneşti la sf. mânăstire Văcăreşti ce este închinată la „Ierusalim, şi eşind de sub stăpânirea noastră această moşie, s'au dat şi zapisele cele „vechi şi s'au scos şi dintr'acest domnesc hrisov, înaintea prea fericitului patriarh „al Ierusalimului chir Partenie, de mâna mea cel ce stăpâneam această moşie, Pârvu „strănepot al lui Drăghici spătar (Cantacuzino)". Divan: Gheorghe vel ban (Băleanu Mareş vel vornic (Băjescu), Radu vel log. (Creţulescu), Ianache vel vistier, Neagoe vel clucer (Săcuianu), Gheorghe vel comis., Nicola vel pah. (Sofialăul), Şerban vel post. (Cantacuzino), Scrie Stoica Ludescu log. în Buc. (Pergament. Acad. Rom. 137) XLV. Publicat prescurtat în Iorga, Documente privitoare la familia Cantacuzino, Buc. 1902, pag. 63).

193. — 7187 (1679) Mai 17. — Zapisul lui Radu biv vel ban feciorul lui Udrişte log. Năsturel din Fierăşti la mâna lui Şerban Voevod (Cantacuzino) pentru satul Pietrile din Vlaşca, însă partea doamnei Elina a răpos. Matei Basarab mătuşa lui Radu biv vel ban, care moşie a fost doamnei Elinei de cumpărătoare încă din domnie şi tot a fost pe seama domnească, iar după moartea Elinei şi a lui Matei Vodă toate satele şi moşiile Elinei au căzut a fi pe seama domnească. In zilele lui Ghica Voevod, Radu vel ban a mers la răpos. Constantin Cantacuzino biv vel post., părintele lui Şerban Vodă, şi a căzut la el cu multă rugăciune „de au stătut d-lui

[1] Vezi doc. 2 nota.

„pentru mine şi au grăit domnului Ghicăi Vodă de au scos toate moşiile mătuşi-mi „de s'au dat a fi pe seama mea". Apoi Radu vel ban a făcut satul Pietrile vânzător şi s'a tocmit cu Constantin biv vel post. Cantacuzino de i-a vândut Pietrile drept taleri 400 şi a ţinut Cantacuzino satul până la a doua domnie a lui Grigore Vodă, la 7180 (1672)[1]. „Deci atunci întâmplându-se de au căzut casa d-lor la nevoe şi fraţii „măriei sale, fără de nici o vină", făcut-au acest sat vânzător şi l-a răscumpărat Radu vel ban de la fraţii măriei sale. „Atunci într'acea vreme, măria sa fiind pribeag „într'alte ţări, iar după ce au venit din pribegie de la Crit aici în ţară, în domnia „Ducăi Vodă, nu s'a îndurat de acest sat ci mi-au lepădat banii înapoi şi eu încă „am fost bucuros şi am primit ca să-mi iau banii. Iar apoi neprietenii şi pizmuitorii „cari nu pohtesc binele şi dragostea nimănui, au stătut împotrivă şi m'au făcut de „am ţinut fără voia mea (satul) şi nu m'au lăsat să iau banii; iar acum, după ce l-au „dăruit Dumnezeu cu domnia, cunoscând eu că nu mi se cade a ţinere satul fără „dreptate... am venit la măria-sa de mi-am cerut banii câţi am fost dat eu taleri 400". Martori: Neagoe Săcuianu[2] vel ban, Badea vel vornic (Bălăcianu), Vâlcu (Mogoşescu Grădişteanu)[3] biv vornic, Radu vel log. Creţulescu, Hrizea vel vist. (Carîdi-Popescu), Vintilă vel pitar, Chirca log., Curuia vel clucer, Stroe vel post., Barbu vel pah. (Pârâianu-Milescu), Nica vel sluger (Grădişteanu), Mihail clucer Brătăşanu, Vladul Cocorăscu biv vel comis. Radu biv vel comis Ştirbei, Ilie vel medelnicer, Tudor vel şetrar. (Arh. St. Măn. Cotroceni, pach. 3, No. 10. Prescurtat în Iorga Doc. Cantac. pag. 247).

194. — 7195 (1686) Oct. 11. — Şerban căpitan Cantacuzino feciorul răpos. Drăghici spătar Cantacuzino mărturiseşte cu zapis la mâna patriarhului de Ierusalim Dositei (Notară) pentru satul Călineşti[4] pe apa Mostiştei, Ilfov, cum dăruindu-i răpos. frate-său Constantin Cantacuzino pah. acest sat, patriarhul neîngăduind ca să-l ţie, i-a dat talere 420 şi i-a luat satul. Acest sat fusese dat de răpos. părintele lor Drăghici spătar Cantacuzino drept schimb la sf. mormânt pentru moşia de la Măgureni ot Prahova. Apoi patriarhul, fiind Cantacuzinii pribegi în zilele lui Grigore Ghica Vodă, vânduse satul iar cumpărătorii îl revânduse lui Const. pah. Cantacuzino când s'a întors din pribegie. Acum patriarhul răscumpără iarăş satul, zicând că e mai volnic să-l cumpere, în zilele unchiului lor Şerban Vodă. Semnează şi Pârvu Cantacuzino log. fratele lui Şerban căpitan, Constantin Brâncoveanu vel log. Adeverează Teodosie mitropolit. (Copie din 22 Martie 1817 în arhiva G. Gr. C.).

194 a. — 1680 Martie 15. Neagul din Costieni (R. Sărat) vinde lui Mihai spătarul Cantacuzino moşie în Costieni. (In colecţia mea).

194 b. — 1691. Neagoe căp. Topliceanu, ginerile răpos. Gheorghiţă sluger sin Dediul post. (Dedulescu) vinde moşie în Costieni lui Mihai spătarul Cantacuzino (In colecţia mea).

---

[1] Cf. Iorga, Doc. Cant. 247.

[2] Fiul lui Ştefan log. (Doc. din 1665 în C. G Mano, l. c. 29).

[3] Tatăl lui Vasile Mogoşescu zis Bărcănescu. V. Grecianu, II. 231.

[4] Cf. doc. 191, 195 şi 408.

195. — 7197 (1688) Nov. 25. — Constantin Basarab Voevod la mâna cinstiților și de bun neam credincioși boeri „dumnealor unchilor d-mele“ Constantin Cantacuzino biv vel stolnic și fraților lui, Mihail vel spătar și Iordache biv vel spătar și nepoților lor Pârvul vel stolnic și Șerban biv vel căpitan feciorii lui Drăghici spătarul și Tomei feciorul lui Matei biv vel agă, ca să le fie toate satele și moșiile și țiganii câți au rămas după moartea maicii lor, moașa d-mele, doamnei Elincăi fata răpos. bătrânului Șerban Voevod, soția răpos. moșului d-mele Const Cantacuzino biv vel post. Aceste sate, moșii și țigani au fost ai Elinei de moșie, de strămoșie și de cumpărătoare. Să se împartă pe cinci frați, însă osebit din scaunul caselor Mărginenesc împreună cu Filipești și cu moșia și viile de la Bălțați și de la Călinești și Cucleșul. Acestea să le ție numai patru frați Constantin stolnicul, Mihai spătar, Iordache spătar și Toma feciorul agăi Matei, precum au tocmit încă din viață răpos. Constantin post. și doamna Elina, iar Pârvul stolnic cu frate-său Șerban căp. feciorii lui Drăghici spătar și cu feciorii lui Șerban Vodă, nepoții d-lor, în acestea să n'aibă amestec. După moartea lui Const. post. toate acestea le-a stăpânit doamna Elina. In zilele lui Radu Vodă Leon, fiind răposații unchii dumnealui, Drăghici spătar și Șerban Vodă, frații mai mari, cu case și însurați de multă vreme și eșiți din casa părinților, și fiind Drăghici spătar mare iar Șerban Vodă postelnic mare, iar ceilalți patru frați fiind coconi mici, mai vârtos Constantin stolnicu era dus la Veneția pentru învățătura cărții, iar frații lui, Mihai aga și Iordache spătar ca niște coconi mai mici șezând tot în casa părinților la un loc cu maica lor, Drăghici spătar și Șerban Vodă au împărțit satele și moșiile și țiganii, și de moșie și de cumpărătoare, afară de cele lăsate numai fraților mai mici și s'au făcut catastișe trecându-se toate la un loc care s'au dat la mâna doamnei Elincăi să le stăpânească până la moarte. Deci fiind toate pe seama d-ei, după ce a venit Grigore Vodă (Ghica) cu a doua domnie domn, fiind el cu mare vrăjmășie și asupra casei d-ei ca să o sărăcească, și încăpând feciorii d-ei la închisoare și la mare nevoe, și prădându-i casa cu multă sumă de bani, și fiind doamna Elinca stăpână a toată casa, a vândut din sate, din moșii și din țigani și a răscumpărat mulți rumâni de a dat la acea pradă. Deci împărțeala fraților făcută întâi, a rămas „să nu fie întru nimica“, rămâind toată casa asupra doamnei Elincăi să plătească datoriile și ce ar rămâne să stăpânească până la moarte și precum va socoti să așeze împărțeala fraților. Apoi în zilele răpos. fiul d-ei „unchiul d-mele“ Șerban Vodă, având ea de la D-zeu bun gând, gătindu-se a merge la sf. Ierusalim și fiind slabă și bătrână, temându-se de moarte, fiind o călătorie departe și cu multe primejdii, a tocmit toate lucrurile casei făcând diata[1] dinaintea mitropolitului chir Teodosie și a duhovnicului ei popa Ștefan egumenu de la Arhimandritu[2], fiind de față și Const. Brâncoveanu și ginerele ei Vintilă vel ban (Corbeanu), și alegând pe învățatul și înțeleptul Const. stolnicul fratele cel

---

[1] Iorga, Doc. Cant. 104.

[2] Biserica Sf. Apostoli din București.

mai mare ca să caute de casa ei şi să poruncească tuturor şi să asculte toţi de el până ce se va învârteji ea din calea ce s'a gătit să purceadă. Şi mergând d-ei la sf. Ierusalim, umblând bine şi cu pace, au adus-o D-zeu cu sănătate iarăş în ţară la casa şi feciorii d-ei. Fiind atunci Şerban Vodă, fiul ei, domn, a cerut de la maică-sa doamna Elinca să-i dea partea şi catastihul de împărţeală făcut în zilele lui Radu Vodă Leon. Elinca a răspuns că acea împărţeală întru nimic n'a fost nici este, mai vârtos că ajungând Şerban la domnie nu-i este să se amestece a fi părtaş în toate ale casei, şi a zis că va socoti a face cum va fi cu dreptul din cele rămase şi cui va vrea aceia va da, fiind ale d-ei satele şi moşiile câte au rămas de la părinţi. Văzând aceasta Şerban Vodă şi fiind pe atunci la Bucureşti părintele Dionisie fost patriarh la Ţarigrad şi părintele Dositei patriarhul de la Ierusalim, i-a pus să stăruiască la maica-sa doamna Elina [1], dar ea a spus patriarhilor că satele şi moşiile sunt ale d-ei de baştină şi e volnică să facă ce va vrea, „ştiind d-ei şi toţi că şi mare pricină „a fost fiul ei Şerban Vodă prăzii şi sărăciei casei d-ei ce s'a făcut în zilele lui Gri„gore Vodă, că mai mult pentru pizma lui s'a făcut acea pradă mare, iar încă-şi ca „o maică cu milă şi îndurătoare, ce va cunoaşte că ar fi bine aceia va face, iar de „se va amesteca veri unde să intre în sila lui fără de voia d-ei, mare blestem va „să-i pue asupră-i". După aceea întâmplându-se doamnei Elincăi boala cea grea de moarte, a chemat pe chir Teodosie mitropolitul, fiind de faţă popa Ştefan duhovnicul, Constantin Brâncoveanu, Vintilă vel ban ginerele ei, fetele ei cele mari: „mătuşă„mea Maria logofeteasa [2], maica domniei mele Stanca, mătuşă-mea Elinca băneasa [3] „şi alţi mulţi din rodul d-ei" cu mărturiseala ei şi-a întemeiat diata făcută la mâna feciorilor ei când a fost purcegătoare la Ierusalim. Însă ca o maică cu milă a făcut parte şi fiu-său lui Şerban Vodă, mai mult ca să fie pentru zestrea fetelor lui, nepoatele d-ei, făcând altă scrisoare osebit pentru această parte, alegând-o potrivită ca şi celorlalţi feciori, însă osebindu-i cu partea ca să nu aibă amestecătură prin toate satele si ocinele cu alalţi fraţi, lăsându-i sate întregi anume (loc alb). Numai ţiganii se împart între toţi fraţii. După moartea doamnei Elincăi, Şerban Vodă s'a sculat asupra fraţilor cu mare pizmă şi rea mânie cerându-le catastihul de împărţeală din zilele Radului Vodă şi diatele maicii sale. Apucatu-i-a cu strânsoare şi cu multe laude că le va face mare rău de nu le vor da. Văzând fraţii cum nu au a face într'alt chip şi că vrea să le ia scrisorile în silă şi fără dreptate, fiind puternic şi silnic, de mare nevoe, socotind să nu vie şi la mare ocară, le-au dat toate, şi dietele şi toate catastişele. Însă au apucat de au luat izvod de pe diata răpos. doamnei Elincăi, pe care l-a iscălit şi pecetluit părintele Dositei patriarhul de la Ierusalim ca să nu se poată ascunde diata ce avea pecetea d-ei şi era scrisă cu mâna Stoicăi Ludescu log., sluga cea bătrână şi credincioasă a casei d-lor din copilărie. Şi au luat

---

[1] P. pretenţiile lui Şerban Vodă, cf. Iorga. Despre Cantacuzini, pag. CXXXVI sq.

[2] A Radului log. Creţulescu. Mag. ist. V. 8 -9. Căsătorită întâi cu Pană spătar Filipescu.

[3] A lui Vintilă banul Corbeanu.

ei mărturisire de la patriarhul Dositei şi de la fostul patriarh al Ţarigradului Dionisie de cele ce au auzit mai dinainte vreme din gura doamnei Elincăi. Iar Şerban Vodă a apucat a stăpâni satele şi moşiile, amestecându-se unde n'a avut treabă, făcând şi la Dobreni pivniţe de piatră şi case, vrând să facă şi helesteu, socotind că de vreme ce n'are parte acolo şi neîngăduind fraţii, să nu-l mai poate scoate nimeni nici odată de acolo. Iar apoi întâmplându-se moarte lui Şerban Vodă, fiind voia şi orânduiala lui D-zeu „în urma d-sale alesu-m'au boerii ţării şi toată ţara domn şi „stăpân ţării, miluindu-ne şi cinstitul împărat cu steagul de domnie a fi domn şi bi„ruitor Ţării Româneşti, la scaunul moşilor şi al strămoşilor d-mele". „Deci ştiind „d-mea aceste strâmbătăţi şi nedreptăţi toate ce au făcut unchiu meu Şerban Vodă „de către ceilalţi fraţi", dă Domnul hrisov la mâna unchilor săi Cantacuzineşti ca să ţie cele ce li s'au lăsat de către „moşu-meu şi moaşa mea, D-zeu să-i pomenească". Drăghici spătaru şi Şerban Vodă fraţi mai mari, ajungând la vremi bune şi norocite cu vrednicia răpos. „moşului d-niei mele Const. postelnicu Cantacuzino", le-a făcut câştig bun cu care şi-au făcut sate, moşii, ţigani, şi case de piatră, unul la Măgureni altul la Drăgăneşti şi altele multe, tocmai ca şi casa părinţilor d-lor, iar ceilalţi patru fraţi fiind mici şi ajungând la vremi grele şi nenorocite, sub multe patime şi nevoi şi rele prăzi, cu atâta i-au ales „răposaţii moşii mei" să ţie osebit de către cei doi fraţi mai mari. Dobrenii să-i ţie unchii domnului. Domnul mărturiseşte „cu cunoştiinţa sufletului înaintea lui D-zeu şi înaintea oamenilor lumei acesteia că adevărate şi drepte sunt toate acestea". Divan: Vintilă (Corbeanu) vel ban Craiovei, Ghinea Rustea vel vornic, (loc şters) vel log., (loc alb) vel spătar, Cârstea Popescu vel vist [1] Alexandru (Alexeanu) vel clucer, Dumitraşco Caramanlâu vel post., Barbu Urdăreanu vel pah., Diicul (Rudeanu) vel stolnic, Şerban (Cantacuzino) vel comis, (loc şters) vel sluger, Dumitraşco Poenar vel pitar, ispravnic Bunea (Grădişteanu) vtori log. Scrie Constantin Mihalovici log. Conţescu, Buc. (Original Arh. Stat. Măn. Radu Vodă pach. 25 doc. 14).

196. — 7197 (1689) Ian. 4. — Scrisoarea lui Pârvu Cantacuzino la mâna măriei sale doamnei Marii mătuşă-sa, a răpos. unchiu-său Şerban Vodă, pentru nişte scule ce au fost luat Şerban Vodă dela Pârvu pentru care banii nu i-au fost daţi, nici nu i-a fost plătit. Acum doamna i-a înapoiat un inel şi cerceii, iar leftul [2] al cărui preţ este de taleri 750 nu i l-a înapoiat, nefiind mării sale la prilej (Acad. Rom. 71/XLV).

197. — 1700 Fevr. 23. — Mihai Cantacuzino [3] către „cinstite şi al nostru vechiu

---

[1] V. Bulet. comisiei monum. istorice, IV, pag. 115: biserica din Popeşti (Vlaşca). A lăsat o posteritate numeroasă după cum arată chipurile ctitoriceşti. Familia sa e deosebită atât de a lui Antonie Vodă din Popeşti (Prahova) cât şi de a cronicarului Radu Popescu, fiul Hrizii, nepot lui Gheorghe Caridi vistier. V. nota la doc. 146. — Cf. doc. 333, 366, 556.

[2] Monedă de aur sau argint, în genere în valoare de 5 galbeni (grec. *leptòn*) din care se fac salbe.

[3] La 1696 Iane neguţătorul, nepotul lui Andrei, vinde lui Mihai Cantacuzino vel spătar parte din Bucoveni. Semnează grecește (Iorga, St. şi doc. V. 309).

„prieten de bine voitor şi de aproape vecin d-ta jupâne Gheorghe". Îl felicită că l-a învrednicit D-zeu cu judecia (mare judeţ al cinstitei cetăţi a Braşovului) Ştirea a aflat-o Cantacuzino prin ceauş David (Acad. Rom. Comunicat de d. Iuliu Tuducescu).

198. — 7208 (1700) Aug. 10. — Dumitru sin Negoiţă din Davideşti dă zapis Elincăi stolnicesei a răpos. Pârvul Cantacuzino biv vel stolnic, că i-a vândut ei toată partea lui ce s'ar alege din Valea-caselor. Vinde de bună voie şi cu ştirea fraţilor lui de moşie. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 283/102 netrebnic, No. 19).

199. — 7217 (1709) Iunie 18. — Şerban Cantacuzino vel vornic, cu nepoţii lui, Constantin post., Matei şi Pârvu feciorii Pârvului Cantacuzino stolnic, dau zapis sf. sale Paisie dela măn. Govora, că având mânăstirea un ţigan Sandul, şi fiind ţiganul fugar, a luat o ţigancă a nepoţilor pe care a dat-o cumnata Ilinca, jupâneasa fratelui său Pârvu stolnic, zestre fii-si Păunii nepoata lui Şerban. Deci având şi ei o ţigancă Neaga cu 2 fete Rada şi Stana măritată după un ţigan al sf. mân., s'au învoit cu Paisie de au făcut schimb şi au dat pe Neaga ţiganca pentru Sandul ţiganul şi pe fie-sa Stana au dat-o sf. mân. pentru sufletele lor, iar pe Rada să aibă a o lua. Semnează şi Damaschin episcop Rămnicului şi Matei Fărcăşanu pah., martor (arhiva G. Gr. C.).

200. — 7223 (1715) Iulie 2. — Carte de hotărnicie a lui Neagoe Topliceanu biv vel clucer, împreună cu Necula vtori portar şi cu 12 boeri rânduiţi din porunca lui Ştefan Vodă Cantacuzino de către Matei vel şetrar şi fratele său Pârvul post. Măgureni, feciorii lui Pârvu vel stolnic, nepoţii lui Drăghici Cantacuzino vel spătar, ca să hotărască moşiile lor din Călugăreni, Câmpineni, Slavomireasca, Stroiasca şi Băicoi, şi moşia dela Miriţă, Floreşti [1] şi Voivodeşti. Printre semnatari Ianache Râfoveanu (Arhiva G. Gr. C.).

201. — 7232 (1724) Aug. 1. — Nicolae Alexandru Voevod (Mavrocordat) către Constantin vel agă, căruia „pe sora prea iubitei doamnei noastre întru căsătorie i-am dat" [2] şi care a fost prădat de toate ale lui pe vremea maziliei lui Const. Vodă Brâncoveanu, ca să ţie, din vânzările Cantacuzineştilor [3], Dobrenii foşti ai lui Toma spătar, cu Colibaşii, Vladomireştii, Berceni, apoi Putineiul şi Izvoarele ale Radului spătar Golescu. Divan: Radu Popescu vel vornic [4], Matei Fălcoianu vel log., Dimitrie Ramadan [5] vel spătar, Done Damian vel vist., Neculae Roset vel clucer, Ianache Stama vel post., Manolache (Lambrinò [6]) vel pah., Panaiotache vel sluger, Ioan Dedulescul vel stolnic. Antonie (Cremidi [7]) vel comis, Const. Ramadan vel serdar, Drăghici Bălăcianu vel

[1] E vorba de Floreştii din Prahova cf. doc. 315. — P. Comarnic, Breaza şi muntele Floreiul în Prahova, acte privitoare la Cantacuzini şi Filipeşti, în Iorga, St. şi doc. XXI, 61. 80.

[2] E vorba de a treia soţie a lui Nicolae Vodă Mavrocordat, Smaranda, fiica lui Panaiotache vel sluger, vel pah. v. nota la doc. 154.

[3] Cf. doc. 203 a, 286, 309 şi geneal. Cant., ed. Iorga, 319.

[4] Cronicarul, fiul Hrizii, nepot lui Gheorghe Caridi.

[5] V. Anexa despre familiile greceşti.

[6] Idem.

[7] Idem.

pitar, ispravnic Const. Costin vtori log., în al cincilea an din a doua domnie (Acad. Rom.. Pach. 134. doc. 60).

202. — 7239 (1731) Fevr. 8. — Stanca spătăreasa ce a fost jupâneasa răpos. Radu Cantacuzino vel spătar fiul lui Const. Cantacuzino biv vel stolnic, împreună cu fie-sa Safta Cantacuzineasca, dau carte lui Nedelco sluga lor, feciorul lui Vasile din satul lor Filipeşti, Prahova, ca să fie iertat de rumânie el şi câţi copii se vor trage din el. „Pentru că întâmplându-se de l-am luat noi în casă de mic dela tată său, „dându-l la învăţătură de au învăţat carte şi cântări, şi procopsindu-se el cu învă- „ţătură, l-am iertat, de vreme ce pentru multe păcatele noastre întâmplându-se de- „săvârşit stingere casei noastre cu moartea prea iubitului meu fiu Const. Cantacuzino „vtori log. şi rămâind numai cu fie-mea Safta, care şi dela dânsa până acum din „voia lui D-zeu şi din nenorocirea noastră neavând nici un copilaş; şi de s'ar în- „tâmpla ca să ne miluiască D-zeu cu nescari-va copilaşi, nepoţi ai mei, din fii-mea „Safta, să fie Nedelco în pace şi de către ei. Iar care s'ar ispiti din neamul nostru „a-l supăra, anatemă să fie şi afurisit; fierul, piatra să putrezească, iar trupul lui în „veci să nu putrezească". Semnează şi Const. Dudescu vel spătar şi Const. Ramadan biv vel stolnic. (Arh. St. Dosar 47 al mănăstirii Stavropoleos, secţ. ist.).

202 a. — 7239 (= 1731) Martie 1. — Const. Dudescu vel spătar, Ancuţa Cantacuzino, Pârvu Cantacuzino post., Grigore Filipescu vel spătar, Ioan Rosetti, Const. Ramadan stolnic, Matei Cantacuzino aga, Stanca spătăreasa, Pantazi Primichiriu (v. doc. 78), Const. Brezoianu stolnic, închină mânăstirea Mărgineni la muntele Sinai. (Gr. Bengesco, Memorandum sur les monastères dédiés de Valachie, Buc. 1858, pag. 42). cf. Introducerea, p. XXXII.

203. — 1734 August 21. — Es haben allerhöchst besagt Ihro Kays. Maj-t auf deren Herren Rudolph und Constantin beeder fürsten von Cantacuzeno, gehorsambst beschehenes anlangen untern 23 Martij inlebenden Iahrs, gnädigst verordnet dass denen selben bey allen Stellen dei gebührend fürstliche Titul gegeben werden solle.

Alss mann Ihne Rectorem et Consistorium dessen hiemit zur Nachricht erinderen wollen. Actum Wienn den 21 August, anno 1734.

Ioh. Iacob Oberpauer m. p.
Expeditor

Certificat conform cu originalul, din Arhiva Universităţii din Viena „mit der Signatur fasc. III (Parteisachen) Lit. C. No. 54", de către K. K. Haus-Hof und Staats Archiv, Vienna 23 Dec. 1880. (ss) Arneth.

Certificat de Consulatul Austro-Ungar din Bucureşti 2 Iulie 1883.

(Arhiva G. Gr. C.).

203 a. — 7224 (=1736) Const. Mavrocordat Voevod dăruieşte lui Andronache vel pitar (Paladă)[1] 12 pog. vie în dealu Târgovişte care au fost ale răpos. Ştefan Vodă Cantacuzino şi din poruncă împărătească s'au luat toate ale acelui domn pe

[1] V. Anexa despre familiile greceşti.

seama domnească. (La 7251=1743, Mihai Vodă Racoviță întărește lui Andronache Paladà vel clucer acele 12 pogoane. (Acad. Rom. Ms, 1447 — condică Dealului — f. 222—4).

204. — 1736 Sept. 26. — Nos Ioannes Rodulphus Princeps Cantacuzenus Sacrique Rom. Imp. nec non Vallachiae et Bessarabiae, Comes Regni Hungariae, Baro in Zennoaghoe, Affoumatz et utriusque Filipescht, ceterorumque territoriarum, Possessionum et Bonorum Serenissimae Domus Cantacuzenae Haeres ac Dominus Sacrae Angelicae aureatae Constantinianae Militiae Augusti Ordinis S. S. Sepulchri de Spè dicti sub Titulo Sancti Magni Martyris Georgii[1] supremus Prior, et Magni Magisterij Gubernator et administrator perpetuus etc. etc. etc.

Tenore Praesentium notum facimus et attestamur, qualiter, et postquam Nobilis Vir, et Praeclarus D-nus Ioannes de Mosco[2] oriundus ex secunda Thessalia in Ducatu et Civitate Thessalonicensi, ad nos pervenerit, et Praeclara tùm antenatorum suorum, tùm, et propria sua acta, Genealogia descensione semper Nobili Prosapia clarus, virtute, et attestatione productorum duorum Diplomatum, uno per Imperatorem Romanorum quondam Emmanuelem secundum Paleologum gloriosae memoriae, altero autem Sigillo et subscriptione per Constantinum et Andronicum Cantacuzenis[3] Principum et Peloponensi Despotes Fratrum nobis autenticè demonstraverit, quod praedicti D-ni Ioannis de Mosco antecessores ab avi, attavi, et avi ab utraque, et masculina, et feminina linea usque ad tempus praedicti Imperatoris Emmanuelis secundi Paleologo plusquam quatuor saeculis ante praerogativam Nobilitatis gavisi fuerint; quod ipsum suo de super Diplomate concesso Augustissimus Emmanuel secundus proprio sigillo suo, et manu gratiosissime contestatus est, et siquidem pro maiori fide rei sic se habitae et veritate nobis ante dictus Nobilis Vir Ioannes de Mosco, secundum suum diploma ab Imperatore Paleologo confirmatum demonstraverit, et autenticè legimus et vidimus in illo Nobilem, et Virtuosam suam Prosapiam suorum antenatorum, tùm et Patris, et Matris inclusorum suorumque successorum utriusque sexus in annos perpetuos ob specialia sua suorumque antecessorum specimina et Virtuosa Praeclara acta per Constantinum, et Andonicum Cantacuzenis Principum et Peloponensi Despotes fratrum, esse confirmata plena et absoluta ipsorum Potestate cum omni Iurisdictione gratisque benefitijs, et privilegijs, quibus, et in quot sucditis Regnis et Provincijs ac in toto Romano Orientali Imperio inclyta Nobilitas gaudere potest, aut hactenus gaudere potuit, voluit, aut gavisa est, et non immeriti hanc dictum Moscicam familiam Nobilem tali praerogativa antementionati Principes (pro ut vidimus) condecoraverint, et hanc suam Nobilitatem, et Prosapiam a quatuor Avis legitimè descendentem, iterum novo Privilegio, et Diplomate ad quatuor avos masculinum foemininumque genus ad dies perpetuos adauxerint. Hac proinde a nobis

---

[1] V. Introducerea, p. XXXIV.

[2] V. Anexa.

[3] Erau Paleologi, vezi Introducerea, p. XIV și XVI.

viso enixa submissione et debita veneratione humaniter requisivit, ut intuita meritorum suorum et in consideratione antiquitatis et incontaminatè (pro ut vidimus) familiae suae ipsum ingremium Sacrae Angelicae aureatae Constantinianae Militiae Augusti Ordinis S. S. Sepulchrj Christi de Spê dicti sub titulo Sancti Magni Martyris Georgij, begnigne reciperemus, et quia in illo nullam vel minimam invenimus causam et insuficientiam cur eius enixè nobis factae petitioni repulsam dare potuimus; qui nimo ex toto benè informati ob praeclara eius gesta merita, et probata specimina incontaminatae suae vitae (uti verum Christianum decet) se demonstrantem in praedictum nostrum ordinem virtute praesentis nostri Diplomatis benignissime cum gratia nostra suscipimus, et quia iuxta leges sese nostri ordinis novitiatus uno integro anno. et uno die ipsi peragendus est hac in parte authoritate plena nobis concessa cum ipso dispensamus reliqua autem, quae iuxta ritum et institutionem observanda sunt sanctè observabit: specialiter autem quae circa prescriptas solemnes festivitates concernunt' et quoties regula omnia, quae in sacri ordinis legibus contenta sunt. Cumque supra iam infacta professione se cuncta observaturum solemni iuramento obligaverit, proinde nos te Ioannem de Mosco authoritate et potestate nobis concessa professum Nobilem Equitem megaloschimum hodie declaravimus et solemniter creamus teque habitu et magna Cruce condecoramus concedendo tibi omnes praerogativas, et iuxtam antianitatem gratijs, et benefitijs, uti gaudere poteris. In cuius fidem praesens Diploma propria nostra manu subscripsimus sigilloque nostro Ducali pendente in cera rubra munivi iussimus.

Rodulphus Princeps Cantacuzenus
Ioseph de Chabert y Castelvi Equ(es)
Proff. S. S. Sepulchri Pro Cancell.

Ad mandatum Serenissimae Celsitudinis
proprium
Petrus Carriglio Secretarius

(Original în posesiunea d-lui Emanoil N. Hagi-Mosco. Un al doilea exemplar în Arhiva G. Gr. C.).

205. — 7253. (1745) Iunie 11. — Șerban sin Dumitrașco Cernăianu ot sud Dolj cerând de la casa doamnei Bălașii ce a ținut-o răpos. Grigore Vlasto[1], 170 florinți nemțești, arătând și un zapis al Bălașii de împrumut leat 1731, și fiind Maria fata Bălașii măritată de ceia parte la Moldova [2], s'a întrebat vărul său Matei Cantacuzino vtori post. despre această datorie și el a zis că zapisul e bun. Deci s'a dat lui Cernăianu moșia Stănești, Vâlcea, care a fost a doamnei Bălașii, s'o ție până ce clironomii acesteia vor plăti datoria. Semnează: G. Grecianu vel ban, B. Văcărescu vel log., Șerban C(ândescu) biv vel pah. (Acad. Rom. Doc. Ghenadie Râmnic.)

---

[1] Geneologia Cant. ed. Iorga 258—9.
[2] Ibid. și, în acest volum, doc. 208 și 474 c.

206. — 1748 Iulie 4. — Grigore Ghica Voevod. De vreme ce răpos. domniţa Elina ce a ţinut-o Const. Cantacuzino biv vel post. a fost dăruit cu cartea ei moşia de la Afumaţi cât a avut-o de moştenire fiului ei Const stolnic, şi în urmă acesta a făcut case, heleştaie şi alte multe, şi a mai cumpărat şi moşie de la alţi împrejuraşi, şi a stăpânit atât el cât şi fiul său Radu spătar şi până acum jupâneasa acestuia Stanca spătăreasa, iar acum îngreuind pe Stanca datoriile şi lipsa chiverniselei, a făcut moşia vânzătoare şi găsindu-se muşteriu, s'a ridicat Mihai Cantacuzino biv vel armaş [1] zicând că în moşia cea de moşie Rediul Afumaţi are şi el cu fraţii ceilalţi parte de moşie; deci jupâneasa, cu toată vechimea stăpânirei, a arătat şi cartea răpos. domniţei Elinei din 7190 (1681) în care adeverează că fiul ei Const. stolnicu nedându-i-se la împărţeală nici o moşie aproape de Bucureşti ca tuturor celorlalţi fii ai ei, i-a dat partea ce a avut în Afumaţi, cu hotărâre că de va bănui vre-un frate că i s'au venit şi lui parte în Afumaţi, să i se dea câtă parte i s'ar cădea într'alt loc, iar de va cere acel schimb cu judecată, îl lipseşte şi de acel schimb. Domnul, văzând că într'atâta sumă de ani a fost tot cu tăcere moşul armaşului Mihai şi tatăl său şi el până acum, hotărăşte ca Stanca spătăreasa ca o stăpână ce este să fie volnică să vânză moşia însă să aibă a da lui Mihai şi fraţilor dintr'altă moşie partea ce li s'ar cădea. — Original hârtie. Pecete chinovar. Arhiva G. Gr. C.

207. — 7258 (1750) Iunie 10. — Aşezământ între Mihai Măgureanu [2] şi spătăreasa Stanca. Pentru moşia Afumaţi i ot Roteni care s'au venit lui Mihai Măgureanu parte, st. 60, stânjenul pe bani 60, s'au făcut taleri 30, iar pentru partea stolnicului Pârvul şi a nepotului său Şerban, să aibă a se învoi spătăreasa ori cu bani ori cu moşie de potriva moşiei, după cum scrie cartea răpos. doamnei Ilincăi strămoaşa lor.

Taleri 500 ce este datoare spătăreasa armaşului Mihai şi cu taleri 30 de pe aceşti st. 60 fac talere 530.

Cele ce s'au învoit spătăreasa să dea armaşului Mihai peste aceşti bani: 80 taleri venitul moşiilor ot Slam Râmnic ce a luat armaşu Mihai de pe partea spătăresei în doi ani, 7257 (1749) şi 7258 (1750) din care 20 taleri a mai lăsat Mihai spătăresei; 300 taleri partea spătăresei în moşiile de la Râmnic: Hotarele, Gurgueţi, Căscioarele, Scrofenii, Zăvoaele, Cheeleni, Săpăţenii, Dălbanul, Pecineaga, Nişcotenii; pentru 130 talere ce mai rămâne spătăreasa să dea, s'a învoit să dea 5 suflete ţigani.

Semnează C. vel spătar, Constantin vel log., (Acad. Rom. 12/XII).

208. — 7259 (1750) Sept. 29. — Grigore Ghica Voevod împuterniceşte pe trimisul lui Constantin Cantacuzino biv vel pah. din Moldova să strângă dijma şi să ia venitul de pe moşiile lui Cantacuzino din Valahia, anume: Boldul, Râmnic; Petroşiţa [3], Prahova; Grozăveşti, Dâmboviţa; Betejani şi Doljeşti, Olt, toate de zestre ale Mariei nepoata răpos. Şerban Vodă [4]. (Acad. Rom. 10/XII.)

---

[1] Viitor mare ban. E genealogistul. cf. doc. 207.

[2] Cantacuzino, vezi doc. 200, 206, 211, 312.

[3] Petroşani, acte în acest volum.

[4] V. doc. 190. 205.

209. — 1751 Fevr. 7. — Grigore Ghica Voevod către credincioşii boeri Ianache biv vel serdar şi Iane Dâmboviceanu biv vel clucer za arie, făcându-le în ştire că a dat jalbă Stanca spătăreasa zicând că în zilele răpos. Nicolae Voevod în domnia dintâi, aflându-se în ţară patriarhul Alexandriei, a cerut de la ea milă moşia Lipoveţi, Ilfov, a răpos. Ştefan Vodă şi ea a dat-o mânăstirei Zlătari fiind metoh Alexandriei. Acum egumenul de la Zlătari a cuprins şi din moşia ce este cumpărată de răpos. stolnic Constantin tot în hotarul Lipoveţilor alături cu Afumaţii. Domnul porunceşte celor 2 boeri ca împreună cu vtori portar să meargă la faţa locului să deosibească moşiile şi să pue pietre. (Ac. Rom. 95/XIII.)

210. — 7260 (1752) Iunie 25. — Constantin Razul hatman „cinstitei şi a noastră „ca o soră d-sale spătăresei Stancăi a răpos. Răducan spătar (Cantacuzino), cu cinste şi „fericită sănătate să se dea". Citind scrisoarea ei din 5 Aprilie şi după pofta ei, şi luând şi porunca lui Constantin Vodă (Racoviţă), a cercat pentru ţiganii ei, dar strângându-se giuzii de ţigani străini cu toate cetele lor, din porunca lui Vodă şi aducându-se aici la Iaşi cu Deadiul Codreanul vel armaş, şi luându-li-se seama, şi întrebându-se pe rând toţi, toţi s'au apărat că nu sunt nici unii ai ei, şi lipsind dovadă înpotriva ziselor lor, nefiind scrisori la Matei sluga spătăresei „am luat izvod „de toţi giuzii, de fieşte-care pe ceata lui, şi l'am iscălit din porunca stăpânului meu „şi l'am trimis d-tale, cu care izvod prea lesne vei putea afla dreptatea d-tale, luând „scrisori dela acei ce se numesc că sunt ţigani a lor şi pe câţi se vor numi că sunt „a d-tale, măria sa Vodă fără nici o zăticneală va porunci şi se vor da toţi pe mâna „oamenilor d-tale... şi tot nu se vor putea odihni cioarele cu minciunile lor". (Ac. Rom. 151/XIII).

211. — 1757 Fevr. 25. — Constantin vtori comis feciorul răpos. Pârvului Căplescu, cu jupâneasa lui Rada, dau zapis lui Ianache Alexiu dela Câmpina cum că-i vinde moşia ce o are în Floreşti [1], Prahova, din susul moşiei coconului Bănică [2] Măgureanu şi alăturea se hotărăşte cu copii hagi Paraschivei, însă st. 261 pe taleri 81 rămaşi dela răpos. tatăl lui Constantin. Semnează şi Şerban Cantacuzino. Pe verso zapisului cumpărătorul Alexiu, la data de 1 Aprilie 1766, zice că Mihai Măgureanu vel vist. i-a înopoiat banii şi a păstrat el moşia (Arhiva G. Gr. C.).

212. — 7267 (1758) Sept. 15. — Foiţă semnată de Stanca spătăreasa (Cantacuzino), de banii ce este datoare: banului Brâncoveanu [3] taleri 250, — banul i-a făgăduit că-i va ierta dobânda—; la Stanca sora log. Radu de la Râmnic, o parte din datorie taleri

---

[1] Cf. doc. 316. — Un Neagoe căp. Căplescu la 1656. — La 1792 Luxandra soţia lui Chivu Căplescu şetrar, fiica lui Const. Caramanlău iscăleşte şi Cocorăscu şi Căplescu din cauza înrudirii între aceste două familii. — Paraschiva Căplescu la 1728 are nepot pe Matei Cocorăscu. — Chivu Căplescu şetrarul are o soră măritată cu Constantin Bucşanu-Mănescu pe la 1750. Erau proprietari în Râfov şi Bucov. (Acad. Rom. Ms. 611 f. 7 verso. — Arh. Stat. Cond. domn. No. 27 f. 10-11. — Cf. doc. 146 nota.

[2] Şerban Cantacuzino, văr primar cu genealogistul.

[3] Constantin, soţul Mariei Coslegianu, ctitorii bisericii din Baia de fer. V. Ştefulescu Gorjul pitoresc.

200; la cumnata Ilinca a fratelui Radu,[1] o parte din datorie taleri 150; la medelnicerul Nicolache taleri 100, iar pentru dobândă va mai aştepta; un leftişor[2] pus zălog la un neguţător drept taleri 130; la nepotul Ştefanache[3] taleri 60. (Ac. Rom. 99/XIII

213. — 7268 (1760) Mai 22. — Scarlat Ghica Voevod lui Gheorghe biv vel serdar, să ţie moşia Ciupelniţa, Prahova, cumpărată de la Iordache Cantacuzino biv vel pah., care şi acesta o avea de la răpos. moşu său Şerban Vodă Cantacuzino, care o cumpărase şi el de la Dumitraşco căp. moşnean din Ciupelniţa, în zilele lui Antonie Vodă pe când era Şerban Vodă spătar mare. Urmează trăsurile moşiei. S'au ales st. 1039 fiind faţă şi Rafail egumen ot Snagov. Stânjenul s'a vândut pe taleri 3 parale 15. Zapisul de vânzare s'a iscălit şi de fraţii lui Iordache Cantacuzino Matei biv vel pah. şi Toma vel medelnicer şi de rudele: Pârvul Cantacuzino biv vel log., Mihai C. vel vistier, Radu C. biv vel stolnic. Divan: beizadelele Alexandru, Mihai, Nicolae, Grigore, Gheorghe; Constantin Dudescu vel vornic, Ştefan Văcărescu vel ban, Const. Brâncoveanu vel log., Dumitraşco Sturza vel spătar, Mihai Cantacuzino vel vist., Manolache (Gianet) vel post., Niculae Dudescu vel clucer, Nicolae vel pah. (Cernovodeanu-Damari), Sandu Bucşenescu vel stolnic, Ianache Văcărescu vel comis, Ianache vel sluger, Grigoraşco Cioran vel pitar, scrie popa Florea dascălul slovenesc de la şcoala domnească ot sf. Gheorghe vechi. (Ac. Rom. 132/XX).

214. — 1760 Sept. 11. — Sacrée I-le et R-le Majesté A-que. Les glorieux sentiments de V. M. qui font l'admiration et la joye de tant des peuples et la bénignité qui l'a engagée à prendre soin de ma personne destituée de tout autre subside humain, me fond prendre l'hardiesse de me jeter à ses pieds pour la supplier avec le plus grand respect de faire une très gracieuse réflexion sur moy. Il y a dix ans, très auguste impératrice, que j'ai l'honneur de servir dans ses trouppes victorieuses avec ce zèle que mon dévoument infini pour les mêmes m'a toujours inspiré. Comme cependant je me trouve encor capitaine dans un tems surtout où je vois que bien d'autres sont avancés dans l'état-major qui ne servent pas aussi longtemps que moy, ne sont pas même si âgés et n'auroient jamais osé espérer les actes de cette benignité paternelle que V. M. m'a témoignée. Je fais mes plus humbles suppliques à sa clémence naturelle de ne vouloir par m'oublier pendant qu'Elle fait la consolation de tant d'autres, mais de me vouloir placer dans l'état major près de quelque autre régiment, celuy-ci se trouvant chargé pour surcroît d'infortune, de plusieurs étrangers qui y ont étés destinés depuis peu d'années. J'espère que V. M. daignera par un effet de ses généreux et maternelles sentimens pour moy, regarder favorablement ce très soumis recours et m'en accorder l'accomplissement qui fait un objet des mes plus pressants désirs. Et dans cette espérance, priant le tout Puissant de vouloir toujours bénir

---

[1] Brezoianu, fratele Stancăi spătăresei.

[2] V. nota la doc. 196.

[3] Ştefanache Cremidi, vel medelnicer, vel stolnic. Soţia sa Maria Slătineanu era nepoată de fiică a Elenei Leurdeanu sora Radului spătar Cantacuzino (Filitti, Un grec românizat, în Revista istorică I (1915) p. 105). Cf. doc. 221.

ses armes glorieuses, j'ai l'honneur d'être, avec la plus profonde vénération et un dévoument très inviolable, jusqu'à la dernière goutte de mon sang, de votre sacrée I-le et R-le Majesté Ap-que, Prince Cantacuzeno, capitaine de Pallavicini. Au camp de Strehla, 11 sept. 1760[1] (Collationné le 20 Avril 1881 par la direction des Archives du Ministère de la guerre à Vienne. — Arhiva G. Gr. C.).

214 a. — 1760 Dec. 1. — Anastasia monahia, starița sf. mân. Dintr'un lemn[2] împreună cu toate maicele . . . . scriem . . . . la mâna d-sale Pârvul Cantacuzino biv vel log . . . . că având sf. mân. o moșie ce se chiamă Schimbați din sud. Ialomița, și valea Glodeanu . . . am dat-o d-lui și ne-au dat schimb . . . o moșie ce se numește Găneasa ot sud Romanați. (Col. mea de acte).

215. — 1765 Ian. 20. — Jupâneasa Ilinca a răpos. Ion Bogasieru, cu fiul ei Ioniță, vând lui Radu Cantacuzino biv vel clucer[3] st. de moșie în hotarul Nenișor și Lidicească și Negrușasca, Ialomița, unde Cantacuzino mai avea moșie, stânjenul po taleri 45. Semnează și Alexandri biv vel serdar. (Ac. Rom. 103/LXXIX).

215 a. — 1767 Dec. — Toma și soția sa Maria dau zapis lui Pârvu Cantacuzino vel log. fratele lui Radu biv vel clucer, că având ei o moșie la Glodeanul ce se chiamă Negrușca, i-au vândut-o (col. mea de acte).

215 b. — 1775 Martie 20. — Adică eu Tudorache Balș biv vel agă adeverez cu scrisoarea mea . . . . cum să se știe că după încheierea păcii de această trecută răsmiriță după legăturile tractaturilor[4] ce s'au dat voe cui va vrea a se muta din Țara Rumânească unde va pofti, hotărându-se și mutarea mea la Rusia cu știrea luminatei curți a Rusiei și cu știrea luminatei Porți otomanicești, dându-se vreme ca să-mi vânz ale mele lucruri . . . . și . . . . tocmitu-m'am cu (loc alb) și am vândut moșia Glodeanu ot sud Ialomița . . . . și moșia Măgureni din baltă ot sud Ialomița . . . . i viile de la Lipia, sud Buzău . . . . și eu le-am avut zestre de la ră os. socru meu Pârvu spătar Cantacuzino . . . . (col. mea de acte)[5].

216. — 1776 Ian. 10. — Alexandru Ipsilanti Voevod excelenței sale gheneral maior Mihăilă Cantacuzino, ca să stăpânească în hotarul moșiei Oltenița, Ilfov, partea de cumpărătoare de la Constantin Cocorăscu, care parte împreună cu alte trei părți ale Alexenilor[6], le-a cumpărat gheneralu în tovărășie frățește cu răpos. fratele său biv vel spătar Pârvu Cantacuzino, însă părțile Alexenilor cu bani gata taleri 600 și cu o moșie Rătunda din Buzău, schimb drept taleri 400, iar partea Cocorăscului cu taleri 400. Apoi frații au stăpânit până la 1775 când viind Grigore Alexeanu din străinătate[7] și pornind jalbă cum că frații lui, Constantin și Ștefan Alexeni, fără

---

[1] Trebue să fie fiul lui Radu beizadea.

[2] Cf. Iorga, Inscripții, II, și, în acest volum, doc. 135.

[3] V. doc. 215 a.

[4] De la Cuciuc Cainargi.

[5] Cf. Iorga, Doc. Cantac. 253—5.

[6] P. boerii Alexeni, doc. 9 și urm.

[7] P. asemenea pribegiri în străinătate fie pe urma răsmiriților, fie pentru învățătură, cf. doc 157, 397, 732.

ştirea şi voia lui au vândut acele părţi şi făcând cerere de protimisis i s'a încuviinţat (Arh. St. Condica domnească No. 1 fila 50 roşu).

217. — 1776 Ian. 15 — Manolachis Vatatzis[1] dă scrisoare lui Iordache Neculescu biv vel şetrar că având el zestre de la socru său gheneral Mihai Cantacuzino moşia Lapoşul şi Fundeni, Saac, care moşie o avusese şi generalul zestre de la răpos. socru-său Const. Văcărescu vel log., iar acesta de la părinţii săi, şi a stăpânit-o frăţeşte în doi cu fratele său Radu Văcărescu vel vornic, iar gheneralul a stăpânit-o tot în doi cu vornicu Văcărescu, i-o vinde (Manolache lui Neculescu) st. 1500 po bani 90 stânjenul. Semnează şi Maria Cantacuzino[2] (grecește, pecete cu vultur bicefal) Mihai Cantacuzino, Radu Văcărescu vornic, Ianache Văcărescu vel vist. (Originalul la Creditul rural).

218. — 1776 Feb. 27. — Ştefan Cantacuzino şi Const. Cantacuzino dau scrisoare la mâna nepotului lor Iordache Cantacuzino, ca să se ştie că rămâindu-le de la strămoşii lor un loc de case în Târgovişte şi o părajişte de vie iarăş în dealul Târgoviştei, pe valea Sasului, care fiind de multă vreme părăsite, părţile ce li s'ar cădea dintr'această o dau lui Iordache ca să şi le destupe şi să le stăpânească de către ei în pace. Trecut în condica judeţului, Chivu post. condicar. (Original în Arhiva G. Gr. C.). V. şi doc. 235.

219. — 1778 Sept. 1. — Alecu (Alexe) Neculescu şi Iordache Neculescu biv vel medelnicer, dau zapis stolnicesei Vitoriei şi nepoţilor ei Const. Cantacuzino biv vel şetrar şi fratelui său Iordache Cantacuzino biv vel şetrar, pentru un schimb de ţigani. (Copie legalizată în Arhiva G. Gr. C.).

220. — 1782 Sept. 6. — Judecata veliţilor boeri într'o pricină de ţigani între Const. Cantacuzino biv vel şetrar şi Nicolae biv ceauş spătăresc, ginerile lui Arion. (Copie legalizată în Arhiva G. Gr. C.)[3].

221. — 1785 Iulie. — Boerii orânduiţi de Mihai Const. Suţu Voevod să meargă la moşia Crângu, pe Călmăţui, sud Saac, să o aleagă, s'au adunat cu vtori post. şi au citit anaforalele ce au vel clucer Radu Slătineanu şi chir Dumitru Polizu ginerele răposatei Maria Micşunească[4]. Crângul cuprinde trei hotare: Bârsănească, Leiasca şi Odolul. Moşia merge până în iazul heleşteului în hotarul moşiei păhărnicesei Maria Cantacuzino a pah. Zamfirache[5], ce se numeşte Ciocenii de heleşteu. Alt hotar e în moşia serdăresei Ilinca Catacal[6] unde era o piatră veche a răpos. stolnic Const.

---

[1] V. Genealogia Cantac. ed. Iorga, 379—386.

[2] Soţia lui Vataţi.

[3] Cf. Şapte biserici cu averi proprii. pag. 31.

[4] V. Grecianu. Genealogii, I: Asan. — P. înrudirea lui Radu Slătineanu cu Cantacuzinii Iorga, Inscripţii, II. 263 sq.: Filipeştii de târg. Cf doc 313 a. — Un Stanciu log. Slătineanu 1677 (Arh. St. Cond. Sf. Apostoli, p. 165).

[5] Zamfirache Damari, fiul pah. Nicolae Cernovodeanu.

[6] Fiica stolnicului Mihai Fălcoianu şi a Saftei şi soră cu Maria a lui Costache Conduratu clucer 1753 (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 227 netrebnic). Un Iani Conduratu negustor în Mold. 1680 (Hurmuz. S. II[3], 210). Iordache stolnic în divan 1755 (Arh. St. Tismana pach. 9 netrebnic, doc. 76.

Cantacuzino. Se înfățișează cartea de hotărnicie ce este la Chiriță Căplescu, cartea de hotărnicie a stolnicului Const. Cantacuzino și actele privitoare la cumpărăturile pah. (State) Leurdeanu [1]. Crângu se învecinește și cu moșia mânăstirii Mărgineni. (Acad. Rom. Ms. 1156 f. 1).

222. — 1792. — Foaia de zestre ce Constantin Hrisoscoleo medelnicer dă fiicei sale Ilincuții [2]:

1 ghiordan [3] sau talere 1000.
10 șiruri de mărgăritar mare.
1 inel cu diamant de logodnă sau talere 300.
1 inel de zmarand dală.
1 inel balaș [4] cu diamanturi.
1 inel cu zamfir.
1 pereche cercei cu zmaragduri.
1 pereche cercei cu diamanturi sau talere 500.
12 perechi cuțite de argint cu lingurile lor.
1 lingură mare de argint.
1 tavă de argint.
12 zarfuri [5] de argint cu feligelile [6] lor.
1 căție [7] } de argint.
1 burdar [8] }
2 solnițe de argint.
1 farfurie cu linguriță ei de argint.
1 rochie de chesmeriu [9] cu pandispanii [10]
1 giubea de chesmeriu cu pandispanii, blănită cu samur.
1 rochie cu antireu de chismiriu.
1 giubea asemenea blănită cu cacom.
1 rochie de ghermesut [11] cu antiriu.
1 giubea de ghermesut blănit cu sangeap.
2 perechi cintieni [12].

---

[1] Bunicul despre mamă al lui Radu Slătineanu și ginere al stolnicului Const. Cantacuzino. V. Iorga, l. c.
[2] Soția lui Alexandru medelnicer. V. doc. 230 n. 3.
[3] Colan, colier.
[4] Ital. balascio, fr. balais, varietate de rubin, bătând în vânăt.
[5] Farfurioare.
[6] Cești.
[7] Cățuie, cassolette, réchaud.
[8] Buhurdar, càdelniță.
[9] Turc: cheșmir, casemir, cașmir.
[10] Point d'Éspagne.
[11] Atlas, cu ape, din Alep.
[12] Pantofi.

1 suiă [1] de matostat [2] cu colan de sârmă.

Apoi rânduiala mesei, aşternut. Moşie în Măgureni cumpărătoare două părţi (o parte e a boerilor Măgureni). — 15 pog. vie tot în Măgureni. — 10 pog. vie la Sărata, Buzău. — 10 suflete ţigani. — 15 epe cu armăsarul lor. — 10 boi de jug. — 10 vaci cu viţei. — 35 mătci de stupi. — 30 râmători. — 6 telegari cu hamurile lor. — Moşia Valea lungă cumpărată de la Măgureni. — Caretă i cal de ginere cu tacâmul lui.

De la noi puţin, iar de la milostivul D-zeu mult cu spor. (Original în arhiva G. Gr. C.).

223. — 1794 Aug. 5. — Adeverinţa lui Răducan Fărcăşan către „d-lui neni Dinu Cantacuzino biv vel serdar" pentru un ţigan al lui Panait sin Matei Fărcăşanu ce-i zice şi Linceanu ot Caracal, Romanaţi. Tot Răducan Fărcaşan numeşte „cumnat" pe biv vel medelnicer Dinu Hrisoscoleu [3]. (Copie legalizată în Arh. G. Gr. C.).

224. — 1794 Oct. 4. — Grigore al Ungro Vlahiei adeverez. — Impărţeală între noi surorile, de cele rămase de la tatăl nostru vornic Ştefan Pârscoveanu [4].

Partea surorii noastre Maricuţii (Cantacuzino): casele din Bucureşti cu locul lor şi grădina şi căscioare mai mici la poarta din sus lângă curtea cea veche, cu locul lor. Şase prăvălii în Buc. Moşia Bobeştii st. 600. — 62 suflete ţigani.

Semnează Dumitrana Pârscoveanu (a lui Farfara), Zoiţa Pârscoveanu (a lui Iianu), Maria Pârscoveanu (a lui Iordache Cantacuzino) (Copie legalizată în arhiva G. Gr. C.)

225. — 1802 Martie 16. — Adeverez cu zapisul meu la mâna d-ei cumnatei Zmarandii Cantacuzino [5] că după moartea răposatului frate-meu clucer Const. Cantacuzino, întâmplându-se oareş-care prigonire între noi asupra dietei răposatului, prin mijlocirea mai multor prieteni dinaintea mitropolitului şi a biv vel banului Scarlat Ghica ne-am împăcat: să-mi dea d-ei din acele câştigate şi agonisite de răposat, bani gata taleri 6000 i vedre vin 1800 cu toate cârciumile casei, când va eşi vinul cel nou, drept taleri 1575 care vine vadra po bani 105, i oi fătătoare 150 drept taleri 600, i mătci de stupi 100 drept taleri 400, i capete de vaci mari 12 drept taleri 215, i un tacâm de cal, de argint drept taleri 600, i o tabachere de aur drept taleri 260, i o congea [6] de zamfir cu diamanturi drept taleri 200, şi două inele unul zamfir şi altul diamant drept taleri 150, care toate acestea se adună o sumă de taleri 10.000, şi după moartea d-ei, toată casa răposatului ce a pogorât la d-lui

---

[1] Briceag

[2] Jasp, piatră scumpă.

[3] Cf. doc. 390, 604.

[4] Năsturel, Neamul boerilor Pârscoveni.

[5] Cf. doc. 226 399 400 401 404 405 din care se vede că şi acest act emană de la Iordache clucerul Cantacuzino soţul Maricuţii Pârşcovencii şi fratele lui Constantin. Soţia acestuia era Smaranda Topliceanu.

[6] paftă.

de la părinţii noştrii, adică partea d-lui în moşia Măgureni cu muntele, cu viile, cu moară, cu casele şi cu toate sădirile, i moşia Valea lungă, i Edera, i Branciog, i Buda, i Lineşti, i două vătăşii de ţigani lăeţi şi vatră, toţi, iar încă de pe acum să-mi dea toate sineturile acelor moşii (Copie nesemnată în arhiva G. Gr. C.)

226. — 1802 Iunie 16. —Izvod de cheltueli la pogrebania d-ei cucoanei Zmaragda Măgureanu [1] ce la 24 de Mai anul 1802 s'au îngropat la Cernat în biserica hramul Sf. Nicolae, în totul 1142 taleri. Asemenea mi s'au dat şi mie de către d-lui clucer Grigore Hrisoscoleo, clironomul răposatei. Semnează protopop Nicolae Popovici al Haromsecului. (Arh. G. Gr. C.)

227. — 1802 Iunie 29. — Din râvna d-zeiască ne-am îndemnat de am făcut dar sf. biserici a Cernatului ce se prăznueşte hramul sf. Nicolae, unde s'au îngropat cumnată-mea şi soru-mea Zmaranda Cantacuzino, carele dăruire de taleri 500 şi un rând de odăjdii de mătase s'au făcut pentru sufletele noastre şi a răposaţilor ce din jos se însemnează, care aceşti bani se luară în mâna d-lui chir Stan Ţârcă Gormanul şi la trei juraţi ai sf. biserici.

Ctitorii cei vii
Grigore Hrisoscoleu
Maria, Dimitrie
Safta

Ctitorii cei morţi
Constantin, Smaranda ce s'au îngropat, Scarlat Hrisoscoleo, Rada, Mihai Topliceanu, Bălaşa, Ioan Cantacuzino, Maria, Radu, Maria

Aici sub această piatră s'a îngropat Smaranda soţia d-lui Constantin Cantacuzino clucer, fata stolnicului Topliceanu. Au răposat aici, la 1802 Mai 23. (Arh. G. Gr C.)

227 a. — 1802 Iunie 8. — Răposată cumnată-mea şi soră-mea Smaragda ce au ţinut întru căsătorie pe D-lui răposatul Clucerul Constantin Cantacuzino, prin diată lasă pe D-lui biv vel ban Scarlat Ghica, epitrop de a se urma întocmai diata, şi pentru căutarea sufletului, şi pentru osteneală ce va pune de a priveghia şi a difenderisi cele orânduite după dreptate îi lasă viile dela Sărată atât cele de zestre ale răposatei cât şi alte vii ce au cumpărat răposatul cumnatul nostru şi le lasă prin diată tot răposati.... Dăm şi noi aceasta carte D-lui împreună cu alte sineturi adică un zapis al stolnicesi Caterini Bălăcencii de vânzare, şi de danie.... iar celelalte vii ce sunt de zestre ale răposati ce răposatul cumnatul Dinu Çantacuzino i-au fost vândut viile răposati ce le avea de zestre în sud Slam Râmnic şi în locul acelora i-au dat pe cele dela Sărata.... are şi d-lui a da pentru sufletele acestor doi răposaţi dintr'aceste vii pe tot anul câte o sută vedre vin la Poiana Mărului după legătura ce o au aceşti doi răposaţi cu schitul.

Maria Clucereasă, Barbu Arion, Grigore Hrisoscoleu.
(Actele D-nei Smaranda G-ral Corlătescu, născ. Cocorăscu).

---

[1] Smaranda Cantacuzino cf. doc. 404. 405. Era soră cu Maria a lui Grigore Hrisoscoleu amândouă născute Topliceanu. V. doc. 227.

228. — 1808 Mai 31. — Constantin Călinescu biv treti log. către ispravnicii de Prahova pentru moara ce clucereasa Cantacuzino [1] o are la moşia Floreşti, Prahova, pe care moşie o stăpâneşte d'avalma cu domniţa Ecaterina [2] (Arh G. Gr. C.).

229. — 1809 Dec. 2. — Şerban Cantacuzino dă zapis cluceresii Maricuţii Cantacuzini pentru un schimb de ţigani (copie legalizată în Arh. G. Gr. C.).

230. — 1810 Iulie 15. — Foaia de zestre ce Canuţ sin clucer Dumitrache [3] dă nepoată-si Anica fiica răpos. frate-său Alecu medelnicer. Pe lângă scule, parte în Măgureni cumpărată dela gheneralul Mihai Cantacuzino de răpos. pah. Const. Hrisoscoleu şi dată zestre mamei Anicăi [4]. Parte din Valea lungă, Dâmboviţa, cumpărată dela gheneralul Mihai C. de răpos. Hrisoscoleu şi dată zestre mamei Anicăi jumătate, iar cealaltă jumătate este dată zestre soru-si (a Anicăi) Uţii căsătorită cu Costache Hiotu (Arh. G. Gr. C.).

231. — 1811 Aprilie 29. — Polcovnic cneaz Cantacuzino către întâiul divan, că având o moşie părintească anume Floreşti în Prahova, deavalma cu clucereasa cnejina Marina Cantacuzino [5] „şi ca unul ce mă aflu în slujbă împărătească, am venit „aice acum pentru puţină vreme şi nu pot să mai zăbovesc ca să se hotărască „această moşie şi pe toamnă este ca să viu iarăş înapoi, atunci voiu ruga pe slă„vitul divan de mi se va orândui un hotarnic ca să ne odihnească, dar fiindcă auz „că d-ei e să meargă la Viena şi poate când voiu veni eu, d-ei nu va fi aici şi se „va zăticni iarăş această hotărnicie, rog a i se porunci ca mergând să-şi lase aici „vechil în locu-i a fi de faţă la această hotărnicie ce se va urma" (Arh. G. Gr. C.).

232. — 1811 Iulie 28. — Către slăvitul divan şi comitet. După buiurdismà [6] slăvitului divan dela alăturata jalbă a d-ei cluceresei Marichi Cantacuzini, adunându-ne la un loc şi văzând că cererea ce face d-ei spre a i se alege din casa răpos. soţului ei, clucer Iordache Cantacuzino, lucrurile de zestre şi de clironomie, atât cele

---

[1] Marica născ. Pârşcoveanu, Cf. doc. 316, 638.

[2] Fiica lui Ion Vodă Mavrocordat, soţia lui Radu Cantacuzino † 1774 colonel cneaz în Rusia şi mama lui Nicolae Cantacuzino, general în Rusia, cf doc. 231.

[3] Stolnicul Dumitrache, 1788, cronicarul, clucer, e fiul lui Iordache zaraful şi nepot lui Iamandi Chiurcibaşa (Grecianu I 89). El cere la 1790 lipsa de zestre dela Nicolae Lipănescu treti vistier Are fiu pe Aleco treti vistier la 1790 (Iorga, Studii şi doc. III. 69-70. — Acad. Rom. Ms. 653 f. 9) apoi medelnicer, ginere lui Const. Hrisoscoleu (doc. 392 şi 406), pe Cănuţ (doc. din text) şi pe Răducanu care la 1822 e serdar şi ispravnic de Prahova. — Acel Dumitrache e deosebit de Dumitrache Varlaam, pitar la 1769, pah. 1779 (doc. 436), despre care genealogia Cantacuzinilor (ed. Iorga, 171, 176, 187, 512) spune că era căsătorit cu o vară primară a genealogistului şi căruia cunoaştem documentar două soţii: 1) pe Maria fiica vornicului Ştefan Pârscoveanu, văduva lui Balaccioglu, şi care era moartă la 1797 (Arh. St. Cond. 35 f. 85 şi 236. — Grecianu, genealogii I, 169) şi 2) pe Safta Brânceanu cu care a avut fiu pe Constantin puternicul boer dela începutul sec. al XIX-lea (doc. 597).—Un al treilea Dumitrache e paharnicul dela 1769, fost sfetnic al lui Stavrachi (genealogia Cant. 174, 176, 187) identic cu Dimitrie Fotache vel pah. în divan la 1764.

[4] Cf. doc. 405, 406.

[5] Cf. doc. 228. 315. 638.

[6] Poruncă.

ce sunt în păr cât şi cele ce lipsesc, s'au primit de slăvitul divan şi nici de pravilă i de pravilnicească condică nu este oprită, — am ales din foaia de zestre cele ce lipsesc şi lucrurile ce au moştenit d-ei după moartea răpos. taică-său vornicul Ştefan Pârscoveanu, din care acestea căte au fost le-am pus cu preţul lor, iar câte au fost nepreţuite le-am preţuit noi acum cu tahmin [1] însă cu scădere spre folosul copiilor şi s'au adunat acestea ce lipsesc în sumă de taleri 36.000 după cum se vede la însemnarea ce arătăm mai jos, însă cu taleri 25.000 preţul caselor celor vechi cu trei prăvălii i grădină pe loc moştenesc, ce le a avut d-ei clironomie, pe care stricându le răposatul au făcut alte case noi şi le a vândut în urmă d ei drept taleri 58.000. La care facere a caselor noi, măcar că am văzut în condica răposatului scriind cu slova lui că a cheltuit taleri 11.000 la cărămidă i şindrilă i lucrul zidarilor şi a lemnarilor afară din cheresteaoa cea măruntă, i var şi altele care s'au socotit a fi şi acestea alţi taleri 11.000, fac peste tot taleri 22.000 şi până la taleri 58.000 suma vânzării rămân taleri 36.000 ai binalelor vechi şi ai locului, dar noi am înduplecat pe clucereasa de a primit a fi preţul acestora taleri 25 000 şi pentru această lipsă de taleri 36.000 am găsit cu cale să se dea cluceresei 70 pog. vie la Sărata socotind pogonul pe taleri 400, şi moşia Pietroşani, Teleorman, st. 500 câte 16 taleri stânjenul, măcar că egumenul Comăneanu ce este vecin ne dete pliroforie că în vreme de pace moşia avea venit pe an cel mult taleri 60, iar de când cu rezmiriţa nu s'a putut lua nimic de pe dânsa. Iar pentru moşia Bogaţii st. 2.000 ce a dat-o soţul d-ei zestre, să i se dea moşia Valea lungă a casei răposatului, fiind amândouă într'un judeţ şi de o potrivă la venit. Iar pentru 82 suflete ţigani ce lipsesc din zestre, am înduplecat pe clucereasa să şi-i ia din casa răposatului fără prăsilă. Mai cere clucereasa să i se dea din casa răposatului parte de un copil. După pravilă s'ar fi cuvenit să i se dea un lucru nemişcător, dar negăsindu-se un asemenea lucru potrivit, am chibzuit că după ce va eşi casa răposatului de sub arendă, fiind vândut venitul pe trei ani dela trecutul sf. Gheorghe, din cât venit se va strânge pe tot anul a treia parte să fie a ei până ce copii vor veni în vârstă, iar atunci fie că copii vor urma tot aşa, fie că i se va da un acaret, să-l stăpânească catahrisis [2] cât va trăi. Am cercetat şi urmarea d-ei dela moartea soţului ei şi am văzut că a făcut catagrafie de toată starea casei şi a scos prin judecăţi şi osteneală 102 suflete de ţigani şi 3 acareturi ce erau perdute anume moşia Grozăvoaia, Saac, şi 25 pog. vie la Sărata şi o cârciumă ot muntele Zamora, Prahova. Iar din veniturile ce au intrat în mâna ei de peste tot taleri 106.450, a plătit taleri 35.015 datorii ale răposatului i taleri 13.502 la pogrăbanie i sărindare i pomeniri, i răscumpărătoarea a 9 pog. vie, i hotărnicii şi judecăţi; şi taleri 21.300 cheltuiala lui Costache copilu [3] ce este trimis la Viena şi la Paris spre învăţătură pe 4 ani, după poliţele neguţătorilor ce ne-a arătat şi taleri 36.000 chel-

---

[1] Cu aproximaţie, prin evaluare.

[2] Uzufruct.

[3] Caimacamul dela 1849.

tuiala casei pe trei ani, fiind veniturile moşiilor vândute, cuprinzând chiria casei, simbria la doi dascăli ai copilului de aici [1], îmbrăcăminte, slugi, cheltuiala cuhniei pe lună peste taleri 1.000, şi după scumpetea ce s'a urmat în acest an am socotit şi noi că nu este multă cheltuială 1.000 taleri pe lună. După sorocul de trei ani când se isprăveşte arenda moşiilor, d ei va da pe tot anul socoteală de întrebuinţarea celor două părţi de venit cuvenite copiilor la obrazul ce se va găsi cu cale a fi împreună epitrop.

Zestrea cluceresii a fost: taleri 3000 ce s'au luat de pe 2 moşii şi o vie de zestre; taleri 5000 scule, argintării şi caretă cu 6 telegari; taleri 25.000 casele cele vechi cu trei prăvălii; taleri 1.800 ce i s'au dat de surori când s'au împărţit; taleri 500 un inel de diamant dat de soţul ei zestre. — Apoi restul până la taleri 36000 sunt: 30 capete vite mari câte taleri 10; — 11 capete cai po taleri 10; — 40 oi po taleri 2; — 41 mătci stupi po taleri 2; — 2 vaci po taleri 7½; — 2 bivoliţe po taleri 25; — 27 capete râmători i împreună 63 taleri.

Periusia clucerului Iordache ce rămâne pe seama copiilor: moşiile Măgurenii Edera, Floreşti, Buda, Grozăvoaia, petec de moşie la Călmăţui, Buzău, moşioară la Sărata, Muscel, muntele Zamora, vie de 25 pog. la Măgureni, 500 ţigani de lae, 72 ţigani de vatră.

Intâiul divan şi comitet întăreşte la 18 Nov. 1811. Semnează Radu Golescu, Isaac Ralet, Mihalache Manu (Arh. St. Cond. domnească No. 69 f. 152.)

232a. — 1810. — Către Slăvitul întâiul divan şi comitet dela depart. de opt.

S'au înfăţişat la judecată clucereasă Marica Cantacuzini cu jalbă ce au dat pentru casa răposatului Scarlat Ghica zicând că răposata cumnată sa Smaragda clucereasa ce au fost soţie răposatului Constantin Cantacuzino fratele răposatului Iordache Cantacuzino soţul dumnea-ei, având poprite 12 pogoane din viile ot Sărată ale acelui răposat Constantin Cantacuzino drept lipsă de zestre din 42 pogoane ce sunt într'acea vie, care vie îi era prin simfonie lăsată de soţul ei să o stăpânească Smaranda şi să ia rodul dela toată via şi după moarte să-şi orânduiască acele 12 pogoane unde va voi ca o stăpână iar cealaltă vie să rămâie la casa răposatului soţului ei, dar răposatul Grigore Hrisoscoliu ca un epitrop şi clironom acelei răposati cumnatăsii Smarandi s'a pus de le-a hărăzit cu totul prin carte de danie răposatului banului Scarlat Ghica şi o stăpâneşte acum casa acestuia şi fiindcă acum şi-au adus şi scrisorile dinăuntru de unde le-au avut în păstrare, cere dreptate. Marica arată zapisul dat de Smaranda lui Iordache Cantacuzino pentru împărţeala periusiei lui Dinu Cantacuzino cu leat 1802 Martie 23 adeverit de mitropolitul Dositei (Filiti) de Banul Manolache Brâncoveanu, de Scarlat Ghica şi întărit de Mihai Vodă Sutzu prin care Smaranda dă lui Iordache din cele agonisite de soţul ei 10.000 taleri iar după moartea ei Iordache va moşteni toată casa lui Dinu pogorâtă de la părinţi [2].

---

[1] Grigore, tatăl lui G. Gr. Cantacuzino.

[2] v. doc. 225.

S'a arătat actul de la 8 Iunie 1802 [1]. Se arată si zapisul prin care Caterina Bălăceanca dărueşte nepotului ei Dinu Cantacuzino nişte pogoane de vie şi altă carte a aceleeaş din 1783 Decemvrie 14.

Judecată hotăreşte că tot ce trece peste 12 pogoane şi peste agonisitele lui Dinu Cantacuzino trebue să se dea la casa lui Iordache. (Actele D-nei Smaranda G-al Corlătescu născ. Cocorăscu.

233. — 1812 Aug, 12. — Tomiţă post. şi Chivu post. către isprăvnicatul de Dâmboviţa: Am mers la faţa locului în mahalaua bisericei Staicului de aici din Târgovişte ca să descoperim locul de case al cluceresii Maricăi Cantacuzini a răpos. clucer Iordache Cantacuzino, loc rămas moştenire din neam în neam de la boerii Cantacuzineşti. Mărturiseşte bătrânul Negoiţă Beznea de 80 ani, care şade mai la vale în mahalaoa bisericii Roşii ce se numeşte a lui Coadă vornicul [2]; acesta a arătat unde au fost casele lui Const. stolnicul Cantacuzino şi locul răpos. Ştefan Vodă Cantacuzino mai din sus de locul de case al răpos. spătar Mihai Cantacuzino ce se răzeşte cu locul cluceresei. Locul spătarului Mihai era acum al clironomilor lui, copiii medelnicerului Scarlat Hiotu [3]. Locul este între apa Ialomiţei, iazul morilor şi ulita mare. (Arh. G. Gr. C.)

234. — 1817 Iulie 4. — Mariţa Pârscoveanca hătmăneasa jeluieşte lui Vodă că un loc de casă ce are în Târgovişte e cotropit de orăşani (Arh. G. Gr. C.)

235. — 1817 Nov. 30. — Ispravnicii de Dâmboviţa Manolache pah. şi Petrache Arion arată că vechilul jeluitoarei Mariţa Pârscoveanu (vezi No. 234) a înfăţişat un sinet al răpos. Ştefan Cantacuzino i răposatului Const, Cantacuzino cu leat 1779 Fevr. 23 (de sunt ani 41) prin care aceştia (v. doc. 218) având de la strămoşi un loc în Târgovişte şi o vie părăsită în deal acolo, o hărăzesc nepotului lor Iordache Cantacuzino. De faţă la cercetare au fost şi pitarul Ion Brătescu, Pană logofeţelu fiu şi vechil al şetrăresi Biţii Matraca [4] (Arh. G. Gr. C.) cf. doc. 237.

236. — 1820 Aprilie 27. — Catagrafie de toate sineturile moşiilor i de alte lucruri care s'au găsit în lăzile d-ei răposatei Maricuţii Pârscovencii pe care a chemat-o milostivul D-zeu la 17 ale lunei lui Oct. leat 1819. Asemenea şi câtă cheltuială s'au făcut la îngropare şi până la 40 de zile i câţi bani a fost datoare.

Zapise privitoare la moşiile Edera, Prahova; Grozăvoaia, Saac; Sărata, Buzău; Pietroşani, Teleorman; Negraşi, Vlaşca; Răceni, Teleorman; Valea lungă, Dâmboviţa (şi un plic de zapise cele mincinoase ale sătenilor Lungeni); munţii Zamora Prahova; Măgureni, Prahova; Cătunu, Prahova; ţigani lăeţi şi ungureni; locul din Târgovişte.

---

[1] v. doc. 227 a.

[2] Cf. Iorga, Inscripţii, II. 354.

[3] Soţia lui Scarlat Hiotu, Zoiţa, era fiica lui Mihai Rudeanu care era şi el nepot de fiică spătarului Mihai.

[4] Bălaşa, soţia lui Panait Matraca, era fiica lui Radu Bărbătescu şi a Zoiţei Cantacuzino din ramura Şerban Vodă.

Sineturi pentru diaforaoa [1] cu pah. Nicolae Bălăcianu, și cu boerii Slătineni [2] Așezământul făcut de răposata cu celelalte surori ale d-ei, cu d-lui Dincă Grădișteanu pentru periusia răpos. Vornic Barbu Știrbei [3] Foaia de zestre a răposatei 1777. Hărțile moșiilor Grozăvoaia și Negrași. Hrisovul lui Mihai Vodă Suțu pentru toate moșiile

Bani:

5000 taleri de luat, cu zapis din 8 Fevr. 1819, de la chir Ianache Mimi, cu taleri 5 la pungă pe lună.

5000 „ cu zapis din 4 Ian. 1819, de la vornic Grigore Ralea, cu dobândă taleri 3 la pungă pe lună.

2000 taleri cu zapis din 14 Iunie 1818 de la căminarul Iancu Cocorăscu ginerele d-ei, cu dobânda 3 talere la pungă pe lună.

S'au găsit naht [4] într'o pungă:

600	taleri	în 24 mahmudele po taleri 25
75	„	în 5 galbeni împărățești po taleri 15
75	„	în 28 rubiele po taleri 2 și 90
245	„	în 35 diriclii po taleri 7
997	„	

Lucruri prin lăzi:

17 mosoare cu tort; 23 sculuri bumbac; 1 burdar [5] de argint; 1 toc de 5 pahare de clistar [6]; 10 perechi cuțite cu furculițele lor, de os negru; 7 linguri de cositor; 11 feligele [7]; 1 covor; 1 bucată pânză de olandă; 1 farfurie de argint pentru dulceață; 2 linguri mari de argint din care una este poleită; 9 linguri de argint pentru dulceață; 20 pereche cuțite de argint cu furculițele lor; 20 linguri de argint pentru masă; 2 pahare mici de argint pentru rachiu; 2 feligele mari pentru ceai; 1 iconiță de sf. apostoli Petru și Pavel; niște sf. moaște pecetluite într'o hârtie; 1 cruce cu sf. lemn; 1 ceasornic mic cu lanț de aur într'o pungă; 1 gear [8] negru

---

[1] Pricina

[2] Dimitrie, Iancu, Gheorghe, Mariuța și Luxandra (soția lui N. Bălăcianu) frați Slătineni erau fii lui Ioan Slătineanu și ai Smarandei Cantacuzino din ramura lui Pârvu fiul lui Drăghici cf. doc. 314. 411,

[3] Pah. Constantin și Grigore frați Grădișteni, serdarul Alecu Bengescu, biv vel log. Const. Bălăcianu, hătmăneasa Maricuța Cantacuzino născ. Pârșcoveanu, aga Const. Golescu, clucerul Const. Otetelișanu, serdarul Const. Lazarul (soț și vechil al Zoiții Pârșcoveanu (fostă Jianu) fac proces la 10 Iulie 1811 pentru anularea diatei răpos. vornic Barbu Știrbei și pentru desființarea adopțiunei de către acesta a lui Barbu (viitorul Barbu Vodă Știrbei) fiul lui Dimitrie Bibescu (Arh. St. Cond. veliților boeri No. 5 f. 29. caet 2) cf. doc. 559, 565.

[4] Numerar.

[5] Buhurdar, cădelniță.

[6] Cristal.

[7] Cești.

[8] Șal de India.

sadea cu căpătâe; un şal vechi ghiuvez[1] cu floricele mici peste tot; nişte mărgăritar mic al sf. icoane; o malotea[2] de ghermesut[3] fistichiu cu samur de trei ani vechi şi înlăuntru cu silviu[4]; o scurteică de malteh[5] noriu[6] cu samur; 7 tingiri cu capacele lor; 1 capac singur; 1 tingire de dulceaţă; 2 perechi de dramuri; un teas[7] de bae; o pereche piuliţe fără pisălog; 4 linguri de dulceaţă; 6 farfurii de argint; 6 suniele (?); 4 talere; 4 farfurii albastre mari; 2 farfurii albe.

Lucruri ce s'au împărţit din haine pentru sufletul răposatei: O scurteică de pambriu[8] verde cu samur; o scurteică de pambriu casău[9] cu cacom; o scurteică de pambriu purtată, casău, cu samur; o scurteică de pambriu verde cu samur; o rochie de floranţ[10] liliachiu; o rochie de pambriu verde cu floricele mici; o mamalucă[11] de postav negru; 2 rochi de batistă; 3 rochi de bazele[12]; 1 rochie percal; 1 rochie tulpan cusută pe poale; 1 pereche pantofi; 12 cămăşi batistă; 1 simizet cu horbote[13]; 12 perechi ciorapi; 1 boccea verde de pambriu cu chenar galben; un şal negru cu căpătâie şi cu flori peste tot, nou; un şal negru cu floricele, vechi.

Lucrurile ce s'au oprit, a se vinde: o caleaşcă veche; o caretă veche; o pereche telegari negrii.

Datoriile ce s'au găsit că avea răposata pe la neguţători: 800 taleri la chir Petrovici; 241 la Aghic armeanul; 183 la chir Becar; 98 la Marin cojocarul; 128 la Dumitru croitorul; 59 lui Maisel spiţer ce şade în dreptul Caramanlâului; 700 lui Gioanache spiţer; 50 lui Xiner spiţer; 800 plata a 8 doftori.

Câţi bani are să ia cuconu Costache fiul răposatei: 1091 taleri din cari 450 sunt pentru inginerul tocmit de răposata pentru harta moşiei Buda, iar 36 la odicoloane.

Câţi bani a cheltuit d-lui vornic Grigore Rale; 3637 taleri, din cari 1000 o poliţă a coconului Grigore, Oct. 8 de la Florenţa, iar 384 tot aşa altă poliţă de la Paris.

In cheltuelile de îngropare de 11.396 taleri se cuprind 300 taleri lui Ianache Caribol pentru îmbrăcămintele cu cari s'a făcut îngroparea; 600 taleri cucoanei Marghioalei fiica răposatei; 500 pentru mânăstirile de la sf. Agora; 300 la mân. Sinaia;

---

[1] Roşiu ca purpura.
[2] Haina femeiască lungă.
[3] Atlas din Alep.
[4] Un fel de samur.
[5] Mătase de Malta.
[6] Albastru.
[7] Tas, lighean, vas.
[8] Stofă de lână.
[9] Castaniu.
[10] Atlaz de Florenţa.
[11] Haină.
[12] Francez, urzeală de aţă şi bătătură de bumbac, subţire, cu desenuri.
[13] Guler cu dantele.

1200 pentru văduve sărace şi fete de măritat. Urmează alte sume pentru părastase Semnează: Iordache Slătineanu vel vornic [1], Mihail Ghica vel vornic, Grigore Ralea biv vel vornic, Ion Cocorăscu biv vel post.

Copie scoasă din cuvânt în cuvânt după cea adevărată catagrafie ce s'a făcut după moartea răposatei maicei noastre de d-lui vornicu Iordache Slătineanu şi de P. S. S. părintele vlădica Pogonianis. — 1824 Dec. 19. Urmează declaraţia fraţilor Cantacuzino că şi-au împărţit această avere şi că nu mai au pretenţii unul împotriva celuilalt, 1824. Dec. 19. (Arh. G. Gr. C.)

237. — 1825 Ian. 3. — Ion Brătescu pitar scrie lui Grigore Cantacuzino cu privire la un loc din Târgovişte de care actualul stăpân sau cotropitor chir Bănică zice că tată-său l-a cumpărat de la un Răducan judeţu, acesta de la un hagi Dumitru şi acesta de la boerii Cantacuzineşti, având chiar, zice, hrisov de la Ştefan Vodă Cantacuzino (Arh. G. Gr. C.) cf. doc. 235.

238. — 1834 Nov. 25. — Alexandru Vodă Ghica înalţă la rangul de vel clucer pe biv vel comis Grigore Cantacuzino „după slujbele ce cu osârdie ai arătat în „curgerea vremii de când te afli mădular la divanul de comerţ". (Arh. G. Gr. C.)

239. — 1835 Iulie 7. Subt această piatră se odihneşte oasele răposatului dumisale marele ban Matei Cantacuzino. Acest nobil strălucit din neamul prea puternicilor făcători de roduri s'au sfârşit la anul 1835 Iulie 7. (Inscripţie tombală de la Sf. Ion cel mare din Buc [2] (Copie în Arh. G. Gr. C.)

240. — 1837 Aug. 19. — Alexandru Dimitrie Ghica Voevod. Se adeverează precum cer numiţii, în acest atestat, însă d-lor Costache Cantacuzino vel log. şi secretar al statului şi Grigore Cantacuzino vel clucer, aşezaţi cu familia d-lor în capitala Bucureşti şi clironomi adevăraţi (ai) familiei Cantacuzino, împuterniciţi de drepturile acestei familii; se adaogă după a d-lor cerere, spre întemeiată încredinţare precum că ştiut este că la anul 1788 şi în vremea războiului în domnia domnului Nicolae Mavrogheni, având asigurate la măn. Poiana [3] toată mişcătoarea casei d-lor stare, şi toate documenturile cele vechi ale familiei şi proprietăţilor d-lor, s'au călcat această măn. de către oştire turcească şi jefuindu-se de toate lucrurile ce această măn. avea, cât şi alţi particulari asiguraseră acolo spre păstrare, apoi s'au şi ars de tot, şi ca un lucru ştiut de obşte şi mărturisit şi prin acturi judecătoreşti ce după vremi s'au dat în prigonirile ce au avut la proprietăţile d-lor, s'a dat această adeverinţă cu iscălitura şi pecetea noastră. (Semnătură autografă a domnului. Contrasemnat marele log. al dreptăţii Barbu Ştirbei. Original în Arh. G. Gr. C.)

241. — 1838 Iunie 5. — Grigore Cantacuzino şi Luxiţa Cantacuzino fiu şi fiică, scriu de la băile din Mehadia, Mândicăi Creţulescu [4] la Bucureşti în casa Grigore

---

[1] Traducătorul lui *Ahilevs la Skiros* (Iorga, Ist. lit. rom. în sec. XVIII, II 35—6. 434). Ginerele banului Dumitraşco Racoviţă (Arh. St. Cond. domnească 102, f. 179).

[2] Pe locul actualei Case de depuneri

[3] Cf. doc. 308. 616

[4] Smaranda Creţulescu născ. Conduratu, mama Luxiţei Cantacuzino născ. Creţulescu şi bunică despre mamă a lui G. Gr. C. V. doc. 292.

Cantacuzino. Au consultat pe medici pentru Luxița. Vor pleca la Viena zioa următoare. Așteaptă știri despre starea copiilor. (Arh. G. Gr. C.)

242. — 1838 Iunie 14. — Aceiași c. aceiaș. Pleacă prin Viena la Carlsbad. Pe drum au făcut cunoștință cu două doamne moldovence din familia beizadelelor Sutu care se duc tot la Carlsbad. Luxița cere să i se trimeată la Viena „cadifeaua" sa (ibid.)

243. — 1838 Iunie 21 Viena. — Aceiași c. aceiaș. Luxița e încântată de Viena unde face multe cumpărături de toaletă (ibid.)

244. — 1838 Iulie 11 st. n. Grégoire Cantacuzène către Lepetit architecte et entrepreneur de bâtimens à Bukarest. Fiindcă nu începe lucrările de reparație ale casei inspiră neîncredere soacrei lui Gr. C. Lepetit a avut o altercație cu un vătaf al lui Gr. C. fiind că Lepetit nu înțelege bine românește. Are o „vivacité naturelle" și s'a lăsat „emporté au delà des limites permises à un homme de bonne société". Casa să fie gata până la întoarcerea lui Gr. C. prin Sept. „Il faut, mon cher Lepetit, que „vous commenciez par laisser de côté tous les enfantillages et, en véritable français „aller chez M-me ma belle-mère lui demander pardon". Să întrebuințeze ghipsul de pe moșia lui Gr. C. Semnează „dévoué ami" Gr. C. (Arh. G. Gr. C.)

245. — 1838 Aug. 16. Marienbad. — Gr. și Luxița C. către Măndica Crețulescu. Cu ei se află și sora Marghioala[1] care va veni cu ei la Buc. Vorbește de efectul binefăcător al curei. (ibid.)

246. — 1838 Sept. 1. Marienbad. Aceiași c. aceiaș. Grigore C. a stat 6 săptămâni la Carlsbad, 4 la Marienbad și acum pleacă spre Viena. Luxița s'a însănătoșit Cere din nou fratelui său să-i trimită „copia domnească" la Viena prin scrisoare. recomandată. Se miră că amicul Manolache Băleanu nu i-a răspuns la trei scrisori. Luxița e mulțumită că a scăpat de tirania curei. Abia peste 14 zile vor fi la Viena, 10 zile drum și 4 zile oprire la Praga. (ibid.)

247. — 1838 Sept. 9. Viena. — Aceiași. Anunță înapoierea lor la Buc. peste câte-va zile. Au făcut multe cheltueli și multe cumpărături. (ibid)

248. — 1839. — Două spițe genealogice scrise de clucer Grigore Obedeanu. Una din ele, în formă de copac, are la rădăcină desinat în peniță un cap reprezintând pe Pârvul I stolnic Cantacuzino, care a ținut întâi în căsătorie pe Tigveanca (Arh. G. Gr. C.) [2]

249. — 1839 Mai 16. — Sub această piatră se odihnește roaba lui D-zeu logofeteasa Zoița Cantacuzin [3] soția d-lui marelui log. Constantin Cantacuzino, încetată din viață 1839 Mai 16. Tot aici se află odihnindu-se întru fericire socrii răposatei, G. Cantacuzino și Maria Cantacuzino (Inscripție tombală de la măn. Sf. Ion cel mare din Buc.) [4]

---

[1] Sora lui Grigore C., măritată 1) cu marele log. Const. Dudescu 2) cu maiorul austriac Kellery.

[2] O schiță la fel în actele mele, scrisă de bunica mea Maria Slătineanu.

[3] Fiica marelui log. Scarlat Slătineanu și a Catinchi Filipescu zisă Petaluda (fluturele) pentru ușurința ei la joc (cf. doc. 314).

[4] La dărâmarea bisericei Sf. Ion, osemintele au fost transportate la cimitirul Belu în cavoul Luxiței Gr. C.

250. — 1840 Mai 1. — Marie Kellerie din Raab c. „cher frère Grégoire“ la Buc. — Grigore C. era atunci vel clucer. Scrisoarea e privitoare la subvenţia trimestrială ce se trimetea Mariei prin mijlocirea lui Hillel B. Manoah. (Arh. G. Gr. C.)

251. — 1840 Iulie 24. — Carlsbad. Grigore Ç. arată că a sosit de 2 zile şi a găsit bine pe Luţica şi pe Iorgu [1].

252. — 1840 Aug. 18. — Grigore C., Luxiţa şi fiul Gheorghe din Franzensbad. Luţica urmează cura. Copilul Iorgu [1] e foarte neastâmpărat. Intreabă dacă s'a arendat Valea-lungă. Nădăjdueşte că la casa de la Floreşti zidăria s'a terminat şi s'a început învelitoarea. (ibid).

253. — 1840 Aug. 25. — Grigore C. dă informaţii în afacerea contractului cu Neculescu [2] şi se arată mulţumit că Mandica a procedat cu Neculescu tocmai după dorinţa lui Grigore C. Dă instrucţii privitor la construcţia casei de la Floreşti. Guvernanta copiilor din Bucureşti, deşi are fumuri, Luxiţa sfătueşte să fie păstrată. (ibid.)

254. — 1840 Sept. 5. — Aceiaşi. Iar despre casa de la Floreşti (ibid).

255. — 1840 Sept. 12. — Aceiaşi. Anunţă proectata lor călătorie la Paris (ibid).

256. — 1840 Sept. 21. — Francfurt pe Rin. Aceiaşi. (ibid).

257. — 1840 Sept. 22. Aceiaşi din Paris. Anunţă sosirea lor şi încearcă a arăta frumuseţile oraşului. (ibid).

258. — 1840 Nov. 2. — Aceiaşi tot din Paris.

259. — 1840 Nov. 10. — Paris. Scrisorile se pierd pe drum şi nu se primesc recomandate. Această scrisoare se trimete prin Iancu Ghica. Acesta va mărturisi de sănătatea Luxiţei şi va linişti pe mama ei, Mândica Creţulescu.

260. — 1840 Nov. 24. — Paris. Aceiaşi. Au făcut multe cunoştinţe în înalta aristocraţie. Se vor prezinta şi la curtea regală, având scrisori de recomandaţie de la o marchiză [3] care spune că se înrudeşte cu familia Cantacuzino. Iorgu e la pension la Paris. (ibid).

261. — 1840 Dec. 21. — Aceiaşi. Adresa lor este Boulevard des Capucines 11, (ibid).

262. — 1841 Aprilie 18/30. — Aceiaşi din Carlsbad. Luxiţa a reînceput cura. Va pleca la Franzensbad. Grigore C. arată cheltuelile vieţei la Paris, (ibid).

263. — 1841 Aprilie — Aceiaşi. Se interesează de ferestrele de la palatul din Floreşti, zicând să se facă bine fiind că sunt pentru totdeauna. Au scris la Viena pentru înlocuirea guvernantei de la Buc. care e bolnavă. (ibid).

264. — 1841 Iulie 6. — Grigore Cantacuzino, din Carlsbad, către baroneasa de Bellecotte la Paris, rue Blanche 39. „Aimable baronne, Une petite excursion dans la „Saxe et une légère indisposition“ l-au împiedicat de a răspunde mai curând. Un domn de Brouquens a trimis în Ţara Românească pe agentul său, d-l d'Herbenville [4]

---

[1] G. Gr. Cantacuzino.

[2] V. doc. 290—293.

[3] Marchiza Du Blaizel. O fată a beizadelei Radu Cantacuzino a fost căs. cu un Du Blaizel Marchiza a dăruit portretele lui Const. post. şi Şerban Vodă, care se află azi în casele G. Gr. C.

[4] Cf. Filitti, Domniile române sub Regulamentul organic, p. 211. — V. şi doc. 265.

pentru a cerceta moşiile lui Gr. C. Acesta a scris soacrăi sale la Buc. să primească pe agent, în aşteptare ca Gr. C. să se înapoieze el însuşi în ţară peste o lună. Este vorba ca Brouquens să meargă el însuşi în ţară peste a căuta şi mine de argint viu. Dacă se vor găsi „nous les entreprendrons en société d'après la parole d'honneur que „nous nous sommes donnée mutuellement de ne rien entreprendre sans ma participation".

265. — 1841 Sept. 8 — Grigore Cantacuzino, din Buc. către baroneasa de Bellecotte. Domnul Pécheux d'Herbenville a plecat. Cantacuzino l-a condus cu trăsura până la Giurgiu. Impresiile lui Pécheux sunt că nicăeri n'a văzut copaci aşa frumoşi şi aşa mari ca pe o moşie [1] a lui Cantacuzino. Intinderea moşiilor e mai mare decât credea. In afaceri de mine nu se pricepe. A găsit numai cusurul că râurile nu sunt canalizate şi fiind fost secetă mare anul acesta a găsit că nu-i umezeală destulă. „Il est très „possible que la fièvre qu'il a gagnée de son compagnon de voyage, de M. Bouquet [2] „ait contribué à irriter son aimable caractère au point de voir tout sous des couleurs „noires et avec degoût, car rien comme la maladie ne détériore l'humeur de l'homme" (Acad. Rom.)

266.—1845 Aug. 11/23. Certificat extrem de lăudăros dat lui Gronlier [3] de „prince Grégoire C. grand boyard de Valachie" (Arh. G. Gr. C.).

267.—1845 Dec. 14/26.—Grigore Cantacuzino, din Buc. către „mon cher monsieur Gronlier" în Franţa.—Gr. C. primise scrisoare de la Gronlier prin Stavropulo secretarul consulului grec. Incotro va călători Gronlier? Oare spre Roma „siège du S-t „Pontife vicaire de Dieu et plus que lui encore à ce qu'assurent les vrais croyants „apostoliques romains"? Va găsi oare Gronlier la Montauban, unde se află, timpul să se gândească la ceva articole de gazetă „pour ce pauvre pays Romain qui gémit „depuis si longtemps, quoiqu'il conserve encore la langue, les usages et le génie „de ses ancêtres et pour lequel aucun homme intelligent et philantrope ne s'est „trouvè pour lui tendre une main secourable et le présenter à ses compatriotes „civilisés qui ne se doutent même pas de l'éxistence de ses frères". Profesia lui Gr. C. este că credinţa şi caritatea ne scapă. "Si tout le monde la suivait les hommes „seraient tous comme des bons frères". Soacra lui Gr. C. s'a mutat în casa nouă şi frumoasă, aşa că Gr. C. are mai mult loc acum. Pe lângă fiul său Gheorghe sunt dascăli Cornelides şi de Perboyve. Gheorghe sfârşise Eclogele lui Vergiliu şi scanda versuri latine. A început algebra.—Gr. C. caută o institutrice franceză pentru fete, care să cunoască muzica, pictura şi lucru manual. Vorbind de o scrisoare a abatelui Marcelin, Gr. C. zice că convingerile acelui preot ar trebui proclamate sus şi tare pentru ca religia să fie „épurée, et toutes les superstitions disparaitraient devant la vérité évangélique". Şi Jean Mano [4] regretă pe Gronlier. Semnează „dévoué ami" (Arh. G. Gr. C.)

---

[1] Singurenii.

[2] Cf. Filitti, Domniile române sub Reg. organic, p. 442 n. 1.

[3] Fost patru ani preceptor al lui G. Gr. C.

[4] Zis „le grec", om de casă al Cantacuzinilor.

268.—1846 Martie 1. — Prin două acte de învoială scrise de astăzi ce într'o unire cu soru-mea Smaragda log. Cocorasca și cumnată-mea d-ei vorniceasa Luxița Cantacuzini am făcut cu cumnatul nostru François Keleri pentru rămasurile de clironomie ale răposatei soră-mi Maria Keleri născută Cantacuzini, asigurând d-lui o dare pe viață de 400 galbeni împărățești pe fie care an a-i răspunde pe tot anul în două simestruri. Ca să nu se întâmple întârziere la trimiterea acestor bani și să plătim alte osebite cheltueli pentru întârziere după cum prin acele înscrisuri ne-am legat către cumnatul nostru, m'au însărcinat pe mine d-ei cumnată mea vorniceasa Luxița Cantacuzini a plăti eu cumnatului Keleri regulat și partea ce-i este datoare d-ei a răspunde pe tot anul după acele înscrisuri, și spre a mea siguranție mi-au depus d-ei 1.750 galbeni împărățești ca să stea la mine cu dobândă de câte 8% pe an și dintr'aceștia să se plătească cumnatului Keleri galbeni 133 analogonul cuvenit din partea d-ei la acei galbeni 400 pe an. Prisosul de 7 galbeni să-l întrebuințez pentru curs, polițe și cheltuelile comisionurilor bangherului (*sic*) prin care se vor trimite banii, în câtă vreme se va afla în viață cumnată-meu. Iar (ferească D-zeu) încetând din viață cumnatu-meu, atunci îi voi întoarce d-ei acești galbeni. (ss) Constantin Cantacuzino (Arh. G. Gr. C.).

269.—1849 Mai 7. — Cantacouzinka près de Voznesensk. — P(rince) Rodolphe Cantacuzène [1] général, către S. E. Monsieur Constantin Cantacuzène, caimacam de la Principauté.—Cher cousin, Au moment où tout en restant aux gardes, je devais être ataché aux trouppes qui occupent la Valachie, une chute malheureuse a changée ma carière et mes souhaits les plus ardens d'apporter aussi mon obole pour le bonheur de la Principauté ont été déçues pour le moment. J'espérais pouvoir appuyer les efforts de tous les véritables patriotes dans leur ferme conviction que la tranquilité et la prospérité du pays dépendent de leur unanime volonté secondée par le gouv-t russe comme coréligionaire et protecteur depuis Pierre le grand des deux P-tés.

Vous n'ignorez pas, cher cousin, les sacrifices de tout genre et les preuves d'atachement que notre famille a donné à la P-té et à la Russie, l'histoire peut témoigner les hauts faits de Sherban, Michel, Thomas, Etienne, les services rendus plus tard par Pirvul, Michel, mon grand père Radou, mon oncle Jean [2] et enfin par mon père [3], aussi vous ne saurez croire combien j'ai été fier que c'est encore un Cantacuzène qui guidé par l'amour de son pays lui apporte le tribut de son dévoûment. Je suis charmé de vous dire qu'à Pétersbourg on vous rend pleine justice ce qui me fait d'autant plus de plaisir que des liens de parenté et d'amitié nous unissent. Vous connaissant intimement je me fesais un devoir de vous mettre toujours au premier rang parmi les boyards dignent de soutenir les intérêts du pays.

Votre nomination au poste de Kaimakam suivis de près la note que j'ai eu le

---

[1] Scobrător din colonelul Radu Cantacuzino, fratele genealogistului Mihai. — Am respectat ortografia originalului.

[2] Vel spătarul de la 1789.

[3] Generalul rus Nicolae Cantacuzino.

bonheur de présenter à S. M. l'Empereur par l'entremise de S. A. I-le le grand duc Michel et dans laquelle j'ai exposé ce que la P-té peut espérer de tout Boyard dévoué à la belle cause mais soutenu uniquement par le gouv-t russe; en indiquant les faits historiques du passé, j'ai parlé des services rendus par notre famille et surtout par les personnages plus haut mentionnés.

En vous exprimant tout le regret que j'ai de ne pouvoir me rendre auprès de vous pour le moment à cause de ma santé, nous nous recommandons ma femme et moi à votre bonne amitié, j'en fais autant pour tous les votres. Au revoir, cher cousin, tout à vous de cœur.

(P. S.) Soyez şi aimable de prendre sous votre protection Proorotschi qui ne doit pas être dans un état trés florissant.

(Arh. G. Gr. C.).

270. — 1884 Ian. 13. — Cernik, via Sissek, Esclavonie. Contele Henri O'Donell către S. E. Georges Gr. Cantacuzène la Nice, France, arătând că originalul diplomei imperiale date lui Radu Cantacuzino pentru conferirea ordinului Sf. Gheorghe, se află în familia O'Donell de la anul 1760 când s'a făcut căsătoria Leopoldinei Cantacuzino cu gheneralul conte Henri O'Donell.

(Arh. G. Gr. C.) [1].

---

[1] Azi originalul se află în arhiva G. Gr. C. — O reproducere fotografică în *Albumul familiei Cantacuzino*. Buc, Minerva 1902. Textul publicat în Iorga, Doc. Cant. p. 195—8.

MOȘIA CĂTUNU

(Vezi Valea-Lungă)

MOȘIA CĂZĂNEȘTI (Ialomița)

---

271. — 7122 (1614) Iunie 30. — Radu Voevod, dă poruncă lui Dan și fratelui său Voicilă fiii lui Stan Voicilov, să le fie moșie în Căzăneștii de sus, Ialomița, partea lui Badea din Fefelei 50 st. cumpărați de Stan dela Badea cu 5 000 aspri. Să le fie tot în Căzănești de sus partea lui Stan din Dobroței 25 st, din moșia ce se numește Hădărasca, cumpărați pe 25 taleri ferecați de argint încă din zilele Mihnii Vodă. Și iar să le fie moșie la Milești partea ce se chiamă Băștulească st. 90. Domnul întărește și reînoește hrisoavele pe cari Dan și Voicilă le perduseră fiind pribegi. Divan. Enache vel ban (Catargi), Cârstea vel vornic [1], Vintilă (Corbeanu), vel log., Dediul vel vistier, Leca spătar (Rudeanu) [2], Mihalache stolnic, Bratu comis, Lupu pah., Bernard vel post. Scrie lepădat log. în Târgoviște. — Pergam. slav. Pecete hârtie. Trad. Doicescu.

272. — 7123 (1615) Aprilie. — Radul Voevod fiul lui Mihnea Voevod către Dan și frate-său Voicilă fii lui Stan din Căzănești ca să le fie moșie în Căzănești din partea Badei tatăl lui Frosin st. 50, cumpărați de Stan dela Badea cu 5.000 aspri încă din zilele Mihni Vodă. După aceia Badea el s'au fost iertat de către Stan de vecinie, iar după moartea Badei asemenea au iertat și fiul lui Badea pe unchiul său Stan și pe fii lui de vecinie în zilele Mihni Vodă. Iar acum Frosin fiul Badei a făcut înfrățire cu Dan fiul lui Stan în biserică și s'au legat înaintea fecioarei Maria și a dăruit Frosin lui Dan 10 st. de moșie din partea lui, iar Dan lui Frosin un cal bun. Apoi Dan cu fratele său Voicilă au cumpărat dela înfrățitul lor Frosin din Fefelei toată partea lui de moșie din Căzănești st. 90 cu 5000 aspri gata. Divan: Enache (Catargi) vel ban Craiovei, Ghiurghi vel vornic, Vintilă (Corbeanu) vel log., Dediul vel vist., Leca (Rudeanu) vel spătar, Mihalache vel stolnic, Bratu vel comis, Lupu

---

[1] V. nota dela doc. 102.

[2] V. nota la doc. 109.

vel pah., Bernad vel post. Scrie Stan log. nepotul lui Stan log. cel bătrân în Târgovişte (Pergament slav. Pecete hârtie. Trad. Doicescu. Arh. G. Gr. C.).

273. — 1835 Fevr. 1. — Foaia de zestre a Irinii fiica căminarului Iorgu Văcărescu, la căsătoria ei cu Nicolae Băleanul biv vel clucer. Moşiile Căzăneşti (Ialomiţa) şi Scăeni[1] (Buzău). Moşia Căzăneşti se mărgineşte cu Măneasca a măn. Gruiu şi Măneasca a fraţilor Ghica, cu Mileasca şi Cocora ale Statului[2]. (Actele moşiei Căzăneşti la Creditul rural).

---

[1] Actele moşiei Scăeni, în această publicaţie.

[2] Foste pendinte de mân. Mărgineni şi de St. Gheorghe.

SMARANDA KRETZULESCU
născ. Condurata
Bunica despre mamă a lui G. Gr. Cantacuzino
(Portret în ulei, de Dan, în palatul Cantacuzino)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

FAMILIA CREȚULESCU [1]

374. — 7164 (1656) Iulie 14. — Cartea lui Const. Șerban Voevod către Radul log. Crețulescu [2] ca să fie volnic să lepede banii lui Dumitrașco ce a fost comișel, pentru moșia dela Luciani [3] partea lui Dumitrașco comis snă Stanciul comis, pentru că această ocină se trage de moșie dela moșia Radului log și se hotărăște cu satul Crețulești și este mai moștean Radu log. de toți pe acea moșie, cum citesc și cărțile cele bătrâne. Și pe Stanciu comisu cu multă rugăciune l-a lăsat Stan log. [4] de a cumpărat acolea, iar când a fost acum un an s'a sculat feciorul lui Dumitrașco anume Preda de a vândut această ocină lui Crăciun roșiu fără știrea Radului log. Deci Radu log. a dat banii toți înapoi lui Crăciun și a rămas ocina pe seama lui. Apoi Ispas fratele lui Dumitrașco comis veni la Radu log. cu multă rugăciune ca să dea el banii și să ție ocina frăține-său. Deci Radu log. i-a dat voie însă banii să fie ai lui nu ai altora. Ispas așa s'a prins că sunt banii ai lui, iar acum se află că ocina este cumpărată în tainâ pe ascuns de Dumitrașco. (Original. Semn. autogr. Pecete mică chinovar. (Arh. G. Gr. C.).

275. — 1657 Martie. — Zapisul lui Costea log. brat Ghinei vist. [5] prin care vinde lui Radu log. Crețulescu st. 62 din satul Găliganul, Vlașca, cumpărați dela Tatul și Badea cu frații. (Arh. G. Gr. C.).

276. 7169 (1661) Martie 8. — Mardare călugărul ot Lucieni, Ilfov, ce s'au chemat mirenește Manolache, dă zapis Radului vel log. Crețulescu că-i vinde partea lui de moșie din sat din Lucieni pe Colentina st. 35 po bani 40 stânjenul (Arh. G. Gr. C.).

277. — 7169 (1661) Martie 30. — Florea sin Drăgănel ot Racoviță sud Vlașca, dă zapis lui Radu vel log. Crețulescu că i-a vândut partea lui din sat din Racoviță cât se va alege, moșie fără de rumâni, drept ughi 10 [6].

277 bis — 7169 (1661) Martie 31. — Staico, Voico, Micul și Ion feciorii lui Baicol ot Poiana lui Bran ot sud Dâmb(oviță) dau zapis la mâna lui Radu log. Crețulescu că i s'au vândut lui rumâni cu o jumătate de funie de ocină din Piscul Deduleștilor drept bani gata ughi 36. (Arh. G. Gr. C.).

---

[1] Din care s'a tras Luxița Gr. Cantacuzino, mama lui G. Gr. C.

[2] Cf. doc. 686: Radu Stanovici.

[3] V. și doc. 276, 279, 691.

[4] Tatăl lui Radu log. Crețulescu. Stan log. a fost căs. cu Stanca Grecianu fiica Fierii log.

[5] Vezi Const. Căp. ed. Iorga, 128 n. 3.

[6] Alte vânzări către Radu Crețulescu în moșia Racoviță: 1658 dec. 18 de către Ion din Luceni sin Dumitrașco comis vnuc Stanciu comis; 1660 Iunie 16 de către Stanciul lui Finat și alții.

278. — 7169 (1661) Iulie 15. — Arvat fratele lui Manolache călugăru, nepotu banului Dragomir [1] dă zapis lui sin Toader spătărelu că-i vinde 8 st. din Lucieni. (Arh. G. Gr. C.).

279. — 7170 (1662) Iunie 8. — Sin Toader spătărelu dă zapis lui Radu vel log. Crețulescu că a cumpărat 30 st. din Luceni dela Oprișa fata lui Manolache, și 8 st. dela Harvat fratele lui Manolache nepot banului Dragomir, dar fiind Radu log. mai volnic a cumpăra căci este moștean acolo, a înapoiat banii (Arh. G. Gr. C.).

280. — 7171 (1662) Dec. 7. — Stan sin Vasile dă zapis lui Radu vel log. Crețulescu că a cumpărat 20 st. ocină în Luceni, Ilfov, dela Stancea fata popii Manea ot Brătulești, iar apoi prinzând de veste Radu log. și fiind volnic căci este moștean acolea într'această ocină, a dat lui Stan banii înapoi și a luat ocina. Semnează Pătrașco cuparul Bălăcianu, Stroe vistier,.... căp. ot Breaza,... ot Vizurești. (Arh. G. Gr. C.).

281. — 7171 (1663) Martie 8. — Alixandru fiul lui Ivan ot Gemenile [2], Dâmbovița, dă zapis lui Radu Crețulescu vel log. că i-a vândut ocina lui din sat din Gemenile însă să se știe și delnițele anume: delnița Turlei a lui Gorun, a lui Pădurici, apoi și ocina ce se chiamă boerească pe care o împarte în două cu unchiu-său Oancea însă ocină fără de rumâni. Semnează Radu vel clucer Cocorăscu, Vladul log. Cocorăscu. (Arh. G. Gr. C.).

282. — 7174 (1666) Fevr. 26. — Radu Leon Voevod lui Radu Crețulescu vel log. și fratelui său Pădure post. sin Stan log. ot Crețulești ca să le fie satul Dârza, Ilfov, partea Rudenilor toată, pentru că au cumpărat dela Tudosie pah. nepotul jupânesei Despinei Rudeanca [3] drept ughi 415; și iar să le fie moșia Buciumeni pe Colentina cumpărată dela Colțea clucer Doicescu. Și iar să le fie jumătate din satul Periș, toată partea Rudenilor și cu rumânii anume.... cumpărată dela Radul post. Rudeanu și dela fratele lui, Vladul pah. [4] și dela vărul lui, Dumitrașco clucer [5]. Și iar să le fie niște rumâni anume... care șed pe moșia Perișului precum s'au vândut ei a fi rumâni, cu zapisele lor. Divan. Gheorghe vel ban (Băleanu), Mareș (Băjescu) vel

---

[1] Poate acelaș cu Dragomir vel vornic la 1648 văr cu Dumitru Filișanu și nepot banului Dobromir (Hrisovul Buzeștilor din 1656, în Rev. Tinerimea română, anul 1898 pag. 119. — Bulet. com. monum. ist. V. 184) Dobromir are fiu pe Mihai post. care are moș despre mamă pe Manea fiul lui Mogoș din neamul cărora era și mama vestiților frați Buzești. (Ștefulescu, Gorjiul istoric, 203. — Stoica Nicolaescu, Slavo-române 278-9). — Dobromir e cumnat prin soție cu Gheorghe din Corbi (căsătorit cu sora Tomanei, v. doc. 673) având nepot pe Oprea fiul lui Gheorghe. Alți trei fii ai lui Gheorghe, Chirca ot Corbi, Ivan din Ruda și (?) Teodosie vel log. încep șirul boerilor zișI Rudeni, prin încuscrire cu boerii dela Ruda (Rev. de ist. arh. și fil. X², 228—9, 230—2). V. și doc. 282, 691.

[2] Cf. doc. 658, 695.

[3] Tudosie Rudeanu era fiul mitropolitului Teofil al Ungro Vlahiei (Rev. de ist. arh. și fil. XI¹, 298) care era frate (?) cu Ivan ot Ruda soțul Despinei fiica lui Vintilă pah. din Balotești.—

[4] Fii lui Vlad Rudeanu, log. soț și el al unei Despine.

[5] Spineanu și Țânțareanu, frate cu Mihai spătar Coțofcanu.

vornic, Ianache Hartofilachie [1] vel vist., Drăghici Cantacuzino vel spătar, Neagoe vel clucer (Săcuianu), Dumitrașco vel stolnic, Gheorghe vel comis, Necula vel pah., Șerban Cantacuzino vel post. Ispravnic Radu Năsturel vtori log. Scrie Dumitrașco log. la București. Copie veche de Chiriță dascălul slovenesc. (Arh. G. Gr. C.).

283. — 7175 (1667) Ian. 10. — Oancea portărel ot Gemenile dă zapis Radului vel log. Crețulescu „că mi-au făcut d-lui bine de mi-au dat lei 45 cin ughi 30 și eu „am pus zălog la d-lui pe Oprea rumânul din Gemenile cu doi feciori și cu delnița „lui de acolo și am pus zi până la paște, iar de nu voi da banii la paște să fie ru- „mânul cu feciorii lui și cu delnița stătătoare“ (Arh. G. Gr. C.).

284. — 7176 (1668 Martie 3. — Stoian feciorul Voinii vinde lui Radu Crețulescu vel log. 8 st. din Luceni despre Colentina (Arh. G. Gr. C.)

285. — (1672) Mai 23. — Radu vel log. Crețulescu și frate-său Pădure post. dau zapis lui Raico și feciorului lui anume Nedelco din Brătulești că le-au vândut ocină în Luceni st. 20 drept ughi 4½ cumpărați de la rudeniile popii Manii ot Brătulești (Arh. G. Gr. C.)

286.—7228 (1720) Ian. 24.—Nicolae Alexandru (Mavrocordat) Voevod lui Iordache Crețulescu vel log. să ție toată partea de moșie din Breaza, Prahova, câtă ar fi a lui Gheorghe Cantacuzino beizadea [2]. Moșia se dă lui Crețulescu pentru dreaptă și credincioasă slujbă ce slujește domniei și țărei. Divan: Radu Popescu vel vornic, Iordache Crețulescu vel log., Dumitrache Ramadan vel spătar, Grigore Halepinschi vel vist., Manolache vel clucer, Ianachi Stama vel post., Nicolae Ruset vel pah., Matei Crețulescu vel stolnic, Constantin Băleanu vel comis, Panaioti [3] vel sluger, Grigore Grecianu vel serdar, Barbu Merișanu vel pitar, ispravnic Constantin Văcărescu vtori log. Scrie Grigore log. Conțescu biv treti vist. (Original hârtie. Pecete hârtie. Arh. G. Gr. C.)

287. — 7251 (1743) Martie 20. — Copie de pe foaia de împărțeala moșiilor ce am [4] de la cumnatu Radu Bujoreanu cum arată în jos anume. Foița de împărțeala moșiilor ce s'au venit în partea cumnatului Matei Crețulescu biv treti post. cum arată în jos anume, însă după moartea d-lui neni Șerban (Bujoreanu): Moșia Călcești cu toate hotarele ei: Bălăria, Singureni [5], Gorgani, Gulbavi; Copăceni, Vlașca pe Argeș. Porumbreni cu hotarele: Dudești i limba de loc, Broșteni, Murgi, Puțintei și Futești; Roata, Vlașca; Bârsanu, Vlașca; Flămânda, Comănești Buciumeni cu hotarele: Niculești, Hlăpeasca, Dudeasca, Fărăineasca, Căneasca; Orbeasca cu hotarele: Balomirești Brătășani și Cocoșani, Teleorman; 40 pogoane vie la Sărata. Nucșoara cu toate hotarele ei și cu rumânii și cu cei munți. Semnează Radu Bujoreanu (Arh. G. Gr. C.)

288. — 7259 (1751) Iulie 4. — Grigore Ghica Voevod lui Matei Crețulescu biv

---

[1] Hartofilax al Marei Biserici.

[2] cf. doc. 201 și Iorga, Doc. Cant. 251.

[3] Socrul Domnului. V. doc. 201.

[4] Adică ce are Matei Șetraru Crețulescu. V. doc. 288.

[5] Actele moșiei Singureni în această colecție.

vel șetrar ca să ție toate cele ce i s'au dat în stăpânire de ale răpos. Șerban Grădișteanu feciorul Bunei vornic fiind unchiul Smaragdei jupânesei lui Matei, cu bună pace de către Radu i frate-său Dumitrașco Bujoreni, după așezământurile ce și-au făcut prin zapis cu Radul Buj(oreanu) tatăl lor, la leat 7251 [1] și 7256, pentru că vornicul Bunea Grădișteanu [2] având fecior numai pe numitul Șerban a avut 2 fete anume Maria i Bălașa, și pe Maria luând-o soție Matei Brăiloiul au făcut pe Anița ce a ținut-o Radu Bujoreanu cu care au făcut pe Radu și Dumitrașco, iar pe Bălașa a ținut-o Dumitru doftoru Notara și au făcut pe Smaragda jupâneasa șetrarului Matei [3]. Deci dar Șerban Grădișteanu murind aici în țară când stăpânea Nemții partea țării de peste Olt, pe mult puțin ce i-a rămas economie a clironomisit Bălașa fiindu-i soră, și după moartea Bălasii, Zmaragda fie-sa, jupâneasa șetrarului Matei, pentru că sora Maria cu fie-sa Anița ce a ținut-o Radu Bujoreanu fiind cu șederea peste Olt nu avea moșie să treacă dincoace de Olt să stăpânească cevaș. Iar după ce s'a luat și partea țării de peste Olt tot sub stăpânirea domniei [4] și viind Radul Bujoreanul aici, a căutat și el clironomie de la Șerban Grădișteanu la Matei șetrar, și a făcut împărțeală prin foi iscălite dând Bujoreanu și zapis de așezământ la mâna șetrarului Matei, întărit și de mitropolitul Neofit, și velitii boeri, și a fost Bujoreanul odihnit cinci ani și mai mult, iar apoi la leat 7256 (1748) Radu Bujoreanu ca un om fără de socoteală și nestatornic a dat jalbă la domnie [5] zicând cum că l-a înșelat Matei șetraru și domnul a orânduit pe Constantin Brâncoveanu vel log. ca să cerceteze așezământul și să facă de iznoavă împărțeala de toată casa vornicului Bunei. Bujoreanu n'a primit altă împărțeală ci a căzut cu rugăciune la Matei șetrar ca să-i mai dea cevaș și să rămâe odihnit tot pe acel așezământ și Matei a primit de s'a mai încărcat cu taleri 750 cari bani era dator Bujoreanu pe la unii alții și i-a plătit Matei șetrar. Și a întărit (Bujoreanu) așezământul cu a doua scrisoare cum că este mulțumit și de se va mai scula să fie de rușine și s'a întărit de mitropolitul Neofit și de boeri, și a avut Matei odihnă trei ani în care vreme a murit Radu Bujoreanu. Acum s'au sculat feciorii lui, Radu și Dumitrașco, zicând că tatăl lor n'a avut nici o treabă să facă împărțeala la cele ce au fost ale mumei lor și au cerut nouă împărțeală, numai pe iconomică ce a rămas de la Șerban Grădișteanu. Dar de vreme ce domnul vede scrisorile tatălui lor în care el însuși mărturisește cum că

---

[1] V. doc. 287.

[2] E vorba de Bunea II, vel armaș 1696, vel comis 1701 vel vornic 1714 nepot de fiu lui Bunea I (v. doc. 1 nota). — Bunea II a fost frate cu (Constantin) Climent ieromonah. (cf. doc, 732.)

[3] Matei II Crețulescu a fost fiul lui Matei I Crețulescu vel stolnic a cărui frumoasă diată din 1717 s'a publicat în Iorga, Doc. Cant. 500. — Acest Matei stolnicul a fost căsătorit 1) cu Zamfira fiica banului Vintilă Corbeanu cu care a avut o fiică Ancuța căs. cu Pătrașco post. Bălăcianu; 2) cu Zoița fiica beizadelei Iordache Rosetti fiul lui Antonie Vodă; din această căsătorie s'a născut între alții, și Matei II șetrarul soțul Smarandei Notara, zisă de pe mamă Grădișteanu, și străbunică a Luxiții Gr. Cantacuzino.

[4] Prin tratatul de la Belgrad, 1739.

[5] Era domn tot Grigore Ghica, cel ce dă acum hrisovul.

scotocind foaia de zestre a soacră-si Maria, cu foaia de zestre a Bălaşii soacra lui Matei şetrar, a căzut mult mai mare foaia soacră-si Maria, şi mai vede domnul că alţi moştenitori n'au rămas vornicului Bunei Grădişteanu afară de cele 2 fete Maria şi Bălaşa, socoteşte domnul că nu este cu cale a lua o soră mai mult de cât alta, nefiind alt frate clironom la mijloc, şi hotărăşte ca toată casa vornicului Bunei împreună cu amândouă foile de zestre să se pue toate la mijloc şi să se împarţă frăţeşte, orânduindu-i la mitropolit şi la vel log. să le facă sinisfora [1]. Dar fiindcă numiţii Bujoreni ca nişte oameni răi şi îndărătnici n'au vrut să scoată foaia de zestre a moaşei lor, puind pricină că n'o găsesc deşi li s'au dat două soroace şi cu tâmpizlâcuri tot prelungesc vremea, domnul întăreşte vechiul aşezământ. Divan Barbu Văcărescu vel ban, Constantin Năsturel vel vornic, Constantin Brâncoveanu vel log. Nicolae Roset vel spătar, Ştefan Văcărescu vel vist., Dumitraşco Racoviţă vel clucer, Dumitraşco Sturza vel post., (loc alb [2]) Hrisoscoleu vel comis, Const. Obedeanu vel pah., Toma Creţulescu vel stolnic, Manolache vel sluger, Stavro vel pitar, Scrie popa Florea dascălul de la şcoala domnească cea slovenească. (Original hârtie. Pecete hârtie. Semn autogr. Arh. G. Gr. C,)

289. — 1775 Dec. 18. — Porunca lui Alex. Ipsilanti Voevod la jalba biv vel. pah. [3] Matei Creţulescu cum că pe moşia lui, Creţuleşti, Ilfov, are pădure poprită care din întâmplarea trecutei vremi foarte s'au stricat, cum şi acum o taie unii şi alţii, cerând Creţulescu a o avea şi de acum poprită. Deci, după vechiul obicei Domnul dă această carte la mâna omului ce-l va avea orânduit Creţulescu, cu care să aibă a apăra acea pădure neîngăduind pe nimeni să tae fără voia stăpânului moşiei (Arh. G. Gr. C.).

290. — 1793 Aug. 24. — Ion Creţulescu biv vel medelnicer jeluieşte domnului că cumnatu-său Const. Brezoianu [4], pe care Creţulescu l-a înzestrat cu 2000 st. moşie în Vlaşca, necrezând că va fi această sumă de stânjeni, s'a plâns la Mihai Vodă (Suţu) şi întâmplându-se boala ciumei nu s'a cercetat atunci pricina. Acum Brezoianu supărând iar pe Creţulescu, acesta cere domnului (Moruzi) să orânduiască hotarnic. S'a orânduit sluger Barbu Ciorogârleanu şi a eşit prisos st. 1.233 pe care Creţulescu îi cere înapoi (Arh. G. Gr. C.).

291. — 1801 Iulie 20. — Moşnenii Poenari dau zapis biv vel căminarului Ioniţă Creţulescu că având el parte în moşia lor Poenari 19 delniţe, partea unui Coman şi a fratelui său Drăghici, s'au hotărnicit şi au deosebit lui Creţulescu din moşie masă st. 38 cari s'au lipit de moşia lui (Arh. G. Gr. C.).

292. — 1811 Mai 15. — Impărţeala periusiei [5] părinteşti a fraţilor Creţuleşti,

---

[1] Raportarea zestrei.

[2] Nicolae, v. Galeşescu, Eforia Spitalelor, 236.

[3] Şetrarul de la 1751. Doc. 288.

[4] Soţul Anastasiei sora lui Ioniţă Creţulescu. Ioniţă a fost căs. de două ori: cu Smaranda Neculescu şi cu Smaranda Mano. Copii a avut din întâia căsătorie.

[5] Moştenire.

Costache și Iordache [1] cu știrea epitropilor lor biv vel vornic Costache Crețulescu și biv vel pah. Grigore Romaniti epistatul vorniciei obștirilor.

Moșia Singureni, Vlașca, cu 3 mori.

25 pog. vie la Sărata, Buzău, cu cramă i o căsuță cu o odaie mare și o cămară.

Casele din Buc. de pe podul Mogoșoaei din mahalaua popii Cosmii [2], cam stricate de răzmiriță, pentru al cărora meremet este trebuință de talere 1500.

Cel ce va lua această parte să fie dator a întoarce fratelui celuilalt talere 10.000 sa să-și poată și acela cumpăra case de odihnă aici în Politia Bucureștilor.

D-lui fratele Iordache Crețulescu cerând a se face împărțeala periusiei părintești (de vreme ce fratele cel mai mare Costache s'a căsătorit) [3] Costache s'a îndatorat de către epitropi a paradosi [4] mai întâi socoteala casei de câți bani a primit de la răposarea părintelui lor până acum, din lucrurile ce s'au vândut, i mișcătoare i nemișcătoare i de sineși mișcătoare, i din veniturile casei, cât și de cheltuelile la plata datoriilor părintești și la împlinirea lipselor zestrei Smarandei Mani mașterа lor. Boerii epitropi au dat lui Costache foaia cu Singureni, Saac, viile de la Sărata și casele din Buc., rămâind ca Costache să mai întoarcă lui Iordache talere 5.960 bani 51.

Foaia lui Iordache:

23 oca — cazan mare cu 2 țevi.
— 200 dramuri o căldărușe mică.
6 oca 300 „ patru tingiri cu 3 capace i o tipsie [5] i o tingire mare de dulceață.
1 oca 100 dr. o căldărușe.
un toc [6] de tinichea cu 7 talere i cu 4 farfurii și 2 castroane.
9 talere de farfurii.
3 farfurii de bucate.
6 farfurii de rasol.
3 perechi cuțite de os.
1 carafă de vin.
1 sticlă de apă.
1 pereche solnițe de sticlă.
8 securi.
4 coase.
3 sape.
3 topoare.
1 târnăcop.

---

[1] Fii lui Ioniță Crețulescu.

[2] Casele principesei Smaranda Moruzi, născ. Cantacuzino, în dreptul stradei Cosma.

[3] Cu Smaranda fiica lui Ștefan Iordache Conduratu. Fiica lor, Luxița a fost mama lui G. G. Cantacuzino.

[4] A preda.

[5] Tavă.

[6] Etui (francez).

1 pereche piuliţe.
1 pereche fiare de plug.
1 lanţ mare.
1 tigae de cafea.
2 ibrice de cafea.
1 scatolcă [1].
1 plocat [2].
1 scoarţă.
1 pernă mare de puf.
1 cearceaf mare.
1 plapumă de cit [3] cu cearceaful ei.
2 perne de cit ale iatacului, de la Creţuleşti.
1 pereche cuţite de argint, rămâind numai 2 perechi din 4 ce au fost din pricina unor slugi cari au spart cămara şi au fugit.
2 marămi de lână.
3 mese de pânză.
6 şervete, atâtea rămâind din câte au fost.
11 taleri preţ just după un covor.
16 „ bani 60 preţ just după un geamantan.
4 „ „ 30 „ „ „ alt geamantan.
80 taleri preţ just o pereche telegari.
10 „ „ „ 2 cântăre.
200 „ „ „ o butcă.
15 „ „ „ un haraiban [4].
Un bou trăgător din 8 ce se arată în catagrafie, fiind patru vânduţi.
2 piei de bou.
1 piele de bivol; din bivolii ce se arată în catagrafie numai o bivoliţă a rămas.
1 sfeşnic de alamă.
1 linguriţă de argint în 4 dramuri.
Urmează ţigani de vatră, 15 suflete la număr, iar ţiganii de lae, fiind spre pagubă cu prîcinele de furtişaguri ce le fac, fraţii s'au învoit să-i vânză.

293. — 1812 Fevr. 28. — Anastasia Creţulescu c. slăvitul comitet pentru pricina moşiei ei, Bălăria, Vlaşca, ce s'a vândut de către soţul ei [5] şi se află în stăpânirea lui Ştefan Bujoreanu. Anastasia jeluise celui de mai nainte comitet în faţa căruia se înfăţişase prin vechil nepotul ei Costache Creţulescu, şi-şi aflase dreptatea însă

[1] Cutie pentru drum, necesar.
[2] Invelitoare ordinară.
[3] Cretonne, stambă lustruită şi înflorată.
[4] Haraba, trăsură, căruţ
[5] Costache Brezoianu. V. doc. 294.

carte de judecată de stăpânirea zestrei ei nu i se dase. Ştefan Bujoreanu pricinuia că zapisele de cumpărătoare nu le are la dânsul. (Arh. G. Gr. C.).

294. — 1813 Ian. 20. — Anastasia Creţulescu dă zapis lui (loc alb) că-i vinde drept taleri 1.000 casele ei din mahalaoa Brezoianului ce s'au cumpărat cu bani din zestrea ei, adică din banii moşiei Bălăriilor ce s'a vândut de răpos. soţul ei Costache Brezoianu, la trebuinţa ce ea a avut atât pentru hrana vieţei ei cât şi pentru împlinirea rămăşiturilor de orânduieli sufleteşti ce prin diată o îndatorează răpos. soţul ei să-i facă. Semnează Costache Creţulescu, Scarlat Mihălescu. (Arh. G. Gr. C.).

295. — 1815 Sept. 5. — Copie de pe un înscris neseminat (al Anastasiei Creţulescu). „Pentru o moşie ce se numeşte Bălăria din jud. Vlaşca ce am avut-o de „zestre şi răpos. bărbatu-meu a vândut-o fără de a-mi pune alt lucru în loc, care „trăind nepotu-meu Costache i-am dat danie dându-i în scris încă din al 2-lea leat „ca să se judice şi luând-o cu judecată, cu cheltuiala şi osteneala d-lui, să fie a d-lui, „pentru supunerea, ascultarea, dragostea şi osteneala care a făcut pentru mine. Dar „fiindcă după moartea nepotului Costache, scriindu-mi şi d-lui clucer Scarlat Mihă„lescu [1], nepotu meu, cum că Mândica [2] soţia răpos. nepotu-meu Costache nu poate „a se judeca din neputinţă, să fac d-lui vechilet şi i-am şi scris că de o va scoate „să fie a d-lui. Acum dar viind la Bucureşti şi văzând pe Roxandra [3] copila răpos. „nepotu-meu Costache, socotind dreapta supunere şi slujba ce mi-au făcut răpos. „tată-său, m'am milostivit asupră-i şi-i întăresc cea d'întâi danie ce am făcut-o lui „Costache, să aibă Mândica a se judeca cu cheltuiala d-nei şi scoţând această moşie „Bălăria să fie a Ruxandrei copila nepotu-meu Costache". (Arh. G. Gr. C.).

296. — 1818 Aprilie 20. — Catagrafia ţiganilor lăeţi ce au fraţii Creţuleşti cu cumnata lor Mândica, neîmpărţiţi.

297. — 1819 Aprilie 27. — Foae semnată de Gheorghe (Iordache) Creţulescu, de birul ţiganilor lăeţi cât dă fie-care pe an:

75 taleri Stan Pârvu cu 2 feciori.
60 „ Oprea fiu său
20 „ Manea, ipac fecior al lui.
52 „ Tănase cu feciorii lui.

(urmează alţii).

„Vouă strașnic vă poruncim ca pe Paraschiva ce-l avem orânduit vătav peste „voi să-i daţi toată ascultarea şi supunerea la câte din partea noastră vă va porunci, „căci care din voi nu va urma, greu răspuns va avea să dea. Asemenea şi birul

---

[1] Scarlat Mihălescu, unul din boerii trimişi la Poartă la 1822, era fiul serdarului Costin, zis Mihălescu de pe numele moşiei Mihăleşti, şi al Zoiţei sora marelui vornic Radu Slătineanu. — Scarlat Mihălescu a fost însurat de trei ori: 1) Ecaterina, 2) cu sora lui Costache şi Iordache Creţuleşti; 3) cu Ruxandra fiica lui Ioniţă Caramanlău şi a Mariei Băleanu. Din a treia căsătorie a avut fiu pe Ion Mihălescu.—A avut soră pe Zoiţa Pală (Urechia, Ist. Rom. VI. 489.—Acad. Rom. doc. 88/85.)

[2] Smaranda născută Conduratu.

[3] Luxandra sau Luxiţa, căs. cu Gr. Cantacuzino.

„vostru să-l răspundeți la dânsul în două căștiuri, la Drăgaica și la sf. Dumitru „iar care nu va plăti, cu armășel cu treapăd se va aduce aici în fiare și se va pe„depsi, și pentru osteneala vătafului cu strângerea birului să aveți a-i da fiecare „taleri 1. Asemenea poruncim ție vătașe, mai mult să nu superi pe ticăloșii țigani „și să le fii mână de ajutor la asupririle ce li se vor întâmpla să cerce de către „alți țigani sau de către oricine". (Arh. G. Gr. C.).

298. — (Probabil 1825) [1]. Concept fără dată privitor la împărțeala averei răpos. Iordache Crețulescu între clucer Alecu Neculescu și stolniceasa Smaranda Crețulescu. „Fireștii moștenitori aflându-ne ai avuturilor răpos. comis Iordache Crețulescu, după „spița rudenii ce am avut cu numitul, adică eu clucer Alecu Neculescu unchiul de „soră al răpos. [2], iar moștenitor după căderea maicii sale și eu stolniceasa Smaranda „Crețuleasca cumnată de frate numitului, iar moștenitoare după căderea fiicei mele „Roxandra nepoată de frate bun a răposatului, cu toate că ni s'a întâmplat oarecari „prigoniri și sub cuvânt de cui s'ar cuveni mai întâi protimisis sau de chipul îm„părțelei sale, ne mai întâmplându-se altă odinioară vre-o asemenea pricină ca să „luăm pildă după aceia, și fiind mai vârtos și diata răpos. la mijloc care, de și nu „este întocmai după glăsuirea pravilelor pentru lipsa orânduelilor ce are, dar măr„turisește cu sufletul numitului și chiar în zioa sfârșitului vieței sale, drept aceia ca „să (nu) călcăm nici hotărârile firei depărtându-ne cu totul de voința mortului, nici „să intrăm în judecăți, rude aflându-ne și între noi și ale răposatului, am părăsit „orice prigoniri și am hotărât mai întâi din toate orânduelile dietei, chiar spre mul„țumirea voinței răpos. să cunoaștem bun epitrop pe d-lui biv vel log. Scarlat Mi„hălescu ca pe cel mai de aproape rudă a numitului și hotărât de epitrop chiar prin „glasul voinței sale. Iar după aceasta, dinpreună cu d-lui, rugând și pe d-lui biv „vel ban Barbu Văcărescu să bine voiască a ne cunoaște pricina ca un boer mare al „țării..." (ne-am înțeles): toate cheltuelile făcute și de făcut să se plătească în bani, jumătate fie-care parte. „Din tot trupul moșiei răpos. ce este în jud. Ilfov, bez căminul Crețu„lești ce se zice moșie de frați și care are să rămâie pe seama copilei Roxandrii după „chiar voința răposatului, toată cealaltă moșie, ori câți stânjeni va eși să se facă două „părți, o parte să se dea mie clucer Alecu Neculescu și cealaltă mie stolniceasa Smaranda „Crețuleasca, însă partea ce se va da mie clucer Alecu Neculescu să fie cu adaos de 150 st. în locul altor atâția ce s'ar fi cuvenit din cămin și după chibzuirea d-lor numiților boeri..." Fiind că răpos. prin diată, pentru ispășirea sufletului, a cerut să se vânză moșia și din banii luați să se împartă la văduve și fete sărace, moștenitorii se înțeleg să ție moșia și să dea epitropilor în acest scop fie-care o sumă de bani. Țiganii de lae și de vatră să rămâie iertați, dându-li-se carte de iertare în mâna fiecăruia iscălită de epitropi și de moștenitori. Vitele de pe moșia Crețulești rămân

---

[1] Vezi sfârșitul actului.

[2] Sora lui Alecu Neculescu, Smaranda, era mama lui Iordache Crețulescu.

Părvului, ispravnic de acolo; caleașca i alte avandanlîcuri[1] ce se vor mai găsi să fie ale copilei Ruxandrii.

Cu data de 1825 Ian. 30, copie de pe actul original de împărțeală citit la divan și scris de pe conceptul de mai sus. Semnează Alecu Neculescu, Smaranda Crețulescu, Barbu Văcărescu martor, Alexandru Nenciulescu biv vel vornic, Grigore Filipescu, Mihai Ghica, Ioan Facá[2]

La 5 Fevr. acelaș an, marea logofeție a Țării de sus întărește. Semnează Mihai Racoviță.

299. — Fără dată. — Foaia de împărțeala și prețuirea lucrurilor ce au rămas de la răpos. Iordache Crețulescu, care o să se împartă pe din două, 825 aspri.

Taleri	
82	un cazan de rachiu de oca 18, fiind că taleri 8 s'au dat la dresul lui.
30	un lighean galben vechi ce curge
25	o tingire mare veche; 6 tingiri vechi din cari se va lua 3 de o parte și 3 de alta
8	o tigae.
200	un iatac de fer; 4 scaune, 2 și 2.
30	o masă.
5	o scuipătoare.
12	un scaun de lumânări cu lustru.
200	un ceasornic de masă.
	6 lemne de ferestre poleite, 3 și 3.
55	pentru 55 oca de lână ce au fost la un mindir[3].
48	un macat[4] de 24 coți, de cit.
10	trei perne de cît; 6 perdele, 3 și 3.
10	o umbrelă de mătase.
	4 feligene, 2 și 2.
	6 linguriță de argint, 3 și 3.
	6 linguri de masă, 3 și 3.
	2 saltele de cit.
3	o pereche căpuși.
	12 talere de farfurie, 6 și 6.
	5 farfurii să se împartă.

[1] Lucruri de-ale casei.

[2] Clucer 1784, căsătorit cu Maria fiica lui Manolache Hrisoscoleu și a Sandei N. Obedeanu, a avut copii pe Costache, autorul Frantuzitelor, Manolache, Catinca măritată după 1823 cu banul Mihail Ghica, Zinca măritată [1]) la 1814 cu Costache Filipescu [2]) înainte de 1823 cu vornicul Manolache Florescu. Testamentul din 11 Sept. 1823 al pah. Manolache Hrisoscoleu, la Acad. Rom. Ms 614 f. 183. De Costache și Manolache Facă speră că „s'au astâmpărat din nebuniile tinerețelor, s'au părăsit de năravurile cele rele ce dobândiseră și s'au statornicit, viindu-și în minți" (cf. arh. St. Cond. veliților boeri No. 5, caet 4 f. 43. 71. 77).

[3] Saltea.

[4] Acoperământ de pat.

5 un castron.
10 un lighean cu ibric.
2 perechi hamuri, 1 şi 1.
3 paturi proaste.
300 o butcă veche
200 o pereche telegari
10 un fier de călcat
20 o tavă de Lipsca
50 un dric [1] de căruţă fără roate
200 un dric de caleaşcă
100 două oglinzi
1613

Deosebi sunt şi 26 suflete ţigani de lae să se dea cucoanii Elenchi. Stan Pârnoi 4 suflete, Barbu lăutaru 9 suflete.

1200 6 suflete de ţigani de vatră, însă fiind o familie s'au împărţit ca să nu se despartă.

Sunt şi vitele ca să se facă pe din două.

200 o beşactea [2]. (Arh. G. Gr. C).
3013

300. — 1829 Ian. 9. — Jalba Smarandei Creţulescu stolniceasa că în periusia părintească a soţului ei fiind şi un loc în Târgovişte în mahalaoa bisericii stolnicului (Cantacuzino), s'a cotropit de orăşani. Sineturile le dăduse cumnatului ei comis Iordache Creţulescu care a murit (Arh. G. Gr. C.)

---

[1] Acoperiş în formă de gratie.
[2] Cutie conţinând obiecte necesare toaletei.

MOȘIA EDERA (Prahova) [1].

301. — 7176 (1668) Aug. 26. — Radu Voevod fiul lui Leon Ștefan Voevod dă poruncă jupânesei Ancuței fata Mihalci clucer, nepoata Paraschivi log. (Cocorescu) care a fost jupâneasa Jipii vel agă [2], ca să-i fie moșie și rumâni la satul Edera, Prahova, însă din toată partea moșului ei Paraschiva trei părți, iar unchiul ei Eremia slugerul a patra parte. Eremia a vândut partea sa lui Necula post. Cocorăscu, iar Necula a dat-o lui Paraschiva, fiindu-i dator niște bani. Eremia era frate cu Mihalcea clucer. Divan: Gheorghe vel ban (Băleanu), Mareș (Băjescu) vel vornic, Radu Crețulescu vel log., Ianache (Hartofilax) vel vist., Șerban (Cantacuzino) vel spătar, Neagoe (Săcuianu) vel clucer, Mihai (Cantacuzino) vel post., Balasache vel pah., Gheorghe vel stolnic, Papa vel comis, Costache vel sluger, Stoica vel pitar, ispravnic Toma Radu Năsturel log.

302. — 7183 (1675) Mai 26. — Zapisul lui Eremia sluger fiul Paraschivii log. către nepotul său, spătarul Mihai (Cantacuzino) și nepoata sa, Marga spătăreasa „cum „că văzând vremea de slăbiciune a mea, le-am dăruit partea mea dela Edera, din „Ruda până'n Predeal și până în apa Cricovului, și în sus până în Sgheboasa". Semnează și Sorica a Neculei post., Vlaicu vist.

303. — 7254 (1745) Dec. — Pârvul Cantacuzino biv vel stolnic adeverez cu acest zapis al meu acestor oameni dela Edera anume..., precum să se știe că fiind ei rumâni ohavnici dela moși dela strămoși atât ei cât și copiii lor și stăpânindu-i până acum cu bună pace, când a fost acum au venit ei la mine de au căzut cu rugăciune ca să se răscumpere, și eu de a mea bună voe, nesilit de nimeni le-am dat voe de s'au răscumpărat dându-mi talere 1.000. Ei dar de acum înainte să fie oameni slobozi și nesupărați de rumânie, însă răscumpăratu-s'au numai ei, iar nu și moșia Edera. Semnează: Pârvu Cantacuzino biv vel stolnic, Pârvu Cantacuzino vel clucer za arie, Ioan Cantacuzino, Radu Cantacuzino post., Const. Dudescu biv vel log., Const. Brâncoveanu vel clucer, Andronache Pa(ladà) biv vel clucer, Ștefan Dudescu biv vel pah., Ștefan Văcărescu vel serdar, Const.... vel pitar.

Notă. — Din întărirea la 31 Dec. a acestui act de către Constantin Vodă, rezultă că Pârvu Cantacuzino biv vel clucer za arie era nepot de frate lui Pârvu C. biv vel stolnic. Contrasemnați: (Radu) Văcărescu vel log., Const. Cândescu log.

---

[1] V. și doc. 639. — Documentele sunt rezumate din condica moșiei Edera, în arhiva G. Gr. C.

[2] P. o fiică a Jipii aga, soția lui Matei Comăneanu, moartă la 1691 și îngropată la Radu Vodă, Iorga, Inscripții I, 252.

304. — 7257 (1748) Dec. 25. — Drăghicean Grecianu biv vel pitar şi Antonache biv vel căp. za lefegii, ispravnici de Prahova, dau carte de hotărnicie lui Const. Lupoianu biv log. za vistierie pentru moşia Edera care a fost a răpos. spătar Mihai şi a fost dată de zestre (lui Lupoianu) [1] de cumnatul său Mihai post. Rudeanu şi a împresurat-o stolnicul Pârvu Măgureanu. Grigore Vodă Ghica a dat 12 boeri hotarnici. Stolnicul Pârvu a înfăţişat un zapis dela 1675 (vezi No. 302), altul dela 1687 al lui Preda feciorul jupânesii Ancuţii [2] prin care vinde lui Mihai spătar trei părţi din Edera. A mai înfăţişat hrisovul din 1668 (vezi No. 301) al lui Radu Leon Voevod, apoi catastihul Doamnei Ilincăi de împărţeala Cantacuzinilor, ce este la Bucureşti la jupâneasa Sanda Cantacuzino. Zicea stolnicul şi aceasta că rumânii Tăbărgeşti pe care i-a răscumpărat măria-sa Constantin Vodă, ar fi fost moşneni din Edera şi s'ar fi vândut ei rumâni cu moşiile lor, şi cu catastihul acela i-au dat de rumâni Constantin Vodă lui Const. Lupoianu. Şi au dovedit nu numai cu alte mărturii (de) megiaşi bătrâni, ci încă şi rumânii singuri au mărturisit că nu au fost moşneni din Edera ci oameni străini din ţara ungurească veniţi, şi cum că catastihul stolnicului este mai vechi, după spusa d-lui, de o sută de ani, iar hrisovul lui Radu Vodă este mai nou de 80 de ani. Mai răspuns-a stolnicul Pârvu că după semnele ce scrie în zapis din Ruda în sus până în Sgheboasa să stăpânească Const. Lupoianu, iar în jos nu, zicând că vânzătorul cu cel ce a dat danie fiind fraţi pe moşie, trebue să le fie moşia alăturea înjugată. A mai zis Lupoianu să găsească stolnicul Pârvu Măgureanu trei martori oameni bătrâni să jure sau să primească carte de blestem cum că în vremea spătarului Mihai stăpânea şi vornicul *Buna* [3] unchiul d-sale, şi n'a găsit. Deci se dă dreptate lui Lupoianu (No. 3 cond.).

305. — 1777 Fevr. 15. — Anaforaoa veliţilor boeri la plângerea lui Dinu Cantacuzino înpotriva pitarului Scarlat Hiotu pentru moşia Edera. Cantacuzino a arătat catastihul domniţei Elinii din 1667 Sept. 1. Pitarul Scarlat arată hrisovul lui Radu Leon din 1668 (v. doc. 301). Se orânduieşte Radu Bărcănescu biv vel pah. şi Dumitrache Colceag biv vel agă să hotărnicească moşia. (No. 4 cond.).

306. — 1795 Sept. 1. — Cartea boerilor hotarnici orânduiţi la moşia Edera cumpărată la mezat de Nicolae Filipescu biv vel log. După hotărnicia dela 1748, Const. Lupoianu a trăit puţin şi moşia a rămas la doi copii Rudeni cari murind fără de vârstă (?), moştenirea a rămas la răposata Zoiţa sora lor, soţia medelnicerului Scarlat Hiotu, cu care n'a avut copii (?), şi de aceia au avut vreme boerii Cantacuzini de au stăpânit [4] (No. 5 cond.).

307. — 1795 Oct. 15. — Anaforaoa veliţilor boeri în pricina hotărniciei moşiei Edera. Din spătarul Mihai Cantacuzino s'a tras răposata medelnicereasa Zoiţa Ru-

---

[1] Cf. doc. 385.

[2] Pentru Ancuţa, doc. 301.

[3] Cred că e vorba de Bunea Grădişteanu-Mogoşescu, bunicul Margăi soţia lui Mihai spătarul Cantacuzino. Bunea era ginerele Paraschivei log. Cocorăscu ceea ce explică scoborârea moşiei Edera la Mihai spătarul (v. doc. 301). — In doc. 307, greşit, Buga. — Cf. doc. 661, un boer Buta (?) la 1616.

[4] Arătările acestui doc. par inexacte. V. doc. 308.

deanca soţia medeln. Scarlat Hiotu, dar Cantacuzini zic că vor putea încredinţa că jumătatea moşiei Edera s'a stăpânit de răpos. moşul lor, stolnicul Pârvu Cantacuzino, iar o parte s'a stăpânit de Const. Lupoianu având-o zestre dela cumnatul său Mihai Rudeanu nepotul răpos. Mihai spătar. Cer Cantacuzineştii să nu li se ia acea jumătate din moşie în puterea sineturilor ce le arată log. Filipescu care cuprinde tot hotarul Edera pe seama spătarului Mihai şi a celor din urmă moştenitori ai lui. Mihai Cantacuzino a fost nepot al vornicului Buga [1].

Se dovedeşte din hrisoavele înfăţişate, că moşia a fost a spăt. Mihai dela care s'a coborât la Zoiţa Hiotu, iar neamul jeluitorilor Cantacuzini este din vornicul Buga, şi neavând moşul lor nici un amestec cu moştenirea spătarului Mihai nu putea să intre în stăpânirea lucrurilor acestora. Constantin şi Iordache Cantacuzineşti răspund că nu ştiu în ce chip a intrat această jumătate din Edera la stolnicul Pârvu. Catastihul doamnei Elincăi moaşa lor, ce se află la stolniceasa Elena Guliani, este cuprinzător numai pentru partea spătarului Iordache — unul din fiii doamnei Ilincăi — şi nu pomeneşte nimic pentru această moşie Edera. Cantacuzineştii se referă dar la un zapis din 1745 (v. doc. 303) privitor la rumâni din Edera, şi zic că de n'ar fi avut moşul lor moşie în Edera cum putea să aibă rumâni acolo şi să-i sloboază din rumânie, dar la aceasta se întâmpină că acei oameni s'au răscumpărat numai ei, iar nu şi moşia Edera şi puteau să fie acei oameni vânduţi rumâni numai cu capetele lor fără să aibă moşie, aşa că se dovedeşte că stolnicul Pârvu a fost împresurător, iar cuvântul stăpânirei cu adevărat este vrednic temei după pravili, dar însă când este cu bună credinţă. Se citează în act cartea 50 titlu 10 şi titlu 5 din pravilele împărăteşti cu privire la stăpânirile de rea credinţă cari nu se pot prescrie. Semnează: Niculae Brâncoveanu vel ban, Scarlat Ghica vel vist, Iordache vel log., Ion Damari vel vornic, Barbu Văcărescu vel log. (No. 6 cond.).

308. — 1799 Mai 15. — Anaforaoa veliţilor boeri. S'au înfăţişat Constantin vtori log. şi Nicolae [2] frate-său, unchii şi epitropii copiilor răpos. medeln. Scarlat Hiotu, cu d-lui biv vel pah. Iordache Cantacuzino, vechil şi al fratelui său Const. Cantacuzino. Hioţii zic că împresurându-se moşia Edera a tatălui lor de către numiţii boeri Cantacuzineşti în cea d'întâi luminată domnie a lui Alexandru Moruzi, răpos. vornicul Nicolae Filipescu care cumpărase moşia s'a judecat cu boerii Cantacuzineşti la veliţii boeri şi s'a făcut anafora arătând curat şi pe larg dreptatea Hioţilor, dar nu s'a întărit cu divan din întâmplările vremei cu boala ciumei, iar în domnia lui Alex. Ipsilanti orânduindu-se pricina în cercetare la vornicu Filipescu, a făcut anafora împotriva celei d'întâi şi a iscăliturei d-sale dând dreptate boerilor Cantacuzineşti. Veliţii boeri arată că la leat 95 răpos. medeln. Scarlat Hiotu scoţând la mezat moşia Edera, a cumpărat-o Nicolae Filipescu, şi s'au orânduit hotarnici şetraru Ioniţă Bălăcianu şi Petrache clucer za arie, şi s'a găsit jumătate moşia stăpânindu-se

---

[1] V. doc. 304: Bunea.

[2] Rudeni.

de boerii Cantacuzinești fără vre-un sinet, iar la răpos. vornicu Filipescu s'a văzut un hrisov vechi și o carte de hotărnicie din leat 7257 Dec. 25 (v. doc. 304), cuprinzătoare că toată moșia Edera a fost a boerilor Rudeni. Veliții boeri văzând că numiții epitropi ai copiilor se reazămă la scrisorile vechi ce au, iar boerii Cantacuzinești stăpânesc jumătate moșia neclintit din vechime până acum, au citit sineturile și au văzut cum răpos. domn Radu Vodă la leat 7176 Aug. 26, au judecat pe jupâneasa Ancuța a Jipii biv vel agă (doc. 301); au văzut zapisul lui Eremia sluger din 7183 Mai 26 (doc. 302). Așijderea un Preda feciorul jupânesei Ancuța prin zapis din 7195 Fevr. 8, vinde spătarului Mihai Cantacuzino toată partea lui de moșie din Edera însă partea strămoșului său Paraschiva log. trei părți. Veliții văd și hotărnicia din 7257 Dec. 25 (doc. 304). Cantacuzineștii zic că toate sineturile lor au fost în păstrare la mânăstirea Poiana [1] și din văpaia resmiriții trecute peste dânsele, s'au răpus, fără de numai arată un izvod cu leat 7176 Dec. 1 după catastihul ce se găsește la casa răpos. spătar Nicolae Cantacuzino, al răpos. domniței Elinii ce a fost soție răpos. biv vel post. Cantacuzino, prin care arată partea ce a dat din casa părintească la fiul ei spătarul Drăghici strămoșul numiților boeri Cantacuzini, și între altele se vede pusă și jumătate moșia Edera care la vremea ce se vede scris acest catastih încă nu intrase spătarul Mihai cu stăpânire în cealaltă jumătate din Edera, care catastih măcar de nu este iscălit dar cu asemenea catastihe ca acesta, tot ale domniței Elenii, se stăpânesc moșii întregi și alte multe acarete. Drept aceia copiii Hiotului nu au cuvânt a stăpâni mai multă moșie de cât din Ruda în sus după cuprinderea zapisului Eremiei, iar din Ruda în jos rău au purtat pe boerii Cantacuzini prin judecăți. Semnează Dimitrie (Ghica) ban, Const. Filipescu vel vornic, Const. Știrbei vel vornic, Scarlat Câmpineanu vel. log.

---

[1] Cf. doc. 240.

MOȘIILE FILIPEȘTI DE PĂDURE ȘI CĂLINEȘTI (Prahova)[1]

309. — 1755 Martie 13. — Dat'am scrisoarea noastră la mâna d-lui Mihail Cantacuzino vel vistier precum să se știe că între moșiile Măriei Sale răposatei Domniței Bălașei care au rămas subt stăpânirea sfintei mânăstiri ce au făcut'o Măria Sa în curtea caselor Măriei Sale aici în București[2] sunt (loc alb) st. de moșie în sud Prahova ce se numește Filipeștii de pădure, unde sunt și case de piatră, care moșie fiindcă a fost a d-lui răposatului Tomi Cantacuzino vel spătar și d-lui înstrăinându-se de aici din țară într'alte părți străine subt altă stăpânire, toate ale d-sale ce i-au rămas aici în țară, case, vii, moșii și țigani s'au fost luat pe seama domnească, care unele le-au dăruit Domnii pe la mânăstiri, altele pe la boeri[3], precum și această moșie Filipeștii de pădure cu casele de piatră împreună și cu alte moșii și țigani ale răposatului Tomi Spătar le-au fost dăruit măria sa răposatul Nicolae Vodă (Mavrocordat) d-lui răposatului Manolache Lambrino biv vel Ban boerul mării sale răposatei domniței Bălașii. Dar fiindcă dela această moșie mai nici un venit nu cunoaște sf. monăstire și casele de piatră ce sunt pe moșia aceasta ajungând la multă învechitură de au putrezit și s'au desvălit până încât acu au început și pereții caselor a fărâma și a se dărăpăna, și fiindcă hotărăște această moșie și cu altă moșie a d-lui vel vistier ce se numește Măgurenii, și mai vârtos că este moșia aceasta Filipești de pădure și de baștină de la neamul D-sale, ne am învoit cu d-lui vel vistier de am făcut schimb, dându-i d-sale acești st. de moșie Filipeștii de pădure împreună și cu casele de piatră de pe cum scrie mai sus, însă numai moșia și casele, iar țiganii sfintei monăstiri ce sunt șezători acolo pe moșie să și-i aridice mânăstirea și să-i ducă pe alte moșii unde va vrea. Așișderea și viile monăstirei ce sunt pe moșia aceasta Filipeștii să aibă a le ținea sf. monăstire întru stăpânire și să le lucreze luându-le rodul însă vie înfundată; și d-lui vel vistier au dat sfintei monăstiri (loc alb) stânjeni de moșie sud Saac ce se numește Răsturnați de lângă Boldești[4] care se hotărăște cu moșia d-lui răposatul Iordache Crețulescu vel vornic. Și încă au mai adaos d-lui vel vistier și au dat la această sf. mânăstire și (loc alb) st. de moșie în

---

[1] Actele reproduse aci privitoare la Filipeștii de pădure și Călinești sunt din colecția mea. Moșia Filipeștii de pădure a fost câtva timp în neamul boerilor Slătineni, al mamei mele V. doc. 313-a și 314. — Pentru Călinești ce-i zice și Stoicești, doc. 141.

[2] Azi biserica Domnița Bălașa.

[3] Cf. doc. 201, 203-a, 286, 309.

[4] V. actele moșiei Jilavele, în acest volum.

sud Ialomița ce se numește Mătișești ca să fie pentru pomenirea sufletelor răposaților părinților d-sale și pentru pomenirea sufletului d-sale și vecinica pomenire în veci. Drept aceia pentru învoiala și așezământul ce s'au făcut între noi fost'au față și d-lor veliții boeri cari mai jos s'au iscălit mărturii, dând și noi scrisoare unul la mâna altuia ca să se păzească acest așezământ pururea nestrămutat și pentru mai adevărata credință am întărit scrisoarea aceasta și cu iscăliturile noastre ca să se crează. Semnează . . . . . Constantin Brâncoveanu vel logofăt, Constantin Dudescu vel vornic, Barbu Văcărescu vel ban, Ștefan Văcărescu vel spătar, Iordache Cantacuzino biv vel pah., Toma Cantacuzino vel logofăt(?) și încă 3 semnături.

310. — 1762 Noemvrie 16. — Adică eu Constantin Lipoveanu biv vel căpitan za lefegii dimpreună cu copii mei cari mai jos se vor iscăli dat'am acest adevărat zapis ca să fie de bună credință în cinstita mână dum. Mihai Cantacuzino vel vistier cum să se știe că având și noi parte la moșia Călineștilor sud Prahova st. 156 am mers noi de bună voia noastră la dumnealui și i-am dăruit'o. Să se știe semnele: din matca Prahovei alăturea cu moșia Filipeștilor de pădure, peste iazul Prahova, peste Proviță, până în drumul ce vine pe sub deal de la Măgureni și afară din deal cu viile, i din vadurile de mori, după cum arată și cartea de hotărîre, iar cealaltă moșie să o stăpânească d-lui, toată, însă să se știe partea mumâmei st. 46, partea mătușămi Maricăi st. 46, partea lui Mihail Arvănaș [1] care s'au luat pentru datoria cu zapis st. 46; stânjeni 18 din partea lui Matei i a Nenului care s'au vândut lui Dumitrașco pârcălabul și de la fiusău Savel iam luat eu pentru mulți bani cu zapis. De acum înainte să o stăpânească dum. și coconii dum. neclintit în veci și pentru mai adevărată credință am pus pecetea și iscăliturile mai jos ca să se crează, iscălind și alți boeri de cinste mărturie. Semnează: Constantin Lipoveanu, Nicolae Lipoveanu, Mihai Lipoveanu, Radu Lipoveanu [2].

311. — 1764 Mai 14. Adecă cu Vasile Dedulescu dat'am credincios zapisul meu la cinstită mână d-lui Mihai Cantacuzino vel vistier precum să se știe că având eu o moșie la Călinești în sud Prahova st. 45 care moșie este alăturea cu moșia răposatului Constantin Lipoveanu biv vel căpitan za lefegii i-am vândut-o d-lui nesilit de nimenea însă st. câte bani 3 cari fac tal. 30 și am luat toți banii în mâna mea Semnează și: Nicolae Lipoveanu polcovnic, Mihai Lipoveanu, Radu Lipoveanu.

312. — 1764 Iunie 2. Adecă noi care mai jos ne vom iscăli dat'am credincios zapisul nostru la cinstită mâna d-lui Mihai Măgureanu Cantacuzino vel vistier precum să se știe că apropiindu-se sfârșitul vieței răposatului nostru părinte, au lăsat ca să dăm d-lui Mihai Măgureanu Cantacuzino vel vistier, din moșia ce o avem la Călinești sud Prahova st. 100 despre partea moșii d-lui, care noi păzind acel cuvânt al răposatului nostru părinte am dat acei 100 st. ce s'au zis mai sus făcând zapis al nostru la mâna d-lui ca să-i fie d-lui acei 100 st. de stăpânire în veci însă d-lui și

---

[1] V. doc. 313

[2] Nicolae, Mihai și Radu sunt fii lui Constantin. V. doc. 312.

tot cinstitului neam al d-lui, iară de către noi, de către tot neamul nostru să o stăpânească cu pace şi pentru mai adevărata credinţă ne-am iscălit. Semnează: Nicolae Lipoveanu, Mihai Lipoveanu, Radu Lipoveanu.

313. — 1766 Februarie 25. — Adeverez cu scrisoarea mea la cinstita mâna d-lui Mihai Cantacuzino vel vistier precum să se ştie că având eu de cumpărătoare moşie în Călineşti partea lui Anghelache feciorul lui Istratie Arbănaşul şi fiindu-mi peste mână a o stăpâni şi d-lui vel vistier având moşie şi pe de o parte şi pe de alta Măgurenii şi Filipeştii de pădure şi eu cunoscând multă milă şi ajutor de la d-lui i-am dăruit această moşie. Semnează: Tănase biv logofăt za vistierie.

313 a.—1766 Martie 1. Radu Slătineanu vel comis dă moşia Filipeşti din Prahova pe care o avea de la strămoşul său Constantin Cantacuzino vel stolnic [1], vărului său „nenii« Pârvu Cantacuzino vel vornic, luând în schimb de la acesta moşia Dragomireşti, Ilfov (Ac. Rom. cumpărat de la Zwiebel, 1908).

313 b. — 1776 Ian. 20. — Cartea lui Iorga starostea pentru vinderea la mezat din poruncă domnească a moşiei Filipeşti cei mari din Prahova, cu viile de la Băltaţi şi cu parte de moşie din Călineşti, ce au fost ale răposatului spătar Pârvu Cantacuzino. Rămân asupra vel comisului Radu Slătineanu. (Acad. Rom. 2/CIX.)

314. — 1785 Sept. 2. Al Ungro-Vlahiei Grigorie adeverez.

Adeverez eu cel mai jos iscălitul cu acest credincios zapis al meu la mâna verilor mei Iordache, Ioan şi Dimitrie Slătineni fii răposatului d-lui biv vel serdar Slătineanu [2] precum să se ştie că la ridicarea Ex. S. Gheneralului Mihai Cantacuzino unchiul meu de aci din ţară şi-au făcut vânzătoare toate atât cele mişcătoare cât şi cele nemişcătoare, la care vânzare ce au făcut au rugat şi răposatul serdar Ioniţă pe Ex. Sa (rudă fiind) de i-au vândut una din moşiile Ex. sale adecă Filipeşti de pădure cu casele lor i cu via cea de casă din sud. Prahova i cu 15 suflete ţigani de vatră i 40 pogoane de vie lucrătoare din Bucsani cu pământul lor din sud. Dâmboviţa cu tocmeală în taleri 10.000, care bani s'au vândut cu soroace de a se da, şi cu tocmeală când la aceste soroace nu se vor da banii şi la soroacele cele după urmă să aibă a-şi lua moşia şi celelalte de sub stăpânirea răposatului serdar Ioniţă şi să le vânză cui va vrea ca un stăpân. Deci venind orînduit soroc şi mai trecând încă doi ani şi neputând d-lor a răspunde bani s'au pornit Ex. sa cu feluri de mijloace scriind pe la consuli [3] ca să apuce pe d-lor să plătească suma după simfonia [4] răposatului tatălui d-lor şi neavând d-lor nici un mijloc de a plăti banj mai sus arătata sumă şi în cea de pe urmă făcând Ex. sa desăvârşit epitrop pe d-lui Gheneral consul Ivan Severin [5] ca să apuce pe verii mei cu judecată, sau să dea banii, sau să

[1] V. Iorga, Inscripţii, II. 263. cf. doc. 211. 581. La 1769, fiind ispravnic de Dâmboviţa, comisul Radu Slătineanu strânse un steag de ostaşi pe care-l trimise la Bucureşti sub comanda a doi căpitani. „De drag să stai să-i priveşti", zice un contimporan (Rev. de ist. arh. şi fil. XI'. 29).

[2] Ion Slătineanu ginerele Pârvului II Cantacuzino. Genealogia Cantacuzinilor, ed. Iorga 116.

[3] Cf. Filitti, România faţă de capitulaţiile Turciei. Extras din An. Ac. Rom. Secţia Ist., 1915. *passim.*

[4] Înţelegerea

[5] Filitti, Lettres et extraits, p. 527.

le ia moşia din mână d-lor şi să le scoată la mezat, şi neavând d-lor a răspunde suma banilor s'au luat cu porunca mării sale luminatului Domn Mihai Sutzu voevod şi strigându-se după obicei la mezat, dând şi unii şi alţii, şi în cea mai după urmă au stătut mezatul asupra mea, adică moşia Filipeşti cu via de casă, cu casele, cu 15 suflete de ţigani, şi cu 40 pogoane vie de la Bucşani cu pământul lor drept taleri 6.325, şi fiindcă după săvârşirea mezatului am rămas eu bun stăpân pe dânsele cu întărire domnească, deci neavând d-lor alt cuvânt de protimisis căci se lepădase singuri şi se luase de la d-lor şi se vânduse la mine cu mezat, şi rămâind toate bune ale mele, au căzut d-lor cu mare rugăciune punând şi pe alţi boeri ca să le fac pomană să le las iarăşi la d-lor, nemai strămutându-se din loc în loc, fiindu le toată agoniseala strânsă la sus numita moşie, mai vârtos neavând unde şedea, şi văzând eu rugăciunea d-lor le-am dat iarăşi d-lor cu preţul ce le-am luat şi eu fără a nu le lua cu un ban mai mult, însă cu acest aşezământ şi tocmeală că ori când voi dovedi eu că nu sunt luate pentru d-lor ca să le stăpânească şi va fi vre-o iconomie la mijloc, atunci în ce ceas voi dovedi eu, să am voe a le luà înapoi de la oricine cu suma ce au eşit la mezat şi să rămâe şi ruşinaţi pentru vicleşugul ce vor face, şi afară dintr'aceasta vrând d-lor vre o dată să vânză sau moşia sau via de casă sau ţiganii să nu fie volnici a o vinde la alţii fără numai la mine cu preţul ce le-am luat şi eu de la mezat şi de se vor înşela a le vinde cui-va prin taină mai cu bun preţ, să aib eu iarăşi voe să le iau numai cu preţul ce l-au dat d-lor pentru care mi-au dat şi d-lor asemenea zapis la mâna mea. Iar pentru 40 pogoane vie lucrătoare de la Bucşani de nu le vor putea ţinea, volnici şi neopriţi să fie de către mine a le vinde ori la cine vor găsi preţ bun. Spre a se păzi toate acestea nestrămutate am dat acest zapis rugând atât pe prea Sf. Sa Părintele Mitropolit cum şi pe iubitorii de d-zeu părinţi episcopi şi pe d-lor veliţii boeri ca să întărească acest zapis cu iscăliturile lor spre întemeere. Semnează: Ion Cantacuzino, Cosma Buzău, Filaret Râmnic . . . . .

314-a. — 1835 Iunie 26. Aşezământ. Moşia Filipeşti de târg a dumnealui Vel Agăi Iancul Filipescul nu numai că se hotărăşte în toată lungimea ei pe latura de din sus cu moşia Filipeşti de pădure a sorămii portăresii Uţi [1] care are numai hrisis [2] a acestei moşii pe vremea cât va trăi iar pe urmă ne rămâne nouă clironomie după lege, dar avem şi locuri înfundate, amândouă părţile, adecă şi eu aga Filipescul în moşia Filipeştii de pădure şi eu clucerul Dumitrache Slătineanu şi nepotul meu Scarlat Lupoianu în Filipeştii de târg care locuri înfundate şi a unuia şi a altuia se vor arăta prin osebită listă, drept aceia aceste locuri înfundate, pe temeiul vechiletului ce am eu clucerul Dumitrache, de la sorumea, şi nepotul meu Scarlat de la nepoată-mea, ne am învoit între noi după următorul chip că eu clucerul Du-

[1] Mariuţa Slătineanu, ctitora la 1816 a bisericii Sf. Niculae vechi din Ploeşti (Grecianu, Genealogii I: Bălăcenii).

[2] Folosinţă.

mitrache dimpreună cu nepotul meu Scarlat Lupoianu să dăm dumnealui vel Agăi Iancu Filipescu schimb cinci locuri înfundate ce avem în moşia dumnealui Filipeştii de târg, şi pe lângă aceştia îi mai dau încă 80.144 st. quadraţi din moşia noastră Filipeştii de pădure la Roşioară cu 13 clăcaşi cu livezi de pruni şi cu o cârciumă, asemenea şi eu aga Filipescu îi dau în schimb alţi atâţia st. quadraţi în 18 locuri înfundate ce am în moşia dumnealor Filipeşti de pădure şi în locul înfundat de la valea Ulmului şi în locul de peste Proviţa ce s'au tăiat de la moşia mea Filipeştii de târg unde se numeşte Aninişul. Deosebit de aceasta fiindcă mai am eu clucerul Dumitrache Slătineanu şi nepotul meu încă 2 locuri înfundate şi altul mai mic tot în trupul Filipeştilor de târg în plaiul unde se numeşte Cervenia i plaiul Fifireţului, ne am învoit şi pentru aceştia. Iar st. quadraţi 10.523 ce rămâne a ne mai da d-lui vel agă, noi ne am învoit cu dumnealui ca să-i dea d-lui paharnicului Iancu Slătineanu [1] pentru 5 locuri înfundate ce are şi d-lui paharnicul în moşia noastră Filipeştii de pădure.

In aceiaşi zi urmează învoială prin schimb între paharnicu Iancu Slătineanu de oparte şi clucerul Dumitrache Slătineanu [2] şi Scarlat Lupoianu de altă parte.

---

[1] Mai târziu, în vremea lui Vodă Ştirbei mare log. al dreptăţii. Unul din cei 12 candidaţi la scaunul Ţării Româneşti, în dec. 1858. Era fiu al marelui log. Scarlat Slătineanu († 1808) şi al Catincăi Filipescu zisă Petaluda, şi nepot de fiu vornicului Radu (v. doc. 249, 313-a). La 1862 preşedinte la curtea de casaţie. (Doc. relative la renaşterea României, vol. VIII şi IX).

[2] La 1821 iscălise adresa boierilor din Braşov către împăratul Francisc al Austriei (Acad. Rom. rapoartele consulilor austriaci din Bucureşti, Vol. XII.

MOȘIA FLOREȘTI (Prahova).

315. — 1827 Aug. 10. — Vel logofăt către Domn. — Cinstitul consulat al Rosiei face arătare logofeției străinilor pricini că E. S. gheneral maior Nicolae și cneaz polcovnic Cantacuzinești [1] au moșie aici în pământul țării în Olt și Romanați moșia Prooroci, și în Prahova Florești, pentru care vrând a și le pune în bună orânduială au orânduit cu depline puteri pe polcovnicul Bârzov care a găsit moșia Prooroci încălcată de mânăstirea Brâncoveni, de serdarul Polihronie, de episcopia Râmnicului, de Milcoveni și Brebești. Pentru moșia Florești care e deavalma cu comisul Grigore Cantacuzino, cer să se hotărnicească.

316. — 1837 Aprilie 9. — Hotărârea trib. Prahova în pricina dintre gheneral cneaz Nicolae Cantacuzino și clucer Grigore Cantacuzino pentru moșiile Valea Lungă și Florești. S'au înfățișat următoarele acte: 1757 Fevr. 25, zapis semnat de Const. Căplescu comis și de Rada Căpleasca vânzători și de martorii Șerban Cantacuzino, Const. Caramanlâu, Nița Rudeanca și Mihai log. sin Oprea log. nepot Hagi Paraschivii Căplescu, la mâna lui Enache Alexiu dela Câmpina că i-au vândut moșie la Florești [2]. — 1776 Ian. 20 carte grecească iscălită de răpos. cneaz Mihail Cantacuzino moșul E. S. gheneral Nicolae Cantacuzino cu privire la lucrurile ce a dăruit copiilor răpos. frate-său Răducan tatăl E. S. gheneral Nicolae. Semnează N. Pardalos stolnic, Const. Cuțarida, Costache Lipănescu.

317. — 1853 Aprilie 30. — Hotărnicia moșiei Florești de Ion Zotov. Vecinii sunt:

Prințesa Cleopatra Trubețkoi cu Moșia Băicoi:

Clucer Costache și pah. Alexandru frații Filipești și d-lor titularnoi-sovetnic Alex., parucic Mihail și rotmistru Nicolae frați, Laptov, moștenitorii răpos. log. Mihăiță Filipescu, cu moșia Nedelea ce i s'a zis din vechime și Chesarul i Paleologa;

Vel log. Nicolae Băleanu cu moșia Călinești;

Vornic Iancu Filipescu cu moșia Călinești;

E. S. gheneral Nicolae Mavros, cu Călinești și Cătina;

Pitar Dumitrache Racotă cu Călinești;

Clucer Ion Mihălescu cu moșia Cătina;

---

[1] Generalul Nicolae Cantacuzino și fiul său Radu sau Rodion. La 1838, vechil al lui N. Cantacuzino era Iacovenco, coleskii sovetnic. V. doc. 638.

[2] Cf. doc 200. 211. 228. 231. 638.

E. S. vel vornic Const Cantacuzino cu moşia Măgureni;
Parucic Ion Racoviceanu cu moşia Floreşti;
Păhărniceasa Zamfira Cariboglu cu Cocorăşti Capli;
Mânăstirea Mislea, cu Mislea şi Scorţeni;
Schitul Predeal cu moşia Predeal sau Cocorăşti.

Printre actele prezintate este şi o hotărnicie din 7223 (1715) Iulie 2 [1], iscălită de Neagoe Topliceanu biv vel stolnic şi 12 boeri luaţi cu porunca lui Ştefan Vodă Cantacuzino de Matei vel şetrar şi de frate-său Pârvu post. Măgureni, feciorii Pârvului vel stolnic, nepoţi lui Drăghici vel spătar, ca să le aleagă moşiile din Călugăreni, Câmpineni, Slavomireasca, Stroiasca, Lileşti, Băicoi, Floreşti şi Voivodeşti. Alt act prezintat e din 7249 (1741) Iunie 7. — Hotărnicie iscălită de Iosif egumen de Târgşor, Alexe vel clucer şi 24 boeri luaţi pe răvaşele lui Const. Niculae Vodă (Mavrocordat) de către moşnenii din satul Ţintea ca să aleagă moşia Slavomireasca şi Stroiasca de către biv vel ban (Matei) şi frate-său Pârvu biv vel serdar Cantacuzini.

[1] V. doc. 200.

MOȘIA GHIGHIUL-GĂGENI (Prahova).

318. — 1840 Iunie 26. — Hotărnicia moșiei Ghighiu-Găgeni, Prahova, de pitaru Andronie Podeanu. Moșia Găgenii a lui Niculae fiul lui Vasile Petrescu se scobora la acesta dela jupâneasa Ilinca (trăia la 7252—1743 Oct. 25) a lui Drăghici spătar Câmpineanu [1]. Se citează o hotărnicie din 7220—1712 Iunie 8, pentru alegerea moșiilor mânăstirii Mislea despre feciorii logofătului Pârvu Măgureanu nepoții lui Drăghici Cantacuzino vel spătar. Nae Petrescu, pitar, e căsătorit cu Eufrosina.

[1] Nepot de fiică al lui Drăghici Cantacuzino.

MOȘIA JILAVELE ȘI SLĂTIOARELE (Ialomița).

cu trupurile Amărați (Amărăști, Mărăcineni, Mărați), Boldești (moșia Tătarului), Lipărești, Ojogeni (Giogeni), Orboești (Adâncata, Orboiasca, Rășani), Togozeni [1].

319. — 7051 (1543) Iunie 30. — Radu Voevod feciorul Radului Voevod cinstiților boeri jupân Dragul stolnic și jupân Stroe spătar și Tudor vistier și Dragomir vel spătar, ca să le fie lor ocină satul Orbuești însă ocina de către Slătioara, ce a fost împresurată de părinții Borcii și de frații lui. Divan: Staico biv vornic, Coadă vel vornic, Tatul vel log., Udriște [2] vistier, Cracea pah., Badea comis, Albu stolnic, Stanciu post. Scrie Oprea în mânăstirea Mislea (No. 1 cond. Jilave).

320. — Fără dată, probabil 1634 [3]. Cartea lui Matei Voevod boerului Ivașco vel vornic (Băleanu) cu feciorii lui ca să-i fie ocină și rumâni în sat în Ojogeni și în Slătioarele de jos și în satul Umărații, însă din partea jupânesei Stancăi fata Borcii post. din Slătioare (Băleanu), jumătate din câmp, din apă, din pădure și din rumâni, pentru că-i sunt ocine bătrâne și de moșie jupânesei Stancăi dela părinții ei. Acum, jupâneasa Stanca fiind fără coconi și neavând alte rudenii fără numai văr primare pe Ivașco vornic, și pe nepotu ei Petrașco feciorul soru-săi jupânesii Neacșăi, a venit în divan și de voia ei a dăruit pe Ivașco vornic cu aceste ocine, iar altă jumătate de ocină din partea Stancăi a lăsat-o nepotului ei Petrașco post. [4] ca s'o caute (pe Stanca), s'o hrănească până la moarte, iar după moarte s'o grijească cum se cade.

321. — 7148 (1640) Mai 15. — Zapisul lui Stoica ot Lipărești la mâna Radului log. ot Țigănești [5] cum că-i vinde în Mărăcineni st. 100 câte bani 60 stânjenul, moșie de baștină de la părinți. Semnează Stoica log. ot Lipărești, Paraschiva vornic ot Togozeni [6], Stoica din Sintești, Drăghici log. din Lipărești. Scrie popa Stan ot Berilești (No. 2. cond. Jilave.)

322. — F. dată [7] — Zapisul lui Stoica din Lipărești și al nepotului său Drăghici

---

[1] Condica Jilave, în Arhiva G. Gr. C. poartă numerotații deosebite pentru diferitele trupuri. Orboești e în hotar cu Andrășești. V. doc. 330.

[2] Dela Mărgineni, fiul lui Drăghici I vornicul, din care scobora Elina a lui Radu Șerban voevod.

[3] Cf. Grecianu, Genealogii, II, 218.

[4] Bucșanu. V. doc. 326.

[5] V. doc. 104.

[6] V. doc. 325.

[7] Pe la 1640, V. doc. 321 și 331.

la mâna Udrii post. cum că-i vinde ocină ot Lipăreşti st. aleşi din partea Radului Lalei, st. 50, pentru că această ocina a fost cumpărată mai dinainte vreme de la Drăghici feciorul Lalei (No. 2 cond. Jilave — Lipăreşti).

323. — F. dată [1]. — Cartea lui Matei Basarab Voevod către jupân Radu vel log, (Cocorăscu) ca să-i fie o ocină pustie fără bir care se chiamă Mărăcineni, Ialomiţa, care ocină este între Ojogeni şi între Lipăreşti, pentru că a fost moşie pustie fără dajdie încă mai dinainte vreme, din zilele altor domni, nescrisă în catastih la vistieria domnească. Deci având şi boerul jupân Radu vel log. ocină de cumpărătoare acolo la Mărăcineni, domnul i-a dat şi l-a miluit şi cu această ocină pustie câtă se va alege partea megieşească, ca să-i fie moşie ohavnică în veci pentru dreapta şi credincioasa slujbă ce a slujit domniei şi ţării. Iar când s'ar scula cine-va de ar zice că a cumpărat acea ocină pustie, să aibă a-şi căuta banii de unde i-a dat, iar moşia să fie tot pe seama cinstitului boer Radu vel log. pentru că n'are nimeni treabă să cumpere moşii pustii şi nebirnice, fără ştirea domniei şi a divanului. Urmează formula blestemului.

324. — 7150. — (1642) Mai 1. — Matei Basarab lui Radu vel log. (Cocorăscu) să fiie volnic să ţie ocina şi nişte mori ce le-a făcut în apa Ialomiţei pe partea de ocină a lui Ceaprazi Grecul de la Orboeşti, pentru că acesta a ţinut pe o mătuşă a Radului vel log., anume Neaga, soră cu muma jupânului Radu. Când au robit Tătarii ţara la Simeon Vodă [2], au robit şi pe mătuşa sa Neaga, jupâneasa lui Ceaprazi grecul şi pe acesta l'au tăiat Tătarii şi n'a rămas din el nimeni. Iar acum jupâneasa— cu fiul ei Dragul iuzbaşa ot Cislău s'au sculat cu pâră cum că Ceaprazi grecul n'a avut ocină cumpărată în acel hotar. Boerii divanului afirmă însă contrariul. Domnul hotărăşte că jupâneasa va jura cu şase boeri daţi de boerul Radu vel log.

325. — 7151 (1643) Iunie 28. — Matei Basarab lui Stanciu post. de la Dâlga şi nepotului său Gheorghe clucer şi fratelui său Petru vtori vistier fii lui Ivaşco vornicul [3], (Băleanu) să le fie moşie la Mărăţi, Prahova [4], jumătate adică partea jupâniţii Stanca de la Slătioare. Pentru că această jumătate din Mărăţi au dăruit-o jupâniţa Stanca de la Slătioare [5] jupâniţei Maria fata răpos. Petraşco Voevod la nunta ei, iară Pătraşco Voevod a dat Stancăi 15.000 asprii de argint iar jupâniţei Mariei satul de zestre şi l'a stăpânit ea şi fiul ei Radul post. Bidiviu. După moartea lui Bidiviu, cneghina Maria a dat moşia în mâinile lui Stanciu post. şi ale lui Ivaşco vornicul tatăl lui Gheorghe clucer şi al lui Petru sluger. La leat 7143 (1635) s'au înfăţişat la divan aceşti boeri sus zişi cu nepoţii jupânesei Stanchi de la Slătioare, anume: Pa-

---

[1] Pe la 1640, V. doc. 324 şi 328.

[2] Cf. Iorga, Studii şi doc. IV p. X şi urm. Filitti, Din arhivele Vaticanului, II, 79 şi urm.

[3] S'ar părea că Stanciu din Dâlga a fost frate ori cumnat cu Ivaşco.

[4] Doc. 326 zice că moşia este în jud. Saac. Moşia se întindea de altfel până în Sărata. V. doc. 328. — cf. doc. 352.

[5] Nu poate fi vorba de Stanca vara lui Ivaşco Băleanul (doc. 320) care nu e contimporană cu Pătraşco cel bun. De altfel pentru valoarea afirmaţiunilor din acest doc. vezi doc. următor 326. cf. doc. 101.

raschiva vornicul[1] şi cu fratele său, şi neavând numiţii boeri alte dovezi de cât hrisovul lui Pătraşco Voevod, au rămas de lege. Divan: Dumitru Dudescu vel vornic, Radu vel log. (Cocorăscu), Stroe vel vist (Leurdeanu), Preda vel spătar (ot Cepturoae, Corbeanu), Socol vel clucer (Cornăţeanu), Dumitraşco vel stolnic (Filipescu), Radu vel comis, Marco vel pah. — Orig. slav. Pecete hârtie. Trad. A. Doicescu.

326. — 7152 (1644) Aug. 1. — Matei Basarab Voevod dă poruncă slugilor Paraschiv vtori vornic şi fraţilor lui, Const. comis, Dragul vtori armaş şi Neagoe feciorii Dragului post. nepoţii lui Iane portar din Togozeni, ca să le fie satul Măraţi sud Saac jumătate cu rumânii, pentru că a fost al lor de moşie din zilele altor domni bătrâni de la moşul lor Iane portarul. Iar în zilele lui Matei Basarab, Gheorghe, clucer şi cu frate-său Petru sluger, feciorii lui Ivaşco vornic din Băleni, împreună cu Petraşco post. din Bucşani s'au ridicat cu pâră zicând cum că este a lor această jumătate şi au scos un hrisov al lui Petraşco Voevod veleat 6992(?). Domnul n'a crezut nici pe unii nici pe alţii, nici hrisovul nu l'a socotit să fie drept, ci le-a dat 6 boeri pe răvaşe domneşti, anume: Danciu clucer din Doiceşti, Iordache vornic din Coslegi Borcea vornic din Topoloveni, Ştefu1 post. din Berileşti, Iancu căpitan din Gherghiţa Baico ot tam, cari au aflat că moşia a fost a lui Iane portarul şi după moartea lui au ţinut-o fiul lui, Dragul post, şi a ţinut'o şi Paraschiva vornic cu fraţii lui. — Gheorghe clucer cu frate-său Petru sluger şi cu Petraşco post. n'au treabă şi au rămas de lege. Divan: Dragomir vel vornic, Radu vel log (Cocorăscu), Stroe vel vist. (Leurdeanu), Preda vel spătar (ot Cepturoae, Corbeanu), Socol vel clucer (Cornăţeanu), Dumitraşco vel stolnic (Filipescu), Radu vel comis, Drăguşin vel pah. (Deleanu), Const. vel post. (Cantacuzino) Scrie Pârvul log. în Buc. (No 36 cond. Jilave).

327. — F. dată[2]. — Radu vel log. (Cocorăscu) scris-am la al nostru fecior Apostolache comis şi nepoatei Voicăi[3] . . . . scrisu-mi-ai cum că au venit boerii să hotărască ocina la Geogeni[4], şi la Slătioare şi mi scrii să-ţi trimit zapisele de cumpărătoare; ci ştii că ţi-am arătat zapisul Dragului post. . . . . că am cumpărat de la el 140 st. . . . . câte 100 bani . . . . şi nu i-am dat (aceşti bani) pentru alt(a) că mărăcini ca aceia aş fi găsit eu de aş fi cumpărat stânjenul câte o costandă, ci apucasem de-mi făcusem sat şi case şi mori acolea . . . . . ; iar frate-meu Iano, dacă m'am mutat eu încoace la Mănesti, el au cumpărat de la feciorii Dragului . . . . . Au venit şi vornicul Iordache pe la mine . . . . . şi au venit şi Barbul post (Mănescu) şi Petraşco post. (Bucşanu) şi le am spus şi lor că eu şi Patraşco la Togozeni moşie n'am, iar d-ta ai la Togozeni cumpărătoare de la megiaşi, iar feciorii lui Ivaşco vornic (Băleanu) au cumpărătoare de la feciorii Dragului post., iar la Ojogeni au feciorii vornicului Ivaşco din partea lui Petraşco (Bucşanu) a patra

---

[1] Din Togozeni (v. doc. 326 327). Pare a fi existat o înrudire cu Bălenii de la Slătioare.

[2] Probabil 1650. înainte de Iunie, V. doc. 328.

[3] Soţia lui Apostolache Caragea, v. doc. 335, e nepoata de frate lui Radu (Actele d-nei General Corlătescu, născ. Cocorăscu).

[4] Ojogeni

parte cât le a dat Ghiormeasca [1]. Deci d-ta vei socoti cât va face partea lui Gheorghe post. din Ojogeni şi o vei da la Togozenii din sus . . . . iar Petraşco cu ocina lui de la Ojogeni n'are treabă să o treacă la Togozeni, că n'are în Togozeni cum n'am nici eu, ci va rămânea la Ojogeni cu mine şi cu ceilalţi fraţi . . ., iar d-ta cu feciorii vornicului Ivaşco cu cumpărăturile voastre de la Togozeni vă veţi tocmi cum veţi vrea, iar pentru pizmele voastre să nu ne faceţi nouă vre-o zminteală că apoi nu vom lăsa, ci veţi băga apoi şi pe alţi boeri în val . . . . . Iar Drăghici, ai zis să-l trimit, ci el au fost bolnav. Mihalcea acum sâmbătă pomeneşte pe frate său ci nu poate. (Cond. Jilave No. 51.)

328. — 7158 (1650) Iunie 12. — Cartea de hotărnicie a 12 boeri hotarnici luaţi pe răvaşe domneşti dinaintea lui Matei Basarab Vodă, anume din Tătuleşti Vintilă vătaf, din Măneşti Barbul post., din Viezureşti Leca vtori pitar [2], din Popeşti Măinea sluger, din Conţeşti Enciul vătaf, din Buciumeni Neagoe clucer, din Bucşani Preda comis, din Ţigăneşti Radu log., din Sinteşti Stoica vtori vornic, din Musceleni Dragomir post. şi Tatul, din Bărcăneşti Radu log., de către Gheorghe clucer şi fratele său Pătru sluger (Băleni) şi de Petraşco post. din Bucşani ca să le hotărască moşiile dela Amărăşti despre Paraschiva vornic (ot Togozeni) şi despre fraţii lui, şi de la Slătioara despre jupân Radu vel log. (Cocorăscu) şi despre nepoţii lui, ginerii lui Iano sluger (Cocorăscu). Deci la Amăraţi a avut Paraschiva vornic cu fraţii lui jumătate de moşie, iar Gherghe clucer cu frate-său Pătru sluger şi cu Pătraşco post. au avut altă jumătate. Paraschiva a luat pe din sus, alături de Sărata iar Gherghe, Pătru şi Pătraşco pe din jos pe lângă Rădulesti ce se zice Căcaţi. La Slătioare a avut jupân Radu vel log. şi cu nepoţii lui, ginerii lui Iano, a treia parte, însă cu voia lui Apostolache comis [3] şi a cumnatului său Ianache post. pe din sus, alături cu Slătioara de sus (No. 35 Cond.).

329. — F. dată [4]. — Scris-am eu Paraschiva vornic (ot Togozeni) acest al meu zapis la mâna pârcalabului Pătraşco ot Bucşani că i-am vândut partea mea de ocină dela Măraţi, st. 200 câte 30 bani stânjenul, şi mărturie Gherghe clucer, Petre ceauş (Băleni) şi Pană comis. Semnează şi Luţe căpitan, Pană comis ot Măneşti. (No. 37 Cond. Jilave).

330. — 7169 (1661) Fevruarie 8. — Zapisul Udrei post., cu nepotul său Dragul ot Crângu, prin care vând jupânesei Marulei logofetesei (Cocorasca) 100 st. din Orboeşti lângă Andrăşeşti [5] pe ughi 19 „însă de nu vor fi stânjenii deplini, să aib

---

[1] Neacşa fiica lui Iane post. din Boleasca a fost căs. 1) cu Gheorghe vornicul din Măgureni cu care a avut mai mulţi copii printre cari Sofia a lui Ivaşco vornicul Băleanu. (v. doc. 119). 2) cu Ghiorma Alexeanul mare ban. cf. doc. 342.

[2] La 1682 au moşie în Bucul, Stanca fata Lecăi pitar din Viezureşti şi Danciu căpitan fiul Colţei clucer Doicescu din Viezureşti (Rev. de ist. arh. şi fil. XIII 79). Cf Introducerea p. XXXI n. 1)

[3] V. doc. 327.

[4] După 1650.

[5] P. Andrăşeşti, doc. 1—25.

„a-i mai înturnà precât stânjeni vor lipsì, iar de va fi mai mult să-mi mai dea bani „dumneaei". (No. 2 din cond. Andrăşeşti).

331. — 7169 (1661) Aprilie 13. — Badea împreună cu fraţii lui, Apostolache şi Iane, feciorii lui Drăghici, nepoţii lui Matei vătaf ot Lipăreşti ot sud Ialomiţa, dau zapis la mâna jupânesei Marulei logofetesei şi a coconilor ei, prin care îi vând ocină în Lipăreşti st. 20 câte bani 80 stânjenul (Cond. Jilave, No. 1 Lipăreşti).

332. — 7170 (1661) Nov. 18. — Grigore Ghica Voevod jupânesei Marica ce a fost jupâneasa Simei cămăraş din Bărbăteşti, Dâmboviţa, şi cu feciorii ei, ca să-i fie moşia din Bărbăteşti şi din Lipăreşti care sunt dela soţul ei Sima. Acum s'au sculat cu pâră rudeniile Simei, Iorga şi Nica, zicând să aibă şi ei parte din ce a rămas dela Sima cămăraşul, fiind şi ei sângele lui. Deci domnul i-a dat pe seama boerilor Preda vel ban (Bucşanu) şi Stroe vel vornic (Leordeanu) ca să ia seama pe dreptate. Maria a scos zapisul soţului ei Sima care-i lasă ei toată averea pentru că amândoi au făcut-o şi pentru că l'a căutat şi la bine şi la rău până la sfârşitul vieţei, iar rudele lui treabă să nu aibă. Divan: Preda vel ban (Bucşanu), Stroe vel vornic (Leurdeanu) Chirca vel log. (Rudeanu), Pană Filipescu vel spătar, Mareş (Băjescu) vel vistier, Badea vel clucer (Bălăcianu), Mihai vel stolnic, Constantin vel comis, Drăghici Cantacuzino vel pah., Papa vel sluger, Stoian vel pitar, ispravnic Şerban Cantacuzino vtori log. Scrie Pavlache log. Popescul în Buc. Orig. rom.

333. — 7170 (1662) Ian. 6. — Zapisul lui Mihalcea pah., feciorul Dragului iuzbaşa ot Cislău [1], prin care vinde Radului clucer şi fratelui său Vlad spătar, feciorii Radului log. Cocorăscu, toată partea lui de ocină din Orboeşti ce o are de la părinţi pentru că s'a căzut lor a o cumpăra fiind pe lângă moşia lor Andrăşeştii, şi fiind că au cumpărat şi mai nainte vreme dela unchiul lui Mihalcea tot într'această moşie Martori: ... ot Gormăneşti, Paraschiva ceauş sin agăi Neagul (ot Popeşti şi Negoeşti), Ianache ceauş ot Stăncesti, Radu spătar Cârstescu, Antonie vornic ot Negoeşti [2], Stroe clucer, ieromonah Nicolae egumen ot Aluniş (No. 3 din cond. Andrăşeşti).

334. — 7175 (1667) Martie 10. — Udrea dă zapis la mâna fratelui său Barbul [3] cum să se ştie că s'au înfrăţit de buna voie a lor. Pentru frăţie, Udrea dăruieşte lui Barbu moşie în Lipăreşti st. 20 ca să-i fie moşie lui şi feciorilor lui anume Istratie şi Lepădatu şi Gherghie, iar Barbu dăruieşte lui Udrea o vacă cu lapte drept ughi 2. (Cond, Jilave, No. 3 Lipăreşti).

335. — 7185 (1677) Maiu 12. — Zapisul lui Radu aprodul din Bucureşti, împreună cu femeia lui Maria, la mâna jupânului Gheorghe biv vel ban (Băleanu), că-i vând ocină în sat în Lipăreşti, sud Ialomiţa, însă st. 30. Această ocină le-a fost dată şi lor de pomană dela Apostolache comis [4] şi dela jupâneasa lui, Voica ot

---

[1] V. hrisovul din 1655 în Stoica Nicolaescu, Documente slavo-române, 244.

[2] Viitorul Antonie Vodă, fiul lui Mihai zis Grecul din Târgşor. Grecianu, Genealogii II, 198 şi urm. Aga Neagul e frate cu Antonie şi a fost pretendent la domnia Ţării Româneşti la 1633 Grecianu, viaţa lui Const. Vodă Brâncoveanu, de Radu vel log. Grecianu, pag. 335.

[3] V. doc. 357: Udrea şi Barbu erau înfrăţiţi.

[4] V. doc. 327.

Ojogeni, care moşie le-a fost şi acestora de cumpărătoare dela Drăghici fiul lui Matei vătaf ot Lipăreşti. Acum în zilele lui Duca Voevod, căzând Radu aprodul la lipsă şi neputând ţinea moşie, a întrebat întâi pe feciorii lui Drăghici şi pe jupân Vladul Cocorăscul vel comis şi pe fraţii lui, şi lor nu le a trebuit. Deci a mers la jupân Gherghe banul şi s'a tocmit de i-a vândut acei 30 stânjeni drept bani gata 1.500. Semnează şi Negoiţă vornic Tătăranu, Dumitraşco log., Radu log. Ţigănescu, Sintionu vistier din Nănişor [1]. (Cond. Jilave, No. 4 Lipăreşti).

336. — 7192 (1683) Sept. 29. — Stoica cu frate-său Sibiu, feciorii Radului log. din Ţigăneşti, dau zapis Drosului pârcălab din Zănoaga şi feciorilor lui, Drosul log. şi Tudor log., că le-au vândut partea lor de moşie dela Mărăţi, sud Saac, cu ştirea fratelui lor Vintilă (Ţigănescu). Semnează Vintilă log. din Ţigăneşti, Petru ot Bucium, Gherghe Meiotescul, Şerban ot Căzăneştii de jos, Gheorma. (No. 38 cond.),

337. — 7192 (1684) Mai 24 — Zapisul prin care Nedelea jupâneasa Papei pah. [2] cu feciorii ei Dumitru şi Tănase, vând lui Drosul pârcălab din Zănoaga şi coconilor lui, Drosul log. şi Tudor log, st. 200 în Mărăţi, care moşie le este şi lor cumpărătoare dela Neagoe sin Dragul ot Togozeni (No. 40 cond.).

338. — 7194 (1686) Aug. 3. — Badea Bălăcianu vel vornic şi Cârstea vel vist (Popescu), ispravnici scaunului Bucureşti, dau carte de judecată la mâna Drosului pârcălab de la Zănoaga, pentru pâra şi gâlceava ce are cu Pană [3] pârcălabul şi cu nepoţii lui, pentru o moşie ce a cumpărat-o de la jupâneasa Nedelea şi de la feciorii Radului log. Ţigănescul [4]. Nedelea când a vândut a întrebat şi pe Pană pârcălabul „că i s'a mai căzut lui să o cumpere, că au fost (moşia de la Amărăţi) de la părinţii „lui Pană", şi n'a putut s'o cumpere. Acum vrea Pană să întoarcă banii lui Drosul „De ar fi trecut până la un an de când s'a vândut acea moşie, fi-s-ar căzut să-i „lepede banii înapoi, ci trecând atâta vreme, al treilea an. nu s'au căzut, că nu-l „îngăduieşte judecata şi Pană n'au fost robit, sau fugit, ci tot aici în ţară au fost".

Şerban Vodă întăreşte această judecată la 7195 (1687) Aprilie 17. (No. 41 cond).

339 — 7195 (1687) Iulie 21. — Cartea a 12 boeri mărturie cum că Ilie iuz. are de cumpărătoare „în Lipăreşti, cu zapis st. 40, şi ai vărului său Albu st. 50, care s'au „găsit şi hrisovu lui Vintilă [5] scrişi fără de lucru, şi s'au găsit această moşie vândută „Radului Ţigănescul, iar acum s'au găsit nevândută, numai ce au fost asupriţi de „Radul log., ci să nu mai aibă Vintilă treabă de acum înainte cu acea moşie. Aceasta „am scris". Semnează Mihul portar, Mircea pârcălab, Voico iuzbaşa, Stan log. care am scris ot Săveşti, Ispas ot Uluiţi, Popa Lazăr ot Lipăreşti, Dragomir, Matei Rudeanul, Lazăr pârcălab, Albul ot Ojogeni, Socol Rudeanul, Şerbu ceauş ot Borăneşti, Pavel vtori portar. (Cond. Jilave, No. 5 Lipăreşti).

---

[1] V. doc. 341.
[2] V. doc. 338.
[3] Fiul lui Paraschiva vornic din Togozeni, doc. 340.
[4] Doc. 336 şi 337.
[5] Ţigănescu, fiul lui Radu. Doc. 336.

340. — 7197 (1689) Ian. 6. — Vladul [1] fiul Paraschivii vornic din Togozeni, dă zapis lui Tudor log. sin Drosu pârcălab din Zănoaga, că trebuindu-i bani a vândut lui Tudor partea sa din Amărați care i a fost de moșie de la părinți și de la moși. Semnează și Pană sin Paraschiva vornic, Stan Drugănescu, Radul, Vasiu căpitan, Vasile căpitan Buz., Costin pârcălab, popa Toader ot Gherghița, (Cond. Jilave No. 43).

341. — 7197 (1689) Martie 16. — Zapisul prin care Mihai sin Vlad din Nănișor [2] vinde lui Ilie iuzbașa ot Nănișor moșie ot Lipărești, st. 22 câte bani 20 stânjenul. (Cond. Jilave No. 6 Lipărești).

342. — 7198 (1690) Martie 31. — Bădică clucer Bucșanul dă zapis la mâna nepoților săi Ianache vătaf i Ivan pah. Văcărești că le-a vândut toată moșia ce se chiamă Jilave ot sud Prahova, partea sa și partea nepotului său Barbului armaș [3], pentru că din această moșie au ținut Bădică și nepotu său Barbu trei părți, și Gheorghe banul Băleanu o parte. Pentru partea nepotului Barbu s'a tocmit Bădică cu dânsul de i-a dat partea sa din Adâncata pe care o ținuseră amândoi împreună, moșie pentru moșie, pentru ca Barbu să ție singur moșia din Adâncata, iar Bădică să ție singur moșia de la Jilava. Acum, când i a fost lui Bădică trebuință de bani la nevoile lui, de a lui bună voe se tocmește cu nepoții lui, Ianache vătaf și Ivan pah. Văcărești de le vinde Jilava. Semnează Badea (Bucșanu) clucer, Barbu (Bucșanu-Mănescu) armaș, Constantin vel comis, Grigore post. Bălăcianu, Matei Detco vel căp. za seimeni, Radu Golescu vel agă, Iane log. Cocorăscu, Cernica Știrbei vel armaș, Barbu post. (No. 5 cond.).

343. — 7200 (1691) Sept. 29. — Ianache cu frate-său Mirea feciorii Dragului nepoții [4] Paraschivii vornicul Togozeanu, dau zapis lui Ianache vel căp. za lefegii și lui Ivan vătaf za copii, Văcărești, că le-au vândut partea lor din Mărați, Saac, st. 240 po bani 33 stânjenul, care moșie fusese zălogită de ei la Petrașco căpitan Bucșanu mai dinainte și este alăturea cu moșia Văcăreștilor de la Mărații de jos. Semnează Cornea Brăiloiul vel pah., Cernica Știrbei vel armaș, Petrașco căpitan Brezoianu, Gheorghe vel șufar [5], Șerban (Grecianu) vtori log., Luca vtori vist., Barbu vist., Matei Comăneanu vel căp. za seimeni. (No. 44 cond.).

---

[1] Necunoscut lui Grecianu, Genealogii, I, Bălenii.

[2] P. boernașii din Nenișor, Ialomița, v. Biserici cu averi proprii, Seria III, 81. V. și doc 335, 350, 353 373.

[3] Mănescu, fiul lui Pătrașco Bucșanu. Mama Văcăreștilor, Necșuța, era soră cu Bădică și cu Patrașco. V. doc. 358. Ea a fost măritată a doua oară cu Neagoe post. fiul lui Antonie Vodă din Popești, și a fost mama doamnei Maria soția lui Const. Vodă Brâncoveanu.

[4] Necunoscuți lui Grecianu, Genealogii, I, Bălenii. V. și doc, 116, 139, 338, 340, 344, 352.

[5] Un Gheorghe Șufariu, are fiu pe Radu Șufariu, pe la 1700, căs. cu Vladaia fiica lui Ivan sluger Milcovèanu (Iorga, Doc. Cantac. 111 și St. și doc. VI. 603). Titlul de Șufar devine porecla la boerii din Vâlsănești. Marele șufar Spahiul, fiul lui Drăghici din V. închină mânăstirea Butoiul la Sf. Ștefan de la Meteore, pe la 1650 (Iorga, Fundațiuni religioase ale Domnilor români în Orient. Extras din An. Ac. Rom. 1914 p. 8). Alexandru Șufariul Vâlsănescu e ispravnic de Dâmbovița 1711 (Iorga, St. și doc. VII. 37 și Inscripții II. 104). Din neamul acestuia va fi fost soțul Mariei „vel șufăreasa", fiica lui Gavril Drugănescu (Portretele ctitoricești din biserica de la Drugănești, Dâmbovița).

344. — 7200 (1691) Nov. 10. — Zapisul lui Pană pârcălab cu frate-său Vladul prin care vând lui Ianache Văcărescu vel căp. za lefegii partea lor din Mărați alături cu moșia lui cumpărată mai dinainte dela nepotul lor Mirea și alături cu Rădulești și alte moșii ale lui Văcărescu (No. 45 cond.).

345. — 7203 (1695) Martie 12. — Pană log. sin Vintilă pah. Țigănescu, dă zapis lui Ianache Văcărescu vel agă și lui Ivan vătaf fratele lui, că le-a vândut drept taleri 60 toată partea sa de moșie dela Jilava, care moșie a ținut-o împreună cu vărul său Grigore post. Băleanu în două, mai căzându-li-se Văcărești lor a o lua fiind cu ei părtași de moșie în acel hotar. Moșia o aveau de cumpărătoare dela unchiul lor Ivașco vornic Băleanu. Semnează și Radu Isvoranu vel stolnic, Toma Cantacuzino vtori log., Ianc log. Cocorăscu, Const. Corbeanu vel pitar, Barbu comis (Mănescu), Bunea Grădișteanu vel armaș, Luca vtori vistier, Pârvan treti vistier (No. 6 cond.).

346. — 7203 (1695) Mai 6. — Grigore post. Băleanu dat-am scrisoarea mea la mâna d-lui Enache Văcărescu vel agă, precum să se știe că din bună voia mea, poftindu-mi d-lui pentru partea noastră de moșie dela Slătioare unde se chiamă Jilava ce avem cu d-lui dimpreună, m'am tocmit de o i-am vândut d-sale câtă s'ar alege toată, stânjenul câte bani 88. Semnează și Mihai vtori portar. (No. 7 cond.).

347. — 7203 (1695) Aug. 6. — Ianc log. Cocorăscu [1] dă zapis cumnatului Ianache Văcărescu vel agă că-i vinde moșie în Ojogeni jumătate, iar altă jumătate să ție Partenie egumenu ot Radu Vodă unde este hramu sf. Troiță. Mai vinde cumnatului Ianache moșie la Mărăcineni (Ialomița) și la Lipărești. Semnează Constantin clucer, Barbul comis (Mănescu), Șerban Năsturel post., Nan căpitan, Galaction egumenul Cotrocenilor, Alexandru ceauș (No. 53 cond.)

348. — 7204 (1695) Sept. 21. — Constantin Voevod către megiașii dela Tohani, făcându-le cunoscut că a venit la divan boerul Mihai vel spătar (Cantacuzino) spunând că acolo în deal fiind două hotare, unul al lor, altul al Togozenilor, a avut și Grigore log. (Baleanu) vie și moșie în hotarul Togozenilor. Deci murind Grigore și rămâind multă datorie, s'au scos satele și moșiile lui la curamă. Acele vii și moșii au căzut asupra Mihului negustor [2], creditor, dar Mihai spătar n'a îngăduit, fiind jupâneasa d-lui nepoată de frate lui Grigore log. [3], ci i-a înapoiat banii. Acum megiașii s'au sculat pe furiș, fără de știrea lui Mihai spătar, și au mers la Grigore post. [4] nepotul Băleanului, având și el moșie în hotarul Togozenilor, de i-au dat peste prețul moșiei ca să poată ei intra în acel hotar, dar Mihai spătar n'a suferit și vrea să le înapoeze banii. Deci megiașii să ia banii pe prețul obișnuit cu care se vând moșiile pe acolo „iar de ați dat mai mult să vi-i luați dela cine i-ați dat, că n'ați avut treabă „nici nu vi s'a căzut să intrați voi în acel hotar" (No. 55 cond.).

---

[1] Are fii pe Iordache, Matei și Mihai (Act din 18 Aug. 1699 în Arh. G. Gr. C.).

[2] Miho cupeț are fiică pe Visa căs. cu Gavril Drugănescu căpitan za Slatina 1721 (Picturi murale în biserica dela Drugănești. — Greșit Drăgănescu în Iorga, studii și doc V, 195).

[3] Deci fiica lui Hriza singurul frate al lui Grigore Băleanu.

[4] Băleanu, ginerele lui Șerban Vodă Cantacuzino.

349. — 7204 (1695) Nov. 18. — Zapisul lui Grigore post. Băleanu la mâna lui Enache Văcărescu vel agă, că având el nişte moşii la Slătioarele cele vechi ce se chiamă Jilava, ot sud Prahova, dela moşi, dela părinţii lui, i-a vândut toată partea lui de moşie de acolo st. 172 ½, stânjenul câte bani 88 cari fac împreună taleri 115. Cu aceşti bani Grigore post. a cumpărat altă moşie dela Barbu şi dela Dragnea Bălăcenii moşia dela Leurdeni ot sud Elhov partea unchiului său Socol Băleanu. Semnează şi Cornea (Brăiloiu) vel ban, Şerban Cantacuzino vel comis, Cernica Ştirbei biv vel armaş, Şerban vel vistier, Constantin Corbeanu, Radu Isvoranu, Şerban sluger (No. 8 cond.).

350. — 7205 (1696) Nov. 3. — Ilinca care a fost a lui Ilie iuzbaşa din Nănişor[1], împreună cu fetele ei Anghelina i Voica dau zapis lui Enache Văcărescu vel agă prin care-i vând moşie în Lipăreşti ot sud Ialomiţa, însă st. 90 câte bani 50. Semnează şi Stroe vel vornic, Bunea Grădişteanu vel armaş, Barbu post. Bălăcianu, Done vătaf sin Nicula Damian [2], Const. Corbeanu vel pitar, Şerban (Cantacuzino) biv vel comis, Petraşco căp. Brezoianu (Cond. Jilave, No. 7 Lipăreşti).

351. — 7205 (1696) Nov. 6. — Popa Neacşul împreună cu feciorii lui, Gheorghe i Ilie şi cu nepoţii lui, Drăghici i Matei i Stan, dau zapis lui Ianache Văcărescu vel agă prin care-i vând moşie în Lipăreşti însă st. 50, stânjenul câte bani 44, pe care moşie o au „încă din zilele lui Matei Vodă dela părinţii noştri şi de danie dela nişte „naşi ai mei care m'au botezat şi m'au cununat şi mi-au botezat copiii" (Cond. Jilave, No. 8 Lipăreşti.)

352. — 7205 (1696) Nov. 12. — Bogdana, cu fiică-sa Neaga, dau zapis lui Ianache Văcărescu vel agă că i-au vândut st. 50 în Lipăreşti pe câte 44 bani, cari fac taleri 16,88, care moşie i-a rămas şi ei dela soţul ei Albul. Lungul acestei moşii merge din matca Ialomiţei până în Sărata precum merg şi alte moşii pe cari le-a cumpărat Văcărescu dela Iane log. Cocorăscu. Semnează şi Const. Corbeanu vel pitar, Hrizea strejar din Nenişori, Partenie egumenul Radului Vodă (Cond. Jilave No, 10 Lipăreşti).

353. — 7205 (1696) Nov. 14. — Ilinca fostă femeie a lui Ilie iuz. din Nenişor, împreună cu fetele ei, Anghelina şi Voica, dau zapis lui Ianache Văcărescu vel agă, că i-au vândut moşie la Lipăreşti. Semnează: Hriza cu soţia mea Anghelina, Ion iuzbaşa de fustaşi, Radu Isvoranu vel stolnic, Const. Corbeanu vel pitar, Şerban Cantacuzino vel comis (Cond. Jilave No. 11, Lipăreşti).

354. — F. dată. — Pârvu vătaf cu vărul său Matei, Creţuleşti, dau zapis lui Ianache (Văcărescu) vel agă că i-au vândut moşia lor dela Lipăreşti, Ialomiţa, pe care o aveau şi ei de cumpărătoare. Semnează şi Stroe vel vornic, Şerban vel vistier, Gheorghe biv staroste (Cond. Jilave No. 9, Lipăreşti.

355. — 7205 (1697) Fevr. 12. — Cartea lui Constantin Vodă către 12 boeri anume Radu vornic, Radu căp. Fărămiţă, Preda căp. ot Gherghiţa, Stoichiţa ot

[1] V. şi doc. 353.

[2] V. nota la doc. 154.

Ghimpați, Iane pârcălab ot Slătioara, Drăghici iuz. ot Speteni, Oancea ot Gherghița, Dumitru Fărămiță, Dumitru pârcălab ot Ruși, Miroslav ot Gherghița, Ianache ot Râfov, Tatu căpitan, ca împreună cu Marcu vtori portar să hotărască pe Ianache Văcărescu vel agă despre Tudor sin Drosul la Mărați (No. 64 cond.).

356. — 7205 (1697) Fevr. 18. — Neagu sin Toader din Lipărești, strănepotul lui Apostol, nepotul Tatului de acolo, dă zapis lui Ianache Văcărescu vel agă, că acum în zilele lui Constantin Basarab Voevod, trebuindu-i bani la trebile lui, cu de a lui bună voe mers'a la Văcărescu și i-a vândut partea lui de moșie st. 18 câte bani 44, cari fac împreună taleri 6. Semnează Stroe vornic, Radu (Izvoranu) vel stolnic, Șerban (Grecianu) vel vistier, Radu Golescu vel comis, Vergu vel pah. (Cond. Jilave No. 12, Lipărești).

357. — 7205 (1697) Fevr. 19. — Marcu cu frații lui, feciorii lui Lepădat din Lipărești, nepoții popii Neacșului și ai lui Istrati de acolo, dau zapis lui Ianache Văcărescu vel agă că având ei moșii în Lipărești, care li se trag și lor dela moșul lor Barbul pentru că în viața lui s'a fost prins frate de cruce cu un Udrea din Lipărești, și atunci la această frăție i-a fost dăruit acel Udrea moșului lor Barbului acești st. de moșie încă dela 7175 (1667) [1], iar acum în zilele lui Constantin Basarab Voevod trebuindu-le bani, vând moșia lui Văcărescu. Semnează Stroe vel vornic, Radu (Izvoranu) vel stolnic, Șerban vel vistier, Radu Golescu vel comis, Vergu vel pah. (Cond. Jilave No. 13, Lipărești).

358. — 7206 (1697) Oct. 20. — Constantin Basarab Voevod către boerul Barbul vtori comis fiul lui Petrașco căp. Bucșanu [2], ca să-i fie ocină la Boldești și Orboești ce se chiamă Adâncata ot sud Prahova, pentru că este a lui bătrână și dreaptă ocină de moșie dela moșu-său Barbu spătar Mănescul unchiul tătână-său lui Pătrașco căpitan și dela moașă-sa jupâneasa Neacșa Măneasca mătușa tătână-său vara Barbului spătar Mănescu [3], și fiindu-le lor amânduror această moșie din două și neavând ei feciori din trupul lor, când au fost la petrecania lor au socotit întru inimile lor fiindu-le Petrașco căpitan, tatăl Barbului comis, nepot de sânge mai de aproape, de au lăsat din ce au avut moșie, țigani, scule, nepotului Petrașco căpitan și i-au lăsat și această moșie fiind tot la un loc una lângă alta, hotărâte, alese și împietrite, cu diata de danie făcută de mâinile lor. Această moșie se împreună în capete și se hotărăște, Boldeștii pe din sus cu moșia Pârvului vătaf Crețulescu [4] care se chiamă

---

[1] V. doc. 334.

[2] Cf. Arh. St. Cond. log. lui Brâncoveanu, 342, și 443—4.

[3] Prin testament din 1658 lasă soției sale Preda dealurile Ursoaia din Prahova. Avea nepoți pe feciorii lui Pătrașco ot Bucșani și pe Gheorghe Mihălcescu (Cândescu). Cere să fie îngropat la Sf. Troiță (Radu Vodă) din București. (Actele moșiei Mănești din Prahova). Printre portretele ctitoricești de la Radu Vodă se află un grup compus din Barbu „vornicul", jupâneasa Preda și un copil al cărui nume nu se arată. Picturile și inscripțiile sunt refăcute. Este vorba de Barbu Spătaru Mănescu, jupâneasa Preda, și micul Barbu Bucșanu-Mănescu.

[4] V. doc. 354.

ar Boldeştii, şi din jos cu moşia Radului căpitan Fărămiţă ot Gherghiţa; iar Orboiasca, din sus cu moşia lui Panait pah. fiul Neagului post. ot Popeşti[1] şi din jos cu moşia boerului Mihai Cantacuzino vel spătar, şi merg aceste moşii în lung din matca Prahovei de ies la câmp peste Călmăţui până unde se lovesc cu moşia mânăstirii Căldăruşani. Aşa le-a ţinut Petraşco căp. şi fiul său Barbu până acum, iar acum după întâmplarea Nemţilor ce au venit aici în ţară de au făcut multe jafuri[2] pe la casele boerilor şi pe la alţii, au mers şi la casa Barbului comis de au jefuit ce au găsit, şi pe lângă altele i-au luat şi cărţile de moşie, numai ce i-au rămas diatele. Divan: Vintilă vel ban (Corbeanu), (loc alb) vel vornic, Alexandru vel log. (Alexeanu), Mihai Cantacuzino vel spătar, Matei (Ciorogârleanu) vel vist, Diicul vel clucer (Rudeanu), Dumitrasco Caramânlău vel. post., Cornea Brăiloiu vel pah., Pârvu Cantacuzino vel stolnic, Const. Ştirbei vel comis, Const. Ciorogârleanu vel sluger, Radu Isvoranu vel pitar, Şerban (Grecianu) vtori log. Scrie Mihai log. în Buc. (No. 67 cond., de pe o copie adeverită de inginerul T. Paladi.)

359. — 7206 (1698) Mai 6. — Poruncă domnească către 12 boeri ca să hotărască moşia lui Ianache vel agă (Văcărescu) dela Lipăreşti de către moşia lui Pană log. fiul lui Vintilă Ţigănescul şi să dea lui Ianache partea de către moşia lui dela Mărăcineni şi Ojogeni şi să-i lipească moşie lângă moşie după obicei (Cond. Jilave No. 14, Lipăreşti).

360. — 7210 (1701) Oct. 22. — Carte domnească boerilor hotarnici ai lui Ianache vel agă Văcărescu, anume Vintilă pah. sin Socol medelnicer[3], Neculai sin Oprea şetrar, Preda căpitan ot Gherghiţa, Radu căp. Fărămiţă, Dumitru Fărămiţă, Miroslav ceauş, Dumitru Bălteanu, Manasia ot Gârbov, Drăghici iuzbaşa ot Speteni, Măinea şetrar, Vasile slujitor Potâncă, Gavril sin Ivaşco ot Schei, să aleagă Lipăreştii de către Pană călugăru şi frate-său Gherghe sin Vintilă pah. Ţigănescu. (Cond. Jilave No. 15, Lipăreşti).

361. — 7210 (1702) Iunie 3. — Cartea celor 12 boeri hotarnici pentru Lipăreştii lui Ianache Văcărescu (vezi No. 359) care s'au alăturat de moşia Mărăcineni. Văcărescu avea 728 st. cumpărătoare. Pană Ţigănescu n'a putut fi de faţă „fiind dela „Dumnezeu în grea boală de nebunie". (Cond. Jilave No. 18, Lipăreşti).

362. — 7210 (1702) Iunie 20. — Constantin Voevod lui Ianache Văcărescu vel agă să ţie moşia Orboiasca, Prahova, rămasă lui dela unchii lui Petraşco şi Bădică clucer, Bucşani, hotărâtă şi împietrită încă din zilele lui Matei Vodă, de către Marin care s'a sculat cu pără zicând că acea moşie ţine de moşia Tătarului ce se chiamă Boldeşti şi merge din movila Duvalmului până în apa Prahovei. Văcărescu zice că moşia pe care o cere Marin e vândută de moşnenii de acolo încă de acum 30 de

[1] Pană pah. fratele doamnei Maria a lui Const. Vodă Brâncoveann (V. Grecianu, Viaţa lui Const. Vodă Brâncoveanu, de Radu vel log. Grecianu, 345–6).

[2] Viaţa lui Constandin Vodă Brâncoveanu de Radu vel log. Grecianu, ed. St Grecianu, pag. 20.

[3] In actele mosiei mele Alexeni (Ialomiţa) se află o notiţă cu data de 18 Sept. 1853 privitoare la desgroparea osemintelor lui Socol medelnicer ale soţii sale Chiajna şi ale urmaşilor lor Ancuţa Bucşanu cu soţul ei Gavrilaşco şi fii lor Niculae, Ioniţă, Zmaranda. — Cf. Iorga, St. şi doc. V, 529.

ani la Radul căp. Fărămiță și la frații lui cari au stăpânit din movila Duvalmului până în valea Adâncata, iar mai mult n'au trecut. Radu căp. și frații lui au venit în divan și au arătat cărți dela Radul Vodă leat 1622 și dela Constantin Vodă leat 1652 și 1655, și a eșit dreptatea lui Văcărescu. Divan: Cornea (Brăiloiu) vel ban, Stroe vel vornic, Diicu (Rudeanu) vel log., Mihai Cantacuzino vel spătar, Șerban Grecianu vel vist., Vergo vel clucer, Șerban Cantacuzino vel pah., Dumitrașco Caramanlâu vel post., Bunea (Grădișteanu) vel comis, Sandu vel stolnic, Toma Cantacuzino vel sluger, Const. Corbeanu vel pitar, Ștefan Cantacuzino log. (Cond. Jilave No. 68).

363. — 7211 (1703) Iulie 24. — Barbu vist. Brătășanu cu jupâneasa lui, Păuna dau zapis lui Enache Văcărescu vel agă prin care-i vând moșia ce se chiamă Slătioarele cele vechi ot sud Prahova st. 500, dată de zestre de socrul lui Barbu, Iane log. Cocorăscu, moșie în hotar cu moșia lui Ianache vel agă ce se numește iar Slătioarele și acum Jilava hotărâtă și împietrită de 12 boeri în zilele răpos. Mate Voevod, de către Radul log. Cocorăscu ce a fost moș jupânesei Păunei, precum dovedesc și răvașele domnești de hotărnicie și cartea celor 12 boeri, de către Petrașco pitar și de către Badica clucer (Bucșani) unchii lui Enache vel agă și de către Gheorghe banul Băleanu. Cei 500 st. Barbu îi vinde pe preț de 700 taleri. Mărturii: Const. Știrbei vel clucer, Bunea Grădișteanu vel comis, Grăjdana Cocorasca, Iordache Cocorăscu, Șerban Năsturel post., Radu Golescu biv vel comis, Cernica (Știrbei) vel armaș, Grigore Băleanu vel vornic za Târgoviște, Mihai Corbeanu post., Matei Comăneanu vel căpitan (cond. Jilave No. 9).

364. — 7213 (1704) Nov. 11. — Moise s'in Drosul log. ot Zănoaga vinde partea lui din Amărați lui Ianache Văcărescu vel agă, fiind că este tot într'un hotar cu moșia ce au cumpărat moșii și unchiul lui Văcărescu mai înainte vreme. Semnează și Barbu (Mănescu) comis, Radu cupariul. (cond. Jilave No. 49).

365. — 7213 (1705) Martie 12. — Grăjdana ce a fost jupâneasa răposat. Iane Cocorăscul, cu feciorii ei anume Iordache, Matei i Mihai, dă zapis la mâna vărului ei Ianache Văcărescu vel agă, prin care-i vinde moșia ce se chiamă Slătioarele cele bătrâne ot sud Prahova, alături cu moșia unchilor d-lui care a fost hotărâtă de socrul Grăjdanei, Radul biv vel log. Cocorăscu, restul de st. 200 din totalul de 700 st. (vezi No. 363) Semnează și Mihai Corbeanu post., Gheorghe vel căpitan za dorobanți, Barbu Brăiloiu spătar (Cond. Jilave No. 10).

366. — 7213 (1705) Aprilie 25. — Tudor log. sin Drosul vinde lui Ienache Văcărescu moșie în Mărați care i-a fost și lui cumpărătoare de la feciorul Radului log. Țigănescu. Semnează și Mihai Cantacuzino vel spătar, Drăghici vătaf za aprozi [1] (Cond. Jilave No. 50).

[1] Drăghici „Striban" adică Strâmbeanu, în cronica lui Afenduli (Hurmuz. XIII trad. 67), fost și ceauș e fiul Radului clucer 1668 fiu și acesta al Badei pah. din Vlădești, Hulubești și Căptărești 1669 fiul lui Tudoran pitar. — Despre mama, Stanca, Drăghici e nepot de soră lui Răducanu pah. 1692 fiul lui Andrei din *Strâmba* 1671, fiul agăi Neagu (fratele lui Antonie Vodă din Popești). Din acești Vlădești — Strâmbeni și-a tras neamu Dumitrana Strâmbeanu soția lui C. Știrbei din a doua jumătate a sec. XVIII. (Acad. Rom. pachet 44, doc. 78 și 113; pachet 29, doc. 213. — Cf. doc. 333, 556, 568.

367. — 7213 (1705) Aug. 22. — Adică eu Gheorghe, fiul lui Vintilă log. din Ţigăneşti, dat-am scrisoarea mea la vreme de petrecania mea, lăsat am cu sufletul meu unchiu-meu lui Sibiu ca să vânză moşia de la Lipăreşti toată partea mea câtă se va afla, ca să mă pomenească până la anul cum se cade şi să-mi facă trei sărindare, şi un rând de haine şi un cal să le dea de pomană, pentru că din alte moşii nu am lăsat nimic care au fost despre partea mâne-mea, nici dobitoace, din cai, din boi, din vaci, nu mi-au rămas ca să las, fără de moşia de la Lipăreşti şi de la Ţigăneşti, cum scrie mai sus, ca să mă grijească de toate ce trebuesc până la anul iar câte moşii dintr'acestea vor rămânea să fie ale d-lui unchiu-meu Sibiu. Şi i-am lăsat pe Calotă ţiganul cu 2 copii, să facă ce-i va fi voia cu dânşii, iar moşia dela Petreşti care este de zestre de la maica, să fie a frăţine-meu lui Partenie călugăru de se va tămădui de boala lui ce o are [1], să-şi stăpânească moşia, iar de nu se va tămădui să fie volnic unchiu-meu [2] Ivaşco Băleanu să o vânză, să-l pomenească şi pe dânsul şi (pe) părinţii noştri, pentru că aceste moşii ce scriu mai sus ce am lăsat unchi-meu (lui) Sibiu, le-am lăsat ca să mă grijească. Iar câte vor rămânea nevândute să fie ale d-lui, pentru că la vreme de boala mea m'au primit la casa d-lui şi m'au căutat până la vreme de petrecania mea. Iar cine va strica această diată . . . . . să fie blestemat de Vlădica Hristos şi de 318 părinţi de la Nichea. Şi am scris eu popa Nedelco cu învăţătura lui Gheorghe. Semnează Gheorghe sin Vintilă log. din Ţigăneşti, popa Nedelco ot Zănoaga, Mihnea din Zănoaga, Oprea vătaf, popa Zârna din Zănoaga, Radu din Zănoaga, Paraschiva sin Ghiorma post. din Cocorăşti. (Cond. Jilave No. 19. Lipăreşti).

368. — 7214 (1706) Ian. 9. — Sibiu sin Radu log. din Ţigăneşti dă zapis lui Ianache Văcărescu vel agă, că având un nepot de frate Gheorghe sin Vintilă ot Ţigăneşti, acesta i-a lăsat moşie la Lipăreşti, şi trebuindu-i bani, Sibiu o vinde lui Văcărescu pentru că moşia se întâlneşte cu satul lui Văcărescu Jilavele ce se chiamă Slătioarele cele vechi. Semnează şi Toma vel post. Cantacuzino, Grigore Băleanu vel vornic za Târgovişte, Ivaşco Băleanu, Şerban (Grecianu) vel stolnic, Matei Fălc(oianu) biv vel căpitan, Lefter căpitan (cond. Jilave No. 20. Lipăreşti).

369. — 7214 (1706) Martie 4. — Cuprins ca la No. 368. Rectificare de numărul stânjenilor. Semnează şi Şerban vel log. (Grecianu), Vladul vtori log., Grigore Băleanu vel vornic za Târgovişte, Const. Şirbei vel clucer, Toma Cantacuzino vel post. (Cond. Jilave, No. 21. Lipăreşti.)

370. — 7216 (1708) Aug. 25, — Tudor sin Drosul dă zapis lui Ianache vel pah. (Văcărescu) «că mi-au făcut d-lui bine cu taleri 100 până la Crăciun . . . . pusu-«i-am zălog moşia Gureanca care merge prin capul moşiei d-lui Mărăţi». (Cond. Jilave, No. 1 Gureni.)

371. — 7217 (1709) Martie 3. — Tudor vinde lui Ianache Văcărescu moşia Gu-

[1] V. doc. 361.
[2] V. doc. 104.

renii, Saac, ce o are şi el cumpărată de la Radu căp. Fărămiţă socrul său, pe taleri 100, stânjenul bani 88. Semnează şi Ştefan Cantacuzino vel post., Iordache Creţulescu vel agă, Radu Golescu vel clucer, Moisi sin Drosul log., Radu Hrizea[1] biv clucer (Cond. Jilave, No. 58.).

372. — 7225 (1717) Aprilie 9. — Zapisul lui Ilie sin Radu Fărămiţă din Gherghiţa, cu frate-său popa Radu, la mâna lui Const. Văcărescu vtori log, cum că părintele lui Văcărescu, Ianache biv vel clucer, făcând bine lui Ilie cu taleri 75 incă de sunt 4 ani, fără de nici o dobândă, pentru aceşti bani au zălogit la Const. Văcărescu moşia lor ce se chiamă Boldeşti, st. 50, lângă moşia lui, şi neputând plăti la soroc, i-o vând. Semnează şi Şerban Grecianu vel spătar, Matei Mogoşescu vel serdar, Grigore Filipescu vel căp. za dorobanţi, Şerban Grecianu vel stolnic, Grigore Grecianu biv vel agă. (Cond. No. 11.).

373. — 7226 (1718) Mai 6. — Ispravnicii scaunului Bucureştilor, Şerban Năsturel vel ban, Pană Negoescu vel vornic, Grigore (Halepliu)[2] vel vist., Nicolae Roset pa h Ianache Stama[3] biv vel agă, scriu carte la 6 boeri anume: Preda căp. ot Gherghiţa Ion căp. ot Nănişor, Dediul ceauş ot tam, Gavrilă iuz. din Schei, Gheorghe sutaş din Ghimpaţi şi Drăghici căp. de la Speteni, ca împreună cu vtori portar să hotărnicească Lipăreştii din jos, cumpăraţi de Const. Văcărescu vtori log, de la un Sibiu, partea nepotului acestuia, Pană călugăru. (Cond. Jilave, No. 23 Lipăreşti).

374. — 7228 (1720) Mai 1. — Matei Cocorăscu dă zapis „vărului“ Const. Văcărescu[4] vtori log. cum că-i vinde partea de moşie ce are la Togozeni. Semnează şi Matei Creţulescu vel stolnic, Mihai vel şetrar, Const. log. Obedeanu (No. 56 cond.

375. — 7228 (1720) Mai 10. — Matei sin Iane log.Cocorăscu dă zapis „vărului“, Const. Văcărescu vtori log. că rămâindu-i multă datorie de la frate-său Iordache vistier Cocorăscu şi având moşie de la părinţi în Togozeni, Prahova, care se hotăreşte pe din jos cu moşia lui Văcărescu «ce este iar de la noi», şi pe din sus cu moşia jupânesii Ancuţii fata lui Mihai spătar (Cantacuzino) pe care a ţinut-o Chîrca sluger (Rudeanu), a mers la Văcărescu de i-a vândut acea moşie. Semnează şi Matei Fălcoianu biv vel vornic, Panaiot vel sluger, Barbu Merişanu vel pitar, Ianache (Stama) vel post., Matei Creţulescu vel stolnic, Const Dudescu biv vel comis, Anton căpitan (No. 57 cond).

376. — 1757 Martie 1. — Preda Fărămiţescu sin Ghioca Fărămiţescu, dă zapis Predii log. za vistierie că luând de a doua soţie pe Stanca fata Badii log. şi având aceasta o copilă Ilinca ce s'a căsătorit cu Preda log. za vistierie şi fiind fost pus Stanca în foaia de zestre a Predii log. 200 st. moşie la Costieni, Vlaşca, care moşie o avusese şi Stanca zestre de la părinţi, dă Preda Fărămiţescu Predii log. 50 st. din moşia ce are la Boldeştii Tătarului în locul celor 200 st. de la Costieni. Boldeştii

---

[1] Popescu, cronicarul.

[2] Vezi anexa despre familiile greceşti.

[3] V. în anexă, familia Muselim-Balasache.

[4] V. doc. 365.

se învecinesc de o parte cu moşia banului Barbu Văcărescu, iar de altă parte cu Chirculeasa. (No. 69 cond.

377. — 1776 Ian. 20. — Manolache Vataţi mutându-se în Rusia, vinde lui Nicolae Filipescu sin Pană vel log. moşiile Jilave jumătate, şi Cocorasca întreagă, pe care le are zestre de la gheneral maior Mihai Cantacuzino care le avea şi el zestre de la răpos. Const. Văcărescu vel log. Cealaltă jumătate din Jilave era a lui Radu vel vornic Văcărescu fratele lui Constantin. Semnează şi Mihai Cantacuzino, Dimitrie Ghica ban, Ianache Văcărescu vel vist., Maria Cantacuzino, Cozma (Popescu) Buzău [1] Chesarie Ràmnic [2], Nicolae Dudescu vel vornic, Ioan Iuliano [3], Ştefan Pârscoveanu vel log.

La 1 Fevr. acelaş an Nicolae Filipescu revinde Jilavele lui Radu Văcărescu după cererea acestuia, cu îndatorire pentru el, dacă ar vinde iar moşia, s'o vânză la neamul lui Filipescu. (No. 60 cond.)

378. — 1781 Iunie 15. — Alexandru Voevod dă voie vornicesei Veneţianei Văcărescu [4] să facă în fiecare Vineri târg la Jilave, care este în drumul mare al Focşanilor. „Unde să aducă toţi cei dinprejur cele trebuincioase a se vinde.... orice „marfă..., fără numai vinul şi rachiul.., numai d-ei să vânză".

La 25 Aprilie 1782, întăreşte Nicolae Const. Caragea Voevod. „Vameşii dom-„neşti să aibă a-şi lua vama şi dela acest târg, după obicei şi după catalog, ca şi „dela celelalte târguri, însă peste 3—4 luni de zile după ce se va începe facerea „târgului şi se va întemeia...".

La 1784 Iunie 15 altă întărire.

La 1797 Aug. 19 domnul, luând seamă că pe moşie e biserică de piatră, şi vorniceasa „şi şcoală are a întocmi pentru învăţătura copiilor sărmani fără de plată..., „vama ce se va aduna să se strângă pe seama bisericei şi a şcoalei, la care întru „nimic vameşii să nu se amestece". (No. 63 cond.).

379. — 1813. — Ştefan Văcărescu dă zapis nepotului Alexandru Filipescu [5] biv vel clucer, că i a vândut partea sa din Jilave, Ialomiţa. Ştefan Văcărescu stăpânise de-avalma cu frate-său Barbu vornic Văcărescu. Semnează şi Luxandra Văcăreasca [6] (grecește) Princesa Zoe Bagration (franţuzeşte). (No. 71 cond.).

280. — 1835 Aug. 2. — Băneasa Zoiţa Văcăreasca [7] cere inginerului Teodor Paladi să facă hotărnicia moşiei Jilave, Ialomiţa, pe care o dă de zestre lui Alecu Belu, moşie stăpânită de-avalma cu vornicul Alexandru Filipescu (No. 72 cond.).

---

[1] Vezi nota la doc. 146.

[2] Mort 1780. Frate cu State clucerul Halepliu. Doc. 590 sq.

[3] Anexă. Familia Guliano.

[4] V. doc. 160 nota.

[5] Poreclit Vulpe.

[6] Soţia lui Stefan, născ. Prejbeanu.

[7] A doua soţie a lui Barbu Văcărescu, născ. Guliano-Paleologu. Cea d'întâi soţie a lui Barbu V. fusese Stanca Slătineanu, cu care avusese pe Tiţa, mama lui Barbu Catargi.

381. — 1835 Aug. 10. — Hotărnicia moşiei Jilave, făcută de Teodor Paladi. Jilavele se mărginesc cu: moşia Slătioarele ce se stăpâneşte acum de sovetnic Petrov care o are de zestre dela soţia sa Anica [1] ce a ţinut pe răpos. căminar Alecu Văcărescu; cu moşia Rădulești a Elenchi Dudeasca.

Moşia Lipăreşti Mărăcineni ce este între Ojogeni şi Togozeni, merge din apa Cricovului, unde se întâlneşte cu moşia Jilave în matca râului.

Slătioarele până la 1815 se stăpâneau de răpos. Răducan Hrisoscoleu, iar atunci prin schimb au trecut la Alecu Văcărescu.

Printre actele arătate: zapis din 7252 (1744) Iunie 25, prin care Bălaşa Băleanu [2] vinde lui Barbu Văcărescu biv vel vist. moşia Leoteşti (spre Sărata); zapis din 7253 (1745) Mai 25 prin care Barbu Văcărescu face schimb moşia Leoteşti cu mânăstirea Căldăruşani. (Cond. Jilave fila 115).

382. — 1840 Oct. 25. — Hotărârea înaltului divan în pricina moşiei Jilave. Se menţionează zapisul din 1798 Nov. 12 prin care vornicul Ştefan Văcărescu şi fratele său banul Văcărescu îşi împart periusia părintească după moartea mamei lor [3]. Jilava se va stăpâni de amândoi. Casele cele vechi părinteşti le ia Barbu, iar pe cele noui cumpărate dela Vataţi le ia Ştefan. Soţia lui Ştefan era Ruxandra [4].

Semnează Gheorghe Filipescu, Mihai Racoviţă, Scarlat Grădişteanu, Ştefan Bălăcianu (Cond. Jilave fila 135).

383. — 1843 Iunie 21. — Hotărârea înaltei curţi de revizie în pricina moşiei Jilava. Semnează Dumitru Ralet, Manolache Băleanu, Alexandru Nenciulescu, Gheorghe Dedulescu, Atanasie Hristopol, Constantin Cornescu, Filip Lenş [5], Ştefan Golescu (Cond. Jilavo fila 157).

384. — 1844 Martie 15. — Hătărârea divanului civil din Buc. secţia 2-a în pricina călcării moşiei Slătioarele a Anicăi Băbeanca de către proprietarul moşiei Jilava

Printre acte s'au înfăţişat şi următoarele:

1762 Mai 2, cartea Pârvului (Cantacuzino) vel vornic de judecata dintre serdăreasa Stanca Călinească [6] şi post. Const. Olănescu pentru Slătioare.

1763 Iunie 3, zapisul post. Const. Olănescu şi al soţiei sale Saftei prin care arată că având de zestre moşia Slătioarele, Prahova, au vândut-o serdăresei Stanca Călinească [7].

1815 Mai 27, schimb între Răducan Hrisoscoleu biv treti vistier cu soţia sa

---

[1] Născută Băbeanu, V. doc. 386.

[2] Cf. doc. 159, 160.

[3] Veneţiana. Doc. 160 nota şi doc. 378. A murit asasinată la moşie.

[4] Doc. 379.

[5] Era fiul lui Ioan-Baptist Linchou, preceptor de franceză în Bucureşti, şi nepot de frate al lui François Linchou care a jucat un rol politic în Moldova la mijlocul sec. XVIII. Amândoi erau fii unui negustor din Marsilia, Maurice. V. Filitti, Lettres et extraits, tabla.

[6] Născ. Rudeanu, soţia lui Matei Călinescu. (Iorga, St. şi doc. VII. 353) Fiica lor. Stanca a fost soţia lui Ianache Siliviano, serdar, zis şi Câmpulungeanu.

[7] V. doc. 387.

Anca [1] şi între căminar Alecu Văcărescu (pe atunci stolnic) întâiul soţ al Anicăi Băbeanu. Văcărescu a dat un han din Bucureşti pe podu Mogoşoaei, ce avea de zestre, iar Hrisoscoleu a dat Slătioarele ce avea de zestre. Hrisoscoleu era cumnat cu clucer Iancu Glava, care avea şi el zestre în Slătioara.

1825 Aprilie, zapisul Anastasiei Grecianu prin care vinde Slătioarele lui Alecu Văcărescu. Anastasia era soră cu Anica Hrisoscoleu. Tatăl Anastasiei şi al Anicăi era Grigore Grecianu [2]. Foia de zestre a Anastasiei era dela 5 Dec. 1790. Slătioarele erau vecini cu Răsanii (vechii Orboeşti) ai agăi Bărcănescu. La 7208 (1700) Iulie 8, această moşie era a Barbului comis (Mănescu).

Semnează Dumitru Ralet, Ioan Golescu, Ioan Bălăcianu, Const. Belu [3] (Cond. Jilave fila 189).

385. — 1844 Iunie 26. — Hotărârea înaltului divan, secţia 1-a în pricina moşiilor Slătioarele şi Jilava. Printre alte acte s'au înfăţişat:

7253 (1745) Ian. 20, zapisul Mihalcii Topliceanu prin care vinde comisului Enache [4] 331 st. ce are zestre în Slătioare.

7253 (1745) Ian. 20, zapisul Mihalcii Topliceanu prin care vinde cumnată-si Bălaşii şi ceilalţi 231 st. ce are zestre în Slătioare.

7262 (1753) Dec, 20, zapisul Bălaşii Lupoencii dat nepoată-si Saftii. Bălaşa e mătuşa lui Enache.

1754 Iulie 27, zapisul şetrarului Const. Lupoianu către nepotu-său şetrar Enache. Constantin era soţul Bălaşii, iar Bălaşa era soră cu Ilinca Topliceanu.

1786 Martie 8, cartea răposatei băneasei Luxandra Văcărescu [5] prin care arată că din zestrea ei şi din cele rămase dela răposatul soţul ei banul Barbu Văcărescu a mulţumit pe nepoţii ei, născuţi din fiica ei băneasa Maria a lui Dimitrie Ghica şi

---

[1] Născ. Grecianu.

[2] Din aceste acte reiese următorul tablou:

Grigore Grecianu

Anastasia = Iancu Glavà clucer	Anica = Răducanu Hrisoscoleu

Ralu = Alecu Baroţi	Răducanu	Grigore

[3] V. Anexa: Belu.

[4] Fiul Zoiţei Zărăfoaia; soţia sa Stanca, născută Călinescu era nepoată de soră Bălaşii Lupoianu şi Elenei Topliceanu, născute Rudeanu. (General. Cantac. 347. — Cf. doc. 304 şi 387). Il cred identic cu Ianache Cămpulungeanu care a ţinut, în întâia căsătorie pe Ilinca nepoata de fiu a lui Şerban Vodă Cantacuzino, dela care n'a avut copii (Geneal. 285). Ianache este într'adevăr fiul Zoiţei, zisă *Zărăfoaia* probabil din pricina soţului ei de al doilea, Silivriano. (Cf. doc. 78 notă. şi arborele Silivriano la sfârşitul acestui volum

[5] Născută Rosetti (Geneal Cant. 365).

că mai rămâindu-i Adâncata ce-i zice şi Răşanu şi satul Sălciile, le dă nepoată-si Elenchi ce ţine pe vornicul Enache Moruzi.

Semnează Ştefan Bălăcianu, Const. Cornescu, Grigore Grădişteanu, Iancu Ralet, Ion K. Ruset. (Cond. Jilave fila 220).

386. — 1851 Mai 4. — Sentinţa judecătoriei Ialomiţa pentru hotarul dintre Jilava şi Chirculeasa a eforiei spitalelor civile. Din act reiese că aga Pană Băbeanu are fiică pe Anastasia soţia lui Govorov polcovnic rus, şi soră pe Anica ce a ţinut întâi pe Alecu Văcărescu [1]. Pană are şi un frate pe Matache Băbeanu care are o fiică Tinca. (Cond. Jilave fila 233).

387. — 1854 Ian. 13. — Hotărârea înaltei curţi, în pricina moşiilor Slătioarele şi Jilava. Aga Pană Băbeanu a spus că Slătioarele din vechime au fost a trei fete ale lui Chirca Rudeanu, anume Bălaşa Lupoianu, Ilinca Topliceanu şi Stanca Călinescu

Semnează Const. Grigore Ghica, Ion Câmpineanu, Grigore Obedeanu, Dimitrie Fălcoianu, Nicu Manu, Barbu Catargi, C. Văcărescu, Dimitrie Mănescu [2]. (Cond. Jilave fila 249).

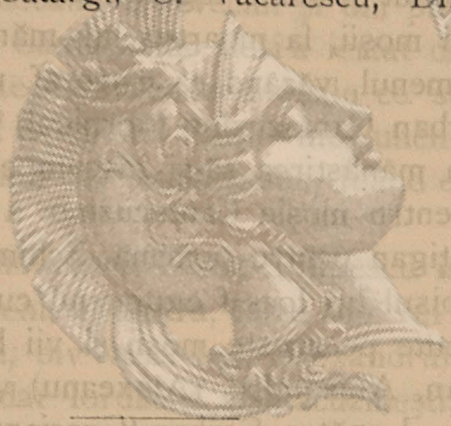

[1] Cf. doc. 381.

[2] Fiul lui Silivestru Filitti şi al Smărandei ultima din ramura dela Măneşti (Prahova) a boerilor Bucşani. Cf. doc. 146 nota, 342 nota, 358.

MĂGURENI (Prahova) [1]

388. — 7203 (1695) Martie 9. — Constantin Vodă către Șerban Cantacuzino vel comis și nepoților lui, Constantin, Matei și Pârvu, feciorii răpos. Pârvu stolnic, să le fie ocină în Măgureni, Prahova, partea lui Drăghici șchiopul și a fraților lui cu viile și cu livezile, din dealu Măgurenilor, cumpărături ale lui Drăghici șchiopul dela Tărăți. Drăghici le-a vândut Radului log. Cocorăscu, tatăl Vladului log. Apoi Vlad log. le-a dat aceste vii și moșii, la moartea lui, mănăstirii Sărindaru din București, dar părintele Ioasaf egumenul, văzând că n'are sf. mănăstire nici un venit dela acea moșie, s'a tocmit cu Șerban Cantacuzino (vornicul) [2] și a făcut schimb, de i-a dat pentru vie taleri 100, ca mănăstirea să-și răscumpere via pe care o vânduseră alți părinți mai nainte, iar pentru moșie Cantacuzino a dat opt iepe fiind mănăstirea lipsită, și a mai dat un țigan pentru pomană. Schimbul s'a făcut cu voia ctitorilor după cum dovedește zapisul lui Ioasaf egumenul cu boeri mărturie și cărți coajnice și scrisori ce au fost făcute pe aceste moșii și vii la mâna lui Cantacuzino. Divan: Cornea (Brăiloiu) vel ban, Alexandru (Alexeanu) vel vornic, Diicu (Rudeanu) vel log., Mihai Cantacuzino vel spătar, Șerban (Grecianu) vel vist., Constantin vel clucer, Dumitrașco (Caramanlâu) vel post., Vergo [3] vel pah., Radu (Izvoranu) vel stolnic, Constantin Corbeanu vel pitar, ispravnic Toma Cantacuzino vtori log. Scrie Stanciu log. (Arhiva Stat Cond. 1 a lui Const. Brâncoveanu.

389. — 1783 Aug. 23. — Radu dela malul lui Bot dă zapis părintelui Ioanichie egumenul dela schitul din Predeal că având un peticel de vie și cu puțintei prunișori în dealul Măgurenilor pe moșia boerească, alăturea cu a sf. sale, o pusese zălog la Ioanichie pe un an drept taleri 10, să o stăpânească, să-și ia toate roadele până la anul, iar la anul Radul să aibă a-i da banii și Ioanichie să-i întoarcă moșia, iar nedând la soroc să fie via stăpânitoare. Radul a plătit banii fiind de față și boerii Constantin și conu Iordache [4] (Cond. Măgureni No. 12).

---

[1] Moșie de cumpărătoare a Cantacuzinilor. Nu figurează în lista moșiilor postelnicesei Elena (Hrisovul din 1668 în Iorga, doc. Cantacuzinilor, 72). Pentru porecla de Măgureni dată Cantacuzinilor din ramura lui Drăghici spătarul v. doc. 191. — Vezi și actele moșiei Valea-Lungă, în acest volum, doc. 602 și urm.

[2] Doc. 393.

[3] Un Nicolae Vergu în vremea lui Mavrogheni (Urechia, Ist. Rom. III. 536).

[4] Cantacuzinești, V. doc. 390.

390. — 1793. — Biv vel medelnicer Const. Hrisoscoleo cere domnului să se hotărnicească partea lui din Măgureni ce o are cumpărătoare dela răpos. gheneral Mihai Cantacuzino, fiindu-i acestuia răposata soția lui Hrisoscoleu nepoată de soră [1], iar boerii frați Dinu și Iordache Cantacuzino nepoți de văr primar [2]. Hrisoscoleu își dăduse partea de zestre fiicei sale [3]. In 19 Mai acelaș an domnul încuviințează (Cond. No. 13).

391. — 1793 Iunie 16. — Toma Topliceanu șetrar dă zapis la mâna cumnatului Dinu Cantacuzino biv vel serdar, ca să se știe că după ce a răposat frate-său Nicolae Topliceanu biv vel pitar, neodihnindu-se Cantacuzino pe o jumătate de moșie din moșia Răzoaei ce i-o lăsase răposatul, pentru ca să nu mai fie vorbe și pricini între niște frați ca ei, a făcut Topliceanu mare rugăciune lui Cantacuzino de a primit toată moșia st. 1900. Tot Cantacuzino să stăpânească și 7 suflete de țigani dați din foaia de zestre a răposatei soacrăi lui Cantacuzino, însă 4 suflete cumnatu Dinu și 3 suflete cumnatu Grigore. Topliceanu era vechil și din partea fratelui său Dumitrașcu Topliceanu. S'a rugat de Cantacuzino de i-a iertat celelalte merazuri [4] ce au mai rămas dela răposatul Nicolae Topliceanu. Moșiile ce sunt în județul Prahova ce au Toplicenii a lua dela casa verei lor Zoiții [5] fiica unchiului lor Rudeanu, fratele mumei lor, să aibă a le da schimb lui Cantacuzino, luând ei moșia Răzoaia. (Arhiva G. Gr. C. Acte Măgureni).

392. — 1793 Nov. 20. — Medelniceru Const. Filipescu ispravnic și șetrar Ioniță Bălăcianu hotărăsc moșia Măgureni, Prahova, între biv vel medelnicer Const. Hrisoscoleu (prin vechil ginerele lui, biv vtori log. Alexandru) [6] de o parte, și biv vel serdar Constantin și biv vel serdar Iordache Cantacuzinești, de altă parte. Urmează cu data de 1794 Martie 9 apostila lui Alexandru Vodă Moruzi. (Arh. G. Gr. C.).

393. — 1794. — Adeverez eu Const. Călinescu cu acest zapis al meu [7] către Constantin Cantacuzino biv vel serdar că din partea mea de moșie a Măgurenilor ce mi s'a fost împresurat de neamul d-lui, după cum cartea neamului d-lui, anume Const. Cantacuzino post. i Matei Cantacuzino i Pârvul Cantacuzino, cu leat 7220 (1712) Martie 20 ce este dată la mâna Vladului log. neamului meu [8], adeverează de împresurarea ce au făcut la partea neamului meu din această moșie și acum cu judecată domnească mi s'au dat iarăși întru stăpânire, după acea carte a neamului

---

[1] Născută Fărcășanu cf. doc. 604.

[2] Veri ai doilea.

[3] V. doc. 230 și 392.

[4] Moșteniri.

[5] Soția lui Scarlat Hiotu.

[6] Cf. doc. 230 și 406.

[7] Cf. doc. 384, 393, 397. — Un Ion Călinescu iscălește grecește la 1684 (Iorga, St. și doc. V. 307). — Toma și Mincu (Mihai) Călinescu, fii Mariei Călinescu, trăesc la 1782 (Urechia, Ist. Rom. I. 246). P. alt neam de Călinești în sec. XIX-lea, Filitti, Domniile române sub reg. organic, 14.

[8] Vladul log moș al Călinescului. V. doc. doc. 398. E Cocorăscu v. doc. 388, 398, așa în cât Const. Călinescu pare a fi descendent din Pârvan, treti vistier, ginerele lui Cocorăscu.

d-lui şi după vechile hrisoave domneşti ce am la mână, ori câtă parte de stânjeni mi se vor alege la hotărnicie într'această moşie a Măgurenilor, dintr'această toată partea mea i-am dăruit d-lui a treia parte ce se cădea a o lua eu de la d-lui . . . fiind-că osebit că sunt vecin de aproape de d-lui, dar am cunoscut de la d-lui multe faceri de bine şi ajutor ori-când a fost în treabă cum şi fără treabă.

Pe verso: adeverirea de către isprăvnicatul de Prahova la 3 Nov. 1795. S'au ales de către biv vel pah. Ioniţă Comăneanu st. 1572 partea lui Călinescu, din care acesta dăruieşte a 3-a parte, st. 522 lui Cantacuzino. Semnează şi Constantin Filipescu, Ion Grecianu clucer. (Arh. G. Gr. C.).

394. — 1795 Aug. 8. — Erei Drăghici cu soţia sa Rada vinde polcovnicului Iordache Grecul din Măgureni moşie în dealu Măgurenilor (Arh G. Gr. C.).

395. — 1797 Aug. 27. — Ioniţă Racotă dă în scris isprăvniciei de Prahova că după jalba ce a dat lui Vodă Ipsilanti biv vel serdarul Iordache Cantacuzino că prin cârciuma ce Racotă şi-a făcut pe locurile înfundate ce are la Măgureni, dinaintea cârciumei lui Cantacuzino, face pagubă acestuia, şi venind vtori vistierul Ianache Râfoveanu judecătorul judeţului şi adeverind că din vechime cârciuma de pe moşia lui Racotă a fost din jos de căminul acestuia şi nu acolo unde şi-a făcut-o acum, Racotă renunţă la cârciumă.

Adeverit la 28 August. de pah. Hrisoscoleu [1], ispravnicul judeţului (Arh. G. Gr. C.).

396. — 1797 Ian. 19. — Adeverinţa mea la mâna feciorului meu popi Drăghici ca să se ştie că rămânându-ne de la părinţii noştri o fărâmă de moşie în dealul Măgurenilor, însă moşie ohavnică, ne-am învoit împreună de ne-am împărţit care pe unde să stăpânească. Semnează iereul Mihail (cond. No. 19).

397. — 1800 Martie 9. — Anaforaoa divanului către domn. Vătaful de divan a înfăţişat pe Const. Călinescu de la Prahova cu biv vel pah. Iordache Cantacuzino vechil şi din partea fratelui său biv vel pah. Iordache Cantacuzino şi pe biv vel medelnicer Const. Hrisoscoleu pentru partea de moşie ce are Călinescu în Măgureni. Călinescu zice că în întâia domnie a lui Alex. Moruzi şi-a aflat dreptatea, rămânând ca d-lor Cantacuzinii să jure, iar pah. Const. chemând pe Călinescu i-a zis că de-i va dărui a treia parte din moşie, jurământul să rămâe jos. Călinescu s'a încrezut şi a dăruit (v. doc. 393), dar în domnia lui Alex. Ipsilanti medelnicerul Hrisoscoleu a spus că nu recunoaşte acea învoială. Divanul a văzut la Călinescu anaforaoa veliţilor boeri din 19 Fevr. 1794 din care iese dreptatea Călinescului al cărui strămoş [2] a fost nedreptăţit de vornicul Şerban (Cantacuzino). — Tatăl Călinescului [3] s'a judecat cu serdarul Pârvu Cantacuzino care a mărturisit dreptatea lui Călinescu. Şi măcar că de la această judecată sunt trecuţi 48 de ani dar jeluitorul a fost înstrăinat în ţara leşească de mic, şi tocmai în vremea

[1] Grigore. V. doc. 401 şi 505.
[2] Vlad log. V. doc. 393 şi 398.
[3] Drăghicean, v. doc 398.

răsmiriții Rușilor a venit, șezând aci numai un an și jumătate și apoi iarăș s'a dus la numita țară. Anii înstrăinării Călinescului și anii a două resmirițe neintrând după pravilă în rândul anilor de paragrafie, rezultă că tăcerea Călinescului a durat numai 9 ani. Dintr'o anafora a veliților boeri de la 15 Dec. 1796 se vede că Hrisoscoleu s'a simțit păgubaș din aranjamentul Călinescului cu Cantacuzinești, bănuind oarecare vicleșug la mijloc, iar anaforaoa zice că pretențiile lui Hrisoscoleu trebue îndreptate numai înpotriva Cantacuzinilor, iar nu în potriva Călinescului a căruia dreptate nu trebue să se vateme. Semnează Const. Filipescu vel vornic, Isaac Ralet vel vornic Const. Știrbei vel vornic, Scarlat Câmpineanu vel log. (Arh. G. Gr. C.).

398. — 1802 Fevr. 16. — Anaforaoa veliților boeri către domn în pricina medelnicerului Const. Hrisoscoleu cu Const. Călinescu pentru a treia parte de 500 st. din moșia Măgureni ce a dat-o fraților Cantacuzinești.

Călinescu a arătat o carte cu leat 7228 Martie 20 [1] prin care Const. post., Matei și Pârvu Cantacuzinești recunosc față de Vladul log. [2] strămoșul Călinescului ca unchiul lor Șerban vornicul l-a împresurat și că ei ne putând suferi aceasta recunosc stăpânirea Vladului log.

A mai arătat hrisovul lui Const. Vodă Brâncoveanu din 7220 Martie 26 și al lui Ștefan Vodă Cantacuzino din 7223 în care se arată părțile lui Vladul log. și se pomenește de silnicia lui Șerban vornicul.

A mai arătat o carte de judecată de la 7254 (1746) Mai 22 semnată de răpos., stolnic Pârvu și cuprinzătoare că s'a judecat Drăghicean log. tatăl lui Călinescu cu serdarul Pârvu Cantacuzino și că acesta a recunoscut dreptatea lui Drăghiceanu.

Cantacuziniștii întâmpină că scrisorile lor au fost răpuse în vremea răsmiriții, iar Călinescu replică cum că n'a putut să-și caute dreptatea înpotriva lor fiind înstrăinat de mic în țara leșească.

Hrisoscoleu a arătat cartea lui Vodă Ipsilanti din 9 Fevr. 1797 [3] în care se spune că medelnicerul s'a plâns că în vremea când generalul Mihai s'a deosebit de pământul acesta și s'a dus la Rusia după împărătești tratături ce au fost date, vânzându-se cele 2 părți de moșii ce le avea în Măgureni le a cumpărat Hrisoscoleu [4] cu zapis cu știrea și a vecinilor și a răzașilor dimprejur, și nimeni nu s'a arătat cu nici un fel de pâră nici într'un an de zile ce a avut generalul Mihai soroc a-și desface lucrurile sale de aici, nici în alți zece ani după cumpărătoare, ce a avut în urmă medelnicerul soroc pus de către generalul Mihai pentru istovul banilor, precum nici mai în urmă până la leat 94, iar atunci după iconomia ce s'a făcut între Călinescu și Cantacuzinești, dându-se hotărârea lui Alex. Moruzi ca să stăpânească Călinescu st. 1500, s'a luat și din cumpărătoarea lui Hrisoscoleu st. 1000, așa că numai

---

[1] V. doc. 393.

[2] Cocorăscu. V. doc. 388.

[3] In copie în biblioteca Acad. Rom. Ms. 611 f. 122.

[4] V. Iorga, doc. Cantacuzinilor, 215. Mihai Cantacuzino însuși avea moșie în Măgureni prin cumpărătoare de la vărul său Șerban Cantacuzino la 1760. Ibid. 213. — Cf. doc. 408.

el se vede păgubit cu acești stânjeni, iar Cantacuzinii stăpânesc moșia întreagă sub cuvânt că le-a dăruit-o în urmă Călinescu. Hrisoscoleu zice că el este străin de dăruirea ce s'a făcut pentru înlăturarea jurământului. (Arh. G. Gr. C.).

399. — 1802 Martie 16. [1]—Act de împăciuire, întărit de domn la 23 Martie între Iordache Cantacuzino și cumnata Smaranda soția răpos. frate-său clucer Const. Cantacuzino. — Intâmplându-se oare-care prigonire între noi asupra dietei răposatului, în cea de pe urmă prin mijlocirea multor prieteni și rude, dinaintea mitropolitului (Dositei Filitti), biv vel banului Scarlat Ghica aflându-se vel log, și a biv vel banului Manolache Brâncoveanu, ne-am împăcat și ne-am învoit cu acest așezământ, adică să-mi dea d-ei acum din cele câștigate și agonisite de răposatul bani gata taleri 6000, i vedre vin 1800 cu toate cârciumile casei până la toamnă când va eși vinul cel nou, drept taleri 1575, care vine vadra pe bani 105, i oi fătătoare 150 drept taleri 600, i mătci de stup 100 drept taleri 400, i capete de vaci mari 12 drept taleri 215, i un tacâm de cal, de argint, drept taleri 600, i o tabacheră de aur drept taleri 260, i o congea [2] de zamfir cu diamanturi drept taleri 200, și 2 inele unul zamfir și altul diamant drept taleri 150, care toate acestea se adună în sumă de taleri 10.000, și după moartea d-ei să mi se dea toată casa răposatului cea pogorâtă la d-lui de la părinții noștri, adică partea d-lui, însă moșia Măgureni cu viile, cu moara, cu casele și cu toate clădirile care vor fi făcute pe dânsa, i moșia Valea Lungă, i moșia Edera i moșia Branciogu. i moșia Buda, i moșia Lilești, i două vătășii de țigani lăeți câți se vor afla, și țiganii de vatră toți, bez sufletele opt ce-i las d-ei în locul de zestre a d-ei însă Apostol . . . . . , bez 12 pogoane de vie de la Sărata ce sunt date de răposat în locul viilor d-ei de zestre ce prin diata răposatului se arată. Din care toate acestea câte mai sus se arată că am a lua după moartea d-ei, bez numitele opt suflete de țigani, i bez numitele pogoane de vie, să nu fie volnică d-ei a înstrăina nimic din cele părintești cu cuvântul de vânzare sau de dar, sau cu ori-ce alt mijloc. Incă de acum să mi se dea și toate sineturile acestor moșii câte se vor fi aflând. Și la câte pricini de judecată se vor întâmpla pe chipul răposatului, pentru orice alișveriș al d-lui cu ori-cine, să nu fiu eu dator a răspunde ci d-ei. Iar pentru câte judecăți se vor întâmpla asupra numitelor moșii i țigani, să am eu a mă judeca cu cheltuiala pe din două de frate. Iar d-ei cât va fi în viață să aibă hrisis [3] pe toate acestea, adică să le ție și să le ia venitul spre hrana și chiverniseala d-ei întocmai după cum și răposatul frate-meu, fără de nici o supărare de către mine sau de către moștenitorii mei. Așijderea să ție cu desăvârșită stăpânire atât d-ei cât și moștenitorii d-ei toate câte s'au câștigat și agonisit de răposatu frate-meu, mișcătoare i nemișcătoare, i mai sus numitele opt suflete de țigani, i pogoanele de vie, făcând cu toate ori-ce va vrea și lăsându-le după moarte ori cui va voi, fără de nici o împotrivire de către mine sau de către moștenitorii mei. Intr'acest chip dar așezându-mă

[1] Cf. doc. 225 și 400
[2] paftà
[3] folosință.

cu d-ei de buna mea voie, cugetând vre-odinioară sau eu, sau moştenitorii mei cele împotriva acestui aşezământ, măcar cu cât de puţin lucru. atunci să am a întoarce toate câte mi s'au dat acum şi să fiu dator a urma întocmai după cuprinderea diatei răpos. frate-meu. Pentru care spre a se păzi nestrămutat, însumi am iscălit, puindu-mi şi pecete, rugând şi pe p. sf. sa părintele mitropolit i pe mai sus numiţii doi boeri ce au fost de faţă de au întărit, cum şi pe alţi boeri mari, şi spre încredinţare i-am dat d-ei, luând şi eu de la d-ei (un) cu asemenea cuprindere zapis, (Arh. G. Gr. C.).

400. — 1802 Mai 1. — Adeverinţa lui Iordache Cantacuzino pentru 2840 taleri primiţi de la d-ei cumnata Smaranda clucereasa Cantacuzino din taleri 10,000 ce are să-i dea în lucruri şi în naht, insă 1500 în naht şi taleri 200 o congea şi taleri 150 două inele şi taleri 260 o tabacheră de aur şi taleri 575 cu un zapis al ginerelui lui Cantacuzino, Iancu Cocorăscu. şi taleri 50 cu un zapis al surorii lui Cantacuzino, Sultana, şi taleri 600 tacâmul calului. (Arh. G. Gr. C.).

401. — 1802 Iunie 7. — Din taleri 10.000 ce am avut să iau de la răposata d-ei cumnata Smaranda Cantacuzini clucereasa[1] după aşezământul ce am făcut între noi, am primit de la d-ei în viaţă fiind taleri 4055 ½ şi acum de la d-lui Grigore Hrisoscoleu[2] biv vel clucer clironomul răposatei am primit taleri 5944 ½ printr'un zapis al d-lui serdarul Chiriţă Căplescu de taleri 6000 capete i dobânda şi rămân mai mult asupră-mi taleri 355 ½, care aceşti bani sunt într'alţi taleri 2500 ce-mi lasă răposata prin diată copiilor, adică taleri 1000 fiiului meu Constantin şi taleri 500 fiii-mi Marioarii şi taleri 500 Elenchi şi taleri 500 Smarandichi- Mi a dat d-lui şi toate zapisele de ţigani ce au avut răposatu frate-meu şi zapisul Călinescului de st. 522 împreună cu anaforaoa veliţilor întărită de Alex. Vodă Moruzi pentru această moşie Semnează Iordache Cantacuzino (Arh. G. Gr. C.).

402. 1804 Iurie 23[3]. — Anaforaoa veliţilor către domn în pricina lui Ioniţă Racotă cu boerii Cantacuzineşti şi cu Hrisoscoleu. Racotă a înfăţişat:

Hrisov din 7128 (1620) al lui Gavril Movilă prin care întăreşte stăpânirea unuia Ghinea Racotă biv vel armaş[4] pe nişte cumpărături din moşia Măgureni.

Hrisov din 7137 (1629) al lui Alexandru Vodă Iliaş care dă Lecăi spătar fratele Ghinei armaş Racotă să stăpânească jumătate din toată moşia Tatului log.

Hrisov din 1630 al lui Leon Vodă lui Leca spătar să stăpânească moşie la Măgureni. partea lui Ivaşco şi partea Vâlcului.

Zapis din 7167 (1659) al Radei fata Bratului Fertescu prin care vinde Fierei post. sin *Leca Racotă* toată partea Tatutui log. din Măgureni.

Zapis din 7167 (1753) al lui Grigore pârcălab prin care vinde postelnicului Toma Racotă, tatăl jeluitorului, trei cesverţi de vie.

---

[1] Născută Topliceanu.

[2] Cumnatul Smarandei, V. doc. 404.

[3] cf. Iorga, Doc. Cant. p 226.

[4] Nepotul agăi Leca. Acad. Rom. doc. 2/XXXIX.

Paharnicul Cantacuzino spune că din vechime două părți din Măgureni a ținut generalul Cantacuzino și o parte d-lor, iar Racotă a avut numai locurile înfundate ce stăpânește până acum.

Semnează: Const. Știrbei, Dimitrie Racoviță vel vornic, Nestor căminar (cond. No. 26,

403. — 1804 Iunie 24. — Const. Alexandru Ipsilanti Voevod. De vreme ce la mutarea răpos. general Mihai Cantacuzino la Rosia, din prea înaltă împărătească poruncă au fost soroc rânduit de un an ca să se desfacă generalul de lucrurile sale ce au avut aci, care soroc s'a făcut cunoscut la toți de obște, și de vreme ce într'acea vreme Călinescu se afla în țară și nici în acel soroc de un an și nici în sorocul ce a avut Hrisoscoleu pentru plata banilor, nici în urmă până ce au trecut 18 ani nu s'a arătat cu nici un fel de dava[1], așa că după 18 ani de stăpânire cu liniște și cu bună credință a lui Hrisoscoleu nu se cădea să mai fie ascultată cererea Călinescului, căci vânzarea acareturilor generalului Mihai fiind urmată din poruncă împărătească nu se poate face strămutare, precum de aceasta avem pilde multe la Moldova, căci după încheierea păcei acestei din urmă răsmiriți a Rușilor pentru câți din boeri ai Moldovei au voit de s'au mutat la Rosia fiind asemenea împărătească poruncă cu soroc spre a-și vinde nemișcătorul avut câți s'au arătat cu davale după împlinirea sorocului n'au fost ascultați. Iar de va fi fost vre-o asuprire de către Cantacuzinești, aceia au a da seama la Dumnezeu iar vânzarea făcută după poruncă împărătească nu se poate strămuta.

Câștigă deci Hrisoscoleu (Arh. G. Gr. C.).

404. — 1804 Dec. 19. — Inscris pe care-l dau cluceresei Maria Hrisoscoleu — sora și cironoama răposatei Smaranda Cantacuzino — biv treti log. Constantin Greciano și Marica și Elena Brătășance pentru legatul lăsat lor de răposata prin diată.

Semnează și soțul Mariei, Grigore (Hrisoscoleu) (Arh. G. Gr. C.).

405. — 1805 Martie 1. — Carte de judecată. Din porunca domnului prin zapciu ceauș de aprozi s'au înfățișat la judecată clucer Iordache Cantacuzino prin vechil frate-său medelnicer Ienache, cu adeverință în scris, cu jalba ce a dat asupra cluceresei Maria Hrisoscoleu, zicând că dintre țiganii părintești s'au împlinit toți țiganii câți a avut sora Mariei, Smaranda clucereasa pe care a ținut-o răpos. clucer Constantin (Cantacuzino) fratele clucerului Iordache. Din acești țigani de zestre, patru suflete s'au dat schimb la d-ei pentru alte patru suflete, feciori ai unui Pădure țiganul cari însă acum se află tot la d-ei. Schimbul s'a făcut prin zapise ce au dat unul la mâna altuia, răpos. clucer Hrisoscoleu la răpos. clucer Const. Cantacuzino și acesta la Hrisoscoleu. După moartea cumnatei lui Hrisoscoleu, a cluceresei Smarandi, găsindu-se acea adeverință între alte scrisori de pricina țiganilor, răposatul Hrisoscoleu răpind-o din mâna clucerului Iordache jeluitorul, au spart'o, fiind de față și pârâta clucereasa.

Vechilul lui Cantacuzino arată o însemnare de curgerea acestui schimb de ți-

[1] Acțiune judecătorească.

gani, însă Bălașa țiganca a fost de zestre a Smarandi cumnata jeluitorului, și a mă ritat-o cu Ion țiganul al răpos. clucer Const. Cantacuzino, cu care a făcut 2 fete și aceste 4 suflete s'au dat pentru copii lui Pădure țiganul. După moartea lui Const. Cantacuzino și-au luat Smaranda opt suflete de țigani lipsa zestrii pe care i-a împlinit-o clucerul Iordache Cantacuzino din casa părintească. Acum Iordache cere să i se împlinească și lui patru suflete ce i se cuvin din schimb.

Clucereasa Hrisoscoleu răspunde că în ceia ce privește câte a avut de luat clucerul Iordache de la răpos. sora ei Smaranda, s'au răfuit de toate prin ecsoflisis[1] iar Pădure țiganu cu neamu lui a fost schimb pe numele Smarandi și nu al răpos. clucer Constantin (Cantacuzino), fiind rămași acești țigani clironomie dela un frate al Hrisoscoloaei și al Smarandei, mort fără moștenitori. Schimbul s'a făcut între cele două surori. Hrisoscoloaia a luat pe Bălașa, iar Smaranda pe Pădure, ca să nu se împartă copiii lui Pădure ci să fie la un loc. A mai spus Hrisoscoloaia că acel Ion țiganul soțul Bălașei fiind străin, nu l-a primit schimb, după cum arată și adeverința din 14 Oct. 1793 iscălită de Maria Hrisoscoleu la mâna soru-si Smaranda. — Hrisoscoloaia arată și o anaforă a departamentului de șapte din 4 Iulie 1803 după care, atunci când Preda Bujoreanu a cerut dela ea pe un Ion țiganul fugit de 20 de ani și găsit în cele din urmă la Hrisoscoloaia căsătorit cu Bălașa țiganca și având 3 copii, s'a hotărât ca Bujoreanu să ia pe Ion și pe Dinu băiatu, pentru Bălașa să dea schimb Hrisoscoloaei, iar fetele să rămâe la aceasta, căci se osândesc numai cei ce pripășesc țiganii și-i cunună, iar nu și clironomii. A mai arătat clucereasa Hrisoscoleu, acel ecsoflisis din 7 Iunie 1802 dat de clucerul Iordache Cantacuzino, pe atunci paharnic, la mâna răpos. clucer Hrisoscoleu, în care se arată că a luat clucerul Iordache banii, moșiile și zapisele ce au avut răposatul frate-său. Judecata dă dreptate Hrisoscoloaei. Semnează Dimitrie clutziaris (grecește), Const. Caliarh șetrar, Nicol*aos* Crețianu, Const. Grecianu sluger. (Arh. G. Gr. C).

406. — 1816 Mai 19. — Jalba Maricuții Pârșcovencii hătmănesi. Arată că ginerele lui Hrisoscoleu[2], răposatul Aleco brat Cănuț[3] biv vtori log. sin stolnic Dumitrache, a lăsat două copile sub epitropia lui Cănuț și una s'a măritat cu Ștefan Colfescu[4]. La 27 Mai se înfățișează la judecata boerilor, Gheorghe Dona vechilul hătmănesii, cu Ștefan Colfescu, fiind de față și Răducanu, biv treti log. sin răpos. clucer Dumitrache, unchiul și înzestrătorul soției Colfescului (Cond. Măgureni No. 28).

407. — 1819 Mai 10. — Anaforaoa vel log. către domn. Biv vel serdar Ștefan Colfescu ginerile răpos. medelnicer Alecu sin clucer Dumitrache, a avut de zestre între altele moșia Măgureni. Soția lui Colfescu și sora ei Uța au mai moștenit și dela unchiul lor Iordache fratele pah. Costache Hrisoscoleu. Tatăl paharnicului Hri-

---

[1] Lichidare.

[2] E vorba de Constantin Hr. Cf. doc. 390. 392. 408, 604, 619.

[3] Cf. doc. 230.

[4] Cf. și doc. 629, 631.

soscoleu dăduse Măgurenii de zestre socrului jăluitorului, adică lui Alecu sin clucer Dumitrache. (Arh. G. Gr. C.).

408. — 1823 Sept. 4. — Anafora la domn. — S'au înfăţişat la judecată Ion Racotă biv treti log. cu biv vel agă Const. Cantacuzino[1], părând Racotă că neamul lui a stăpânit a patra parte din moşia Măgureni, iar Cantacuzinii i-au împresurat lăsându-l de stăpâneşte acum numai câte-va locuri înfundate. Cantacuzino răspunde că neamul lui Racotă n'a stăpânit de cât 60 pogoane în locuri înfundate, din care 44 pog. le-au dat schimb jăluitorul Racotă răposatului biv vel clucer Iordache Cantacuzino tatăl agăi Constantin, pe alte 44 pog. ce le aveà clucerul în moşia lui Racotă Drăgăneasa, cu zapis din 14 Iunie 1805. Aga arată următoarele acte:

1804 Iunie 23. Anaforaoa veliţilor boeri întărită de răpos. domn Ipsilanti asupra părei ce pornise acest Ion Racotă cu pah. Iordache Cantacuzino tatăl agăi şi cu medelnicer Const. Hrisoscoleu, cum că neamul lui Racotă stăpânise de avalma cu Cantacuzinii moşia Măgureni, apoi scăzând neamul lui şi adăogându-se neamul Cantacuzinilor au hrăpit câtă-va parte din stăpânirea neamului lui Racotă în cât tatăl acestuia nu mai stăpânea de cât a patra parte, iar restul moşiei împărţindu-se de Cantacuzineşti, a luat tatăl pah. Iordache Cantacuzino o parte, iar două părţi le-a luat generalul Mihai Cantacuzino[2], iar în anul întâi al domniei răpos. Alex. Vodă Ipsilanti vânzându-se cu mezat părţile generalului le-a cumpărat medeln. Const. Hrisoscoleu şi murind tatăl lui Racotă iar el însuşi cu alţi trei fraţi rămânând nevârstnici şi el înstrăinându-se în Moldova cu clucer Biciul, au cuprins Cantacuzinii partea tatălui său,

Cantacuzinii spun că nestăpânirea a mărturisit-o însuşi Toma Racotă tatăl jăluitorului Ion prin jalbă către răpos. domn Grigore Ghica şi că nici copiii lui n'au pornit vre-o pără până la 1793 când s'a ridicat Pârvu fiul lui Racotă. Din cartea de judecată dela 2 Fevr. 1797 a lui Alex. Ipsilanti ce are medeln. Hrisoscoleu asupra prigonirii ce a avut cu un Const. Călinescu[3] tot pentru Măgureni, s'a dovedit că gegeralul Mihai a avut soroc de 1 an de zile a-şi desface lucrurile de aici, când atunci Toma Racotă tatăl lui Ion trăia şi nu s'a opus la desfacere.

1816 Noev. 15. Anaforaoa veliţilor boeri la jalba ce pornise atunci Ion Racotă asupra răposatei hătmănesei Marichi Pârscovencii muma agăi Constantin.

Racotă a arătat următoarele sineturi[4]:

7138 (1630) zapis prin câre un Vâlcu ot Măgureni vinde Lecăi spătar partea lui de ocină din Măgureni jumătate însă dintr'un moş a patra parte.

7167 (1659) zapis prin care o Rada fata Bratului Fertescul vinde Fierăi post. sin Leca Racotă partea lor de ocină din Măgureni.

7170 (1662) zapis prin care un Vitan sin Dragomir ot Măgureni cu femeia lui Stanca vând Fierăi post. partea lor de moşie din Măgureni cât se va alege însă o ţumătate de moş.

---

[1] Caimacamul dela 1849.

[2] Cf. doc. 398.

[3] Cf. doc. 393, 397.

[4] Cf. doc. 402.

7197 (1689) zapis al unui Budin sin Cârstii grădinarul la mâna Fierii vistier că au cumpărat o vie dela rumâni ai Fieri anume Sinbotin şi Coman feciorii lui Roman care au fost dat vinărici la stăpânul lor precum este obicei, apoi cumpărând el via şi fiind moşia a Fierei s'a rugat să-i lase via pentru care va da şi el vinărici.

1750 Aug. 10, Porunca răpos. Grigore Vodă Ghica prin care volniceşte pe un Const. Lipoveanu să meargă la Măgureni şi ori cât venit şi dijmă va fi pe moşie, atât pe partea stolnicului Pârvu cât şi pe partea nepoţilor săi. să strângă tot la un loc şi să pue paza pentru că a dat jalbă Toma post. Racotă că are şi el parte în acel hotar rămasă dela părinţii lui, pe care a cuprins-o stolnicul Pârvu.

Aga Cantacuzino se referă la hotărnicia din 20 Nov, 1793 [1], iar pentru Dinul Călinescu care avea şi el parte de moşie în Măgureni s'a făcut deosebită anafora [2].

Cantacuzino a mai arătat un hrisov din 31 Martie 7174, în copie dela 19 Martie 1817 [3], care hrisov zice aga că se află la mânăstirea Sf. Gheorghe nou, dat de răpos. domn Radu Leon patriarhului dela Ierusalim ca să stăpânească tot satul Stăncești ce-i zice şi Calineşti, de pe apa Colceacului (Ilfov), moşie stearpă fără de rumâni, care sat a fost al lui Drăghici (Cantacuzino) Mărgineanu vel spătar de cumpărătoare dela Dumitrache căpitan sin Ghiorma banul, iar la leat 7165 (1657) Neacşa soţia unui Gheorghe log. din Măgureni au închinat la sf. Mormânt toată partea ei din satul Măgureni, apoi la leat 7168 (1660) înţelegând patriarhul sf. Mormânt că această moşie din Măgureni stă în mijlocul satelor şi moşiilor lui Drăghici spătarul, s'au învoit cu acesta de au dat el Stăncești şi au luat Măgureni. Zapis din 7195 (1686) [4] Oct. 11, în copie din 22 Martie 1817, tot de la măn. Sf. Gheorghe nou, al unui Şerban căpitan (în urmă vornic) Cantacuzino feciorul răpos. Drăghici spătarul cu adeverinţa mitrop. Teodosie, a lui Pârvu Cantacuzino log. fratele lui Şerban căpitanul, a lui Const. Brâncoveanu vel log., la mâna patriarhului Ierusalimului, cuprinzător că satul Călineşti pe care tatăl său îl dăduse schimb pe când erau ei pribegi, l'a vândut tot la acei de la cari l'a cumpărat tatăl său, iar în zilele unchiului său Şerban Vodă, acei cumpărători l'au vândut la răpos. frate-său Const. pah. Cantacuzino şi acesta l'a dăruit lui Şerban; dar patriarhul, căzându-i-se lui mai mult a cumpăra, a întors banii.

Hotărârea divanului din 9 Fevr. 1797 [5] asupra prigonirii dintre medelnicerul Hrisoscoleu cu pah. Const. Măgureanu şi Const. Călinescu pentru o parte de moşie ce avea şi Călinescu în Măgureni, pentru care judecându-se la răpos. domn Moruzi în leat 1794, au fost rezemat acea judecată la o scrisoare ce au scris paharnicul lui Călinescu a nu mai umbla prin judecăţi că-i va da moşia, pe care scrisoare tăgăduind-o pah. Măgureanu, l'a îndatorat judecata să jure, iar în urmă s'au învoit [6]. Au zis însă

---

[1] Doc. 392.
[2] Doc. 397, 398.
[3] Doc. 191.
[4] Doc. 194.
[5] Acad. Rom Ms 611 f. 122, cf. doc. 398.
[6] Doc. 397.

Hrisoscoleu înaintea lui Vodă Ipsilanti că el nu se împacă cu învoiala dintre fraţii Măgureni şi Călinescu, în urma căreia n'au mai jurat şi au lăsat lui Călinescu moşia.

Din toate aceste acte, veliţii boeri conchid că judecata nu poate pune nici un temei pe hrisoavele lui Racotă fiind foarte vechi şi fără urmare cu stăpânirea moşiei. Să rămâe deci stăpânirea Cantacuzinilor, iar sineturile lui Racotă să se spargă de domn în divan ca să nu mai pornească şi altă dată prin judecăţi pricinuind însuşi lui cheltueli zadarnice şi pierdere de vreme. Pricina moşiei a fost de altfel judecată în acest sens de doi domni. Să piarză Racotă şi înfundăturile ce mai are. Semnează: Istrate Creţulescu, Const. Bălăcianu, Nicolae Golescu, Scarlat Grădişteanu, Ioan Ştirbei, Ioan Fălcoianu, Alex. Ghica. (Arh. G. Gr. C.).

409. 1838 Nov. 9.— Hotărârea politiceştii judecătorii a Ilfovului secţia I la jalba lui Grigore Colfescu care a făcut arătare că se află sub epitropia vel vistierului Alex. Nenciulescu şi că acum a venit în pravilnică vârstă şi se cunoaşte în stare a-şi ocârmui averile şi cere a i se da iertare de vârstă. A înfăţişat un inscris sub iscălitura agăi Grigore Filipescu că acesta botezase pe Colfescu şi ştia că a împlinit 25 de ani. Mai mărturiseşte aceasta şi păhărniceasa Zoiţa Caramanlâu, fiind fost vară cu mama lui Colfescu, Anica. [1]. Slobod e dar jeluitorul să-şi ia averea de la epitropul său.

La 1838 Nov. 15 divanul judecătoresc întăreşte. Semnează: Pană Buescu, Grigore Grădişteanu, Ion Cocorăscu, D. Grecianu, J. Golescu. (Arh. G. Gr. C.).

410. 1841 Ian. 14.— Grigore Colfescu vinde log. Const. Cantacuzino partea de moşie ce are în Măgureni de la părinţii săi. Semnează şi Raliţa Colfeasca. (Arh. G. Gr. C.).

411.— 1844 Aug. 30.— Hotărnicia moşiilor Măgureni şi Edera [2] făcută de Ion Prededici. Sunt proprietatea marelui log C. Cantacuzino. Vecini sunt:

Grigore Cantacuzino cu Floreşti [3] şi Valea Lungă [4] ;
Căpitan Călinescu cu Călineşti;
Parucic Ion Racoviceanu;
Hristodor Furcă ;
Păhărniceasa Zamfira Caribolu
Schitul Predeal;
Mânăstirea Sinaia cu moşia Poiana ;
„ Poiana „ „ „
Epitropia casei răposatei Asinefti Racoteasa cu moşia Drăgăneasa;
Mănăstirea Mărgineni cu moşia Moreni ;
„ Dealului
Vel log. Iancu Filipescu cu Filipeşti ;

---

[1] Doc. 406.
[2] Doc. 301 sq.
[3] Doc. 315.
[4] Doc. 602.

Vel vornic Nicolae Băleanu cu Călinești;
Comis Costache Slătineanu cu Filipești [1];
Moșnenii Deleni cu moșia Filipești;
Clucer N. Hiotu cu Edera de jos;
Pitarul Iancu Slătineanu cu moșia Filipești;
Frații sluger Scarlat și pitar Dumitrache Racotă cu locuri înfundate în Măgureni [2];

Logofătul Cantacuzino înfățișează pe lângă actele menționate în doc. sub No. 419, și următoarele:

1824 Dec. 19. Inscrisul lui Grigore Cantacuzino la mâna fratelui său C. Cantacuzino cuprinzător de împărțeala moștenirei de la părinții lor; moșiile Măgureni și Edera din Prahova rămân vel log. C. Cantacuzino.

1843 Martie 31. Pahărniceasa Luxandra Bălăceanca [3] vinde vel log C. Cantacuzino o vie paragină ce o avea ohavnică la Măgureni.

(Arh. G. Gr. C.).

412. — 1844 Iulie 13.— Scarlat Racotă și D. Racotă vând marelui log. Const. Cantacuzino locurile lor înfundate din trupul moșiilor Măgurenii Banului și ai Stolnicesei rămase moștenire de la răpos. tatăl lor sluger Ion Racotă. (Arh. G. Gr. C.).

413. — 1850 Ian. 24.— Zapis al Luxandri Cantacuzini cum că având ea 70 st. moșie la Cocorăștii-Capli din Prahova cumpărați de răpos. soțul ei vornicul Grigore Cantacuzino de la parucicul Ioan Racoviceanu împreună cu alți st. de moșie de lângă moșia Florești, și se învecinește și cu moșia Măgureni a vornicului Const. Cantacuzino cumnatul ei și cu Cocorăștii-Caplii ai parucicului Racoviceanu vândut-acum vornicului Const. Cantacuzino, vinde și ea, ca firească epitroapă a nevârstnicilor ei fii, [4] acei 70 st. cumnatului ei vornicului Const. Cantacuzino. (Arh. G. Gr. C.).

414. — 1881.— Hotărnicia moșiei Drăgăneasca-Racota din Prahova, proprietatea G. Gr. C. Printre alte acte s'a înfățișat: 1879 Aug. 25 act legalizat de trib. Prahova prin care Ion Gr. Călinescu, în calitate de mandatar al fratilor și surorilor, vinde moșia Drăgăneasa Racota rămasă moștenire de la răpos. Dumitru Racotă moștenitorul fratelui său Scarlat Racotă, fără alte doc. mai vechi decât hotărârile judecătorești pronunțate cu frații Racotă cari se pretindeau mai de aproape cu drept de moștenire ai răposatului Dimitrie Racotă decât frații Călinești. (Copie în arh. G. Gr. C.

---

[1] Doc. 309.
[2] Nu se aplicase, deci, sentința de sub. No. 408.
[3] Născută Slătineanu V. doc. 236, 314.
[4] G. Gr. Cantacuzino și surorile lui.

NEGRAȘI (Argeș)

(RACENI, RECEA, ROZEȘTI, PISCUL)

415. — 1628 Mai 15. — Ganea de Negrași dă zapis să se știe că s'a vândut cu feciorul său Călin și cu ocina sa de la Negrași din apa Dâmbrovnicului până în vale în matcă unde șade satul, și din plopi 4 locuri și din haștu 4 locuri și din Buciumii pământeni curate 6 și din Brănișți unde șade satul pământuri 2 și din Glăbin pământuri 2 și din poeni 2 funii de ocină late de câte 20 st., jupânului Trufanda ce a fost vistier mare [1], drept 8000 bani gata, și s'au vândut de bună voia lor cu știrea tuturor fraților și tuturor megiașilor, să-i fie rumâni de moșie lui și feciorilor lui. Semnează și Ivașco vornic (Băleanu), Vlad vistier Rudeanu, Gligorie comis, Para log., Iane post. de Blăgudești [2], Iane post. de Câmpulung, Andronie armașul, Vlad log., Ioani post. (grecește). (Cond. Negrași No. 1).

416. — 1629, Aprilie 20. — Moștenii satului din Negrași și din Reuzești, Vlașca dau zapis lui Trufanda vel vist. că s'au vândut lui să-i fie rumâni cu feciorii lor și cu frații lor și cu toate părțile lor de ocină câte au avut și de moșie și de cumpărătoare, anume: Ganea din Negrași cu un fecior anume Călin și cu feciorii ce-i va mai da D-zeu, pe 8000 aspri; Mușat, feciorul Radului cu trei feciori anume Mușat, Radu și Ion pe 4700 aspri, etc. Pentru că au fost toți megiași cu ocinile lor de moșie de strămoșie încă mai dinainte vreme, iar în zilele lui Alexandru Vodă fiul lui Iliaș Vodă au venit la divan și s'au vândut rumâni lui Trufanda vel vist. Mărturii: Necula biv vel vist. [3], Hriza vel vornic, Vlad vel log., Papa vel vornic (Grecianu), Ivașco vornic (Băleanu), Aslan [4] vornic, Mihu (Racotă vel spătar, Gligorie biv vel comis, Buzinca vistier, Dumitru vistier, Mușat vistier, Costea sluger, Constantin

---

[1] Începătorul neamului boerilor Pârșcoveni (Năsturel, Neamul boerilor P.).

[2] Grecianu, Genealogii, III. 19 (confuzie) Iane e soțul Mariei din Greci și tatăl lui Hranita post.

[3] Grec de la Ianina, ctitor la Golgota pe vremea lui Radu Mihnea (Iorga, Inscripții II. 101). Moare în lupta dela Dudești cu Matei Basarab la 27 Oct. 1632, lăsând un fiu Dumitrașcu post. în Muntenia 1654-8 (Cronica zisă a lui Const. căpitanul, ed. Iorga, p. 115. — Tezaurul lui Papiu, I. 387. — Bulet. com. monum. ist. IV. 55-7. — Iorga, st. și doc. V. 702. — Grecianu, Genealogii, II, 324) Nicola vistierul e frate cu Vasile vistierul socrul lui Trufanda. (cf. doc. 556) și cu Fota pah. v. Năsturel, Neamul boerilor Pârscoveni p. 19).

[4] Grec. Fiul său Petre Clucer are de soție pe Ilinca († 1678) fiica lui Preda ot Greci și a Floricăi fiica lui Mihai Viteazu (cf. Iorga, St. și doc. V. 17. 439).

vel pah., Neagu vel agă [1], Calotă biv vel armaș, Ivașcu vornic Balotescul, Stroe log. za vistierie, Andrei Iuzbașa, Nicolae pah. ot. Epurești, ot Izvor Tudor comisul Știrbei și frate-său Harvat spătar, din Rătești Muja și fiul fratelui său Tudor, și Albul și Antonie, din Brătieni Mareș pah. [2] și Stoica log. și Bunea log. și Paraschiva log., Stroe (Leurdeanu) fiul lui Fierea log., Ivașco fratele lui Muja [3]. (No. 2 cond.).

417. — 1630 Nov. 5. — Moștenii satului Negrași, Vlașca, dau zapis Mariei a răp. Trufanda vist. și coconilor ei să se știe că au fost toți judeci cu moșiile lor de mai dinainte vreme, iar acum în zilele lui Leon Vodă fiul lui Ștefan Vodă au venit la d-ei și s'au vândut rumâni cu feciorii lor și cu toate moșiile lor, însă Anghel cu fiul său Ganea a luat 6000 aspri gata etc. Pentru credință, în loc de pecete au pus degetele (No. 3 cond.).

418. — 1632 Fevr. 24. — Eftimie cu feciorii lui, Dohotă cu fiul său, din sat din Negrași, Vlașca, dau zapis Marii jupâneasa răpos. Trufanda vistier, să se știe că au fost megiași cu moșiile lor, iar acum în zilele lui Leon Vodă s'au vândut rumâni cu toată partea lor de ocină, fără nici o silă și cu știrea megiașilor. Semnează și Nedelco (Boteanu) vel stolnic, Neagoe vel pah., Para log., Bunea log., Stroe log., Dumitru log., Șerban log., Paraschiva log., Dumitrașco biv vel post., Radu log. Dudescu, Buzinca vel comis, Constantin Cantacuzino (grecește), Gavril log. (No. 4 cond.).

419. — 1652 Ian. 15. — Adecă noi din satul Negrași, anume ..... dau zapis lui Iordache post., fiul lui Trufanda vist., să se știe că au fost judeci mai dainte vreme iar acum în zilele lui Matei Basarab au venit la d-lui de s'au vândut rumâni cu toate părțile lor de ocină, însă eu Dragul cu 2 feciori ai mei am luat bani ughi 21.., (No. 5 cond.).

420. — 7160 (1652) Aprilie 24. — Radu părcălab din Negrași cu fiul său Radu s'au vândut cu moșia lor drept ughi 26 lui Iordache post. sin Trufanda vistier. Mărturii: Mihai căpitan din Petreni, Pană post. și Danciul fiul lui Muja, Radu fiul lui Ivașco din Rătești, Mihai fiul lui Bală iuz. din Petrești, Mincul pitarul din Bănești, Nedelco log. din Prisiceni, Gheorghe Baleanu, Pană căpitanul, Petre ceaușul, Radu comis, Grigorie vistier, Pătrașco clucer Bălăcianu, Radu log. Dudescu, Radu log. Crețulescu, Badea părcălab, Mihalașco, log. (No. 6 cond.).

421. — 1652 Mai 12. — Unchiașul Gavrilă cu feciorii lui, din Negrași, s'au

---

[1] Din Negoești, candidat la domnie, frate cu Antonie Vodă din Popești (St. D. Grecianu Viața și domnia lui Const. Vodă Brâncoveanu).

[2] Alt neam de Brătieni, actualii, pornesc de la un Dima de la mijlocul sec. XVII-lea, devenit prin căsătorie proprietar în Șuici. Dima nu poate fi fiul lui Eftimie din Brătieni din sec. XVI-lea.

[3] Cf. în Iorga, St. și doc. VII. 352 un curios doc. din sec. XVIII care dă o filiațiune a Știrbeilor, Cărpenișanilor, Răteștilor, Călinești și Furdueștilor, atribuindu-le un autor comun, pe Stan sau Stanciu vornic, ginere al lui Radu cel Frumos (cel Mare?)

vândut rumâni cu partea lor de moşie drept ughi 36, lui jupân Iordache post. sin Trufanda post. (sic). Mărturii: Făsenţa log., Gheorghe clucer Băleanu, Petre ceauşul. Pană căpitan, Patraşco clucer Bălăcianu, Radu log. Dudescu, Radu comis, Radu log. Creţulescu, Grigorie vistier, Badea pârcălab, Mihalaşco log, (No. 7 cond.).

422. — 1652 Iunie 18. — Satul Negraşi şi Răceni, Vlaşca, anume sătenii ... Albul cu feciorii, Ursu cu feciorii, etc. dau zapis lui Iordache post. sin Trufanda vistier că acum în zilele lui Matei Basarab, Iordache le-a făcut bine la nevoile lor dându-le ughi 600 cu zapis de la mâinile lor încă până era vornicul Dragomir viu, legând tocmeală şi cuvânt cu Iordache post. că dacă nu vor putea înapoia banii la zi, să-i fie rumâni cu moşii cu tot, iar când au fost acum, de bogate nevoi şi dăjdii ce au avut pe capetele lor, au căutat să se vânză rumâni unde vor putea afla un boer, iar apoi au socotit că e mai volnic Iordache post., având moşie şi rumâni la ei în sat încă de la tatăl său Trufanda vistier, şi le-a mai dat ughi 520 (No. 8 cond.).

423. — 1652 Iunie 30. — Satul Negraşi, anume ... se vând rumâni lui Iordache post. sin Trufanda vistier. Mărturii: Preda vel vornic Brâncoveanu, Radu vel log. (Cocorăscu), Ganea vel vist., Diicu vel spătar (Buicescu), Constantin vel comis, Ghiorma vel clucer (Alexeanu), Radul căminar, Hrizea vel pah., Radu vel agă, Stroe vistier, Bunea vel clucer, Nicola vel pitar, Velisarie log. (grecește), Radu vistier, Ivaşco vătaf de aprozi za postelnicie, Gheorghe Clucer Băleanu, Vasile vel post., Leca sluger, Ianache sluger, Radu log. Creţulescu, Ivaşco sluger din Isvor, Cârstea clucer, Fisenţa log., Mincu pitar din Băneşti (No. 10 cond.).

424. — 1652 Iulie 25. — Matei Vodă Basarab boerului Iordache post. sin Trufanda vistier să fie volnic cu această carte să ţie satul Negraşi şi Răceni, Vlaşca, cu toţi rumânii cari au luat bani şi sunt acum în sat, pentru că după ce i s'au vândut rumâni lui Iorgache de a lor bună voe şi au luat bani de la el au ridicat pâră ca să-i lepede banii îndărăt. Domnul a cercetat şi a văzut cum umblă rumânii cu minciuni şi cu înşelăciune, şi au rămas de lege şi i-a scos domnul cu amară scârbă de la divan ca pe nişte oameni răi şi vicleni. (Original hârtie. Pecete mică roşie. Semn. autogr. Transcris sub No. 11 cond.).

425. — 1652 Iulie 30. — Satul Negrăşanii, Vlaşca, dau zapis lui Iordache post. sin Trufanda post. cum că au fost judeci mai nainte vreme cu toate părţile lor de ocină, iar după aceia în zilele lui Matei Vodă Basarab, ei singuri de a lor bună voe s'au vândut rumâni cu toţi feciorii lor şi cu toate părţile lor de ocină lui Iordache post., însă Albu cu trei feciori au luat ughi 17, Drăgan cu un fecior ughi 15, Filip cu patru feciori ughi 33, etc. (No. 12 cond.).

426. — 1652 Aug. 1. — Matei Basarab Voevod lui Iordache post. sin Trufanda vistier, ca să-i fie satul Negrăşani, Vlaşca. Domnul enumără pe toţi cari s'au vândut rumâni şi pe ce preţ. Tot astfel pentru satul Răceni. Divan: (loc alb) vel ban Craiovei, Preda Brâncoveanu vel vornic, Radu vel log. (Cocorăscu), Ghinea vel vist. (Brătăşanu), Diicu vel spătar (Buicescu), Ghiorma (Alexeanu) vel clucer, Constantin (Cantacuzino) vel post., Barbu vel stolnic, Radu vel comis, Hrizea vel pah., Bunea

vel sluger, Nicola vel pitar, scrie Mihalcea log. sin Paraschiva log. în Târgoviște. (Pergament. Pecete pe hârtie. Titulatură înflorită roșu și aur. Transcris No. 13 cond.).

427. — 1654 Mai 22. — Constantin Șerban Voevod lui Iordache post. să fie volnic să ție rumânii din satul Negrași cari s'au vândut... iar acum s'au ridicat de au pârât la domnie cum că Iordache le-a aruncat banii cu sila și că nu s'au vândut de voia lor. Domnul le-a dat 12 megiași să jure iar la soroc n'au jurat și au mărturisit că s'au vândut de bună voe. Drept aceia și voi Negrășanilor să vă apucați de loc și de hrană, să ascultați ce vă va da învățătură boerul domniei mele Iordache post. (Original hârtie. Pecetea pe hârtie în relief. Semn. autogr. Transcris No. 14 cond.).

428. — 1654 Iulie 3. — Constantin Voevod către Iordache post. sin Trufanda vistier să-i fie Negrășanii din Vlașca. Enumără pe cei ce s'au vândut rumâni și pe ce preț.

Iar când a fost acum în zilele lui Constantin Vodă după ce l'a dăruit D-zeu și cinstitul împărat cu domnia, au venit de s'au plâns că nu s'au vândut de bună voia lor. Domnul le-a dat 12 oameni să jure și n'au putut și domnul însuși i-a dat pe vecinii dela Negrășani lui Iordache post. din divan de grumaji ca să-i fie vecini stătători. Iar după ce au trecut 2 luni, când era domnul în București, vecinii dela satul Negrășani iar au adunat lege lor a doua oară fără de știrea lui Iordache post. și au adus ei lege lor deplin înaintea domniei în divanul cel mare 12 megiași ca să jure, dar n'au cutezat să jure și iar au rămas de lege. Divan: Ghiorma (Alexeanu) vel ban Craiovei, Preda (Brâncoveanu) vel vornic, Stroe (Leurdeanu) vel log., Bunea Grădișteanu) vel vist., Hrizea vel spătar, Gheorghe vel clucer, Istrate vel post. Chirca (Rudeanu) vel stolnic, Radu vel comis, Pană vel pah., Danciu vel sluger, Necula vel pitar, scrie Mihalcea log. în București. (Pergament. Pecete peste hârtie. Semnătura domnească. Transcris No. 15 cond.).

429. — 1662 Fevr. 15. — Grigore Ghica Voevod lui Iordache biv. vel clucer să-i fie ocină în Negrași, Vlașca, moșie hotărâtă și împietrită de 12 boeri luați de slujitorii și megiașii din Negrași pe răvașe domnești ca să aleagă și să hotărască ocina lor de către Iordache, anume: Ivașco din Isvor, Necula log. Țigănescul, Mușat pah. Balotescul, Radu pah. Rătescul și Neagoe log. de acolo, Lupu vornic din Găleșești, Nania iuz. din Budișteni, Dragomir post. din Râca, Stoian portar din Broșteni, Nenciu iuz. din Mozăceni și Radu pah. de acolo, Badea mazilu, fiind ispravnic sluga domnească Stanciu vtori portar. Urmează hotărnicia moșiei. Acest sat și cu rumânii l'a cumpărat întâi Trufanda vistierul tatăl lui Iordache clucer, iar apoi o seamă de oameni fostu-i-a cumpărat Iordache clucer cu moșia lor, apoi nesuferinduse slujitorii și megiașii cu rumânii lui Iordache au luat hotarnici de s'au hotărnicit. Și iar să fie lui Iordache ocină în Gostavăț lângă valul Slăveni st. 300, în Romanați, și ocină în Huria dincoace de Olt st. 200 lângă hotarul Cioflăneștilor, pentru că au fost aceste ocine de moșie ale lui Cârstea clucer din Săteni și le-a vândut lui Iordache clucer cu zapis semnat și de Stroe (Leurdeanu) vel vornic,

Ivaşco serdar, Radu log. Creţulescu, Stanciu şufariul din Vărăţi, Fisenţa log., Ivan log. din Huria. Divan: Preda vel ban (Bucşanu), Stroe vel vornic (Leurdeanu), Chircă (Rudeanu) vel log., Mareş (Băjescu) vel vist., Badea (Bucşanu) vel clucer, Mihai vel stolnic, Constantin vel comis, Drăghici vel pah. (Cantacuzino), Costea (Caragea) vel post., Stoian vel pitar, Petru vel sluger. Scrie Şerban Cantacuzino vtori log. (Original hârtie groasă. Pecete peste hârtie. Transcris No. 16 cond.).

430. — 1669 Mai 22. — Antonie Voevod lui Iordache biv vel stolnic sin Trufanda biv vel vistier ca să-i fie satul Negraşi, Vlaşca, oricât se va alege, pe care l'au hotărât slujitorii şi megiaşii din Negraşi. Se enumără rumânii cari s'au vândut mai întâi lui Trufanda vistier în zilele lui Alexandru Iliaş şi în zilele lui Matei Vodă. Apoi s'au sculat cu pără în zilele lui Constantin Vodă şi în zilele lui Grigore Vodă şi au tot rămas de lege [1]. Rămân de lege şi acum. Divan: Mareş (Băjescu) vel ban, Neagoe (Săcuianu) vel vornic, Radu vel log. (Creţulescu), Şerban vel spătar (Cantacuzino), Hrizea vel vist. (Caridi-Popescu), Gheţea (Rustea) vel clucer, Mihai vel post. (Cantacuzino), Gheorghe vel pah., Pană vel stolnic, Papa vel comis, Radu Năsturel vtori log. (Pergament mare. Pecete peste hârtie. In fruntea hrisovului, vultur românesc poleit, într'un cerc poleit. Transcris la No. 17 cond.).

431. — 1674 Fevr. 11. — Satul Negraşi din Vlaşca anume... scriu şi mărturisesc la mâna stăpânilor lor Matei post. şi fraţilor lui, Papa şi Preda feciorii răpos. Iordache stolnic sin Trufanda vistier să se ştie că au fost judeci până în zilele răpos. Matei Voevod, iar ajungându-i vreme de lipsă şi de nevoi, mers-au la Iordache stolnicul de bună voia lor fără de nici o silă de s'au vândut rumâni cu toţi feciorii lor şi cu toate părţile lor de ocină şi au luat toţi banii gata întru mâinile lor, cineşi pe capul lui şi pe toţi feciorii lui, precum scrie în zapisele lor de vânzare şi în cartea lui Matei Vodă, pentru că a mai avut răpos. Iordache stolnic şi alţi rumâni cu ocina lor în Negraşi cumpăraţi de tată-său Trufanda vistier din zilele lui Alexandru Iliaş leat 7137 (1629) [2]. Deci mai căzându-se lui Iordache stolnicul, au venit de s'au vândut rumâni şi Iordache i-a ţinut până în zilele lui Constantin Vodă, iar atunci scoţându-i unii şi alţii din minţi şi gândinduse că vor fi pierit şi cărţile, s'au sculat cu pără la divan şi le-a dat domnul lege 12 megiaşi ca să jure şi n'au putut jura şi au rămas de lege şi i-a stăpânit Iordache până în zile lui Antonie Vodă. Atunci unii dintre ei s'au sculat cu pără cercând a scăpa de rumânie dar n'au putut, iar în a 2-a domnie a lui Grigore Vodă, întâmplânduse moarte lui Iordache stolnic şi rămâind coconi mici şi săraci, au venit rumânii iar la divan dar tot nu li s'a rupt judecata a scăpa de rumânie. Apoi acum în zilele lui Duca Vodă, fiind îndemnaţi de prieteni au neprieteni şi fiind oameni fără de lucru şi fără de ispravă, tot au cercat a scăpa. Dar văzând că nu vor putea, au căzut la stăpânii lor Matei post. şi fraţii lui cu rugăminte a le ierta greşala şi au mers de bună voia lor înaintea boerilor mari în divan de au mărturisit cu gurile lor că s'au vân-

[1] Dec. 415 şi urm.

[2] Dec. 416.

dut rumâni. Martori: Stroe (Leurdeanu) vornic, Vlaicu vel comis, Pârvu vtori vist., Mihai (Cantacuzino) vel spătar, Grigorie vel pitar, Vintilă (Bucşanu) biv ban, Staico vel jicnicer, Curuia pah., Tudoran vel clucer, Alexandru (Alexeanu) vel serdar, Nica vel armaş, Neagoe post. din Popeşti, Barbu vel comis, Preda vel stolnic, Radu Năsturel vel medelnicer, Barbu vel sluger, Radu sluger Ştirbei, Const. Cantacuzino, Negoiţă vistier, Ignatie vel şetrar, Barbu vel vistier Farcaş, Matei sluger Rudeanu, Matei sin Banul Mareş, Stroe şetrar, Mihail treti vistier Brătăşanu, Stoian comis [1] (grecește) Gheorghe Ioan (grecește), Constantin Filipescu, Negoiţă vel post., Neagoe log., Muja clucer, Const. log., Constantin sin Badea Brânceanu, Barbu căpitan Bădeanul [2], Petru log. Milescu, Socol log., Diicu clucer, Mihai Drosul clucer, Barbu Urdăreanu, Mihai sin Muşat clucer din Baloteşti, Dumitraşco sluger Rătescu, Cernica clucer (No. 18 cond).

432. 1699 Ian. 12. Luca vtori vistier cu Matei post. Drăgoescul, cari au fost cu seama mare din jud. Vlaşca, dau zapis lui Preda vel clucer za arie Părşcovcanul, cum că fiind ei rânduiţi cu bani de marea seamă în acel judeţ şi fiind şi sutaşi să-şi dea sfertul lor de sf. Gheorghe, alalţi sutaşi ce au fost pe loc şi-au dat banii toţi, iar feciorii Ghinei iuzbaşa din Mişei şi cu Călin şi Vlaicu cu nepotul său Vladul din Rogozeşti ei n'au vrut să şează să-şi dea banii lor, ci ca niște oameni răi şi vicleni au fugit şi au rămas banii nedaţi, cari au făcut birul feciorilor Ghinei din Mişei partea lor taleri 27 şi partea lui Călin şi a nepotului său Vlad taleri 23, cari fac împreună taleri 50. Deci aceşti bani i-au dat Preda vel clucer za arie toţi gata, şi s'au istovit la visterie şi Vodă a volnicit cu cartea sa pe Luca şi Matei să le vânză moşiile şi cine le va cumpăra să-i fie cu pace. De aceia s'a dat acest zapis lui Preda clucer să stăpânească aceste moşii (No. 19 cond.)

433.— 1699 Ian. 12. Cartea lui Constantin Vodă către Preda clucer să stăpânească toată partea de moşie a feciorilor Ghinei de la Mişei (Vlaşca) şi toată partea de la Rogozeşti a lui Călin şi a nepotului său Vladul, pentru că fiind ei la aceasta, sutaşii lor n'au vrut să şază şi să dea dăjdiile, ci au fugit şi au rămas banii lor de seama treia ughi 40 nedaţi şi de marea seamă ughi 33½ şi fiind aceşti bani la visterie lipsă, i-a dat boerul Preda. (Original. Pecete mică roşie. Transcris No. 20 cond.)

434.— 1706 Sept. 13. Stoica fiul Mircei nepot lui Vişa Puriceanu din Rogozeşti dă zapis jupânesei Stanca Părşcoveanca, cum că a venit la d-nei de i-a vândut o funie de moşie din Rogozeşti, care moşie era de moştenire, şi se alesese lui Stoica 95 stânjeni când vtori portar şi 12 boeri trăseseră moşia. Stoica vinde stânjenul pe bani 38, de bună voia lui şi cu ştirea părtaşilor de Moşie. (No. 21 cond.)

435.— 1741 Sept. 23. Stan vistier [3] Popescu dă scrisoare lui Ianache zăraful că s'a rugat de el să-i împrumute taleri 150 bani noi până în trei luni şi că i-a pus

---

[1] Vezi doc. 158.

[2] cf. Filitti. O lămurire despre schitul Barbu (Buzău) în Revista Istorică II (1916) 52.

[3] v. doc, 146.

zălog moşie în Mihăleşti st. 300, şi de nu va plăti Stan la zi să facă lui Ianache zapis pe moşie stătător, stânjenul bani 6 (No. 34 bis cond.)

436.— 1779 Iulie 12. Hotărnicia moşiei Rozeasca în urma jălbii ce a dat la Alex. Vodă Ipsilante Dumitrache Varlam [1] vel pah. pentru moşia sa Rozeasca ce a avut deavalma cu ceilalţi moşteni Rozăşti, ca să se deosibească partea sa. Semnaţi Ilie Rătescu biv log. za visterie, Ivaşco căpitan, Constantin log., Albu (No. 21 bis Negraş).

437.— 1779 Dec. 13. Anaforaua departamentului de şapte. S'a înfăţişat la judecată Ivaşco Diacon şi Stan şi Radu din Recea, Teleorman, pârâş fiind biv vel paharnic Dumitrache Varlam, zicând că rămâind de la moşii lor un hotar de moşie la Recea ce se chiamă Limboaia şi acei moşi ai lor prăpădindu-se încă din cealaltă răsmiriţă cu cărţile ce au avut pentru stăpânirea acelei moşii, ei au rămas mici şi strămutându-se cu şederea la alte părţi şi paharnicul având moşie alăturea a luat-o şi pe a lor sub stăpânire. Inaintea răsmiriţii viind ei şi apucându-l pe paharnic să arate cu ce stăpâneşte, le-a zis că are zapis dar n'a vrut să-l arate, apoi dând şi răsmiriţa şi strămutându-se iarăşi la alte părţi nu şi-au mai căutat, iar astă vară viind şi mai apucând pe paharnic să le arate zapisul n'a vrut, ci dând jalbă la Vodă a luat hotarnici zicând că lor le va arăta. Hotarnicii au tras numai moşia, iar pietre n'au pus neavând zapis. Paharnicul zice că moşia a luat'o de zestre de la vornicul Ştefan Părşcoveanu, acum 14 ani, şi că stăpâneşte după toaia de zestre. Arată hotărnicia din 12 Iulie 1779 (v. No. 436). Răcenii ziseră că părinţii lor dăduseră jalbă la domn încă de la 1746 împotriva lui Ştefan Părşcoveanu. Din acea jalbă se cunoscuse însă adevărul că aceia căutau atunci protimisis să răscumpere, iar nu jeluiau că moşia ar fi a lor şi nici nu se judecaseră. Câştigă Varlam. Semnează : Ioan Mavr(u) [2] biv vel pah., Cost. K. serdar. Constantin Cocorăscu sluger, Scarlat Fălcoianu biv vel şetrar, Anghelache clucer, D. Grecianu clucer, Gheorghe Canales [3] (greceşte) (No. 23. cond.)

438.— 1 779 Dec. 18. Anaforaua marilor boeri tot în pricina moşiei Recea. Pah Dumitrache Varlam ţinea pe sora lui Ştefan (II) Părşcoveanu. Divanul confirmă judecata departamentului. Semnaţi: Dimitrie Ghica vel ban, Radu vel vornic, Ianache vel logofăt, (No. 23 cond.)

439.— 1799 Oct. 6. Anaforaua veliţilor boeri. S'a înfăţişat la judecată Gheorghe Rozescu post., vechil şi din partea cetaşilor lui, mosneni Rozeşti de la Negraşi, Vlaşca, pârâşii d-lor biv vel pah. Const. Bălăcianu şi Iordache Cantacuzino, zicând vechilu că de la moşii lor au cetaşii moşie ce se numeşte Roziştea st. 2806 pe care i-au stăpânit până la domnia dintâi a lui Alex. Ipsilante, iar atunci pah. Dumitrache Varlam ce stăpânea o moşie pe din susul lor având-o de zestre de la soţia sa Maria Părşcoveanu, luând hotarnici şi ne având ei atunci la mână cartea veche de hotărnicie, zic că li s'a făcut împresurare. Acum fiind că acea moşie ce o ţinea Varlam

---

[1] V. doc. 230 nota.

[2] Doc. 490.

[3] Cf. Urechia, Ist. Rom. I 252.

o stăpânesc numiții boeri, iar cetașii și au găsit hotărnicia, cer dreptate. Ei înfățișează: un zapis din 1686, în copie de la 6 Iulie 1791 prin care un unchiaș Ganea din Rozești cu fiul și nepoții lui vând la un Dragomir log. din Rumânești partea lor de moșie din Bădinești; O carte de hotărnicie din 22 Dec. 1705 a 12 boeri hotarnici luați de popa Ianache cu cetașii lui, și de jupâneasa Stanca Pârșcoveanu ca să le hotărască părțile de moșie din Rozești pe apa Drâmbovnicului, Vlașca; O anafora a departamentului de opt din 1798 Mai 30 prin care se orânduește unul din ispravnicii județului să cerceteze hotărnicia din vremea lui Alex. Ipsilanti precum și hotărnicia țăranilor de sunt 93 ani. Pârâții boeri au răspuns că hotărnicia s'a făcut la 1779 Iulie 12[1] și că moșnenii Rozești au fost de față atunci și au dat și zapis de mulțumire. Boerii au arătat zapisul din 1706 Sept. 13[2] al Stoicăi prin care vinde jup. Stanca Pârșcoveanu o funie de moșie în Rozești. Au mai arătat un zapis din 1779 Iulie 11 de la unchiașul Gheorghe Rozescu și Serafim Călugărul cu toți moșnenii lor la mâna pah. Varlam cum că urmarea rânduiților boernași la hotărnicia din acel an este dreaptă și cu mulțumirea lor. Divanul e de părere să se întărească acele semne. Semnează Dimitrie Ghica ban, Nicolae (Brâncoveanu) vel log., Constantin Filipescu vel vornic, (No. 24 Negrași).

440. — 1803 Sept. 13. — Carte de judecată. S'au înfățișat Gheorghe Rozescu cu jalba ce a dat pentru paharnicul Iordache Cantacuzino zicând că având o moșie ce se numește Rozești ce se învecinește cu moșia lui Iordache, Negrași, nu e destul că a împresurat moșia lui Rozescu dar caută a o hrăpi cu totul. Judecându-se la Alex. Vodă Moruzi a rămas a se face hotărnicia la fața locului dar nici o urmare nu s'a dat. Jeluitorul cere să se facă alegerea, adică să se dea paharnicului moșie în hotarul de jos iar nu din moșia lui Rozescu. Mai cere acesta a-și afla dreptate cu arendașul de pe moșia paharnicului care l'a bătut în șapte rânduri, răpindu-i și taleri 24 bani 90, și 37 care fân, fiind de față paharnicul. Semnează: Văcărescu, Andonie Fotino, Ioan medelnicer (grecește) (No. 24. Cond.).

441. — 1805 Iulie 22. — Gheorghe Rozescu sin Dobre Rozescu din Negrași dă zapis jupânului Dinu și fratelui său Ban fiul Vlaicului din satul Recea, Teleorman, că i-a vândut partea sa de moșie din Negrași în hotarul Rozească st. 140 câte taleri 2. (No. 25 cond.).

442. — 1806 Dec. 10. Moșnenii Rozești din satul Piscul, Vlașca, dau zapis logofătului Dinu și fratelui său Ban din Recea că le-au vândut capul moșiei despre scăpătat, ce se lovește în cap cu moșia cucoanei Maricuții Cantacuzineasca, însă st. 335 pe câte taleri 1 parale 35 (No. 26 cond.).

443.— 1808 Mai 5.— Marica Cantacuzini clucereasa cere dela boerii caimacami să rânduiasca pe biv treti log. Nicolae Nica să hotărască moșia Negrași (No. 27 cond.).

444. — 1808 Mai 25.— Hotărnicia lui Nicolae Nica împreună cu Iordache vtori portar. Trebuință a fost ca ei să umble după o însemnare de foae a răpos. Iordache

---

[1] V. No. 436, 437.

[2] Doc. 434.

Cantacuzino soțul cluceresei ce și-o făcuse în anii trecuți de tragerea acestei moșii. In partea de sus 1000 st. s'au dat clucerului Iordache Golescu ginerile vornicului Const. Bălăcianu, care (Bălăcianu) este cumnatul cluceresei Marica Cantacuzino[1]. Tot așa pe celelalte trăsuri s'a făcut împărțeala între Golescu și clucereasa. S'a tras deosebit moșia Limboaia care s'a fost deslipit de pe vremuri din trupul moșiei Stejarul și s'a stăpânit tot de clucereasa cu nume de Negrași. Parte din această moșie revine la moșneni, parte cluceresei. La 1808 Iunie 23 Gheorghe Rozescu se dă mulțumit cu această hotărnicie. (No. 28 Negrași).

445. — 1808 Aug. 20.= Altă hotărnicie a lui Nica în urma cererii clucerului Iordache Golescu nepotu cluceresii Marichi Cantacuzini (No. 30 cond.).

446. — 1810 Nov. 2.— Manole cu frate său Gheorghe fiii lui Ilie Jugănaru cu verii lor, dau zapis popei Gheorghe și Dinului și fratelui său Banu de la Recea, că le-au vândut un codru de moșie din hotarul Rozeștilor (No. 32 cond.).

447.— 1816 Nov. Jalba Maricuții Pârșcoveanu hătmăneasa către domn că moșia ei Negrești se calcă la unele părți și cere să se orânduiască un boernaș cu pracsis care împreună cu vechilul d-ei prin carte de blestem să-i aleagă moșia și să i-o împietrească. (No. 33 cond.).

448. — 1818 Iunie 29. Velea din Recea cu soția și copii vând lui Dumitru Mămularu o livede de pruni și mere despre răsărit de care se află moșia cucoanei Măgurencii [2], și dijmă să aibă să plătească după obicei (No. 34 cond.).

449. — 1825 Sept. Jalba către domn a lui Grigore Cantacuzino comisul, că în județul Vlașca are o moșie Negrași ce se învecinește cu moșia Rozești a moșnenilor despre care a aflat acum că de vre-o câțiva ani a cumpărat-o un logofăt Ban din Recea și fiindcă acesta nu și-a făcut datoria orânduită de pravilă, cere Cantacuzino să se îndatoreze a-și primi înapoi banii cumpărătoarei (No. 35 cond.).

450. — 1827 Iunie 2.— Vlad Rozescu dă zapis biv vel comisului Grigore Cantacuzino că i-a vândut partea sa de moșie din Rozeasca. (No. 38 cond.).

451. — 1827 Sept. 19. – Unchiașul Buicu din Rozești împarte în trei cei 25 st. ce are în Rozești: 8 st. îi dă fiului său Ion, 8 fiului său Stoica, și 9 îi vinde comisului Grigore Cantacuzino pe taleri 14 stânjenul. (No. 39 cond.).

452.— 1828 Aprilie 10. — Radu pârcălab dă zapis biv vel comisului Grigore Cantacuzino că-i vinde partea sa de moșie din Rozeasca.

Tot la 10 Aprilie 1828 altă vânzare către acelaș de la Tudor Rozescu, (No. 40 cond.).

453. — 1829 Aprilie 15.— Zapis prin care Dumitru Sârbu din Recea vinde coconului Grigore Cantacuzino livedea de pometuri ce a avut-o cumpărată de la Velea din Recea, neîngăduindu-i-se de omul lui Cantacuzino a stăpâni. A primit banii cumpărătoarei. (No. 42 cond.).

---

[1] V. doc. 461 vorniceasa Marghioala Goleasca. Era nepoată de soră Maricăi Cantacuzino V. doc. 445.

[2] Adică Maria Cantacuzino.

454. — 1832 Martie 27. – Zapisul lui Bănică fiul lui Banu din Recea prin care vinde comisului Grigore Cantacuzino o fâ ie de moşie cumpărată de la vecinii, moşteni şi răzaşi, ai moşiei Negraşi a comisului, cu zapis al lui Gheorghe sin Dobre Rozescu din satul Negraşi, cu 11 mărturii, leat 1805 Iulie 22[1] st. 140; altă fâşie tot vecină cu comisul, cu zapis de cumpărătoare al unchiaşului Ion Rozescu cu feciorii lui şi unchiaş Rădoi cu feciorii lui, şi frate-său Sandu unchiaş, şi Tudor cu fraţii lui şi nepotu său Vlad sin Dumitru Rozescu şi Buicu sin Serafim călugăru Rozescu, leat 1806 Dec. 10[2], st. 335; altă fâşie cu zapis din leat 1810 Iulie 2[3], st. 23. Aceste trei fâşii fuseseră cumpărate de răpos. log Banu şi de fratele său răpos. Dinu, şi aflând comisul de cumpărătoarea aceasta, dela anul 1825 a pornit jalbă la Grigore Vodă Ghica[4] şi până acum necurmat a făcut cerere de a răscumpăra moşia, ca un vecin şi răzaş ce este. S'au învoit dar cu vechilul lui Cantacuzino, polcovnicul Antonache, şi au vândut 498 st. 2 palme şi o şchioapă pe lei 1437 parale 8. Semnează şi Dumitru căpitan ot Slăveşti martor, şi căpitan Alexe Arghiropolu (greceşte) (No. 43 cond.).

455. — 1832 Mai 10. — Jalba către divanul judecătoresc a lui Grigore Cantacuzino comis prin care spune că încă dela 1825 a dat jalbă către domn şi cere să se înfăţişeze la divan împreună cu log. Banu din Recea, Teleorman, care a cumpărat un petec de moşie alături cu moşia lui Cantacuzino. Numitul Banu a dosit totdeauna.

Pe verso, ordinul divanului către boerii ispravnici de a aduce pe log. Banu (No, 44 cond.).

456. — 1835 Sept. 30. — Inscris al lui Gheorghe log. prin care adevereşte zapisul pe care Gheorghe Rozescu sin Dobre Rozescu şi soţia sa Stanca l-au dat la mână logofătului Dinu şi fratelui său Banu din satul Recea, cuprinzător de vânzarea a 140 st. din moşia Rozeasca, zapis ce se află la coconul biv vel clucer Grigore Cantacuzino. Martor Andrei Calistrat polcovnic (No. 45 cond.).

457. — 1838 Aug. 20. — Zapis al lui Atanasie Ianache Chendru dat la mână vărului său bun Ştefan Hristodor Chendru, să se ştie că maica sa, Elena Atanasiu, având un petec de moşie Recea de jos, Teleorman, moştenire dela răpos. soţul ei Ianache Ştefan Chendru, l-a trimis aici în ţară, împuternicindu-l prin epitropicon al ei, sub iscălitură de martori cinstiţi din ţara „noastră" şi adeverit de arhiereul Ioaninon[5] şi de cinstitul consulat franţuzesc al ţinutului Ioaninei, şi pe temeiul acelui epitropicon el a vândut moşia lui Ştefan Hristodor.

Pe verso, judecătoria Argeş adevereşte proprietatea pe chipul d-ei vornicesi Luxiţa Cantacuzino (No. 48 cond.).

458. — 1839 Oct. 9. — Inscrisul moşnenilor Rozeşti la mâna coconului Grigore

---

[1] Doc. 441.
[2] Doc. 442.
[3] Doc. 446.
[4] Doc. 449.
[5] Adică Mitropolitul Ioaninei.

Cantacuzino că ei acum cad la rugăciune la d-lui ca toate câte i-au greşit până acum, pentru mila lui Dumnezeu să le ierte. Pentru capu moşiei Mănăila st. 140, au fost vânduţi la Banu de bunăvoia lor, din Glavacioc până în Mănăila despre hotarul Recea. Iar ce este nevândut „cum te vei milostivi aşa să ne rămâe“ (No. 46 cond.).

459. — 1851 Ian. 24. — George Carabelea, coborându-i-se moştenire dela răpos. văru-său Ştefan Hristodor Bazdeche [1] dela satul Recea 82 st. moşie în hotarul Stejarul şi Limboaia, precum şi având şi alţi 30 st. de cumpărătoare, vinde totul de bună voe vornicesei Luxiţa Cantacuzino pe taleri 12600. A socotit cei 82 st. de moştenire câte 142 lei, iar pe ceilalţi 30 st. înfundaţi câte 31 lei 35 parale. Semnează şi vechil G. Ulescu. La 2 Sept. 1852 judecătoria Argeş adeverează zapisul de vânzare. S'au înfăţişat:

Zapis din 1838 Aug. 20 (No. 457) semnat de Atanasie Ioan prin care vinde lui Ştefan Hristodor partea de moşie din hotarul Recea arătată în hotărnicia lui Sandu Depărăţeanu din 1819, Iulie 19.

Zapisul diaconului Mihai din leat 1841 Iulie 5 prin care vinde tot lui Ştefan Hristodor partea sa de moşie.

Zapis al lui Ponţa sin Ioan din 1843 Fevr. 5 prin care vinde lui Ştefan Hristodor moşie în Stejar.

Zapis din 1842 Aprilie 2 prin care se întorc 9 st. în posesia lui George Carabelea.

Zapis din 1823 Aprilie 12 al diaconului Mihai prin care vine 30 st. lui Hristodor tatăl lui Ştefan pe care-l moşteneşte Carabelea (No. 47 cond.).

460 = 1852 Sept. 6. — Zapis al lui Preda Dorobanţul prin care arată că a primit bani de cumpărătoare dela Stana soţia răposatului Ştefan Bizdache. Ghiţă Carabelea erà clironomul lui Bizdache. Soţia lui Carabela erà Nastasia (No. 60 bis cond.).

461. — 1853 Iulie 20. — Hotărnicia moşiei Negraşi (Argeş) proprietatea marei vornicese Luxiţa Cantacuzino, făcută de Ioan Zotov.

Vecinătăţi:

Pah. Pană Olănescu cu moşia Bârlogu;

Marea vornicească Marghioala Goleasca [2] cu moşia Negraşul de sus sau Goleasca;

Moşnenii Degeni şi Cătăneşti şi Coşoneşti. anume Vlaicu, etc.;

Maior Scarlat Lăzureanu cu moşia Ungheni;

Moşneniii Goeni anume...

„ Ungheni anume

„ Dudueşti „

„ Rozeşti;

---

[1] In doc. 460: Bizdache,

[2] V. doc. 444, 445

Serdar Gheorghe Baldovin cu partea cumpărată din Rozeşti;
Moşnenii Rodocesti;
„ Dorobanţei;
Mitropolia Bucureşti cu moşia ce s'a zis din vechime Romanaţi sau Tincoaia;
Cucoana Sultana Băbeanca [1] cu moşia Tincoaia;
Vechilul vornicesei este serdarul Nicola Nestor care a înfăţişat sineturile. (Condica Negraşi pag. 201).

462. — 1856 Oct. 20. — Hrisov al lui Alexandru Ghica, caimacam. S'a scos la mezat moşia Leşile, Argeş, a Catincăi Arion, moştenire dela mama ei Sultana Băbeanca, şi s'a adjudecat asupra pitarului Matei Cioranu. (Arh. G. Gr. C.).

[1] V. doc. 462.

PERȘINARI (Dâmbovița)

(MOVILELE, PODEȚE (com. Cazacu), LAZURI, ULMI)

463. — 7154 (1646) Martie 27. — Radu fecioru Vladului ot Luciani și Mușa fata lui Coman fratele Vladului și Marin nepot de văr Vladului, dau zapis jupânului Isar fecioiul Fotei că i-au pus zălog toată moșia câtă au la Rușii lui Chirtop [1], drept ughi 5 de s'au plătit de nevoi, și cât vor ține ei banii fără dobândă, să ție el moșia, iar de vor voi să vânză moșia, să nu fie volnici a o vinde altuia decât lui, pentru că i se cade având și el moșie acolea.

464. — 7210 (1702) Iunie 28. — Anastase feciorul jupânului Gheorghe ot Târgoviște nepotul log. Vasile armășelul de vistierie, dă zapis Oprei sin Lutei ot Călugăreni, ginerele jupânesei Anișcăi fata lui Dumitru Șuemariul că i-a vândut o livadă de fân.

465. — 7211 (1703) Martie 21 — Necula vătaf snă Tudor ot Mănești, Dâmbovița, dă zapis lui Enache Văcărescu vel agă că-i vinde o vie paragină de pe valea Doiceștilor, care vie i-a fost lui Necula cumpărătoare dela Stanislav rumânul Cârsteștilor ot Șotânga. Semnează și Mihai sin Constantin vornicul.

466. — 7220 (1712) Iunie 20. — Negoiță log. din Târgoviște dă zapis jupânului Oprei cămăraș că cumpărând el niște moșie lângă moșia sa, dela Iane Podeț și dela frații lui, și fiindcă această moșie se hotărăște pe din sus cu moșia jupânului Oprea, i-a întors banii pe jumătate și a rămas să stăpânească jumătate moșia despre moșia Oprei.

„Mi-au întors mie log. Bădica banii să stăpânească el moșia".

467. — 7236 (1728) Mai 9. — Gheorghe sin Oprea cămărașul din Târgoviște dă zapis jupânului Bădică cum că i-a vândut moșia dela Movila.

468. — 7239 (1731) Sept. 6. — Constantin proin sluger (semnătură grecească) dă zapis jupânului Șerban biv staroste că-i înapoiază niște vii din București pe care voia să le cumpere dar n'are bani să le plătească.

469. — 7250 (1742) Martie 29. — Constantin sin Negoiță log. din Târgoviște cu Marica dau zapis nenii Bădicăi că i-au vândut partea din moșia Podeața ce o cumpărase tatăl lui Constantin dela Podeți și s'a împărțit în două cu jupân Oprea Curcă, iar partea acestuia a cumpărat-o fratele Bădică de la Gheorghe fiul lui Oprea.

---

[1] Vezi actele moșiei Băleni, în acest volum cf. doc. 471.

470. — 7254 (1746) Aug. 2. — Bădică log. sin Negoiță log. târgoveștean, dă zapis jupânului Vasilache că i-a vândut moșia de la Movilele ce se chiamă Podețe.

471. — 7258 (1750) Martie 25. — Neaga ce a fost soția Bădicăi log. za divan ot Târgoviște dă zapis jupânului Vasilache Frumușica, cum că având o moșie la Lazurile ce se chiamă moșia Rușilor și o prăvălie în târg lângă prăvăliile lui Anghelache log. și un loc de casă în Târgoviște, fiind toate date de soțul ei pentru o seamă de zestre ce a avut ea de la frații ei, pentru că prăpădindu-se toate zestrele din casă, atât moșia și dobitoacele și altele și neavând soțul ei cu ce le împlini, i-a lăsat acestea, dar ea neputându-le ține le-a vândut lui Vasilache.

472. — 1759. — Constantin sin Vasilache Frumușica de la Târgoviște dă zapis lui vel spătar [1] cum că făcându-i bine cu taleri 280 de acum până la Vinerea mare, i-a pus zălog zapisele moșiei de la Ulmi fiindcă vrea s-o ia el, și viind el acolo și plăcându-i moșia, să se socotească acești bani la prețul moșiei, iar neplăcându-i să înapoeze Constantin banii cu dobânda lor 10 la 2.

473. — 1769 Aprilie 8. — Popa Enache sin popa Mitrea dă zapis lui Enache Văcărescu [1] vel clucer că-i vinde o livadă la Movila, Dâmbovița.

474. — 1799 Nov. — Domnița Caterina Caragea [2] cere domnului să orânduiască pe pah. Grigore Hrisoscoleu și pe pah. Vintilă Prejbeanul să hotărnicească moșia Perșinari.

---

[1] Ștefan Văcărescu.
[2] Fiul lui Ștefan. Doc. 472.
[3] Soția lui Enache Văcărescu. Doc. 473.

MOȘIA PETROȘANI (Prahova)

474 a. — 1678 Mai 15. — Cârstea vistierul dă lui Isac ovreiul și soției sale Soria un loc sterp în ulița hanului Șerban Vodă, ca să facă prăvălii și case pe el plătind chirie pe an taleri 6. Și să stăpânească Isac și urmașii lui, plătind chirie. Martori Barbu pah., Gheorghe log., Constantin bărbier, vecin.

474 b. — 7196 (1688) Fevr. 23. — Cartea lui Șerban Vodă Cantacuzino pentru 30 liude ce s'au strâns acum la satul Petroșani, din jud. Teleorman, oameni fără de bir și fără de gâlceavă, ca să fie iertați de bir de țară, de miere cu ceară, de găleata cu fân, de seama doua și a treia, de cai de olac, de podvadă, de mertice, de conace, de cară de oaste, de zaharele, de birul oștii, de biru lefurilor, de birul untului, de birul vacilor și al oilor și de orânduelile și sataralele ce se pun pe siliști . . . fără numai să aibă a da la vremea haraciului de nume câte ughi 2 și la a doua seamă de nume câte ughi 1...

474 c. — 1753 Nov. 17. — Constantin Mihai Racoviță Voevod către Ioniță Cantacuzino vtori vistier să ție moșia Pietroșani din jud. Prahova. Moșia este a jupânesei Maria fiica răpos. Grigore Vlasto pe care o ține Const. Cantacuzino biv vel pah. și care a făcut vechil în Țara Românească pe cumnatul ei Ioniță. Oameni șezători la Petroșani de peste 36 de ani, știu că 3 părți din moșie sunt ale răpos. Grigore Vlasto, tatăl Mariei, iar a patra parte a lui Ștefan Dudescu biv vel pah. Partea Dudescului o stăpânește acum Mihai Bărcănescu. Dudescu făcuse moară pe partea lui Vlasto.

474 d. — 1762 Mai 3. — Constantin Niculae Voevod. Divan compus din Constantin Dudescu vel ban, Dumitrașco Racoviță vel vornic de țara de sus, Pârvu Cantacuzino vel vornic de țara de jos, Toma Crețulescu vel log., Radu Cantacuzino biv vel stolnic, Nicolae Brâncoveanu vel clucer, Iordache Balș biv vel comis, Ioniță Racoviță biv vel clucer, Badea Știrbei biv vel clucer, Teofilact vel pitar. S'au înfățișat Constantin fiul lui Anastasie Zlătaru din București cu Constantin Deșliu pentru un loc de prăvălie lângă hanul lui Șerban Vodă. Locul fusese al Saftei sora lui Anastasie și soția lui Ștefan. Safta lăsase locul lui Constantin fiul lui Anastase, dar locul erá reclamat de Deșliu pentru că-i fusese zălogit de Ștefan soțul Saftei și pentru că erà și el văr al doilea cu Safta. Fiindcă bărbatul nu este volnic a vinde și zălogi zestrea, de aceia locul rămâne lui Constantin fiul lui Anastase.

474 e. — 1762 Mai 21. — Șerban Stoenescu și Nicolae preotul dau zapis Saftei și fratelui ei Constantin, feciorii lui Anastasie Zlătaru. Aceștia au un loc la hanul lui Șerban Vodă, pe care are casă cu chirie Solomon Ovreiul. Locul se hotărăște din sus cu locul mânăstirii Arhimandritu (Sf. Apostoli), iar din jos cu locul Ilinchii serdăresei. Șerban și preotul Nicolae iau locul cu chirie de 60 taleri pe an, ca să facă lipscănie, iar în urma lor să plătească chirie cine va rămânea stăpânul lipscăniei. Și au luat în prăvălie și pe Constantin.

474 f. — 1778 Fevr. 5. — Carte de alegerea moșiei Petroșani din Prahova. Bătrânii din sat spun că l'a stăpânit stolnicu Iordache Cantacuzino apoi unchiul acestuia, aga Pășcanu „viind aici în țară", și-au pus isprăvnicei pentru a lua dijma Răposatului Ștefan Dudescu, după ce a luat de soție pe Maria sora pah. Radu Bărcănescu, i s'a dat de zestre o sfoară de moșie alăturea cu Petroșanii, anume Recile. Apoi Dudescu viind în plimbare pe moșie și găsind un vad de moară, a făcut moară pe care a stăpânit-o până a venit în țară aga Pășcanu cu Const. Vodă Racoviță. Pășcanu s'a judecat cu Mihai Bărcănescu și a luat moara. Plecând Pășcanu în Moldova a lăsat vechil pe medelnicerul Ianache Sacazlâu [1], căpitan de dorobanți. Apoi în vremea resmiriții a luat banul Dudescu moșia. Semnează Manolache post. Stăncescu și Neagu căpitan.

474 g. — 1779 Martie 19. — Constantin D. Moruzi Domnul Moldovei lui Iordache Cantacuzino biv vel stolnic pentru moșia Petroșanii pe care o are de la maică-sa Maria fiica lui Grigore Vlasto. La 1770 moșia a fost luată în stăpânire de Banul Dudescu. S'a propus schimb, Dudescu să deà lui Cantacuzino Grumăzeștii din Mold. ținutul Neamțului, dar Dudescu n'a vrut. Cantacuzino e păgubaș până acum de cel puțin 1350 taleri, venitul moșiei Petroșani de la 1770 la 1779 câte 150 lei pe an, cum puteà s'o vânză (arendeze). Vodă Moruzi a intervenit și pe lângă Alex. Vodă Ipsilanti, dar fără folos. Deci Cantacuzino să ție Grumăzeștii, iar pentru venitul perdut, să ia 930 lei ce vornicul Dumitrașco Sturdza datorește lui Dudescu, în calitate de vechil, și anume 240 lei pe 1775, și câte 230 lei cât s'a arendat pe anii 1776—1778. Dudescu revendica Petroșanii ca moștenire de la unchiul său Ștefan Dudescu.

474 h. — 1779 Sept. 6. — Anaforana Divanului Moldovei. — Cantacuzino a arătat diiata doamnei Maria a lui Șerban Vodă Cantacuzino prin care întărește fiicei ei Bălașa soția lui Gr. Vlasto moșia Petroșani, la 16 Ianuarie 1721. — A arătat diata domniței Bălașa prin care lasă Petroșanii fiicei ei Maria, mama stolnicului Iordache Cantacuzino Pășcanu. — Cartea lui Grigore Vodă Ghica din 29 Sept. 1750 către pah. Const. Cantacuzino, tatăl stolnicului Iordache, întărindu-i Petroșanii, ce-i zice și Petroșița, din Prahova. — Cartea lui Mihai Vodă Racoviță din 17 Nov. 1753 (No. 474 c.). Cartea lui Scarlat Vodă Ghica din 30 Aug. 1758 către pah. Const. Cantacuzino. — Ni-

[1] Un Matei Sakizli (grecește) vel portar 1696 (Iorga, St. și doc. VII. 6. — Un misè George Sacàzlàul, sudit chesaro-crăesc, în București 1793 (Urechia, Ist. Rom. V. 82).

colae Dudescu a arătat la judecată în Țara Rom. un hrisov al Mihnii Vodă din 7098 (1590) Martie 21 care întărește Petroșanii lui Dragomir post., lui Ioan și lui Vișan. — Cartea lui Alex. Vodă 7078 (1569) Dec. 17 prin care întărește lui Dragomir a treia parte din Petroșani. Judecata a găsit aceste hârtii prea vechi și deci fără tărie. — Cantacuzino spune că a patra parte din Petroșani este a lui Mihai Bărcănescu care a dat-o de zestre sorei sale soția lui Ștefan Dudescu unchiul banului Nicolae. Această parte se numește Recile. Bărcănescu și-a luat partea înapoi după moartea sorei sale. Când Ioniță Cantacuzino a plecat din Țara Rom. a lăsat Petroșanii în seama medelnicerului Ianache Hiotis care la 1770 s'a dus la Brașov și atunci Nicolae Dudescu a pus stăpânire pe moșie. Banul Dudescu zice că aga Const. Pășcanu a dobândit cărțile de la Const. Racoviță în vreme când toată boerimea de acolo se află în necazuri și la închisori, și cea mai temeinică carte de stăpânire a stolnicului ar fi făcută la vreme silnică. La aceasta, fiindcă s'a întâmplat de față acum d-lui medelniceru Ianache Kogălniceanu carele fiindcă s'au aflat pe lângă răposatul domn până în sfârșit, însuși nesilit de nime au mărturisit cum că acele nevoi ce au fost pe boerii Țării Rom. au fost la domnia cea de pe urmă, când Ioniță Pășcanu nici nu eră la București ci se afla la Moldova călugăr, iar cartea aceasta i s'a dat la domnia cea d'întîi, înaintea acelor turburări. Semnează: Vasile Razu vel log., Ștefăniță Sturdza vel vornic, Ioniță Cantacuzino vel vornic, Nicolae Rosetti vel vornic, Lascarache Rosetti hatman, Iancu Razu vel spătar, Grigore Balș vel ban.

474 i.— 1780 Iunie 16. Porunca lui Alex. Vodă Ipsilanti către ispravnicii de Prahova că banul Iordache Pășcanul de la Moldova a făcut schimb cu biv vel banul Nicolae Dudescu, dând acestuia Petroșanii în schimbul Grumăjeștilor din Moldova

474 k.—1785 Iunie 24. — Carte de alegere a moșiei Petroșani a biv vel log. Nicolae Dudescu. S'a prezintat clucereasa Ilinca Bărcănescu din partea nepoților soțului ei, Filișanii. Moșia era în hotar și cu Răfovul lui Ianache Râfoveanul, cu Buciumenii medelnicerului Constantin Movilă și ai șetrarului Chivu Căplescu, cu Mirosloveasca a pah. Const. Crețulescu. Semnează Const. Cocorăscu biv vel pah., Barbu Ciorogârleanu biv vel sluger, Alecu Cocorăscu biv vel clucer za arie.

474 l. — 1811 Aprilie 18. — Anaforaoa lui Grigore Romaniti și Atanasie Starostea la domn. Asesorul Grigore Caribolu are a lua de la log. Const. Dudescu 99.900 taleri cu amanet moșia Petroșani din jud. Teleorman și moșia Petroșani din jud. Prahova. S'a strigat la mezat moșia Petroșani și a rămas asupra biv vel serdarului Diamandi Filiti pe câte taleri 40 bani 75 stânjenul. In total 1444 stânjeni, 58662 taleri 60 bani. Divanul întărește mezatul la 21 Aprilie.

474 m.— 1814 Ian. 1.— Diamandi Filiti, șetrar, logodind pe fiul său Toma cu Marioara fiica hatmanului Const. Caridi și nepoată a marelui postelnic Const. Vlahutzi, îi dă: casele din București și bolta de lângă Șerban Vodă; moșia Petroșanii; moșia Moisica (Buzău); via de la Boboci (Săcueni).— Intărește Costandie (Filiti) episcopul Buzăului.

474 n. — 1824 Febr. 25,— Hristodor Filiti împarte cu fratele său căminarul

Toma moştenirea părintească. Hristodor ia moşia Câmpulungeanca; via de la Moceşti; bolta din Bucureşti, cu veniturile; via de la Vălenii de munte; Toma ia Petroşanii; via de la Boboci. — Semnează şi mama lor Elena şi doctorul Apostol Arsachi.

474 o.— 1832 Iunie 6.—Cartea judecătoriei Prahova în pricina dintre Agripina iconoama schitului Ţigăneşti şi căminăreasa Marghioala Filiti pentru moara din satul Pucheni al schitului, ce se îneacă din pricina morii făcute de răpos. caminar Tomiţă Filiti, la Petroşani. Acesta după zaveră, la eşirea boerilor din Braşov, făcuse şanţ pe un loc din moşia schitului. Căminarul făcuse şanţul înainte de zaveră şi-l mai lărgise la 1820(?) după ce eşise din Braşov. Căminăreasa câştigă. Semnează Răducanu pah., Const. Lipănescu.

474 p.— 1839 Dec. 19. — Judecată din nou a trib. Prahova în aceiaş pricină. Semnează clucer N. Pardalos. — M. Mitulescu serdar.—G. Golescu serdar.

474 r. — 1850 Aprilie 1.—Judecata trib. Prahova în pricina marelui log. Const. Bălăcianu pentru paguba ce suferă la moşia Buda din înecul pricinuit de zăgazul făcut de căminăreasa Marghioala Filiti la Petroşani în matca vechea Leaotului. Semnează Gr. Colţescu serdar, C. Zefhari pitar, E. Schina pah. prezident.

474 s.— 1873 Noembrie 21. — Costache şi Ahil Filiti, fii căminarului Tomavând Petroşanii lui G. Gr. Cantacuzino.

474 t. — 1874 Aprilie 20. — Carte de hotărnicie a moşiei Petroşani. Printre moşiile vecine, Moara Domnească a lui Costache Cantacuzino Râfoveanu. In vechime senumea Buciumeni.—Moşia Mălăeşti ce din vechime se numea Râfovu şi la 1824 era proprietatea doctorului (Constantin) Filiti. Moşia Bărcăneşti-Românesti a Elenei Bărcănescu. O hotărnicie mai veche fusese făcută la 1819 de Enache Stănescu biv vel stolnic.

SCĂENI (Buzău)

475. — 7164 (1656) Mai 22. — Zapis prin care Nan fiul lui Vişan ot Scăeni vinde lui Moise căpitan za Roşi [1] toată partea sa de moşie din sat din Scăeni şi din Bâsca, şi Ulmetul drept bani gata ughi 35, de a lui bună voe şi cu ştirea tuturor fraţilor de ocină din sus şi din jos. Semnează: Lefter ceauş, Nan fiul lui Vişan, Coman căpitan Popescul [2], Neagoe Costescul, Stoica Bâsceanul. (No. 1 cond.).

479. — 7172 (1664) Ian. 9. — Zapis prin care Nan sin Vişan ot Scăeni vinde lui Moise căpitanul ocină în Scăeni partea sa toată din Scăieni şi din Bâsca pe bani gata ughi 16, iar partea fraţilor lui, anume Anton şi Ioan, n'o vinde. Mărturii: Diaconul Drăgoi din Scăeni, Dobrin vătaf din Pârscov. Manea vătaf din Beceni, Anton comişel din Odobeni, Ion Carabulea din Dimieni sin popa Stoica din Pătârlage. (No. 2 cond.).

477. — 7185 (1677) Iulie 11. — Zapisul popii Pătraşco feciorul popei Mihai, prin care vinde popii Ion o moşie de la Ulmetu, partea lui Stoenel şi altor fraţi, şi parte peste izvor la Stupineşti în jos până în podişor şi în sus până în capul Piscului. Semnează şi Dinu Curteanu, Mantu log. de la Piscupie. (No. 3 cond.).

478. — 7192 (1683). Nov. 10. — Zapis al lui Datco cu frate-său Stan ot Scăeni la mâna popii Lupului ot Stâlpu că i-au vândut toată partea lor de moşie din Scăeni şi din Zapodii, din câmp, din apă, din pădure, din pomete şi din siliştea satului, de peste tot hotarul, din Zapodii partea Lupului Toncescu jumătate, şi din Scăeni partea lor toată câtă se va alege, pentru că au fost ale lor de la moşii lor. Au vândut de a lor bună voe, de nime siliţi, în vreme de lipsă de pâine, drept bani gata lei 17 $^1/_2$. Semnează Datco sin Dumei, Stan sin Dumei, Radu călugăru ot Scăeni, Micle diaconul, Nedelcu ot Zapodia, călugăr Paisie, Stan Calapod, Nitul sin Beleţ din Găgeni. (No. 4 cond.).

479. — 7192 (1684) Fevr. 23. — Vasile Bozioreanul împreună cu feciorii săi anume .... dau zapis Mihalcei [3] sluger feciorul lui Moise log. Mihălcescu din Cândeşti, că i-au vândut de bună voe toată partea lor de ocină de la Scăeni şi cu moara

---

[1] Fiul Mihalcei vornicul de la Pătârlage, din cari s'au tras boerii Cândeşti. V. Acad. Rom Ms 1673.— Filitti, O lămurire despre schitu Barbu (Buzău), în Revista istorică, II (1916) 52-3.

[2] Fiul pretendentului Neagu şi nepot de frate al lui Antonie Vodă din Popeşti.

[3] Cândescu, soţul Alexandrei Cantacuzino şi ctitorul mânăstirii Berca (Buzău). Acad. Rom. Ms 1673 f. 34 şi doc. 250/CXLIV.

drept taleri 12. Martori: Vlad diaconul ot Bănulești, Crâstian, Bogoslov log. (No. 5 cond.).

480.— 7193 (1685) Ian. 6.— Rada cu feciorii ei anume. . . ., care a fost femeia lui Dănăil feciorul diaconului Drăgoi ot Scăeni, dau zapis Mihalcei sluger Mihălcescu ot Cândești, Buzău, că i-au vândut toată partea socrului Radei și cu toate cumpărăturile ce au avut în Scăeni pe bani gata lei 20, cu știrea tuturor fraților de ocină din sus și din jos. Mărturii: Dragomir iuz. Bivol ot Crivelești, Neagoe părcălab ot Pătârlage, Manea ot Tohani, Stanciu Carabule, Mihalce Godenescul, Leontie ot Pârscov, Stan diaconul. (No. 6 cond.).

481.— 7195 (1686) Oct. 4. — Popa Dragomir ot Scăeni cu numele călugărește Daniil, dă zapis Mihalcei sluger Mihălcescu ot Cândești, că-i vinde partea sa de ocină din Scăeni cu toate cumpărăturile, pe bani gata taleri 16. Semnează și Mihalcea Godenescul. (No. 7 cond.).

482. — 7196 (1687) Oct. 11.— Nastasia fata popii Ion dă zapis Mihalcei căpitan sin Moise log. Mihălcescu din Cândești, că i-a vândut toată partea tatălui ei din sat din Scăeni și din Ulmetu, județul Buzeu, și ocina din Mușcel și schitișorul Biserica[1] toate cumpărăturile tatălui ei și alte cumpărături mai vechi, drept taleri 25, și ocina de la Bănulești cu moara, însă partea măinii ei toată. Scrie popa Lefter ot Cândești. Martori Calotă log., Ispas căpitan, Stan iuz., popa Vlad ot Pătârlage. (No. 8 cond.)

483. — 7197 (1689) Iulie 20. — Dragomir ot Scăeni cu frații lui, anume Stanciu i Nedelco, feciorii lui Vișan, și Vasile Bozioreanul cu frații săi, Tudor i Voico și cu feciorii săi anume Stanciu i Radu i Frățilă i Nedelco, dau zapis lui Mihalcea sluger că-i vând moșie în sat în Scăeni, tot moșul Botocănescu, și din moșul Besescu părți cinci, iar o parte rămâne la frații lor de moșie. Mai vând moșia din Tudosia a treia parte, drept lei 30. Martori . . . . din Moșești, Zârnă din Sibiciu, Badea căpitan din Vernești, Saul ot Pleșcoi, Pătru sin Carabulea, Mihalcea sin Gheorghe log. ot Cândești. (No. 9 cond.)

484. — 7197 (1689) Aug. 21. — Moșnenii din sat din Scăeni dau zapis slugerului Mihalcea că viind d-lui cu Radul vtori portar și cu 12 boeri hotarnici ca să-și hotărască moșia lui din Scăeni și neputându-se ei învoi, i-au dat d-lui ca să-și ție de trei moși moșia jumătate de peste tot hotarul. Iar cine s'ar scula cu alte gâlcevi să fie închinat domniei ughi 100. Să aibă a ținea d-lui unde vor ține și ei din câmp, din pădure, din apă, de peste tot hotarul și pometul să și-l ție cine pe unde va avea. Printre martori, și monah Filotei Turburinul (?) (No. 10 cond.)

485. — 7205 (1696) Dec. 13. — Popa Lupul ginerile popii Lăudat din Pârscov dă zapis stolnicului Mihalcea Cândescu că având el parte de moșie de cumpărătoare în Scăeni și în Zapodii partea lui Datco și a fratelui său Stan feciorii Dumii din Scăeni, însă în Scăeni partea lor toată și în Zapodii partea lui Lupu Tomescu jumătate, și această moșie fiind în hotarul moșiei stolnicului care a cumpărat și în

[1] V. doc. 494.

hotarul Pârscov partea Fotii fiul popii Apostol din Pârscov, s'au învoit de a dat stolnicul moşia de la Pârscov, fiind în hotarul popii. Lupul, iar acesta a dat stolnicului moşie în Scăeni şi Zăpodia fiind în hotarul d-lui. (No. 11 cond.).

486. — 7261[1] (1752) Dec. 20. — Sidor călugăru, pe mirenie Stan sin Radu ot Ulmeni, cu feciorii săi Dumitraşco şi Mircea, dau zapis stolnicului Mihalcea Cândescu că i-au vândut moşie în Scăeni din moşul Boţocănescu a patra parte, însă partea lui Dragoe Furduiu, ce i-a fost lui Sidor de cumpărătoare. Semnează Oancea Pineanul, Vlad din Vereşi (No. 12 cond.).

487. — 1762 Sept. 3. — Moşnenii Scăeni dau zapis lui Ioniţă Cândescu[2] biv vel medelnicer că au venit înaintea hotarnicilor rânduiţi de domn, şi scoţând Cândescu zapisul moşilor lor cu care îi dau moşia din 6 moşi 3 moşi, au primit şi ei şi i-au dat moşie de 3 moşi să stăpânească.

Semnează: Dumitru Torcea din moşul Berescul, Tănase Croială din moşul Croilescu, Neagul Dreptul din moşul Băducu, Nedelco din moşul Bojocan, Anghel brat Nedelco, Vasile biv log. za vistierie, Mihai polcovnic, Ghinea comis. (No. 13 cond.).

488. — 1772 Iunie 21. — Moşnenii Scăeni dau zapis lui Ioniţă Cândescu biv vel pah., că având ei moşie în Scăeni parte 3 moşi şi el trei moşi, adică jumătate şi jumătate, şi luând ei de 6 ani tot venitul, au fost aduşi la judecată dinaintea episcopului şi a ispravnicilor şi au arătat venitul: partea lui Cândescu taleri 39 1/2 după . . . . şi taleri 36 bani 30 dijma de pe fân şi 50 1/2 pentru pogoanele de porumb. Cândescu, pentru pomană, le-a iertat porumbul, iar taleri 75 1/2 bani 30 a rămas să plătească moşnenii şi au şi plătit 39 1/2 iar 36, 30 vor plăti în două săptămâni. De aci înainte cine s'o mai atinge, să fie globit de judecător cu taleri 30. Zapisul e adeverit de Neofit episcop Buzău, şi de ispravnicii Alexandru sluger şi Iordache sluger (No. 14 cond.).

489. — 1777 Nov. 29. — Raportul agăi Dumitrache Colceag către domn că vechilul paharnicului Ioniţă Cândescu a adus cartea domnească poruncind să se facă alegerea moşiei Scăeni a paharnicului pe care o împresoară răzaşii şi mănâncă venitul de sunt ani cinci. Vechilul a înfăţişat zapise din 7197, 1762 şi 1772. (Nos 483, 484, 487, 488). Numai unii dintre moşneni nu s'au putut odihni, fiind moşia deavalma şi au cerut să se orânduiască boeri hotarnici. Moşnenii au cerut pe medelniceru Dinu Scarlat şi pe Dimian vătaf de plai, iar Cândescu pe Ioniţă post. Cârlova şi pe Iordache pah. Mărgărit. (No. 15 cond.).

490. — 1779 Mai 14. — Anafora la domn. Au venit la judecată Anghel şi Zamfir de la siliştea Scăenilor, Buzău, cu biv vel pah. Ioniţă Cândescu, zicând ei că au

---

[1] Dată evident greşit transcrisă în condică, pentru că Mihalcea Cândescu nu mai trăia atunci

[2] Nepot de fiu al lui Mihalcea. Fiu al lui Şerban care-şi face diata la (7249) 1741 Mai 12. Arhiva Stat. Episc. Buzău, pachet 13 (actele mânăstirii Berca) doc. 28.—Cf. Geneal. Cant. 109.180. Soţia lui Ioniţă era însă Maria, nu Luxandra, Guliano (Portrete murale în biserica din Cândeşti). V. doc. 491.

avut 6 moşi cari au avut moşie în hotarul Scăenilor şi că ei sunt dintr'un moş. Acel moş era 4 fraţi şi stăpânea 4 părţi de moşie. Sunt mai bine de 100 de ani de când un frate din aceia şi-a vândut partea la neamul paharnicului pe taleri 30 din cari n'a luat de cât 8 şi paharnicul cu acea parte le stăpâneşte moşia. Paharnicul a arătat zapisele. Răzeşii arată o carte legată a răpos. Constantin Vodă Brâncoveanu, leat 7212 (1704) către răpos. Damaschin episcopul Buzăului şi către unii mazâli în care zice că după jalba ce au dat megiaşii din Scăeni pentru Mihalcea stolnic că le împresoară moşia jumătate, şi dintr'a Buneleştilor a treia parte, prin blestem să le descopere dreptatea. Au mai arătat o adeverinţă din 7220 de la un Radu Caraiman şi frate-său Stanciu şi Macarie ieromonah că au şi ei o a şeasea parte dintr'un moş în Scăeni. Paharnicul răspunde că nimeni nu le zice că nu sunt moşneni dar să-şi caute partea la cetaşii lor, căci el nu-i năpăstueşte. Câştigă Cândescu. Semnează: Ion Mavru biv vel pah., Teodorache Ştirbei, Constantin Cocorăscu, Scariăt Fălcoianu biv vel şetrar, Anghelache clucer (greceşte), Dimitrie Grecianu biv vel clucer, Constantin Alcaz vistier, Gheorghe Canali [1] (greceşte) (No. 16 cond.)

491. — 1781 Martie 4. — Cosma (Popescu) episcop Buzăului adeverez. De vreme ce din voia milostivului Dumnezeu căsătorindu-se prea iubita mea nepoată Smaranda [2] şi dând-o după prea iubitul meu nepot d-lui Dinu Filipescu şi fiindu-mi atât neam şi nepoată despre partea soţiei mele, cât şi despre partea neamului meu Cândeşti, iată bine am voit de o am dăruit cu o moşie a mea Scăeni din judeţul Buzău, din partea neamului meu, ce o am pe apa Sărăţelului. . . . însă hotar jumătate moşie de trei moşi, partea mea cu vaduri de moară şi cu livezi de pomi şi cu muntele stâna Leului. Semnaţi Ion Cândescu, Maria Candeasca. (No. 17 cond.)

492. — 1781 Mai 18. — Alex. Vodă Ipsilanti către biv vel medelnicer Dinu Hrisoscoleu şi biv vel şetrar Iordache Cantacuzino ispravnici de Buzău, făcându-le ştire că la 14 Mai 1779 s'a cercetat la judecata departamentului pricina moşiei Scăeni, iar acum vrând moşnenii şi Dinul Filipescu să se deosibească unii de alţii, şi cerând moşnenii pe medelnicerul şi Filipescu pe şetrarul, domnul îi orânduieşte ca să aleagă părţile. (No. 18 cond.)

493. — 1782 Iunie 27. — Nicolae Vodă Caragea însărcinează pe medelnicerul Dinu Hrisoscoleu şi pe şetrar Iordache Cantacuzino să hotărască moşia Scăeni, pentru că la 1781 când era să se facă hotărnicia [3], sătenii au fugit (No. 19 cond.)

494. — 1783 Iunie 10.— Anafora la domn. Biv vel şetrar Constantin Filipescu a jăluit pentru Anghel Minciună şi Tănase şi Zamfir şi Marco cu alţi cetaşi ai lor din Buzău, zicând că are moşia Scăeni ce se împresoară de către ei, deşi s'a mai judecat cu ei în vremea lui Alex. Ipsilanti. La 1781, mergând hotarnicii la faţa locului, moşnenii n'au vrut să dea şetrarului moşie pe lung după obiceiu, ci în curmeziş,

[1] V. doc. 437.

[2] Fiica lui Ioniţă Guliano (fratele Mariei Cândescu) şi a Mariei Cantacuzino din ramura lui Drăghici din care scobora şi Ioniţă Cândescu prin bunică-sa.

[3] Doc. 492.

şi au fugit. Acum pârâţii zic că primesc, iar cât pentru venitul ce au luat de pe partea şetrarului, de la judecata departamentului şi până acum, n'au tăgăduit. Deci să meargă din nou Hrisoscoleu şi Cantacuzino [1] să aşeze hotarele. Din înştiinţarea acestora către Alexandru Vodă se vede că în hotarul Scăeni au fost şi 12 sfinte biserici schituleţe care fiecare stăpânea câte un petec de loc împrejur, dar după vremi dărăpănându-se s'au împresurat de moşneni, rămânând numai schitul Fundătura [2]. Divanul cere să se dea şi celelalte ocoale tot la acel schit, pentru care arată şi episcopul Cosma că sunt la episcopie hrisoave cari adeverează că acele schituleţe erau metoaşe la episcopia Buzăului. Semnează: Cosma (Popescu) Buzău, Nicolae Dudescu vel log., Dimitrie vel ban, Pană Filipescu ban, Ştefan Pârşcoveanu vel vornic. Iordache Creţulescu vel vornic. (No. 20 cond.)

495.—1784 Iunie 14.—Mihai Vodă Suţu însărcinează pe biv vel medelnicer Const. Hrisoscoleu, şi biv vel sluger Iordache Cantacuzino cu hotărnicia, care tot nu se executase, a moşiei Scăeni a biv vel medelnicerului Constantin Filipescu (No. 21 cond.)

496. — 1787 Nov. 6. — Hrisoscoleu şi Cantacuzino arată domnului că vrând să hotărnicească moşia Scăeni pe lung după obicei, moşnenii n'au vrut, zicând să se dea lui Filipescu moşie în curmeziş, unde sunt numai pietre şi pădure fără nici un venit şi au fugit, aşa că hotarnicii n'au îndrăsnit a pune pietre fără a înştiinţa pe domn. (No. 22 cond.)

497. — 1791 Nov. 22. — Al Buzăului Dositei (Filiti) adeverează. Moşnenii din Scăeni, plaiul Pârscov, dau zapis lui Constantin Filipescu biv vel medelnicer că făcând moşii lor vânzări la boerii Cândeşti: anume un zapis din 7197 (1689) la mâna lui Mihalcea sulgerul (No. 483) moşul paharnicului Ioniţă Cândescu şi alt zapis din 1762 (No. 487), şi pah. Ioniţă făcând aceste moşii danie lui Filipescu, s'a deosebit moşia de către moşneni, eşind st. 3849 afară de st. 391 ce au moşnenii pricină cu moşnenii Sibiceni [3], şi vrând a se deosebi pe lungul moşiei după obiceiul pământului, moşnenii cu socoteală că doar vor putea scăpa de a nu se băga căminurile caselor ce s'ar fi căzut în partea lui Filipescu, n'au primit a se deosebi pe lungul moşiei. Acum pornind ei jalbă la domn, au fost orânduiţi la biv vel pah. Dumitraşco Racoviţă şi biv vel serdar Ştefan Cioran, ispravnicii judeţului, cari au hotărât ca moşia să se deosibească tot pe lung. Dar prin mijlocirea episcopului de Buzău şi a altor boeri a consimţit Filipescu de au tăiat moşia de-a curmezişul pe din două. Dar fiindcă Filipescu a primit partea de moşie cea mai proastă, moşnenii i-au mai

---

[1] Doc. 492.

[2] V. Doc. 507. Rectific cu acest prilej cele ce am spus despre schitul Găvanele (Buzău) în şedinţa Academiei de la 28 Mai 1915 (Analele Acad., Desbateri, Seria II, vol. 37 pag. 195). Erau la Fundătura două schituri, unul de călugări şi altul de călugăriţe. După 1783, schitul de călugări se mută mai jos, la Găvanele. Mihai Vodă Sutzu dă un hrisov în favoarea acestui schit la 19 Fevr. 1802. Schitul dărâmându-se apoi de cutremur, se reface de lemn la 1803 de Costandie Filiti, episcopul Buzăului, al căruia portret se păstrează acolo.

[3] Cf. doc. 508. 647.

dat peste 1924 st. ce i se cad, încă 200, iar pentru st. 391 din Bâsca ce n'au intrat în hotar și sunt în pricină cu moșnenii Sibiceni, să se judece și scoțându-i să-i împartă pe din două. Cine nu se va ține nici de așezământul acesta, să fie închinat la cutia domnească talere 1000. Scrie Răducanu Păunescu log., condicarul județului. (Cond. Scăeni fila 51).

498. — 1792 Mai 28. — Trasul moșiei Scăenilor, partea despre munte ce s'a cuvenit a lua medelnicerul Filipescu. Semnat Const. Hrisoscoleu medelnicer (No. 24 cond.).

499. — 1797 Martie 20. — Ion Aldescu arată că cercetând moșia Scăeni a lui Filipescu, venitul ei este, când se fac roadele cu îmbelșugare:

taleri 50 muntele Agatonul de stâni;
„ 20 dijma fânului de la 6 tarcuri(?);
„ 8 claca la 8 case ce sunt șezătoare în Silișteau;
„ 30 livezile de pruni când se fac poame;
„ 30 făget de jir când se face;
„ 6 pentru 6 pogoane loc de arătură.

Este și un loc de cârciumă, dar fiind în vârf de munte cu mare discolie [1] se poate urca butie cu vin de 50 sau 60 vedre, iar nu mai mare. Are și loc de un văducean de moară mică după starea locului (No. 25. cond.).

500. — 1797 Martie 28. — Constantin Filipescu dă zapis vel vistierului Ianache Văcărescu că-i vinde moșia Scăeni st. 2120, ca unuia ce este rudă cu răpos. pah. Cândescu [2], stânjenul taleri 1 bani 60. Martori Costandie (Filiti) Buzău, Nicolae Filipescu vel log. Pecetea lui Filipescu foarte clară (în tuș): o stea cu opt raze în scut susținut de lei; deasupra scutului vulturul bicefal. (cond. Scăeni fila 56).

501. — 1797 Martie 30. — Mitropolitul Dositei (Filiti) către Enache Văcărescu (grecește). Cu sufletească dragoste și părintească binecuvântare. D-lui boerul medelnicer Constantin Filipescu ne-a înfățișat un zapis de vânzare al moșiei Scăeni scris pe numele d-tale, și fiindcă această moșie este dăruită de răpos. pah. Ioniță Cândescu soții d-sale [3] Smaranda, a căreia stare jalnică este tuturor știută aflându-se acum la mănăstirea Dintr'un lemn fără nici o speranță de îndreptare, d-lui boerul soțul d-sale având drepturi egale de a se despărți, de vreme ce patima era știută și înainte de căsătorie după arătarea d-sale, cu toate acestea el o întreține cu toată cheltuiala sa, și fiind la mijloc și copii, d-sa este stăpân pe zestre și mai cu seamă fără a trage din această moșie vreun folos potrivit cu cheltuiala ce face. . . . . De aceia Văcărescu poate cumpăra liniștit moșia de la Filipescu. Dorind ca anii d-tale să fie mulți și fericiți de la D-zeu, al d-tale călduros rugător către D-zeu, al Ungro-Vlahiei Dositei (No. 26 cond.).

502. — 1797 Aprilie 27. — Moșnenii Croilescu și moșul Băduc, afară de moșul Besescu, din Scăeni, dau adeverință lui Enache Văcărescu vel vistier că cumpărând

---

[1] Greutate.

[2] Mama lui Ioniță Cândescu era Ilinca Văcărescu.

[3] adică a lui Filipescu.

d-lui moşia medelnicerului Dinu Filipescu ce este . . . cu bune învoeli şi adeverită de arhierei, şi fiindcă în această moşie n'a avut vad de morişcă după puterea apei, le-a cerut Văcărescu să-i dea un vad din rândul moriştelor lor. Deci ştiind ei un vad vândut la boerii Cândeşti de un Vasile Bozioreanul la leat 7192 [1], au găsit două morisci cu câte o roată care după puterea apei umblă una într'o săptămână şi alta într'alta, făcute una de un Agapie Minciulescu şi alta de un Neagoe Spoelescu. (No. 27 cond.)

503. — 1797 Mai 1. — Dinu Vernescu către Ianache Văcărescu. Cinstita poruncă a d-tale cu căzută plecăciune o am primit şi cele poruncite am înţeles. Eu cu toată sârguinţa mă îndatorez a sluji d-tale şi milostivul D-zeu să învrednicească pe D-ta întru mulţi şi fericiţi ani. După poruncă, întâi am mers la viile de la Sărata şi le văz doar că sunt ridicate de lucru ce este de primăvară, iar după starea lor ce fel le-au lucrat pot zice d-tale că în loc de 20 pog. ce ai d-ta sunt toate pline de uscăciune şi am apucat pe unchiaşul Eftimie chelarul cu strânsoare şi-mi zice că din pricina scutelnicilor. . ; bine ar fi a se face o poruncă către d-lor boerii ispravnici să se dea alţi scutelnici. Venind şi la moşia Scăeni şi văzând că. . . loc de morişcă nu este. . . am apucat pe moşneni şi mi dau această adeverinţă (No. 502) care se va vedea de d-ta unde sunt 2 morisce făcute de moşul cel vândut; ci şi de se va socoti şi de înţelepciunea d-tale prin judecată la d-lor boerii ispravnici să le întoarcem banii pe care să rămâe moriscele pe seama d tale înfundate şi cu cârciumă şi aşa vom lăsa numai o casă cu o roată sau şi cu 2, şi vom face şi cârciumă atât aci la moară cât şi la acele 6 case ce sunt în moşia d-tale şi acolo vom face o pivă fiind-că apă este prea puţină şi loc de munte. Asemenea şi muntele de oi socotesc să lucrăm casi în stână fiind-că muntele se poate da drept 1000 oca de telemea şi este mai bun folos decât să se vânză în taleri 50 după cum s'a obişnuit până acum. De a fi isprăvnicel am socotit că acest Călin carele de la aşezământul din zilele Mării Sale Mihai Vodă au fost lăsat de poslušnic d-sale medelnicerului Filipescu, dor sătenii Scăeni după obicei ce au aici la plai l-au băgat în cislă, ci pentru aceasta bine ar fi să faci d-ta pomană cu satul să se scază un liude ca să nu le mai rămâe cuvânt de a-l supăra, şi aşa nădăjduesc că se va deschide moşia. (No. 28 cond.).

504. — 1799 Mai 2. — Încredinţez cu zapisul meu la prea luminată mâna Măriei Sale Domniţei Ecaterinei Caragea [2] că fiind eu isprăvnicel pe moşia Măriei Sale ce o are în Buzău şi având şi eu moşie acolea, Măria Sa având bănuială de a nu scoate eu hotaru, o a face vre-un vicleşug, încredinţez că ori când mă va dovedi că am mişcat hotarele sau am făcut răpire de moşie, să aibă voie să-mi ia moşia mea şi să mă şi pedepsească după faptă. Semnează: Eu Călin isprăvnicelu din moşia Scăeni. (No. 29 cond.).

505. — 1803 Mai 3. — Domniţa Ecaterina Caragea c. pah. Grigore Hrisoscoleu,

---

[1] Doc. 479.

[2] Soţia lui Enache Văcărescu. V. Doc. 474.

spravnic Buzău. După pofta sănătății d-tale arhon paharnice. Nu lipsii a cerceta de întreaga și fericita sănătatea d-tale, ca pe deplin aflându-se să mă bucur, vrând a ști și pentru mine cu mila lui D-zeu mă aflu sănătoasă. După aceasta poftesc pe d-ta pentru pricina de judecată ce am cu moșnenii Scăeni . . . pentru moara ce este știut d-tale, fiindcă este a se face cercetare la fața locului, precum și anaforaoa ce este întărită de Măria Sa Vodă, vei lua d-ta curată pliroforie, ci eu neavând pe altul a face vechil spre descurcarea acestei pricini, trimisei d tale scrisorile ce am de această moșie ca să le vezi d-ta, și sunt încredințată că precum la multe trebi și pricini ale casei noastre am cunoscut că ne-ai fost de ajutor, și acum te rog și te poftesc la dreptatea ce vei cunoaște că o am să mă ajuți, și voi rămânea și eu îndatorată a răsplăti cu slujba la ceia ce-mi va trece prin mână ajutorurile d-tale, și sunt a d-tale gata spre slujbă, Caterina Caragea (grecește). (No. 31 cond.).

506. — 1834 Fevr. 24. — Grigore Budișteanu, arendașul moșiei Scăeni, vechil din partea clucerului Nicolae Băleanu, proprietarul moșiei, dă jalbă la judecătoria județului Saac în pricina încălcărilor ce fac moșnenii Sibiceni. Vechil din partea acestora e Costache Sibiceanu sin clucer za arie Ioan Sibiceanu. (Cond. Scăeni fila 60).

507. — 1837 Sept. 23. — De la judecătoria județului Buzău sub No. 95. — Costache Sibiceanu și vechilul schitului Găvanele prin jalbă arată că au pricină cu clucerul Nicolae Băleanu și cu moșnenii Scăeni pentru un codru de pământ. Egumenul de la Găvanele zice că acel schit cunoaște încă din zilele lui Mihnea Vodă și Const. Basarab Vodă o milostivire ce au arătat către călugării ce au fost adunați pe acea vreme la trei mănăstiri: Mutnău, Agafton și Ioan Bogoslov, că le-au înzestrat cu pământuri din chiar moșia domnească ce s'au cunoscut slobodă în preajma acelor mănăstiri, iar cu vremea hârtiile mănăstirii și călugării împrăștiindu-se, moșnenii Scăeni găsind prilej și aflându-se datori la d-lui comisul Iorgu Văcărescu, pe lângă un trup de moșie al lor ce au dat pomenitului boer, au călcat cu hotarul și moșia mănăstirii. Aceste trupuri călcate sunt acum în stăpânirea clucerului N. Băleanu [1].

Din partea schitului s'au înfățișat: hrisov, în copie, din 7095 (1587) Iulie 18 al lui Mihnea Vodă dat mănăstirilor Mutnău, Agafton și Ioan Bogoslov, dându-le moșie din moșia domnească, și au fost pădure mare și necurățită, ci le-au curățit călugării cu topoare și cu foc și cu multă osteneală și s'au înfățișat frații de la aceste trei mănăstiri dinaintea domniei sale ca să fie frați peste acele locuri și să se hrănească frățește. Alegerea polcovnicului Enache Antonescu 1827 Mai 25 asupra jălbei moșnenilor Scăeni pentru călugării de la Găvanele că le-ar fi călcând o margine din moșia Scăeni în dreptul hotarului Agaftonului unde se învecinește cu moșnenii Brăesci (?) ce se numește Chinoviile.

Moșnenii au arătat un hrisov din 7159 (1651) al lui Matei Vodă Basarab pentru

---

[1] Ginerele lui Iorgu Văcăresca și tatăl doamnei Ecaterina G. Gr. Cantacuzino.

semnele morii, la care economul mânăstirii a răspuns printr'un hrisov din 7205 (1697) al lui Constantin Vodă, cuprinzător de semnele schiturilor acum cuprinse în moşia comisului Iorgu Văcărescu.

Clucerul N. Băleanu a înfăţişat: Zapisul din 22 Nov. 1791 (mai sus No. 497), zapisul din 1797 Martie 28 (No. 500); foaia de zestre din 1 Fevr. 1835 prin care biv vel aga Iorgu Văcărescu, ce atunci era căminar, dă zestre fiicei sale Irina ce se căsătoreşte cu Nicolae Băleanu, între altele, şi moşia Scăeni ce-i zice şi Nuca.

Moşnenii Scăeni au arătat: 7159, copie de ocolnică a lui Matei Basarab la mâna lui Eftimie monah strănepotul lui Vlad şi popii Ivan strănepotul Cârstii şi lui Lupu strănepotul Stanciului Croială, etc, ca să le fie moşie la satul Nucet pentru că l-au câştigat moşie de la răpos. Radu Voevod.

Semnează: serdar Grigore Tăut, serdar Costache Colceag, Medelnicer Ghiţă Mărăcineanu. (Cond. Scăeni, fila 66).

508. — 1837 Dec. 21. — Divanul judecătoresc, secţia civilă. — Pricina lui Ion Sibiceanu biv clucer za arie. — Infăţişează hrisovul din 7174 (1666) al lui Radu Vodă dat Radului şi lui Stroe cu ceata lor şi altora din Sibiciul[1] de sus şi de jos, sud Saac, să le fie lor ocină în Sibiciu pentru că le-a fost dreaptă şi bătrână moşie precum scrie şi cartea Mihnii Vodă ce s'a făcut după cartea lui Basarab Vodă. — Hrisov din 16 Iunie 7192 (1684) al lui Şerban Vodă (Cantacuzino) dat Sibicenilor să le fie ocină în Bâsca Rusilii, care a fost împresurată de satul Scăeni şi s'au judecat înaintea boerilor ce au fost lăsaţi de domn ispravnici scaunului Bucureştilor: Stroe biv vel vornic şi Dumitraşco (Brădescu-Poenaru) biv vel vistier, şi au arătat atunci Sibicenii cartea Mihnii Vodă din 7090 (1582) şi cartea Radului Vodă fiul Radului Vodă din 7051 (1583) şi au jurat şi au rămas Scăenii de lege. — Carte de hotărnicie din 12 Iunie 1797 iscălită de Manolache Tăut şi Const. Vernescu în urma jălbii Sibicenilor că ei n'au fost chemaţi la hotărnicia dintre Scăeni şi medelnicer Const. Filipescu.

Semnaţi: Pană Costescu, Nicolae Filipescu. Grigore Grădişteanu, Ion Cocorăscu, Scarlat Ghica.

---

[1] Cf. din 497. 647.

SINGURENI (Vlașca)

(STRÂMBA (Hulubești, Căptărești), CÂLCEȘTI, GLIPARI, GORGANI, BILA, STOENEȘTI sau STANEȘTI, CAMINEASCA).

---

509. — 7037 (1529) Mai 17. — Moise Voevod lui Dobrot și fratelui său Drăghici cu fiii lor și lui Tatu cu frații și fiii lui și lui Bane cu fiii și fiicele, ca să le fie în Bălării a treia parte, și iarăși să fie Tatului și fratelui său Dragomir în Dibăcești [1] din partea lui Tatul a patra parte, fiindcă le sunt vechi și drepte moșii de la moși, și iarăși să fie Tatului și lui Dragomir din partea lui Bane 11 livezi fiindcă le-au cumpărat în 550 aspri și pentru 2 vig [2] de postav încă în zilele lui Basarab Voevod și lui Radu Voevod carele s'a pierdut la Rîbnic. Divan: Drăghici biv vel vornic (din Mărgineni), Neagoe vel vornic [3], Teodor vel log., Dragomir vistier, Radu spătar, Staico pah., Drăghici comis, Badea stolnic, Radu vel post., Mălai portar, scrie Radu ot Buari în Târgoviște. — Pergament slav. Pecete pe hârtie. Trad. de Vasilie N. Nenovici 26 Nov. 1828. (Cond. No. 1) [4].

510. — 7049 (1541) Fevr. 6. — Radu Voevod sin Radu Voevod către fiii lui Neniu anume Tatomir cu frații lui „boerul d-mele" jupân Radu vel vătaf i Ivan și nepoților de frate ai lui Neniu cu fii lor, să le fie moșie în Câlcești, a treia parte, pentru că le este veche și dreaptă moșie de la moșii lor. Incă au mărturisit înaintea răpos. moșului d-mele Vladul Voevod ce se zice Călugăr, cu 12 boeri, precum li sunt drepte și de la moșii lor. Asemenea au mărturisit și înaintea răpos. Basarab Voevod cu 24 boeri și au dat cu sufletul lor că este veche moșie de la moșii lui Neniu. Divan: Staico vel vornic, Tatul vel log., Udrișteă din (Mărgineni) vistier, Stroe spătar, Albul stolnic, Cracea pah., Badea comis, Badea..... vel post, ispravnic Udre log., scrie Nan. Perg. slav. Pecete pe hârtie. Trad. V. Nenovici 26 Nov. 1828 (cond. 2).

511. — 7070 (1562) Aprilie. — Petru Voevod fiul lui Mircea Voevod către sluga „d-mele" Dragomir cu fratele său Tatul ca să le fie 11 livezi din partea lui Bane, căci le sunt vechi și drepte moșii, și cumpărate încă din zilele răpos. Basarab Voevod

---

[1] Cf. doc. 643.

[2] unguresc, bucată de postav.

[3] Fiul lui Socol, nepotul lui Chirca și tatăl lui Teodosie marele ban, din Periș. Neagoe a fost căsătorit cu Caplea, fiica lui Staico log. din Băjești și a Caplei fiica lui Vlad Voevod Călugărul (Acad. Rom. Condica Dealului, Ms 1447 f. 49—50).

[4] V. și doc. 643.

în 550 aspri şi pentru 2 viguri de postav, şi apoi a avut împotrivire Dragomir înaintea d-mele cu Manea şi ginerele lui Bane, zicând Manea că nu sunt cumpărate aceste livezi de tatăl lui Dragomir şi al lui Tatul de la socrul său, ci au fost puse zălog., Domnul vede cartea răpos. Moisi Voevod [1] Divan: Nedelco vel vornic, Iordan vel log. Stan spătar, Ianiu vistier, Crăcean (?) comis, Ivancea stolnic, Manea pah., Ivan vel post.. Bogdan vel. log. Scrie Manea la Buc. — Perg. slav. Pecete în ceară. Trad. V. Nenovici. (No. 3 cond.).

512.— 7126 (1616) Fevr. 14.— Alexandru Voevod sin Iliaş Voevod lui Bran cu fiii lui să le fie moşie la Clăceşti din partea lui Roman 30 st. cumpăraţi pe 600 bani gata. Divan: Dumitru vel ban, Vintilă vel vornic, Nica vel log., Stoica vel vist., Păruş vel spătar, Gorgan vel stolnic, Lamba vel comis, Mârzea pah., Iane vel post. Copie. Trad. Nenovici 1828.

513.— 7136 (1628) Nov. 23. — Alexandru Voevod dă poruncă lui Voicu log. şi cu fraţii săi Vlădilă şi Mogoş, să le fie moşie la Stoeneşti, Vlaşca [2] din partea lui Şerban şi a fraţilor lui jumătate, pentru că au cumpărat de la Şerban şi de la frate-său Radu din Singureni drept 7 aspri de argint, însă au dat Voico singur aspri 6 din dobitoacele lui de zestre, deci să aibă a ţinea singur 6 părţi, iar Vlădilă şi fraţii lui o parte. Şi iar a cumpărat singur Voico moşie în Gorgani la vălceaoa Lipovului până în matca Brebenii, jumătate, de la Şerban şi de la frate-său Radu din Singureni. Şi iar a cumpărat singur Voico moşie în Gorgani însă din partea unchiu-său Voico jumătate până în matca Brebenii. Şi iar a cumpărat Voico un ţigan anume Muşat cu feciorii lui de la Stoica şi de la Vladul şi de la unchiu-său Radu pah. din Cepari drept 2 aspri de argint gata. Şi iar a cumpărat un ţigan de la Dragomir din Tătăreşti şi alt ţigan de la Pătru din Pietroşani, încă din zilele răpos Petru Voevod feciorul lui Pătraşco Voevod. Divan: Hrizea vel vornic, Fierea vel log., Trufanda vel vist., Miho vel spătar (Racotă), Dumitrache vel stolnic, Ramandi [3] vel comis, Diamandi vel pah., Pandele vel post., scrie Lepădat log. în Buc. (copie târzie).

514.— 7149 (1641) Martie 30.— Bogoslov călugărul, feciorul lui Voico ot Călceşti dă zapis nepoţilor săi, anume .... şi brat ego Bogdan, că le-a dat partea sa de moşie, însă o jumătate de funie, iar o jumătate o ţine Bobe.

515. — 7152 (1644) Ianuarie 4. — Gheorghe post. ot Dârza cu fiul său Stroe, şi Radul cu feciorul său Martin nepotul popii Oprii ot Glipari dau zapis lui jupân Gheorghe vistier (Caridi) şi jupânesei lui Ioanei că i-au vândut partea lor de ocină din Glupari.

---

[1] Doc. 509.

[2] Pare deosebit de alt Stoeneşti de care vorbesc doc. 672, 714.

[3] Anexă. Ramadan.

516. — 7154 (1645) Dec. 6. — Vlăcan feciorul Brii ot Ciolan, dă zapis lui jupân Gheorghe vistier că i-a vândut moşia sa din sat din Glupari, cumpărată de Bria şi de soţia sa Vlada, mamă vitregă a lui Vlăcan, de la Drăguşin de Glupari. Fost-au frate pe moşie şi Vladul nepotul mamei Vladei cea vitregă, iar la moartea ei, ea a făcut zapis la mâna lui Vlăcan ca să ţie el toată ocina fără amestec al lui Vlad, pentru că Vlăcan o căutase la nevoile ei.

517. — 7154 (1646) Ianuarie 8. — Zaroski vătaf cu femeia sa Dobra fata Stoicăi din Glipari dau zapis jupânului Gheorghe vistier [1] că i-au vândut partea lor de ocină din Glipari a patra parte dintr'o funie de cele mari, ocină stearpă fără rumâni, ce le-a fost dată de Stoica. Martori Goran log. ot Olăneşti, Andrei şetrar, Matei log.

518. — 7154 (1646) Aprilie 30. — Gherghina feciorul lui Dobre ot Stoeneşti dă zapis lui Gheorghe vistier şi jupânesei lui Ioana că-î vinde ocina ce a cumpărat mai dinainte vreme de la popa Oprea din ocina lui Darie, a patra parte de moşie din Cornet din matca gârlei din Gâsca până în valea lui Ion, când s'a răscumpărat popa Oprea de la Costea sluger.

519. — 7154 (1646) Aprilie 30. Pătru sin Radu ot Glupari dă zapis jupânului Gheorghe vistier că i-a vândut partea sa de moşie din Glupari din hotarul Epureştilor, şi i-a dat şi un zapis ce a avut de la văru-său popa Oprea pentru moşie.

520. — 7155 (1646) Dec. 7. — Şerbana fata Cârstei din Glupari dă zapis lui Gheorghe vistier şi jupânesei lui Ioana că-i vinde partea sa din sat din Glupari. Martori: Bunea (Gradişteanu) vistier [2] Chiriac din Stoeneşti, Neagu feciorul lui Vlasie ot Glupari.

521. — 7155 (1647) Iunie 30. — Sara cu sora ei Grozava fetele lui Albu ot Glupari dau zapis lui Gheorghe vistier că-i vând partea lor de moşie din Glupari. Martori: jupân Damaschin vornic, Coman comis, Neagul sin Vlasie, Dumitru ot Baba.

522. — 7156 (1647) Nov. 11. — Stoica sin Balea şi Radu sin Marin din Glupari dau zapis lui jupân Gheorghe vistier ot Popeşti că-i vând părţile lor de moşie din Glupari. Martori: Bunea (Grădişteanu) vistier, Şerban vist., Andrei vel şetrar, Coman comis, Radu armaş Dărăscul.

523. — 7160 (1652) Iunie 7. — Calcea fata Calciului portar, dă zapis jupânului Gheorghe şi jupânesei Ioana că le vinde o jumătate de funie de ocină, partea ei din Glupari cumpărată de tatăl ei de la Alexandri clucer. Martori: Bunea (Grădişteanu) vistier, Cazan postelnic Năsturel, Radu log. Dudescu, Ghidul comis, popa Bratu, popa Vlaicu, popa Stroe.

524. — 7169 (1661) Martie 8. — Satul Căminesti, [3] Vlaşca, pe apa Călniştea, toţi

---

[1] Caridi, ot Popeşti, tatăl Hrizii vistier (Doc. 528, 531). Pentru fii Hrizii, doc. 541. — V. şi doc. 2 nota.

[2] V. doc. 525.

[3] Cf. doc. 645.

moştenii, dau zapis lui Radu log. Creţulescu că i s'au vândut rumâni. Stoica cu 4 feciori anume . . . şi cu partea sa de moşie etc.

525. — 7169 (1661) Martie 30.— Ghidul comis sin Toader sluger ot Popeşti dă zapis lui Nica sluger sin Bunea (Grădişteanu) vistier că i-a vândut moşia în Câlceşti, cumpărată de la Négul şi Lepădat.

526. — 7170 (1662) Mai 30. — Rafailă călugăru, care s'a chemat pe mireneşti Raico ot Glupari, dă zapis Radului log. Creţulescu ca i-a dat acesta ughi 4 pe moşia ot Glupari şi aşa au tocmit stânjenul taleri 15, dacă o va alege despre celelalte părţi şi câţi stânjeni se vor alege.

527. — 7170 (1662) Aug. 17.— Rafail călugăru cu fii săi Drăghici şi Datco dau zapis lui Radu log Creţulescu că i-au vândut partea lor din Glupari care le este şi lor de moşie, de strămoşie.

528. — 7171 (1663) Martie 11. — Stanciul ginerele lui Neguţ ot Glupari şi cu femeia sa Angelina, dau zapis lui Radu Creţulescu vel log. că i-au vândut ocina lor în Glupari, Vlaşca, ce trece peste apa Câlniştei lângă ocina ce a cumpărat-o de la Hrizea căpitan sin Gheorghe vistier, (Caridi-Popescu). Martori mai mulţi boeri din Cocorăşti.

529. — 7179 (1671) Martie 8. — Lepădat sin Radu-mulge-vacă din Câlceşti dă zapis lui Nica ceauş za aprozi sin Bunea vistier (Grădişteanu) că-i vinde moşie în Câlceşti pe Neajlov.

530. — 7180 (1671) 22.— Mihalcea, Constandin i Vadislav dau zapis la mâna lui Gheorghe vel ban (Băleanu) că i-au vândut partea lor de moşie din Singureni.

531. — 7180 (1672) Mai 8. — Radu Creţulescu biv vel log. dă zapis lui Hriza vel vistier (Caridi-Popescu), că a cumpărat de la el partea lui de moşie din Glupari ce avea de la tatăl său Gheorghe vistier cumpărată de la megiaşii de acolo.

532. — 7180 (1672) Mai 14. — Radu Creţulescu biv log. dă zapis Hrizii vel vistier că i-a vândut ocină în Glupari ce avea cumpărătoare dela megiaşi.

533. — 7182 (1674) Iunie 30. — Radu vel vornic, Vâlcul vel vist., Badea biv vel clucer, Stoian biv vel post., ispravnici scaunului Bucureştilor, dau carte lui Radul ot Săcărie, Prahova, ca să aibă pace de către Muşat feciorul lui Onufrie călugărul ot Mireu, Vlaşca, pentru că au avut pâră dinaintea acelor boeri pentru nişte bani şi unelte ce a furat Muşat dela Mehmed Afinde [1] când a fost în oastea d'întâi la Cameniţa cu Gligorie Vodă (Ghica) [2]. Muşat furând aceste lucruri, a fugit la Iaşi. Trecând ceva vreme şi întâmplându se ca Chiriz aga, ce fusese beşli aga să meargă cu trebi domneşti, a cunoscut la Muşat uneltele lui Mehmet şi a apucat pe Muşat şi l'a trimis din Vid aici, şi apucându-l Mehmed cu strânsoare, Muşat a năpăstuit pe Radul zicând că acesta a furat, şi a încăput acesta la mare nevoe şi s'a prădat. După aceia, ştiindu-se Radul că este om drept a venit înaintea boerilor de s'a pârât

---

[1] Effendi.

[2] La 1671. Hurmuz. V[2].

de față cu Mușat, și așa i s'a făcut judecată cum să jure Radul cu niște oameni buni de credință cum nu-i vinovat și, jurând Radul, au să-i plătească Mușat Radului toată paguba, au să piară Mușat ca un om rău. Radul aducând 12 oameni de credință și mărturisind și mulți boeri că Radul este om drept, și văzând Mușat că rămâne de vină, a mărturisit că el a furat.

534. — 7182 (1674) Aug. 8. — Ieromonah Onofrie dela Mirău, Vlașca, dă zapis lui Matei post. Filipescu cum să se știe că pentru stricăciunea ce fiul lui Onofrei, Mușat, a făcut turcului Mehmet Afende și năpăstuirea ce a făcut Radului de Secări, a plătit post. Matei toată paguba turcului și gloaba armașului dând taleri 250. Apoi Filipescu a tras pe Mușat la judecată și a rămas să întoarcă acesta banii. Dar Mușat n'a șăzut până își va plăti stricăciunea ci a fugit de închisoare și l'a aflat omul domnesc la casa tatălui său Onofrei. Acesta s'a dat platnic pentru fiul său, că va plăti până la Sf. Maria mică, iar nedând banii la zi, să fie Filipescu volnic să aleagă și să ia din părțile de moșii ale lui Onofrei la Mirul, la Bălărie și la Velică, și din stupi.

535. — 7183 (1675) Martie 25. — Cartea Ducăi Vodă, să aibă pace Radul ot Secărie de către Mușat.

536. — 7185 (1676) Sept. 9. — Mihăilă cu frate-său Toader sin popa Radu din Nanov, Teleorman, dau zapis lui Constantin căpitanul[1] și jupânesei lui Ancăi că le-au vândut părțile lor de moșie din Singureni pe Neajlov, Vlașca, cumpărături de la moșul lor Manea.

537. — 7185 (1677) Iunie 12. — Manea sin Petru ot Glupari, Vlașca, dă zapis Nicăi sluger sin Bunea vistier (Grădisteanu) că i-a vândut partea sa de moșie din Glupari.

538. — 7188 (1680) Martie 7. — Ianache ot Nanov dă zapis lui Radul vornicul al mării sale doamnei, ot Izvoare ot sud (loc alb)[2] că i-a vândut moșie în Singureni pe apa Neajlovului, Vlașca, moșie ce este împreună cu a lui Constantin pitarul și a fraților lui.

539. — 7188 (1680) Martie 10. — Constandin pitarul, cu jupâneasa sa Anca, dau zapis Radului vornic din Izvoare, sud Vlașca, cum că i-au vândut moșie în Singureni, moșie de cumpărătoare dela Mihail și frate-său Tudor feciorii popii Radu din Nanov, Teleorman. Semnează și Panaiotis fost capichehaia (grecește), Tatul Beciarul, Drăghici căp.

540. — 7188 (1680) Iunie 12. — Manea cu frații săi Petru și Vlasie feciorii lui Petru ot Glupari, Vlașca, dau zapis Nicăi biv vel sluger sin Bunea vistier (Grădișteanu) că i-au vândut partea lor din Glupari alături cu moșia Stoeneștilor și din Mirul și din câmpul Velicului, Vlașca.

541. — 7188 (1680) Iulie 13. — Radul[3] și Gheorghiță feciorii Hrizii vornic dau

---

[1] *Nu* Filipescu, v. doc. 549. La 1680 e pitar, doc. 538.539.549.

[2] Vlașca, v. doc. 539.

[3] E cronicarul Radu Popescu.

zapis lui Pârvu post. Creţulescu că i-au vândut ocină din Glupari, moşie cumpărată de moşul lor, Gheorghe vistier (Caridi-Popescu) dela megiaşii de acolo. Apoi tatăl lor a vândut moşia tatălui lui Creţulescu, care a mai cumpărat şi dela megiaşi. In zilele lui Grigore Vodă, tatăl Creţulescului a vândut ocina dela Glupari Hrizii vornicul. Radul şi Gheorghiţă vând acum lui Creţulescu toate părţile lor. Pecetea lui Radu: o lebădă. Martor Pârvu Fărcaş [1].

542. — 7189 (1681) Mai 12. — Mihalcea post. sin Prodan clucer din Purcăreni, Teleorman, dă adeverinţă de primire de bani lui Ivaşco clucer Băleanu pentru moşia Singureni. Mihalcea avea frate pe Constantin.

543. — 7190 (1681) Dec. 16. — Ianache iuzbaş cu fiul său Parà dau zapis Radului vornic ot Isvoarele că i-au vândut moşie în Singureni, Vlaşca, într'un hotar cu moşia ce i-au mai vândut, din hotarul Epureştilor în sus. Martori Leontie ot Stoeneşti, Radu ot Câlceşti.

544. — 7195 (1687) Mai 29. — Feciorii lui Furdui, anume Matei i Constantin, i Radu dau scrisoare lui jupân Preda spătar Pârscoveanu că i-au vândut moşie ot Câlceşti.

545. — 7196 (1688) Fevr. 23. — Scrisoarea Predii Pârscoveanul la mâna vărului Bunea (Grădişteanu) vtori log [2] că cumpărând nişte moşii dela feciorii lui Furdui din Călceşti şi căzându se mai mult Bunei a le cumpăra, i-a întors acesta banii înapoi ca să ţie moşia.

546. — 7196 (1688) Martie 1. — Leontie dela Stoeneşti cu fraţii săi Chiriac şi Andrei, dau zapis lui Bunea (Grădişteanu) vtori log. că i-au vândut partea lor de moşie din Singureni, stânjenul po bani 20. Semnează şi Cârstea vel vist. (Popescu), Constantin Bălăcianu vel agă, Drăghici Strâmbeanu, Grigore B(ăleanu).

547. — 7196 (1688) Aprilie 3 — Hriza fata lui Furdui din Câlceşti, cu fiul ei Negoiţă, dau zapis Bunii vtori log. (Grădişteanu) că i-au vândut moşie în Câlceşti, moşie de zestre dela Furdui, stânjenul po bani 22.

548. — 7197 (1688) Sept 15. — Datco cu frate său Muşat, feciorii lui Stănimir din Stoeneşti, Vlaşca, dau zapis lui Bunea vtori log că i-au vândut moşie în Singureni, Vlaşca.

549. — 7197 (1689) Martie 18. — Radul vornic din Isvoare cu fraţii săi Manea log. şi Negoiţă clucer, dau zapis Bunii vtori log. că i-au vândut moşie în Singureni, pe apa Neajlovului, Vlaşca, moşie de cumpărătoare dela Constantin pitar [3], feciorul lui Prodan, şi dela jupâneasa lui Anca, precum şi moşia tot din Singureni cumpărătoare dela Ianache iuzbaş şi dela fiul său Para din Nanov [4], aceste moşii fiind alăturea de moşia Singureni a lui Bunea. Semnează Şerban log., Constantin vel sluger,

---

[1] Cumnatul lui Radu Popescu. v. nota la doc. 2.

[2] E vorba de al 2-lea Bunea, fiul lui Nica.

[3] V. doc. 536.

[4] Doc. 543.

Cornea biv vel agă, Preda ot Prooroci vel căpitan za dorobanţi, Şerban Năsturel, Pârvu Fărcăşanu, Cernica clucer, Matei Detco (Comăneanu) vel căp. za seimeni, Drăghici ceauş Strâmbeanu, Pătrasco vel căp. za lefegii, Gheorghe post.

550. — 7198 (1690) Fevr. 28. — Scrisoarea lui Grigore post. Băleanul către Bunea log. (Grădişteanu) că având Bunea moşie în Singureni, Vlaşca, au venit moşneni de acolo de au zălogit la Băleănu nişte moşie de acolo drept ughi 45, dar căzându-se lui Bunea a cumpăra, fiindcă mai are moşie în acel hotar, a înapoiat Bunea lui Băleanu banii, rămânând ca să-şi caute Bunea zălogul cu moşnenii, feciorii lui Prodan.

551. 7199 (1691) Martie 4. — Radu cu frate-său Constantin sin Furdui şi cu nepoţii lor Radu i Hriza, dau zapis Bunii log. că i-au vândut moşie la Câlceşti, Vlaşca, pentru că mai avea moşie acolo.

552. — 7203 (1695) Aprilie 5. Cartea a 12 boeri hotarnici pentru moşia Singurenii de jos a Bunii vel armaş (Grădişteanu) cumpărată de la Leontie cu fraţii lui ot Stoeneşti. Semnează Matei căpitan, Badea Popescul, Mihai Dărăscul, Vâlcul căpitan, Tudor căpitan ot Călugăreni, Ivaşco post., Marco iuz. ot Daia, Stanciu ot Hodivoe, Negoi Berescul, Radu ot Berbecari, Radul ot Cucuruz.

553.— 7206 (1698) Iunie 6.— Cartea a 12 boeri hotarnici luaţi de Bunea Grădişteanu vel armaş ca să-i caute moşia Singureni, Vlaşca, cumpărată de la Radul vornic şi de la Grigore post. Băleanul. Semnează: Matei căpitan Strâmbeanul, Vâlcul căp., Neagu Berescu, Nicula Liondaru, Mihai Dărăscul, Tudor căp. ot Călug(ăreni). Lionte ot Stoeneşti, Radul ot Cucul, Radul ot Berbec(ari), Marco ot Daia, Stanciu ot Hodivoi, Dobre ot Căminesti [1].

554. — 7209 (1701 Mai 30. — Vâlcul sin Vâlcu căpitan ot Drăgăneşti dă zapis Bunii Grădişteanu vel comis că-i vinde partea sa de moşie din Costieni, Vlaşca.

555. — 7212 (1704) Mai 15. — Fiera sin Mihalcea căp. ot Cartojani cu vărul său Stanislav sin Oani ot tam dau zapis Bunii Grădişteanu biv vel comis că i-au vândut partea lor de moşie din Costieşti [2].

556.— 7218 (1710) Ian. 20. — Gheorghe biv vel post. [3] şi Pătraşco Brezoianul vel serdar, ispravnici scaunului Bucureşti, dau carte lui Drăghici ceauş Strâmbeanul ca să ţie moşia Căptăreşti, Vlaşca, jumătate, pentru că este de zestre dată de jupâneasa Neaga slugereasa, maica (?) slugerului ot Popeşti, fiica jupânesei Stanca pe care a ţinut-o Radu clucerul tatăl lui Drăghici ceaşul, [4] iar acum în zilele lui Con-

---

[1] V. doc. 561.

[2] Sau Costieni, doc. 553, 561.

[3] Probabil Iordache Creţulescu.

[4] Stanca fiica lui Andrei pitar ot Strâmba, fiul lui Neagu aga din Negoeşti şi Popeşti, a fost măritată cu Radu Vlădescu zis şi Strâmbeanu şi a avut copii pe Drăghici Strâmbeanu şi pe Neaga *soţia* lui Calotă sluger Bozianu zis şi ot Popeşti cu care are copii pe Matei, Radu şi Badea pah.—Acad. Rom. pachet 29 doc. 213; pachet 44 doc. 78, 113.—Grecianu, III 37.— Cf. doc. 366 nota, 565 568.—Cred că cetirea exactă a doc. este: de zestre, *dată jupânesei* Neaga slugereasa, *soţia* slugerului ot Popeşti..."

stantin Basarab sculatu-s'a Statie pah. feciorul Badii şi nepotul jupânesei Neaghi, viind la Bucureşti de faţă cu văru-său Drăghici ceauşul. Statie zice că moşia este împietrită din sus şi din jos, iar afară de această moşie Căptăreşti are el altă moşie pe din jos ce se chiamă Rotăreşti şi se întinde Drăghici ceauş de o împresoară. Arată Statie două zapise, unul de cumpărătoare despre moşul său Calotă sluger, de la Dima gealep care au fost şi lui zălogit de Dumitraşco feciorul Neculei vistier[1]), şi al doilea zapis de cumpărătoare de la un Moga log. — Drăghici ceauşul zice că acel zapis e mincinos şi boerii cercetându-l văzură că unde zicea Căptăreşti a stricat şi a zis Rotăreşti. Au mers la faţa locului 6 boeri şi au dovedit că zapisul este stricat şi a rămas Statie pah. de lege. S'a mai dat lui Drăghici ceauş şi cumpărătoarea lui moşu său Badea pah. de la jupâneasa Neaga ot Popeşti.

557. — 7222 (1714 Mai 30.—Drăghici medelnicer vinde lui Bunea Grădişteanu vel vornic stânjenii ce cumpărase în Gorgan, Vlaşca, de la Chiriac şi frate-său Andrei ot Stoeneşti[2]. Bunea, fiind încă vel comis, cumpărase de la aceştia moşie în Gorgani.

558. — 7251 (1742) Sept. 29. — Neacşu sin Muşat cu fraţii săi ot Stoeneşti, Vlaşca, vând lui Matei Creţulescu log. za vistierie, stânjenii ce aveau în moşia lui în Gorgan.

559. — 1766 Martie 25. — Pârvu post. Popescu sin Stan Popescu biv treti vistier[3], cu soţia sa Maria, dau zapis logofătului Voicu Dioştean că având moşie Căptăreşti, Vlaşca, cu fratele Dinu Popescu, îi vând jumătate. Moşia se hotărăşte cu Călceşti a paharnicului Matei Creţulescu şi cu Căptăreştii vistierului Strâmbeanu[4] Zapisele cele vechi au fost la Ştefanache stolnic[5] când i s'a zălogit moşia şi nu s'au luat încă înapoi. Pârvu dă lui Voicu anaforaoa veliţilor boeri în care se arată pricina, şi se porunceşte starostelui de neguţători să restitue zapisele.

560. — 1766 Aug. 6. — Maria Popeasca soţia răpos. Const. Popescu, dă zapis lui Matei Creţulescu biv vel pah., că-i vinde moşie în Căptăreşti, Vlaşca, de moştenire de la părinţii soţului ei. Moşia li-o luase într'o vreme răpos. stolnic Ştefanache cu nedreptăţi, asuprindu-i după cum era d-lui obişnuit, iar după moartea d-lui, Scarlat Voevod Ghica cunoscându-le dreptatea le dăduse moşia înapoi.

561. — 1793 Iulie 27. — Hotărnicia făcută de Barbu Ciorogârleanu sluger la moşia Căminesti şi Costieni, Vlaşca, între medelnicer Ion Creţulescu şi sora sa Anastasia a lui Const. Brezoianu. Vecinătăţi: moşia Creţoiul a mănăstirii Văcăreşti; moşia Boteni a lui Ioniţă Comăneanul clucer; moşia Uda şi Bila a mănăstirii Sărindarul şi a post. Const Nănescu; moşia Căciulatul a medeln. Ion Creţulescu.

---

[1] Doc. 416 nota.

[2] Stăneşti în doc 562.

[3] Doc. 146 nota. Fiul lui State pah. de la No. 556 sau chiar acelaş. Cf. doc. 560.

[4] Constantin Strâmbeanu zis şi Corcoveanu, post. 1718, consilier împărătesc în Oltenia 1726, vel stolnic 1752 apoi vel vistier, din neamul lui Drăghici (doc. 556), e tatăl Dumitranei soţia lui Const. Ştirbei din a doua jumătate a sec. XVIII-lea.—Cf. doc 236. 565.

[5] Cremidi. V. doc. 212.

562. — 1830 Aprilie 19. — Cartea departamentului de şapte în pricina dintre stolniceasa Smaranda Creţulescu [1], soţia răpos. stolnic Const. Creţulescu sin răpos. căminar Ioniţă Creţulescu, cu vel log. Scarlat Mihălescu pentru o cârciumă pe care acesta o făcuse pe moşia sa Stăneşti [2], Vlaşca, în hotar cu Singurenii stolnicesei.— Stăneşti fuseseră mai nainte ai lui Ştefanache şi ai vistieresei Luxandra Moviloaia, sora lui Mihălescu. La 13 Fevr. 1803 Moviloaia vânduse Stăneşti lui Ştefan Bujoreanu biv căp. za dorobanţi, dar moşia fusese tot atunci reluată cu protimisis de fratele Moviloaiei, Mihălescu.

563. — 1830 Oct. 17. — Grigore Cantacuzino cere să se orânduiască hotarnic la moşia Singureni ce are de zestre.

564. — 1836 Sept. — Cartea judecătoriei Vlaşca în procesul dintre vel clucer Grigore Cantacuzino şi vel log. Scarlat Mihălescu pentru călcarea moşiei Singureni a lui Cantacuzino despre hotarul de sus ce se chiamă Căminească.

565. — 1837 Martie 31. — Hotărârea divanului judecătoresc secţia civilă, despărţirea vremelnicească, cu privire la procesul dintre Catinca Ştirbei [3] şi serdarul Gheorghe Opran cu vornicul Scarlat Grădişteanu, clucer Grigore Cantacuzino şi obştească epitropie, pentru hotarele moşiei Strâmba, Vlaşca.

Strâmba se compune din trei trupuri: Căptăreşti, Hulubeşti şi Iasii.

Vornicul Scarlat Grădişteanu era frate cu răpos. consilier Const. Grădişteanu şi cu vistierul Grigore Grădişteanu.

Scarlat Grădişteanu zice că în hotarul Hulubeştitor are parte coborâtă de la Andrei pitarul [4] şi lipită de moşia sa Strâmba printr'o hotărnicie din 7179 (1671) Fevr. 6.

In proces se citează o anafora din 5 Nov. 1795 a veliţilor boeri asupra pricinei dintre vornicul Manolache (Grădişteanu) şi căminar Ion Creţulescu. Se mai înfăţişează un hrisov din 7190 (1682) Fevr. 15, al lui Şerban Vodă relativ la un vad de moară în Strâmba al lui Atanasie călugărul sin Badea pah, din care se trăgea soţia vornicului Manolache Gradişteanu [5].

Semnează: Iancu Văcărescu, N. Ghica, G. Dedulescu.

566. — 1843 Aug. 20. — Hotărârea divanului civil din Bucureşti, secţia II-a, în procesul dintre Grigore Cantacuzino şi Scarlat Mihălescu pentru călcarea moşiei Singureni.

Scarlat Mihălescu era mort la data aceasta. Se înfăţişează fiul său marele clucer Ion Mihălescu, prin vechil Iorgu Manu.

Semnează; Dimitrie Rallet, Const. Herĕscu, Const. G. Filipescu, Ion Golescu, Ion Bălăcianu.

---

[1] Născută Conduratu.

[2] Stoeneşti în doc. 557.

[3] Născută Creţulescu, văduvă vornicului Barbu Ştirbei, fiul Dumitranei Strâmbeanu. Cf. doc. 236, 559.

[4] Din Strâmba, nepot de frate al lui Antonie Vodă din Popeşti. Doc. 556 nota.

[5] Maria, fiica lui Constantin Ştirbei şi a Dumitranei Strâmbeanu. Cf. doc. 556-559.

567. — 1850 Martie 10. — Hotărnicia moşiilor Singureni şi Bila, Vlaşca.

S'au înfăţişat pentru trupul Gorganul:

7215 (1706) Oct. 6. Zapisul Neacşăi femeia lui Calotă prin care vinde unchiului său Muşat, moşie în Gorgan.

7216 (1708) Fevr 3. Zapisul lui Chiriac şi fratelui său Andrei ot Stoeneşti prin care vând lui Bunea Grădişteanu comis moşie în Gorgan.

7216 (1708) Iunie 28. Zapisul lui Chiriac şi fratele său Andrei, feciorii lui Chiriac ot Stoeneşti, şi cu feciorii lor Stanimir şi Andrei prin care vând Bunii Grădişteanu comis moşie la Gorgan.

7216 (1708) Aug. 17. Zapisul lui Stanciu şi fratelui său Vlădilă feciorii lui Mihalcea ot Stoeneşti prin care vând Bunii Grădişteanu moşie în Gorgan.

Pentru trupul Epureşti al sf. Mitropolii:

7177 (1669) Martie 2. Hrisov al lui Radu Leon Vodă către Gheorghe Băleanu vel ban ca să ţie Epureştii cumpăraţi de la feciorii lui Ivaşco medelnicer din Cepari.

7231 (1723) Martie 28. — Hotărnicia iscălită de Matei Fălcoianu biv vel vornic, Tănase ceauş Ciorogârleanu, Vâlcu clucer Strâmbeanu, Iancu vtori armaş, Mihai căpitan Prejbeanu, Sava vtori portar, pentru moşia Epureşti a lui Iordache vel portar.

Pentru trupul Mirău:

7206 (1698) Mai 11. Hrisovul lui Constantin Vodă dat lui Neagu sin popa Oprea din Mirău ca să ţie moşia ce este alăturea cu moşia lui Matei biv vel comis Filipescu care au fost dăruit lui Bunea vel armaş Grădişteanu.

568. — 1853 Ianuarie 20. — Carte de hotărnicie a moşiei Singureni şi Bila a vornicesei Luxiţei Cantacuzino.

Vecini:

Colonel Alex. Simici } proprietari în Căptăreşti şi Hulubeşti
Serdar Alecu Grădişteanu } ce se numeşte acum Strâmba;
Doctoru Warthiadi cu moşia Ionească.

Documentele moşiei Strâmba:

7173 (1664) Dec. 18. Stanimir sin Chiriac cu fiul său Datco din Stoeneşti vinde lui Badea pah. moşie în Singureni de jos st. 50.

7174 (1666) Mai 1. Apostol, cumnat cu Stanimir ot Stoeneşti, în călugărie Anastasie, vinde Badii pah. 100 st. în Singureni.

7176 (1668) Fevr. 1. Vlaicu ot Hulubeşti vinde lui Radu clucer sin Badea pah.[1] moşie în Hulubeşti.

7176 (1668) Fevr. 5. Neagu din Hulubeşti vinde lui Radu clucer sin Badea pah. st. 84.

7176 (1668) Martie 4. Radu căp. ot Boari vinde Radului clucer sin Badea pah. moşia Hulubeşti partea lui Marcu sin Radu Burdeanu.

7179 (1671) Martie 20. Şerban post. vinde lui Radu clucer sin Badea pah. Vlădescu moşie în Hulubeşti.

---

[1] Ot. Vlădeşti. Cf. doc. 366 nota.

7179 (1671) Ian. 20. Antonie Vodă către 12 boeri hotarnici ai lui Radu clucer şi Andrei pitar să-i deosibească la moşia Hulubeşti partea ce au Radu clucer cu vărul său Tudor Aga şi Şerban post. de la moşii lor şi ce a cumpărat Badea pah. şi fiul său Radu clucer, de către partea lui Andrei pitar ce are de la moşii lui şi ce a cumpărat tatăl său aga Neagu.

7197 (1689) Martie 27. Zapisul lui Cazan clucer sin Badea pah. ot Vlădeşti prin care vinde nepotului său Drăghici toată partea sa din Singureni st. 80.

7200 (1692) Ian. 30. Zapisul lui Teodosie monahul prin care dărueşte nepotului său Drăghici Strâmbeanu toată partea sa de moşie la satul Hulubeşti.

7201 (1692) Dec. 8. Răducan pah. sin Andrei pitar ot Strâmba vinde nepotului său Drăghici ceauş 185 st. în Hulubeşti.

7204 (1696) Martie 30. Cazan clucer vinde nepotului său Drăghici partea sa din Hulubeşti.

7210 (1702) Ian. 20. Matei căp. Strâmbeanu vinde lui Drăghici ceauş moşie în Hulubeşti.

7214 (1706) Martie 21. Radu pah. sin Andrei pitar vinde nepotului său Drăghici ceauş moşie în Hulubeşti.

7261 (1752) Dec. 12. Sterian, nepotul lui Cazan Vlădescu vinde vărului său Const. Strâmbeanu biv vel stolnic moşie în Hulubeşti.

7172 (1663–4) Hrisovul lui Grigore Ghica dat lui Cazan clucer şi fraţilor săi Radu clucer i Calotă pah., i Constantin, feciorii Badei pah., pentru partea de moşie ce au de la moşul lor Tudoran pitar şi de la tatăl lor Badea pah.

Stolniceasa Smaranda Creţulescu este mama vornicesei Luxiţa Cantacuzino.

ŞOIMU (Teleorman)

(IAPA ŞI TÂRNAVA)

569. — 7182 (1674) Mai 2. — Papa vtori vist. (Grecianu) dă zapis Manti log. za vist. feciorul Manti comis că i-a vândut satul Iapa şi cu toată partea sa de moşie din Târnava, Teleorman şi cu toţi rumânii luaţi de la cumnată-sa Bălaşa. Semnează Radu Năsturel vel log., Vâlcul vel vist, Mihai ot Grind, Curuia pah., Gheorghe Lup(?), Barbu vel comis, Radu vel medelnicer Ştirbei, Stanco . . . ., Negoiţă vist., Mihul vist. Brătăşanu, Istrate şetrar, Papa . . . ., Constantin log. (No. 1 cond.).

570. — 7219 (1711) Martie 1. — Calea vistiereasa a răpos. Manti vistier, cu fiii ei Manta vel căp. za lefegii şi Pârvu şi cu nepotul ei Radu al fiului ei Drăghici vătaf, dau zapis lui Şerban log. sin Şerban Grecianu biv vel log. că-i vând două moşii Iapa şi Târnava ce le-au fost şi lor de cumpărătoare de la vist. Grecianu moşul lui Şerban log. — Papa a vândut moşiile cu rumânii, iar ei le vând acum fără rumâni, pe banii 66 stânjenul. Semnaţi şi Const. post. Grecianu, Şerban log. Grecianu, Toma Cantacuzino vel pah., Şerban (Bujoreanu) vel vistier, Ştefan Cantacuzino vel post-, Iordache Creţulescu vel pah., Pană (Negoescu Popescu) vel stolnic, Const. post. Grădişteanu, Pătraşco Brezoianu vel serdar, Manolache vel agă, Neagoe Topliceanu vel pitar, C. Grecianu vel căpitan za dorobanţi, Const. Conţescu vtori log, (No. 2 cond.).

571. — 7240 (1732) Martie. — Şerban Grecianu biv ceauş za aprozi cu frate-său Drăghiceanu biv treti post., dau zapis lui Sima zaraful că-i vând Iapa şi Tarnava, iar pentru 500 st. din Iapa având pricină cu Tănase ceauş Ciorogârleanu, dacă acei stânjeni vor rămânea asupra acestuia, să aibă ei a da 500 st. din altă moşie.

Actul se reînoeşte în aceiaş lună, după înţelegere cu Ciorogârleanu.

Semnează şi Tase Fărcăşanu, Grigore Grecainu biv vel vist., Manolache Lambrino biv vel log., Ciorogârleanu. (No. 3 şi 4 cond.).

572 — 7241 (1733) Aprilie 15. — Antonache (Caliarhi) biv vel vist. vinde jupânului Simi partea de mosie ce are în Iapa, Teleorman. Semnează şi Ancuţa Florească, Barbu Merişanu vel vornic, Pârvu Câmpineanu vel căp. za lefegii. (No. 5 cond).

573 — 7241 (1733) Iunie 15. — Vasile cu jupâneasa lui Maria vând Simi zaraf

---

1) Soţia lui Aantonache Caliarh. V. doc. 158.

moşia Iapa ce o au de zestre dela mama Calița Câmpineanu, stânjenul pe bani 50. Semnează şi Radu Câmpineanu. (No. 6 cond.).

574 — 1796 Aug. 16. — Partea din moşia Şoimu a răpos. pitar Sandu socrul vameşului Diamandi Deşliu a rămas la mezat asupra vornicului Constantin Şirbei. (No. 9 cond.).

575 — 1797 Iulie 14. Matei Berendei postelnicel şi Tudor Dincă s'au dus la hotarul moşiei Şoimul a răpos. pitar Sandu ca din 3000 st. ce sunt în acest hotar să deosibească 1500 zestrea vameşului Diamandi Deşliu iar 1500 se dau în vânzare. Sunt 2 hotare: Unul Şoimu ce se chiamă şi Iapa, altul Târnava. S'a pus sfoara din hotarul Smărdioasa a clucerului Paraschiva (No. 7 cond.).

576 — 1797 Aug. 1, Act grecesc al lui Diamandi Deşliu din care se vede că a avut socru pe răpos. pitar Sandu, şi că are frate pe şetrarul Gheorghe Deslì. Semnează greceşte şi Gheorghe Christu şi Ion Rahtivan (No. 8 cond.).

577 — 1827 Sept. 11. — Departamentul de şapte către domn. S'au înfăţişat Dumitrache Deşliu biv vătaf za divan înpotriva cluceresei Anica Deşloaica, zicând Dumitrache că o moşie Şoimul de zestre a răpos. mumisi Marii fica răpos. Sandu şetrar, se stăpâneşte de casa răpos. unchiu-său clucer Iordache Deşliu soţul Anicăi. Aceasta răspunse că răpos. clucer Deşliu cumpărase moşia delà frate-său vameş Diamandi şi că ea a dat-o zestre fiică-si Mariuţii căsătorită cu vtori log, Iancu Mihălescu.

Se înfăţişează:

1797 Aug. 1. Zapisul lui Diamandi Deşliu că având trebuinţă de bani ca să răscumpere de la mezat casa ce i-au luat-o creditorii răpos. socru-său Sandu a vândut-o fratelui său clucerului.

Jeluitorul Deşliu arată:

Foaia de zestre a mamă-si de la 1781.

Anaforaoa velitilor boeri din 27 Mai 1798 cuprinzătoare de judecata ce a avut Diamandi Deşliu cu creditorii răpos. socru-său pentru zestrea soacră-si ce s'a dat în datoriile răpos. socru-său, cerând Deşliu atunci ca banii ce s'au adunat din vânzarea lucrurilor de zestre la mazilia răpos. Alex. Vodă Ipsilanti. să steà depoziton la stărostie până se va face anateorisis [1] pentru toate, căci n'ar fi cu dreptate ca din zestrea soacră-si să plătească datoria socrului său. Deosebit, pentru o prăvălie ce s'a fost dat spre vânzare la mezat să nu se haraciladisească [2] mezatul până nu se face de iznoavă cercetare pricinii ce a fost zestre a soacrăi lui Deşliu, adică a Marii pităresei soţia Sandului.

1794 Aug. 20. — Hotărârea răpos. Alex. Vodă Moruzi asupra anaforalei răpos. vornic Brâncoveanu, că neavând Deşliu apodixis [3] pe acareturile ce se arată într'acea anafora că au căzut trimiron [4] pităresii la împărţeala ce a făcut cu fraţii ei, ca să

[1] Revizuire.
[2] A adjudecà.
[3] Adeverinţă.
[4] A treia parte de moştenire, partea sufletului.

se poată numi ale pităresii de la părinți, și nici cu stăpânirea ce a avut Sandu pitarul pe dânsele nu se poate da acea pliroforie pentru că puteà să le fi stăpânit Sandu că nişte .... ale lui de la cumnați, și neavând nici creditorii dovadă că au fost aceste acareturi toate sau parte ale Sandului cumpărate de dânsul de la cumnați, pentru aceia rămâne ca atunci când vor puteà creditorii să dovedească că în urma împărțelii ce a avut soția Sandului cu frații ei după hrisovul ot leat 53, au avut frații ei în stăpânire aceste acareturi care atunci se găseau în stăpânirea casei Sandului din care să se facă cunoscut că le-a cumpărat în urmă Sandu de la cumnați și s'au făcut însuși bune lucruri ale lui, atunci își vor puteà căutà creditorii dreptatea spre a se vinde la mezat acele lucruri spre împlinirea datoriilor Sandului, iar până atunci să rămâe lucrurile acestea la Deșliu precum s'au aflat. Iar casa fiind fără tăgăduirie zidire a Sandului și fiică-sa, după moartea lui, de sineși le-a adăogat la zestrea ei, aceia s'a primit după pravilă, în vreme ce Sandu încă mai dinainte erà supus și îndatorat cu tot avutul său prin hotărârea vornicească a plăti atâta sumă de bani, mai vârtos că și în catagrafia ce s'a făcut la leat 78 averii Sandului, încă trăind el, s'ă văzut pusă și acea casă prețuită, și se arată și mișcătoarele lucruri ale Sandului prețuite la taleri 1519. După care arată Domnul că nu este cu cale a luà Deșliu sau cumnatul lui singur și casa Sandului cu celalt avut mișcător drept banii ce este dator Sandu la soția lui și să se isterisească cu totul ceilalți datornici ai Sandului, ci cel mult poate să intre și ei cu acea datorie de bani la curama cu datornicii Sandului și să ia analogonul lor. Domnul hotărește să se vânză la mezat casa Sandului și banii vânzărei să steà trei luni la stărostie ca într'acest soroc să-și dovedească și ceilalți datornici ai Sandului datoriile lor, cum și Deșliu să dovedească câți bani au intrat în mâinile Sandului după foaia împărțelii, fiindcă Sandu nu este iscălit în acea foaie cum că a primit acei bani, și de va vrea Deșliu că cumpere casa, va dà oareș-ce peste prețul cel din urmă al mezatului.

1796 Apr. 10. Anaforaoa veliților boeri în pricina lui Deșliu cu creditorii Sandului în divanul lui Alex. Ipsilanti. Datornicii Sandului au cerut să se deà la mezat lucrurile ce le stăpânește Deșliu peste foaia lui de zestre, cum și casa cu locul ei să se facă zapt. Deșliu a cerut toate lucrurile ca zestre a soacră-si și ca cumpărături din banii de zestre ai soacră-si; cum și moșia Șoimul ce se arată prin anaforaoa răpos. mitropolit Grigore că se deosebise drept a treia parte a lui Nicolae cumnatul Deșliului și erà dată spre vânzare pentru plata datoriei lui, o cerea Deșliu sub cuvânt că jumătate este în foaia lui de zestre iar pentru cealaltă jumătate a plătit el datoria cumnatului său. Domnul zice că de vreme ce Deșliu în urma numitei anafora a primit foae de zestre iscălită de Sandu pe care s'a învoit și s'a mulțumit, nu poate după pravilă a cere și alte lucruri peste foaie, nici cu pronomion [1] acela de zestre a lui, nici cu cuvânt de zestre a soacră-si; și după arătarea ce a făcut Sandu că sunt cumpărate cu banii soției lui, pentru că bărbatul are a întoarce zestrea

[1] Privilegiu.

tot de acelaş chip şi fel şi măsură după cum le-au luat, adică bani a luat pitaru Sandu, bani are să întoarcă la clironomi, şi cum numai soţia Sandului puteà să facă acea cerere a se dà bani întregi, iar nu şi clironomul, hotărăşte domnul ca lucrurile câte ţine Deşliu peste zestrea lui să le vânză la mezat precum şi casa bine s'a vândut, iar pentru banii ce arată Desliu că a plătit de la dânsul datoria cumnatului său care erà dator la generalul Mihai (Cantacuzino) şi pentru cari cerea jumătate Şoimul, fiindcă pentru această datorie erà hotărârea făcută de a se vinde numită moşie şi fiindcă Sandu a strămutat acea hotărâre şi n'a lăsat să se vânză ci zălogind o prăvălie din cele puse în foaia de zestre a Deşliului s'au plătit în urmă banii acelei zălogiri de către Deşliu iar moşia Şoimul a pus-o jumătate în foaia zestri fii-si iar jumătate a lăsat-o slobodă între lucrurile cele cumpărate de dânsul, pentru aceia jumătatea care este peste foaia Deşliului primeşte domnul să se dea la mezat, din care să-şi ia Deşliu câţi bani a plătit pentru datoria cumnatului său, ca un amanetar. Dar după cercetarea ce au făcut veliţii boeri în urma acestor hotărâri domneşti, ei arată că zestrea pităresii soţia Sandului se dovedeşte din anaforaoa mitropolitului Grigore din 1777 Aug. 5 că se deosibeşte în trei: două să rămâe pentru copila ce o are sub mână de epitrop şi una să se băscăluiască[1] pentru Nicolae copilul său din care să se plătească banii ce l'a împrumutat generalul Mihai. Acea zestre cuprindea şi o prăvălie din zarafi şi 1000 st. moşie în Teleorman şi 5358 taleri din rămasurile părinteşti. Cu aceşti bani Sandu a cumpărăt 2000 st. în Teleorman de la cumnaţi, şi locul pe care a făcut casă, de la străini şi aceste lucruri făcându-le zestre a deosebit trei părţi. Partea lui Nicolae copilu de st. 3000 să se vânză la mezat pentru plata datoriei către generalul Mihai Cantăcuzino. Infăţişându-se înainte lui Const. Vodă Hangeri creditorii Sandului pitar cu Diamandi Deşliu, împotrivirea creditorilor se reazămă la un cap al pravilei ce zice că cele cumpărate cu banii nevestei nu pot să se facă ale nevestei, şi alt cap ce zice că zestre se socotesc cele cumpărate cu bani din zestre, zicând că la sholie se tâlcueşte că ori-ce lucru va fi dat, acele să şi ia, la care cuvânt arată domnul că nu au dreptate pentru că aducând pravila în divan s'au găsit acele capete spre ajutorul clironomilor pentru că cel d'întâi cap vorbeşte pentru o nevastă care în viaţă deosebindu-şi zestrea din periusia bărbatului, nu poate să ceară stăpânirea lucrului ce s'a cumpărat cu bani ai săi din zestre spre a-l face câştig al său, ci numai zestrea întru a sa fiinţă; iar celalt cap arată că bogat fiind bărbatul se îndatorează a da ce a luat de zestre sau asemenea lucruri, nedându-se voe nevestii de a lua întru stăpânire lucru ce s'a cumpărat cu bani din zestrea ei, iar pentru bărbatul sărac şi mofluz cum a fost Sandu, neavând cu ce răspunde zestrea ce i s'a dat în bani, are voe nevasta să ceară chiar lucrurile ce s'au cumpărat cu banii ei, socotindu-se acele lucruri întocmai ca o zestre. Deci să stăpânească copii Deşliului periusia mumii lor ce şi la dânsa s'a coborât de la moaşa lor Maria a Sandului pitar.

Jăluitorul arată o jalbă iscălită de tatăl său Diamandi Deşliu de la 1804 Aug.

---

[1] Să se deosibească.

31 ce au dat-o pentru frate-său Iordache, zicând că la 1797 când creditorii socrului său i-au vândut zestrea, neavând cu ce să o răscumpere şi nevrând să se înstrăineze, a vândut moşia fratelui său, cu cuget că i-o va înapoia ca să rămâe la fiul sau, jăluitorul. Dar clucerul Iordache n'a mai vrut să dea moşia, deşi era a jăluitorului şi a cumnatului său ce se afla în Rusia şi o cerea consulul rusesc.

Câştigă clucereasa fiindcă a stăpânit în pace 30 de ani.

Semnaţi Ianache Stănescu stolnic, Nicolae Nica serdar, Nicolae Catacal, Alecu Andronescu, Const. Nenişor biv vel sluger. (No. 11 cond.).

578. — 1845 Aug. 25 — Divanul civil din Bucureşti secţia II-a. Pricina dintre serdar Dimitrie Deşliu şi Mariţa Deşliu pentru moşia Şoimu.

Dimitrie Deşliu e nepot răposatei clucerese Deşliu de la care moşia s'a coborât la Mariţa Deşliu (Mihăleasca).

Mariţa Deşliu are vechil la judecată pe pitarul Ştefan Ferikidis.

Tatăl pităresei Maria (a pitarului Sandu) era Sima zaraful, iar mama ei era Caliţa.

Diamandi Deşliu era mort la 1807 şi fiul său Dimitrie, nevârstnic, a rămas sub epitropia unchiului său Iordache.

Divanul hotărăşte că serdarul Dimitrie va lua în stăpânire moşia Şoimu.

Semnează: Dimitrie Rallet, Gheorghe Dedulescu. (No. 12 cond.)

579. — 1845 Nov. 17. — Înaltul divan Secţia I-a, în aceiaş pricină. Câştigă Mariţa Deşliu.

Semnează: C. Cornescu, Grigore Grădişteanu, C. Herăscu, Const. Ştef. Fălcoianu, Ioan C. Ruset.

Domnul întăreşte hotărârea înaltului divan la 2 Ianuarie 1846. (No. 13 cond.).

580. — 1848 Fevr. 16. — Mariţa Deşli vinde Şoimul epitropiei cârmuitoare a averei Mării sale doamnei Zoe Brâncoveanu, pe galbeni 17.000. Semnează şi Adalbert conte de Gramont şi Gheorghe de Martirt consilier al Maj. Sale K. K. A.

Adeverit de judecătoria din Viena la 28 Fevr. 1848.

581. — 1849 Dec. 18. — Hotărnicia moşiei Şoimu.

Pentru vecinătatea cu moşia Smârdioasa s'a înfăţişat o hotărnicie din 1774 Iunie 6 iscălită de Constantin şetrar şi Manoil clucer. Clucerul Manolache Bujoreanu era stăpânul moşiei Bădireasca şi Strătoaia.

Moşia Traistea a serdarului Alecu Budişteanu.

Pentru vecinătatea cu moşia Frumoasa s'a înfăţişat copie de pe hotărârea din 25 Aug. 1848 în care se aminteşte sinetul din 7243 (1735) Iunie 14 după un zapis trecut în condica Marii Slătinencii, iscălit de Maria Dudeasca cu fii ei Constantin şi Ştefan, cuprinzător că numita Dudeasca vinde nepotului ei Ianache medelnicer (Slătineanu) moşia Frumoasa[1].

---

[1] Maria Dudeasca era fiica stolnicului Const. Cant. Soacra lui Ianache sau Iene medelnicer Slătineanu, Ilinca Leurdeanu, era fiica aceluiaş. Cf. doc. 331-a. La 1737 Ianache e caimacam al Ţării Româneşti. (Dapontes, Ephémérides daces, ed. Legrand II p. 18) Cf. Filitti, Biserica Maica Domnului din Slatina (Olt), în Lit. şi arta rom. XII (1908). No. 10—12 şi Conv lit. Fevr. 1912 pag. 169.

582. — 1855 Dec. $^{4}/_{16}$. Viena. — Foaie de zestre a domniței Zoe Bibescu: moșia Șoimul; moșia Breaza, partea care a fost a beizadelei Scarlat Gr. Ghica. (Credit rural, actele moșiei Șoimu).

583. — 1858 Oct. 1. — Pau. — Testamentul Zoei Cantacuzino, născută Bibescu [1].

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

[1] Intâia soție a lui G. Gr. Cantacuzino.

TUDOREŞTI (Ilfov)

584. — 7065 (1556) Oct. 24. — Pătraşco Voevod fiul lui Radu Voevod către jupân Bocotan ca să-i fie moşie în Tudoreşti partea Stanciului şi a Radului şi a lui Dragomir, ori cât se va alege, drept aspri 1050. Comisul Bocotan a avut pâră cu aceştia înaintea lui Pătraşco Voevod voind ei să întoarcă lui Bocotan banii dar au rămas «cu rea ruşine» înaintea domniei. Domnul mai întăreşte şi alte cumpărături ale lui Bocotan în Tudoreşti. Divan: Socol vel vornic, Tudor vel log., Stanciu spătar, Dragomir vistier [1], Radu stolnic, Lepădat pah., Vlad comis, Cernica vel post. Scris în Bucureşti. Original slavon. (No. 1 cond.).

585. — 7067 (1559) Aprilie 23. — Mircea Voevod fiul lui Radu Voevod către jupân Bocotan comis i Leancăi şi cu feciorii lor ca să le fie moşie în Tudoreşti din partea Gonţei, din jumătate a patra parte, pentru că le este bătrână şi dreaptă moşie şi de baştină. Bocotan a avut pâră cu Lăudat şi a luat lege 12 boeri al doilea rând de au jurat înaintea domniei că Lăudat n'a avut nici un amestec în acea moşie. Lăudat rămâne de lege. Divan: Burtea (?) vel vornic, Bogdan log., Bărcan spătar, Cârstea vistier, Balomir pah., Dobruş [2] vel post. (No. 2 cond.).

586. — 7067 (1559) Aprilie 24. — Mircea Voevod fiul Radului Voevod, lui jupân Bocotan banul pentru moşie în Tudoreşti, partea lui Prodan şi altora, pentru că este bătrână şi de baştină. Prodan şi tovarăşii lui s'au sculat zicând că Bocotan nu are amestec în acea moşie. Domnul vede cărţile lor, care sunt mincinoase, şi ei rămân de lege. Divan: ca cel de la No. 92, cu Ivancea slolnic, iar vel post. Stanciu Dobruş. (No. 3 cond.).

587. — 7077 (1568) Oct. 1. — Alexandru Voevod, fiul Mircii, nepotul Mihnii, către jupân Bocotan să ţie Tudoreştii, partea Stanciului, a lui Dragomir şi a Radului. Domnul întăreşte şi celelalte cumpărături ale lui Bucotan în Tudoreşti. Divan: Dobromir vel ban Craiovei [3], Dragomir vel vornic, Radu vel log., Badea vist., Stan spătar, Vlad comis, Ivaşco stolnic, Gonţea pah., Stoichiţa vel post. — Scris în Bucureşti. (No. 4 cond.).

588. — 7078 (1570) Ian. 9. — Alexandru Voevod fiul Mircii, nepotul Mihnei,

---

[1] Din Tărbăceni, Orboeşti şi Măneşti, ginerele lui Pătraşcu Vodă cel Bun. V. documentu 101 nota.

[2] Stanciu Dobruş, doc. 586.

[3] V. doc. 278 nota.

dă poruncă Lucăi şi popii Bealcii şi cu feciorii lor să ţie moşie în Tudoreşti din partea Nedelcului vornic 35 st. cumpăraţi de la el pe 3300 aspri turceşti. Şi să fie lui Giurea şi lui Vlăcan 17 st. în Tudoreşti cumpăraţi de la Nedelco vornic pe 1650 aspri turceşti. Şi să fie Lupului 17 st. în Tudoreşti cumpăraţi de la Nedelco vornic drept 1650 aspri turceşti. Divan: Neagoe vel vornic, Ivan vel log., Badea vist., Stan spătar, Mitrea comis, Ivaşco stolnic, Gonţea pah., Stoichiţa vel post. — (No. 5 cond.).

589. — 7251 (1743) Martie 15. — Zapisul lui Ştefan post. sin Velisar căpitan, către cumnatu-său Alexie biv vel clucer za arie şi soră-sa Ilinca: având eu să dau d-ei rămăşiţă din zestre şi apucându-mă să-i plinesc toate zestrele adică sculele, hainele viile, moşia ce a fost dată zestre, şi alte dobitoace şi mărunţăi ce sunt în foaia de zestre, iar eu neavând de unde le împlini, le-am dat 500 st. din Tudoreşti pe Mostişte, sud Ilfov, rămaşi mie de la părinţi. (No. 6 cond.).

590. — 1780 Aprilie 15. — Manolache Ruset vel clucer za arie şi un boernaş hotarnic[1]) referă domnului asupra hotărniciei moşiei lui Efstatie clucer[2]) ce se numeşte Tudoreştii. Din zapisul de sub No. 589 reiese că Ilinca soţia lui Alexie biv vel clucer za arie este muma soacrăi lui Statie clucer. (No. 7 cond.).

591. — 1783 Iunie 12. — Anaforaoa arhiereilor c. domn pentru prigonirea între slugerul Scarlat Varipati şi clucerul State Halepliu pentru moşia Tudoreşti (Ilfov). Aceştia s'au judecat întâi la departamentul de opt unde a câştigat slugerul State, iar apoi la veliţii boeri unde a câştigat slugerul Varipati. Fiind (acum) orânduiţi şi la noi (arhiereii) ca să cercetăm la această pricină două lucruri: una, de se cade (ca) o lipsă de zestre să aibă putere întocmai ca o zestre şi, când această lipsă va fi preţuită, de poate pentru acest preţ să pretendeluiască lucru nemişcător, şi aldoilea de poate peste 30 ani (de) stăpânire necontenită a se porni pâră ori de lipsă de sumă de stânjeni, ori de strămutare de stăpânire cu starea locului din sus sau din jos. Şi cât pentru pontul dintâi ce zic d-lor boerii cum că la pravilele împărăteşti cartea 28 titlul 8 ar fi hotărând cum că la o zestre preţuită totdeauna preţul se cade să se ceară iar nu lucrul, aceste pravile aşa hotărăsc şi zic cum că zestrea cea preţuită supune la primejdie de pagubă pe bărbat iar cea nepreţuită pe femeie Care va să zică cum că de se va întâmpla la vremea alcătuirii nunţii să se primească zestrea cu preţuire mai mare de cât ar face acel lucru — şi s'au primit de bărbat — nu mai poate pe urmă a se îndrepta cu cerere de scăzământ; iar cel nepreţuit lucru se tâlmăceşte că, răpuindu-se vre-un lucru dintr'acelea de zestre, la cererea împlinirei ce va face femeia (a) acelui lucru, fiind silit bărbatul de a o plăti, de se va face preţuire şi mai jos decât plătea acel lucru se păgubeşte femeia. Insă această pravilă se urmează pentru cele mişcătoare, iar nu nemişcătoare (care) ori nepreţuite de sunt femeei a şi le cere în păr şi le ia, ori preţuite de vor fi nu se înstrăinează de la dânsa, care aceasta se vede şi la aceşti 500 st. cari i s'au dat

[1]) Grigore Fundăţeanu biv treti log.

[2]) Halepliu, doc 591.

drept lipsă de zestre. Nu se cade a se osândi (ea) ca să se păgubească de moşie, mai vârtos fiind acea moşie dată drept lipsă de zestre cu patru ani mai nainte de cumpărătoarea slugerului, (căci) se vede că are mai multă putere cel mai dintâi stăpân de a-şi deosebi lucrul său decât cumpărătorul cel de pe urmă, măcar şi de nu ar fi fost cu nume de zestre. Iar pentru stăpânirea de 30 de ani cu bună credinţă, este respectată de pravilă afară numai dacă pârâtorul va încredinţa de nevârstnicia lui, ori de neaverea luminărei de temeinice sineturi pe cari şi ar fi putut căuta (drepturile). Insă aceste soroace sunt puse în pravilă pentru moşii ce se stăpânesc deosebit cu hotarele lor, iar nu pentru doi stăpâni ce stăpânesc deavalma, şi apoi ori înşişi ei ori moştenitorii lor vor să se deosibească. In speţă, cel ce se păgubeşte se cade să se despăgubească de la clironomii post. Ştefan Velisarie. Iar pentru deosebire de starea moşiei din sus i din jos, de va fi după cum jelueşte slugerul cum că a avut emfiteosis pe partea de sus, adică namestii, case şi heleşteu, nu-l poate clucerul State a-l muta la partea din jos. Semnează Grigore al Ungro-Vlahiei, Cosma Buzău, Filaret Râmnic. (No. 8 cond.).

592. — 1786 Iulie 10. — Anaforaua divanului c. domn în pricina clucerului State Halepli. Cei 500 st. din Tudoreşti au fost daţi pentru lipsă de zestre soacrăi clucerului care, la rândul ei, i-a dat de zestre fiicei ei ce o ţine clucerul, încă mai nainte de vânzarea moşiei către slugerul Varipati. Divanul confirmă hotărârea arhiereilor şi Vodă Mavrogheni întăreşte la 23 Sept. 1786. (No. 9 cond.).

593. — 1787 Martie 16. — Evstatie clucer vinde Tudoreştii lui Iane Mănciulescu, iar cu banii din vânzare cumpără moşia Luceanca de lângă moşia sa Isvoranii. Martori: Maria clucereasa, Const. Neculescu biv vel pitar, Constantinos polcovnic (greceşte), Vasilache Chinopsi polcovnic. Urmează întărirea zapisului de către Grecianu, Antonio Fotino şi un al treilea judecător. Urmează menţiune că: clucerul Drăghicean Otetelişanu, vecin ce se protimiseşte, a cerut sorocul legiuit de 30 zile ca să se hotărască dacă răscumpără ori nu. Apoi menţiune pe zapis, din 28 Ian. 1792, că Gheorghe Iane Mănciulescu a primit bani de la serdarul Dinu Varlam şi i-a dat zapisul lui Ştefan Velisarie. (No. 10 cond.).

594. — 1791 Nov. 26. — Const. Varlam vel serdar, jelueşte domnului că o vară a lui vinde o moşie în sud Ilfov anume Tudoreasca unui Mănciulescu, care moşie este de la moşul lui, Ştefan Brâncean, dată de zestre răposatei soră-sii, (a lui Ştefan) şi acum se înstrăinează moşia de la neamul lor, şi se roagă să fie orânduit la veliţii boeri ca să se cerceteze neamurile şi cui se va cădea mai aproape aceluia să se dea. (No. 11 cond.).

595. — 1791 Dec. 1. — Anaforaoa veliţilor boeri c. mitropolit, trimiţându-i pe serdarul Varlam ca să jure câtă vreme este de când a aflat de vânzarea moşiei Tudoreşti. Puţin mai nainte revendicase prin protimisis şi Smaragda Brânceanca, moaşa serdarului Varlam. Semnează Pană (Filipescu) vel ban, Ion Florescu vel clucer Scarlat Fălcoianu vel stolnic, Ion Ştirbei vel medelnicer. (No. 12 cond.).

596. — 1791 Dec. 10. —Mitropolitul c. veliţii boeri. „Cu părintească dragoste,

„molitvă şi blagoslovenie trimitem dv. cinstiţi veliţi boeri". Serdarul C. Varlaam a depus sub jurământ că nu a ştiut nici de vânzarea, nici de existenţa moşiei Tudoreasca până ce mătuşa sa [1] Smaragda Brânceanca a pornit protimisis. (No. 13 cond.).

597. 1791 Dec. 16. — Anaforaua divanului c. domn. Moşia Tudoreasca a fost a lui Ştefan Brânceanu (moşul serdarului Varlaam) care a dat-o pentru lipsă de zestre sorii-sale Ilincăi cluceresei, de la care a rămas clironomie fiicei sale răposata stolniceasa Mariuţa Petreasca, iar răposata Petreasca a dat-o de zestre fiicei sale Mariuţei cluceresei soţia răposatului clucer State [2], şi de la clucereasa Mariuţa, acum patru ani, s'a vândut lui Ene Mănciulescu tatăl lui Gheorghe. Răposatul Ştefan Brânceanu a născut pe răposata Safta cea d'intâi jupânească a paharnicului Dumitrache Varlam [3] cu care a născut pe serdarul Constantin Varlam. După pravilă se chiamă la protimisis 1) i cationdes 2) i amondes 3) fraţii 4) nepoţii de frate 5) unchiu 6) copiii unchilor, iar mai mult nu [4]. Semnează Pană (Filipescu) vel ban, Nicolae Brâncoveanu ban, Ion Florescu clucer, Ion Ştirbei medelnicer. (No. 15 cond.).

598. 1792 Ian. 12. — Mihai Şuţu Voevod încuviinţează ca Constantin Varlaam să reia moşia Tudoreştii restituind banii lui Mănciulescu. (No. 14 cond.).

599. — 1793 Sept. 25. — Anafora la domn. S'a înfăţişat la judecată Drăghicean Otetelişanu biv. vel stolnic cu biv vel serdar Const. Varlaam, arătând (Varlaam) că anul trecut răscumpărând moşia Tudoreşti cu protimisis fiind de la neamul lui, din care moşie având şi Otetelişanu zestre st. 500 cumpăraţi de atâţia ani iarăşi de la neamul lui Varlaam, şi acesta aflându-se isprăvnic la sud Ialomiţa, cu puterea isprăvniciei în silnicie s'a pus şi a trimis pluguri de a arat brazde, tăind locurile lui Otetelişanu şi călcându-i moşia. Otetelişanu arată zapisele: 7259 (1750) Nov. 11 prin care Ştefan post. dă lui Alexie biv vel clucer za arie, soţul Ilincăi sora lui Ştefan, 1000 st. în Tudoreşti; 1752 Iulie 1 prin care Alexie clucerul vinde 500 st. din Tudoreşti lui Nicolache biv vel medelnicer. In dosul acestui zapis, Nicolae medelnicer adeverează, sub data de 1753 Mai 7, că această moşie mai căzându-se la cumnatul său Ştefan Brânceanu post., acesta a răscumpărat-o. Mai arată Otetelişanu o anafora a veliţilor boeri [5], cu data 1782 Iulie 9, hotărând că fiind bun stăpân clucerul Alexe, făcând copii cu jupâneasa lui, şi vânzând partea cea de cumpărătoare cu tocmeala ca cumpărătorul să-şi aleagă din sus sau din jos, iar cumpărătorul slugerul Varipate făcând casă şi helesteu de sunt ani 20 trecuţi, rămâne bun stăpân pe partea din sus,

---

[1] Moaşa sa, în doc. 595.
[2] Halepliu.
[3] Cf. doc. 230 nota.
[4] Cationdes, amondes, greceşte, ascendenţi, descendenţi.
[5] Doc, 591.

ce a ales. De la Nicolache pah. [1] a răscumpărat Radu Fălcoianu serdar 500 st. şi i-a lăsat clironomie stolnicesei Otetelişanu. Semnează : Grigore pitar, Mihai Grecianu, Pascali vtori vistier. (No. 16 cond.).

600. — 1797 Mai 1. — Anaforaua velitilor boeri. Pricina paharnicului Const. Varlaam vătaf za vistierie cu stolnicul Drăghicean Otetelişanu pentru moşia răscumpărată de serdarul Radu Fălcoianu de la răposatul pah. Nicolache şi care s'a coborât prin moştenire la soţia lui Otetelişanu. „Zicem că de la începutul acestei ţări şi până „acum nici de cum această pravilă aici nu s'a obişnuit, nici nu s'a urmat, ci după „vechiul obicei al ţării cele nemişcătoare ale zestrei totdeauna s'au păzit a rămânea „pe seama clironomilor zestrei ca să meargă adică iarăşi la familia din care au eşit. „Aşa dar neavând Alexie (clucerul) putere ca să vânză lucrul ce era al soţiei lui „luat drept alte lucruri nemişcătoare ale zestrei, se vede că şi însuşi el s'a ferit de „această dreptate a zestrei soţiei sale şi de aceia şi scrie ritos la zapisul său de „vânzare că vinde stânjenii cei cari îi are cumpăraţi de la cumnatul său Ştefan, iar „nu scrie că vinde stânjenii cei care îi avea luaţi soţia lui drept lipsa zestrei, care „dreptate a zestrei fiind-că s'a coborât la clironomii soţiei lui Alexe şi de la acei „clironomi s'a coborât până a intrat cu răscumpărătoare la pah. Varlaam, are pa- „harnicul dreptate să stăpânească 500 st. deplin. . . . . Din care cumpărătoare a lui „Alexe, fiind-că lipsesc st. 200, pentru această lipsă are stolnicul Otetelişanu drep- „tate să-şi caute cu clironomii postelnicului Ştefan vânzătorul". Slugerul Varipati a fost socrul stolnicului Otetelişanu. Semnează Ianache vel vist., Manolache Crețulescu vel vornic, Nicolae Filipescu vornic, Ştefan Văcărescu vel log., Isaac Ralet vel log. (No. 17 cond.)

601. — 1797 Iulie 20. — Drăghicean Otetelişanu vinde vel pah. Varlaam moşia de zestre ce are în Tudoreşti de la răposatul socru-său Scarlat Varipati. „Şi în locul acestei „moşii va rămânea casele din Bucureşti ce le-am cumpărat de la log. Petrică, care „sunt lângă biserica Tabacului pe podul Mogoşoaei." Semnează Matei Fălcoianu biv vel vist., Safta Slăt(ineanu) vorniceasa [2] (No. 18 cond..

---

[1] Probabil Cernovodeanu. V. Anexa: Damari. Avem deci următoarea spiţă:

Velisarie
căpitan

Ştefan Brânceanu post. 1743	Ilinca = Alexie clucer za arie
Safta = Dumitrache Varlam v. pah.	Maria (Petreasca)
Constantin Varlaam	Maria = State Halepliu

[2] Sora lui Matei Fălcoianu şi a celei de a doua soţii a lui Otetelişanu.

VALEA LUNGĂ [1] ŞI CĂTUNUL (Prahova)

602. — 7079 (1571) Aug. 26. — Alexandru Voevod fiul Mircii Voevod, fiul Mihnii, dă carte lui Mircea şi feciorilor lui ca să le fie de moştenire, cu tot venitul moşiilor, pe hotarul Glodenilor, Valea rea în jos, din piatra Hierului Cârlig şi în gura Strâmbului, în Valea Lungă apa în jos, în Gura Văii Aninilor . . . , pentru că este a lor dreaptă moşie.

A văzut domnul cartea lui Petru Voevod din 7067 (1558—9) şi zapisul lui Efrim din Bezdead din 7039 (1530—1) şi de atunci au stăpânit în bună pace. Iar acum în zilele domnului Alexandru Voevod s'a sculat Neagul Pigunescul (?) şi Neguţ log. din Bezdead cu pâră asupra Mircei ca să ia parte din hotarul ce a fost dat Mircei de zestre. Domnul a trimis pe jupân Ivan mare stolnic cu moşnenii din Bezdead anume Manole şi Popa Petre şi au ocolit moşia de ocină şi moşia de zestre, iar Bezdedenii au rămas de judecată. Divan: Dragomir vel vornic, Ivaşco vel spătar, Dumitru vel vistier, Vintilă vel post., Stoian vel clucer, Bratul vel comis, scrie Vlad log. în scaunul oraşului Bucureşti (Cond. Valea Lungă pag. 179).

603. — 1761 Martie 25. — 12 boeri hotarnici împreună cu păhărnicelul Şerban Zădăriceanu ca mumbaşir, orânduiţi în pricina dintre egumenul Dionisie de la Proviţa şi post. Toma Racotă şi egumenul Poenariul, pentru moşia Miriţa din Călineşti a mânăstirii Proviţa, anume din Chei în sus până la hotarul Cătunului. Egumenul Dionisie a arătat un hrisov al răpos. Şerban Vodă din 7189 (1681). Moşia Cătunu o stăpânise deja Mihai pah. tatăl lui Toma Racotă. Printre semnatarii hotărniciei: Gheorghe serdar, Constantin Lipoveanu, Vasile căpitan, Drăghicean log., Radu, şi doi greci: Ion Alexiu şi Gheorghi Mihail (Cond. Cătunu, No. 1).

604. — 1775 Dec. 20. — Mihai Cantacuzino [2] către nepoată-sa Marica fiica surorii sale Mariuţii [3] şi către boerul ei Constantin Hrisoscoleo, că după încheierea păcii acestei trecute răsmiriţe, după legăturile trataturilor care au dat voe a se muta ori-care va vrea dintr'această ţară unde va pofti, mutându-se şi el la Rusia, venit-a iarăş aici în Ţara Românească cu ştirea luminatei curţi a Rusiei şi a luminatei Porţi otomaniceşti, ca să-şi vânză ale sale. Printre altele are şi Mărginenii [4] din Prahova

[1] Fostă în Dâmboviţa. Doc. 607.
[2] Cf. Iorga, Doc. Cant. 253.
[3] Fărcăşanu. Cf. doc. 398.
[4] Cf. doc. 389 sq.

împreună cu mătușă-sa Victoria [1], iar casele din Măgureni cele de piatră, atât cele de jos cât și cele de deasupra, sunt jumătate ale lui și jumătate ale ei. Are și a treia parte în Puturosul din Dâmbovița. In Valea Lungă are parte cu mătușă-sa Victoria și cu copii fratelui său Răducanu. Mai are vie în Măgureni. Toate acestea, ca să nu intre alți străini în căminul părintesc, le vinde nepoată-si Marichi. Semnați: Manolache vataf (Vatași [2]) (grecește), Maria Cantacuzini [3] (grecește), Teodor medelnicer (grecește), Dimitrie Racoviță, Radu Văcărescu, Pană Filipescu, Ștefan Pârșcoveanu, Nicolae Brâncoveanu. Copie adeverită de departamentul de șapte la 17 Iunie 1819. Semnați: Dimitrie Drugănescu, I. Carp serdar, Iordache Cerkez armaș, (No. 1 Valea Lungă).

605. — 1778 Ian. 2. — Dragomir fiul lui Tudor Flocosul renunță la pretențiile ce avusese față de coconul Dinu Cantacuzino Măgureanu și de frații lui, pentru părțile de moșie de la Poiana Tinciului și Moghinea până în Vâlceaoa Bisericei și în Vâlceaoa cu Lespezile. Semnează Popa Ilie Parăpan, Bucur Paradubă. (No. 2 Valea Lungă).

606. — 1779 Fevr. — Anafora la domn pentru cererea de hotărnicie la Bezdadu între Constantin Cantacuzino fost șetrar și sătenii din Puturosul, Dâmbovița. Semnează: Niculae Dudescu vel ban, Pană (Filipescu) vel vornic, Badea (Știrbei-Drăgănescu) vornic, Ștefan vel vornic, Scarlat vel log., Gri(gore) Bal(eanu) vel clucer, Iordache vel pah, D. Brez(oianu) vel sluger. (No. 3 Valea Lungă).

607. — 1794 Iunie 2. — Hrisov al lui Alexandru Vodă Moruzi. Au venit la divan Banu Lungeanu cu nepoții și părtașii lui, înpotriva serdarilor Constantin și Iordache Cantacuzirești și medelnicerului Constantin Hrisoscoleo. Văzând domnul hotărnicia moșiei Edera cât și catagrafia făcută tuturor moșiilor țării de răpos. domn Constantin Mavrocordat, dovedindu-se că Valea Lungă a fost a Pârvului Cantacuzino, iar pârâșii neavând alt sinet de cât cartea a doi boeri răposați pe care probăluind-o domnul cu alte două sineturi ale acelorași doi boeri, ce s'au găsit la casa d-lui vel vornic Slătineanu [4] tot dintr'un an, precum și mărturia vel vornicului Slătineanu în divan că înaintea răsmiriții Rușilor, la anul 1766 și la anul 1767, aflându-se ispravnic județului aceluia [5], știe că moșia aceasta se stăpânea de boerii Cantacuzinești, având isprăvnicel pe un Bucur fratele acestui Ban, carele pururea venea la d-lui trimes de Măgureanu, ca la un ispravnic, pentru apărarea moșiei; văzând domnul și o deosebită viclenie ce au meșteșugit acum pârâșii că unde se cuprindea în hotărârea domnească: „martorii ce vor avea numiții boeri," au șters și au pus „numiții rumâni", — domnul dă ordin ispravnicilor să cerceteze pe făptuitori.

Hrisovul este dat în urma următoarei anaforale din 25 Mai 1794 în pricina

---

[1] Soția lui Pârvu II Cant. născută Rosetti. Doc. 611.

[2] Ginerele generalului Mihai Cant.

[3] Soția lui Vatași.

[4] Radu, Cf. doc. 313 a.

[5] Dâmbovița. La 1769 strânge un „steag" de oștire (Rev. de ist. arheol. și fil. XI. 29).

dintre Măria sa domnița Ecaterina Mavrocordat, soția răpos. Răducanu Cantacuzino, serdarii Constantin și Iordache frați Cantacuzinești și medelnicerul Çonst. Hrisoscoleo, stăpânitorii moșiei Valea Lungă din Dâmbovița, de o parte, și sătenii Lungeni de altă parte. S'a înfățișat un sinet de la răposații Matei și Pârvu Cantacuzino, din 7240 (1732) Aprilie, privitor la Mușat rumânul cu trei copii cari s'au răscumpărat de la d-lor împreună cu pământul. S'a văzut că clucerul Scarlat Câmpineanu, ispravnic de Dâmbovița a orânduit la fața locului pe popa Andonie, vechil în locul eclesiarhului bisericei domnești din Târgoviște, și pe armașul Costache Vlasto judecătorul județului și pe Nicolae biv vtori vistier, și au eșit 15 oameni martori din partea Lungenilor și s'a citit cartea de blestem, și unii din martori au spus că până la resmirița Rușilor Lungenii n'au dat nici dijmă, nici clacă, nici suhat, nici munci. Și sinetul arătat de Lungeni e mincinos căci într'însul se cuprinde că Mușat cu trei feciorî s'au răscumpărat drept 60 de lei și nu se putea să se răscumpere pe 60 lei patru suflete și 4000 st. de moșie, și iscăliturile sunt prefăcute. La Aprile 1745 făcându-se catagrafia poruncită de Vodă Mavrocordat, care catagrafie se află acum la biv vel clucer Dumitrache [1], se vede în ea că Valea Lungă din Dâmbovița este a stolnicului Pârvu Măgureanu, între moșia Bezdad a moșnenilor și moșia Fienii a vornicului Iordache Crețulescu. Apoi într'o carte de hotărâre a moșiei Ederea ce se stăpânește de medelnicer Scarlat Hiotu alături de Valea Lungă, cu leat 7257 (1749) iscălită de răpos. stolnic Drăghiceanu Grecianu și de Andronache fost căpitan de lefegii, se vede că Lungeanca este a stolnicului Pârvu. Semnează: Constantin Caragea vel hetman, Radu Slătineanu vel vornic. Mihai vel vornic, Iordache vel log. (No. 6 Valea Lungă).

608. — 1794 Iuni 18. — Porunca domnului către ispravnicii de Dâmbovița să cerceteze plângerea serdarului Çonst. Cantacuzino, a Ecaterinei Mavrocordat, a serdarului Iordache Cantacuzino și a lui Constantin medelnicer Hrisoscoleu că rumânii Lungeni cu cari au avut judecată pentru Valea Lungă, n'au așteptat sentința și au bătut pe isprăvnicelul de pe moșia d-lor (No. 4 Valea Lungă).

609. — 1794 Nov. 23. — Radu pârcălab sin Banu Lungeanu, cu toți verii săi, încredințează cu zapis la condica județului Dâmbovița, că având ei judecată cu boerii Cantacuzinești pentru moșia Valea Lungă și rămâind ei de judecată înaintea domnului au dat jalbă la domn pentru venitul mosiei ce luaseră înainte de hotărârea judecății. — Au dat la ispravnici o parte din banii ce au datorit din pricina aceasta, iar altă parte nevrând să dea, au fost puși la opreală la gros, și ei tot neplătind, s'a poruncit de la domnie să fie cercați cu câte 50 toege și să împlinească banii venitului după socoteala ce au făcut boerii, cum și pentru porumbul ce este asupra lor să-l plătească în bani câte parale 2. — Deci nefiindu-le porumbul trebuincios, s'au legat cu acest zapis ca să împlinească porumbul si banii ce se zic mai sus, și s'au tras de pe moșie, și nici vor mai cerca judecată altă dată (No. 5 Valea Lungă).

610. — Fără dată. [2] — Jalbă la domn a Ecaterinei Mavrocordat, Iordache Can-

---

[1] Era vtori log. pe vremea lui Const. Mavrocordat, v. doc. 611.

[2] Actul este posterior anului 1794 când Iordache Cantacuzino era încă ser lar, și este de pe vremea lui Const. Al. Ipsilanti.

tacuzino pah. şi Const. Hrisoscoleu medelnicer, pentru diaforaoa moşiei Văii Lungi ce au cu locuitorii Lungeni, care moşie au stăpânit o din vechime pe din două cu unchiul lor Mihai Cantacuzino şi în urma pării Ruşilor la ridicarea d-lui de aici, când din poruncă împărătească şi-au vândut toate moşiile ce au avut, a vândut şi această parte de moşie din Valea lungă împreună cu moşia Măgureni medelnicerului Const. Hrisoscoleu. In domnia lui Alex. Moruzi, simţind locuitorii Lungeni că s'au răpus în zilele lui Mavrogheni scrisorile ce jeluitori au avut [1], au revendicat toată Valea Lungă, dar s'au dovedit plastografi şi epiarhi. Aceasta s'a adeverit şi în vremea lui Alex. Vodă Ipsilanti, tatăl actualului domn. Totuşi Lungeni nu contenesc. S'au trimis hotarnici, dar nu s'au putut găsi mărturii, oamenii fiind uniţi cu Lungenii. Jeluitorii cer domnului să meargă din nou hotarnicii la faţa locului, să cerceteze sineturile răzeşilor din care să se poată descoperi hotarele moşiei. (Arhiva G Gr. C.).

611. — 1797 Fevr. 20. — Anafora la Domn. Rămânând neodihniţi Lungenii, au adus martor la divan pe un Ion nepotul Sitii care zice că este şi el unul din moşnenii ce au stăpânit în Valea Lungă până în vremea lui Ştefan Vodă Racoviţă, iar atunci de greutatea dăjdiilor s'a dus în judeţul Buzău. A arătat 1) copie de hrisov al lui Alex. Vodă feciorul Mircii Vodă, din anul 7079 (1571) [2] prin care dă unui Mircea din Valea Lungă să stăpânească moşie acolo; 2) zapis 25 Nov. 7255 (1746) iscălit de biv vel stolnicul Pârvu Cartacuzino şi jupâneasa lui Victoria Roseta şi Ion Cantacuzino biv log. za vistierie, prin care arată că Neagoe Sitea de la Valea Lungă fiind rumân de cumpărătoare de la spătarul Drăghici Cantacuzino, moşul Cantacuzinilor, cu voia lor s'a răscumpărat de rumânie cu şapte feciori ai lui, câte taleri 10 de cap, cu moşie cu tot. Dar asemăindu-se acest act cu altul de la casa vornicului Radu Slătineanu, [3] nu se potrivesc semnăturile, nici peceţile. (No. 7 Valea Lungă).

612. — 1797 Iulie 22. — Ordin domnesc către Petrache Bughene, biv clucer za arie, să facă hotărnicia moşiei Valea Lungă (No. 8 Valea Lungă).

613. — 1799 Iulie 12. — Alex. Moruzi, întăreşte drepturile Cantacuzinilor în moşia Valea Lungă. (No. 10 Valea Lungă.

614. — 1799 Iulie 14. — Porunca domnească lui Ioniţă Bălăcianu biv vel şetrar ales de pah. Iordache Cantacuzino şi lui Nicole Vătaf de plai ales de moşnenii Şerbăneşti, să facă hotărnicia între Şerbăneşti şi Valea Lungă. Şerbăneşti erau de cumpărătoare de la egumenul Mărgineanu, din anul 7240 (1732).

615. — 1801 Aug. 6. — Anafora la domn a lui Grigore Hrisoscoleu sluger şi a lui Ghiorghe căminarul (greceşte) că Bucur, Radu, Nicolae şi cetaşii lor de la Valea Lungă au jeluit că moşnenii Dovânceşti le stăpânesc un codru de loc ce se numeşte Feţile Drogurilor ce au fost dat danie de un moş al lor la mânăstirea Golgota şi înstreinaţi fiind de la locurile lor, s'au sculat Dovânceştii la judecată cu egumenul

---

[1] Cf. doc. 240, 308, 616 şi Urechia, Ist. Rom. V. 132.

[2] Doc. 602.

[3] Cf. doc. 607.

şi acesta neştiind zapisul cu care era a se judeca, au scos un zapis al Radului clucer Buzescu ce este pe alt codru de loc alături cu acela, de l desparte numai o gârlă, care zapis s'a întărit, fiind boer hotarnic Enache Halepliu. [1] Jeluind Dovânceştii, au fost orânduiţi la ispravnici şi s'au înfăţişat amândouă părţile înaintea lui biv vel vistier Barbu Văcărescu fiind atunci ispravnic, iar Dovânceştii au înfăţişat numai o copie neadeverită a hotărniciei lui Halepliu şi tot le-a dat stăpânire pe acel codru de loc, iar mai mult să nu se întinză, şi ei tot se întind. S'a mai înfăţişat o anafora a răpos. pah. Alecu Cocorescu către Alex. Vodă Ipsilanti, asupra jălbii ce au dat moşnenii Dovânceşti pentru Lungeni, zicând că având şi ei moşie de la părinţii lor alături cu moşia Lungenilor, li s'a împresurat un codru de loc, şi găseşte cu cale Cocorăscu să se stăpânească tot de Dovânceşti până se va alege moşia Lungenilor de către boerii Cantacuzineşti. La 1800 au fost orânduiţi la marele log. Grigore Brâncoveanu şi acesta iarăş a găsit cu cale să stăpânească Dovânceştii acel codru de loc. Hotărnicia vel slugerului Halepliu e de la 30 Iunie 7257 (1749). In ea se arată că la judecata ce a avut Irimia egumenul de la Golgota cu Dovânceştii la divan înaintea răpos. Grigore Vodă Ghica pentru moşia Aninilor ce este dată mânăstirii de Radu clucer Buzescu prin danie de la 7125 (1617), s'a zis că egumenul trece peste apa Văii Lungi, şi neputând pricina lua săvârşire la divan, s'a oranduit Halepliu hotarnic. S'a înfăţişat şi o carte de judecată a răpos. ban Enache Hrisoscoleu din 15 Iunie 1779. Judecătorii găsesc acum că este mai bine ca acel codru să se ia de mânăstire ca o danie, ca să nu se stingă pomenirea celui ce a făcut-o. (No. 12 Valea Lungă).

616. — 1803 Aug. 9. — Moşnenii Lungeni dau zapis paharnicului Iordache Cantacuzino pentru Moşia Valea Lungă ce din vechime a fost a moşilor lor cari au vândut-o la neamul d-lui care a stăpânit-o cu bună pace până în resmiriţa Nemţilor când, fiind cărţile Cantacuzinilor de moşie puse spre păstrare la mânăstirea Poiana [2] unde s'au spart de Turcii ostaşi, simţind moşnenii că s'au prăpădit cărţile d-lor, s'au sculat şi în mai multe rânduri judecându-se au eşit de faţă vicleşugurile lor şi au rămas de judecată, dar ei tot nu s'au lăsat şi cinci ani de arândul au luat venitul moşiei şi vrând Cantacuzino să-i ducă la ispravnici, ei au căzut cu rugăciune la log. Ilie isprăvnicel boeresc ca să stea de boeri ca să nu-i mai ducă şi de acum înainte ei se leagă să nu se mai atingă de moşie. Semnează Bucur fiul lui Bucur Lungeanu (No. 14 Valea Lungă).

617. — 1803 Aug. 21. — Anaforaoa divanului către domn, tot în pricina paharnicului Iordache Cantacuzino şi a fratelui său răpos. clucer Constantin cu moşnenii Lungeni pentru Valea lungă. Pentru partea câtă va fi fost cumpărată şi stăpânită de Cantacuzineşti până la 1775 când s'a mutat în Rusia răpos. general Mihai,

---

[1] Lă 1749 sluger. — Un Dumitrache Halepliu frate cu Const. Halepliu şi amândoi cumnaţi cu clucer Iordache Mavrodin (Acad. Rom. doc. 84/CLXIII).

[2] Cf. doc. 240.

are dreptate paharnicul să o ţie, iar pentru acel codru de loc ce zic jeluitorii că este al lor, de se va dovedi că este afară din moşia cât au stăpânit Cantacuzinii până la 1775, să rămână Lungenilor. S'au desemnat pentru această cercetare, din partea Cantacuzinilor şetrarul Ioniţă Bălăcianu şi Ienache Hafta biv log. za obiceiuri, iar din partea jeluitorilor Niculae biv treti vist. de la Târgovişte. (No. 15 Valea Lungă).

618. — 1805 Iunie 16. — Constantin Vodă Ipsilanti întăreşte anaforaoa veliţilor boeri din 21 Fevr. care dă câştig Cantacuzinilor în pricina cu Lungenii, de oare-ce au mai fost trei hotărâri domneşti ce s'au făcut cu divanuri. (No. 20 Valea Lungă).

619. — 1805 Dec. 19. — Hotărâre domnească. S'au înfăţişat la divan moşnenii Şerbăneşti cu boerii părtaşi ce au stăpânire la Valea Lungă, anume clucerul Iordache Cantacuzino şi serdarul Răducanu Fărcăşanu vechil din partea domniţei Ecaterina Mavrocordat şi Răducan biv treti log, epitropul a două copile nevârstnice fiice ale răpos. medelnicer Alexandru[1]) ginerele pah. Constantin Hrisoscoleu. De astă dată Cantacuzinii au înfăţişat un hrisov al Ducăi Vodă,

Hotărârea e dată asupra anaforalei veliţilor boeri din 14 Febr. 1805. S'au înfăţişat următoarele acte:

Hrisov al răpos. Gavril Movilă 7127 (1619) Mai 26 pentru hotarul Şerbăneştilor.

Zapis din 7240 (1732) Iulie 28 al Cosmei egumenul Mărgineanul la mâna protopopului Voicu sin Paraschivii din Şerbăneşti, scriind că moşia Şerbăneşti a fost vândută la spătarul Mihai Cantacuzino şi spătarul a dat-o mânăstirii pentru banii ce era dator, iar egumenul a dat-o numitului protopop şi altor oameni şi a primit de la dânşii banii ce avea să ia de la spătarul Mihai. (No. 19 Valea Lungă).

620. — 1806 Iunie 14. — Hotărnicia moşiei Valea Lungă făcută de Ianache Glava şi Radu Grecianu biv vel sluger. Moşia vecină Drăgăneasa era a post. Ioniţă Racotă. (No. 27 B Valea Lungă).

621. — 1806 Iulie 22. — Moşnenii Glodeni şi Dovâncești dau zapis biv vel clucerului Iordache Cantacuzino cum că având deapururea judecăţi cu Lungenii, a rămas el stăpânitor pe Lungeanca şi căzând apoi şi împresurarea lor asupra d-lui, cu toate că zapisele lor arată ca să stăpânească până în apa Cricovului, dar fiind-că părinţii lor, cum şi ei, până acum stăpânire după zapise n'au avut, ci au stăpânit până la Podişor în dreptul Gurei Văii Aninilor, şi de la pod în sus, ca să lipsească prigonirea au căzut la împăcăciune şi s'au aşezat cu Cantacuzino. (No. 23 Valea Lungă).

622.—1806 Iulie 27.— Anafora la domn în pricina lui Cantacuzino cu Lungenii, semnată de Radu Golescu biv vel vornic, Isac Ralet, Const. Creţulescu vel vornic, Barbu Ştirbei vel vornic, Dumitraşco Racoviţă vel log., Ioan Bărcănescu vel log., Nestor căminar. (No. 21 Valea Lungă).

623. — 1807 Oct. 30.— Divanul Prinţipatului Ţării Româneşti, în urma cererii biv vel clucerului Iordache Cantacuzino dă ordin să se ridice sătenii cari cu toate repeţitele judecăţi şi hotărâri domneşti se fac stăpâni la moşia clucerului dela Valea Lungă şi iau venitul moşiei. (No. 25 Valea Lungă).

[1] Fiul clucerului Dumitrache. Cf. doc. 406. 408. 409.

624. — 1807 Nov. 8. — Zapis al locuitorilor din Valea Lungă, Dâmboviţa, cu privire la jalba ce a dat la divan biv vel clucerul Iordache Cantacuzino arătând că după ce s'au judecat la veliţii boeri s'a făcut hotărâre încă de la 27 Iulie 1806 că ei nici o moşie în Valea Lungă nu au fiind-că sineturile ce au scos s'au cunoscut mincinoase după mărturiile locuitorilor cari au arătat cum s'a făcut hrisovul scris de Gheorghe cu învăţătura lor şi cum acea diată a lui Dumitru sin Tatu ce s'a tras din Nica megiaş era iconomicoasă, şi au rămas fără de cuvânt. Acum cerând clucerul să împlinească ei venitul ce în silnicie l'au luat de pe moşie s'a rânduit mumbaşir Tănase copilu din casă de divan ce prin marafetul [1]) boerilor ispravnici să facă cercetare cu scumpătate de cât venit s'a luat. Apucaţi fiind, au căzut cu mare rugăciune ca să fie iertaţi de clucer şi au şi mărturisit adevărul la ispravnici că toate sineturile lor erau iconomicoase, făcute de ei. Ştiind şi ei că moşia este bună şi dreaptă a clucerului, se leagă prin acest zapis ce de bună voia lor îl dau dinaintea judecăţii isprăvnicatului la mâna boerilor Cantacuzineşti, ca de acum înainte să lase pe aceştia să stăpânească toată moşia Valea Lungă pe semnele ce se cuprind în anafora, cu bună pace de către ei şi de către tot neamul lor în veci, şi ei să n'aibă a mai căuta vre-o judecată nici odată. Iscăleşte Bucur log., sin Bucur pârcălab pe toţi, vechil fiind din partea tuturor locuitorilor tovarăşi. Şi rămân buni clăcaşi pe moşia Valea Vungă, având să răspunză dijma din toate bucatele ce vor pune pe moşie, cum şi claca să o facă după cuprinderea condicei divanului şi după obiceiul pământului. Scrie Chivu postelnicel. Ghica Poenaru martor.

625. — 1807 Dec. 25. — Socoteala venitului moşiei Valea Lungă a clucerului Iordache Cantacuzino. (Extras).

273 taleri luaţi pe	4150	ocale porumb;
28 „ „		o vacă;
23 „ „		un cal alb;
114 lei 48 bani	203	baniţe, dijma porumbului cocoloş;
13 „ 90 „	55	care dijma fânului;
54 „ 60 „		claca pe 36 case.

(Arh. G. Gr. C.)

626. — 1808 Fevr. 14. — Ispravnicul de Dâmboviţa, Costache Rasti, comis, către cinstitul divan. Atanasie copilul din casă de divan orânduit fiind mumbaşir ca prin marafetul ispravnicilor, după jalba ce au dat moşnenii Dovâncesti şi Glodeni pentru locuitorii ot Valea Lungă, să-i apuce să împlinească venitul codrului de moşie ce se numeşte Feţile Drogurilor pe şapte ani, cum şi la egumenul mănăstirii Golgota să împlinească iarăşi venitul pe un an la 100 st. ce şi Lungenii şi egumenul au stăpânit în silă şi fără de cuviinţă, poruncindu-se că precum s'a urmat la împlinirea venitului moşiei boerilor Cantacuzineşti de la locuitorii Lungeni, tot aşa să se facă urmare şi acum, ispravnicii au orânduit pe postelnicul Ilie Bănescu, om cu

[1] mijlocirea.

ştiinţă la acest fel de socoteli, cari împreună cu mumbaşirul [1]) mergând la Valea Lungă au şi făcut socoteală de tot venitul pe şapte ani şi venitul pe un an la 100 st. ce a stăpânit mănăstirea Golgota, şi adunându-se taleri 235 parale 14 s'a şi făcut împlinire de mumbaşir çare a făcut teslim [2]) jăluitorilor. Osebit de aceasta s'a poruncit de divan ca după cererea boerilor Cantacuzineşti să se ia de la Lungeni toate sineturile cele mincinoase şi să se trimită a sta în păstrare la cancelaria divanului. S'au găsit 6 sineturi şi la mănăstirea Golgota zapisul Nicăi megiaş, care s'au trimes la divan. Iar pentru hrisovul cel mincinos şi diata cea mincinoasă a Nicăi megiaş, apucaţi cu strâmtoare, ziseră că n'au de unde să le dea fiind răpuse, şi au dat zapis cu legătură că ori când se va dovedi că sunt, să nu se ţie în seamă şi să rămâe ca nişte hârtii albe.

627. — 1810 Iulie 22. — Maricuţa Cantacuzino jeluieşte întâiului divan că a dat în arendă moşia Valea Lungă dar arendaşii au avut tot gâlcevuri, nevoind rumânii să facă 12 zile pe an după obiceiul pământului, zicând că ei au avut obicei să dea câte 2 zloţi pe an [3]). (No. 31 Valea Lungă).

628. — 1814 Iulie 5. — Ion Racotă cu soţia şi copiii dau zapis Maricuţii Pârşcovencii hătmănesei că-i vând moşia părintească Cătunu, Prahova, în hotar cu Valea Lungă, pe taleri 10.000. „Deci d-ei să aibă a stăpâni întocmai după semnele cu care „a stăpânit neamul meu de 200 de ani, şi eu până acum". Racotă a stăpânit în puterea sineturilor moşiei lui Măgureni, în care se cuprinde şi stăpânirea moşiei Cătun. Semnează şi Pârvu Racotă fratele vânzătorului, Nestor clucer, Gheorghe Filipescu vel log., Iancu Fllipescu (No. 2 cond. Cătunu).

629. — 1817 Martie 10. — Constantin Hiotu dă zapis serdarului Ştefan Colfescu că-i vinde pe taleri 2200 partea din moşia Valea Lungă ce a avut-o de zestre şi după moartea soţiei şi copilului i-a rămas din desfacerea ce a avut cu serdăreasa Anica Colfeasca soţia lui Ştefan, sora şi clironoama soţiei lui Hiotu [4].

630. — 1819 Aprilie 24. — Radu Fărcăşanu, Nicolae sluger şi Barbu Bucşanu raportează domnului că s'a înfăţişat logofeteasa Marica Pârşcoveanca prin vechil logofăt Gheorghe Dona, cu jalba asupra serdarului Ştefan Colfescu cu care, ca şi cu medelnicer Costache Hiotu, stăpâneşte deavalma moşia Valea Lungă, însă dânsa o palmă şi jumătate, iar dânşii o palmă din a treia care le-a fost la amândoi dată zestre. Marica protestează contra vânzării ce Hiotu a făcut către Colfescu, zicând că după protimisis al rudeniei ce a avut i se cade a o cumpăra toată, de vreme ce răposând soţia medelnicerului Hiotu, precum şi copilul ce au avut, s'a desfăcut Hiotu de rudenie şi totuşi nu primeşte a se împărţi după analoghia ce are fieş-care. Colfescu declară că consimte să împartă pe din două, iar nu cu analoghie. Judecătorii se pronunţă pentru Colfescu. (No. 35 Valea Lungă).

---

[1] sau bumbaşir, agent de execuţie.

[2] a predat.

[3] Cf. doc. 632.

[4] Cf. doc. 406 407.

631. — 1819 Iunie 5. — Ştefan Colfescu şi Anica Colfescu dau zapis mătuşei lor Maricuţii Cantacuzino [1] logofetesii cum că cumpărând răposata mătuşa lor Marica Hrisoscoleu de la răpos. general Mihai Cantacuzino a treia parte din moşia Puturosul şi Valea Lungă, Dâmboviţa, după petrecerea d-ei rămânând două nepoate copile, epitropii le-au dat zestre, din această a treia parte, jumătate cumnatei şi surorii Uţa care a ţinut pe Costache Hiotu şi jumătate Anicăi soţia serdarului Ştefan Colfescu şi aceştia îşi vând partea lor Maricuţii. Semnează şi Iordache Bălăcianu biv vel vornic, Ştefan .... vel hatman, ... biv vel agă, Răducanu serdar. (No. 36 Valea Lungă).

632. — 1819 Iulie 6. — Jalba lui Const. Creţulescu pah. către domn în pricina Maricuţii Pârşcovencii cu clăcaşii din Cătun cari nu vor să facă cele 12 zile pe an. Ei zic că din vechime au avut obicei de au făcut numai câte 6 zile pe an [2]. (Arh. G. Gr. C.).

633. — 1820 Mai 20. — Radu Dovâncă din Valea Lungă vinde partea sa de moşie lui Costache Cantacuzino biv vel agă (No. 44 Valea Lungă).

634. — 1820 Sept. 3. — Alexandru N. Suţu Voevod, în pricina moşnenilor Lungeni cu aga Constantin Cantacuzino fiul răpos. clucer Iordache Cantacuzino „spre „răsplătirea lor pentru atâta amărăciune şi cheltuială ce au pricinuit mai sus numi„ţilor boeri prin judecăţi şi spre pilda şi altora ca dânşii, cu cuviinţă fiind a li se „face şi pedeapsă cu bătae, am poruncit domnia mea şi s'au bătut la scara dom„nească şi li s'au luat din mâini orice hârtii au mai avut, puindu-se din porunca „domniei mele în păstrare la cancelaria divanului".

Hotărârea e dată în urma unei anaforale din 28 Mai semnată de Barbu Văcărescu vel ban, Constantin Samurcaş vel vornic, Gheorghe Filipescu, Const. Filipescu vel vornic, Iordache Golescu vel vornic, Dimitrie Hrisoscoleu vel log., Nestor log. (No. 45 Valea Lungă).

635. — 1824. — Iunie 15. — Popa Simeon ot Valea Lungă, Dâmboviţa, vinde lui Costache Cantacuzino biv vel agă, partea sa de moşie din Valea Lungă lângă moşia lui Cantacuzino. (Arh. G. Gr. C.).

636. — 1824 Iunie 15. — Popa Ion duhovnicu din Valea Lungă cu fiul său, vând partea lor de moşie agăi Costache Cantacuzino. (No. 48 Valea Lungă)

637. — 1824 Oct. 11. — Locuitorii Lungeni către domn. Jăluim cu plângere fierbinte, jăluim milostivirii Măriei Tale tot pentru pricina de judecată ce avem cu d-lui aga Costache Cantacuzino pentru moşia Lungeanca din sud Dâmboviţa, că după altă jalbă ce am mai dat înălţimii tale la trecutul Iunie, prin luminata buiurdizma [3] am fost oranduiţi la d-lui vel hatman să ni se cerceteze pricina de către

---

[1] Născ. Pârşcoveanu, iar mama lui Colfescu era Ancuţa Pârşcoveanu soţia lui Iordache Colfescu, biv vel pah. 1761 (Iorga, St. şi doc. VII. 39).

[2] Cf. doc. 627.

[3] poruncă.

d-lor boerii veliți și vedem că ni se arată prin grai de către d-lui vel hatman ca să mergem acasă și să venim la iarnă. Noi, luminate doamne, nu putem să ne ducem acasă, că de ne vom duce fără de nici un folos ni s'au luat toate cuprinsurile ce le-am avut de la moșii și strămoșii noștrii. De aceia iarăși re rugăm și supărăm luminatul auz al Măriei Tale ca să ni se cerceteze toate sineturile și dreptățile ce avem și să ne aflăm dreptatea ca să stăpânim cum am stăpânit părțile noastre până în zilele răpos. Mihai Măgureanu.

Domnul, la 20 Mai 1825 întărește anaforaoa divanului din 21 Iulie 1824 recunoscând stăpânirea fraților aga Costache și comis Grigore Cantacuzino, de vreme ce asupra acestei pricini sunt date hotărâri de la trei domnii, unite, și pentru acel cuvânt ne mai fiind slobozi după pravila pământului să intrăm în vre-o altă cercetare. No. 53 Valea Lungă).

638. — 1838 Mai 21. — Adeverință semnată „conseiller de collège et chevalier I. Iacovenko" că fiind însărcinat cu deplină putere a vinde moșiile Florești și stânjenii de alături sub numire de Moșia mică și Valea Lungă și Puturosul ale Excelenței sale gheneral cneaz Nic. Cantacuzino, ce s'au stăpânit deavalma cu d-lui clucer Grigore Cantacuzino, le-a dat la mezat la 9 Martie 1838 și s'au haraciladisit [1] asupra clucerului Grigore Cantacuzino cu preț de galbeni olandezi 3301. S'au predat cumpărătorului următoarele acte : zapisul lui Ianache Alexiu [2] de vânzarea moșiei Floreștilor, 1766 Aprilie 1 ; zapisul lui Mihai log. pentru un vad de moară în Prahova 1757 Iunie 5; o însemnare iscălită de Mihai Cantacuzino de câte lucruri a dăruit nepoților săi, 1776 Ianuarie 20.

639. — Alegerea hotarelor moșiei Valea Lungă și Cătunu din Prahova a d-ei marei vornicese Luxița Cantacuzino.

Vecini:

Mânăstirea Dealului, cu moșia Colibași și Valea Lungă de sus, Dâmbovița;

Mânăstirea Golgota, cu moșia Aniniș, Dâmbovița ;

Moșnenii Mucești, Glodeni și Dovâncești ;

Moșnenii Gogești, Tătărăști și Sfetești, cari se numesc din vechime Șerbănești, în care are parte și aga Dimitrie Bellu;

Aga Dimitrie Bellu, cu moșia Bezdad și parte din Șerbănești;

Moșnenii Viforeni, Mălureni și Vișinești, cu înfundătura ce au în Bezdad ;

Moșnenii Petroșani, idem;

Mânăstirea Provița cu moșia Provița de sus și de jos;

Clucereasa Elena Hiotu cu Edera de sus ;

Vornicul Const. Cantacuzino cu Edera de jos și Măgureni ;

Epitropia casei Asineti [3] monahì cu moșia Drăgăneasa ;

---

[1] adjudecat. Cf. doc. 316.

[2] Cf. doc. 211.

[3] Racotă, doc. 641,

Dinu fiul lui Radu părcălab cu ai săi, ce are devălmăşie un codru de moşie numit Drogurile ce este rupt din trupul moşiei moşnenilor Dovânceşti şi Glodeni şi întrupat în numirile Văii Lungi;

Maria şi fiul său Mihai ce are zestre loc înfundat în numirile Văii Lungi;

Pitarul Nicolae Nestor a înfăţişat din partea vornicesei Luxiţa următoarele acte (rezumate mai sus).

Moşnenii Viforeşti, Mălureni şi Vâforeni au înfăţişat:

7256 (1748) Ian. 9, diata lui Stan feciorul Stoicăi care se trage din Mihăilă şi Lepădat ohavnici moşneni;

7260 (1752) diata lui Stanciu feciorul lui Neagoe Popincea cuprinzătoare că „el „fiind înstrăinat de la moşia şi de la pământul moşilor strămoşilor lui, ajungându-l „vremea ca să-şi dea sufletul, lăsat-a în ocolniţa moşiei la mâna feciorilor lui să „aibă a stăpâni moşia cu pace, că alţi părtaşi nu mai sunt fără numai nepoţii lui „Banu feciorul fratelui său Radu, dacă o fi trăind".

Clucereasa Elena Hiotu a înfăţişat prin vechilul ei Iordache Pastia, următoarele acte ale moşiei Edera:

7183 (1675) Mai 26, zapisul lui[1] Eremia sluger fiul lui Paraschiva log. (Cocorăscu) dat la mâna nepotului său spătarul Mihail (Cantacuzino) şi la mâna nepoatei sale Marghioalii spătăresii, că „văzând vremea de slăbiciune, au dăruit partea din „Edera, în sus din Ruda până în Predeal şi până în apa Cricovului şi în sus în Sghe- „boasa şi că au mai vândut, fără această moşie ce le-au hărăzit, şi un rumân anume „Codrea cu patru feciori ai lui drept ughi 23".

7257 (1748) Dec. 25, hotărnicie[2] semnată de Drăghici Grecianu fost vel pitar şi Antonie biv vel căpitan za lefegii, ispravnici de Prahova, cari orânduiţi fiind prin porunca domnească să aleagă moşia Edera (Prahova) a lui Const. Lupoianu fost log. za vistierie, au mers la moşie strângând pe toţi oamenii bătrâni şi megiaşi, de faţă cu stolnicul Pârvu Măgureanu şi au citit toate scrisorile lui Lupoianu, şi au văzut zapisul din 7183 (vezi mai sus), iar stolnicul Măgureanu a zis că alte scrisori n'are fără de un catastih al doamnei Elenăi de împărţeala Cantacuzineştilor, care şi acela este la Bucureşti la jupâneasa Sanda Cantacuzino, şi că au tras moşia Ruda, găsind cu dreptate ca să stăpânească Lupoianu toată moşia Edera.

1777 Fevr. 15. Anafora[3] a logofeţiei celei mari, de judecata urmată între Dinu Cantacuzino şi pitar Scarlat Hiotu pentru moşia Edera, prin care găseşte cu cale după cererea părţilor, să se orânduiască Radu Bărcănescu biv. vel pah. şi Dumitrache Colceag biv vel agă, drept 24 boeri hotarnici, să meargă la faţa locului, să dea pitarului Scarlat st. 250, prin semnele ce scrie în cartea de hotărnicie a celor 12 boeri, şi ce va rămâne din cartea de hotărnicie să se dea Dinului Cantacuzino.

1795 Sept. 1. Carte de hotărnicie[4] semnată de Ioan Bălăcianu şi Petrache biv

---

[1] Doc. 302.
[2] Doc. 304.
[3] Doc. 305.
[4] Doc. 306.

clucer za arie, orânduiți prin poruncă domnească să hotărnicească moșia Edera (Prahova) a lui Nicolae Filipescu biv vel log. ce a cumpărat-o de la mezat, cuprinzătoare că mergând la fața locului, fiind față pah. Const. și serdar Iordache Cantacuzinești ce sunt răzași, au zis că scrisorile d-lor de moșie li s'au prăpădit în vremea trecutei răsmirițe de la mânăstirea Poiana, iar log. Filipescu au arătat scrisorile ce au avut.

1795 Oct 15. Araforaoa [1] veliților boeri, în copie încredințată de Neofit Râmnic arătând să aibă stăpânire la moșia Edera Nicolae Filipescu biv vel log.

1804 Iulie 29. Anafora a logofeției celei mari făcută îndosul jalbei pah. Cantacuzino către domn cuprinzătoare că după arătarea paharnicului „boerii hotarnici orânduiți „de divan nu pot merge, șetraru Bălăcianu se află în mare slăbiciune a bătrânețelor, „cum și log. Hafta se află în Buc. având trebile sale", și se orânduește Iancu biv clucer za arie de la Târgoviște.

In anafora se vorbește de o copie de hotărnicie a moșiei Văii Lungi din 1806, scrisă de Diamandi Cărpenișanu după condica răpos. clucer Iancu Glava.

1847 Sept. 5. Carte de hotărnicie a lui Ion Prededici a moșiei Edera a cluceresei Hiotina.

1799 Mai 15. Anafora a veliților boeri asupra prigonirei ce a avut Constantin vtori log. și Nicolache frate-său, unchii și epitropii copiilor răposatului medelnicer Scarlat Hiotu cu frații Iordache și pah. Const. Cantacuzino.

1849. Iulie 25. Hotărârea judecătoriei Prahova asupra prigonirii cluceresei Eleni Hiot cu vecinii răzași ai moșiei Edera;

1850 Martie 1. Hotărâre a aceleiași judecătorii asupra prigonirii între marele vornic Const. Cantacuzino cu vecinii răzași de la Măgureni și Edera. Edera de sus era a casei răpos. clucer Nicolae Hiotu [2]. (Cond. Valea Lungă, pag. 205—263).

640. — 1855. Sept. 21. Sentința judecătoriei Prahova întărind hotărnicia făcută de Ion Zotov moșiei Valea Lungă și Cătunu a Luxiței Cantacuzino [3].

641. — 1859 Marie 17. — Sentința tribunalului Prahova asupra opoziției făcute de slugerul Scarlat și pitarul Dimitrie frați Racotă, moștenitorii răpos. sorei lor Asineta monahia și domiciliați cel d'întâi la Pietrișu, Vlașca, iar cel de-al doilea la Filipești, Prahova, înpotriva sentinței de la 21 Sept. 1855.

Au înfățișat o hotărnicie de la 1806 Iunie 14 semnată de Enache Topoloveanu clucer și Ion Bucșănescu biv vel sluger. (Cond. Valea Lungă, pag. 294).

---

[1] Doc. 307.
[2] Fiul medelnicerului Scarlat.
[3] Mama lui G. Gr. Cant.

DIVERSE

642. — 7002 (1494) Fevruarie 16. — Vlad Voevod fiul lui Vlad Voevod dă poruncă „dregătorului din casa domniei mele" jupân Vladul spătar și fratelui său Frecea cu fiii lor și unchiului lor Gorga cu fiica sa Stana și cu fii ei, ca să le fie în Bădeni [1] veri câtă va fi partea lui Gorga, pentru că a venit Gorga la domnie de a înfrățit pe nepoții săi Vlad spătar și Frecea și pe fiică-sa Stana peste a sa moșie câtă o are în Bădeni, ca să fie frați nedespărțiți în viața lor. Însă până va fi Gorga în viață, singur el să stăpânească această moșie, iar după moartea lui Gorga să fie stăpâni Vlad spătar și frate-său Frecea peste jumătate din această moșie, iar Stana fiica lui Gorga să fie stăpână singură pe cealaltă jumătate „și domniei mele au dat un cal". Divan: Drăghici vel vornic, Cristian biv vornic (Buzescu) Staico log., Teodor vist., Danciu comis, Stroe spătar, Dumitru pah., Albu stolnic, Radu stratornic. Scris în București. Pergament slavon. Pecetea căzută. Fără semnătura domnească. Trad. Pessiacov 1873. (No. 2 cond. Băleni.).

643. — Fără dată (probabil 1529) Moise Voevod lui Dobrotă, lui Tatul și lui Bane, să le fie a treia parte din Bălării și parte în Dibăcești, fiind-că le-au cumpărat în zilele lui Basarab Voevod și lui Radu Voevod care s'a pierdut la Râmnic [2]. Divan: Drăghici biv vornic din Mărgineni, Neagoe vel vornic, Tudor vel log., Dragomir vistier, Radu spătar, Staico pah., Drăghici comis., Badea stolnic, Radu vel post., Mălai portar. Scris în Târgoviște (Trad. de Vasile N. Nenovici, 26 Nov. 1828).

644. — 7056 (1548) Aprilie 2. — Mircea Voevod, fiul lui Radu Voevod dă poruncă slugilor Neagu din Pintești și Șerban cu frate-său Petcan și Neagul cu frate-său Bogdan, să le fie moșie partea Gherghinei, de la Rovina lui Micul până la Colintina, cumpărată cu 1500 aspri. Și iar au mai cumpărat Stroe din Giulești cu frații săi moșie toată partea lui Giulea de la Rovina lui Micul cu 330 aspri. Divan: Stan vel ban, Vintilă vel vornic, Radu vel log., Stoica vel stolnic, Crăciun vel pah., Drăghici vel vist., Oprea vel spătar, Radu vel comis, Drăghici vel post. Scris în București. Pergament slav. Pecetea căzută. Fără semnătură domnească. Trad. Doicescu, 1898.

645. — 7076 (1568) Aug. 13. — Alexandru Voevod, fiul Mircii, nepot Mihnii, lui Albul și Armancăi și lui Boba să le fie moșie la Căminești [3], pentru că le-a fost veche

[1] Se complectează științele din Grecianu, Genealogii, despre Bădeni. Actele moșiei Bădeni cu trupul Zorească, la Arhiva Stat. Episc. Buzău, pachet 16.—Cf. doc. 647, 665.

[2] Cf. doc. 509.

[3] Cf. doc. 524

şi dreaptă. Apoi au avut pâră înaintea răpos. Mircea Voevod cu oare-care soră vitregă anume Raina care zicea că a avut şi ea moşie de avalma cu ei. Domnul adevereşte că Raina e soră vitregă şi n'are nici o parte cu ei. Divan: Dobromir vel ban, Dragomir vel vornic, Radu vel log., Badea vist., Stan spătar, Vlad comis, Ivaşco stolnic, Gonţea pah., Staico vel post. Pergam. slav. Pecete de hârtie (fără corb). Trad. Doicescu 1898.

646. — 7081 (1573) Iunie 7. — Alexandru Voevod, fiul Mircii, fiul Mihnei, lui Bisorca să-i fie ocină în Stănceştii [1] lui Neagoe, în dealul Bobului, pentru că Bisorca o are de la Ioan cu aspri 700. Divan: Dragomir vel vornic, Ivaşco vel log.. Stan spătar, Mitrea comis, Gonţea pah., Dimitrie vistier, Stoichiţa post. — Pergament slav. Pecete căzută. Trad. Doicescu.

647. 7084 (1576) Iunie 21. — Alexandru Voevod fiul Mircii Voevod, dă poruncă jupânului Mihnea Vistier să-i fie moşie la Bădeni, Futeşti, Leonteşti, Si biciul şi Nişcoveni [2], pentru că este veche şi dreaptă moşie părintească; şi iar să-i fie partea fratelui lui, Radu spătar, pentru că s'a înfăţişat însuşi Radu spătar înaintea răpos. Voevod Radu cel frumos şi au înfrăţit pe fratele său Mihnea vistier şi cu fiii lui, peste tot avutul său, pentru ca dacă după Radu spătar nu va rămânea nici fiu nici fiică, avutul să fie al lui Mihnea vistier, iar fratele său Vlad comis nici un amestec să n'aibă. Si iar să fie jupânului Mihnea vistier [3] satele şi cu ţiganii fratelui său Vlad comis pentru că şi Vlad a înfrăţit înaintea răpos. Radu Voevod pe frate-său Mihnea şi pe fiii lui, că dacă Vlad comis ar muri fără urmaşi tot avutul să fie al lui Mihnea, iar Radu spătar amestec să n'aibă. Iar de nu va rămânea din Mihnea vistier nici fiu nici fiică, avutul să fie al lui Radu spătar şi al lui Vlad comis. Iar de nu vor avea copii nici unul din cei trei fraţi, avutul să fie al surorilor lor, Anca, Hrisana, Voica şi Stanca. Divan: Dragomir biv vel vornic, Ivaşco vel vornic, Neagoe vel log., Stan spatar, Mitrea vistier, Brat comis, Gonţea pah., Badea stolnic, Stoica vel post. Scrie Stan log. din Scheiu Austriei. — Original slav. hârtie. Pecete fără corb, cu arborele desrădăcinat. — Trad. Doicescu.

648. — 7086 (1578) — Mihnea Voevod fiul lui Alexandru, jupânesei Caplea şi jupânesei Neaşcăi să le fie ocină în Deduleşti [4] partea Barbului toată pentru că a fost bătrână şi dreapta ocină de demult. Apoi ele s'au pârât cu Barbu înaintea răpos. Alexandru Voevod că ele au dat Barbului 50500 aspri când au căzut la vreme de nevoe iar Barbu zicând că el nu ştie de acei bani. Alexandru Vodă a judecat că înt'adevăr Barbu şi-a pus partea din Deduleşti pentru acei aspri şi neavând cu ce plăti şi-a dat acea ocină. Acum domnia dă lui Barbu 12 boeri să jure dacă a luat ori nu acei bani „iar apoi Barbul nu şi'a putut găsi 12 boeri ca să jure şi a rămas

---

[1] Cf. doc. 191, 649.

[2] Acte ale moşiei Nişcoveanca, la Arhiva Stat. Episc. Buzău, pachel 22. — Pentru Sibiciu, doc. 497, 508.

[3] Din Bădeni cf. doc. 665.

[4] Cf. doc. 676. 678. Barbu e din Târbăceni şi Măneşti.

„atunci la mare nevoe înaintea divanului". Divan: Mitrea vel vornic, Miroslav vel log., Dumitru spătar, Constantin vistier, Gonţea pah., Stoichiţa post. Scrie Nan în Bucureşti. Copie veche sub No, 98 în cond. Băleni.

649. — 7089 (1593 Ian. 9. — Mihnea Voevod, a toată Ţara Ungro-Vlahiei, fiul lui Alexandru Voevod dă poruncă Stoichii şi fiului său Mihail, să le fie moşie în Călineşti, [1] din partea Grozei a treia parte, pentru că au cumpărat-o de la Grozea din Călineşti pe 1500 aspri gata. Şi iar au cumpărat Stoica şi fiul său Mihail moşie la Călineşti din partea lui Toader a patra parte cu 800 aspri. Şi iar au cumpărat în Călineşti din partea lui Codrea a patra parte, drept 1400 aspri. Divan: Dumitru vel vornic, Ioan vel log., Dumitru spătar, Constantin vistier, Radu comis, Harvat stolnic. Gonţea pah., Danciul vel post., ispravnic Ioan vel log. Scrie Boldea în minunata cetate ce-i zice Bucureşti. — Pergam. slav. Pecete de hârtie.

650. — 7089 (1581) Mai 29. — Mihnea Voevod fiul lui Alexandru Voevod, către Voica din Niculeşti să-i fie moşie în Baraci partea Radului din Băbeni (?), pentru că a fost cumpărată de la acesta drept 1600 aspri gata. Divan: Mitrea vel vornic, Ivan vel log., Dumitru spătar, Constantin vistier, Radu comis, Harvat stolnic, Gonţea pah., Danciu vel post. Scrie Muşat grămăticul în Bucureşti. Pergament slavon. Pecete căzută. Fără semnătură domnească. Trad. Pessiacov 1873. (No. 5 cond. Baleni).

651. — 7091 (1582) Dec. 16. — Mihnea Voevod sin Alexandru Voevod, dă poruncă lui Tatu post. ot Lazuri să-i fie ocină în Bărbuleţi partea lui Danciul şi a fratelui său Oprea pentru că a fost de mult dreaptă şi bătrână a acestora, şi când au vândut ei această ocină lui Tatu post. au dat şi un rumân care a fost din Pucheni. Apoi Tatul şi fratele său Pârvu au stăpânit acele ocine şi pe acel rumân, iar apoi Danciu şi Oprea s'au sculat să întoarcă aspri şi să ia moşiile şi rumânul înapoi, zicând că au vândut de nevoe şi fără de preţ. Tatul şi Pârvan vin în divan la Târgovişte şi domnul le dă dreptate. Divan: Ivaşco vel vornic, Lăudat vel log., Dumitru spătar, Constantin vistier, Radu comis, Danciu stolnic, Gonţea pah., Manea vel post. Sris în Bucureşti. — Pergament slav. Pecete de hârtie ca la No. precedent. Trad. Doicescu.

652. — 7099 (1590) Dec. 1. Mihnea Voevod fiul marelui şi prea bunului Alexandru Voevod, lui Dan şi fratelui său popa Radu ca să le fie moşie la Teleşti, toată partea lui Stroe câtă se va alege pentru că au cumpărat-o de la Stroe drept aspri gata 500, şi au plătit Dan şi popa Radul birurile pentru Stroe cu 1000 aspri gata. Şi iar au cumpărat partea de moşie a lui Voicu drept 800 aspri gata; şi de la Dumitru partea lui de moşie drept 800 aspri şi o silişte de casă drept 400 aspri. Divan ca la No. 653. Trad. veche de pe originalul slavon (care lipseşte) de Lupu dascălu de la şcoala domnească din Bucureşti.

653. — 7099 (159.) Dec. 30. Mihnea Voevod fiul lui Alexandru Voevod, lui Dan şi fratelui său popa Radul, să le fie moşie la Teleşti, partea lui Stroe, şi în

---

[1] Cf. doc. 191.

Fărcăşeşti partea lui Dan din Teleşti. Divan: Mitrea vel vornic, Pârvu vel log., Pătru spătar, Mihai stolnic, Andrei vistier, Radu comis, Vlad pah., Gheorghe vel post. Scrie Vasile Mladiac în Buc. — Pergam. slav. Pecete hârtie. Trad. Doicescu 1898.

654. — 7109 (1601) Aprilie 25. — Simeon Moghilă Voevod lui Doha şi fratelui său Vladul din Bărbuleşti să le fie moşie în Chichineţi toată partea Bratului şi a lui Stoian şi a fratelui său Radu şi jumătate din partea lui Oprea şi toată partea lui Gradislav şi din partea Dediului jumătate, însă toată parte soţiei sale Neacşa, şi partea Gâţei şi a fratelui său, şi toată partea lui Coman, moşii de moştenire de la moşii acestora. Apoi s'a omorât un om pe această moşie, pentru care Mihai Vodă a luat o dușugubină de la Doha şi de la Vladul din Bărbuleşti de vreme ce n'au avut altceva nimic a lua de la stăpânii moşiei, fiind că aceşti oameni care au avut moşia de moştenire au fost săraci, numai cu capetele lor, şi şez în satul Şopoteni. Apoi au dat şi dânşii (moşia) dinaintea lui Mihai Vodă, ca să fie lui Doha şi Vladului de moştenire, însă hotarul din apa Buzăului până în Gorganul de la Grind. Şi iar au cumpărat Doha şi Vladul moşie în Bărbuleşti, partea lui Vlad Negeacul din Licicătiani, drept 300 aspri; jumătate din partea lui Stoica, însă toată partea din sat a soţiei sale Voica, de la nepoţii ei Drăgan şi Crăciun drept 200 aspri; jumătate din partea lui Stan din Săpăteni drept 800 aspri; toată partea lui Gradislav din Grădislăveni şi din Săpăteni drept 1400 aspri; partea lui Drăguşi şi a lui Radu şi a lui Ion din Licicăteni toată partea lor din Bălicească şi din Malcomească, ori cât se va alege, drept 2700 aspri şi un cal bun. Divan: Dumitru cel vornic, Dan vel log., Pană vel vist., Ianache spătar, Ştefan comis, Preda stolnic, Gherghina pah., Ianache Chiriţă vel post. Scris de Marco log. în Târgovişte după spusa lui Dan vtori log. Pergament slavon. Pecete hârtie. Trad. Pesiacov 1873 (No. cond. Băleni).

655. — 7112 (1603) Dec. 20. — Radu Voevod nepotul lui Basarab Voevod, lui Tatu post. de la Lazuri să-i fie moşie la Bărbuleţi toată partea surorii sale Stancăi şi a soţului ei Calotă, pentru că a fost această ocină a ei de zestre de la părinţi, iar când i-a fost ei această moşie de vânzare jupân Tatu post. a cumpărat-o, dându-i ei doi cai buni şi aspri 3000. Şi a mai cumpărat Tatul în Bărbuleşti partea lui Stan Tabranov şi a soţiei lui, Stanca. Şi iar a cumpărat Tatu moşie în Bărbuleşti de la Voicul fiul lui popa Bratul care iarăşi s'a stăpânit de fratele lui Tatu post. anume Bădiaca. Şi iar a cumpărat Tatu moşie în Bărbuleşti partea Mirei, iar un Dragotă ginere al Mirei, furându-i lui Tatu o vacă, Tatu l-a iertat de gloabă, iar Dragotă s'a vândut vecin. Şi iar a cumpărat Tatu moşie la Răzvad partea Gherghinei, cu trei vecini anume Ioan, Matei şi Pârvu şi a dat Tatu lui Ioan 6000 aspri, iar când Ioan şi-a vândut moşiile, a întrebat pe jupâneasa Borcii log. [1] şi pe Avram fiul Borcei şi pe Preda pah. [2] şi au zis aceştia că n'au trebuinţă şi deci a cumpărat Tatul post. Şi iar a cumpărat Tatul moşie la Sturzeni cu vecinii toţi, de la Hrizan şi de la fratele

---

[1] din Bucşani.

[2] Fiul lui Calotă banul ot Bozieni. V. pag. 36 n. 1.

lui, Manea. Şi iar a cumpărat la Sturzeni de la jupânița lui Sinpopov anume Ana şi de la fiul ei Stan. Şi a cumpărat aceste moşii din timpul lui Mihai Vodă, după fuga lui Sinan paşa, dar a perdut sineturile. Divan: Preda (Buzescu) vel ban, Cernica (Ştirbei) vel vornic, Stoica (Rioşanu) vel log., Leca (Rudeanu) vel spătar, Giurgiu vel comis, Miroslav biv log., Nica vel vistier, Leca vel post. Scrie Ioan bătrânul, log., în Târgovişte. — Pergam. slav. Pecete hârtie. Trad. Doicescu.

656. — 7116 (1607) Sept. 20. — Radu Voevod nepotul răpos. Basarab Voevod către „sluga domniei mele" Moţoc log. şi jupâneasa lui Ioana şi nepotului lor Pârvul fiul lui Ştefan log. să le fie moşie în Bărbuleşti, părintească şi de cumpărătoare, şi la Ueşti de sus şi de jos cât a cumpărat Ştefan log., şi la Dedilov cumpărată de Ştefan log. de la Petru vel spătar şi de la Oprea log. din Rătivoeşti, şi partea jupânesei Vlădaei de zestre şi a surorei salea Calea. Şi iar a cumpărat Ştefan log. moşie la Pietri, partea lui Petru vel spătar şi a Oprii log. Iar după moartea lui Ştefan log., jupâneasa Ioana sora lui Ştefan log. şi soţie lui Moţoc log., s'a învoit cu Pârvul fiul lui Ştefan log. şi au înfrăţit Pârvul pe mătuşă-sa Ioana şi pe soţul ei Moţoc peste toate acele moşii şi sate şi ţigani părinteşti şi de cumpărătoare şi ei la rândul lor au înfrăţit pe nepotul lor Pârvul peste toată averea lor şi Moţoc cu Ioana au mai dăruit pe nepotul lor Pârvu cu 2000 aspri gata, cu un caftan de 5000 aspri şi cu o dulamă de peste 2000 aspri fiind că l'au luat pe Pârvu din mica copilărie în casa lor de l'au hrănit, crescut şi miluit. Şi aşa s'a alcătuit înfrăţirea inaintea domniei mele ca cel ce va rămâne cel din urmă în viaţă să stăpânească toată averea celui răposat. Urmează formula blestemului. Divan: Radu clucer Buzescu, Preda (Buzescu) vel ban, Cernica (Ştirbei) vel vornic, Stoica (Rioşanu) vel log., Mârze vel spătar, Nica vel vistier, Grigore comis, Bărcan (Bucşanu) stolnic, Stanciu pah., Leca vel post. Scrie Nestor log. în Târgovişte. — Pergament slav. Pecete hârtie. Trad. Doicescu.

657. — 7118 (1610) Mai 5. — Radu Voevod nepotul răpos. Basarab Voevod, lui Stoica din Mileşti să-i fie moşie în Mileşti însă 8 părţi cumpărate de la Coicu pe 906 aspri gata şi alte 10 părţi cumpărate de la Coicu pe 1500 aspri, din apa Ialomiţei până la Geamăna, însă din zilele răpos. Alexandru Voevod, însă a perdut Stoica cartea domnească, cum au mărturisit şi oameni buni din Mileşti. Divan: Cernica (Ştirbei) vel vornic, Lupul vel log., Nica vel vistier, Mârzea vel spătar, Bărcan (Bucşanu) vel stolnic, Costea vel comis, Stanciu vel pah., Leca vel post. Scrie Ştefan în Târgovişte. — Perg. slav. Trad. Doicescu 1898 şi alta de Stoica Nicolaescu 31 Martie 1902.

658.—7121 (1613) Ian. 15.— Radu Voevod fiul Mihnii Voevod „slugei domniei-mele" Pârvului log. de la Lazuri, ca să-i fie ocină în Tătarul pe apa Dâmboviţei partea lui Stan log. cel bătrân, încă şi din Gemenile[1], pentru că această ocină fost-

[1] Cf. doc. 281. 695.

au cumpărat de la Stan cel Bătrân din Gemenile, iar mai nainte vreme au fost dat Stan log. această moşie zestre unei fete a lui, Stanca, şi altei fete, Muşa, iar apoi Stanca cu bărbatul ei Radu şi Muşa cu bărbatul ei Belcea au făcut vânzătoare moşia Tătarul şi le-au răscumpărat Pârvu log. ot Lazuri, pentru că mai dinainte vreme cumpărase moşie între aceste sate, partea de la Negre post. fratele lui Stan log. Pe urmă Pârvu feciorul lui Stan log. şi cu Ioan, ei încă fiind tot din acel neam, ei au întors banii pe partea lui Negre post. zicând că sunt mai volnici să ţie ei această parte. Iar Pârvu log. din Lazuri aşa a stăpânit partea de la Stanca şi de la Muşa din Tătarul. Şi era atunci Ivan cel bătrân judecător în Târgovişte în zilele Radului Voevod Serban leat 7110 (1602) când s'au vândut aceste moşii. Şi iar a cumpărat Pârvu log. trei ţigani cari au fost ai jupânesei Stanca nepoata banului Drăguşin şi soţia lui Dragomir. Divan: Tudor vel ban, Pană biv vel vistier, Vintilă vel vornic, Nica vel log., Dediu vel vistier, Cârstea vel spătar, Panait vel stolnic, Bratu vel comis, Lupu vel pah., Fota vel post. Scrie Stanov log. cel bătrân ot Săveşti.—Original slav. Pecete hârtie. Trad. Doicescu.

659. — 7123 (1615) Fevr. 16. — Radu Voevod fiul Mihnii, dă poruncă lui Tatul post. din Lazuri să-i fie moşie la Ciuceni din partea jupânesii Stancăi şi a log. Berivoe a 6-a parte, pentru că la moartea acestora moşia a rămas în mâinele Tatului post. Iar acum în zilele Radului Vodă s'a sculat jupâneasa Neagoslava din Tăbărăşti nepoata jupânesei Stancăi şi fiică de frate a lui Berivoe log. pârând pe Tatul post., zicând că ea este tot atât rudă cu Berivoe cât şi Tatul post., şi a rămas Tatul de judecată. După aceia Tatul post., a pârât pe jupânita Negoslava că ea şi-ar fi vândut partea de moşie pe care o stăpâneşte în Ciuceni. Şi iar să fie lui Tatul moşie în Rucăr din partea lui Berivoe, fiu de frate al jupânesei Negoslava jumătate. Şi iar s'a sculat jupâneasa Negoslava cu pâră asupra Tatului şi apoi a vândut moşia din Rucăr lui Tatul pe 8000 aspri. Şi toate aceste vânzări s'au făcut de bună voe şi cu ştirea tuturor megiaşilor. Divan: Ianache (Catargi) vel ban, Cârstea vel vornic, Vintilă vel log., Dediul vel vistier, Leca vel spătar (Rudeanu), Mihalache vel stolnic, Bratu vel comis, Lupu vel pah., Bernard vel post. Scrie Stan log. nepotul lui Stan log. din Târgovişte. Original slav. Pecete hârtie. Trad. Doicescu.

660. — 7124 (1616) Aprilie 3. — Radul Voevod fiul răpos. Mihnea Voevod, nepotul răpos. Alexandru Voevod dă poruncă acestor oameni din Oprişeşti anume Nenciul, Bogdan, Opriş, Voicu şi Dan cu fraţii şi fii lor, să le fie moşie la Cobia, cumpărată de la Tatul, Vlaicul, Lucaci şi Stan din Boureni. Să le fie şi moşie la Găeşti, cumpărată de la Ştefan şi de la Tatul cu hotarele din apa Răstoacei de la vadul Popii până în piscul Basarabilor şi până la locul cu papură şi de acolo pe Strâmba mare în sus Şi iar să le fie moşie la Cobia până în valea Mătăsarilor, cumpărată de la Stanciu din Mătăsari. Divan: Ianache (Catargi) vel ban, Gheorghe vel vornic, Vintilă vel log., Necula vel vist.. Mihnea vel spătar, Mihalache vel stolnic, Bratu vel comis, Lupul vel pah., Bernard vel post. Scrie Lepădat log. în Târgovişte. Perg. slav. Pecete hârtie, ruptă. Trad. A. Doicescu 1897.

661. — 7125 (1616) Dec. 8. — Alexandru Voevod sin Iliaș Voevod, jupânului Ghinei, să-i fie satul Dedulești de lângă Stănceşti, însă jumătate, și rumânii, fiind-că a fost mai nainte al Tatului post. și al fratelui său Pârvu de la Lazuri și al Stoichii vtori vornic ginerele Dragului de la Bârseşti și al jupânului Pădure stolnic de la Săcueni. Apoi de a lor bună voe au dat această jumătate din Deduleşti jupânului Ghinei pentru 12000 aspri încă din zilele Radului Mihnea Voevod. Iar acum în zilele lui Alexandru Voevod, Ghinea n'a vrut să mai ție, ci a dat Tatului post. acea moșie căci avea totdeauna gâlceavă cu Gheorghe căpitan care zicea că Mihai Voevod l'ar fi miluit pe dânsul cu acea moșie. Cercetând Alexandru Voevod, nu s'a aflat nici zapisul, nici cartea de milă a lui Gheorghe căpitan. S'au aflat numai zapisele Ghinei de cumpărătoare. Și s'a pârât a doua oară Gheorghe căpitan și a dat Alexandru Voevod boeri să meargă să vază ce a fost cu acest sat Deduleşti: pe Stoica biv vel log., Cernica vel vornic, Nica vel log., Mogoș vornic de la Căciulați, și le-a mai dat patru boeri mari ca să aleagă și să descopere adevărul: pe Mogoș vornicul, Stoica log. din Tărbăceni, Buta [1] și Stepan. Și a rămas Gheorghe căpitan de judecată. Divan ca în doc No. 662.

662. — 7125 (1617) Ian. 16. — Alexandru Voevod fiul lui Iliaș Voevod dă poruncă lui Ivașco biv vel armaș (Băleanu) [2] să-i fie moșie în Mihăești din tot satul a 6-a parte cu vecinii Dumitru dărăbantul și Ștefu1, pentru că această moșie a fost din moși, strămoși ai lui Ivașco armaș (Băleanu), încă și de la părintele lui, pe care au fost stăpânit-o Paraschiva post. și fratele său Tudoran și Radul fii lui Radul [3] post. din Boleasca, încă de la întâiul moș al lui Ivașco biv vel armaș. După aceasta, când a fost Ivașco în pribegie la Moldova în timpul lui Radu Voevod, oare-cari megiași din Mihăești împreună cu acei doi vecini au răscumpărat acea moșie și cu acei doi vecini de către Paraschiva post. și frații lui cu 12.000 aspri și cu 80 vedre de vin. Acum au venit Ivașco cu pâră la domnie nevoind să intre alții în averea lui părintească și a hotărât domnul ca Ivașco să întoarcă acelor cumpărători cei 12.000 aspri și cele 80 vedre socotite vadra pe 2 costande. Divan: Dumitru vel ban, Cârstea vel vornic, Nica vel log., Steriano vel vistier, Păruș vel spătar, Gorgan vel stolnic, Grigore vel comis, Mârzea vel pah., Iano vel post. Scrie Stanciu Olănescu în Târgoviște. Original slav hârtie. Pecete hârtie. Trad. Doicescu.

663. — 7125 (1617) Fevr. 20. — Alexandru Voevod fiul lui Iliaș Voevod, dă poruncă satului Zvorca mare și moșneniior de acolo anume Barul și Hamza și Vladul și Manea și Stan și Paia și Dobre și Staicea, să le fie toată moșia lor și hotarul să se știe de către Maritin și Amărăști și Fântânele și Vlădila, pe care acest sat Zvorca mare l'au plătit cu un buhai și 90 vaci, fiind-că este a lor veche și dreaptă moșie încă din zilele vechilor domni de mai nainte. Iar în zilele lui Mihail Voevod, au fost multe năpăști și biruri asupra satului lor ce i-au silit să se facă

---

[1] Probabil Bunea. Cf. doc. 304.

[2] Cf. doc. 103.

[3] Exact, Iano (Grecianu, Genealogii III 41).

vecini şi i-a luat Mihai Vodă şi i-a stăpânit. Iar în timpul lui Radu Voevod fiul lui Mihnea Voevod, moşnenii din Zvorca s'au jăluit că Mihai Voevod i-a luat vecini fără să le dea măcar nici un ban pentru năpăstile şi birurile ce a aruncat asupră-le, şi Radu Vodă i-a slobozit de vecinie. Iar acum au venit înaintea domnului moşnenii cu cartea Radului Voevod de iertare şi de slobozenie. Domnul confirmă. Urmează formula blestemului. Divan ca la No. 662. Original slav. hârtie. Pecete hârtie. Trad. Doicescu.

664. — 7126 (1618) Martie 26. — Alexandru Voevod sin Iliaş Voevod, jupânesei Voicăi, să-i fie casă în Târgovişte, care a fost cumpărată de soţul ei Nan log. După moartea acestuia Voica a avut pâră cu Vlad şi cu Borcea ginerii lui Nan log. Voica fusese a doua soţie a lui Nan. Mai întăreşte domnul lui Stan log. feciorul Voicăi şi fecior vitreg al lui Nan, un ţigan. Divan: Dumitru vel ban, Vintilă vel vornic, Nica vel log, Stoica vel vistier, Păruş vel spătar, Gorgan vel stolnic, Lamba vel comis, Mârzea pah., Iano vel post. Original slav. Trad. Doicescu.

665. — 7127 (1619) Fevr. 6. — Gavriil Moghilă Voevod jupâniţei Mariei fiica lui Badea fiul lui Mihnea pârcălab din Bădeni, să-i fie satul şi cu ţiganii veri cât se va alege din părţile moşului său Mihnea pârcălabul şi să le stăpânească jumătate. A venit Maria înaintea domnului cu mătuşa ei Stana fiica lui Mihnea pârcălab. Răpos. Alexandru Voevod a adeverit că Mihnea pârcălab a avut trei fii: Udrişte, Badea şi Preda şi două fiice Caplea şi Stanca[1], şi fii au murit fără copii, numai de la Badea post. a rămas acea fiică Maria. Şi aşa a judecat domnul că e drept să fie înzestrată Maria de către Caplea şi de către Stana fiind că este Maria fiică din fiu şi aşa este volnică asupra părţilor moşului ei, iar Caplea şi Stana fiind fiice, sunt şi ele volnice a stăpâni părţile averei mamei lor. Şi aşa a întocmit domnul că până ce va fi în viaţă jupâneasa Neaga a lui Mihnea pârcălab, ea şi cu fetele ei Caplea şi Stana să stăpânească din toată averea două părţi, iar nepoata lor Maria o a treia parte, iar după moartea jupânesei Neaga toată averea să se împartă în două, din care Caplea şi Stana să stăpânească amândouă o parte pentru că sunt fiice, iar Maria singură să stăpânească cealaltă parte pentru că este fiică din fiu. Şi au rămas Stana şi Caplea de lege înaintea răpos. Alexandru Voevod bătrânul la leat 7078 (1570). Tot aşa judecă domnul şi acum. Divan: Enache (Cătargi) vel ban Craiovei, Ivaşco (Băleanu) vel vornic, Papa vel log., Misermec vel vist., Mihai vel spătar, Mihalache vel stolnic, Grigore vel comis, Vlad vel pah., Nicola vel post., Scrie Stan log. în Târgovişte. Orig. perg. slav. Pecete hârtie. Trad. Doicescu.

666. — 7128 (1619) Nov. 26.—Gavril Moghilă Voevod către femeia Dieva fiica Radului din Tălăpieşti ca să-i fie moşie în Tălăpieşti, însă din partea tatălui ei a patra parte; şi iar să-i fie moşie în Drângeşti a patra parte din partea tatălui ei; şi din Jigorani iar a patra parte din partea tatălui ei; şi din Poiana Straşnei iar a patra parte; pentru că aceste moşii au fost bătrâne şi drepte de moştenire ale ta-

[1] Cf. Grecianu, I. Bădeni Cf. doc. 642. 647.

tălui ei Radu care i le-a dat de zestre încă din zilele lui Mihai Voevod. Acum Dieva a avut prigonire cu fraţii ei Ţalapie şi Vladul fiul lui Tudor, cari au pârât că Radu n'a dat nimic fiicii sale Dieva, dar au rămas de lege „şi au eşit dânşii din divanul „meu cu mare ruşine ca nişte câini". Divan: Enache (Catargi) vel ban Craiovei, Ivaşco (Băleanu) vel vornic, Papa vel log., Stoica vist., Miho (Racotă) spătar, Mihalache stolnic, Vlad pah., Scrie Neagoe log. în Târgovişte. Pergament slav. Pecete hârtie. Fără semnătură. Trad. Pesiacov 1873. (No. 16 cond. Băleni.).

667. — 7128 (1620) Iunie 23.—Gavril Moghilă Voevod, fiul răpos. Simeon Moghilă Voevod, jupânului Ivaşco vel vornic (Băleanu), ca să-i fie moşie la Hoşt, partea nepotului său Mihail armaşul[1] şi a fiului său Preda, cu vecinii anume.... Iar acum Mihail armaş şi fiul său Preda au venit în divan şi au arătat că au vândut moşia cu vecinii lui Ivaşco vel vornic pe un cal bun şi a citit domnul şi zapisul iscălit de martorii Papa vel log., Dumitraşco vel clucer, Vladul vel pah., Grigorie comis, Tudor vel sluger, Paraschiva vtori log., Enache vel portar, Vasile vel armaş, Ghica aga, Sima star., Conda portar, Ghioca clucer, Iane post. ot Dâlgopoli, Nica Răul ot Căpreni.

Divan: Enache (Catargi) vel ban, Papa vel log., Fiera vel vist., Miho (Racotă) vel spătar, Mihalache vel stolnic, Buzinca comis, Vlad pah., scrie Idoxie din Târgovişte. Orig. slav. hârtie. Pecete hârtie. Trad. Doicescu.

668. — 7128 (1620) Iulie 15. — Gavril Moghilă Voevod fiul răpos. Simeon Voevod, din mila lui D-zeu domnind şi stăpânind toată Ţara Românească, încă şi părţilor de peste munţi Amlaş şi Făgăraş herţeg, dă hrisov boerului Paraschiv vtori log., ca să ţie satele din Vâlcea: Turceşti, Berbeşti, cumpărate de la răpos. Preda Buzescu biv vel ban, în zilele răpos. Mihail Voevod leat 7104 (1596). Iar după moartea lui Preda Buzescu, în zilele Radului Voevod fiul Mihnii Voevod, leat 7120 (1612) jupăniţa Catalina băneasa şi fiica ei Maria jupaniţa lui Teodosie spătarul (Corbeanu), fiind la strâmtoare şi nevoe pentru datoriile lui Preda banul, au vândut aceste sate lui Paraschiv, Turceştii pe 40.000 asprii, Berbeştii pe 36.000. Şi iar să fie lui Paraschiv satul Polovragii jumătate, cumpărat de la Hamza banul din Pârâiani şi de la feciorii lui anume Stanciu şi Danciu pe 30.000 aspri. Şi iar să fie lui Paraschiv în Vlaşca Drăghineştii jumatate, pentru că acest sat ei au fost cneji cu moşiile lor, iar în zilele lui Mihail Voevod acesta i-a silit de le-a luat moşiile cu puterea şi i-a făcut vecini fără de voe. Şi când a fost în zilele răpos. părintelui actualului domn, satul Drăghineşti s'a răscumpărat de vecinie şi deci a răscumpărat Paraschiv, log. jumătate. Şi iar să-i fie lui Paraschiv Vlăşenul jumătate, cumpărătoare de la Badea feciorul lui Darea din Bracea. Şi iar să-i fie din Ciungeasca a patra parte. Şi iar să-i fie nişte ţigani anume . . . . . cumpăraţi de la Pahomie şi fraţii lui, feciorii log. Botea din Mărăşti, şi alţi ţigani cumpăraţi de la Hamza banul din Pârâiani, de la Barbul şi fratele său Stan din Comiştani, de la Radu post. din Ceptu-roaia şi de la jupăniţa lui Calea, de la Mehedinţi log. din Frâncesti, de la Matei pah.

[1] Ot Băleni şi Bădeni. Cf. doc. 110 nota.

din Brâncoveni, de la jupâniţa Mara şi de la fiul ei Dumitraşco din Ţânţăreni, de la Nan şi de la frate-său Hrizan post. din Bărbăteşti. Urmează formula blestemului. Divan: Enache (Catargi) vel ban, Ivaşco (Băleanu) vel vornic, Papa vel log.. Fierea vel vist., Miho (Racotă) vel spătar, Mihalache stolnic, Buzinca comis, Vladul pah. Scris în Târgovişte. Orig. slav. fără pecete. Trad. Stoica Nicolaescu, 31 Martie 1902.

669. — 7132 (1623) Sept. 3. — Alexandru Voevod fiul lui Radu Voevod, către Bunea log. (Grădişteanu), sin Vâlcul log. ot Fiancă[1] să-i fie nişte rumâni din sat din Gabrovo partea Oancei log., anume . . . . , ce i-a cumpărat Vâlcul log. tatăl Bunei, de la jupâneasa Maria fata lui Dan vornicul şi de la bărbatul ei Hrizan post. din Bărbăteşti încă din zilele părintelui domnului actual, adică ale lui Radu Voevod, leat 7121 (1613) în domnia d'întâi, iar acum, după moartea Vâlcului log., aceşti rumâni au ridicat pâră la divan cu Bunea log. cum că nu sunt rumâni nici au fost de moşie din Gabrovo, ci au fost nişte oameni veniţi din altă parte în acel sat. Domnul însă a adeverit că au fost rumâni din Gabrovo şi cumpăraţi de Vâlcu log. Orig. român hârtie. Pecete imprimată în hârtia doc.

670. — 7132 (1623) Dec. 23. — Alexandru Voevod fiul lui Radu Voevod dă poruncă slugei Tatul post. să-i fie moşie in Bărbăteşti, partea jupânesei Negoslavei şi rumânii anume.... pentru că a fost cumpărată de Tatul încă din zilele lui Mihai Voevod de la Neagoslava, iar în zilele Radului Voevod Şerban, acei rumâni a Tatului post. au început a pârâ că nu sunt ei cumpărati de Tatul de la Neagoslava dar au rămas de judecată. Tatul post. are nepoată pe Neacşa. Divan: Papa vel vornic, Aslan vel log., Mihalache vel vistier, Bratu vel comis, Vartolomei (Minetti) vel stolnic, Gheorghe vel pah., Dumitrache vel post. Orig. slav. hârtie. Pecete hârtie Trad. Doicescu 1898.

671. — 7135 (1627) Ian. 15. — Stoica feciorul Pârvului log. de Lazuri dă zapis unchiului său Pârvului log. ot Juguri că i-a vândut un român anume Stroe di Gemenile cu delniţa lui şi cu altă parte de ocină cât va fi nevândută, fără rumânul ce au vândut vornicului Hrizei anume Stroe şi cu delniţa lui. Martori: din Câmpulung popa Baciu, din Juguri Manea stolnic, din Lazuri Preda post. fratele Stoicăi post., din Cotenești Vladul.

672. — 7136 (1628) Iunie 5. — Alexandru Voevod fiul lui Iliaş Voevod lui jupân Antonie[2] cămărașul să-i fie satul Căldărești, Buzău, partea lui Voicu log. cu rumânii anume..... şi moşie la Futuţi partea Paraschivei toată, care moşie a avut-o Voicu log, de cumpărătoare. Şi iar să-i fie lui Antonie satul Stoenești[3] cu rumânii şi un vad de moară la Mănești cumpărate de la Ghedeon fiul lui Voicu log. din Ciorăşti înaintea răpos. Radu Voevod. In zapisele de cumpărătoare erau semnaţi Paraschiva fost vtori log., Muşat clucer, Anghel log., Cernat log., şi din Potoceni Radul

---

[1] Cf. doc. 675.

[2] Viitorul Antonie Vodă din Popești.

[3] Diferit, pare, de Stoenești din doc. 714.

post. sin Detco clucer. Cartea lui Radu Voevod sin Mihnea Voevod pentru aceste sate şi rumânii era din anul 7131 (1623) Divan: Papa vel vornic., Hriza vel log., Dumitraşco vel vistier, Gorgan vel spătar, Dumitrache vel stolnic, Ramandi vel comis, Diamandi vel pah., Condilo vel post, Scrie Lepădat log. în Bucureşti.

673. — 7136 (1628) Iunie 10. — Alexandru Voevod fiul lui Iliaş Voevod dă poruncă jupânesei Simei stolnicesei, nepoata de soră a jupânesei Tomanei ca să-i fie satul Voinigeşti [1] din Gorj pentru că a fost de baştină al jupânesei Neacşăi călugăriţei din Drăgoeşti. Apoi în zilele răpos. Alexandru Voevod, jupân Dobromir vel ban a cumpărat acest sat de la jnpâneasa Neacşa şi de la nepotul ei Radu Bidiviu drept 60.000 asprii gata, însă pe banii jupânesei Tomanei ce ia avut zestre de la părinţii ei. După aceia Dobromir banul aşa a lăsat cu limba sa la moarte încă de când a fost el viu în viaţa lui, să fie tot satul Voiniceşti a jupânesei lui, mătuşa jupânesei Simei stolnicesei. Şi a văzut domnul cartea Mihni Voevod de cumpărătoare pe satul Voiniceşti de la 7091 (1583). Apoi iar în zilele Mihnei Vodă, după moartea lui Dobromir banul, Buzeştii Radu clucer, Preda banul şi Stroe stolnic au ridicat pâră înaintea domnului ca să ia acel sat de la jupâneasa Tomana zicând că a fost al lor de baştină, iar domnul a adeverit că n'au avut Buzeştii nici o treaba şi au rămas Buzeştii de lege cu cartea din anul 7095 şi de atunci tot a stăpânit Sima. Acum în a doua domnie a domnului în Ţara Românească, a avut pârâ Sima stolniceasa, după moartea jupânesii Tomanei cu Radu post, feciorul Radului clucer Buzescu. Radu post. â zis că satul Voiniceşti este al lui de baştină. Sima scoate cartea răpos. Mihai Voevod şi zapisul de la mama mătuşii ei Tomanei de dăruire din 7094 (1586). Şi a mărturisit şi Radu post. în divan şi a rămas de lege. Iar de va scoate Radu post. vre-odată nişcari-va cărţi pe satul Voiniceşti, să nu se crează ci să rămâe mincinoase căci nici o carte la divan n'au arătat, Divan: Papa vel vornic, Hriza vel log., Dumistrăşco vel vistier, Aslan vel spătar, Dumitrache vel stolnic, Ramandi vel comis, Diamandi vel pah., Condilo vel post. — Perg. slav. Pecete pe hârtie. Trad. Doicescu 1897.

674. — 7139 (1630) Sept. 1. — Leon Voevod sin Ştefan Voevod, lui Dumitru Dudescu vtori vistier că să-i fie satul Sulari în Gorj. Aceştia au fost cneji, iar în zilele lui Alex. Voevod snă Iliaş Voevod s'au vândut vecini lui Dudescu cu zapise cu martori: Nicola biv vel vist., Hriza vel vornic, Papa biv vel log,, Ivaşco (Băleanu) biv vel vornic, Trufanda vist., Vlad vel log., Miho (Racota) vel. log, carele au fost atuncea spătar mare, Dumitraşco vel spătar carele au fost atuncea vel sluger, Stamati aga, Matei biv vel aga [2], Radu vtori comis din Desa, din Pade Stanciu post., din Brădeşti Barbul pah., din Măneşti Radul log., Dumitru log. za vistierie, Bunea (Grădişteanu) log., Paraschiva log., Şerban log., Dumitraşco post., Mihai clucer, din Bărbăteşti Dumitru log., din Topoloveni Tudor log., Borcea. Leon Vodă întăreşte.

---

[1] Cf. doc. 101. 736.

[2] Din Brâncoveni, viitorul Matei Vodă Basarab.

Divan: Hriza vel vornic, Miho (Racotă) vel log., Enache vel vist., Dumitrașco vel spătar, Mușat vel stolnic, Buzinca vel comis, Vasile vel pah., Alexandru vel post., ispravnic Miho vel log. Scrie Lepădat log. în Buc. (Orig. la Doamna Maria general Berendei. Trad. St. Nicolaescu. Dec. 1905).

675. — 7140 (1632) Aprilie 12. — Arhiepiscop și mitropolit chir Grigorie, Teofil Râmnic, Efrem Buzău, Partenie episcop, Daniil egumen ot Cozia, Vasile ot Bistrița și cu boerii întâi: Ivașco vornic, Grigorie comis, Vasile clucer, Mihalcea vornic, Sima log., Gheorghe..... i Danciul clucer, i Radu post. Năsturel, i Necula pah. ot Epurești, i Ghionea ot Brânceni, i Leca spătar ot Găvănești, dau carte jupânesei Maria și fiului ei Bunei log., să se știe că văzând jupânul Dumitru vornicul (din Mogoșești) boerinul jupânesei Maria, tatăl [1] Bunei log., că i se apropie vremea de pristavire, fost-a socotit și a venit în divanul cel mare de a mărturisit singur cum atâta căutare și atâta milă ce a avut de către jupâneasa Maria și de către fiul ei Bunea log. în 7 ani după ce i-a luat D-zeu vederea ochilor. El încă le-a dat din bucatele lui care le-a fost câștigat în tinerețea lui: cinci rumâni din sat din Nucșor, Mușcel, și pe Dumitru țiganul cu tot sălașul lui..... și moșia din hotarul Mogoșeștilor și cu via cea boerească ot Grădiște, care scrie și în zapisele Bunei log. cele de Grădiște, și o căruță cu 2 cai, fără 7 telegari cu leagănul ce au fost ai ei, și boi, oi, vaci, iape și stupii câți se vor alege. Iar după aceia început-au frații vornicului și nepoții. împreună și cu jupâneasa Mogăi nepoata jupânesei vornicului cea d'intâi și cu alte nepoate, aruncând cuvinte zicând cum ce a dat Dumitru vornicul jupânesei Mariei și Bunei log. nu le va fi cu pace, alții zicând cum au și datorie la vornicul Dumitru ca pentru să-l părăsească jupâneasa Maria și Bunea log. Iar după aceia auzind Dumitru vornicul acelea n'a vrut să lase ca să aibă jupâneasa Maria și Bunea log. vreme val după moartea lui și tocmeala lui să fie stricată, ci de cum a putut cu neputința lui și venit-a înaintea noastră la mitropolie și a sorocit pe toate rudele lui și pe rudele jupânesei cea d'intâi cum cine ce datorea la el și cine ce are a-și cere să vie până este el cu suflet și dinaintea noastră să le dea. Și a venit Ghiorma frate-său și cu Vasile nepotu-său și i-am întrebat noi toți cine are la Dumitru vornicul să-și ceară și ei singuri au mărturisit că n'au nimic a cere de la dânsul aici în urma lui de la jupâneasa Maria și de la Bunea log. Așijderea am întrebat pe Dumitru vornicul pentru rudele jupânesei cei d'intâi și a mărturisit el pentru acea jupânească că n'a luat nici o zestre nici cu nimic numai cu trupul, și a scos o carte a răpos. vlădică Luca cum că find acea jupânească vie au făcut tocmeală între ei ca cine va muri întâi să rămâe averea pe mâna celuilalt.

676. — 7142 (1633) Nov. 27. — Matei Voevod lui Chivul iuzbaș i Stan iuzbaș ot sud Prahova de lângă Târgșorul că le-a dăruit silištea Deduleștilor de lângă Târgșor cu toți rumânii, pentru că acest sat a fost domnesc mai înainte vreme, iar acum domnul s'a milostivit „pentru pomana domniei mele„. Divan: Radu Buzescu

---

[1] Vitreg. Cf. doc, 669.

vel ban, Ivașco (Băleanu) vel vornic, Radu Năsturel vel log., Grigorie vel vist, Teodosie (Rudeanu) vel spătar, Mihail vel stolnic, Buzinca vel comis, Vucina vel pah. Constantin (Cantacuzino) vel post. Scrie Dumitru log. în București. — Perg. slav' Pecete hârtie: Trad. veche.

677. — 7143 (1635) Mai 29. — Matei Basarab preotului popa Ștefan fiul lui popa Ștefan și fratelui său Șerbu din Tătulești ca să fie slobozi de către jupânița Călina și de către fii ei Badea pah., Stroe și Giurea și nici o bântuială pentru vecinie să nu aibă, pentru că au fost oameni slobozi umblând din sat în sat ca niște preoți iar acum Călina și fiul ei Badea pah. s'au pus asupră-le cu silnicie ca să le fie vecini. Domnul a dat lui popa Ștefan lege doi megiași cu răvașe domnești să jure că nu sunt vecini Badii pah. și au jurat. Și au rămas Călina cu fiul ei de lege în divan, iar popa Ștefan și Serbul vor lua un cal de la Badea pah. pe care acesta l-a luat cu silnicie. Divan: Hrizea vel ban, Ivașco vel vornic (Băleanu), Grigorie vel log., Dumitru (Dudescu) vel vist., Mihail vel spătar Coțofeanu, Vasile (Paindur) vel stolnic, Buzinca vel comis, Vucina vel pah., Constantin (Cantacuzino) vel post., ispravnic Pârvu log. scrie Soare log. din Brâncoveni. — Orig. slav. Pecete hârtie. Trad. Doicescu 1897.

678. — 7144 (1636) Iunie 19 [1]) Matei Voevod slugilor, Pădure pah. fiul lui Tatul post. de la Lazuri și lui Mihai și Stoicăi și Predei fii lui Pârvul fratele lui Tatu, să le fie moșie cu vecini în sat la Dedulești lângă Târgșor, Prahova, o jumătate de sat, pentru că este moșie despărțită și hotărnicită din partea domnească pe care a cumpărat-o Mihai Voevod delà Nastea cel bătrân, pentru că a fost cumpărată de bunică-sa jupâneasa Caplea și de soră-sa Neacșa de la Barbul cu 8500 aspri. Satul Dedulești a fost jumătate al boerului de la Lazuri Tatul și al fratelui său Pârvul, iar jumătate al lui Nasta (cel bătrân, tatăl Simei ce l-a chemat Neagul). In zilele lui Mihai Voevod, Nasta a vândut lui Mihai Voevod și s'a hotărnicit această parte de către cealaltă. Apoi în zilele lui Radu Voevod, Necula vistier și fratele său Vasile vistier, ei au cerut acea parte de moșie domnească de la Radu Voevod și el le-a dat-o pentru drepte slujbe ce i-au făcut, iar ei au cotropit și partea boerilor de la Lazuri, zicând că sunt mai volnici a ține ei și această parte, fiind boeri mari cari vor ține mai bine satul și rumânii. Acum, Pădure pah. și nepoții lui de frate [2] au venit în divan și au arătat hrisovul Mihnii Voevod din 7087 (1579) pentru moșia Dedulești. A mai văzut domnul hrisovul orășenilor din Târgșor, anume cartea județului cu 12 pârgari din orașul Târgșor care încredințează că moșia a fost împresurată de frații Nicula și Vasile vistieri. Divan: Hrizea vel ban, Ivașco (Băleanu) vel vornic, Grigore vel log., Dumitru Dudescu vel vistier, Preda (Brâncoveanu) vel

[1] Acelaș doc., transcris după o copie veche în condica moșiei Băleni sub No. 99, dă o altă versiune: Caplea nu este nici bunică lui Pădure, nici soră cu Neacșa. Se zice numai că ocina era bătrână și dreaptă de demult și dată de jupâneasa Caplea de zestre jupânesei Neacșa a lui Barbu. Ocina fusese mai de mult a lui Dan cel bătrân. (cf. doc. 648).

[2] Nepotrivire cu începutul aceluiaș document.

spătar, Nedelcu vel clucer, Vasile Paindur vel stolnic, Buzinca vel comis, Vucina vel pah., Constantin (Cantacuzino) vel post. Scrie Lepădat log. în Buc. — Perg. slav. Trad. N. Doicescu.

679. — 7146 (1637—8) Luna lipseşte. — Matei Basarab lui Dragomir vel vornic, să-i fie nişte case cu locul lor aici în oraşul „domniei-mele" Târgovişte, în sus la curtea domnească aproape de râu, în dreptul grădinii domneşti, pentru că au fost ale banului Ienache Catargi iar acum în zilele domnului actual în cursul anilor 7146 când a stat domnul în scaunul moşilor şi strămoşilor săi în oraşul Bucureşti, Catargieştii au venit împotriva „domniei-mele" [1] cu sabia şi cu oştire moldovenească şi cu Tătari şi cu multă altă răutate aici în ţară, încă şi cu nişte alţi oameni răi şi răsvrătiţi din ţară, însă a dat domnul D-zeu ca să cadă sub picioarele „domniei-„mele" şi i-a gonit domnul din ţară cu rău şi cu ruşine. Aşezatu-s'au ca să fie aceste case în stăpânirea domnească, însă domnul a găsit cu cale, împreună cu toţi cinstiţii dregători, şi a dat şi a miluit pe cinstit credincios dregătorul Dragomir vel vornic, pentru dreptele şi adevăratele slujbe ce a adus domnului la Ţarigrad şi peste tot locul şi pentru bunele sale lupte până la vârsarea sângelui, pe când Catargieştii au voit pierderea „domniei-mele" cu rele vicleşuguri. Urmează formula blestemului. Divan: Ghiorma (Alexeanu) vel ban, Radu vel log., Stroe (Leurdeanu) vel

---

[1] Cf. Iorga, Constantin căpitanul, p. 115 n. 3. — E vorba de urmaşii marelui ban Ianache Catargi care se întâlneşte în această calitate între 1615—1618 (Iorga, St. şi doc. V. 179. 297. 305. VII. 89.) El nu trebue confundat nici cu Ianc banul, ocrotitorul lui Mihai Viteazu, despre care am vorbit în Introducere (p. XXII-III) şi care era mort la 1603, nici cu Iane Calogherà mare vistier în Moldova, 1594, îngropat la Sf, Niculae din Suceava (Iorga, St. şi doc. V. 12. 632. — Hurmuz. XII. 383—4) Matei al Mirelor dedicând lui Iane Catargi la 27 Fevr 1618 a sa istorie a Ungro Vlahiei (în Papiu, Tesaur, 1862. p. 327) îl numeşte κλάδος ἐκ ῥίζης ἀγαθῆς εἶσαι ἀπο προγόνων La 1619 semnează tratatul de alianţă a lui Gavriil Movilă domnul Munteniei, cu Gabriel Bethlen, domnul Ardealului (An. Ac. Rom. Seria 2 Secţia adm. XXII p. 1 şi Sect. ist. XXI. p. 153) E mort la 1624 când văduva lui, Maria Buzescu. şi fiul ei Gheorghe închină o vie la mitropolie (Ghibănescu Surete, XXVI, 493 şi acelaş în arhiva genealogică, Dec. 1912 p. 179, citând un doc, de la Arh. Stat. mitrop Buc. pachet LV No. 2). Nu ştiu pe ce se întemeiază Iorga atribuind lui Ianache o fiică Elena soţia lui Alex. Vodă Iliaş (St. şi doc. IV. p. CXXXI şi vol. VII p. CXVIII). Contimporan cu Ianache este un Nicolae Catargi caimacam al lui Gavriil Moghilă şi apoi agent muntean la Poartă la 1623 (Matei al Mirelor, l. c. şi Iorga, St. şi doc. IV. p. CL). Trebue deosebit de Nicolae vistierul de la Ianina (v. doc. 416) mort în lupta de la Dudeşti cu Matei Basarab, la 27 Oct. 1632 pe când Nicula Catargi fuge tot atunci în Moldova (Const. căpitanul, ed. Iorga, 115). Nu ştiu dacă Nicula Catargi e acelaş cu Necula vel spătar la 1621 care a fost căsătorit cu Despa fiica lui Pană vistierul (Năsturel, Neamul boerilor Pârşcoveni, 13. 33. 35. — Iorga. St. şi doc. VII. 50.). — Tot contimporan cu Ianache este şi Apostol Catargi, postelnic al lui Gavriil Movilă în Muntenia la 1619 (tratatul citat, şi Iorga, St. şi doc. IV p. CXXXIX). — Doc. lui Matei Basarab vorbeşte de Catargieştii fugiţi în Moldova, anume Ioan, vel post. la 1646 (Iorga, Const. căpitanul p. VIII. — Letop. I. 396), Nicola biv vel vistier 1659 (Acad. Rom. 35/XLVI) şi Gheorghe (probabil fiul banului Ianache) care s'a aşezat la Cobăle pe Nistru şi a fost tatăl unui al doilea Apostol, de la care pornesc Catargieşti de azi. (Ghibănescu, l. c.). — Un Simeon Catardzi din Creta negutătoreşte în Moldova la 1595 (Iorga, St. şi doc. XXIII. p. 438).

vist., Diicu (Buicescu) vel spătar, Preda (Brâncoveanu) vel clucer, Barbu Brădescu vel stolnic, Drăguşin (Deleanu) vel pah., Radu Mihalcea (Cândescu) vel comis, Constantin (Cantacuzino) vel post. Scrie Dumitru log. la Târgovişte. Orig. slav. Trad. N. Doicescu, 21 Aprilie 1898.

680. — 7149 (1641) Fevr. 10.—Matei Voevod lui Ion şi fiului său popii Daicul din oraşul Gherghiţa să le fie un pogon de vie fără dajdie în dealul Dobrotenilor cu locul de sub dânsul şi cu locul de casă în capul viei, cumpărat de la Tudor şi fiul său Manole din Dobroteni, sud Săcueni, cu 3100 aspri gata, cu zapis din anul 7143. Divan: Hrizea vel vornic, Grigore vel log., Radu vel vist., Preda (Brâncoveanu) vel spătar, Dragomir vel clucer, Socol vel stolnic, Radu (Cândescu) vel comis, Vucina vel pah., Constantin (Cantacuzino) vel post. Scrie Lepădat log. în Târgovişte. — Orig. slav. Pecete căzută. Trad. N. Doicescu.

681. — 7150 (1642) Iulie 13. — Bunea biv vtori vistier (Grădişteanu) dă zapis măriei sale doamnei Elenei şi fratelui ei Cazan post. (Năsturel) cum să se ştie când a fost acum în zilele lui Matei Voevod iar sătenii din Truteşti, Teleorman, ei fiind toţi megiaşi cu ocina lor încă de mai nainte vreme, venit-au la Bunea de bună voe să se vânză rumâni, o seamă cu feciorii lor şi cu moşia lor Truceşti, alţii numai cu capetele şi cu feciorii lor, alţii numai moşia lor. Măria sa doamna Elena fiind mai volnică, a lepădat lui Bunea banii şi acesta a dat zapisul. Urmează enumărarea rumânilor şi însemnarea banilor pe cari s'au vândut. Semnează Bunea vistier [1], Radu (Cândescu) vel comis, Radu vel log. (Cocorăscu)

682. — 7151 (1643) Ian. 14. — Matei Basarab lui Tatomir ot Crăbişti, ce este la roşii aleşi, cu feciorii lui, ca să-i fie o vie din sat din Băleşti şi iar în sat în Costeşti toată partea lui Dan şi a fraţilor lui, pentru că îi sunt datori încă de la tată-său Danciul ughi 40 şi pentru 500 de buciumi [2] de viţă ai lui Tatomir ce i-au fost furat Dan cu fraţii lui, de i-au tăiat noaptea din via lui Tatomir şi pentru doi boi ce i-au fost furat Dan şi pentru hatalmul carele au fost bătut Dan pe Grozea feciorul lui Tatomir, şi l'au fost închinat la banul Dragomir din Craiova, cum a văzut domnul şi cartea banului la mâna lui Tatomir de pâră şi de rămas. Apoi Dan n'a voit să se lase pe cartea banului ci a venit în divan şi a rămas de lege şi a dat domnul pe Dan cu fraţii lui şi cu via şi cu toate moşiile lor să fie rumâni lui Tatomir că le plăteşte tot el birurile lor căci au fugit şi i-au făcut atâta pagubă şi n'au avut cu ce plăti. — Orig. român. Pecete mare în chinovar.

683.—7151 (1643) Martie 5.— Matei Basarab cinstitului dregător Radu (Cândescu), vel comis [3], să-i fie Măteştii în Buzău, din hotarul Rătescului, partea Vintileştilor cumpăraţi de la Stan Bosoc pârcălabul din Tătărani. Să-i fie moşie la Grind până în matca Buzăului, cumpărătoare; să-i fie moşie în Scârnăveasca, partea Grozavului fiul lui Mihnea din Lieşti, din hotarul Gorgănaşilor până în hotarul Tre-

[1] Pecete: leu ridicat cu crucea în labe.

[2] butuci.

[3] Socrul lui Const. căp. Filipescu.

stienilor, să-i fie trei cezvârți[1] de vie în dealul Scăenilor cumpărați de la Dumitru sin Oprea Florescu din oraș din Ploești, care vie fusese lăsată zălog de orășenii din Gherghița la Florescu; să-i fie moșie în Răspopi, Râmnic, partea lui Buzoian cel bătrân, din apa Siretului până în satul Obilești, cumpărătoare de la nepoții Buzoianului; să-i fie iar în Răspopi partea vândută mai dinainte de părinții lui Stan iuzbașa. Divan: Dragomir vel ban, Dumitru Dudescu vel vornic, Radu (Cocorăscu) vel log., Stroe (Leurdeanu) vel vist., Preda (Brâncoveanu) vel spătar, Socol vel clucer, Dumitrașco Filipescu vel stolnic, Marco vel pah., Constantin (Cantacuzino) vel post. — Copie veche.

684. — 7153 (1645) Aug. 15. — Dumitrașco comis dă zapis jupânesei Parasco că i-a vândut partea de ocină din Leurdeni pe care a ținut-o Mihai socrul lui Dumitrașco.

685. — 7154 (1645) Sept. 7. — Matei Voevod către rumânii lui Dumitrașco post. Cepariul din Cepari, din Tigveni, din Dănești: dau știre că înaintea domniei-mele la divan venit-a stăpânul vostru Dumitrașco post. de v'au vândut boerului d-mele Bunei (Grădișteanu) vistier. Drept aceia, de vreme ce veți vedea această carte și pe omul boerului d-mele, să căutați să aveți ascultare toți de omul lui, de toate ce vă va da învățătură, că sunteți de astăzi inainte pe seama lui. — Orig rom.

686. — 7154 (1646) Aprilie 24. — Matei Basarab Voevod cinstitului și credin ciosului boer pan Drăghici spătarul fiului Papei log. din Greci (Ilfov) ca să-i fie patru pog. de vie lucrătoare nedajdice din dealul Dobrotenilor de lângă Ceptura sud Saac și locuri din jos și cu casă bună la capu viei și cu pivniță sub case, pentru că le-a cumpărat Drăghici de la Ion și de la fiul său Daicu din orașul domnesc Gherghița drept 12300 bani gata. Aceștia cumpăraseră via de la Tudor și de la frate-său Stoica și de la alt Tudor frate cu Gialalăul. Și iar să-i fie lui Drăghici spătar 3 pog. jumătate de vie, iar din dealu Dobrotenilor, pentru că le-a cumpărat de la Gavril fiul lui Cracea drept 7600 bani gata. Și iar să-i fie $2^1/_2$ pog. vie tot în Dealu Dobrotenilor cumpărate de la Gavril aprodu din Gherghița drept 6400 bani gata. Și iar să-i fie moșie la Butoiu însă a patra parte cumpărată de la Constantin post. de la Butoi drept 6000 bani gata. Și iar să-i fie o țigancă Neaga cu fiica ei Sora cumpărate de la Petrea clucer fiul lui Aslan vornicul drept 5000 aspri gata. Divan: Ghiorma (Alexeanu) vel ban, Dragomir vel vornic, Radu (Cocorăscu) vel log., Stroe (Leurdeanu) vel vist., Diicu (Buicescu) vel spătar, Mihnea vel stolnic, Radu (Cândescu) vel comis, Drăgușin (Deleanu) vel pah., Constantin (Cantacuzino) vel post. Scrie Radu Stanovici log. din Crețulești[2] în Târgoviște. Perg. slav. Pecete hârtie. Semnătură autografă. Trad. Pesiacov 1873. (No. 31 cond. Băleni).

687. — 7155 (1647) Aug. 10. — Matei Basarab. Dă domnia mea această poruncă ca să fie domniei mele oare-cari vecini în sat în Isbiceni, Romanați, cu moșiile lor, anume . . . . și cu toate dările lor pentru moșia din Isbiceni[3] . . . . pentru că

[1] sferți.

[2] Viitorul mare log. Radu Crețulescu.

[3] Cf. doc. 696. 697. 710.

acești oameni au fost toți cnezi cu moșiile lor, iar după aceia în zilele d-mele au venit înaintea d-mele în marele divan de s'au vândut vecini cu feciorii lor și toată moștenirea lor din Isbiceni. Insă să se știe fie-care câți bani a luat de la d-mea pe capul său și pe feciorii lui: Petrișor pe capul său și pe patru feciori anume . . . și pe toate delnițele lui de moșie ughi 45 aspri gata . . . . S'au vândut de bună voia lor fără de nici o silă, cu știrea tuturor megiașilor și înaintea tuturor cinstiților dregători ai d-mele și înaintea boerilor divanului mari și mici și cu zapise de mânalor de vânzare la mâna d-mele: Divan: Ghiorma (Alexeanu) vel ban, Dragomir vel vornic, Radu (Cocorăscu) vel log., Stroe (Leurdeanu) vel vistier, Diicu (Buicescu) vel spătar, Preda vel clucer, Barbu Brădescu vel stolnic, Radu (Cândescu) vel comis, Drăgușin (Deleanu) vel pah., Constantin (Cantacuzino) vel post. — Orig. slav. Trad St. Nicolaescu, 31 Martie 1902.

688.—7158 (1650) Aug. 15.—Matei Basarab jupânului Bunea (Grădișteanu) vel sluger ca să-i fie doi rumâni din Comani, pentru că în zilele lui Leon Voevod, Stoica clucer din Comani a vândut Bunei vel sluger câți-va rumâni cu moșie din Comani, iar acum a dat Bunea pe acești rumâni feciorilor lui Staico clucer anume Badea căp., Stroe și Giura, afară de doi rumâni pe care i-a păstrat. Orig. român. Trad. Alex. Doicescu 1898.

689.—7160 (1651) Ian. 13.—Gavriil i Neagoe fecioru l Bustii i alți frați ai lor ot Băicoi dau zapis jupânului Dumitrașco stolnicul ot Filipești și fiului său Pană log. că le-au vândut toată partea lor din munte ce se chiamă Miril, Prahova. Martori Dragomir vel vornic, ... vel vistier, Radu (Cândescu) vel comis, Stroe vistier, (Radu) Hrizea (Popescu) vel pah., Bunea vel sluger, Ghinea (Brătășanu) vel vistier, Vladul ot Bârsești.

690.—7162 (1653) Oct. 15.—Matei Basarab lui Sima căpitan „boerul d-mele“ și fratelui său Ioan log. să le fie moșie la Curteni, Vlașca, de cumpărătoare a lui Marcu biv vel armaș de la Radul log. ot tam. Insă când a fost acum în zilele lui Matei Vodă, după moartea Marcului armașul, fiul său Toader post. a făcut înfrățire cu Sima căpitan și cu Ioan log. dăruindu-le această moșie de la Curteni două sfori, iar ei au dăruit lui Toader o haină cusută cu argint în preț de 15 ughi. Și iar să fie lui Sima căp. și fratelui său Ioan moșie la Curteni o sfoară din deal, cumpărată de la Rada și de la fetele ei, fetele lui Radu nepotul lui Slăvilă din Curteni drept 1500 aspri gata. Și iar să le fie în Curteni o jumătate de sfoară care a fost a lui Miculov și Iane vătaf din Curteni și iarăși s'au înfrățit aceștia cu Sima căp. și cu Ioan log. și a dăruit Micul cu nepotul său Cânda pe Sima căp. și pe fratele său Ioan cu o jumătate sfoară de moșie pentru o mare bunătate ce i-a făcut Sima căp.; asemenea și Iane vătaf cu fiul său Voico au dăruit cealaltă jumătate de sfoară de moșie. Iar Sima căp. și Ioan au dăruit pe bătrânul Iane vătaf cu cinci coturi de postav. Și iar să fie Simei căp. și o altă parte de moșie de la Curteni toată cât este lăsată birnică și cu care „l'am miluit d-mea“ pentru dreapta și credincioasa slujbă cu care m'a slujit chiar cu pericolul vărsării sângelui în războiul cu Cazacii de la

Finta. Pentru că aceste delniţe au fost ale unor oameni răi şi au lasat aceste moşteniri ale lor împovărate de dări si pustii şi în stăpânirea domniei. Divan: Spahiul[1] vel ban, Preda (Brâncoveanu) vel vornic, Radu (Cocorăscu) log., Bunea (Grădişteanu) vist., Diicu (Buicescu) spătar, Pannos (Filipescu) stolnic, Radul (Cândescu) comis, Radu (Popescu) pah., Constantin (Cantacuzino) postelnic. Scrie Dumitru log. în Târgovişte. — Orig. slav. Trad. Alex. Doicescu.

691. — 7162 (1654) Fevr. 12. — Oprişa fata lui Manolache călugărul ot Luceni[2] dă zapis lui sin Toader spătar că i-a vândut moşie în Luceni partea tatălui ei, de mare nevoe pentru datoria lăsată de tată-l ei. Semnează şi Stan nepotu lui sin Toader spătar.

692. — 7162 (1654) Fevr. 25. — Şase boeri judecători, Spahiul vel ban, Preda (Brâncoveanu) vel vornic, Stroe (Leurdeanu) vistier, Constantin (Cantacuzino) vel post., Radu (Popescu) vel pah., Necula vel pitar, dau carte de judecată la mâna Bunii vistier (Grădişteanu) şi fii-si Anicăi care a fost jupâneasa lui Iordache spătar snă Socol clucer (Cornăţeanu)[3], ca să se ştie că acum în zilele lui Matei Vodă şi după petrecania lui Socol clucer şi a fiului său Ianache, vrând Bunea vistier cu fiică-sa Anca să-şi caute zestrele şi munca dintr'acea casă, au luat pe zişii şase boeri ca să-i tocmească împreună cu cumnaţii Ancăi, anume Cârstea clucer i Florescu pah. feciorii lui Socol clucer şi cu muma lor jupâneasa Varvara[4]. S'au împărţit toate pe dreptate şi s'au aruncat sorţii. După ce s'au împărţit moşiile, s'au ales zestrele Varvarei şi ale Ancăi. Satul Tomşani s'a preţuit drept ughi 600, Dinţeştii drept ughi 1000, Clinciu ughi 500, Bordăşani ughi 1000, Miclăuşanii ughi 1000, viile de la Tohani ughi 1000, morile de la Târgovişte ughi 700, două funii de ocină din Udeni şi două roate de moară în Dâmboviţa ughi 200, moşia din Costeşti ughi 300. La Curăteşti două grădini cu vii şi cu 2 rumâni ughi 200, moşia de la Obidiţi ughi 700. A patra parte din toate acestea fac zestrele Ancăi, ughi 1800. Cumnaţii Cârstea şi Florescu au dat aceste moşii să le ţie Bunea vistier şi fiică-sa Anca. Iar Floreştii, Răzvadul, Lazurile, Cornăţeni, viile de la Piteşti şi casele din Târgovişte şi ţigănia, acestea toate ce i se va cădea coconului Matei al lui Ianache spătarul a patra parte, să fie frate cu dânşii.

693. — 7162 (1654) Fevr. 26. — Cârstea clucer cu frate-său Florescu pah., feciorii răpos. clucer Socol ot Cornăţeni, dau zapis cumnatei lor jupânesei Ancăi fata Bunei vel vistier, care a fost jupâneasa fratelui lor Ianache spătar, că acum în zilele lui Matei Vodă, după moartea părintelui lor Socol şi a fratelui lor Ianache, au luat

---

[1] Fiu al lui Drăghici din Vălsăneşti. Fiind încă mare şufar închinase. împreună cu soţia sa Visa, la 1649, mânăstirea Butoiul la Sf. Ştefan de la Meteore (Rev. grecească Vizantis, I 317 şi Iorga, Fundaţiuni religioase ale Domnilor români în Orient, extras din An. Ac. Rom. 1914 pag. 31.

[2] Cf. doc. 274. 702.

[3] Cf. doc. 1 nota.

[4] Se ştie că soţia lui Socol a fost Marula fiica lui Mihai Viteazu. Să fie Varvara numele de călugărie al Marulei sau o a doua soţie? A doua ipoteză pare mai probabilă. V. doc. 693. 705.

şase boeri la mijlocul lor judecători şi tocmitori, pe răvaşe domneşti, de s'au împărţit toate moşiile şi s'au preţuit dinaintea părintelui vlădica Ignatie la mitropolie. S'au ales zestrele cumnatei Ancăi din partea fratelui Ianache a patra parte, iar pentru munca ce Anca a pus în casă cu Ianache, s'a ales ei şi parte din moşii afară din zestre, însă partea lui Ianache din Vladimireşti şi de la Frumuşani, să-i fie moşie stătătoare cât va trăi coconul Matei. Semnează şi Vlădica Ignatie, jupăneasa Varvara cu fiul ei Adaam, Preda vornic Brâncoveanu, Radu (Popescu) vel pah., Necula vel pitar [1].

694. — 7162 (1654) Martie 10. — Matei Basarab întăreşte împărţirea averei, făcută faţă de chir Vlădica Ignatie, între Anca a răpos. Ianache spătar şi cumnaţii ei, Cârstea clucer şi Florescu pah. Divan: Spahiul vel ban, Preda (Brâncoveanu) vornic, Radu (Cocorăscu) log.. Diicu (Buicescu) spătar, Pană (Filipescu) stolnic, Radu Mihalcea (Cândescu) comis, Radu (Popescu) pah., Constantin (Cantacuzino) post. Scrie Dumitru Boldici în Târgovişte. — Orig. român.

695. — 7162 (1654) Aprilie 10. — Tatul log. ot Piatra (?), Udrea log. ot Găeşti şi Radul Macrea ot Voiceşti cu sora sa Vişa dau zapis lui Constantin căpitan [2] sin Radu armaş (Vărzaru) că i-au vândut partea lor din Gemenile cu rumânii anume...

696. — 7162 (1654) Iunie 25. — Constantin Şerban Voevod lui jupân Bunea (Grădişteanu) vel vistier şi jupânesei lui Grăjdanei fiica lui Mihu spătar (Racotă), să le fie satul Isbiceni, Romanaţi, cu vecinii anume . . . . fiind că acel sat au fost cu toţi oameni şi cnezi pe moştenirea lor, iar apoi în zilele lui Mihai Voevod acesta a fost vândut vecinii domneşti pe bani gata şi a împărţit vecinii pe locurile domneşti, iar în urmă aceştia s'au răscumpărat de la doamna Stanca. Apoi în zilele răpos. Radu Vodă Mihnea în a doua domnie, sătenii din Isbiceni iar s'au vândut vecini cu moştenirea lor şi cu feciorii lor jupânului Mihu spătarul şi au fost vecini pe moşia lui, cum a văzut domnul cartea răpos. Radu Voevod de cumpărătoare anul 7131 (1623). Apoi în zilele răpos. Matei Voevod a vândut Mihu acest sat Isbicenii ginerelui său Buzinca comisul şi fiicei sale Grăjdanei pentru 800 galbeni gata. După moartea Buzincăi, Matei Voevod a luat Isbicenii în puterea domnească de la Preda sluger şi de la Pană feciorii comisului Buzinca şi de la jupâniţa Grăjdana vistiereasa. Acum în zilele lui Constantin Şerban vecinii din Isbiceni au venit la domn să dea banii ca să se răscumpere de vecinie de faţa cu Bunea vistier [3]. Domnul a chibzuit că răpos. Matei Vodă i-a luat în silă şi le-a aruncat banii fără voia lor [4]. Ei au adus deci banii înaintea domnului şi li s'a lăsat Isbicenii. Divan: Ghiorma (Alexeanu) vel ban al Craiovei, Preda vel vornic (Brâncoveanu), Stroe vel log. (Leur-

---

[1] Cf. doc. 705.

[2] Mai apoi pah. are fii pe Constantin comis şi Grigoraşcu post. 1689 (Iorga, St. şi doc. VII, 167).

[3] Al doilea soţ al Grăjdanei Racotă. Cf, doc. 1 nota. Intâia soţie a lui Bunea a fost fiica Paraschivii log. Cocorăscu.

[4] Doc. 687. 697. 710.

deanu), Hirzea vel spătar, Chirca (Rudeanu) vel stolnic, Gheorghe Băleanu vel clucer Radu Mihalcea (Cândescu) vel comis, Pană Filipescu vel pah., Istratie vel post. (Leurdeanu). Scrie Dumitru log. Boldici în Buc. - - Perg. mare slav. Pecete hârtie. Trad. Ştoica Nicolaescu 31 Martie 1902.

697. — 7163 (1655) Ian. 3. — Constantin Şerban Voevod, lui Bunea (Grădişteanu) vel vistier pentru satul Isbiceni, Romanaţi, care a fost al lui Miho spătar (Racotă) şi apoi al fiicei sale Grăjdana jupâneasa cinstitului dregător Bunea vel vistier. Apoi răpos. Matei Voevod căzatu-lea în spinare fără dreptate de a luat satul în silă fără voia lor şi le-a lepădat banii cu sila. Acum în zilele lui Constantin Şerban Vodă, căutându-şi fieş-cine dreptatea lui, cerşut-au şi ei dreptate de la domn. Domnul a dat la mâna dregătorului Bunea toate cărţile care au fost făcute de Matei Voevod pe satul Isbicenii, iar un zapis ce a fost făcut de jupâneasa Grăjdana şi de Preda sluger şi de Papa feciorii Buzincăi comis de vânzare fără de voia lor la mâna lui Matei Voevod, nu s'a aflat şi de se va afla vre-odată, să nu se crează pentru că au dat toţi banii gata, mai mult de cât au fost dat Matei Vodă fără de voia lor, de s'au dat iar la treaba ţării că au fost bani domneşti. Orig. rom.

698. — 7166 (1657) Nov. 15. — Cartea lui Macarie patriarh al Antiohiei şi al Anatoliei, împreună cu Ştefan mitropolitul şi cu 6 boeri judecători adeverind împrejurările de care vorbeşte hrisovul ce urmează (No. 699).

669. — 7166 (1657) Nov. 20. — Constantin Şerban Voevod jupânesei Anca ce a fost jupâneasa lui Ianache spătarul fiul lui Socol clucer, ca să se ştie că acum după moartea fiului ei Matei, fiul lui Ianache spătar, jupâneasa Anca vrând să-şi caute partea fiului ei Matei, a venit înaintea domnului cu cumnatul ei Florescu pah, şi au luat şase boeri pe răvaşe domneşti, dinaintea fericitului părintelui Macarie patriarhul de Antiohia şi a părintelui vlădica chir Ştefan, anume: Constantin (Cantacuzino) biv vel post., Stroe (Leurdeanu) vel. log., Radu (Fărcăşanu) vel stolnic, Efstratie post. Radu vel comis, Danciu post.,[1] ca să caute la sf. pravilă şi să-i judece dacă se cade Ancăi să aibă ceva din partea fiului ei Matei, au ba. Au cercetat la pravila şi grecească şi rumânească şi au aflat cum să ţie Anca din partea fiului ei Matei, a treia din moşie, din ţigani, din haine, din toate. Atunci Florescu pah. a căzut cu multă rugăciune la acei boeri cum din trei sate care sunt scaune de la părinţi, anume din Răzvad, din Cornăţeni şi din Floreşti să n'aibă amestecătură jupâneasa, ci să i se dea alt ceva pe acele părţi. Boerii au preţuit aceste sate precum le preţuise Cristea clucer mai nainte vreme: Răzvadul ughi 1000, Cornăţelul ughi 1000, Floreştii ughi 1000 şi din aceşti bani au făcut partea Ancăi 250. Apoi boerii au căzut la Bunea (Grădişteanu) vistier tatăl Ancăi cu bogate cuvinte şi rugăciune ca să mai erte din partea fii-si Ancăi şi a ertat ughi 150. După aceia socotit-a Florescu pah. din partea de ţigani a coconului Matei a treia, şi pe Budeanu cu ţiganca lui şi cu 2 copii mici şi cu Vintilă ţiganul i-a dat pentru cei 100 ughi. Iar pentru viile

[1] Cf. doc. 705.

din Piteşti şi casele din Târgovişte cu prăvăliile şi cu pimniţa şi pentru moşia de la Lazuri, socotit-a partea Ancăi ughi 300 şi pentru aceşti bani a dat Florescu pah. ţigani, pe Bica cu 5 copii şi pe Neaga mama lui Tudor şi pe Neacşa cu un copil şi pe soră-sa Dobra. Divan: Gheorghe (Băleanu) vel vornic, Stroe (Leurdeanu) vel log., Pârvul vistier, Pană (Filipescu) spătar, Radu (Fărcăşanu) stolnic, Radu (Cândescu) comis, Radu (Popescu) pah., Neagoe post. Scrie Dinu log. ot Boldici în Târgovişte.—Orig. român.

700. — 7166 (1658) Iunie 12. Mihail Radu Voevod lui Damaschin vtori portar să fie volnic să ţie Clanţa ot sud Ilfov, ce se chiamă Iutel, pentru că fostu-l-au miluit cu această moşie Hriza vornicul pentru dreaptă şi credincioasă slujbă, care ocină fost-a cumpărată de Hriza vornicul de la Ionaşco post. snă Miroslav vel log. pe vremea când a fost cu „răpos. părintele d-mele Radu Voevod“ la Hotin. Şi iar să fie lui Damaschin din ocina Tegenilor cu care l'a fost miluit Hriza vornicul şi cu fiul său Udrea comisul încă din zilele răpos. Matei Voevod. Orig. rom. hârtie. Pecete de hârtie: legenda Ioannes Michael Radulius D. G. Princeps et Archidux Valachiae Transalpinae ; pe lângă armele Ţării Româneşti, şi vulturul bicefal. Semnătură mare.

701. — 7167 (1659) Aug. 30. — Mihai Radu Voevod, Simei cămăraş ot Bărbăteşti, Dâmboviţa, ca să-i fie o casă şi cu o prăvălie şi cu tot locul ce se va afla în oraşul domnesc Târgovişte în târgul de sus lângă popa Gheorghe Scarlet, pentru că le-a cumpărat de la Borze vtori portar şi de la fraţii lui, Petru şi Neagul feciorii Neacşăi, drept ughi 70, cu zapis şi cu multe mărturii în zapis anume: Udrea post., Stanciu log., Sava log., Iane neguţător, Pană cupeţ, Iorga Corbea cupeţ, Păun cupeţ.

Acum s'a sculat Anca Andruţoaia sora lui Borze portar cu pâră şi a venit în divan cu Sima cămăraş, dar a rămas de lege. Divan Manul vel ban Craiovei, Gherghe (Băleanu) vel vornic, Radu (Cocorăscu) vel log., Stroe (Leurdeanu) vel vist., Dumitru vel spăt., Mihai (Argetoianu) vel clucer, Gheorghe vel stolnic, Manta vel comis, Iane vel pah., Neagoe vel post., Vladislav (Bengescu din Belcin) vel sluger, ispravnic Mareş vtori log. Scrie Alexandru în Târgovişte. Original român hârtie. Semnătură autografă. Pecete mare de hârtie. (Scut ţinut de 2 lei. In scut sf. împăraţi lângă copac. De asupra, tot în scut, vulturul bicefal cu corbul pe piept (en abime). No. 38 cond. Băleni.

702. — 7168 (1659-1660) Luna şi zioa lipsesc. Stanca fata popii Manii ot Brătuleşti dă zapis că a vândut ocina din Luceni, cumpărătoare de la Bogdan, lui Stan. Au fost de faţă megiaşii anume Manolache nepotul banului Dragomir ot Luceni şi alţii [1].

703. — 7171 (1663) Mai 6. Grigore Ghica Voevod dă poruncă coconilor Barbu şi Constantin [2] nepoţii Predei vornicul Brâncoveanu ca să-şi ţie ai lor rumâni anume . . . din satul Halmajele, Mehedinţi, pentru că aceşti rumâni sunt de

---

[1] V. doc. 278.

[2] Viitorul Constantin Vodă Brâncoveanu.

moşie şi i-au tot ţinut boerii din Brâncoveni cu bună pace, iar întâmplându-se fugă acestor români, locuit-au la satul Carpenul multă vreme până ce le-au murit şi părinţii lor în sat în Carpen şi au fost rămas săraci copii mici acolo. In zilele răpos. Matei Voevod, Preda vornicul moşul acelor coconi, strânsu-şi-au pe toţi românii care au fost fugiţi din Halmajele şi i-a dus acolo, iar Barbul clucer Poenarul s'a ridicat cu pâră zicând că aceşti români sunt ai lui din Carpen, dar a rămas de lege şi judecată. Acum s'a ridicat iar Barbu clucer, dar nepoţii lui Preda vornicul au adus mărturii dinprejur că aceşti români sunt de moşie din Halmajul. Divan: Gherghe (Băleanu) vel ban, Stroe (Leurdeanu) vel vornic, Radu (Creţulescu) vel log., Dumitraşco vel vistier, Toader (Sturdza) vel spătar, Badea (Bucşanu) vel clucer, Preda (Poenaru) vel stolnic, Constantin vel comis, Drăghici (Cantacuzino) vel pah., Costea (Caragea) vel post., ispravnic Şerban vtori log. (Cantacuzino)[1]. Scrie Dumitraşco log. în Buc. Orig. pe hârtie.

704. — 7173 (1665) Mai 5. — Radu Voevod fiul răpos. Leon Ştefan Voevod, boerului Ivaşco (Băleanu) post. sin Gheorghe vel ban, şi jupânesei lui Maria fata lui Ivaşco medelnicer (Cepariu)[2] şi a jupânesei Slamna fata lui Dumitraşco stolnic Filipescu, să fie satul Uda[3], Argeş, pentru că l'a cumpărat Ivaşco medelnicer cu Slamna şi l'au dat de zestre Mariei jupâneasa lui Ivaşco post. şi l'au ţinut cu bună pace din zilele lui Constantin Vodă până la Grigore Vodă. După aceia Ivaşco medelnicer s'a sculat fără de nici o socoteală de a răscumpărat acest sat Uda şi a cheltuit şi a petrecut banii cu jupâneasa Voica pe care a ţinut-o mai pe urmă fără cununie. Acum a venit în divan Ivaşco post. cu feciorii lui Ivaşco medelnicer anume Necula şi Radu. Domnul lasă moşia lui Ivaşco post. Divan: Stroe (Leurdeanu) vel vornic, Radu Creţulescu vel log., Mareş (Băjescu) vel vistier, Drăghici (Cantacuzino) vel spătar, Neagoe (Săcuianu) vel clucer, Şerban (Cantacuzino) vel post., Badea (Bălăcianu) vel pah., Iordache (Pârscoveanu) vel stolnic, Papa vel comis, Ivaşco vel sluger, Stoian vel pitar, ispravnic Radu Toma Năsturel vtori log. Orig. român.

705. — 7173 (1665) Iunie 24. — Radu Voevod fiul răpos. Leon Ştefan Voevod, boerului Vâlcu log. (Grădişteanu) şi fraţilor lui, Nica sluger şi Grigorie, fiii Bunei vist., ca să le fie lor părţile de moşie din satele cu românii care au fost ai lui Ianache clucer feciorul lui Socol clucer din Cornăţeni, însă satul Tomşanii a patra parte şi cu românii anume . . . . ; din satul Dinţeşti, din partea lui Socol clucer a patra parte şi cu românii anume . . . . ; din satul Clinciu, din partea lui Socol clucer a patra parte şi cu românii anume . . . . ; din satul Bordoşani partea lui Socol clucer a patra parte şi cu românii; din satul Miclăuşenii a patra parte a lui Ianache clucer şi cu românii . . . . ; din viile de la Tohani partea lui Ianache clucer; şi din moşiile de la Târgovişte iarăş partea lui Ianache clucer; şi din două foi de ocină din Udeni cu 2 roate de moară din Dâmboviţa, iar a patra parte a lui

[1] Viitorul Şerban Vodă.

[2] Cf, doc. 513 685.

[3] Cf. doc. 132.

Ianache clucer; și din moșia din Costești cu casele, cu pădurea, cu o roată de moară în Răstoaca, cu un rumân și cu o parte de ocină de la Grama, iarăși a patra parte a lui Ianache clucer; și din moșia de la Obidiți iarăș a patra parte. Pentru că toate acestea au fost mai dinainte vreme ale cumnatului lor Ianache clucer de la tată-său. Când a fost în zilele răpos. Matei Voevod, după moartea lui Socol clucer și a fiului său Ianache clucer, vrând Bunea vist. să-și caute zestrele fiică-si Ancăi, a luat 6 boeri din divan, judecători și tocmitori anume: Spahiul vel ban, Preda vornic Brâncoveanu, Stroe vist., Constantin post. Cantacuzino, Radu pah. Popescu, Nicula pitar[1], împreună cu Cârstea clucer și Florescu pah. feciorii lui Socol clucer și jupâneasa Varvara care a fost a lui Socol clucer, și aflându-se toți dinaintea mitropolitului Ignatie la mitropolie, au ales întâi zestrele jupânesei Varvarii, din mijloc, și partea ce i-a căzut din casă, ughi 400. Apoi au socotit și zestrele jupânesei Ancăi precum a fost scris pe catastih iscălit de părintele Vlădica și de 6 boeri, cum să ia din partea lui Ianache clucer, din toate moșiile lui a patra parte, 1800 ughi, iar pentru munca ei ce a pus în casă cu boerul ei Ianache clucer, i s'a ales parte ca și jupânesei Varvarii ughi 400, pentru care i s'a dat din satul Vladimirești, din partea lui Socol clucer a patra parte, partea lui Ianache clucer, și din moșia de la Tomșani partea lui Ianache clucer, și morile de pe Dâmbovța. Și iar să fie lui Vâlcu log. și fraților lui, niște țigani . . . cari au fost ai soru-si Ancăi, dați ei, din partea fiului ei Matei după moartea lui, de 6 boeri judecători luați din divan de dânsa cu cumnatul ei Florescu pah., anume Const. post. Cantacuzino, Stroe log., Radu stolnic Fărcășanu, Estratie post., Radu comis, Danciu post.[2]. Au socotit acești boeri după pravila grecească și cea românească și ajungând legea să i se dea (Ancăi) a treia parte din moșie și din țigani și din haine, s'au prețuit acestea în fața patriarhilor și vlădicilor și Florescu pah. i-a dat (Ancăi) pentru toată partea ce i se cuvenea de la coconii ei, acești țigani, mai iertându-i și ughi 150. Și iar să fie lui Vâlcu și fraților lui un rumân Stoian cu feciorii lui și delnițele lui din sat din Uești, Argeș, pe care-i cumpărase cumnatul lor Ianache clucer de la Stepan din Drăgoești drept ughi 20, și de la Mihnea fratele lui Stepan drept ughi 60. Această moșie a fost dată schimb jupânesei Ancăi pentru satul Costești și pentru o delniță de la Izvoranii de la Pitești și pentru moșia de lângă Câmpulung ce se chiamă Siliștea pe care o cumpărase Bunea vistier de la Cârstea clucer și de la Florescu căpitan. Divan: Gheorghe (Băleanu) vel ban, Stroe (Leurdeanu) vel vornic, Radu (Crețulescu) vel log., Mareș (Băjescu) vel vist., Drăghici (Cantacuzino) vel spăt., Neagoe (Săcuianu) vel clucer, Șerban (Cantacuzino) vel post., Badea (Bălăcianu) vel pah., Iordache (Pârșcoveanu) vel stolnic, Papa vel comis, Ivașco vel sluger, Stroe vel pitar, Ispravnic Toma Radu Năsturel vtorilog. Scrie Radu în Buc. Original român hârtie. Pecete hârtie. Semnătură autografă. (No. 43 cond. Băleni).

---

[1] Cf. doc. 693.

[2] Cf. doc. 699.

706.—7176 (1667) Dec. 31. Cartea lui Radu Voevod. Şase boeri şi neguţători, socotitori şi judecători ai Vâlcului log. (Grădişteanu) cu fraţii lui şi ai lui Panait vameşul, anume Bălan cupeţ, Sima clucer, Ghincea slujitor, Manul starostea, Iani clucer, popa Iane, să le ia seama pentru o socoteală ce au între dânşii pentru nişte bani ce a fost dat Vâlcul log, cu fraţii lui, lui Panait vameşul de a neguţătorit cu dânşii, precum scrie zapisul şi scrisoarea lui. De toate pe amăruntul să-i socotească şi să-i judece cum vor afla mai drept cu ale lor suflete. Aşijderea să aibă a socoti şi a lua seama pentru o socoteală ce au iar Vâlcul log. şi fraţii lui cu Iorga Papa(?) şi cu pan Mavranghel. Orig. Pecete chinovar.

707.—7176 (1668) Mai 15.—Barbu căp. din Bădeni cu părintele egumen Partenie de la Brad, Pătru iuz. din Pătârlage cu toţi moşnenii din Bădeni anume .... dau zapis jupânului Gherghe vel ban (Băleanu) că având el moşie împreună cu ei la Bădeni [1], luat-a 12 boeri pe răvaşe domneşti ca să aleagă partea lui de moşie. Deci când a venit d-lui cu boerii, aflat-a cum au fost umblat mai nainte vreme iar 12 boeri de au ales acele moşii, deci boerii luaţi acum nu s'au cutezat să hotărască ci au vrut să se ducă la divan să întrebe ce să facă. Barbu căpitan şi tovarăşii lui au căzut cu mare rugăciune la banul Gherghe şi la cei 12 boeri şi i-au poftit de au umblat împreună de au ales partea banului din jos, lângă hotarul ce se chiamă Bărbulescul. Iar de se va scula cine va cu altă pâră, să fie volnic Gherghe vel ban să ia din divan 24 de boeri să calce toate hotarele şi să-şi caute toată partea d-lui.

708.—7176 (1668) Iunie 17.—Radu Leon Voevod boerilor Nica clucer şi Grigore log. fraţi, feciorii Bunei vistier (Grădişteanu) pentru că au avut întrebăciune de faţă cu domnul în divan, cu Matei spătarul sin Stroe vornicul (Leurdeanu) şi cu Papa post, sin Diicu spătar ot Buiceşti pentru 2 pungi de bani, taleri 1000, cari bani fost-au dat Bunea vistier la mâna jupânesei lui Grăjdana moaşa lui Matei spătar şi a Papei post. despre jupânesele lor, ca să-i dea la Nica căpitan din Săteni să-i păstreze. Nu multă vreme trecând, întrebat-a Bunea vistier pe jupâneasa Grăjdana de acele 2 pungi şi fiind aproape de petrecania Bunei vistier a poruncit să aducă Nica căpitan aceşti bani. Nica a adus lui Bunea numai o pungă, zicând că numai atât a primit, iar Bunea a căutat la catastihul său unde a găsit scris că a dat 2 pungi. Bunea murind, a lăsat ca Grăjdana să locuiască cu feciorii lui până la sfârşitul vieţei ei, lăsându-i şi parte din satul Grădiştea, unde a fost temeiul lui Bunea, jumătate din sat cu rumânii şi cu tot venitul, fiind şi Grăjdana făgăduit a petrece pe mâna lor ce ar avea mult puţin. Feciorii Bunei au găsit însemnarea despre cele 2 pungi, iar în zilele lui Grigore Vodă au zis mumei lor Grăjdanei cu cuvinte bune şi cu rugăciune să le dezvoalbe acei taleri 1000 să nu le piardă. Grăjdana a trimes la Nica căpitan din Săteni de a venit la Bucureşti şi au avut multă gâlceavă cu el, zicând el că nu i s'a dat decât o pungă. Mers-au înaintea lui Constantin Cantacuzino biv vel post. care i-a dat lui Nica să jure. Fiind Nica bucuros să jure, nu l'a lăsat

[1] Cf. doc. 134. 714.

jupâneasa Grăjdana zicând să-şi mai aducă aminte şi a rămas lucru aşa până a murit Grăjdana acum în zilele lui Radu Leon Voevod, în casa vornicului Stroe din Goleşti iar nu în Grădişte, şi ce a avut ea a rămas la nepoţii ei Matei spătar şi Pană post. Deci Nica clucer şi frate său Grigore au cerut acea pungă de la Matei şi de la Pană şi de la Nica din Săteni şi au venit toţi înaintea domnului şi domnul a dat Nicăi din Săteni legea ţării în divan ca să jure el cu sufletul lui şi cu casa lui. Deci Nica ştiindu-se om drept mers-a de a jurat la biserica de jurământ fiind ispravnic Dima post. şi a rămas să plătească Matei spătar şi Papa post. acea pungă pentru că ei stăpânesc toate ale Grăjdanei. Divan: Gheorghe (Băleanu) vel ban, Mareş (Băjescu) vel vornic, Radu (Creţulescu) vel log,, Ianache (Hartofilax) vel vist., Şerban (Cantacuzino) vel spătar, Neagoe (Săcuianu) vel clucer, Mihai (Cantacuzino) vel post., Balasache vel pah., Gheorghe (Ghencea Rustea) vel stolnic, Papa vel comis, Curtache(?) vel sluger, Stoian vel pitar, Radu Năsturel vtori log. Scrie Dumitraşco log. în Buc. Orig. român. Pecete hârtie.

709. — 7177 (1669) Iunie 12. — Antonie Voevod boerului Pătraşco biv vel şetrar Bălăcianu şi jupânesei lui, Cherei din Doiceşti [1], Dâmboviţa, ca să le fie ocina ce se chiamă Calomfirească lângă Răzmireşti, Vlaşca, pentru că a fost cumpărată de Ştefan Ciohodarul boerul d'întâi al jupânesei Cherei în zilele răpos. Matei Vodă de la jupâneasa Stanca a lui Tudosie Calomfirescu. Iar acum s'a sculat Maria cu bărbatul ei Voinea şi cu Voica sora Mariei, care sunt surori lui Tudosie pah. Calomfirescu şi au pârât în divan cum că n'a avut treabă să vânză jupâneasa Stanca ocina lui Tudosie. Pătraşco şetrarul a zis că Tudosie pah. fostu-s'a luat june (sic) cu Stanca şi locuind amândoi atâta vreme feciori din trupul lor n'au făcut şi căzând Tudosie la o boală grea cu care şi-a stricat şi pe jupâneasa lui, şi cheltuind într'acea boală mult şi vânzând şi scule şi zestre ale Stancăi, i a lăsat ei la moartea lui acea ocină pentru multe bucate şi scule ce i-a mâncat. Deci Stanca rămânând săracă de boerin şi neavând ce mânca şi ce cheltui, a vândut acea ocină lui Ştefan ciohodar. Divan: Mareş (Băjescu) vel ban, Radu (Popescu) vel vornic, Radu Creţulescu vel log., Hrizea vel vist., Şerban (Cantacuzino(vel spătar, Ghetea (Rustea) vel clucer, Mihai (Cantacuzino) vel post., Gheorghe vel pah., Pană vel stolnic, Papa vel comis, Vâlcu vel sluger (Grădişteanu), Stoian vel pitar, Radu vtori log. Năsturel. Scrie Alexandru din Săteni în Buc. Orig. Pecete căzută.

710. — 7177 (1669) Aug. 30. — Antonie Voevod lui Vâlcu vel sluger şi cu fraţii lui, Nica ceauş şi Grigore log., feciorii Bunei vistier (Grădişteanu), să aibă a-şi lua de la jupâneasa Grăjdana vistiereasa care a fost a Bunii vistier, ughi 500 dintr'ale ei moşii, măcar ori-ce s'ar afla, ţigani, bucate, pentru satul Isbiceni, Romanaţi, care a fost mai dinainte vreme tot oameni slobozi megiaşi, iar în zilele răpos Mihai Voevod fostu-l-au împresurat Mihai Voevod cu silnicie ca şi pe alte sate bo-

[1] Chera era fiica lui Hrizan post. din Bărbăteşti care a fost căsătorit de 2 ori: cu Frujina fiica Hrizei vornic şi cu Maria fiica lui Dan vistierul (Grecianu, II, Bărbăteşti).

gate. Apoi în zilele răpos. Şerban Vodă fostu-l'au cerşut pe acest sat Isbiceni banul Radu Buzescu de i l'au fost dat pe seama lui până a fost el viu. Apoi în zilele răpos. Radu Voevod, aflându-şi şi alte sate dreptate pentru împresurătoarea lui Mihai Vodă, aflatu-şi-au şi Isbicenii dreptate şi s'au fost răscumpărat de la domnie cu bani gata şi tot au fost oameni slobozi până în al doilea rând de domnie a lui Radu Voevod. Atunci s'au vândut lui Miho spătar (Racotă) pe bani gata luând fieş-care bani pe capu lui şi pe copiii lui. In zilele răpos. Matei Voevod, Miho spătar pentru multă lipsă şi sărăcie la care a fost ajuns, fost-au vândut ginerului său Buzincăi comis şi fiică-si jupânesii Grăjdanii care au ţinut satul în bună pace până după petrecania Buzincăi comis când au rămas Isbicenii pe seama Grăjdanei şi a feciorilor Buzincăi, Preda şi Papa. Căzutu-le-a în spinare acestora răpos. Matei Voevod [1] cu mijlocul lui Istratie post. (Leurdeanu) şi cu meşteşuguri cu tot felul şi le-au luat satul de la mâna lor şi l'a ţinut Matei Vodă cât a trăit. Domnul a văzut cartea lui Matei Voevod scriind cum a dat toţi banii gata din cămara domnească fiind mai volnic din pricina satului Vitejanii care este hotar cu Isbicenii. După petrecania lui Matei Voevod, fiind Constantin Vodă domn şi dând voe ca să se răscumpere satele lui Matei Voevod pe care le-a cumpărat cu banii ţării, au venit Isbicenii cu bani în divan ca să se răscumpere de către domnie precum a mărturisit boerul Cârstea Şiţ(ariul?) din Isbiceni pe care l'a pus Constantin Vodă ispravnic şi singuri rumânii din Isbiceni au mărturisit în divan înaintea domnului cum i-a adus ispravnicul cu banii. Jupâneasa Grăjdana vistiereasa nesuferind a i se răscumpăra satul, zicând cum este de moşie de la tatăl ei Miho spătar şi cum i-a lepădat răpos. Matei Voevod banii cu sila, a îndemnat pe boerul ei Bunea vistier de a dat bani gata ughi 1000 pe deplin în divanul lui Constantin Vodă de a răscumpărat Isbicenii. Fiind Istratie postelnic mare şi de faţă atunci în divan, n'a găsit nici un cuvânt precum singur rumânii au mărturisit în divan, şi au ţinut Bunea vistier şi cu Grăjdana Isbicenii, şi după moartea Bunei feciorii lui, şi a lăsat Bunea parte şi Grăjdanei ca să-i fie de hrana ei până ce va fi ea vie, iar după moartea ei să fie a fiilor Bunei. Apoi în zilele Mihnii Voevod fiind Istratie post. în voe cu sătenii (?), el a fost ţinut un zapis al jupânesei Grăjdanei şi cartea răpos. Matei Vodă scriind pe numele lui Istratie post. zicând cum să fie lepădat el banii Grăjdanii şi feciorilor Buzincăi comis pe acest sat Isbiceni. Mihnea Vodă fost-a pus pe cinstitul dregător Radu Popescu vel vornic de le-au luat cărţile fără divan fără nimic şi a făcut el tocmeală cu acest sat şi i-a slobozit de rumânie. Acum în zilele d-mele, boerul d-mele Vâlcul vel sluger cu fraţii lui, venit-au cu jalbă cerşând judecată cu rumânii din Isbiceni. Grăjdana era maştera lui Preda şi lui Papa. — Divan: Mareş (Băjescu) vel ban, Radu Popescu vel vornic, Radu Creţulescu vel log., Şerban Cantacuzino vel spătar, Hrizea vel vistier, Ghenţea (Rustea) vel clucer, Mihai (Cantacuzino) vel post., Gheorghe vel pah., Pană vel stolnic, Papa vel comis, Radu Năsturel vtori log. Scrie Dumitraşco log. în Buc. Orig. român.

[1] Doc. 687.

711. — 7179 (1671) Mai 11. — Antonie Vodă lui Constantin și fratelui său Stoian ceauș cu nepoții lor, Avram și Balea feciorii Danciului din Curtă, să le fie ocină în Ciungeasca, Teleorman, partea Frusei femeia lui Banu din Pitești, pentru că Stoian și Constantin s'au pârât în divan cu Andrei feciorul lui Banu și al Frusei zicând că în zilele răpos. Matei Vodă, Banul și cu Frusa au făcut vânzătoare acea ocină și au cumpărat-o ei drept ughi 9, un bou și 35 obroace grâu. Apoi în zilele lui Constantin Vodă [1], pe vremea când au venit craiul cu Ungurii aici în țară, le-a perit zapisul de cumpărătoarea moșiei, dar ei tot au stăpânit până acum când Andrei le turbură stăpânirea. Andrei zice că ei n'au plătit toți banii ci numai ughi 5 Domnul a dat lui Andrei 6 oameni să jure pe sf. Evanghelie. N'a jurat și a rămas de lege. Divan: Mareș (Băjescu) vel ban, Gheorghe (Băleanu) vel vornic, Radu Crețulescu vel log., Șerban Cantacuzino vel spătar, Papa vel vist., Mihai Cantacuzino vel post. Vâlcu (Grădișteanu) vel pah., Ivașco vel stolnic, Stoian vel comis, Preda vel sluger, Curuia vel pitar, Radu Năsturel vtori log. Scrie Mihai sin Stan log. ot Târgoviște în Buc. Orig. român.

712. — 7180 (1672) Iulie 7. — Grigorie Ghica Voevod, boerului Vâlcul biv vel pah., și fraților lui, Nica ceaușul și Grigore log., feciorii Bunii biv vel vist. de Grădiște, pentru satul Izbiceni. Sătenii din Izbiceni [2] mai dinainte vreme s'au vândut rumâni cu toate moșiile lor Mihului spătar (Racotă) tatăl jupânesii Grăjdanii vistieresii maștera lui Vâlcu și a fraților lui, încă în zilele răpos. Radu Voevod sin Mihnea Voevod la al doilea rând de domnie a lui. Mihul spătar a ținut satul până ce l-a vândut gineri-său Buzincăi clucer și fii-si jupânesei Grăjdana. După moartea Buzincăi rămânând Grăjdana fără de căpetenie și fiind satul Izbicenii lângă satul Betejanii al lui Matei Voevod, acesta s'a silit în multe chipuri cum ar putea face să ia satul Izbicenii pe seama sa și neputând face în alt chip, a pus pe Istratie post. (Leurdeanu), care a ținut pe nepoata lui Mihai Voevod [3], de a pârât la divan pe Grăjdana, zicând că oare când satul Izbiceni a fost pe seama lui Mihai Voevod. Matei Voevod a dat bani lui Istratie post. de i-a dat Grăjdanei și feciorilor Buzincăi, precum au mărturisit și cinstiții dregători Stroe biv vel vornic (Leurdeanu) și Badea vel clucer Bălăcianu „înaintea domniei mele în divanul cel mare care am ținut de rândul acesta „foarte bine pre amănuntul". După petrecania lui Matei Voevod, Constantin Voevod dând voie să se răscumpere satele lui Matei Voevod cumpărate cu banii țării, a venit și satul Izbiceni cu banii ca să-i dea la domnie să se răscumpere de rumânie. Grăjdana nesuferind a i se răscumpăra satul ce i-a fost de la tatăl ei Mihul spătar, a îndemnat pe boerul ei Bunea vist. (Grădișteanu) de a dat el toți banii deplin în divan înaintea lui Constantin Voevod, însă galbeni gata 1000. In zilele Mihnii Voevod, după moartea Bunii vist., fiind Istratie post. în voie la Mihnea Voevod, a luat de la satul Izbiceni

---

[1] Cârnu. Mag. ist. IV. 336.
[2] Cf. doc. 696.
[3] Pe Ilinca fiica lui Nicolae Pătrașcu Voevod.

ughi 1000 zicând că banii daţi de Matei Voevod Grăjdanei ar fi fost ai săi, şi le-a făcut zapise şi cărţi de răscumpărare şi i-a scris la slujbă ca să nu-i mai apuce nimeni în urmă de rumânie. In zilele lui Antonie Voevod, Vâlcul pah. şi fraţii lui vrând să-şi caute dreptatea pentru acei ughi 1000 daţi de tatăl lor pentru satul Izbiceni, au pârât în divanul cel mare pe Istratie post. de faţă cu satul Izbiceni. Au zis Vâlcul şi fraţii lui că Istratie a răscumpărat satul fără de ispravă şi că banii n'au putut fi ai lui Istratie căci, fiind el de faţă şi postelnic mare la Constantin Voevod n'ar fi îngăduit să se dea bani la domnie fără a pomeni că banii sunt ai lui. Antonie Vodă hotărăşte să se împartă paguba de sătenii din Izbiceni şi de toţi boerii cumpărători. Acum, în al doilea rând de domnie a lui Grigore Ghica, sătenii din Izbiceni au venit în divan de s'au pârât cu Vâlcu pah. şi fraţii lui, şi cu nepoţii lui Istratie post. Domnul judecă cum acei 1000 ughi n'au fost ai lui Istratie post. ci ai lui Matei Voevod. Domnul hotărăşte că sătenii din Izbiceni să aibă a căuta ori-ce ar putea afla din ale lui Istratie post. ca să-şi ia acei ughi 1000, fie că le vor vinde ca să plătească pe Vâlcul pah. şi fraţii lui, fie că le vor da stătătoare pe seama acestora, rămânând slobozi de rumânie precum s'au răscumpărat. Divan: Gherghe (Băleanu) biv vel ban, Stroe (Leurdeanu) biv vel vornic, Vintilă (Bucşanu) vel ban, Neagoe (Săcuianu) vel vornic, Ivaşco (Băleanu) vel log., Hrizea vel vist., Sturza vel spătar, Badea (Bucşanu) vel clucer, Stoian vel post., Cornea (Brăiloiu) vel pah., Preda vel stolnic, Matei (Leurdeanu) vel comis, ispravnic Radu vtori log. Scrie Dumitraşco log. în Bucureşti. Original român hârtie. Pecete mare de hârtie. Semnătură autografă. (No. 51 cond. Băleni).

713.—7181 (1673) Martie 2 —Grigore Voevod fiul Ghicăi Voevod, dă poruncă Savei neguţător feciorul Ghiorcăi din Cernavoda, sa-i fie nişte rumâni anume Dumitru, Dobre şi Istrati feciorii lui Ion log. nepoţii popi Neagoe din Cepari, Argeş, pentru că aceşti rumâni au fost ai Neculei fratele Radului fiul lui Ivaşco armaş din Cepari. Acum lui Necula şi fratelui său Radu trebuindu-le bani au vândut pe aceşti rumâni însă fără de moşie drept taleri 29. Divan: Gheorghe cel bătrân (Băleanu) biv vel ban, Stroe (Leurdeanu) cel bătrân biv vel vornic, Vintilă (Bucşanu) vel ban, Neagoe (Săcuianu) vel vornic, Ivaşco (Băleanu) vel log., Toader Sturza vel spătar, Hrizea vel vist., Badea (Bucşanu) vel clucer, Stoian vel post., Curuia vel pah., Preda vel stolnic, Matei (Leurdeanu) vel comis, Papa vel sluger, Radu vel medelnicer, Staico vel pitar, ispravnic Radu vtori log. Scrie Mihai fiul lui Stan log. în Buc.—Orig. român. Pecete căzută.

714.—7181 (1673) Aprilie 22. — Grigore Vodă fiul Ghicăi Voevod dă poruncă Pârvului şi fraţilor lui, Mandea, Papa, Şerban, Constantin şi Tudoran, feciorii lui Tudoran iuzbaşa din Lereşti, să le fie moşie în Stoeneşti şi în Bădeni, însă toată partea mătuşă-si jupânesei Dumitrei, a doua jupâneasă Râpei care a fost ţinut întâi pe Neaga Mânzătoaia, şi cu muntele ce se chiamă de la lacul Ciorei stâna, şi alt munte ce se chiamă Cumpărata şi un munte din Ialomiţa şi cu trei rumâni ce a cumpărat Râpa de la Vlaicul Gogani anume . . . . şi nişte livezi anume Ştejarul şi

Vechiul şi Aniniş ce au fost puse zălog de Râpa şi le-au răscumpărat Tudoran iuzbaşa. Pentru că toate acestea au fost de moşie ale Râpei de la femeia lui cea d'intâi Neaga, apoi după moartea ei a luat pe jupâneasa Dumitra mătuşa lui Tudoran iuzbaşa iar Râpa a lăsat toate acestea jupânesei Dumitra pentru multă căutare la boală şi la nevoia lui. Dumitra la moartea ei a lăsat toate vărului ei Preda post tatăl lui Tudoran iuzbaşa. In zilele lui Constantin Voevod după moartea Predei post. Lerescu, nişte nepoţi ai Neagăi Mânzătoaei anume Radu şi Rădici din Stoeneşti s'au ridicat cu pără. Constantin Vodă a dat lui Radu şi lui Rădici lege 12 boeri să jure să spargă cărţile lui Tudoran iuz. ce a avut de la 6 megiaşi pe răvaşe domneşti de au ales ocina ce a fost partea Râpei şi partea Neagăi Mânzătoaei şi partea jupânesei Dumitrei. Şi au dat acei 6 megiaşi cartea lor de judecată lui Tudoran iuz. să-i fie moşie stătătoare, iar Radul şi Rădici s'au ridicat a doua oară împreună cu nişte veri primari, Maria şi Stanca fetele lui Dumitru din Stoeneşti. Constantin Vodă le-a dat iar lege 12 boeri şi ispravnic om domnesc Gherghe vtori portar, iar la soroc la sf. Ilie prooroc ei nici într'un chip nu şi-au putut strânge legea să jure şi au rămas şi atunci de lege şi a rămas Tudoran iuz. în stăpânire. Acum s'a sculat cu pără Maria fata lui Dumitru din Stoeneşti inpotriva lui Pârvu feciorul lui Tudoran iuz. Lerescul. Domnul judecă şi el că Maria umblă ca o muere rea şi fără de lucru cum a umblat şi mai dinainte vreme. Divan: Gheorghe (Băleanu) cel bătrân biv vel ban, Stroe (Leurdeanu) cel bătrân biv vel vornic, Vintilă (Bucşanu) vel ban, Neagoe (Săcuianu) vel vornic, Chirca (Rudeanu) biv vel log., Ivaşco (Băleanu) vel log., Toader Sturza vel spătar, Hrizea vel vist, Badea (Bucşanu) vel clucer, Stoian vel post., Curuia vel pah., Preda vel stolnic, Matei (Leurdeanu) vel comis, Stroe vel pârcălab, Radu Năsturel vel serdar, Vlăduţ (Bengescu) vel sluger, Radu vel medelnicer, Staico vel pitar, Dumitraşco vel jicnicer, Ilie vel şetrar, ispravnic Radu ftori log. Scrie Mihai fiul lui Stan log. în Buc.—Orig. român.

715.—7182 (1674) Iunie 2.— Duca Voevod dă poruncă jupânesei Ancăi[1] care a fost jupâneasa Vlădutului biv vel sluger Bengescu, să-i fie moşiile, ţiganii şi rumânii cari s'au cumpărat de ea împreună cu boerul ei în viaţa lor, care se vor scrie mai jos, şi zestrele ce a avut de la părinţii ei anume boi, 10 vaci, 100 oi, 100 stupi, 60 rămători, 6 telegari, 4 iepe, 2 bivoli, 2 bivoliţe şi ughi 300. Pentru că Vlăduţ cu Anca feciori n'au făcut ci a luat pe nepotu său Matei să le fie fecior de suflet şi mergând la oaste în zilele lui Grigore Vodă (Ghica)[2] făcut-a Vlăduţ zapis la mâna jupânesei Ancăi cum să şază în casă şi să stăpânească toate ale lor împreună cu fiu său Matei până va fi ea vie. Deci de o va cinsti Matei şi o va socoti ca pe o mumă, să rămâe toate pe seama lui, iar necinstind-o să n'aibă treabă cu moşiile lor de cumpărătoare nici cu zestrele ei, ci cui va lăsa ea, aceluia să fie. Şi mai scria în acel zapis cum a luat de la ea împrumut taleri 400 când s'au dus la oaste. Acum

[1] Necunoscută lui Grecianu, Genealogii, II: Bengescu.

[2] Nu se precizează dacă în întâia sau a doua domnie.

ei avură pâră în divan pentru nevoia lor şi pentru multe ale casei. Domnul i-a dat pe seama a 6 boeri luaţi pe răvaşe domneşti, anume: Radu Năsturel vel log., Preda vel stolnic, Curuia biv vel pah., Barbu vel comis, Staico vel jicnicer şi Negoiţă vistier să-i socotească, să-i judece şi să le facă aşezământ. S'au strâns la mitropolie înaintea părintelui Varlam. Jupâneasa Anca s'a jeluit cum nu o cinsteşte nici o socoteşte. Boerii au ales întâi zestrele ei şi altă moşie şi ţigani şi rumâni ce au cumpărat amândoi împreună. Pentru cei 400 taleri împrumutaţi, a zis Matei că i-ar fi dat unchi-său dacă au venit din oaste, iar pentru 335 berbeci a taleri 335 cari i-au dat ea soţului ei în treaba slujitoriei, ajungând la jurământ iertatu-i-au toţi şi n'au jurat. Iar pentru moşiile şi ţiganii cumpăraţi împreună cu soţul ei, care fac ughi 682, i-au dat jumătate sat din Negoeşti, două părţi afară de partea Danciului şi din satul Mogoşani a treia parte, iar de va voi Matei să păstreze moşiile să-i dea bani. Fostu-i-au lăsat şi boerinul ei satul Pluscul[1]. Iar pentru datorii au judecat boerii să vânză bucate din casă. Divan: Chirca (Rudeanu) vel ban, Radu Năsturel vel log., Vâlcu (Grădişteanu-Mogoşescu) vel vist., Mihai (Cantacuzino) vel spătar, Tudoran vel clucer, Lascarache (Rosetti) vel post., Vintilă vel pah., Preda vel stolnic, Barbu vel comis, Pădure vel pitar, Staico vel jicnicer, ispravnic Părvu vtori log. scrie Badea log. în Buc. — Orig român.

716. — 7189 (1681) Fevr. 4. — Şerban Voevod (Cantacuzino) Basarab, sfintei şi dumnezeeştei mânăstiri de la Jitianu unde este hramul Sf. Dimitrie, şi părintelui ieromonah Teodor egumenul şi tuturor călugărilor, să fie sfintei măn. satul ce se chiamă Braloştiţa cu toată moşia câtă ieste a Bralostiţei cu casele şi cu viile şi cu tot venitul şi cu toţi românii şi ţiganii ce ar fi avut Mihai Drosul de moşie şi de cumpărătoare. Şi iar parte de moşie din Vâlcăneşti cât ar fi avut Mihai Drosul, pentru că aceste moşii au fost ale lui Iane feciorul lui Mihai Drosul iar când a fost la vremea lui de petrecanie, el a chemat pe Părvul ce a fost cămăraş la ocnă şi pe Stan judeţul şi pe Stoica de acolo şi aşa a lăsat singur cu a lui gură zicând că fiind el ctitor la această sf. măn. au dat şi au adaos sf. măn aceste moşii. Intr'aceia şi părintele Teodor egumenul au mers la Pârvul cămăraşul şi la Stan judeţul şi la popa Stoica de i-au întrebat de acestea de toate şi încă i-au dus înaintea sf. sale chir Ştefan episcopul sf. Episcopii Râmnicul de le-au pus asupra lor mare blestem şi groaznică afurisanie ca să spuie dreptul cum ar fi lăsat Iane feciorul lui Mihai Drosul. Dânşii au mărturisit de toate cum scrie mai sus. Divan: Radu Năsturel vel ban, Badea Bălăcianu vel vornic, Vlad Cocorăscu vel log., Barbu Milescu vel vist., Mihai Cantacuzino vel spătar, Stoian vel clucer, Ghinea vel post., Barbu Bădeanu vel pah., Alexandru (Alexeanu) vel stolnic, Papa Buicescul vel comis, ispravnic Radu vtori log. Scrie Goran Stanciovici log. Olănescul în Buc. — Orig. Semn. autografă. Pecete pe hârtie.

717. — 7193 (1685) Aug. 5. — Şerban Voevod (Cantacuzino) Neagului post. şi (loc alb) făcându-le ştire că a jăluit jupâneasa Elina Cioranca cum că având

[1] Piscul?

ea pod umblător pe moşia ei de la Cârză, ei s'au sculat în nebunia lor de l'au slobozit pe apă în jos. Apoi ea a muncit de l'a prins şi i'a adus unde a fost, iar acum ei iar l'au luat şi l'au dus pe moşia lor. Aşa dar să lase podul la locul lui pentru că mama dracului îi va lua. De au vre-o întrebăciune cu dânsa să vie să o facă la judecată, iar fără de judecata domniei să nu se întinză nici să facă ei singuri judecată că vor petrece nevoe. — Orig. român. Pecete mică roşie.

718. — 7194 (1686) Mai 20. — Alexandru vel stolnic (Alexeanu) dă zapis la mâna cumnatului [1] Dumitraşco Corbeanu că i-a vândut moşiile din Priviţi, Cărunţi şi Băbeni drept taleri 300 mai înainte vreme, şi 2 roţi de moară drept taleri 60 Apoi a căzut Alexandru cu rugăminte la Dumitraşcu de l-a lăsat de a mai ţinut moşia şi morile, şi când va avea bani îi va da cu dobânda lor. Trecând cinci ani Dumitraşco a cerut banii şi Alexandru neputân ! să-i dea nici capetele nici dobânda, a dat moşia. Pentru dobânda banilor şi pentru mori s'au socotit şi a rămas ca Alexandru să le plătească, dar neavând cu ce plăti nici aceasta, s'a rugat iarăşi de Dumitraşco să-l lase să-i dea taleri 90 şi pentru mori taleri 60, şi să-l adaste până în toamnă la Sf. Mihai. Semnează şi Vintilă C(orbeanu), Tudor căp., Paraschiva căp., Hristo postelnic (greceşte), Ştepan pitar. (No. 58 cond. Băleni).

719. — 7194 (1686) Mai 30. — Şerban Voevod (Cantacuzino) lui Cornea sluger Brăiloiul ca să fie volnic să ţie două roate de moară făcae din apa Galeşul cumpărate de la popa Radu ot Stolojani şi de la Danciul feciorul Paicului de acolo şi de la Drăghici diaconul ot tam, însă roate trei drept bani gata 42 1/2 care mori au fost ale Coicăi şi ale fratelui său Gheorghe şi ale lui Andraş din Stolojani. Deci scriind numele acestora la sama cea mare acolo în Stolojani şi viind acele nume şi la sama doua, ei s'au sculat de au fugit, iar sămaşii cari au fost cu acea rânduială au fost apucat pe popa Radu şi pe Danciul şi pe Drăghici diaconul ot Stolojani ca să plătească numele acestor oameni pentru a doua oară. Deci neavând bani au vândut aceste trei roate Cornei sluger, căci au fost şi mai dinainte vreme zălogite la el de Gheorghe fratele Coicăi. După vânzarea morilor au mers Coica de au mai luat de la Cornea sluger încă taleri 6 şi i-au făcut şi zapis stătător ca să ţie moşiile. Acum Coica s'a ridicat cu pâră în divan zicând că nu s'au vândut aceste moşii numai pentru părţile lor de samă ci şi pentru partea unchi-său Duşei şi a nepotu-său Ianoş. Domnul a judecat de au întors Cornei sluger banii pe o roată de moară şi i-a lăsat pe celelalte două. Pecete în chinovar: vultur bicefal.

720. — 7197 (1689) Iunie 15. — Constantin Basarab Voevod boerului Constantin căpitan Filipescu, să-i fie moşie în Zărneşti [2], moşie de la doi moşi şi dintr'alt moş a treia parte, cumpărătoare de la megiaşii de acolo. Şi iar să-i fie moşie în Urlători cumpărătoare de la moşneni, care merge peste apa Buzăului până în gârla Cândeştilor şi această moşie s'a lipit pe lângă moşia d-sale de la Băbeni precum este

---

[1] Nu ştiu cum erau cumnaţi.

[2] Zoreşti în doc. No. 723. — Printre moşiile episcopiei Buzău au fost şi Soreşti şi Dealu Zoreştilor. (Arh. Stat, Episc. Buzău pachete 22 şi 28).

obiceiul. Şi iar să-i fie moşie în Mărăcineni, de sus de moşia Măteştilor pe apa Buzăului. Acum venit-a Constantin Filipescu de a luat 12 boeri hotarnici pe răvaşe domneşti împreună cu sluga domnească vtori portar după obiceiul ţării de şi-a ales partea de moşie de către ceilalţi megiaşi şi au lipit moşie lângă moşie, precum este obiceiul. Iar pentru nişte vii cari sunt în dealul Urlătorii ale megiaşilor pe moşia lui Filipescu, boerii hotarnici au hotărât pentru cei ce sunt moşteni şi nu le sunt viile de cumpărătoare ci de baştină, aceia să le ţie fără vinărici şi înfundate, iar cei cari au vii de cumpărătoare să dea vinărici boeresc după obicei. Divan: Vintilă Corbeanu vel ban, Ghinea Rustea vel vornic, Alixandru (Alexeanu) vel log., Iordache Cantacuzino vel spătar, Cârstea Popescu vel vist., Diicu (Rudeanu) vel clucer, Dimitraşcu Caramanlău vel post., Matei Filipescu vel stolnic, Barbu Urdăreanu vel pah., Şerban (Cantacuzino) vel comis, Constantin Ştirbei vel sluger, Preda Brătăşanu vel pitar, Bunea (Grădişteanu) vtori log. Scrie log. Conţescu în Bucureşti. Orig. român.

721. — 7200 (1692) Aug. 25. — Ieromonahul Teodor egumenul mân. Jitianu cu hramul Sf. Dimitrie, cu tot soborul, dă zapis lui Cornea Brăiloiu vel pah., că i-a vândut satul Braloştiţa [1], Mehedinţi, cu toţi rumânii câţi se vor afla afară de doi anume Danciul şi Neagoe cu feciorii lor, pentru că acest sat a fost al lui Mihai Drosul de la părinţi, apoi după moartea lui, a rămas la fiul său Iane, iar acesta a lăsat satul la mân. Jitianu fiind ei ctitori mai dinainte vreme, iar apoi s'au aflat multe datorii ale lor şi egumenul neîndurându-se ca să ia alţii acest sat, s'a tocmit cu jupâneasa Mara sora lui Mihail Drosul şi cu (loc alb) Tudor Vălcănescu, de au mai dat peste danie taleri 272 ½ de au mai ajutat la datorii şi a rămas moşia pe seama mânăstirei. Acum, întâmplându-se în ţară multe răzmiriţi de păgâni şi de curuţi şi de hoţi cari au venit de peste munte şi făcându-se multe jafuri şi prăzi ţării şi mânăstirilor, prădat-au şi mân. Jitianu de au luat tot ce au găsit şi a rămas mân la mare lipsă, De aceia Teodor egumenul a vândut moşia lui Brăiloi pe taleri 800 şi cu aceşti bani a cumpărat alte moşii mai aproape: Floranu şi Ştuleiul şi Intorsătura a treia parte şi ţigani. Semnează şi Alexandru (Alexeanu) vel vornic, Diicu Rudeanu vel log., Şerban Cantacuzino, Const. Ştirbei vel clucer, Matei Ciorogârleanu vel vist., Şerban (Grecianu) vtori log., (rupt) Grădişteanul, Ianachi... vel căp., Gheorghe vor(nic) Fălcoianu, Necula Glogoveanul, Radu Hrizii vel clucer za arie, Petru ot Bădeni. Orig. rom.

722. — 7202 (1694) Mai 4. — Cartea lui Constantin Voevod către 6 megiaşi luaţi de Constantin biv vel cămăraş şi Mihai vtori post. Corbenii şi de egumenul de la Glavaciog, să aleagă hotarele satului Greci-Mârzi de către hotarele satului Coţofeneşti al mânăstirei Glavaciog. Aceştia venind cu pâră la divan, egumenul a scos „un hrisov vechi al Mihni Voevod de demult, de 180 ani care fiind prea vechi Domnia-Mea nu l'am prins în seamă". Orig. român, pecetea mare în chinovar. (No. 62 cond. Băleni).

[1] Cf. doc. 716.

723. —7204 (1696) Martie 10. — Constantin Voevod orânduește 12 boeri să aleagă moșia lui Const. căpitan Filipescu de la Mătești i Zorești[1] de către moșia lui Șerban (Vlădescu) vel comis și de către moșneni. Acei 12 boeri sunt: Stanciu log. ot Vernești, Mihai log. ot Cârlomănești, Ivașco pârcălab, Badea pârcălab ot Putinței, jupân Caloian ot Buzău, Ursu ot Scurtești, Stan iuz. ot Cernătești, Giurgea Lincoiul (?) Mihai vătaf Piscupului, Florea ceauș ot Cernătești, Voicilă pârcălab ot Tătărani, Anghel pârcălab ot Fundeni.

724. — 7210 (1702) Iunie 24. — Chiril călugărul ot Câmpina cu ginere său Dragomir, dau zapis la mâna jupânului Dumitrașco biv vel spătar, prin care îi vând 4 pogoane de vie în dealul Dobrotenilor, pogonul câte talere 14 cari fac tal. 56. (No. 66 cond. Băleni).

725. — 7211 (1703) Martie 8. — Constantin Voevod credinciosului boer Petrașco vel șetrar Brezoianu ca să ție loc de case în București, mahalaoa popii Stoica, ce este din vale, însă în lung din ulița ce este despre jupân Radu, care merge spre casele lui Mănăilă căpitanu, până în ulița ce scoboară de la Sărindar și merge pe dinaintea bisericii popii Stoichi, pentru că acest loc fiind domnesc și cuprinzându-l unii și alții, făcând case și grădini, și Petrașco neavând loc să-și facă în Buc. case domnul a socotit, pentru dreapta și credincioasa slujbă ce Petrașco slujește domnie și țării, de i-a dăruit acel loc. Iar pentru cei ce s'ar afla cu case făcute pe acel loc, domnul dă voie lui Petrașco să aibă a se tocmi cu ei, să le plătească numai lemnele cu prețul lor pe dreptate, iar pământul fiind domnesc îl dăruește lui Petrașco. Divan: Cornea Brăiloiu vel ban, Stroe Leurdeanu (?) vel vornic, Diicu Rudeanu vel log., Mihai Cantacuzino vel spătar, Șerban (Bujoreanu) vel vist., Constantin Știrbei vel clucer, Dumitrașco Caramanlân vel post., Bunea Grădișteanu vel comis, Toma Cantacuzino vel sluger, Const. Corbeanu vel pitar, ispravnic Ștefan Cantacuzino vtori log.[2]. Orig. în arh. G. Gr. C.

726. — 7212 (1703) Nov. 2. — Cartea lui Constantin Voevod către patru boeri anume Grigorie (Băleanu) vel vornic za Târgoviște, Ivașco vornic Băleanu, Ivan vornic Văcărescu și Constantin post. Bucșanu. Jăluindu-se la domnie Stoica paharnic Lăzureanu[3], zicând că are multă pricină cu nepoții lui, Barbu, Ștefan și Bădică,

---

[1] Cf. doc. 720.
[2] Viitorul Ștefan Vodă Cantacuzino.
[3] Cf. doc. 678. — Avem următoarea spiță a boerilor din Lazuri:

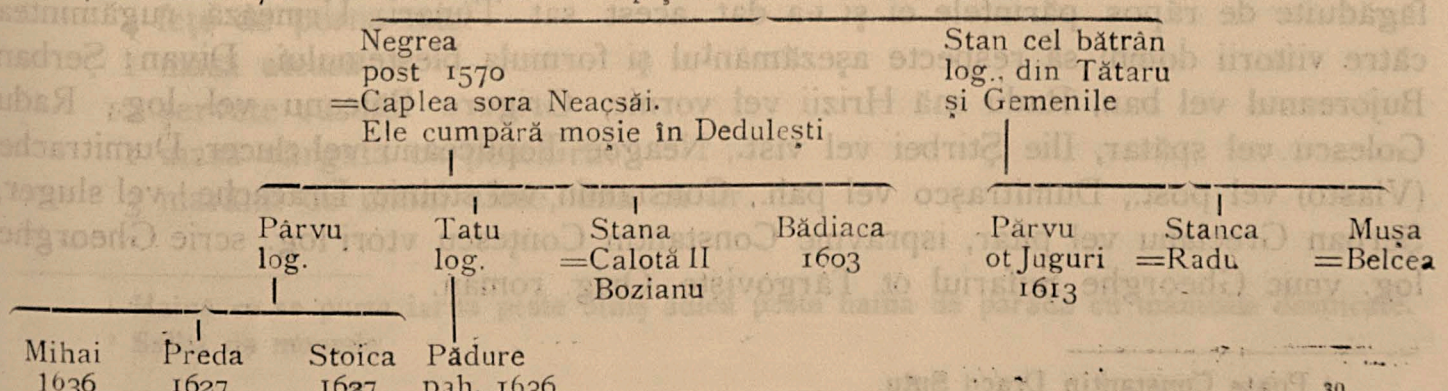

feciorii lui Vasile căpitan de la Răzvad, pentru o parte de moşie şi locuri de vie ce au în Răzvad să le aleagă părţile, şi să mai facă socoteală cu Stoica pah. şi cu frate-său Pădure şi cu nepoţii săi Badea şi Neagul pentru nişte bani daţi de Stoica pah. Orig. român. Pecete mare chinovar. (No. 67 cond.).

727. — 7217 (1708) Decembre 12. — Scrisoarea lui Constantin Ştirbei vel ban la mâna „fratelui" Şerban Bujoreanul vel vistier, prin care îi vinde pe taleri 85 un ţigan Istratie cu ţiganca lui Anca şi un copil ce i avea de la ginere său Ianu (?). Semnează şi Grigorie Băleanu vel vistier. (No. 68 cond. Băleni).

728. — 7219 (1711) Iunie 4. — Zapisul lui Muşat, feciorul lui Muşat fratele Amzei ot Poeni, cu vărul său Tudor feciorul popii Oprei şi cu Radu feciorul lui Stan log. ot Poeni, sud Vlaşca, prin care vând jupânului Şerban vel vist. Bujoreanu partea lor de moşie din Poeni, câtă s'a ales la hotărnicie de cei 12 boeri dintre cari 2 boeri mari de divan: Grigorie vel vornic de Târgovişte Băleanu şi Mănăilă vel şetrar. Semnează şi Mihai post., Mihul Corbeanu, Danciu din Ungureni. (No. 69 condica moşiei Băleni).

729. — 7222 (1714) Iunie 18. — Ştefan Vodă Cantacuzino dă poruncă Radului Şovărăscu să ţie moşia Adămeşti, Teleorman, cumpărată de tatăl său Neagoe spătărel acum 69 de ani. Acum s'a sculat Stan croitorul feciorul lui Stan din Adămeşti zicând că nu ştie el când a vândut tatăl său această moşie, dar domnul a văzut zapisul lui Stan.—Orig. Pecete in chinovar: Vultur bicefal.

730. — 7225 (1717) Oct. 9. — Nicolae Alexandru (Mavrocordat) Voevod, domniţii Ancuţii fata răpos. Const. Voevod Brâncoveanu, ca să-i fie satul Tunari, Ilfov, cu bună pace de către surorile ei şi de către toţî feciorii lor, pentru că acest sat a fost al răpos. soru-si domniţii Stanca, dat de zestre de tatăl ei şi l'a stăpânit cât a trăit, iar după petrecania ei a rămas pe seama tatălui ei. Deci căsătorind răpos. Const. Voevod pe fii-sa domniţa Ancuţa, între alte zestre ce i-a dat, fost-a făgăduit să-i dea şi un sat zestre, şi aşa au tot dat zi după zi, zicând că-i va da şi nu i-a mai dat până ce i-a venit mazilie de la puternica împărăţie, şi luându-l de aici din ţară, ducându-l acolo, n'a apucat în viaţa lui ca să dea satul de zestre după cum făgăduise, ci pierind el acolo, ea a rămas fără sat. Deci rămâind toate moşiile şi satele şi altele ale răpos. Const. Voevod cu firman împărătesc în seama domniei, şi viind domniţa Ancuţa cu mare jalbă la domnie cum că din toate surorile ei ea este mai săracă, domnul a socotit că este cu păcat să fie lipsită de zestrele cele făgăduite de răpos. părintele ei şi i-a dat acest sat Tunari. Urmează rugămintea către viitorii domni să respecte aşezământul şi formula blestemului. Divan: Şerban Bujoreanul vel ban, Radu snă Hrizii vel vornic, Grigore Băleanu vel log., Radu Golescu vel spătar, Ilie Ştirbei vel vist., Neagoe Topliceanu vel clucer, Dumitrache (Vlasto) vel post., Dumitraşco vel pah., Constantin vel stolnic, Dracache [1] vel sluger, Şerban Grecianu vel pitar, ispravnic Constantin Conţescu vtori log., scrie Gheorghe log. vnuc Gheorghe Şufariul ot Târgovişte. Orig. român.

[1] Poate Constantin Draco Sutu.

731. — 7231 (1722) Sept. 4. — Foiță de sculele ce au lăsat nepotul nostru Șerban feciorul Bunei vornic Grădișteanu soru-si Bălașii:

1 pereche brățări de aur sadea cu zale
„ „ cu rubinuri
15 nasturi de aur cu smalț
3 inele de aur cu zamfir
1 inel de aur cu diamant
1 inel cu zmaragd
1 toartă de aur cu diamanturi și dejur împrejur cu diamanțele
1 pereche cercei câte cu un picior de smaragd și sus cu diamant
1 pereche cercei cu câte un picior de zamfir și sus cu rubin
1 pereche cercei cu câte trei picioare cu balaș și sus cu smaragd
14 ace de aur, patru mai mari cu smalț, cu mărgăritar și cu robin și 10 mai mici cu smalț și cu robin
2 ace cu diamant și 2 mai mici cu robin
12 nasturi mari de mărgăritar și cu robin, de dulamă
12 nasturi mici de mărgăritar de ghiordie[1]
6 șiruri de mărgăritar de mijloc
15 șiruri de mărgăritar de cel mare
6 șiruri de mărgăritar cu 4 smaragduri și cu 3 balașuri
1 pereche bani pe cap[2]
1 teacă de argint poleită cu smalț cu 12 robinele și cu 7 smaragduri
1 buhurdar cu căția lui de argint
1 pereche cercei mici cu picior de smaragd și sus cu diamant mic
1 pereche cercei iarăși cu un picior de smaragd și sus cu rubin
1 pereche cercei mici cu rubin și câte un picior de mărgăritar
1 ie încrețită la gât și la mâneci cu mărgăritar mare
2 ii cu sârmă
5 ii cu fir
12 ii cu mătase
1 cearceaf cusut cu mătase
2 cearceafuri alese
3 fețe de pernă alese mari
4 fețe de pernă mici
1 masă aleasă
12 șervete cusute
1 masă vărgată cu peschirul
3 marămi de mâini alese, una cu fir

[1] Haină ce se purta iarna peste biniș adică peste haina de paradă cu mânicele despicate.
[2] Salbă de monede.

12 şervete alese
2 tocuri de tipsie de aramă
6 tingiri de aramă cu capac
12 talere de cositor
Careta şi cuhnia
8 boi de plug
4 epe cu mânzi
4 vaci cu viţei
20 oi cu miei
10 rămătoare cu purcei
30 mătci de stupi
40 pogoane vie la Sărata
9 suflete de ţigani
2 fete de ţigani în casă
6 moşii cu cari a miluit măria sa Vodă, Călceşti, Brăniştari, Vlasinul, Porumbreni, Comăneşti Frăsinet în Vlaşca, Orbeasca în Teleorman,

Semnează Climent ieromonah, Caliţa Câmpineanu [1].

732. — 7240 (1732) Iunie 3. — Constantin Nicolae (Mavrocordat) Voevod lui chir Dimitrie doctorul Nottara care a ţinut pe Bălaşa fata Bunei Grădişteanu biv vel vornic, şi fii-si Smaragdei, ca să aibă a ţinea cele cuprinse în foaia de zestre făcută de Climent ieromonah Grădişteanu fratele Bunei vornicul, unchiul jupânesei Bălaşei şi al fiicei Smaranda, şi să le stăpânească în bună pace de către Şerban Grădişteanul feciorul Bunei vornicul, pentru că Bălaşa fost-a căsătorită cu Dimitrie Notara în zilele răpos. părintelui domnului actual, când Şerban Grădişteanu se afla în străinătate supus la alţi stăpânitori străini încă din vremea răsmiriţilor, şi nu era cine să chiverniseasca pe Bălaşa, de cât unchiul ei şi mătuşa ei Caliţa ce a fost soră cu muma Bălaşei, care a şi crescut-o în casă de copilă mică.

După câtă-va vreme de căsătorie, a murit Bălaşa şi a rămas o copilă Smaranda ce a avut cu Notara. Apoi venind Şerban feciorul Bunei vornicul din străinătate nu s'a odihnit după foaia de zestre dată la mâna lui Dimitrie doctorul, ci a avut pâră în zilele lui Mihai Vodă zicând Şerban Grădişteanu că foaia cuprinde moşiile cele mai temeinice părinteşti. Mihai Vodă a orânduit pe mitropolitul Daniil şi pe boerii cei mari ca să-i aşeze şi să-i tocmească, dar Şerban Grădişteanu nu s'a mulţumit cu acel aşezământ. Atunci mitropolitul Daniil a scos o foae de zestre osebită făcută de Climent ieromonahul, dar scrisă cu mâna lui (Daniil) şi făcută cu socoteala lui în taină, cu cale şi cu dreptate, întru care coprindea şi moşii mai puţine care să fie zestre Bălaşii, anume Porumbrenii şi Comăneştii în Vlaşca şi Orbeasca din Teleor-

[1] Altă foaie, cu data de 7235 (1726) se deosibeşte de aceasta pentru că la moşii se enumăra numai Porumbrenii, Comăneştii şi Orbeasca. Rostul acestei deosebiri se explică prin doc. de la No. 732.

man, care foae o a fost găsit (zicea) Daniil între alte scrisori ale lui Climent Grădișteanu. Pe temeiul acestei foi a dat Mihai Vodă carte lui Dimitrie doctorul. Acum în zilele lui Const. Vodă s'a sculat iar Șerban Grădișteanu zicând că foaia găsită în urmă a lui Climent nu e bună și cerând să facă el alta cum îi va fi la îndemână. Mavrocordat confirmă însă judecata lui Mihai Vodă. Divan: Iordache Crețulescu vel spătar, Barbu Merișanu vel vornic, Const. Văcărescu vel log., Antonache (Caliarh-Florescu) vel vist., Ianache Roset vel comis, Mihalache Roset vel post., Const. Ciuchi vel pah., Const. Ramadan vel clucer, Const. Brâncoveanu vel stolnic, Grigore Filipescu vel serdar, Const. Lambrino vel sluger, Barbu Văcărescu vel pitar, scrie Matei sin Iane log. de taină Dâmboviceanu. Orig. român.

733. — 7253 (1745) Oct. 22. — Cartea boerilor Iordache Crețulescu vel vornic, Brâncoveanu vel clucer, Barbu Văcărescu vel log., Ianco vel vist., Șerban C. biv vel pah., An. biv vel clucer, în pricina dintre Const. Obedeanu biv vel stolnic și Radu Bujoreanu feciorul răpos. Șerban Bujoreanu biv vel vist. Stolnicul Obedeanu cere taleri 850 bani vechi, pe cari zice că i-a dat lui Radu pe moșia Folești, Vâlcea. Moșia fiind străină, a Izvoranilor, aceștia au luat-o de sub stăpânirea lui Obedeanu. Intrebat, Radu Bujoreanu nu tăgăduește, dar și el zice că și el a luat această moșie zălog, fiind Izvoranii datori tatălui său taleri 600. Boerii găsesc cu cale că de vreme ce moșia era dată de către Izvorani cu zapis de stăpânire, rău o vânduse Radu stolnicului Obedeanu. Radu trebue să întoarcă toți banii, iar de are datorii să și le caute la ei. (No. 77 cond. Băleni.

734. — 7254 (1746) Martie 15. — Foaie cu însemnare de actele înfățișate în pricina dintre Matei Crețulescu biv log. za vistierie, ginerele doftorului Dumitru Notara și Radu Bujoreanu cu Oana ot Leul pentru că aceasta nu îngăduește postelnicului Barbu (Ciorogârleanu), ce este iar ginere doftorului Dumitru, să stăpânească moșia Frăsinetul dată de zestre și pe care o dăduse și doftorului Dumitru pentru o datorie Serban post. feciorul vornicului Bunea Grădișteanu.

Foaie cu leat 7212 (1704) de împărțeala moșiilor între vornic Bunea și frații săi Const. și Ienache.

Zapis al lui Șerban Grădișteanu leat 7244 (1736) iscălit de mitropolitul Ștefan și alți boeri în care scrie că doftorul Dumitru a dat zestre trei moșii: Gruianii de sus și de jos și Frăsinet sud Vlașca și Boiani în Teleorman, și adeverează că arzându-i casele i-au ars și cele mai multe sineturi ale acelor moșii.

Pentru dovedirea stăpânirei s'au adus și mărturiile șetrarului Andrei Strâmbeanu, vistierului State Popescul și popei Nedelco.

Oana zice că Frăsinetul este moșie megieșească și că a stăpânit-o până în zilele răpos Nicolae Voevod, iar atunci întâmplându-se megiașilor strămutare, s'au întins boerii Grădișteni cu stăpânirea în acea moșie. Arată hrisovul lui Radu Voevod sin Mihnea Voevod veleat 7122 (1614) în care se amintește un popa Balea, care zice Oana că i-a fost ei moș, cum că pentru niște năpăști și biruri fusese luată moșia Frăsinet cu toți moșnenii rumâni pe seama domniei în zilele lui Mihai Voevod, iar Radu Voevod le-a îngăduit de s'au răscumpărat.

735. — 1754 Aprilie 12. — Constantin Mihaî Racoviță Voevod. De vreme ce boerinașii mazâli ce sunt cu dajdiea lor deosebit de vistierie, au avut vechi obicei ca dându-și dajdia lor la vreme și la soroc să nu plătească dijmărit pe ale lor drepte bucate ce vor avea, așijderea și vinărici pentru cât vin făceau din viile lor; dar de la o vreme încoace domnii stricase acel vechi obicei și orânduise de plătea cu toții dijmărit și vinărici fiind că se amestecau și alți mulți din cei ce nu sunt neam de mazâl tot în orânduiala mazâlilor; acum d-mea din multele lor jălbi ce au dat. vrând ca să se aleagă cei vechi să nu se piarză și aceștia, am orânduit pe d-lui vel vistier ca să cerceteze și să ia seama fiește-căruia din boerinașii mazâli prin hrisoave și cărți ce vor fi având la mână, și prin catastișele cele vechi ale vistieriei și care se va alege că este vechi neam de boerinaș mazâl să-i dea sinet la mână.

In această categorie sunt Tudor Săulescu și Const Rusănescu ot sud Dâmbovița.

Original,

736. — 1759 Sept. 17. — Catinca soția lui Ștefan pah. dă zapis lui Dumitrache Popaz biv vel căpitan za lefegii, cum că dându-i casele ei din București de ședea e într'însele, dar mai trebuindu-i ei taleri 100 i-a dat și pe aceștia cu dobândă taleri 2 pe lună de s'a plătit de către Iordache Neculescu vel agă, și pentru acești bani, ea a pus lui Popaz casele ei zălog pe un an.

737. — 7274 (1765) Nov. 2. — Anafora la domn a veliților boeri. In anul trecut 1764 Iulie 25, după jalba dată la Ștefan Vodă (Racoviță), au venit la judecată înaintea veliților boeri, Constantin, Matei și Ion frați Voinigești ot sud Gorj, cu Dumitrașco sin Radu Bujoreanu, zicând Voinigeștii că de la neamul lor, de la Radu Voinigescu vel armaș, le-a rămas în acel județ două părți de moșie, Ștejarul și Stroiasca, și părinții lor fiind înstrăinați în țara ungurească, Radu Bujoreanu le-a împresurat moșia de multă sumă de ani. Ei au dovedit că se trag din acel armaș prin două zapise. Intrebându-se Dumitrașco Bujoreanu cu ce temeiuri vechi stăpânește, a arătat o foaie de împărțeală din leat 7215 (1707) a lui Dumitrașco post. Brăiloiu de când s'a împărțit cu frate-său Matei spătar moșu Bujoreanului, prin care i s'a dat jumătate din Voinigești. A mai arătat altă foaie din leat 7233 (1725) prin care Maria Brăiloaica dă de zestre fii-si Aniței cealaltă jumătate din Voinigești. Voinigeștii nu au putut adeveri stăpânire și „se cunoaște că cererea lor este rea". Scarlat Grigore Ghica Voevod întărește la 25 Nov., anaforaua (No. 78 cond. Băleni).

738. — 1798 Sept. 28. — Constantin Hangeri Voevod mânăstirii din Târgoviște ot mahalaoa (loc alb) care fiind foarte veche și părăsită de multă vreme, de iznoavă înoind o Dumitrache Ghica vel ban, la care se prăznuește hramul sf. Apostoli Petru și Pavel și Sf. muceniții Marini, făcând și trei case de locuință a 2 preoți spre a sluji sfânta liturghie napristan a ședea și un dascăl spre ajutor și a învăța copiii carte . . . . a avut domnul milă de a scutit și apărat de ori-ce dări vor eși pe preoți i pe ceilalți locuitori ai țării . . . așijderea să aibă a ținea și lude 4 oameni străini și fără pricină de dajdie cu pecetluituri ca să fie de poslușanie numiților preoți i dascăli . . . după cum a văzut domnul cartea lui Alex. Vodă Ipsilanti din

12 Iunie 1781 şi cartea lui Nicolae Vodă Caragea din 26 Iunie 1782 şi cărţile lui Mihai Vodă Suţu din 1784 Aug. 2 şi 1792 Ian. 23, şi cartea lui Alex. Vodă Moruzi din 1793 Iunie 17.

739. — 1810 Aug. 25. — De la întâiul divan şi comitet al prinţipatului Ţării Româneşti. Fiindcă egumenaşul şi părinţii călugăraşi de la sf. schit ce ce numeşte Predealu din plaiul Prahovii au dat jalbă divanului arătând că acest schit aflându-se la loc rău adică la munte între pietre unde nici roduri ale pământului de hrană omenească nu se pot face, care schit aflându-se fără de nici un acaret decât numai cu o viişoară ce o are dăruită de P. S. S. proin mitropolit Dositei (Filiti) pentru care plăteşte vinărici . . . . se scuteşte viişoara de vinărici. Semnează mitropolitul, Grigore Ghica şi alţi trei boeri mari. Contra-semnează Răducan Filiti.

740. — 1813 Mai 9 — Referatul starostei Diamandi către domn că s'au scos la mezat casele noi de pe podul Mogoşoaiei cu prăvălie şi cârciumă, două grajduri şi cu locul ce merge până în zidul lui Grigore Filipescu, case ale serdăresei Maria a răpos. serdar Diamandi, şi au rămas asupra vornicului Grigore Filipescu epistatul agiei pe 35.110 taleri.

741. — 1814 Iulie 1. — Ion Gheorghe Caragea Voevod. Domnii şi oblăduitorii datorie netăgăduită au, cu cât este de grea sarcină slujbei ce se săvârşeşte de către boerii dregători şi de ceilalţi slujbaşi, cu atâta aceştia să dobândească cuviincioasă răsplătire. Intre alte nepotrivite întocmiri ce le-am găsit trecute cu vederea sunt şi câteva din dregătoriile cele mai d'întâi ale ţării, cu totul nepotrîvite la venituri cu alte asemenea dregătorii mari. Vornicul al 3-lea şi vornicul al 4-lea nu au de cât leafa de 500 taleri pe lună deşi greutatea slujbei e deopotrivă ca şi la alte dregătorii mari ce se îndestulează cu venituri. Asemenea log. de ţara de sus, de ţara de jos şi de obiceiuri nu au decât leafă de 350 taleri pe lună şi un prea puţin folos la înoirea hrisoavelor la domnie nouă. Eftinătatea lucrurilor în vremea când s'a rânduit acele lefi nu are întru nimic asemănare cu cumplita scumpete ce curge acum. Deci domnul face vornicilor 3 şi 4 leafă de 750 taleri şi din toate povernile sau velniţele făcând rachiu de neguţătorie de fiecare cazan taleri 15 din care ½ pentru vornicul 3 şi ½ pentru vornicul 4. Iar velniţele şi povernile mânăstireşti şi boereşti până la clucer za arie sunt nedajnice afară numai dacă se arendează şi atunci arendaşul plăteşte cei 15 taleri. Cazanele cele mici ce au locuitorii ţărani pentru folosul şi negoţul lor sunt iarăşi nedajnice. — Logofeţia de sus fiind însărcinată cu toată treaba divanului, protocolind toate hotărârile, având şi osebire la greutatea mazlahatului [1] (loc alb) pricinilor ce se orânduesc de la domnie în cercetare şi având îngrijire de a nu se face cel mai puţin cusur la eftacsia [2] divanului domnesc, judecătoriei veliţilor boeri, divanului Craiovei şi departamenturilor, i se ridică leafa la 500 taleri pe lună plus un taler la pungă de la toate huzmeturile [3] peste cei doi

---

[1] Interese, daraveri.

[2] Bună cuviinţă, ordine.

[3] Dare, venit slujbă.

aleri ce lua până acum, și de la cutii iarăș un taler la pungă și havaet[1] de la judecățile în divan și anume: la pricinele pentru împliniri de bani sau lucruri mișcătoare 100, 75, sau 35 taleri după stare, însă 1/2 din havaet să-l ia vel log. de țara de sus iar 1/2 cel însărcinat cu citirea înaintea domnului fiind treapta sa de log. al 2-lea, iar pentru lucruri nemișcătoare se îndoește havaetul. Pentru log. de țara de jos se ridică leafa la 500 taleri și havaet un taler la pungă de la huzmeturi și de la cutii. Fiindcă din vechime se urma un irat[2] al logofeților celor mari de la cărțile domnești ce se dădeau judecătorilor Craiovei și judecătorilor și condicarilor de județe și de la cărțile polcovnicilor, căpitanilor, vătașilor de plai, egumenilor, și de la cărțile huzmeturilor boerilor greci, de la hrisoavele isnafurilor, de la cărțile logofeților Craiovei, mitropoliei, episcopiilor și scaunelor celor scutite, să se ia acest havaet ca mai nainte, luând vel log. de sus cele ce vor cădea în partea județelor țării de sus și log. de jos cele din județele de jos. Log. de obiceiuri va avea leafă 500 taleri și un taler la pungă de la huzmeturi și de la cutii. Să ia pentru foaia meterhanelei, de la vel ban până la vel log. al departamentului străinilor, taleri 50, de la vel clucer și vel căminar taleri 40, de la vel pah. la vel comis taleri 30, de la vel serdar la vel sluger taleri 20, de la vel pitar la vel clucer za arie taleri 15, iar de la ceilalți taleri 10, căci la acea dregătorie se cuvine a se da iar nu la visterie cum s'a urmat până acum. Divan: beizadelele George și Constantin, Constantin Filipescu vel vist., Radu Golescu vel ban, Const. Vlahutzi vel post., Isaac Ralet vornic de țara de sus, Barbu Văcărescu vornic de țara de jos, Dumitrașco Racoviță vornic al 3-lea, Iordache Slătineanu vornic al obștirilor, Dumitrache Racoviță vornic al 4-lea, Grigore Băleanu log. de țara de sus, Const. Filipescu log. de țara de jos, Fotache Știrbei log. de obiceiuri, Const. Suțu vel spătar, Grigore Ralet vel hatman, Atanase Cristopol log. al străinilor pricini, Alex. Ghica vel clucer, Alex. Mavrocordat vel căminar, Nicolae Suțu vel comis Original hârtie. Pecete în chinovar.

742. — 1817 Mai 17. — Vasile sin Vasile vtori armaș Melinescu, dă zapis lui Grigore Băleanu vel vornic, că aflându-se slugă în casă la d-lui, copil nevârstnic, și d-lui în multe rânduri povățuindu-l și sfătuindu-l ca un părinte și stăpân spre cele bune și de a se părăsi de faptele necuviincioase, dar el nepărăsindu-se și urmând necuviosii în multe chipuri, necăjindu-l pe d-lui și perzându-și cinstea cu gâlcevurile și bătăile ce le făcea pe ulițe și în curtea d-lui și prăpădindu-și și altele ce dobândea de la milostivirea d-lui, prin jocul cărților și alte blestemății, l'a izgonit d-lui din curtea d-lui de multe ori și iarăș milostivindu-se l'a primit înapoi dând el făgăduință că se va părăsi. Dar acum în cele de pe urmă mai făcând Vasile un lucru necuviincios după rău naravul său cel copilăresc, aducând defăimare curții lui Băleanu, când era să se pedepsească de către dregătorii stăpânirei, a dosit din curtea

[1] Venit al unei slujbe.
[2] Venit.

d-lui și d-lui hotărâse ca Vasile să fie în veci cu totul depărtat din curtea d-lui Acum Băleanu îl iartă din nou, făgăduind el că se va pocăi.

743. — 1818 Aprilie 10. — Vel log. către domn despre jalba ce a dat domnului, Hristodor Costea Ceacâroglu ce a ținut în arendă moșia Corbii, Vlașca, a vornicesei Adriana Corbeanu[1] în anii 1807—9. Domnul pune la 30 Iulie rezoluția întărind anaforaoa vel log. deși Adriana nu se dăduse mulțumită cu cuprinsul ei. Copie veche legalizată.

744. — 1818. Aug. 1. — Vel log. către domn despre jalba lui Hristodor Ceacâroglu că la înfățișarea ce a avut la divanul domnesc cu vorniceasa Adriana Corbeanca, între alte dreptăți ce i s'au dat ca să i le plătească vorniceasa, a fost și zeciuiala banilor, de care zeciuială vede că vel hatman nu face împlinire și cere domnului să dea poruncă hatmanului să-i împlinească.

745. — 1818 Nov. 1. — Scrisoare a lui Grigore Monahul, nacialnicul mânăstirei Prodromul către vornicul Grigore Băleanu. Am socotit a vă face datornică înfățișare pentru multa dragoste și râvnă ce am avut spre a putea câștiga și noi un sfânt locaș la acest sfânt munte al Athonului, precum au toate celelalte neamuri, ca să fim rugători pentru a noastră patrie. Care dorință așteptată de mulți ani, tocmai acum ne-au dăruit-o cerescul mângâetor. Nu puțin ne-am bucurat cu duhul că ne-am învrednicit a avea și noi un . . locaș unde este adunare numai de Moldoveni, care locaș este acum din nou zidit cu hramul Sf. Ion Botezătorul și fiindcă suntem lipsiți de toate cele trebuincioase, mai întâi catapeteasma bisericei că este nezugrăvită, i altă nădejde nu avem decât la îndurările milostivilor noștri boeri patrioți, alergăm, cu umilință rugăm să ne ajutați cu ce bunăvoința vă va înlesni.

746. — 1823 Aug. 17. — Anaforaoa veliților boeri către domn. Biv vel log. Mihalache Racoviță a arătat că răpos. cumnatul său Iordache Slătineanu biv vel vornic murind la Brașov unde a făcut diata, iar Despa soția sa se află și azi în casa părintească, gonită fiind de răpos. fără nici o pricină cuviincioasă; au avut un copil care a murit în țara nemțească, trecut de vârsta pravilei. Cere Racoviță să se cerceteze diata lui Iordache și să se împlinească toate dreptățile Despei. S'a înfățișat biv vel hatman Pană Costescu, lăsat epitrop de Iordache, și a arătat diata acestuia de la 1822 Ian. 15 adeverită de mitrop. Dionisie, de banul Grigore Brâncoveanu, vornic Istrate Crețulescu, spătar Grigore Filipescu, hatman Pană Costescu, log. Alex. Filipescu și vornic Grigore Băleanu. In diată Iordache zice că a hotărât să facă fii de suflet și desăvârșiți moștenitori pe trei copii ce din pruncia lor cea mai fragedă îi avea luați în casa sa: Alexandru, Elena și Nicolae. Diata e întărită cu pecetea neamului lui Iordache. Veliții boeri zic că de oare-ce acești trei copii nu sunt făcuți feciori de suflet nici după rânduiala legii bisericești cei pentru nuntă, nici după pravila cea nouă a pământului, nici judecata nu i poate cunoaște feciori de suflet, căci trebuia sau să se întocmească Iordache cu soția sa la un gând și așa să-i facă copii de suflet

[1] Născută Băleanu.

ai amândurora, sau să se desparţă cu diazighion de biserică. şi atunci să-i facă copi de suflet numai ai lui. După pravila pământului iarăş nu pot fi copii de suflet căci ar fi trebuit să-i facă prin ştirea şi adeverirea judecătorilor locurilor şi să se înfăţişeze însuşi cu dânşii şi cu rudele lor cele mai de aproape. Când Iordache era la Bucureşti, fiind logofăt mare, avea toată înlesnirea să urmeze pravilelor. Iordache nefiind despărţit de Despa prin diazighion, [1] divanul atribuie Despei moştenirea lui Iordache, iar copiilor le lasă numai dintr'o a treia parte a sufletului, ca pomană drept milă. — Copie.

747. — 1825 Oct. — Păhărniceasa Luxandra Coridali [2] către domn, jăluind că după moartea soţului ei pah. Manolache Coridalev, aflându-se în lipsă de zestre, prin ştirea cinstitei epitropii a trimis la o vie ce are răposatul sădită pe moşia sa, ca să se aducă vinurile şi vânzându-se prin ştirea epitropiei să ia dânsa banii. Dar Elenca Creţulescu cere jumătate din vinuri pentru partea lui Atanasache Coridalevs, fratele răposatulni, care a lăsat datorii.

748. — 1827 Mai 28. — Divanul către domn. Asupra anaforalei biv vel vorniculu Grigore Băleanu care a arătat o foaie din 1798 Sept. iscălită de răpos. vorniceasa Corbeanca şi de Nectarie proin mitropolit şi de Iosif proin al Argeşului, adeverită şi de răposatul proin mitropolit Dositei (Filiti), pentru toată averea casei răpos. vornicese, în care se cuprinde şi moşia Pociovalişte din Ilfov cu case şi biserică de piatră şi moşia Cărunţi din Saac şi moşia Viticheşti din Muşcel. Asemenea a arătat Băleanu şi o adeverinţă ce i-au dat trei surori ale d-lui, clucereasa Ruxandra Hrisoscoleo, păh. Zoe Rosetoaia şi căminăreasa Elenca Băleanca, [3] cu cuprindere că pentru rămasurile răposatei sorei lor vornicesei Adriana, fiindcă au rămas şi datorii multe pe urma ei, aşa că e trebuinţă să se vânză toate acele rămasuri, l'au rugat pe d-lui vornicul Grigore, măcar că dânsul s'a lepădat, să se încarce d-lui pentru aceste toate, dându-i înscris că ori-ce va face va fi primit de dânsele, deoarece sunt încredinţate că de va prisosi măcar un ban, d-lui nu este om ca să le năpăstuiască. De vreme ce vorniceasa a murit fără diată şi vornicul Grigore şi surorile sale sunt moştenitori, se încuviinţează vinderea averei la mezat. Semnează Iordache Golescu

---

[1] Boer cult, abonat la *Spectateur* şi cerând şi *Almanach des dames*, Iordache Slătineanu, fiul marelui vornic Radu, traduce pe Ahilevs la Schiros de Metastasio şi face versuri cari nu sunt prea inferioare (Legrand, Bibliothéque grecque vulgaire, VII. 403. — Iorga Ist. lit. rom. în sec. XVIII-lea, II. 35—6 434. — Dări de seamă în Siebenbürgische Quartalschrift VI (1798) p. 80). In Mai 1821 când Turcii ocupă Bucureştii, pleacă la Braşov unde moare la 4 Fevr. 1822. (Acad. Rom. Ms. 322 f. 211 verso, 216 verso). De la soţia sa Despa Racoviţă avusese un fiu mort în vârstă de 23 de ani. Copii de suflet de care vorbeşte testamentul, erau născuţi fără cununie (Iordache nu divorţase de Despa) din Smaranda fata lui Neagu Cojocaru din Ploeşti. (cf. Rev. de ist. arheol. şi fil. XIII. 135).

[2] Născ Conduratu. Manolache vtori log. 1803 (Iorga, St. şi doc. V. 530) era frate cu Atanasache Coridalevs. Mama lor Ecaterina era fiica lui Anastasie pah. nepotul mitropolitului Filaret cel bătrân şi a Elenei (Arh. Stat. Cond. Mitrop. Buc. V. f. 53 verso şi Cond. domnească No. 35 f. 91 verso). Poate erau din neamul învăţatului grec Teofil Coridalevs.

[3] Căs. 1) Toma Călinescu. 2) Iosif Clinceanu căminar.

biv vel vornic, Ioan Ştirbei biv vel vornic, Dimitrie Ralet vel log., Ioan Cocorăscu vel vornic.

749. — 1832 Martie 13. — Foaie de împărţeala lucrurilor părinteşti nemişcătoare între noi fraţii Condurăţi, Alexandru biv vel stolnic şi Const. biv vel serdar. Averea se compune din:

Moşia Popeşti, Ilfov, 1500 st.
„ Dobreşti, Muscel, 440 st.
„ Priboeni, „ 113 st.

Via de la Călineşti, Muscel, 8 pog. pe moşia mânăstirei Cotroceni cu otaştină.

Vie la Călineşti 4 pog. cu pământul ei ohavnic şi alte 8 pog. ohavnice tot acolo pe cari sunt pomi roditori.

Vie la Greaca 13 pog. pe moşia mânăstirii Mislea cu otaştină.

Loc în Bucureşti, mahalaoa biserica Doamnii moştenesc, faţa podului 7 st., în fund cu odae în paente, şopron, grajd şi o jigniţă de stâlpi.

Loc în oraşul Câmpulung.

Semnează: Pană Costescu biv vel log., Alex. Vilara, Grigore Cantacuzino, Ştefan serdar.

750. — 1833 Mai 16. — Contractul lui David Popa cu pah. Grigore Hrisoscoleu pentru un herăstrău de făcut pe moşia lui Hrisoscoleu la Predeal. Din câtă sumă de scânduri va scoate pe an de la herăstrău, Popa va da din zece una lui Hrisoscoleu, în natură sau în bani.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

EXCURS

Despre câte-va familii greceşti din Principatele române

In legătură cu doc. publicate în volumul de faţă, cred de folos a da oare-cari lămuriri despre familiile de origină grecească aşezate în ţările române. Lucrarea răposatului Ştefan D. Grecianu, *Genealogiile documentate ale familiilor boereşti,* este întemeiată exclusiv pe izvoare româneşti, aşa că ştirile ce cuprinde despre familiile de origină străină sunt foarte reduse. Cunoaşterea însă mai de aproape şi a acestora, prezintă un interes nu numai pentru identificarea persoanelor, — arătate adesea în izvoare numai cu prenumele, — pentru fixarea datelor şi înţelegerea documentelor, dar şi pentru pătrunderea unor împrejurări istorice. Persoanele sunt uneltele prin care se săvârşeşte desvoltarea istorică şi chestiile personale au jucat adeseori în trecut un rol precumpănitor.

Din a 2-a jumătate a sec. al XVI-lea mai ales, o serie întreagă de greci negutătoresc şi ocupă totodată dregătorii în principatele române: Arfani[1]; Nevridi, din care unul a fost la 1592 *orator* al lui Aron Vodă la curtea polonă[2]; Palamida[3]; Mavrocordat, Sguropol[4]; Siropol[5]; Vorsi din Hios[6]; Veveli din Creta[7]; Catargi[8];

---

[1] Iorga, St. şi doc. XXIII. 389. 435) 441. 445.

[2] Ibid. 359. 417. 439.

[3] Ibid. 386.

[4] Ştefan Sguropol este protonotar de Trebizunda în sec. XIV (Krumbacher, Geschichte der byzant. Literatur, ed. 2-a, 782). Un Dimitrie S. în corespondenţă cu Musurus (Omont, Inventaire sommaire, III, 75-6). P. Mavrocordaţi, acest excurs: *Mavrocordat.*

[5] Iorga, l. c. 385 396.

[6] Hector V. curtean al lui Petru Vodă, (Iorga, l. c. 403. — Hurmuz. III[1]. 172).

[7] Batiste Veveli de la 1596 trebue deosebit de Const. Veveli — cetire greşită, cred, în loc de Veceli — amestecat în afacerile politice ale Poloniei la 1622. Batiste are un fiu Nistor, numit astfel de pe bunicul său despre mamă, Nistor Ureche vel vornic. — Constantin Vecelli, ucis la 1633, cumnat cu Alex. Vodă Coconul, era originar din Rettimo. Un raport francez din 1623 zice despre el: „il fit le traité de Cottin" (Hurmuz. S. I[1]. 204 şi IV[2]. 448. — Confuzie de persoane, pare-ni-se, în Iorga, St. şi doc. V. 278; VII p. CCXLI; XXIII. 133. 448. 452.

[8] Vezi în acest volum, doc. 679 nota.

Coresi[1]; Perdicari[2]; Simota din Podgoriana Epirului[3]; Misuro (Musuri) din Creta[4]; Vrana[5]; Ralli[6]; Catacal[7]; Paleologu[8]; Ghiorma[9]; Hrisoscoleu[10]; Hrisoverghi[11], etc. Postelnic al lui Petru Vodă, fiul Mircii, (1559—1568), este un grec Manta[12]; ginere şi spătar al lui Petre Vodă Şchiopul este ianinotul Zotu Tzigàra[13]; un Cigala trăeşte la curtea aceluiaş domn la 1574 şi se mai întâmpină la 1599[14]; banul Mihalcea al lui Mihai Viteazul, este grec, Caragea[15]; grec este Nica marele log. al lui Alexandru Vodă la 1617[16]; ca şi mitropolitul Ungro-Vlahiei Grigore de la 1634—6[17]. La începutul sec. al XVII-lea erau destul de numeroşi şi de influenţi pentru ca unul de ai lor, Matei al Mirelor, să-i poftească să nu abuzeze de situaţia lor şi să nu indispue populaţia băştinaşă[18]. Inmulţindu-se mereu, în sec. al XVII-lea şi al XVIII-lea, ei n'au ţinut totdeauna seamă de recomandaţia acestui înaintaş. Reac-

---

[1] Gheorghe şi Anton, ţărigrădeni, negustori 1573-5 (Iorga, St. şi doc. XXIII 357. 360). — Ioan, din Hios, neguţătoreşte în Mold. 1590 (ibid. 439). — Cf. Crusius, Turco-Graecia, 283—5. — Un Dimitrie C. în Hios la 1620 (Papadopol Keramevs, Ἱεροσολ βιβλ. II. 567 n.). Ca şi familia Perdicari se întâmpină şi în Cefalonia (Hiotis. III. — Miliaraki, γεωγραφία...χεραλληνίας p. 122.

[2] Anton şi Mihai, din Creta se află în Moldova la 1593 (Iorga, St. şi doc. XXIII. 426 8) — Pitarul Dumitrache P. ispravnic de Muscel 1783 (Urechia, Ist. Rom. I. 315).

[3] Iorga, l. c. 389. 443-4. — Lampridi, Epirotice. III. 53-4.

[4] Iorga, l. c. 385. 387.

[5] Acest excurs, *Vranà*.

[6] Acest excurs, *Ralli*.

[7] Doc. 221 şi acest excurs, *Paleologu*, note.

[8] Acest excurs, *Paleologu*.

[9] V. pag. 21 n. 1.

[10] Acest excurs, *Hrisoscoleu*.

[11] Familie bizantină căreia a aparţinut patriarchul Luca din sec. XII. — La 1553 trăia în Nauplia Manoil H. împovărat cu familie numeroasă (Sathas, Monumenta, IX. 46.— Gheorghe cămăraş 1591, soţul Mariei fiica lui Alexandru Vodă (1568-1577) are fii pe Aslan şi pe Ion. — Contimporan e Nicolae H. stolnic 1594 (Hurmuz. XI, 489-490 XIV-101). La 1602 un H. e în divanul lui Eremia Vodă ca pârcălab de Neamţ (Iorga, St. şi doc. VI. 15). Familia s'a continuat în Moldova.

[12] Arh. ist. I. 69. — Un Manta vel post. 1593 (Iorga, St. şi doc. VI. 459. VII. 49). Un Manta post. e fiul lui Arghiri grecul şi al Neacsăi Năsturel. (Rev. de ist, arheol. şi filol. XI. 44).

[13] Acest excurs, *Tzigarà*.

[14] Hurmuz. XII. 426. — P. călugărul grec Azarie Tzigalà, Iorga, Ist. lit. rom. în sec. XVIII, I. 37. — Cipriotul Matei Cigalà, 1650, creşte la Roma trei fii, Dimitrie, Ion şi Ieronim. (Iorga. St. şi doc. VII p. CXCVIII. — Sathas, Bibliotheca, III p, XVIII).—Despre impostorul Mihai Cigalà, un călător contimporan scrie: „l'interprète du résident me dit qu'il faisait bien rire les Turcs et qu'il était de Grèce et non pas de Walachie" (Brown, Relation de plusieurs voyages faits en Hongrie, citat de Ghedeon, în rev. grecească Ecclesiastiki Alitheia V. 89-90.

[15] Acest excurs: *Caragea*.

[16] Papiu, Tezaur, 1862, p. 343.

[17] Hurmuz. XIV. 727. — Se ştie că Matei Basarab avea un „teolog" grec, pe Pantelimon Ligaridi, cum avea Vasile Lupu pe Meletie Sirigul, originar din Creta. (Iorga, St. şi doc. VII p. CLI şi CLXIX).

[18] Papiu, Tesaur, 1862, p. 335-6.

ţiunea împotriva lor se manifestă în cele din urmă la 1821, în mijlocul avântului spre o renaştere naţională. Lipseau atunci şi elementele documentare şi dispoziţia sufletească spre o analiză ştiinţifică a rolului pe care aceşti străini îl avuseseră timp de trei veacuri în istoria principatelor. Ei fură confundaţi cu toţii în dispreţul pentru „limonagiii şi rahagiii Ţarigradului", cum îi numeşte Vaillant, răspunzători de toate suferinţele neamului. Din partea adversă, s'au croit „limonagiilor" origini împărăteşti. Adevărul, ca totdeauna, este tot atât de depărtat de o extremitate ca şi de cealaltă.

I

Dacă în principate au fost şi familii greceşti cu nume bizantine, despre nici una, cu excepţia Cantacuzinilor, nu se poate afirma categoric legătura cu vremurile imperiului grecesc de sine stătător.

Numele singur nu face dovada originei. Numele de Asan, Cantacuzino, Paleologu, Lascari, Comnen, Ralli, Hrisoverghi, etc., cele mai ilustre bizantine, au fost întrebuinţate mai ales din sec. al XVI-lea încoace ca nume de botez[1]. Aşa spre pildă, încă dela 1500, trăia în Creta un Dimitrie Duca, fără legătură cu familia imperială[2]. Crusius citează pe *pseudo*-Paleologii cari trăiau în Hio pe la 1570[3]. Prenumele de Paleologu îl vom întâlni în acest excurs la familiile Moruzi şi Guliano. Numele patronimic de Mamonà este purtat ca prenume de un Mamonà Frangopol care la 1533 pleacă din Malvasia pentru a se stabili în Creta[4]. Tot astfel numele familiei Sguromali este purtat ca prenume, în sec. al XVIII-lea, de un Caragea[5]. Numele de familie Hrisoscoleu, îl întâlnim ca prenume în familiile Ralli şi Vlasto.

Numele de familii greceşti s'au format, între altele[6], şi din numele de botez al unui strămoş. Astfel familia Paleologu care trăia în sec. al XIX-lea în Ţara Românească, din un Paleolog Guliano[7]; Manos (= Manuil), Rizos, Gavràs (= Gavriil)[8], etc.

---

[1] Atanasie H. Butura, Τὰ νεοελληνικὰ κύρια ὀνόματα. Atena 1912. p. 102. 104. 107. 108. — Δελτίον, IV. 350.

[2] Sathas, Monumenta, VI. 677.

[3] Turco-Graecia, 497.

[4] Sathas, l. c. VII. 161. Un Frangopol a fost tovarăşul lui Despot (Hurmuz. VIII. 95 97). Spre sfârşitul sec. al XVIII-lea Ianache Frangopol, originar din Ianina, era dragoman al ambasadei prusiane la Constantinopol (Hurmuz. X. tabla).

[5] Un Gheorghe Sguromali e citat în Cronica Moreei la 1296 (Buchon, Recherches, I. 347). In sec. al XIV-lea familia e în Laconia (Neos Ellin. IV. 183).

[6] Revista *Vizantis*, I. 474-5.

[7] Vezi, în acest excurs, *Gulianó*.

[8] Gavràs, rude de Comneni (Ducange, Familiae, 177). Un Mozalòs Gavràs la Cospol la 1563 (Sahas, Bibliotheca, III. 547.). Crusius (Turco-Graecia, 170) citează pe Mihail Gavràs. — Pe vremea lui Chiril Lucari, un Gavrà e mare schevofilax al Bisericei (Papadopol-Keramevs, Catal. mss. silogului. p. 87 şi Ἱεροσολ. βιβλ. IV. 239).

Cu toate acestea, este admisibil ca unele din familiile care în sec. XVI-lea purtau nume bizantine să fi fost de o asemenea origină. Mai stranie ar fi, cred, stârpirea tuturor familiilor bizantine. Martin Crusius care scria 130 de ani după căderea Constantinopolei admitea origina bizantină a următoarelor familii ce trăiau acolo pe vremea lui Gerlach, corespondentul lui Crusius (1575-8): Paleologii din Constantinopol (spre deosebire de cei din Hio), Cantacuzinii, Ralli, Notará, Vataţi şi Diplovataţi, Lascari, Muzalon, Evghenico[1], Mamali[2] *şi altele*, ceia ce înseamnă că enumeraţia nu este limitativă[3]. Se vede că în lumea grecească a Ţarigradului aceste familii erau privite ca descendente din omonimele lor bizantine, adică aveau de pe atunci posesiunea de stat. Crusius adaogă că aceste familii îşi agonisesc cu greu existenţa prin ocupaţiuni nepotrivite cu origina lor[4].

Intr'adevăr, de la desfiinţarea imperiului grecesc, alt mijloc de existenţă, chiar pentru familiile ilustre, nu era de cât negoţul, de care vorbeşte Crusius, sau serviciul militar în armatele franceze, italiane sau germane. Luptătorii greci, plătiţi dar foarte des eroici, sunt cunoscuţi sub numele de stratioţi, armatoli sau draci[5]. Cariere publice nu le mai erau deschise în ţara lor. Trebuia să le caute în străinătate, mai ales în principatele române. In patria lor puteau fi numai preoţi şi dascăli ai comunităţilor, ἱεροδιδάσκαλος sau protopopàs[6], cu multă influenţă locală.

Din sec. al XVII-lea înbrăţişară cariera medicală care practicată pe lângă înalţii demnitari otomani, avea să le deschiză calea onorurilor[7]. Astfel îşi începe cariera Alexandru Mavrocordat, care intră apoi în viaţa publică la 1673, recomandat de Panaiot Nicusis Mamonà rezidentului olandez de la Constantinopol, Colyer[8].

Medici, profesori, clerici învăţaţi, interpreţi în l. greacă modernă a autorilor clasici, traducători şi cronicari, aceşti greci au adus în principate un capital cultural care n'a fost fără însemnătate şi fără consecinţe.

Pe la 1673 trăeşte cât va timp la Constantinopol, De La Croix care-şi publică

---

[1] La mijlocul sec. XVI familia e în Nauplia (Sathas, Monumenta, IX. 5. 21) Manuil Evghenico, contimporanul lui Crusius, avea o însemnată bibliotecă. — P. Ioan Evghenico, Omont, Inventaire, IV. 112.

[2] Poate Mammàs. Patriarhul Grigore III (1459) Melissino, era numit şi Mammàs (Neos Ellin IV. 114. — Omont, Inventaire, I. 298).

[3] Astfel, pentru familia *Comnen*, vezi acest excurs.

[4] Crusius, Turco-Graecia, 91 : Horum major pars redimunt vectigalia regia, publicanorum que munere fungentes, annua tributa varii generis exigunt, eoque modo quidam ditescunt, alii vero miseriis conflictantur. — Crusius este citat şi de Du Cange care scrie tocmai la 1680.

[5] Sathas, Bibliotheca II, prefaţa, pag. XXX-XXXII.

[6] Astfel, în Corfu, familia Bulgari (Iacob Spon, Lettres écrites sur une dissertation d'un voyage en Grèce. Paris 1679, pag. 94.

[7] O serie de diplome de doctori în medicină de la Padova, începând cu a lui Marco Maruli Bulgari din Corfu la 1677 în I. şi A. Sakellion, l. c., p. 280.

[8] Iorga, St. şi doc. XXIII. 239. — Tournefort, Relation d'un voyage dans le Levant. Paris şi Amsterdam 1718, II. 12.

Memoriile la 1695. In scrierea sa *Etat présent des nations et églises grecque armenienne et maronite en Turquie*, el citează (pag 5) familiile greceşti mai bogate din provincii pe care Mahomet II cuceritorul le-ar fi îndemnat să vie să se aşeze în capitală: Iulianò (Gulianò), Rosetti, Diplovataţi, Maurocordati, Hrisoscoleo, Vlastò, Cariofil, Romaniti, Eupragioti, Succi [1], Contaradi [2], Frangopol, Mamenadi (Mamonà), Muselimi. Veneli (?), Ciuchidi (Ciuchi), Mauradi (?), Ramateni (Ramadan) şi Francidi (?).

Vom vedea în acest excurs că prea puţine din aceste 19 familii sunt cunoscute, documentar, încă din sec. al XV-lea, iar despre altele se poate spune categoric că aşezarea lor la Constantinopol a fost mult posterioară căderei oraşului sub Turci. De alt-fel De La Croix însuşi nu are pretenţia de a emite un adevăr istoric. El a cules probabil vorbele ce circulau prin unele cercuri greceşti. Tot el scrie (pag. 3): „L'on ne doute point que les plus illustres familles ne fissent leur résidence dans cette capitale; cependant elles sont toutes éteintes, à la réserve des quatre nommées Cantacuzene, Paléologue, Assanii et Rali, lesquelles auraient même beaucoup de peine à prouver leur généalogie qui s'est si fort abatardie par la communication des Turcs qu'il ne leur est resté de la grandeur de leurs ancêtres que le nom et l'orgueil, lesquels ont passé á quelques malheureux artisans obligés de travailler pour vivre et soutenir leur ancienne noblesse de laquelle ces quatre seulement peuvent se vanter".

„Il y en a plusieurs autres, établies á Con-ple *depuis sa prise*, qui veulent aussi se piquer d'ancienne noblesse, quoiqu'elle ne tire son origine que de l'industrie de ses chefs, lesquels ayant amassé de grands biens dans d'autres villes, sont venus habiter cette capitale où ils se sont èlevés même au dessus des anciennes familles et ont été les ouvriers de leur noblesse..."

De La Croix sintetizează minunat o situaţie care s'a repetat şi după aceia. In lipsă de titluri nobiliare ereditare, familiile se ridicau şi cădeau, la greci ca şi în ţările române, după priceperea sau norocul membrilor lor. De La Croix se înşală însă în ce priveşte data la care familiile pe care le enumără s'ar fi aşezat la Constantinopol. In ce priveşte familiile cu nume bizantine, este de asemenea greşit sau incomplect. Citează pe Asani, despre care Crusius spusese că nu rămăseseră de cât femei; se îndoeşte de origina Diplovataţilor, pe care Crusius o admisese; nu citează familia Notară [3]. In fine cât priveşte familiile din provincii aşezate în capitală şi ajunse cu vază pe vremea lui De La Croix, lista este incomplectă.

---

[1] Fără legătură cu familia Suţo din sec al XVIII-lea. Vezi acest excurs: Sutzo.

[2] Un episcop Iosif Contaratos la 1439 (Neos Ellin IX. 201) Un Alexie Contaris în Nauplia la 1540 (Pseudo Dorotei, ed 1818 pag 438. — Grigorie Contaratos, ieromonah şi profesor în Hio 1725 (Papadopol-Keramevs, Ἱεροσολ. βιβλ. IV. 202)

[3] Familia Evghenico pare că se stinsese, iar familia Lascari nu mai era, cred, reprezintată în Grecia.

II

Asan. La 1455 mai mulţi Asani fug de la Constantinopol în Italia[1]. La 1504 familia se întâlneşte în Creta[2]. Pe vremea lui Crusius[3], era stinsă în linie bărbătească, aşa că Asanii amintiţi de De La Croix nu puteau fi decât descendenţi prin femei. Numele s'a întrebuinţat şi ca prenume. Ast-fel, un Asanis, mare retor, se dovedeşte la Salonic 1651.[4] Se face şi confuzie între Asan şi Hasan. Un Hasan, turc laz, negustor e făcut vistier de Mihai Vodă Racoviţă la 1716[5]. Dintr'un Asan sau Hasan (prenume) vel sluger în divanul Munteniei la 1717 s'a tras familia boerească Asan-Micşuneşti din Ţara românească[6].

Argyropol. Familia cu acest nume din principate nu se poate lega de omonimii bizantini, ci mai de grabă de cei din Corfu care se urmăresc de la un Manuil † pe la 1555 până la mijlocul sec. al XVIII-lea[7]. Argyropolii moderni pornesc de la un Manoil, originar din Salonic, aşezat la Constantinopol, capichehaia al lui Mavrocordat Firariul şi dragoman al flotei la 1785[8]. Acesta a avut *şase* fii[9] din care patru au jucat un rol politic. Un al cincilea frate, poate fi Hristofor, din Rusia, al cărui fiu Ioan, praporcic, aşezat în Moldova, s'a căsătorit cu Ecaterina Miclescu nepoată, despre tată a mitrop. Sofronie, iar despre mamă a marelui log. Iordache Catargi[10].

La cele arătate de Rangabe[11], am de adăogat:

Luca sau Lucache Argyropol a fost vel post. în Valahia la 1794, caimacam al Craiovei la 1818[12].

Iorgache A- biv vel post. şi caimacam al Craiovei la 1806[13].

Iacovache Argyropol, vel cămăraş în Moldova la 1793[14], mare dragoman al Porţii 1812 — 1815.

---

[1] Neos Ellinom. X. 113. — Ducange. Familiae, 325

[2] Sathas, Monumenta, VI 690

[3] Turco Graecia, 497

[4] Papad. Keramevs. Ἱεροσολ. βιβλ. IV, 501.

[5] Letop. III. 141

[6] St. D. Grecianu, Genealogii, I: Asanii.

[7] Sp. Lampros, Ἀργυροπούλεια Atena, 1910, *pasim*. — Hiotis. Ἱστορία τῆς Ἑπτανήσου III 956

[8] Atanasie Ipsilanti, τὰμετὰ τὴν ἅλωσιν p. 648. — Blancard, Les Maurojény, p. 31

[9] Lampros, l. c. p. CXIII.

[10] Antonovici (Ioan acum arhiereu). Ist. comunei Bogdana, jud. Tutova. Bârlad 1905 şi 1906. Iorga, în Neamul românesc V (1910) 1127. — Copii lui Ion Argyropol au fost: a) Sevastia căs. cu Ioan Kostaki-Boldur-Negel, fiul lui Şerban şi nepot de frate al mitrop. Veniamin; b) Olimpia căs. cu Epaminonda Samurcaş; c) Gheorghe căs. cu Elena fiica vornicului Iordache Drăgici Fiul acestora Constantin, a avut un fiu, Cesar (†) căs. cu Maria Alcaz, a căror fiică Adriana este soţia maiorului Al. C. Filitti.

[11] Livre d'or de la noblesse phanariote, Atena 1904 p. 3—4.

[12] Iorga St. şi doc VI 516. — Hurmuz. VII şi S. I[2]. — Drăghici Ist. Moldovei. II. 46.

[13] Iorga St. şi doc. VI 511.

[14] Ibid. VII. 83.

Aristarhi. Familia începe a fi cunoscută de la fraţii Stavrache şi Abraam, originari din Şerifu, fiii bancherului Hagi-Nicolache [1]. Stavrache a fost poreclit Aristarhi de dascălul său Logadi [2]. La 1810 era agă şi capichehaia al lui Alecu vodă Suţu [3]. La 1821 devine mare dragoman. Miltiade Aristarhi, principe de Samos, a fost căs. întâia oară cu o romîncă, Zoe Drugănescu.

Balasache-Muselim, Ramură de Paleologi. Familia Muselim este calificată în izvoarele greceşti de imperială, βασιλική [4]. La 1561 trăeşte un Paleolog τοῦ Μουσαλίμι [5], adică fiul lui Musalim, prenume care devine poreclă. La mijlocul sec. al XVII-lea întâlnim pe Ioan Muselim în consiliul patriarhului la 1646 [6]; pe Manolache Muselim care primeşte la 1647 ca exarhie episcopia Platsa Monembasiei [7]; pe Lascarache Muselim care la 1655 primeşte şi el ca exarhie nişte mănăstiri [8].

In a doua jumătate a sec. XVII-lea trăeşte Dionisie Muselim zis şi Seroglani „care-şi trage neamul din Cantacuzini şi Paleologi“ [9], mitropolit al Larisei la 1664, iar de la 1671 patriarh în diferite rânduri sub numele de Dionisie IV cel nou [10]. Acest patriarh ia asupră-şi din apa botezului pe nobilul Ianache Vizantiul, fiul boerului Stamos şi al Sultanei din neamul „împărătesc al Muselimilor“.[11] Un Stamos e capichehaia şi membru în consiliul patriarhiei la 1646 [12], poate identic cu Stama pe care Poarta se gândea să-l facă domn în Ţara-Românească la 1684 [13]. Fiul, Ianache Stama, a fost vel post. în Valahia în timpul lui Nicolae Vodă Mavrocordat (1719—1730 [14].

Contimporan cu acesta este Gheorghe Muselim pe care Duca Vodă se gândea să-l facă ginere, dându-i pe fiică-sa Ecaterina [15].

Tot contimporan este Balasi sau Balasache (= Pavlache [16]) Muselim, paharnic în Ţara Românească la 1664 — 9 şi la 1682 [17]. Trebue deosebit de iereul Balasios

---

[1] Blancard. I c. 31. 517

[2] Stamatiade, Biografia marilor dragomani, tr. Erbicianu, p. 106,

[3] Hurmuz. XIII trad. 110. 119. 120.

[4] Papadopol-Keramevs, Ἱεροσολ. βιβλ. IV. 397.

[5] Acelaşi Biblioteca Mavrocordaţilor, p. 150. — Acest excurs, *Paleologu*.

[6] Acelaş, Catalogul mss silogului, 102 — 3

[7] Sathas, Bibliotheca, III. 581

[8] Ibid. 590

[9] Lampros, Catalogul mss de la Atos, I 320. „Din petnarii împărăteşti“ şi rudă cu Cantacuzinii (Mag. ist. V. 93)

[10] La 1682 „é Valahia veniens, dignitatem patriarchalem iterum recuperavit“ (Le Quien, Oriens, 344)

[11] Pap.-Keramevs, Ἱεροσολ. βιβλ. IV. 397.

[12] Acelaşi, Catalogul mss Silogului, 102—3

[13] Filitti, Din Arhivele Vaticanului, II. 147.

[14] Grecianu, Genealogii, II. 158.

[15] Hronograful lui Dapontes, în Sathas, Bibliotheca, III. 24.

[16] Miliaraki, Οἰκογένεια Μαμωνᾶ, p. 70.

[17] Const. Căpitanul, ed. Iorga. 160. — Geneal Cantac. ed. Iorga, 98. 207. — Iorga, St. şi doc. III. 97. V 303.

care intre 1672 — 1701 este nomofilax, retor, schevofilax și hartofilax al marei Biserici, prietenul lui Alex. Mavrocordat Exaporitul [1].

Balasache Muselim are fii pe Alexandru Muselimul, ceauș za aprozi la 1695 care moare, tot ceauș, la 1726 și se îngroapă la Radu Vodă [2], — și pe Șerban, biv vel armaș, capichehaia al lui Grigore Vodă Ghica al Moldovei la 1739 [3].

Genealogia Cantacuzinilor [4] menționează pe un Balasache scoborâtor din Florica fiica post. Const. Cantacuzino, și care a avut fii pe Constantin și Radu. Intr'adevăr, la 1752 trăia Radu vel clucer, frate cu Constantin Balasache vel șetrar, a căror mamă era Florica Bengescu. Un doc. din 1786 lămurește că Radu Balasache era fiul lui Alexandru Muselimul. Tot Genealogia zice că alți Balasachi scoborau dintr'un frate al lui Alexandru. Pe lângă fratele Șerban, un. ms păstrat la sf. mormânt amintește și de un „Constantin al lui Balasi", căs. cu o Melissino [5]. Acesta va fi Const. Muselimul, omul lui Ioan Mavrocordat tergimanul, la 1711 [6]. Mss de la sf. mormânt vorbesc și de un Lascarache Muselim la 1748 [7].

Din Șerban cred că scoborau următorii.

Iordache Balasache agă 1749, pah. 1751, căminar 1756 — 7, vel post. 1764 în Moldova [8]. Era † 1777. Căsătorit cu Casandra, are fică pe Elena soția vornicului Toader Cantacuzino Deleanu. [9]

Dimitrașco post Balasache, † 1756, se îngroapă la Văcărești [10]. Căsătorit cu Sultana Mano, are fiică pe Smaranda soția agăi Hrisoscoleu, îngropată la Mihai Vodă († 1776) [11], — și doi fii, zice Genealogia Cantacuzinilor [12], din care unul a murit în Rusia la 1784. Acesta e poate Radu Balasache, medelnicer la 1775 [13]. Celalt e poate Grigorașco Balasache, vtori log. în Muntenia la 1777, vel comis 1779, vel spătar la 1783 — 4 [14], hatman și pârcălab Sucevei la 1793 [15], ginere al lui Mihai Vodă Suțu

---

[1] C. G. Mano, Documente, 61. — Lampros. Catal. mss de la Ato', II. 244 — 6. — Eccles. Al. III. 405.

[2] Rev. istorică I. 59. — Iorga, Inscripții, I. 247.

[3] Dapontes, Ephémérides daces. ed. Legrand, II. 345.

[4] Ed. Iorga, 81.

[5] Grecianu, Genealogii, I. 253 — 4.

[6] Pap. — Kerameus, Ἱεροσολ. βιβλ. IV. 313.

[7] Letop. II. 115

[8] Pap. Kerameus, l. c. IV. 315.

[9] Letop. III 223. 251. — Iorga, St. și doc. V. 158. VII. 219.

[10] Acad. Rom 32 VII și comunicație a prof. I. Tanoviceanu.

[11] Iorga, Inscriptii I. 76.

[12] Ibid. I. 257. C. G. Mano, l. c. 107 —8.

[13] Ed. Iorga, 391: Balasache e însă numit Ramadan. Vezi acest nume în excursul de față.

[14] Copie de pe hotărnicia moșiei Scorțeni a mânăst. Mislea, 15 Iunie 1775, în Arhiva G. Gr. C.

[15] Bisericii cu averi proprii, II. 30. — Iorga, Inscripții, I. 69.

[16] Iorga, St. și doc. VII. 82.

cel bătrân [1] cu care vine la București la 1800. Grigoraşcu a avut un fiu, Mihaĭ comis la 1819 [2].

Poate că un al treilea fiu al lui Dumitraşco a fost Macarie Balasachi, mitropolit de Arta [3].

Bellu. Familie din Macedonia, cunoscută din a 2-a jumătate a sec. XVIII-lea. Un Bellu e şef de bandă la Meţovo, 1770. — Din preotul Atanasie, sachelar, şi Elena Bellu, s'a născut la 1799 Atanasie Sachellario, cel d'intâi colon grec la Taganrog şi căpitan rus. [4] In sec. al XIX-lea familia exista încă la Ianina. [5]

Calerghi. Familie cunoscută în Creta din sec. al XIV-lea, apoi în Corfu şi Cefalonia. [6] Arhimandritul Mitrofan Calerghi săvârşeşte la 1734 mânăstirea Miera în Moldova. [7]

Caliadi. Sotir C. născut în Acarnania la 1796, vel post., † la Viena la 1859 căs. cu Elena Aristarhi, a avut o fică Maria căs. cu doctorul Spiridon Mavrogheni-paşa, şi un fiu Constantin, mare retor al Bisericei, căs. cu Constanţa Fălcoianu. [8]

Caliarhi. Familie din Hios, ai căreia membrii au îmbrăcat des caracterul sacerdotal sau s'au îndeletnicit cu medicina. Anton C. este „pnevmaticos“ şi „protecdicus“ în Hios pe la 1580. [9] Pantaleon (=Panteli, Pantelimon [10]) Caliarhi, medicul lui Brâncoveanu, [11] are o fiică Mariuţa, care trăia la 1712, [12] şi un frate Petre, preot în Hios. Contimporani cu aceştia au fost Ioan C. medic din Hios la 1714 [13] şi Antonie Caliarhi continuatorul neamului boerilor Floreşti în Ţara Românească. [14]

Familia Caliarhi se mai întâlneşte în sec. XVIII-lea în insula Miconos [15] şi în principate [16].

---

[1] Rangabe, l. c. 218 nu cunoaşte pe această fiică a lui Mihai Vodă.

[2] Grecianu, l. c. I. 253 — 4.

[3] Mano, l. c. 107 — 8.

[4] Izvoare şi lămuriri, în Filitti, Corespondenţa cu Metternich şi cu Gentz, p. 6 şi n. 4.

[5] Anghelichi Bellu la 1840 (Acad. Rom. Creşterea colecţiilor, XXIV. 93 — 4).

[6] Hiotis, l. c.

[7] Iorga, Inscripţii I. 23.

[8] Blancard, l. c. 698.

[9] Crusius, Turco-Graecia, 283—5.

[10] Butura, l. c. 80.

[11] Scrisori ale lui Pantaleon C., *archistor*. c Hrisant Notară. 1707. 1712, citate în Sathas, Bibliotheca, III. 525.

[12] Hurmuz. XIV. 472.

[13] I. şi A. Sakkelion, l. c. 202.

[14] Vezi pag. 42 n. 5 şi Hurmuz. VI. 243.

[15] Neos Ellinom. VI. 330. — Caliarh e şi mitrop. Dionisie V al Larisei în sec. XVIII (Rev. Vizantis p. 236 λε)

[16] Costache Caliarhi, zis Chiani, portar în Moldova 1777, clucer şi caimacam al lui Mavrogheni la Focşani 1783 (Urechia., III. 170) log. şi caimacam Crăiovei 1806, căs. cu Ralu Moruzi (Hurmuz. XIII trad. 73. — Cronicul lui Naum Râmniceanu, în Erbiceanu, Cronicarii greci, 267. — Rangabe. l. c. 154) Grigoraş C. cămăraş în Moldova 1800, post. 1806 — 7 (Iorga, St şi doc. VI. 7 — 8. 203).

Caragea. La cele arătate de Rangabe,[1] adaog următoarele.

Un Nicolae Caragea e dovedit la Arta, 1487[2].

Fostul agent de negoț și ban al lui Mihai Viteazul, Mihalcea Caragea, a căruia legătură cu ceilalți Caragea n'o cunosc, a avut un frate Iorgu și trei surori, iar copii, de la soția lui Marula, pe Patrașco, și pe Preda soția lui Radu clucer Buzescu[3].

Constantin sau Costea Caragea, care se întâmpină și în Valahia la 1591, a avut o fiică, *Cocona*, soția lui Scarlat Beylicciul.[4] Printre copiii născuți din această căsătorie a fost și faimoasa Roxandra, mama lui Al. Mavroc. Exaporitul, renumită în lumea cultă grecească din a 2-a jumătate a sec. XVII-lea. S'au păstrat scrisori către dânsa de la Ioan Baptist Typaldo din Cefalonia, dela Ioan Bubuli din Creta, de la doftorul Dimitrie Pepanò din Hios.[5] Ei îi dedică Typaldo la 1680 *Florile Heliconului*[6]. Ea moare la 29 Aug. 1684.

Dumitrașco Caragea[7], fiul lui Costea, a fost tatăl fraților Caragea care în prima jumătate a sec. XVII-lea au dregătorii în principate:

a) Ioan e acel „nepot al lui Scarlati" post. în Moldova, 1625 care reface biserica sf. Sava din Iași[8] și este apoi, înainte de 1633, ctitorul mănăstirei sf. Arhangheli din Vai-de-ei (Slobozia) Ialomița[9].

b) Pavlache, capichehaia al Moldovei la 1646 — 7, urmărește scaunul prietenului său Vasile Lupu și este ucis prin mijlocirea acestuia la 1650[10]. E acelaș cu Pavlache spătar în Valahia la 1631[11], apoi ban care a avut 2 fiice, pe Stanca de la Ogrezeni și pe Elena căs. 1) cu Radu post. fiul lui Stroe vornicul Leurdeanu și al 2) cu Ianache vist. din Pitești, 1666. 1668[12].

---

[1] L. c. 75 și urm.

[2] Neos Ellinom. 1910 p. 167. — P. origina din Caramania, Sathas, Bibliotheca, III 547 și Eccles. al. III 157.

[3] Tocilescu, în Columna lui Traian, 1872 p. 241. — Hurmuz. XII. 500 — 1. — Iorga Fundațiile Domnilor români în Epir, 1914, pag. 13 — 14.

[4] Filitti, Un grec românizat. Stolnicul Ștefanache Cremidi, în Revista istorică I (1915) 107 n. 5. — P. prenumele de *Cocona*, v. și Butura, l. c. p. 111. — Rangabe o numește greșit Elena, iar Legrand. iarăși greșit, Zoe (Généalogie des Maurocordato de Cple, ed. 2-a)

[5] *Deltion*, III 279. II 275. — Lampros, Mss de la Atos, II. 441. — In Valahia, Pană (=Panos Banos, Notas. Panaiot, v. Butura p 95 — 6) Pepanò, frate cu Ghinea cupeț, pe vremea lui Matei Basarab (Iorga, St și doc. VI. 601).

[6] Legrand, l. c. p. 55.

[7] Neos Ellinom. X. 399.

[8] Iorga, St. și doc. VII p. CXIX. — Melhisedec, Notițe istorice și arheol. p. 244.

[9] Vezi doc. 181.

[10] Hurmuz. XIV. 189 191. — Iorga, St. si doc. IV. 240.

[11] Iorga, St. și doc. VII. 272.

[12] Constantin căpitanul, ed. Iorga, 123 162 nota. — Genealogia Cantac. ed. Iorga, 64. 75. 111. 153. — Document în posesiunea d-nei General Corlătescu, născ. Cocorăscu: jupânul Toma (Vlastó) post. din Țarigrad cumnatul lui Apostolachi comis, i *Pavlachi banul* și al Costei comis, dă zapis cumnată-si Voicăi (Cocorăscu) jupâneasa lui Apostolachi (Caragea) ot Ojăgeni, în zilele lui Matei

c) Apostolache, e vel ceaşnic în Moldova, 1667, vel comis, vel pah. 1668, vel spătar 1673 [1].

d) Costache v. post. în Muntenia 1662, din care a scoborât familia cunoscută în sec. XVIII.

Dumitraşco C. e vel post. şi capichehaia al lui Antioh Cantemir 1695-1705 şi caimacam în Muntenia Iulie 1737. Moare în Dec. acelaş an [2].

Costache C., tatăl lui Nicolae Vodă, a fost vel sluger 1735, 1738-9, vel pah. 1739, capichehaia 1740, membru în consiliul patriarhiei 1757. A murit la Cospol, 1771 [3].

Evstratiade Sofroniu, mitropolit de Leontopol, a publicat în Alexandria la 1910, Pandectele lui Nicolae Caragea. E vorba de Nicolae Scarlat Caragea, log. al patriarhiei la 1733. care avea o însemnată bibliotecă [4].

Nicolae Vodă care a fost şi vel cămăraş în Moldova, 1754, vel post. la 1763 [5], a avut un frate Gheorghe, divictar în Moldova la 1777 [6], diferit de Iordache vel pitar 1753-5, apoi vel stolnic în Valahia 1764-8 [7].

Zaharia sau Sguromali Caragea a fost vel portar în Valahia la 1703 [8], apoi doftor al lui Mihai Vodă Racoviţă la 1716 [9]. A fost căsătorit cu fiica lui Teodor capichehaia [10].

Caraiani, Caraioanni sau Caragiani, veche familie de eupatrizi ianinoţi [11]. Leontarí Caraiani de la sfârşitul sec. al XVII-lea a avut fii pe Bălaşa, Pană, Mihai şi Nicolae, aceşti doi din urmă agenţi de negoţ şi politici ai lui Constantin Vodă Brâncoveanu [12]. Din căsătoria Evloghiei Caraiani cu bancherul Cristodul Marutzi pe la 1736, s'au născut fraţii Marutzi din care unul ajunse marchiz şi se căsători cu

---

Basarab. Apostolachi fusese la Ierusalim în anul 1653. — E vorba de o pricină a Voicăi cu Drăghici vist., Preda sluger, Udrea clucer Doicescu şi fratele acestuia, Colţea vornic. — Semnează Toma Vlastó, ca epitrop al boerului Costea Καρατζα (Caragea) şi al sorei sale Bălaşa. — Intr'un dòc. de pe timpul lui Brâncóveanu, în aceeaşi colecţie, se arată că Voica a lui Apostolache Caragea era vară primară cu fraţii Ion şi Vlad Cocorăşti.

[1] Iorga, St. şi doc. VI 87. VII. 75. 317. 367. — Const. căpit. ed. Iorga, 123.

[2] Dapontes, Ephémérides, ed. Legrand, II. 18.21.

[3] Iorga, St. şi doc. VI. 273. — Dapontes, l. c. II. 160. 168. 170. 182. 192. 219. — C. G. Mano, l. c. 84-5. 149. — Hurmuz. XIII. trad. 363.

[4] Vezi επετηρίςτοῦπαρνασσοῦ 1904, pag. 5.

[5] Arhiva din Iaşi, VIII. 362.

[6] Hurmuz. XIII trad. 69. 80. 82.

[7] Galeşescu, Eforia spitalelor, 264.

[8] Foletul novel al lui Brâncoveanu, în Rev. Română I (1861) 677.

[9] Letop. II. 350. 362. III. 143. — Hurmuz. XIII. 152. — Pap.-Kerameus, Ιεροσολ. βιβλ. IV. 397-8. — Iorga, Ist. lit. rom. în sec. XVIII, I. 266.

[10] Hurmuz. XIII. 170.

[11] Aravantinó, Hronografia Epirului, II 261. 264. 276. — Eccles. al, 1904 p. 29.

[12] Lampridi, Epirotice, III. 54 — 5 — Hurmuz. IX². 29.

Zoița fiica lui Scarlat Vodă Ghica [1]. Constantin Caraiani a fost medicul lui Grigore Al. Ghica la 1763 și sfătuitorul acestuia în reorganizarea școlilor Moldovei [2].

Caramanlâu. Familie originară probabil din Caramania. Dumitrașco C. e vel portar în Valachia pe la 1665 apoi vel post. la 1689, 1698–9 [3]. — Iordache C. biv vel clucer 1708 apoi vel post 1726, 1739 [4] a fost căsătorit cu Maria fica lui Matei Filipescu, stolnic și a Saftei Chiriac Sturdza [5]. Fiul lor Constantin era vtori postelnic la 1726 și s'a căsătorit cu Maria Cojescu [6]. A avut fiu pe Gheorghe și o fiică Luxandra soția lui Chivu Căplescu, zis și Cocorăscu, 1792. — Biserica din Măgurele (Prahova) a fost zidită la 1781 de stolniceasa Ancuța Caramanlâu cu fiul ei Ioan, biv vel căminar [7]. Ioan a fost căsătorit cu Maria Băleanu și a avut două fiice: pe Elena căs. cu Matei Toma Cantacuzino și pe Ruxandra soția marelui log. Scarlat Mihălescu [8]. Un Ioan C. e serdar la 1792 [9], vel pah. la 1794. Un Dumitrache C. polcovnic, ispravnic de Vâlcea, a fost omorât de voluntarii nemți pe vremea lui Mavrogheni [10].

Cariofil. Familie nobilă originară din Creta, de unde a trecut la Corfu [11]. Un Matei Cariofil din Creta este la începutul sec. al XVII-lea, mitropolit de Icona [12]. Tot pe atunci un Matei C. (acelaș?) e în corespondență cu Gheorghe Moschetti cel care a fost și trimis al lui Gaspar Graziani la Florența [13]. Fiu al lui Matei C. din Cydonia a fost celebrul Ioan Cariofil care de tânăr publică la Paris o „Confutatio Nili Thessalonicensis de Primatu Papae". E logofăt al Bisericei între 1644—8, apoi după Constantin Gulianò, mare logofat la 1680 și 1691 [14]. S'a pastrat o mare parte din corespondența lui, care se întinde între anii 1641—1690. Compromis cu calvinii la 1692. A murit în București și s'a îngropat la Radu Vodă [15].

Contimporani cu Ioan, au fost Andronache (în unele izvoare Anton) Cariofil

---

[1] Aravantino, l. c. p. 262.

[2] Erbiceanu, Bărbați culți greci și rom., în An. Ac. 1904–5, 165.

[3] Const. căpitanul, ed. Iorga, 161. — Iorga, St. și doc. V. 346. VII. 167.

[4] Dapontes, Ephémérides, II. 196.

[5] Iorga, St. și doc. V. 108. 408.

[6] Iorga, St. și doc. V. 410. — Arh. st. Ep. Buzău, pachet 31

[7] Iorga, Inscripții.

[8] Revista Lit. și arta română XII (1908) 340.

[9] Galeșescu, Eforia spitalelor civile, 115.

[10] Urechia, IV. 573.

[11] Hiotis, l. c. 956.

[12] Le Quien, Oriens christianus, p. 107.

[13] Papadopol — Keramevs, Catalogul mss silogului, 89. — Filiti, Din arhivele Vaticanului, II. 120

[14] Lampros, Catal. mss de la Atos I. 264. — Neos Ellin IX (1912) 344 n. 2; IV. 31. — Omont Inventaire, III. 333. — Sathas, Bibliotheca, III pag. XVIII și 516. — Pap. Keramevs, Ἱεροσολ. βιβλ. IV. 327. — Mano, l. c. 61. — Iorga, Doc. Cantac. 97. — Acelaș, St. și doc. VIII p. CCXIII.

[15] Pap. Keramevs, Catal. mss silogului 92–3. — Cf. articolul lui Pericle Zerlenti în Deltion. VI. 73.

tot din Cydonia, protovestiar al Bisericei † 1690[1] și Manolache C. în corespondență cu dascălul Eugeniu Ianuli la 1674[2].

Ioan Cariofil, căruia i se zicea și Rali[3], a avut copii pe:

Andronic[4], poate acelaș cu Andronache de mai sus;

Manolache mare retor al Bisericei, căsătorit cu Zoe Mavrocordat, sora Exaporitului. El † 1688. A avut o fiică Ruxandra † 1680;

Ralache, mare eclesiarh și hartofilax al Bisericei la 1691. Mort 1706. Trebue deosebit de omonimul său, elevul lui Dimitrie Cantemir, și care aparținea familiei Eupragioti[5]. Căsătorit cu Smaragda, Ralache Cariofil a avut fii pe Dumitru, Ioan, îngropat la Radu Vodă 1746, Elena, Constantin și Mihalache Ralache, acesta din urmă vtori post. a lui Mihai Vodă Racoviță în a doua domnie în Moldova[6], (1707 1709). Mihalache moare la 1756, lăsând o fiică Marioara, † 1777[7].

Cred că Iordache *Caraonfil* (?) post. în Moldova la 1787[8] aparținea acestei familii.

Carydi. Gheorghe C., originar din Trikke ținutul Ianinei a fost vistier în Țara Românească, ucis de Seimeni pe vremea lui Matei Basarab[9]. In sec. al XVI-lea familia peregrinase prin Cipru, Cefalonia și Zante[10]. — Toma C. trăește la Constantinopol 1728[11]. Atanasie C. din Cipru, ieromonah la 1773[12], devine episcop de Nicomedia. Fratelui său, marele hatman Const. C. a fost cumnatul marelui post. și ginere domnesc Const. Vlahutzi și socrul căminarului Toma Filitti[13].

Catargi. V. nota la doc. 679.

Cigara vezi Tzigarà.

Ciuchi. Constantin și Toma Tzuchi membrii în sinodul patriarhiei țărigrădene la 1691, erau nepoți de fii ai lui Toma care „fusese trimis de Poartă în misiune în „Rusia să negocieze pacea prin care otomanii au dobândit orașul Tanais, numit

---

[1] Lampros, Catal. mss de la Atos, I. 139.

[2] Ibid. II. 416.

[3] Hatzì, l. c. 73—4.

[4] I. și A. Sakellion, κατάλογος ..... ἐθνικῆς βιβλιοθήκης, p. 200.

[5] P. Zerlenti, Efemeridele lui Ioan Carofil, în Deltion, III. 275—290. — Hurmuz. XIII trad. p. XVII. — C. G. Mano, l. c. 61. — Confuzie în Iorga, Ist. lit. rom. în sec. al XVIII-lea, I. 34 n. 1.

[6] Letop. II. 71.

[7] Papadopol — Keramevs, Biblioteca Mavrocordaților, 175. — Neos Ellin. IV. 217.

[8] Iorga, St. și doc. VII. 132.

[9] Ibid. IV pag. CCLXII și VII p. CLXIX. — Același Const. căp. 133 n. — Aravantinò, l. c. II. 167.

[10] Sathas. Monumenta, IX. 37. — Hiotis, l. c. III. 956. — Miliaraki, γεωγραφία τοῦ νόμου κεφαλληνίας, 117.

[11] Papad. Keramevs, Ἱεροσολ. βιβλ. III. 87.

[12] Ibid. IV. 364.

[13] Filitti, Așezământul Dositei F. p. 150.

„acum Azof sau Azaki și a fost ucis pe drumul întoarcerei de Cazacii de la Don“ [1].

Toma a avut fiică pe Pulheria, a doua soție a lui Nicolae Vodă Mavrocordat și fiu pe Constantin, vel comis în divanul Moldovei la 1715 în vremea cumnatului său [2].

La 1758, un Constantin Ciuchi este biv vel pah. în Muntenia [3].

Nepoata de soră a unui Ciuchi, Efrosina, ar fi fost, zice Genealogia Cantacuzinilor [4], a doua soție a lui Scarlat Vodă Ghica, domnul Țării Românești la 1758-61. Se atribue acestui domn trei soții: fiica lui Mihai Racoviță; fiica lui Gheorghe Cantacuzino Deleanu și fiica banului Gheorghe (banul Costache n'a existat) Moruzi. Mamele acestora sunt însă cunoscute; nici una nu este arătată a fi din familia Ciuchi.

La 1741 Toader Cantacuzino din Moldova are însă de ginere pe un Enache hatmanul zis de cronicari *grecul*, ruda lui *Constantin* Vodă Mavrocordat.[5] De oare-ce mama lui *Constantin* Vodă era Ciuchi, cred că Ianache era din această familie. Dar tot în cronice [6] se spune, e drept, că Enache hatmanul fusese spătar în Muntenia și că era fratele doamnei Smaranda a lui Nicolae Vodă; cred însă că este o confuzie cu celalt Ianache, fratele într'adevăr al Smarandei, dar care a fost căsătorit cu Smaranda fiica lui Barbu Grecianu Petroianu.[7] S'ar putea însă ca Ianache să se fi căsătorit a doua oară, iar rudenia de care vorbește cronica cu *Constantin* Vodă să nu fi fost de sânge, ci numai aceia că Ianache era fratele *mașterii* Domnului.

Un Manolache Ciuchi e post. în Moldova la 1784 — 5, în timpul domniei lui Alexandru Mavrocordat, fiul lui *Constantin* Vodă.[8]

Comnen. Familie bizantină pe care n'o mai citează nici Crusius, nici De La Croix, dar care nu se stinge, totuși, de cât în sec. al XVIII-lea. Ducange cunoaște pe Comnenii care pe vremea lui trăiau în Savoia.[9] In Moldova, în sec. al XVI-lea, figurează în rândurile boerimei, un Gheorghe Comnen.[10] In linie bărbatească familia se stinge prin doctorul Joan Molivdos Comnen, protomedic al lui Const. vodă Brân-

---

[1] Legrand, Généalogie des Maurocordato de C-ple, ed. 1-a pag. 14: Σειρὰ τοῦ γένους τῶν M.—Mano l. c. 61.

[2] Legrand, l. c. — Geneàlogia Cantac. ed. Iorga. 338, — Același, St. și doc. VI. 419. — Letopisețe, II. 171.

[3] Doc. din 12 Martie 1758 Arh. Stat. No 1 roșu din 7 Iulie 1853: actele caselor Meitani cumpărate de Stat.

[4] Ediția Iorga, 401.

[5] Iorga St. și doc. VII. 205. — Letop. III. 183.

[6] Letop. II 416 — 17.

[7] Geneal. Cantac. 323.

[8] Iorga St. și doc. VI. 185.

[9] Familiae augustae byzantinae, p, 200

[10] Hurmuz. XII, tabla.

coveanu, profesor de științele fizice și de matematici la școala grecească din București (1689 — 1700), apoi mitropolit al Dristrei (Silistrei) sub numele de Ierotei.[1]

Cortazzi. Familie cunoscută din sec. al XVI-lea în Creta, apoi în Corfu.[2] Gheorghe C., fratele mitropolitului Meletie, învață la Padova la 1658.[3] Un Cortazzi e mare log. al lui Cantemir la 1711.[4]

Cremydi.[5] Numele se trage de la satul Cremidi în eparhia Navarin.[6] O notiță de familie[7] poartă: „Neamul nostru Cremida se trage din Constantin ce a făcut „biserica sf. Ioan Teologul de la Ianina.[8] De la Anton, ginerele lui Scarlat de la „Țarigrad, s'au tras două ramuri. Din una a fost stolnicul Ștefanache spânzurat la „București. Din cealaltă, Gheorghe Alexiu[9] de la Ianina, care a avut pe Constantin „cumnatul mitropolitului Dositei. Din acesta ne tragem cele patru ramuri de acum: „A lui Silivestru, care a ținut pe Mănească; a bunicului meu Diamandi de la Nișcov, „care a ținut pe Elena Vlahutzi; a lui Nicolae de la Rădulești și a lui Dumitrache, „tatăl lui Nastasache. Erau veri cu învățatul Gheorghe[10] din Rusia...

Dacă notița este exactă, trebue deosebiți trei Antonie: ginerele lui Scarlat Beilicciul; fiul său, care a fost în misiune la Viena la 1688 cu vărul său bun despre mamă Alex. Mavrocordat Exaporitul; și fiul acestuia, Antonie vtori comis 1703, mare comis în divan la 1724, tatăl stolnicului Ștefanache.[11]

---

[1] Articol de Papadopol-Keramevs, în Deltion, II. 667.

[2] Hiotis l. c. — Flaminio Cornelio, Creta sacra, 74.

[3] Istoria gimnaziului din Padova, de Papadopol Comnen, vol. II.

[4] Hurmuz. IX'. 456.

[5] P. amănunte și izvoare mă refer la lucrarea: Așezământul cultural al mitropolitului Dositei Filitti, pag. 111 și urm. cu adăogirile și retificările făcute prin articolul: Un grec romanizat; stolnicul Ștefanache Cremidi, în Revista istorică I (1915) p. 105.

[6] κάτω κρεμμύδια și ἄνω κρεμμύδια τοῦ δήμου Βουφράσου catagrafie din 29 Sept. 1690 în Deltion, II. 701.

[7] Găsită după moartea mamei mele (Fevr. 1914) printre hârtii vechi de familie pe verso unui document. Scrisul este al tatălui meu. Aș crede că informațiile sunt date de Anastase D. Filitti, de care amintește notița, născ. la 1800, care a învățat la Pisa, a practicat advocatura în București încă de la 1837 și a murit în vârstă de peste 80 de ani.

[8] E vorba de biserica de la Bizdunopulo de lângă Ianina, 1635 care trebue deosebită de aceia cu același hram de la Pogdoriana, ctitorie a tatălui mitropolitului Dositei F. la 1765 (greșit considerate ca una și aceiași biserică, în *Așezământul*. p. 115 și n. 4).

[9] Adică Gheorghe fiul lui Alexie. Un Alexie Cremidi este întradevăr, în sec al XVII-lea ctitoria biserica Sf. Ioan din Castritzi, eparhia Ianina (Neos Ellin. XI. 31). — Gheorghe figurează imediat înaintea părinților în pomelnicul episcopului Constandie al Buzăului (Pomelnicul dela 1806 al schitului Găvanele, dăruit de mine Acad. Rom.)

[10] V. Așezământul Dositei F. p. 126.

[11] Foletul novel al lui Brâncoveanu, în Revista română I (1861 p. 678. Sub anul 1703 Iulie 15: Au venit *Antonie comis* cu veste că au mazilit pe Sultan Mustafà...

Damari. Nicola Cernovodeanu, zis și Damari, vel pah. la 1760,[1] fratele Sandei Toma Guliano, are fii pe: Maria † 1788 soția lui Manolache Ipsilante † 1789; pe Ioan Damari vel. log. 1788 v. vist. 1794, v. vornic 1795, † 1798, și pe Zamfirache, vel pah. în divan la 1782,[2] căs. cu Maria fiica lui Matei clucerul Cantacuzino fiul beizadelei Iordache.

Un Ion Damari are copii pe Iancu, Mariuța, Dumitru, Luxandra și pe Iordache logodit la 19 Mai 1764 cu Sultana fiica lui Toma Crețulescu, vel log. la 1791, al căruia testament din 1797 scris la Filipeștii de pădure se află în original în colecția mea de acte. Din testament se vede că Iordache și frații lui aveau de mătușă pe Catrina Bălăcianu, năs. Cantacuzino, sora Smarandei măritată cu șetrarul Ioniță Slătineanu. Numele fraților lui Iordache sunt aceleași ca ale fiilor lui Ioniță Slătineanu și ai Smarandei- Iordache are moșie la Filipeștii de pădure unde sunt proprietari și aceia. Testamentul lui Iordache îl găsesc printre actele Slătinenilor. Aș deduce că mama lui Iordache era tot Smaranda Slătineanu și că Dumitru, Iancu, Mariuța și Luxandra erau numai frați de mamă ai lui Iordache.[3]

Un Gheorghe Cernovodeanu vel stolnic 1760 era † 1793 când trăia fiiul său Ioan, șetrar.

Depasta. Petrachi Depasta, doctorul și cronicarul lui Const. Vodă Mavrocordat la 1739. 1741[4] a avut fiu pe Dracache Depasta vel spătar, apoi vel vornic în Moldova între anii 1778 — 1793.[5]

Dimachi., de la prenumele Dimo.[6] Ștefanache Dimachi a fost doctor al valiului Rumeliei și dragoman la Belgrad, 1739.[7] — Toma D. e dragoman al flotei la 1763 — 6.[8] In Moldova în sec. al XVIII-lea, trăesc Manolache D. jicnicer și stolnic care era mort la 1794[9]; Tomazichi, biv vel agă la 1778[10] Nicolae, biv vel spătar a 1814, și poet.[11] Poate soră a lor a fost Elena D. soția lui Lascăr Rosetti.[12]

---

[1] Arh. Stat. Sf. Spiridon, pach. 1 doc. 11. — Nu știu de va fi fost în legătură cu Enache ot Cernavoda, † 1736, îngropat în biserica Antim (Iorga, Inscripții, I. 280), sau cu ctitorii de la Titireci, între anii 1729 — 1747: Damaschin Cernovodeanu egumen, State frate, Calea soră, Iorga Cernovodeanu, Nica log., Mihalache și Ioan Cernovodeanu (Bulet. com. monum. ist. VII. 196).

[2] Zamfir Nicolache (Galeșescu, Eforia Spitalelor, 92).

[3] Iorga, St. și doc. XXII. 91. — Acelaș, Doc. Cantac. 317 nota. — Geneal. Cantac, 173. 361. 421 — 2. — Urechia, Ist. Rom. II. 149. — III. 592. — IV. 193. 484. 497. — cf. Grecianu, Genealogii, I, confuzie despre copiii lui Ioan șetraru Bălăcianu. Acesta n'a avut de cât un singur fiu, pe Mihai.

[4] Dapontes, Ephémerides, II 372 392. — Iorga, St. și doc. VI. 219.

[5] Hurmuz. XIII trad. 93, — Iorga. St. și doc. VII. 82. 238. 240. 252.

[6] Butura, l. c. 62. cf. revista Vizantis I. 191 — 2 și Neos Ellin. Un boer Dimachi fiul lui Hagi-Anagnosti, economul, la 1788,

[7] Dapontes, Ephémérides, II 359.

[8] Blancard, Les Maurojeny, p. 36 și 754.

[9] Iorga St. și doc, V 418. VII 126. 135.

[10] Ibid. XIX p. 23.

[11] Iorga, St și doc. VI. 51. — Același, Iorga. Ist. lit, rom. II. 494 — 5.

[12] Rangabe, l. c. 191.

Diplovatatzi v. Vatatzi.

Duca. Multe familii cu acest nume, fără legătură cu familia bizantină.

Un Duca e capichehaia al Moldovei la 1589 [1]. Poate acelaş e Duca trimisul patriarhului ţărigrădean la Mihai Viteazul [2]. Un Gheorghe Duca, *armean*, se întâmpină în principate la 1603 [3].

Duca, vtori vistier la 1662 [4], ar putea fi acelaş cu Duca Vodă cel d'intâi, care era „de oameni de jos. de neamul lui de la Rumele" şi avea un frate mai mare Cârstea, vameş [5]. Fiul său, Constantin Vodă, a avut fiu pe Şerban Duca, biv vtori pah. la 1742 [6]. Pentru neamul Ducăi Vodă trimit la Arhiva istorică I. 84.

In sec. al XVIII-lea întâmpinăm, fără legătură între ei :

Jupân Duca de la Sinope, cămăraş al ocnelor în Valahia la 1718 [7];

Tănase D. şi vărul său Gheorghe la 1733 [8];

Alexandru D. „sârbul, omul de casa lui Grigore Vodă Ghica" în Moldova, treti log. 1737, secretar al Domnului la 1739 [9];

Petre Duca, părcălab de Soroca la 1739, trimis de Domnul Moldovei în misiune la Ruşi [10];

Dumitru D. neguţător în Moldova la 1742 [11];

Vasile D. ispravnic al târgului Bârlad la 1756-7 [12];

Petrachi Duculeţ, vel cămăraş în divanul Moldovei 1753, apoi postelnic al lui Grigore Vodă Calimah la 1762 [13];

Costache D. vel stolnic în divanul Moldovei 1754 [14];

Matei Duca, arendaş al lui Petrache Roset [15];

Duca eteristul de la 1821 [16];

Ioniţă spătar moldovean la 1826 [17] şi atâţi alţii.

Eupraghioti. Un Lascar „Pragiota" din Constantinopol avea la 1601 afaceri

---

[1] Hurmuz. XIV. 87.
[2] Hurmuz. III [1]. 539.
[3] Hurmuz. IV [2]. 337.
[4] Iorga, St. şi doc. IV pag. CCLVIII.
[5] Iorga, St. şi doc. III. 41.
[6] Ibid. VI. 262-3 şi XIV. 332.
[7] Bulet. com. monum. ist: V p. 134.
[8] Iorga, St. şi doc. IV. 86.
[9] Letop. II. 396. — Filitti, Lettres et extraits, 257. — Hurmuz., Fragmente V. 85.
[10] Hurmuz. VI. 531. — Supl. I [1]. 527-530. — Iorga. Acte şi fragmente, II 99 n. 2.
[11] Iorga, St. şi doc. VI. 234.
[12] Ibid. VII. 220.
[13] Letop. III. 227. — Filitti, l. c. 86.
[14] Acad. Rom. [35]/LXXVIII. — Arhiva din Iaşi, VIII. 362. — Iorga, St. şi doc. VII. 280.
[15] Urechia, Ist. Rom. XB. 430.
[16] Hurmuz. X tabla.
[17] Ibid.

de negoț în Moldova[1]. Draco Eupraghioti se află la 1691 în sinodul patriarhiei. El este menționat și la 1695 cu soția sa Casandra[2].

Ștefan și Dumitrache Eupraghioti se întâmpină la 1698[3]. Dumitrache e boer în Moldova la 1713[4]. Il cred identic cu „Spraioti Dracomana", vel post. în Moldova în a doua domnie a lui Dimitrie Cantemir 1710-1711[5]. A fost și mare hartofilax al Bisericei. A murit în Nov. 1739[6]. Fiica sa Elena a fost mama banului Dimitrie Ghica bătrânul, a lui Grigore Vodă al Moldovei, a lui Matei, Scarlat și Alexandru Ghica[7].

Poate fiu al său a fost Ralache Eupraghioti elevul lui Dimitrie Cantemir[8], cu care familia se stinge în linie bărbătească și care trebue deosebit de omonimul său mai în vârstă, Ralache Cariofil.

Facá. Vezi p. 96 n. 2. — Ion Faca e începătorul neamului. „Om de rea cugetare" zice un pitac domnesc din 1803[9].

Filitti. Vezi Cremydi.

Filodor. La sfârșitul sec. al XVIII-lea trăiau trei fii ai unui „Filodor" (desigur poreclă). Manolache F., cumnat cu Const. Vodă Hangerli, ocupă la 1798 postul de hatman ce fusese creat de Ipsilanti[10]. Dumitrașco F. e căpitan de lefegii la 1777[11]. Costache F. e cămăraș pe la 1780[12]. E poate același împotriva căruia se ridicau plângeri la 1797[13]. Nu știu care din ei este Filodor pe care Alex. Mavrocordat Firariul îl numește „nemulțumitorul și nerecunoscătorul"[14]. Un fiu al hatmanului Manolache, a avut de soție o Scanavi.

Gherachi. Marele log. al Bisericei, Hierax (Ἱέραξ) din a 2-a jumătate a sec. al XVI-lea[15], a avut doi fii, zișI Hieracos (ai lui Hierax) sau Hierachis (Gherachis): Constantin, care a fost și el mare log. al Bisericei și Alexandru dovedit la 1593[16]

---

[1] Iorga, St. și doc. XXIII. 453.
[2] Eccles. al. IV, 581-2. — C. G. Mano, l. c. 61.
[3] Neos Ellin. IV. 217. 220.
[4] Hurmuz. XIV. 531.
[5] Letop. II. 302.
[6] Dapontes, Ephémérides, II 302.
[7] Pomelnicul de la 1806 al schitului Găvanele la Acad. Rom.
[8] Iorga, Ist. lit. rom. în sec. al XVIII-lea, I. 334. — Hurmuz. XIII trae. 165.
[9] Urechia, XI. 481.
[10] Urechia, Ist. Rom. VII. 86. 227.
[11] Hurmuz. XIII trad. 71.
[12] Iorga, l. c. II. 76. — Urechia II. 424.
[13] Arh. Stat. Cond. 35 f. 238.
[14] Iorga, St. și doc. VII. 348-9.
[15] Crusius, Turco-Graecia, 170. — Krumbacher, ed. 2-a, p. 311. — Eccles. al. III. 137. — Hurmuz. XIV. 93-4. — Papadopol-Keramevs, Ἱεροσολ. βιβγ. IV. 238.
[16] P. Keramevs, l c. IV. 319. 336. — Acelaș, Catal. mss silogului, 87. — Lampros, Catal. mss de la Atos, I. 246. — Sathas, Bibliotheca, V. 370.

Poate din Gheorghe G. de la 1698[1] scobora familia din sec. XVIII. — Fii ai unui Anastasie au fost: Costache G. vel comis în Mold. 1783, v. spătar 1784-5, apoi v. post. și caimacam al Craiovei la 1786[2]. La 1795 e în divanul patriarhiei țărigrădene[3]. Alecu G. vel cămăraș în Mold. 1783[4]. Iancu G. hatman, are fiu pe Grigoraşcu, spătar la 1811, căsătorit cu o domniță Ralu (poate Moruzi)[5]. Fiica unuia din precedenți, Elena a fost soția lui Hurmuzaki Plagino hatman la 1800[6].

Giani, Gianet sau **Gianetopol**, Tzanì, Tzanet sau Tzanetoglu, variante ale aceluiaș nume, derivat de la Ianni, Ioan[7].

Manolache Giani, șerdar de Chișinau la 1755, vel serdar în divanul Moldovei la 1756, vel spătar și capichehaia al Moldovei la 1757, vel post. în Valahia la 1760, caimacam al Craiovei, a ajuns la 1770 domn al Munteniei sub numele de familie al mamei sale, născute Rosetti și în fine la 1788, pentru foarte scurt timp domn al Moldovei[8]. Tatăl său a fost Iani, Gianì, dln Mitilene „corifeu al filozofilor", acelaș cu Tzani, mare primichiriu al Bisericei la 1740[9]. Manolache a avut de soție pe Ralița Ghica, sora decapitatului[10].

Iorgache Gianet, vel post. în Moldova la 1748-1753, apoi în Muntenia 1753-5, a fost ginerele lui Manolache Gealepul v. spătar în Mold. 1750-7 vel post. în Muntenia a 1760, și cumnat prin soție cu Iorgache Stavrache[11].

---

[1] Neos Ellin. IV. 217.

[2] Arh. din Iași III. 544 — Iorga, St. și doc. V. 331. VI. 185.

[3] Mano, l. c. 294.

[4] Arh. din Iași, l. c.

[5] Hurmuz. XIII trad. 129. — Rangabe, l. c. 154 dă domniței de soț pe un Caliarh postelnic.

[6] Mano, l. c.

[7] Butura, l. c. 119.

[8] Letop. III 174 n. (notița contimporanului Enachi Kogălniceanu) 229. 231. — Iorga, St. și doc. V. 453. — Atanasie Ipsilanti, τὰ μετὰ, citat în Urechia, Ist. Rom. II 5, și cronicarul Dumitrache ibid, III. 186. 188.

[9] Papadopol Keramevs, Biblioteca Mavrocordaților, 175. — Hurmuz. XIII trad. 173.

[10] Genealogia Cantac. 403 — Filitti, Lettres et extraits, 215. 218.

[11] Letop. III. 219. — Filitti, l. c. 163. 377. 382. — Geneal. Cantac. 125.—Uricar IX 128. — P. Manolache Gealepul. Arh. Stat. Sf. Spiridon vechi, pach. 1 doc. 11. — Filitti, l. c, 12. 29. 70. 78. 85. 194. 203. 216 285. Hirurgul Stavrache a avut doi fii, pe Enache Stavrache, ispravnic de Iași 1749 (Letop. III. 222) și pe Iorgache Stavrache. Acesta a fost cămăraș al lui Mihai Racoviță. Exilat la Hios de C. Mavrocordat la 1744, reapare ca vel post. și capichehaia al Mold. la 1752—3, apoi vel spătar muntean 1754 și prim capichihaia 1757. Fire de intrigant, se ceartă la 1759 cu Iacov Rizo și cu Ghiculeștii pentru numirea unui mitropolit. La 1762 e în conflict cu patriarhul Ioanichie Caragea. La 1763 e din nou capichehaia al lui Racoviță. Anul următor stoarce bani patriarhului Samuil Hangerli și obține exilarea din Cos-pol a lui Dimitrie Scanavi și a lui Iacov Rizo. Cariera o sfârșește strangulat la 2 Aug. 1765. (Legrand Recueil de poèmes historiques en grec vulgaire, 191—5. — Atanasie Ipsilanti, τὰ μετὰ, p. 399. — Filitti. Un grec românizat, l. c. — Același, Lettres et extraits, 61. 69. 70. 74. 76. 81. 84. 88. 90. 102. 217. 359. 377. — Hurmuz. XIII 171 363. — C, G. Mano, l. c. 149. — Hurmuz. IX 2. 65. — Un om al său de încredere, Statache, originar din Zagori, devine mare vistier la 1764 și a fost secretar al marelui dragoman N. Sutzu (Atanasie Ipsilanti, l, c. 406-7. 411-415. — Geneal. Cant- 141. — Fratele lui Statache, Iorgache, a fost secretar al lui Grigore Vodă Calimah la 1767 (Ipsilanti, l. c.).

Antioh Gianet, capichehaia şi post. al Moldovei, 1752-6 [1].

Lascarache Gianì sau Gianet, vel comis în Muntenia 1749-1755, vel post. în Moldova 1755-6. Căsătorit cu fiica hatmanului Paladi şi a domniţei Ana fiica lui Antioh Vodă Cantemir, era nepot de văr prin soţie lui Const. Vodă Racoviţă [2].

Fiul unuia din precedenţi, va fi fost Manolache Gianet v. spătar Mold. 1776.

Ion Gianet clucer 1787 tipăreşte la Viena o „Réfutation du traité d'Ocellus de la nature de l'Univers" dedicată lui Mavrogheni [3].

Gianoglu sau Djanoglu. — Dumitrache, vătaf za copii 1737, plocovnic 1739, biv vel stolnic 1754, vel ban 1772, moare la 1773 [4]. Casătorit cu fiiica clucerului Obedeanu, a avut fiu pe Constantin Gianoglu v. păh. 1775, v. clucer 1784 căsătorit 1) cu Luxandra fiiica banului Toma Creţulescu [5]; 2) cu Luxandra Const. Ştirbei.

Gulianó sau Iulianò. Familie nobilă din Creta, de unde a trecut la Corfu [6]. Dumitrache G. e în sinodul patriarhiei ţărigrădene la 1641 [7] apoi mare logofăt al Bisericei la 1655 [8]. A fost căsătorit cu Sofia, fiica lui Scarlat Beylicciul şi a Coconei Caragea [9].

Constantin Gulianò e mare log. al Bisericei la 1668—1672 [10].

Dumitrache G. capichehaia al Moldovei între 1713—1716, se înrudea cu Nicolae Vodă Mavrocordat [11] şi scobora deci din omonimul său ginerele lui Scarlat. — Dumitrache a fost şi el mare log. al Bisericei între 1714—1721 [12]. La 1714 era însurat cu o Zoiţa şi avea un fiu Antonache [13]. A avut şi o fiică Zafira căs. la 1709 cu Ion Vodă Mavrocordat, fiul Exaporitului [14].

Un Paleologu (*prenume*) Gulianò e vel armaş şi ispravnic de margine la 1739 [15].

---

[1] Letop. III. 224. — Filitti, l. c. 54. 58. 61. 63. 65. 163. 310. 322. 348-9. 377-9. 38.

[2] Arh. Stat. Tismana, pach. 9 netrebnic, doc. 76. — Letop. III. 174 n. şi 219. — Uricar IX. 128. — Geneal. Cantac. 422. — Filitti, l. c. 147. 159. 166. 170. 373. 379.

[3] Urechia, II. 371. — III. 80.

[4] Dapontes, Ephémérides, II. 57. 196. 197. 291.

[5] Geneal. Cantacuz. 189, 284 n. 3, 376. — Urechia I 367.

[6] Hiotis, l. c.

[7] Papadopol Keramevs, Catal. mss silogului, 103. — Hurmus. XIV. 146.

[8] Sathas, Bibliotheca, III. 590.

[9] Legrand, Généal. des Mauroc. de Cple. ed. 1-a pag. 11. — Filitti, Un grec românizat, în Revista istorică I (1915) 107 şi n. 5.

[10] Ghedeon, Χρόνικα τῆς πατριαρχικῆς Ἀκαδημίας, 192. — Dapontes, în Erbiceanu, Cronicarii greci, p. 8.

[11] Hurmuz. XIII trad. 167; XIV. 425, 507, 697, 706, 707. — Letop. II. 171.

[12] Ghedeon, l. c. — Sathas, Bibliotheca, III. 254.

[13] Hurmuz: XIV. 576-7. — Scrisoarea din 22 Iulie 1714 (ibid. 612) a patriarhului din Ierusalim Hrisant Notară către Draco Sutzu, nu se referă la nunta lui Dumitrache Gulianò, ci a lui Sutzu însuşi cu fiica lui Ianache Rosetti, cum se vede din scrisoarea de la 30 Aug. 1714 (ibid. 623).

[14] Legrand. l. c. p. 3.

[15] Dapontes, Ephémérides, II. 227, 344, 365.

S'a căsătorit în București cu Maria fiica spătarului Iordache Cantacuzino (al 6-lea fiu al post. Constantin) și a avut fiu pe Toma [1].

Toma († 1753) a fost capichehaia al Moldovei pe vremea lui Ioan Vodă Mavrocordat [2]. biv vel stolnic în Muntenia la 1746 [3]. Căsătorit cu Sanda, sora pah. Nicolae Cernovodeanu-Damari [4], a avut următorii copii:

a) Ioniță, căs. la 1757 cu Maria fiica Pârvului III Cantacuzino, moare la 1759.

b) Răducanu, stolnic, căs. cu Elena († 1808) fiica vistierului Iorgache Mavrodin († 1776) și a Mariei [5]. Au avut băeți și fete pe cari Genealogia Cantac. nu-i arată anume.

c) Maria, căs. cu Ioniță Cândescu, paharnic.

d) Luxandra, căs. cu Constantin fiul banului Const. Crețulescu [6].

La 1758 comis în Moldova era un Enachi, ginerele lui Gulianò [7].

Contimporan cu Paleologu Gulianò, era Tudorache Gulianò vel stolnic în Valahia la 1723 [8], căs. 1) cu Păuna fiica spătarului Mihai Cantacuzino; 2) cu Zoița Păianu [9]. La 1737, Tudorache era mort [10]. Din a doua căsătorie a avut două fiice, pe Bălașa a lui Nicolae fiul vornicului Iordache Crețulescu, și pe Maria a lui Ioan II Vodă Mavrocordat fiul lui Nicolae Vodă [11].

După arătările Genealogiei Cantacuzinilor, din Răducanu Guliano, nepotul de fiu al lui Paleolog Gulianò, trebue să scoboare acei Gulianò din a 2-a jumătate a sec. al XVIII-lea, anume:

Un comis Gulianò se căsătorește la 1786 cu fiica spătarului Iancu Razu din Moldova [12], E poate acelaș cu Tudorache Gulianò, vel pah. în Muntenia la 1780 și 1792, vel clucer la 1797-8 [13].

Ioniță Gulianò, vel pitar 1758-1760, vel pah. 1761, vel stolnic, vel clucer 1764 [14],

---

[1] Geneal. Cantac. 360. — Genealogia greșește însă (ibid. 251) atribuind lui Toma un frate, Dumitrache Ramadan. Erau frați numai despre mamă, pentru că Maria Cantacuzino a fost căs. de două ori, cu Const. Ramadan și cu Paleologu Gulianò.

[2] Letop. III. 205.

[3] Grecianu, Genealogii, II. 316.

[4] Geneal. Cantac. 173, 361, 421-2. — Iorga, Doc. Cantac. 317 nota.

[5] Ingropați în biserica Doamnei din București. (Iorga, Inscripții, I. 278.

[6] Geneal. Cantac. 180, 361-2, cu îndreptarea că pe soția lui Răducanu Gulianò o chema Elena și nu Maria.

[7] Letop. III. 235.

[8] Acad. Rom. pach. 95 doc. 4.

[9] Apoi soția lui Atanasie Silivrianò. Vezi p. 13 n. 4.

[10] Acad. Rom. pach. 175 doc. 135.

[11] Geneal. Cantac. 346, 376-7, 391.

[12] Iorga, St. și doc. VI. 195.

[13] Iorga, l. c. V. 199. — Galeșescu, Eforia spitalelor, 106, 135, 143.

[14] Arh. Stat. Sf. Spiridon vechi, pach. 1 doc. 10 și 11, — Iorga, l c. V. 483. — Galeșescu, l. c. 278. — Arh. St., Dealu, pach. 7 doc. 4. — Ibid., Plumbuita, pach. 10 doc. 4. — Acad Rom. pach. 55 doc. 2.

vel log. 1777, a fost căs. cu Elena Moruzi nepoata lui Const. Vodă, care a ținu apoi pe Nicolae Brâncoveanu [1]. Fiul lor a fost poate Nicolae G. căs. cu Luxandra Bărcănescu pe la începutul sec. al XIX-lea [2].

Grigore Guliano vel stolnic la 1797, iscălește și Grigore Paleologu [3], după *prenumele* străbunicului său. La 1819 trăia încă și era cumnat cu Barbu Văcărescu [4] a căruia soție era Zoița Paleologu (*rectè* Guliano). Această Zoița Văcărescu a avut în afară de căsătorie, doi fii, pe Alecu și pe Iancu, zișI Paleologu, după numele mamei lor [5].

Halepliu. Ianache Porfirita, zis și Halepli, probabil originar din Halepa, în Creta, era încă de la 1674 capichehaia al Țării Românești [6]. Din Decemvrie 1678 reprezintă interesele la Poartă ale lui Șerban Vodă Cantacuzino, căruia îi asigurase domnia combătând pe Ruseteşti sprijinitori ai Ducăi-Vodă [7].

Contimporani cu acesta sunt Avram Haleplì, post. în divanul Moldovei la 1668 [8] și Hagi Grigore Haleplì, învățat în l. arabă și în dogmele creștine, care trăia pe la 1690 [9].

Un Constantin H. e dovedit la 1707 [10].

Grigore Haleplì sau Halepinschi e vel vistier la 1720, mare log. în divan la 1724 [11]. Il cred identic cu Grigore „țărigrădeanul" fost vel căpitan de Focșani, de care vorbește cronica lui Afenduli [12].

La 1740-1, întâmplându-se moarte lui Gheorghe Ursachi la Cernăuți, epitrop al averei rămâne Enache Halepliu, probabil acel Halepliu care a fost și staroste, adică ispravnic de Cernăuți înainte de 1742 [13].

Un Panaitache Halepli e vel comis în Muntenia la 1752.

Un Ianache H. e vel vameș în Muntenia pe la 1760 [14].

Tot Halepli era și faimosul episcop de Râmnic, Chesarie [15] (1773—1780). Din fratele acestuia, clucer State Halepliu scoboară familia fostului primar al Capitalei,

---

[1] Geneal. Cantac 349. — Rangabe, l. c. 151. — Urechia, Ist. Rom. I. 61.

[2] Hurmuz. X. 517.

[3] Galeșescu, l. c. 135.

[4] Grecianu, Genealogii I. 418.

[5] Iancu Paleologu, căs. cu Alexandrina Grădișteanu, a avut fii pe Grigore și Barbu, decedați. — Dintr'o a doua căs. cu o engleză, a avut fiu pe cunoscutul caricaturist din Paris, Pal. Alecu Paleologu, căs. cu o franceză, a fost tatăl lui Maurice Paléologue, ambasador al Franței

[6] Hurmuz. V.[1] 394. — XIV. 211.

[7] Monumenta comitialia Transylvaniae, XVI. 632, citat în Iorga, St. și doc. III. 98.

[8] Iorga St. și doc. VI. 87.

[9] Dapontes, în Erbicianu, Cronicari greci, 40.

[10] Iorga l. c. V 311 nota.

[11] Acad, Rom. doc. [26]/LIII.

[12] Hurmuz. XIII trad. 67.

[13] Iorga, St. și doc. VI. 334-444.

[14] Ibid. XIX. 43.

[15] Iorga, Ist. lit. rom. în sec. al XVIII, I. 524.

Emil Petrescu. Numele de Petrescu vine de la o moşie de zestre, Petreştii. (V. acest volum, doc. 597—599).

Hangerli. Incepătorul familiei este başa (şef de breaslă) Ianache, căs. în prima jumătate a sec. al XVIII-lea cu Hangerli, fiica lui Hagi Savul Moruzi. Patriarhul Samuel de la 1763 este numit fiul Hangerloaicei (τῆς Χαντζερλοῦς.[1] Fratele său, doctorul Gheorghe, a fost tatăl lui Constantin Vodă Hangerli.[2] Doctorul Gheorghe a avut şi trei surori, din care una a fost soţia lui Filodor, alta a unui Vlangali şi a treia, poate, a unui Lapiti.[3]

Hiotu. Vezi arborele Silivriano, la sfârşitul volumului.

Hrisoscoleu. La 2. Oct. 1591, o „doamnă Roxandra a Ţării-Româneşti", trimete prin scrisoare salutări *mamei* sale Marieta, din partea *Hrisosculinei*, a lui Ivancu, Pătraşcu, a jupânesei Vişa şi a lui Lorenzo[4]. Doamna Ruxandra trebue să fie o soră a lui Mihnea Vodă Turcitul, domn al Ţării Româneşti 1577—1583 şi 1585—1591. Intr'adevăr, acest Mihnea, în corespondenţa ce are, după eşirea sa din scaun, cu aceiaşi Marieta, o numeşte şi el une-ori *mamă*, deşi in realitate era *mătuşe*.[5] Inrudirea era aceasta: mama lui Mihnea, Ecaterina Salvaressi, era soră de mamă cu Lucreţia, cu Marioara sau Marieta, şi cu Zanetto, născuţi din căsătoria Ecaterinei cu Nicolae Vallarga. Marieta a fost soţia lui Fabrizio Adorno.[6] Era mătuşa lui Mihnea Turcitul despre mama acestuia. — Jupâneasa Vişa de care aminteşte scrisoarea Ruxandrei, era a doua soţie a lui Mihnea turcitul.[7] — Hrisosculina se vede să fi fost o rudă apropiată, poate soţia lui Sguromali Hrisoscoleu, care trăia la curtea lui Petru Şchiopu în Moldova, în a doua domnie a acestuia, 1582 — 1591.[8] Petru Şchiopul era unchiul lui Mihnea Turcitul şi deci şi al Ruxandrei care scrie la 1591. Hrisosculina poate fi una din cele două surori dovedite ale lui Mihnea Turcitul, sau o fată a acestuia.[9]

Familia pare a fi originară din Lesbos.[10] Un Hrisoscoleu, schevofilax al Bisericei la 1638—1641, apoi mare log. la 1646[11], a fost soţul Casandrei fiica lui Alex-

---

[1] Daponte, în Eribiceanu, Cronicarii greci, 97. — Hurmuz. XIII trad. 151-2.—

[2] Rangabe, Livre d'or, ed. 1-a.— Blancard, Les Maurojény p. 484.

[3] La 1790, un Vlangali e dragoman prusian (Filitti, Lettres et extraits, 528). — Iordache Vlangali, post. 1820, era rudă cu doamna lui Grigore Vodă Ghica, Maria Hangerli (Hurmuz. X. 427. — Filitti, Corespondenţa cu Metteruich, p. 16). Acest volum, p. 272 (Lapiti).

[4] Hurmuz. XIV. 89.

[5] Ibid. 96 şi 101 urm.

[6] Ibid. 57. 61. 74.

[7] Stoica Nicolaescu, Doc. slavo-române, 280.

[8] Hurmuz. XI. 497-8. De observat tot atunci un Sguromali Paleologu (Ibid, 439).

[9] Hurmuz. XIV. 60.

[10] Climent ieromonah Hrisoscol din Lesbos la 1606. (Papadopol Keramevs, Biblioteca Mavrocordaţilor, 134)

[11] Ghedeon, Chronica, 192.—Hurmuz. XIV. 142. 182.

andru Vodă Iliaș al Moldovei, și tatăl Sultanei soția lui Alexandru Mavrocordat Exaporitul.[1]

Exaporitul mai era și cumnat, prin *sora* sa Marioara, cu un alt Hrisoscul, fiul lui Gheorghe, care la 1694 vinde niște case soției sale.[2] Acesta este „cumnatul" care la 1688 însoțește pe Exaporitul la Viena pentru negocierile de pace.[3] E poate identic cu Hrisoscul, vătaf în Țara Românească la 1674.[4] Un Hrisoscul e vel jicnicer în Moldova la 1662, vel stolnic 1673 [5].

Este neîndoios că Hrisoscul a fost nume de botez devenit nume de familie. Ast-fel Hrisoscul Vlastò[6]. Hrisoscul Ralli[7].

Un Constantin Hrisoscoleu era în sinodul patriarhiei țărigrădene la 1691.[8]

La începutul sec. al XVIII-lea trăiau în principate fii lui Aristarh Hrisoscoleu, pe care-l cred identic cu Constantin Aristarh de care vorbește condica de socoteli a Brâncoveanului, la 1699,[9] și cu Const. Hrisoscoleu de la 1691. Acești fii sunt numiți Aristarh, după porecla tatălui lor.

1. Del Chiaro vorbește de Ianache Hrisoscoleu care în vârstă de 13 ani plecă la Roma și intră în colegiul sf. Atanasie spre a studia retorica și filosofia; luă doctoratul în Siena și veni la 1716 în Muntenia unde *fratele său era vel postelnic*, devenind el însuși vel pah. al vărului său Nicolae Vodă Mavrocordat, *văr despre mama acestuia*'[10] Când cu fuga lui Nicolae Vodă în Transilvania, frații Hrisoscolei, în loc de a-l urmà, porniră spre Giurgiu, și fură uciși pe drum[11]. Acest Ianache este evident Ioan Hrisoscoleu, studentul sosit la Roma la 1698 în vârstă de 13 ani de care vorbește Legrand, fiul lui Hrisoscul și al Zoiței sora Exaporitului[12], căci Ion Hrisoscoleu era nepot al Exaporitului prin *soția acestuia*, Sultana Hrisoscoleu, sora deci a lui Aristarh Hrisoscoleu.

Aș identifica pe Ianache Hrisoscoleu cu Ianache fiul răpos. Aristarh, care se

---

[1] Σειρά τοῦ γένους τῶν Μαυροκορδάτων, scrisă la 1742 și publicată în Legrand, Généalogie des Mavrocordato de Cple, ed. 1-a, p. 13. — Daponte (în Erbiceanu, l. c. 18) zice că numele de botez al lui Hrisoscul ar fi fost Ianache.

[2] Papadopol Kerameus, Ἱεροσολ. βιβλ. I. 443 — 4. — Hurmuz. XIV. 297.

[3] Hurmuz. V. 210

[4] Constantin căpitanul, ed. Iorga.

[5] Iorga, St. și doc. V. 37. VII. 367.

[6] Vezi, în acest excurs, *Vlastò*.

[7] Idem. *Ralli*.

[8] C. G. Mano, l. c. 61.

[9] Grecianu, Genealogii, I: Aristarh

[10] Del Chiaro, Storia delle moderne revoluzioni dela Valachia, ed. Iorga, 208 - 211.

[11] Ibid.

[12] Généalogie des Mavrocordato, ed. 2-a, Paris 1900 p. 57 și urm.

[13] Legrand pare a nu fi cunoscut doc. care dovedește că pe sora Exaporitului, căsătorită cu un Hrisoscol, o chiema Maria.

întâlneşte în Moldova încă de la 1712, în domnia lui Nicolae Mavrocordat[1], deşi Del Chiaro spune că a venit întâia oară în principate la 1716.

2. Iorga sau Iordache Aristarh, ţărigrădean, era vel uşier în Moldova la 1716.[2].

3. Mihalache Aristarh, trăeşte în Moldova la 1716[3].

4. Dimitrie Aristarh pe a cărui fiică, Raliţa, o ia în căsătorie Ioan Calimah domnul Moldovei 1758—1761.— Raliţa era întradevăr rudă cu Alexandru Ghica tergimanul şi cu fratele acestuia, Grigore vodă,[4] a căror mamă se ştie că era fiica Exaporitului şi a Sultanei Hrisoscoleu.

Dumitrache a fost căsătorit cu Zoiţa.[5] Del Chiaro[6] spune că la 1716 era vel post. al lui Nicolae Mavrocordat. Observ că la 1717 vel post. în divan era Dumitrache Vlastò.

Fiu al lui Iordache Aristarh socot că a fost Aristarh Hrisoscoleu, vel comis în Moldova 1730, biv vel stolnic 1737, vel ban de Moldova 1741—2, vel spătar 1747—9, vel vistier 1754, iarăş vel spătar 1756—7. Poartă numele bunicului, iar mama sa era Safta, fiica Ducăi Vodă cel bătrân, aşa că nu poate fi fiul lui Dumitrache, a căruia soţie a fost Zoe. — Aristarh a fost căsătorit cu Bălaşa (năc. 1709, fiica lui Iordache fiul lui Ioniţă Cantacuzino Deleanu.—Moare la 1758.[7]

Fiul lui Aristarh şi al Bălaşei a fost Iordache Aristarh, vel comis în Moldova 1753, 1756, postelnic şi capichehaia 1756—7, pah. 1758, agă 1762, iarăşi post 1767) vel vistier 1776.[8] A fost căs. cu sora (probabil Ecaterina) lui Nicolae Draco Sutzu.[9] Sora sa Smaragda († 1789) a fost căs. cu marele Vistier Nicolae Rosetti Roznovanu († 1806) [10]

Un Ianache Hrisoscoleu este vel post. în Moldova în timpul domniei lui Grigore Matei Ghica (1747—8) pe care-l însoţeşte apoi în Muntenia unde este, succesiv vel post. 1748, vel ban al Craiovei 1750—4[11], 1768, apoi iar vel postelnic şi în fine biv vel ban şi caimacam al Craiovei la 1783[12]. A fost căs. cu fiica agăi Lascaris Ma-

---

[1] Hurmuz. XIV. 457. 465. — Grecianu, l. c.

[2] Letop, II. 110.

[3] Ibid. 171.

[4] Hurmuz. XIII. trad. 116.

[5] Hurmuz. XIV. 551—2.

[6] Loc. cit.

[7] Letop. III. 183. 211. 219. 416—417.—Acad. Rom. doc. 35 pach. 78.—Biserici cu averi proprii II. 266.—Iorga St. şi doc. VII, 219,—Acelaşi, Ist. lit. rom. în sec. al XVIII-lea, I. 245.

[8] Letop. III. 174 nota, 187. 227. 229. 235. 255.—Acad. Rom. doc. 81 pach: 59.—Iorga St. şi doc VII. 219.

[9] In Rangabe, l. c., ed, 2-a, p. 214, prin confuzie, se atribue invers lui Suţu de soţie o Hrisoscoleu. — Urechia IV. 682.

[10] Geneal. Cantac. 49—50.—Biserici cu averi proprii, II. 265.—Iorga St. şi doc. VI. 236. 262. 436.—VII. 173, 189, 277. 281.

[11] Letop. III. 211.—Arh. St. Mitrop. Buc. Cond. V. f. 12.—Iorga, St. şi doc. V. 497 VI. 495.—Urechia, Ist. Rom. I. 253.

[12] Iorga, Scrisori de boeri şi negustori: scrisoare a lui Stan Jianu, 1786.—La 1790 un ban Ianache cere ca fiul său să fie orânduit ispravnic. (Urechia III. 345).

monà și a Mariei sora lui Grigore Matei Ghica, așa că era nepot prin alianță al acestui domn [1]. Fiica lui trebue să fi fost Elena Hrisoscoleu căs. 1) cu un Const. Mavrocordat [2] și al 2) cu Pârvu III Cantacuzino († 1769) Măgureanu.[3].

Fiu al banului Ianache a fost, poate, aga Hrisoscoleu ispravnic de Prahova 1784, a căruia soție, Smaranda fiica lui Dimitrie Balasache, moare la 1776. [4]

Contimporani cu banul Ianache erau:

Gherasim Hrisoscoleu, mitropolit al Ciziculuí;[5]

Nicolae, vel comis în divanul Valahiei la 1750;[6]

Scarlat, șetrar la 1753 când zugrăvește din nou biserica de la Mătești' ctitorie a lui Constantin căpitanul Filipescu, în satul Mătești din Buzău pe care-l cumpărase. Este începătorul neamului Hrisoscoleilor-Buzoeni. Figurează pe pereții bisericei cu soția sa Rada și cu fii Dinu, Grigore, Alexandru, Șerban, Păuna și Mariuța, nepoții pahărnicesei Maria Mănăilescu din Buzău.[7]

a) Constantin (Dinu), unul din semnatarii adresei către Obrescov la 1773,[8] a fost căsătorit cu Maria fiica lui Șerban Fărcășianu și a sorei genealogistului general Mihai Cantacuzino[9]. O fiică a lui Dinu a fost măritată cu Alexandru medelnicer (era † 1805) fiul lui Dumitrache clucer, cronicar[10].

b) Grigore este unul din deputații trimiși la Petersburg la 1770[11]. Vel pah., vel clucer în divan la 1792, a fost căsătorit cu Maria Topliceanu. [12]

c) Un Alexandru, șetrar, frate cu un Radu Hrisoscoleu medelnicer (acesta poate născut după zugrăvirea bisericei din Mătești) a fost căsătorit cu fiica lui Nicolae Dedulescu, și a avut o fiică Elena care la 1827 era măritată cu Grigore Tăut.[13]

Poate tot frate cu precedenții, și născut după 1753, va fi fost Manolache Hrisoscoleu dovedit la 1795, pah., mort la 1830 și îngropat în mânăstirea de la Vălenii de Munte.[14] A fost căs. de 2 ori, cu Sanda fiica serdarului Nicolae Obedeanu,

---

[1] Geneal. Cantac. 398.

[2] Legrand, Généalogie des M., ed. 1-a p. 7.

[3] Geneal. Cantac. p, 119.

[4] Iorga, Inscripții I. 257,—C. G. Mano. l. c. 107—8.—Genealogia Cantac. 391 îi zice Dimitrie Ramadan.—Urechia, I. 316.

[5] Ghedeon, în revista *Kosmos* I. 31.

[6] Galeșescu, Eforia spitalelor, 236. și acest volum doc. 227. 401.

[7] B. Iorgulescu, Constantin căpitanul Filipescu. în Lit. și artă română IV (1899—1900, 511.—Urechia. IV. 711.

[8] Geneal. Cantac. 512.

[9] Ibid. 117

[10] Acest volum, p. 73 n. 3.

[11] Geneal. Cantac. 181.

[12] Galeșescu, l, c. 123.

[13] Grecianu. Genealogii, III. 25—6.

[14] Iorga, Inscripții II. 235.

și cu Elena. De la întâia soție a avut o fiică Maria, soția clucerului Ioan Facă și mama autorului *Franțuzitelor*.[1]

Fiu al lui Grigore a fost marele log. Dimitrie Hrisoscoleu Buzoianu din epoca regulamentară,[2] fratele Saftei soția lui Nicolae Filipescu vel log.

Ianculeo. Lucache celebiul Γιαγκουλάτος face parte din consiliul patriarhiei Țarigradului la 1757.[3] Poartă, nu știu pentru ce, titlul della Rocca.[4] Căsătorit cu o soră a lui Grigore Vodă Ghica al Moldovei a fost delegat al acestui domn la negociațiunile ce au dus la răpirea Bucovinei, la 1775.[5] A avut o fiică Elenca, soția lui Lascarache Rosetti spătar la 1777.[6] Poate fiu al lui, era Alexandru Ianculeu della Rocca, vătaf za aprozi în Moldova în 1778, apoi post. și pârcălab la Galați.[7]

Ipsilanti. Vezi *Ypsilanti*.

Lahovari. Incepătorul neamului este Petrachi, din Caramania.[8] Din simplu numărător la monetărie, — i se zice și tarabangiul — a ajuns pe vremea sultanilor Mustafa și Abdul, intendentul monetăriei împărătești „direttore di questa zecca" și sub protecția suedeză „barattario di Svezia" zice un raport diplomatic din 1786. Ajunsese la această dată foarte bogat, ridicase palate și biserici, numea și revoca pașale. Pe la începutul carierei, locuia la socrul său bancherul Lucache, aproape de biserica τῆς δεσποίνης τῶν Μογγολίων[9] După sfârșitul tragic, vrând să împiedice numirea lui Mavrogheni la scaunul Țării Românești, Petrachi a fost îngropat la Haskioi.

Frate cu Petrachi cred să fi fost Neofit Lahovari, care din ajutor al patriarhului Samuil Hangerli (1763) ajunge mitropolit de Paros și Naxos, 1780—1810.[10]

Tradiția familiei admite că fiu al lui Petrachi a fost Manolache Lahovari, vornic al obștirilor și caimacam al Craiovei la 1811.[11] Petrachi a avut 5 copii, un cumnat Gheorghe și un altul care la 1783 fusese armaș al lui Mihai Vodă Sutzu.[12] Cumnatul lui Petrachi, Gheorghe Luchi, căminar în Muntenia,[13] a fost tatăl stolnicului

---

[1] Diata din 1815 a lui Manolache, la Acad, Rom. Ms 614 f. 183.—cf. Arh. St. Cond veliților boeri No 5 caet 4 f. 43. 71. 77.

[2] Filitti, Domniile române sub Regulamentul organic, 155. 274. 300. 303.

[3] C. G. Mano, l. c, 149.—Hurmuz. XIII trad. 363.

[4] Un Tedeschi de Rocca, a fost secretarul lui Radu beizadea Cantacuzino (Iorga, Doc, Cantac. 192).

[5] Hurmuz. VII. 204—5

[6] Hurmuz XIII trad. 69. 80 92.

[7] Rev. Teologică, III. 403.—Urechia, IV. 453.

[8] Dapontes, în Erbiceanu, Cronicarii greci, 200.—Acest volum, p. 6. n. 8.

[9] Hurmuz. IX[2] 140.—Byzantios, Constantinople, I. 531. II prefața; III 125.

[10] Acolo erau și mormintele lui Radu Vodă, lui Isaac Rallet cel d'întâi și al Sutzilor (Ghedeon, Ἐγγραφοι λίθοι p CXXXVIII),

[11] Neos Ellin. II. 501. V. 104.—Ghedeon, Hronica Acad. Patriarhiei p. 153.—Pericle Zerlenti, Ἱστορικαι ἐρεύναι περὶ τὰς ἐκκλησίας τῶν νήσων τῆς ἀνατολικῆς μεσογείου θαλάσσης 1913 pag. 93.

[12] Urechia, IX. 198. 204. 230. X, A. 60.— Moare în Dec. 1811.

[13] Blancard, Les Mavrojeny, ed. 2-a p. 101 și 759.—Iorga, Acte și frag. II. 201.

[14] Un Luchi căminar, ispravnic de Vâlcea 1794 (Urechia IV. 546).

Ioan Lahovari (1789—1854) de la R. Vâlcei. tovarăș de întreprinderi al lui Polizache Dimitriu, al lui Dimitrie Aman și al lui Scarlat Stoenescu, în Oltenia, pe la 1820, [1] căsătorit cu Bica fiica clucerului Const. Socoteanu.

Lambrino. Andronic Rangabe, mare retor al Marei Biserici la 1687, hartofilax la 1714, căsătorit cu Elena fiica lui Antonie Vodă Rosetti [2], a avut trei fii zișI Lambrinò:

Ianache, era mort la 1711 [3];

Constantin, trimis caimacam de Ioan Vodă Mavrocordat [4], biv vel spătar în Muntenia la 1757, a avut fiică pe Casandra [5].

O Casandra L. era la 1775 văduva lui Nicolae biv vătaf za aprozi și treti log., fiul lui Panaiot, grămăticul lui Const. Vodă Brâncoveanu (Urechia, II. 162 nota). Acest Nicolae, ca și tatăl său, sunt foarte lăudați de Alex. Vodă Ipsilanti în hrisovul de scutiri pe care-l dă Casandrei. — E vorba evident de Panaiot sau Panaiotache Vizantiul, boer grămatic, primicer al Marei Biserici, prietenul la 1714 al lui Radu Dudescu, și care a avut doi fii pe Nicolae și pe Ștefan (Hurmuz. XIV. 650.— Neos Ellinom. II (1905) 495-6.

Manolache, biv vel agă la 1711 [6], ginerele lui Const. Vodă Brâncoveanu, era în Moldova la 1714 [7]. La 1723 e vel pah. apoi vel clucer în Muntenia, v. log. la 1731, vel ban la 1735 [8]. Cu domnița Bălașa este știut că n'a avut copii. Copiii deci ce i se atribue [9], trebue să fi fost din altă căsătorie. O familie Lambrinò se întâlnește și după aceia în Moldova [10].

Descendența însă [11] din Andronic, a lui Iacovache Rizo socrul lui Grigore Vodă Ghica, este inadmisibilă. Acest Iacovache era fiul unui comerciant din Hios [12].

Lapiti sau Lapati, nume vechi [13], purtat în a doua jumătate a sec. al XVIII-lea,

---

[1] Iorga, St. și doc. XXV. 78—9. 97. — Catastih oficial de toți boerii Țării Rom. la 1829, din ordinul lui Kisseleff (în copie la I. C. Filitti).

[2] E. Rangabe. Livre d'or, ed. 2-a, pag. 168.

[3] Hurmuz. XIV. 441.

[4] Comunicat de D. Russo.

[5] Iorga, St. și doc. XXII. 89.

[6] Hurmuz. XIV. 441.

[7] Ibid. 579, 607.

[8] Iorga, l. c. XII. 32. — Dapontes, Ephémérides daces, II. 44.

[9] Rangabe, l. c.

[10] Iordache Lambrinò, pah. în Moldova 1779 (Iorga, l. c. VI. 48). Un Nicolae Lambrino e mare eclesiarh la 1768. (Papadopol Keramevs, Catalogul mss silogului, p. 108). De altfel numele de Lambrino se întâlnește în Moldova și înainte de Andronic. Un Lambrino e treti post. 1662 (Iorga. St. și doc. IV pag. CCLVIII). Din Lambrino pah. 1680. tatăl unui Toader L. medelnicer 1720 se trage familia actuală din Moldova. (Ghibănescu, Surete și izvoade, X pag. CXXXIII).

[11] Rangabe, l. c.

[12] Vezi, acest excurs, *Rizo*.

[13] *Carmina* ale lui Gheorghe Lapithi, la Bibl. nație. Paris. Ms grec 2877.

de doi fraţi: Iorgache, nepot al lui Const. Vodă Hangerli, secretar al capichehaialelor la 1780 apoi caimacam al Craiovei[1]; şi Eustatie sau Statache, vtori vistier şi capichehaia al Moldovei la 1780, vel post. în Val. la 1793, căsătorit cu Roxandra fiica lui Nicolae Schilitzi şi a Ecaterinei Scanavi. Eustatie a avut două fiice, pe Maria a marelui dragoman Alex. Sutzu şi pe Zoe soţia lui Iacov II Rizo[2].

Macrì. Familie cunoscută din sec. al XIII-lea[3]. Un Ioan Macrì, şef de stratioţi, moare la 1546[4]. In sec. al XVII-lea, familia număra printre vechii eupatrizi ai Epirului[5]. In Moldova un Macri e vel armaş pe la 1600[6] şi de atunci boeri cu acest nume se întâlnesc acolo în sec. al XVII-lea şi XVIII-lea[7].

Mamonà. Incă de la 1250, Mamonà, Demonoianni şi Sofianò erau principalele familii ale Monembasiei[8]. Familia a avut mai multe ramuri care nu se pot lega între ele[9]. Mamona a fost şi nume de botez şi poreclă. Astfel, un Mamonà Frangopol se strămută la 1533 din Malvasia în Creta[10].

Un Alexandru Mamonà trăeşte la curtea lui Alexandru Vodă al Moldovei la 1633[11].

Familiei Mamona îi aparţinea faimosul Panaiot, zis Nicusis — probabil de la Nicosia, în Creta, — interpret al ambasadelor din Constantinopol, apoi prim dragoman şi prim secretar al Porţii la 1670, mort de apoplexie la 2 Oct. 1673[12]. Soţia lui era, după unii, din familia Calvocoressi, după alţii, o Cantacuzino[13]. Nepotul său, Ianache Cleronomo devine interpret al Porţii la 1673[14].

I se cunoaşte documentar un fiu, Dimitrie[15], ale căruia 2 fiice s'au măritat, una cu Adamache Moruzi, alta cu un Saratzi[16]. La 1706 trăia însă la Cons-pol un Pa-

---

[1] Hurmuz. XIII. trad. 100. — Cronica lui Naum Râmniceanu, în Erbiceanu, l. c. 263.

[2] Rangabe, l. c. 169, 217. — Iorga, în Conv. lit. 35 (1901) p. 1136.

[3] Manuil Macri, hartofilax al arhiepiscopiei Ahridei 1217—1220 (Papadopol Keramevs, Συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχρίδος. Petersburg, 1905.

[4] Sathas, Monumenta, VIII. 416.

[5] Lampridi, Epirotice, I. 21-2. — Sathas, Bibliotheca, III p. CXIII: epitaf de Sergiu Macreu

[6] Iorga, St. şi doc. V. 17 n. 4.

[7] Ibid. VI. 129, 385. VII. 199, 214, 371. — Letop. II 350, 362. III. 60, 179.

[8] Cronica Moreei, în Buchon, Recherches, I. 92

[9] Miliaraki, Οἰκογένεια Μαμωνὰ, Atena 1902. — Ghedeon, γράμματα πατριαρχικὰ III. — Eccles. al. 1902 p. 484.

[10] Sathas, Monumenta, VII 161. — Cf. în acest excurs, *Mano*.

[11] Hurmuz. IV[2]. 466.

[12] Hammer, Hist. de l'Empire ottoman, trad. Hellert XI. 344, 361-2. Discuţia lui Panaiotache cu Vani-effendi, în Deltion, III, 235 sq.

[13] Ibid. 228 şi n. 2.

[14] Un Matei Cleronomo, vel portar al lui Brâncoveanu, † 1701 se îngroapă la mitropolia din Bucureşti. (Iorga. Inscripţii I, 120).

[15] Avea case de piatră pe marginea mării, la Cospol, numită Gherghiri (Byzantios, Constantinople, I. 581). — Contimporan cu el, un Gheorghe Mamonà, 1693 (Neos Ellin. IV. 220).

[16] Miliaraki. l. c. 64-5.

naiotache Mamonà [1], care ar putea fi acelaş cu Panaiotache, al treilea socru al lui Nicolae Vodă Mavrocordat [2].

Lascaris Mamonà, originar din Monembasia, paharnic, agă, zis orbul, se căsătoreşte la 1727 cu Marioara Matei Ghica. Fiica lor Smaranda a fost soţia lui Ion Ipsilanti, dragomanul de la 1759, părinţii lui Alex. Vodă Ipsilanti [3], care era astfel rudă cu Panaiot Nicusis, ceia ce explică drepturile ctitoriceşti ale familiei Ipsilanti asupra mănăstirii din insula Halchi [4]. Altă fiică a fost soţia banului Ianache Hrisoscoleu [5].

Mano. Prenume devenit nume de familie. Manos=Manoil.

Astfel:

Nicolae fiul lui *Mannu* log. 1611 [6].

Manos Muzaki, martor într'un act românesc al lui Pătraşco post. (în călugărie Partenie) la 1630 [7].

Manu sau Manea, fiul lui Udrişte, în sec. XV (v. doc. 91 n. 3).

Manul vel post. la 1648 [8], vel ban la 1660 [9], cred că era român. Faptul că în pecetea lui se găseşte vulturul bicefal, nu este un argument pentru origina străină. Această emblemă se găseşte, spre pildă, şi în pecetea Neacşăi bănesei de la Măgureni, fiica lui Iano post. ot Boleasca [10], sau în pecetea Soficăi Cândescu, fiica lui Neagoe din Popeşti [11]. Alt argument se trage dintr'un doc. de la 1668 în care domnul de atunci zice că a fost îndemnat „de *mozaviri*, mai vârtos de banul Manul“ [12]. Cuvântul *mozavir* n'are însă înţelesul de străin. *Mozavir* sau *muzevir*, de la radicalul *zevr*, înseamnă aţâţător, calomniator, şi este întrebuinţat în acest sens în *Viaţa lui Nifon;* trebue deosebit de *musafir*, de la *sefer* = călătorie, expediţie, şi care înseamnă oaspete, călător, deci străin. Nici inscripţia „Manos“ în jurul pecetei nu este hotărâtoare într'o vreme de influenţă grecească. De altfel este vorba probabil de *prenumele* marelui ban de la 1660.

Sora lui Manul vel ban, Iana, a fost căs. cu Ivaşcu sluger ot Izvor cu care a

---

[1] Ghedeon, γράμματα πατριαρχικά περὶ τῶν Ἑλλήνων Σχολείων Κ-πόλεως, p. 111.

[2] Vezi p. 41 n. 6.

[3] Miliarachi, l. c. 65-7.

[4] Ibid. 67.

[5] Acest excurs, *Hrisoscoleu*.

[6] Lampros, Catal. Mss de la Atos II. 207. — Pe vremea patriarhului Maxim, 1496-7, un Manuil sau Manos mare retor (I. şi A. Sakelion, l. c. 137, 146.

[7] Hurmuz. XIV. 128-9. — Familiă Muzaki cunoscută din sec. XIV-lea. In sec. al XVI-lea Ioan Muzaki şi fiul său Const. (Deltion, IV. 280).

[8] Doc. din 30 Martie 1648 la Acad. Rom. 17/CI,

[9] Iorga, Doc. Cantac. II, 242.

[10] Ibid. 239.

[11] Grecianu, Viaţa lui Const. Vodă Brâncoveanu, 338.

[12] Revista de ist. arheol. şi filol. X, 86.

avut fiu pe Preda post. Ştirbei [1]. Dar se ştie de altă parte că soţia lui Ivaşcu şi mamă a lui Preda era fiica lui Mitrea Rudeanu [2], de unde rezultă că Manul era frate cu Mitrea, şi deci Rudeanu [3].

Un Manul mare vornic, cu soţia sa Maria, şi fiul lor Ioan, sunt îngropaţi la mitropolie în mormântul Grădiştenilor [4] la care prenumele de Manoil se repetă.

Un Manul pah. se întâmpină la 1707 [5].

La Arta, pe la 1679, trăia un negustor bogat „le sieur *Manno Mannea* [6].

Iacov sau Iacumi Manas, Manos sau τοῦ Μάνου = fiul lui Mano, originar din Argos, preceptorul fiilor Exaporitului, era în corespondenţă la 1713 cu Hrisant Notarà [7].

Manos, fiul starostelui Zafiris este căpitan de catane la 1739 [8].

Apostol Manu, adică Apostol fiul lui Mano, era neguţător în Muntenia la 1699 [9]. Fiul său Mano Apostol, adică fiul lui Apostol, a fost soţul Zamfirei fiica Iorgăi starostea [10] îngropat la Sf. Neculai Şelari din Bucureşti. Zamfira începe biserica din cimitirul „schitul Zamfira“ din Prahova [11]. Bunica ei despre tată, jupâneasa Preda Bucşanu era soră cu Necşuţa soţia lui Negoiţă Văcărescu [12]. Manu Apostol e martor, la 1715, la testamentul bancherului Nico Papa [13].

Manul vel cămăraş za ocne, e ispravnic de Vâlcea la 1746. El moare la 1757 şi se îngroapă în biserica Mântuleasa [14].

Familia boerească Mano, se trage din Manolache (Manos), fiul lui Gheorghe din Castoria, după tradiţia familiei de origină italiană, ἀρχιγουνάριος al sultanului

---

[1] Arh. Stat. Mitrop. Buc. pach. 173 doc. 42. — C. G. Mano, l. c., p. 30: doc. din 1671.

[2] Ilie Nicolescu. Din Genealogia familiei Ştirbei, în Lit. şi arta română VII (1903).

[3] Cf. Arh. St. Episc. Argeş, pachet 19.

[4] Iorga, Inscripţii, I. 241.

[5] Iorga, St. şi doc. VII. 30.

[6] Spon, Lettres écrites sur une dissertation d'un voyage de Grèce, Paris 1679, p. 106.

[7] Sathas, Bibliotheca, III 523-4. — Hurmuz. XIV. 535-6, 565. 585-6. 691. — Eccles. al. 1904 p. 172 n. 19.

[8] Dapontes, Ephémérides daces, ed. Legrand, II. 233-4, 258. — Un Manoli frate cu Zafiri trăiau la începutul sec. al XVIII-lea (Papad. Keramevs, Ἱεροσολ. βιβλ. III. 271.

[9] Iorga, Inscripţii, I. 306.

[10] Arh. Stat. Mitrop. Buc. pachet 30 netrebnic.

[11] Iorga, l. c. II. 79.

[12] La 1 dec. 1702 Constantin Vodă Brâncoveanu slobozeşte de rumânie pe oamenii din Bucşani de către rudele Bădicăi clucer Bucşanu, anume Ianache şi Ioan fraţi Văcăreşti, nepoţi ai Bădicăi; Barbu comis Mănescu fiul lui Pătraşco căpitan fratele Bădicăi; Iorga şi frate său Zamfir feciorii jupânesei Preda sora Bădicăi. (Arh. St. Cond. log. Brânc. f. 342. Testamentul Bădicăi poartă data 1691. La 1697 era †).

[13] Iorga, St. şi doc. IV, 76, 83 — P, Nico Papa, vezi arborele *Silivrianò* la sfârşitul acestui volum.

[14] Iorga, St. şi doc. 329. — Acelaş, Inscripţii, III. 325.

Mehmet IV, retor al Marei Biserici la 1691 [1]. Căsătorit cu Ruxandra, casele sale erau mai sus de actualul Ioachimion [2].

La 1739 capichehaia a lui Const. Mavrocordat la Vidin este un Manos [3].

La 1741 doctorul şi socrul lui Grigore Ghica, Mihail Manos, poreclit, nu ştiu de ce, şi Mamonas, fost schevofilax, devine mare log. al Patriarhiei [4]. Din cei trei fii ai săi, care toţi erau în divanul patriarhiei la 1757, Manoil v. spătar 1765, log. al patriarhiei 1770; Gheorghe (Iordache) v. agă, v. pah. în Moldova 1749, v. post. în Muntenia 1762, caimacam al Craiovei 1766; şi Nicolae, doctor în medicină, harţofilax, apoi la 1777 mare log. ai patriarhiei, scoboară familia actuală [5].

Mavrocordat. La cele ştiute despre familia Mavrocordat [6] sunt de adăogat câte va lămuriri.

Familia se poate urmări de la un Nicolae care trăia în Hio în sec. al XVI-lea şi a avut 2 fii, pe Laurenţiu şi pe Pantaleon, ctitori ai bisericei sf. Chiriac din Hio [7] Familia domnească se trage din Laurenţiu, iar prin Pantaleon familia s'a continuat în Hio unde, la 1714, trăiau fraţii Constantin şi Nicolae [8]. Contimporani cu Laurenţiu erau Nicolae, în Hio, din care se trage familia Maurogordat [9] şi Iacov care neguţătorea în Muntenia pe la 1580 şi avea rudă în Hio pe Smaragda Canavutzena părăsită de soţul ei Sguropol [10]. Pentru urmaşii Exaporitului, avem notiţele genealogice

---

[1] Hurmuz. XIII trad. 474 sq. — C. G. Mano, l. c. 61-2 — Ghedeon, Cronica Patriarhiei, 99 — Cf. Filitti, Aşezământul Dositei F. p. 124 şi n. 11.

[2] Ghedeon, l. c. 109, 120, 124-131. — Acelaş, ἔγγραφοι λίθοι καὶ κεράμια.

[3] Dapontes, Ephémérides daces, ed. Legrand. II. 404. — La 1738 un Manolachi vel portar şi un Manolachi vel post. de care nu pot şti căror familii aparţineau. *Ibid.* II. 35, 140, 182. — Un Mihalachi vel spătar 1737. Ibid. II. 20.

[4] Hurmuz. XIII. 168: doctorul *Mihail* ce fusese şi schevofilax. — Raportul din 1742 al ambasadorului francez Castellane: doctorul *Mihail* Mano (C. G. Mano. l. c. 100). — Neos Ellin. IV. 218: *Mihail* mare log. şi doctor 1742. — Atanasie Ipsilanti τὰ μετὰ τὴν ἅλωσιν 690 zice însă că la 1741 devine mare log. doctorul *Manuil* din Castoria, ceea ce este evident un lapsus. — Tot Atanasie Ipsilanti, ibid. 367, vorbind de moartea lui Grigore Vodă Ghica la 1752. menţionează pe doctorul *Mihail* Manos. — Cronica Ghiculeştilor (în copie la D. Russo), în aceiaş împrejurare, zice *Mihail* Mamonas. — Hurmuzaki, XIII 167-8: *Mihail*. — Dapontes, Catalog (în Sathas, Bibliotheca III 174 şi în Erbiceanu, Cronicarii greci), zice că la 1741 devine mare log. *Mihail* Mamonas

[5] Hurmuz. XIII. 79, 363. — Letop. III. 219, 223. — Filitti, Lettres et extraits, 218. — C. G. Mano, l. c. 84-5.

[6] Legrand, Généalogie des Mavrocordato de Cple. Două ediţii. — P. operile Exaporitului Omont, Inventaire Sommaire, IV. 133. — P. operile lui Nicolae Vodă M, vezi A G. Mavrocordat în Arhiva din Iaşi X (1899) 185. — Cf. N. C. Hagi-Kosti, Σμυρναϊκὰ ἀνάλεκτα (Mélanges smyrnéens, ed. 2-a, partea 1, Atena 1900 p. 55.

[7] Hurmuz. XIV. 600-1.

[8] Ibid. 624.

[9] Crusius, Turco-Graecia, 283-5, 309-10, — Cartea patriarhului Partenie 1648, în Eccles. al III. 36-8. — P. Mavrogordaţi în sec. XVIII, Deltion VI. 178.

[10] Crusius, l. c.

ale acestuia [1] precum și o spiță din 1742 al căreia ms se află la Biblioteca națională din Paris [2].

Nu pot ști din ce familie era Gavrilașco, *vărul* lui Nicolae Vodă Mavrocordat, biv vel post. 1739, căsătorit cu Ancuța Bucșanu [3].

Mavrogheni. Fanteziile relative la origina bizantină a acestei familii [4], trebue lăsate la o parte. In capul plin de vanități al lui Nicolae Vodă, născuse ideia unei descendențe din familia Morosini, în ortografie latinizantă Mauroceni, pretenție de care își râse cel d'întâi propriul caimacam și cumnat al domnului, Gheorghe Condili: „l-am chemat pe numele tatălui său și pentru crima aceasta m'a osândit" [5]. Filiațiunea documentară începe cu Dimitrie, bunicul domnului, originar din Laconia, căsătorit și așezat în insula Miconos [6]. Trei din rudele lui Nicolae Vodă, Nicolae, Constantin și Mihail, după moartea lui, din boeri români devin negustori în Ciclade sau la Constantinopol [7].

Mavros. Familie veche din Morea. Un Ștefan zis Mavros (Negrul) ia de soție în sec. al XIII-lea pe Agnès fiica lui Vilain d'Aunoy, senior de Arcadia. Fiul lor Nicolae trăia la 1311 [8]. Un Manuil zis Mavros se întâmpină la Salonic, la 1354 [9]. Numele e purtat patru veacuri mai târziu de Iordache Mavros, vel căminar în Moldova la 1793 și de Ianache M. vel pah. în Muntenia la 1784 [10]. Acesta a fost, probabil, tatăl faimosului director al carantinelor, în epoca regulamentară, arheolog și numismat, om de încredere al lui Kisseleff, Nicolae Mavros [11], care pe la 1876 dobândește titlu de comite rusesc. Căsătorit întâi cu Profirița Ghica și al doilea cu Sevastia Sutzu, are de la această din urmă soție două fiice, pe Maria Ioan Cantacuzino și pe Alexandrina Ion Ghica.

Meiissino. Neamului chesarului Alexie Melissino Stratigopol i-a consacrat o carte Gheorghe Scholarios la mijlocul sec. al XV-lea. După căderea Constantinopolei, familia se întâmpină în Peloponez, apoi în Creta, Celalonia și Corfu [12]. Patriarhul Grigore III (1446—1451) zis și Mammàs, era din acest neam [13]. Un Grigore Melis-

---

[1] Publicate de Lampros în rev. Επετηρις του Παρνασσου III (1899) 139 și în κατάλογοι κοδίκων ἐνταῖς μοναῖς τῆς νήσου Ἄνδρου, Atena 1899 p. 52.

[2] Σειρὰ τοῦ γένους τῶν Μαυροκορδάτων Ms no. 1005 Supl. grec. Publicat de Legrand, l. c.

[3] Mag. ist. IV. 129. — Dapontes, Ephémérides, II. 197.

[4] Rangabe, l. c. 139.

[5] Blancard, Les Maurojény, ed. 2-a p. 174.

[6] Ibid. p. 24, 126.

[7] Ibid. 440. 446.

[8] Buchon, Recherches, I, 287, 428. — Acelaș, Eclaircissements, tablou X în fine.

[9] Papadopol Keramevs, Ἱεροσολ. βιβλ. II. 232.

[10] Iorga, St. și doc. VII. 85. — Urechia, Ist. rom. I. 332.

[11] Hurmuz. X, tabla. — Filitti, corespondența cu Metternich și cu Gentz, p. 17. — Acelaș, Domniile române sub Reg. org., tabla.

[12] Krumbacher, Geschichte der byz. Lit ed. 2-a 780 și 1083. — Omont, Inventaire, II. 136.

[13] Hiotis, l. c. — Ellinomnimon, 306.

[14] Sathas, Monumenta IV p. LXII. — Papadopol Keramevs, Ἱεροσολ βιβλ. II. 319—320. — Flaminio Cornelio, Creta sacra, 74.

sino din Creta era ieromonah pe vremea lui Hrisant Notarà [1]. Ducange urmăreşte familia în Spania şi la Neapole până în sec. al XVII-lea. [2] In sec. XVIII, Anastase M. a avut fii pe Andrei, episcop de Cefalonia, Zante şi Itaca; pe Bernardo, Gheorghe şi pe Ioan, al căruia fiu a fost Petre. Alexie Petre Melissino, general rus, † 1813, a fost soţul Luxandrei, una din fiicele generalului mare ban şi principe rusesc, Mihai Cantacuzino, genealogistul [3].

Missios sau Mişoglu. La începutul sec al XVIII-lea un Mihail (Mişu) Therianò din vechea familie cu acest nume originară din Monodendria (Zagori), a avut trei fii porecliţi Missios (Mişoglu): Ştefan, v. spătar şi capichehaia muntean la 1755—1775, în divanul patriarhiei la 1757, capichehaia al Mold. 1785 şi ginere al lui Ioan II Vodă Mavrocordat; Alexie, v. post. în Mold. 1783 şi ginere al lui Alex. Mavrocordat Delibey (fratele lui Ioan II Vodă); Gheorghe, primat al Zagorei [4]. La 1820 secretar de taină al lui Alex. Vodă Suţu în Muntenia, era Ioan Mişoglu, om luminat care călătorise şi prin Franţa [5].

Morona. Panaiotache Morona e vel uşier în Moldova la 1674, apoi vel post. între 1691 şi 1707 când e ucis în închisoare la Iaşi. „Grec de neamul lui, om foarte vestit la Poartă, când era trimis cu trebile ţării". [6] La 1706 se vorbeşte de *fiii* lui. [7] Fusese căsătorit cu Ecaterina fica lui Iordache Cantacuzino mare stolnic în Mold. la 1692, şi a Ileanăi Apostol Catargi. [8] Dintre fiii lui cunoaştem pe Velişco Panaiotache văr cu Ilinca Cantacuzino soţia lui Vasile Costachi, pe la 1732—8 [9]. Este poate identic cu Panaiotache vel sluger şi capichehaia la Constantinopol, 1740, [10] şi cu Panaiotache ban din divanul Moldovei la 1757. [11] Descedenţi din Morona aş crede că erau Iordache Panaiotache vel cămăraş în Moldova 1764 [12] şi Dimitrie Panaiotache care la 1773 semnează adresa către Obrescov [13].

Moruzi. „Inrudirea Ipsilanţilor-Moruzeşti cu Comnenii din Trebizonda este o in-„venţiune a plastografului arhimandrit al mănăstirii Sumela, Partenie Metaxopulos

---

[1] Papadopol Keramevs, l. c. IV, 401.

[2] Ducange, Familiae, 173 —Buchon, Nouvelles recherches, II *in fine*. — Deltion IV. 149. — Stema familiei reprodusă în Lampros, Francocratia, I. 216.

[3] Geneal Cantac. ed. Iorga, 196. — Mazarachi, Βιογραφίαι τῶν ἐνδόξων κεφαλλήνων, Veneţia 1843.

[4] Lampridi, Zagoriace, I 72, II. 22—3. — Filitti, Lettres et extraits, 163, 376, 382. — Hurmuz. XIII trad. 363. — C. G. Mano l. c. 149. — Geneal Cantac. 130. — Filitti, aşezământul Dositei F. 19. 128

[5] Filitti, corespondenţa domnilor şi boerilor români cu Metternich şi cu Gentz, 17.

[6] Letop. III. 32. 34. II. 209. 251. 269.

[7] Iorga. St. şi doc. V. 407.

[8] Comunicat de I. Tanoviceanu.

[9] Iorga, St. şi doc. VII. 203.

[10] C. G. Mano, l. c. 84—5.

[11] Letop. III. 231.

[12] Letop. III. 251.

[13] Geneal Cantac. 512.

„care a trăit în țările românești pe vremea domniei lui Alexandru Ipsilanti și a avut „interes, firește, să atragă favoarea lui A. Ipsilanti asupra zisei mănăstiri. Acest „Metaxopulos a tipărit în 1775 la Lipsca (sub formă de supliment la viața cuvioșilor „Varnava, Sofronie și Cristofor care au sihăstrit în muntele Milo) un *Istoric al ora-„șului Trebizonda*, în care a introdus multe plăsmuiri ale propriei sale imaginații, „în baza unor autori pe care-i și enumeră ca existând în mănăstirea Sumela, în rea-„litate însă absolut neexistenți, absolut necunoscuți. Mănăstirea Sumela și condicele „bibliotecei sale le cunosc eu însumi foarte bine, am tipărit chiar și un catalog al „lor pe care l'am alcătuit acolo în anul 1884. Ast-fel, acest falșificator Metaxopulos, „scrie la pag. 62 că împăratul Manuil al III-lea al Trebizondei avea o fică Evdochia „pe care a măritat-o cu marele domestic Constantin Xifilinul Ipsilanti. Insă nici Ev-„dochia, nici C. X. I. n'au existat vre-odată, pentru că Metaxopulos ne trimite la un „autor absolut neexistent. Minciuna aceasta a luat-o cel d'intâi dela Metaxopulos, „Atanasie Comnenul(!) Ipsilanti (τὰμετὰ τὴν ἄλωσιν 10—11) și în urmă foarte mulți „autori (Filimon, Stamatiade, Bartolomei,[1] Sava Ioanide și alții).

„Așa dar întreg zvonul acesta despre scoborârea Ipsilanților-Moruzești dintr'o „familie împărătească, este o plăsmuire a veacului al 18-lea și nu are nici o valoare „istorică. Insuși Atanasie Ipsilanti, înainte de a cunoaște cartea lui Metaxopulos, scri-„sese o istorie genealogică a familiei Ipsilanti (vezi ale mele «Texte grecești» în „documentele Hurmuzaki, 1909 (XIII) p. 169 sq.) în care nu se află nimic despre „înrudirea împărătească în chestiune.

„Inrudirea însă a Moruzeștilor cu Ipsilanții este absolut certă din veacul al „17-lea, din Trebizonda, unde trăiau amândouă familiile, și în această privință Ata-„nasie Ipsilanti spune adevărul în scrierea sa genealogică. Origina numelui Ipsilant „se găsește neîndoios în satul Pontul Ipsala (vechiul Ipsilis), iar familia Moruzeștilor „își are origina din satul grecesc și astăzi existent în Ponte Moruzanda (pe care l'am „vizitat eu în 1884), situat în eparhia bisericească Haldiv și Heriana, districtul „Cromni“ [2].

Familia Moruzi este cunoscută, după arătările lui Atanasie Ipsilanti [3] însuși, de la frații Hagi-Savuli, Dimitrie și Ioan, fiii pare-se ai lui Chiriac din Trebizonda care trăia la 1613, dela care pornesc și Ipsilanții. Din Hagi Savuli, prin fiica acestuia Hangerli, se trage familia cu acest nume [4]. Prin femei, Moruzeștii s'au înrudit cu neamul lui Panaiot Nicusis Mamonà. [5]

---

[1] Bartolomeu Cutlumusianòs: ὑπόμνημα ἱστορ. περὶ τῆς κατὰ τὴν χάλκην Μονῆς τῆς θεοτόκου 1846. — Cf. περὶ τῆς οἰκογενείας τοῦ πρίγκηπος Ὑφηλάντου, în gazeta Πανελλήνιος din New-York, anu III (1910) numerile 708 și 712 și darea de seamă de N. A. B. (Nicu A. Vei) în revista *Vizantis* II. 585.

[2] A. Papadopol Keramevs, din Petersburg, Fontanka 93, log. 17, $^{5}/_{18}$ lunie 1908 către Ioan C. Filitti.

[3] Hurmuz. XIII. 169 sau XIII trad. 151—2.

[4] Vezi acest excurs, *Hangerli*.

[5] Acest excurs, *Mamonà*. De aci une-ori confuzii în privința originei acestor 2 familii Ast-fel, I. Sakellion, în Deltion III. 239.

Mosco (Hagi-) Cel d'intâi cunoscut este Ioan, poet în Sparta. născut pe la 1350 al căruia nepot de fiu, Ioan, mort la 1490, este autorul discursului funebru la înmormântarea lui Luca Notara, 1453 [1] Familia se poate urmări în sec. al XVI-lea și al XVII-lea în Corfu, unde a fost înscrisă în *libro d'oro* [2], în Zante și în Cefalonia — unde sunt ctitori la Sf. Dumitru din Lexurion până la 1736 — reprezentată prin poeți și haghiografi [3]. Scoborârea din aceștia a lui Ion Mosco, staroste de negustori în București la 1737—9 [4], este atestată prin diploma de cavaler al ordinului Constantinian al Sf. Gheorghe pe care i-o dă la 26 Sept. 1736 beizadea Radu Cantacuzino. [5]

Ioan a avut trei fii:

Dimitrie, care scrie din București lui Manicati [6] la Sibiu pentru o datorie a curții lui Alex. Vodă Moruzi, 1796 [7];

Pantazi, bancher la Viena și reprezentant acolo al lui Nicolae Vodă Mavrogheni [8].

Ion „tesaloniceanul" dărueste candelabre bisericei Sărindar din București la 1778 [9]. Avea casă de negoț și de bancă. La 1788 e orânduit epitrop la biserica Mavrogheni [10]. In Sept. acelaș an, având rangul de căminar e unul din boerii orânduiți să păzească curtea domnească în lipsa lui Mavrogheni [11]. La 1793-8 e paharnic [12]. La 1800, ca biv vel clucer face biserica Sf. Trei Erarhi din Slănicul Prahovei. La 1804 e încă biv vel clucer [13]. La 1808 e vistier și ia în arendă vămile [14]. La 1817, biv vel vistier, e unul din boerii strânși de domn pentru întocmirea pravilei Caragea [15]. La 1827 e unul din executorii testamentari ai mitropolitului Dositei Filitti [16]. Moare la

---

[1] Deltion II. 413. 424. — Mazaris, publicat de Boissonade Anecdota graeca, III 112—186 — Neos Ellin. IV. 347. — Eccles. al III. 86.

[2] La 1530 (Hiotis III. 956).

[3] Ellissen, Neaera, Komoedie von Demetrius Moschus von Lakedämon, Hanovra, Karl Kuempel 1859 — Sathas, Monumenta, IX. 105—6. 297. 326—7. — Ellinomnimon, 385. — Neos Ellinom. IV. 307. 347 X. 128. — Crusius, Turco Graecia, 309—310. — Katramis, φιλολογικὰ ἀνάλεκτα Ζακυντου. Ilie A. Tsitseli. κεφαλληνιακὰ σύμμικτα' 493. — Omont, Inventaire sommaire III. 328. IV. 347. — Lampros, Αργυροπούλεια, p. XXVI.

[4] Dapontes, Ephémérides daces, ed. Legrand. II. 232.

[5] Acest volum doc. 204.

[6] Constantin Manicati, ginerele lui Hagi Const. Pop, frate cu Gheorghe, cu Manuil și cu Iosif, toți fii a lui Gheorghe Safrani Manicati, staroste sau birău al companiei grecești din Sibiu pe la 1777, frate și acesta cu Ioan Manicati, doctor la București 1781 († 1787). — Iorga, St. și doc. XII p. X. 94. 102. 108. 111.

[7] Iorga, St. și doc. XII. 121.

[8] Blancard, Les Maurojeny, ed. 2-a, Paris, Flammarion, p. 136. 768.

[9] Inscripții în colecția St. D. Grecianu.

[10] Urechia, Ist. Rom III. 52.

[11] Ibid.

[12] Iorga, St. și doc. V. 331.

[13] Urechia, l. c. VIII. 645. — XI. 262.

[14] Cronica lui Naum Râmniceanu, în Erbiceanu l. c.

[15] Urechia, X. 588. — C. G. Mano, l. c. 431.

[16] Filitti, Așezământul Dositei F. 39, 65, 70, 151.

1828 și se îngroapă la Colțea [1], aproape de casele sale (vechea primărie). Se căsătorise la 1779 cu Elena fiica medelnicerului Mihai Ștefănescu și a Sultanei [2], și soră cu Ioan, Alecu și Costache Ștefănești. Din această căsătorie s'au născut trei copii: Maria soția lui Petre Retoridi vel vornic la 1808, apoi a lui Ioan Rallet vel vornic; Elena soția lui Scarlat Grădișteanu vel log. și Ștefan. Acesta a continuat, fără noroc, casa de bancă și negoț a tatălui său [3]. Era să fie socrul lui Alex. Vodă Ghica [4]. A avut rang de căminar și a fost soțul Zoiței fiica banului Grigore Băleanu.

Notarà. Faimosul Luca Notarà, ginerele împăratului Matei Cantacuzino, căzut vitejește la 1453, a avut fiu pe Nicolae [5] prin care pare a se fi continuat familia La 1575 familia exista și era privită de Crusius [6] ca autentică. Refugiată în Peloponez, unii membrii ai ei se așezară la Corfu [7].

Cunoscutul patriarh de Ierusalim, Dositei Notarà era din Peloponez sau Morea și a fost elev al ieromonahului Meletie Macri și al lui Teofil Coridalevs. A avut nepoți pe Hrisant Notarà, fost și el patriarh de Ierusalim și pe fratele acestuia Neofit Notarà, Peloponezianul, epitrop al Sf. Mormânt între 1684—1707 [8]. A mai fost și un al treilea frate, Gheorghe, pentru că Hrisant are nepot pe doctorul filosof Dimitrie Gheorguli Notarà care face un epitaf pentru mormântul doamnei Pulheria Mavrocordat, moartă în București la 18/29 Mai 1716 [9].

Contimporan cu Hrisant era Grigore Notarà, Corintiul, care trăia la 1711 [10].

Căsătorit cu Bălașa Grădișteanu, doctorul Dimitrie Notarà a avut patru fiice: Maria a lui Mihai Călinescu, Marica a lui Barbu Ciorogârleanu clucer, Zoița a lui Toma Arion și Smaranda a lui Matei Crețulescu [11].

Doctorul Dimitrie trăia încă la 1764 și era proprietar în Vlașca [12].

Frate cu el a fost Constantin Notarà, serdar, care era mort la 1763 și fusese căsătorit cu Maria fiica lui Radu Dudescu [13].

Tot frate aș crede că era și Toma Notarà biv vel spătar la 1741 [14].

---

[1] Iorga, Inscripții.

[2] Urechia, l. c. IV. 398.

[3] Rap. al consulului austriac Timoni, 3 Oct. 1833, la Acad. Rom.

[4] Bellanger, Le *(sic)* Kéroutza. Paris, 1846, II. 93. — Filitti, Domniile române sub regulamentul organic, tabla.

[5] Lampros, Παλαιολογεία, II. 182.

[6] Turco-Graecia, 91.

[7] Neos Ellin. l. c.

[8] Dapontes, Catalog, în Erbiceanu, l. c. 103. — Papadopol Keramevs, Ἱεροσολ. βιβλ. I. 200 nota. — Hurmuz XIV. 383. — Iorga, St. și doc. VII p. CLXXII. CCXIII-XIV.

[9] Catalogul lui Daponte, în Erbiceanu, l. c. 221. - Daponte. Ephémérides, ed. Legrand, II p. LXXXV.

[10] Neos Ellinom. XI. 456.

[11] Iorga, St. și doc. XVI, 76-7.

[12] Ibid. V. 503.

[13] Ibid. XVI. 76.

[14] Acad. Rom. doc. 134/CLXXV.

Paladà. In sec. al XVII-lea trăiau fraţii Ştefan Paladà şi Gherasim, patriarh al Alexandriei la 1688, fii ai iereului Teodor dovedit la 1633[1] Familia era originară din Creta, stabilită apoi la Corfu[2]. In Ţara Românească, cel d'intâi cunoscut este Andronache Palada, vel pitar 1736, vornic za Târgovişte, vel comis 1739, prim secretar, lăudat de Flachat pentru cultura lui, al lui Const. Vodă Mavrocordat, 1740, biv vel stolnic 1742, vel clucer 1743, mort la 1753[3]. L'aş crede identic cu Andronache post. la 1712, care făcuse studii la Veneţia, fiu al lui Pascale biv vel vornic ctitorul bisericei Sf. Nicolae din Târgovişte[4].

Căsătorit cu Bălaşa fiica marelui ban Constantin Ştirbei, Andronache a avut copii pe Despa soţia banului Dumitraşcu Racoviţă, pe Maria a lui Pârvu III Cantacuzino şi pe Matei (era † 1779) căsătorit cu Stanca Prejbeanu[5].

Fiul lui Matei, Iordache, ispravnic de Olt 1785, vel stolnic în divan la 1793 (era † 1806) a fost căsătorit de 2 ori. Cu o Efrosina a avut pe Acachie arhiereul, pe Alexandru şi pe Elena († 1834) soţia marelui clucer Dumitrache Slătineanu, iar cu Zoiţa Bălăcianu pe Zoiţa şi pe Gheorghe căminar la 1822[6].

Arhiereul Acachie Laodichias, năstavnic al mănăstirii Dealul, aparţinea la 1821 partidei naţionale ceia ce i-a adus arestarea la 1823[7].

Paleologu. Despre numeroşii Paleologi din sec. al XVI-lea şi următoare nu se poate afirma categoric descendenţa din familia imperială. *Manuil* Paleologu († 1425) a avut 6 fii: Toma, despot la 1451, Dimitrie despot † 1471, Teodor despot † 1448, Constantin † 1453, Ioan † 1449 şi Andronic. Descendenţa lui Toma este arătată de Ducange : Andrei, Manuil, Elena soţia la 1447 a lui Lazăr Brancovici şi Sofia soţia ţarului Ioan al Moscovei. Manuil a avut 2 fii naturali, Ioan şi Andrei. Nu se cunoaşte documentar descendenţa celorlalţi[8].

---

[1] Sp. Lampros, Catal. mss de la Atos I 139. — Deltion III. 505. — Papadopol Keramevs Μαυροχορδάτειος βιβλιοθήκη 122. — Acelaş, Ιερσολ. I. 441. II. 201 (corespondenţa lui Gherasim, † 1714 cu Brâncoveanu). — P. corespondenţa lui Gherasim şi a lui Ştefan cu Visarion Macrì, revista grecească *Pandora*, XIII. 184. — P. Paisie Paladà la 1696, Iorga, Ist. lit. rom. în sec. al XVIII, I 38 n. 2.

[2] Hiotis, l. c. — Arhiva genealogică, II (Oct.—Dec.) 1913.

[3] Arh. Stat. Episc. Buzău. Pachet 30. doc. din 7250 (1742) Fevr. 6, cu semnătura şi pecetea lui Andronache. — Ibid., Mitrop Buc. Vol V fila 9 verso, doc. din 7250 (1742) Martie 4. — Dapontes, Ephémérides, II 170, 192, 258, 365, 374 (greşit *Antonache*). — Jean Claude Flacnat, Observations sur le commerce et sur les arts d'une partie de l'Europe, Lyon 1766, 2 vol. Citaţii în Legrand, Ephémérides daces, II p. LXIV. LXVIII.

[4] Arh. Stat. Cond log. Brâncoveanu, f. 521.

[5] Arh. St. Mitrop. Buc. pach 141 doc. din 8 Iunie 1766. — Acad. Rom. pach. 39 doc. 12 şi pach. 46 (sau 26) doc. 6.

[6] Ibid. şi Iorga, Doc. Cantac. 222. — Acte de familie.

[7] Hurmuz.—Iorga : 222. — Palada nu este deci, cum se spune acolo, nota 3, nume călugăresc sau titlul unui episcopat. Cf. Biser. ort. rom. XXVIII. 518.

[8] Ducange, Familiae, 248. — Sathas, Monumenta, I. 186, 212, 232. IX. 157, 158, 175.

Pentru istoria românească este interesantă suplica adresată din Cefalonia la 27 Ianuarie 1584 sătre republica venețiană de către un Dimitrie Paleologu. Petiționarul vorbește de bunicul său Dimitrie Paleologlu, de unchiul său Andronic, de tatăl său Ioan Paleologu și de altă rudă, tot *Ioan* care la 1482 veni în ajutorul Veneției contra Ferarei, *văr cu despotul Moreei și cumnat cu Ștefan Vodă al Valahiei*, toti pretinși descendenți din familia împărătească și rude ale unui Andronic mai vechi de la 1469[1]. Acest Andronic trebue să fie unul din cei 6 fii ai lui Manuil Paleologu, iar dacă Ioan Paleologu, cumnatul lui Ștefan cel Mare, era fiu al lui Andronic, se explică în ce chip era văr cu despotul Moreei. Se știa până acum că Maria zisă din Mangop, soția lui Ștefan Vodă, avea un frate Alexandru, omorât la 1475 și rudă pe un Teodor „dominus Tartarorum" prins și decapitat la Constantinopol tot, atunci[2]. Astfel s'ar putea face legătura documentară cu Paleologii de la sfârșitul sec. al XV-lea[3].

La 1573 trăia un Iacov Paleologu din Hios fiu al unui Teodor Olympidario fiu și acesta al unui Andrei, dar contimporanul Crusius îi califică de pseudo-Paleologi. Poate că este acelaș cu Iacov P. care la 1573 era în slujba domnului Munteniei[4].

---

[1] Sathas, Monumenta, V. 211. Iată textul întreg:

Dopo la infelice caduta della famiglia Paleologa, tutta quella descendenza essercitó con tanto ardore la disciplina militare a esaltazione et difesa di questo dominio, che le cose fatte da essa forno giudicate degne del suo senato che fussero con beneficienza d'animo lodate et honorate. Al signor Andronico Paleologo l'anno 1469 perl'opere fatte dal autoritá e valor suo a l'impresa di Xamili et di Corinto, fu donato il luogo di Castrin che fu poi a spese sue fortificato et populato. Ne fu minore la devotione di Zuanne Paleologo il quale per facilitar i dissegni del Alvise Loredan, al hora general da mare, gli donnò liberamente l'isola di Stolimene la qual egli havea havuta del despoto della Morea suo cugino, dopo la consignatione de la quale, applicatosi al servizio di questo dominio, essercitò la destrezza sua col signor Stefano suo cognato al hora voivoda della Valachia. L'anno 1482 essendo grandissimo il bisogno della guerra contra Ferrara, venne con molto seguito de Greci al servitio della vostra serenitá. Demetrio Paleologo, mio avo, nel imprese fatte di Mitilene e di Santa Maura e Cefalonia operò cose degne de memoria. Andronico, mio barbo, l'autoritá et credito del quale era grandissimo in la Morea*, lasciò finalmente la vita insieme con duoi suoi cugini, in una grossa scaramuccia fatta sotto Argos. Il cavalier Zuanne Paleologo, padre di me Demetrio, havuta in quella ocazione miglior fortuna del fratello.

[2] Iorga, Chilia și Cetatea Albă 146—Acelaș, Acte și frag. III. 50. 55.—Emil Picot, Chronique de Moldavie par Grégorie Urechi. Paris 1878, p. 112 nota.—Pentru mormântul doamnei Maria, Rev. de ist. arheol. și filol. I. 259: vultur bicefal.

[3] V. Introducerea p. XIII-XIV.—Neos Ellin. IV. 454 V. 28.—Pe o listă de refugiați greci de la Constantinopol la 1453: Teodor, *Andronic*, Emanoil și *Dimitrie* Paleologi (Ellinom. 298) Tot pe atunci o Paleologhină a fost măritată cu un Spandugino, bunicul lui Teodor Spandugino-Cantacuzino (Sathas, Momumenta, IX. 164).

[4] Crusius, l. c. 343-4. 497.—Sathas, l. c. IX. 157.—Neos. Ellin. XI 274-5.—Hurmuz. XI. 809. 813. XIV. 86 nota.— Epistolae Turcicarum variorum, ex recensione Nicolai Reusneri, Francfurt a/Mein 1598 liber. XI p. 144.

* La Nauplia un Dimitrie P. la 1500; Maria, văduva lui Andronic P. la 1544; Ioan Paleologu la 1545; ar putea fi persoanele de care vorbește suplica (Sathas, l. c. V. 29. VII. 389. 401).

In sec. al XVI-lea mai mulți Paleologi au legături cu principatele române.

Ast-fel Maria Paleologu soția lui Iancu Vodă Sasul, trăia încă, văduvă, la 1587. Dintr'o primă căsătorie avusese un fiu, Filip. O soră a ei era căsătorită cu Mihail Pagudi. Cu Sasul, Maria a avut pe Omeliana, pe Ana a lui Albert Panetovski și pe Crisafina a lui Anton Catacal, care neguțătorea în Moldova [1].

Tot pe atunci Drăghici post. la 1587, Pavel Paleologu la curtea lui Eremia Movilă, Nicolae, și Lazăr Paleologi negustori în Iași între 1587—1595 [2].

Proveniența tuturora acestora nu se poate ști. Paleologi erau răspândiți pretutindeni, în Maina, în insule, la Cataro, la Nauplia, mai ales ca stratioți [3] și numele se întrebuința ca nume de botez [4].

Crusius privea însă ca adevărați Paleologi pe acei cari, pe timpul său, trăiau la Constantinopol, nepoți lui Mihail Cantacuzino Șaitanoglu, frații Constantin și Manuil [5].

Constantin era la Constantinopol la 1563—4 [6], iar apoi fuge la Tătari din cauza persecuțiilor unchiului său Șaitanoglu [7]. Fiul său va fi fost arhiepiscopul Paleologu trimis în misiune de țarul rusesc la Praga, 1603 [8].

Pe Manoil îl cred identic cu Paleolog τοῦ Μουσαλίμι adică fiul lui Musalim, care trăia la 1561 [9]. La 1575 trăiau la Galata fiii lui Manuil. Acești fii cred că au fost Alexandru sol al sultanului și al hanului tătăresc pe lângă împăratul Rudolf la 1598—9 [10], Constantin negustor și boer în Moldova executor testamentar al lui Zotu Tzigara,[11] Muselim, o fică soția lui Ramadan, și Dimitrie.

Dimitrie dovedit la Constantinopol la 1597 este acel Dumitrașcu Paleologu zis și Chiriță Dumitrache, mare postelnic în Moldova 1612, care avea în pecetea sa vulturul bicefal, a fost căsătorit cu o Maria, era cumnat cu Simeon Movilă și era mort la 1620. Copii n'a avut, dar frați și surori. Nepot al său de soră a fost Nicolae Ramadan, comis în Muntenia 1628 post. și vistier în Moldova între 1650—8, zis și Pa-

---

[1] Iorga, St. și doc. XXIII. 387. 391. 396—7, 405. 408.—Catacal a avut 2 fice: Margareta și Ana (Ibid). O familie bizantină Cataeal, se înrudea cu Comnenii (Ducange, Familiae, 178). Familia se întâmpină în Moldova la 1742 (Iorga, St. și doc. VI. 281). Un serdar Catacal în Muntenia are de soție la 1763 pe Ilinca Falcoianu.—Catacal pare a fi fost și prenume.

[2] Iorga St. și doc. XXIII. 391. 443.—Hurmuz. XI. 426. 833.—Un Pavel P. de la Cos-pol. 1543, are o fiică măritată cu Octavian Minio (Iorga, l. c. XX. 51-2.

[3] Neos Ellin. XI. 274—5.—Sathas, Monumenta, I. 281. V. 29 VI. 283. 285. 315. VII. 56—8. 112. 117, 128. 133. 144. 389. 401. VIII. 333. 355. 424.

[4] Deltion, IV. 350.

[5] Crusius, l. c. 67. 91.

[6] Eccles. al III. 157.— Sathas, Bibliotheca III. 547.

[7] Crusius, l. c.

[8] Iorga, St. și doc. XX. 337.

[9] Papadopol Keramevs, Biblioteca Mavrocordaților, 150.

[10] Hurmuz. III 2. 297 300.—VIII. 201. XI 379. 426. XII. 377. 379. 460. Prins în Polonia la 1612 (Hurmuz. IV 2. 333.

[11] Sathas, Bibliotheca, III p. C.—Hurmuz. XI 426.

[12] Papadopol Keramevs, Catal. mss silogului 86.

leologu [1]. Ast-fel se explică rubedenia lui Nicolae Ramadan cu Antonie Vodă Rosetti, Cantacuzino despre mamă, [2] cu Toma Cantacuzino vornicul și cu Iordache Cantacuzino vistierul [3].

Că Dumitrașcu Paleologu a avut și un frate Muselim, al cărui prenume a devenit nume de familie, rezultă din împrejurarea că numai ast-fel se poate explica înrudirea cu Cantacuziniii și cu Roseteștii a patriarhului Dionisie IV Muselimul [4], pe care isvoarele contimporane îl zic născut „din petnarii împărătești", din neamul „împărătesc al Muselimelor" și „scoborând din Cantacuzini și Paleologi" [5].

Constantin și Manuil Paleologi fiind arătați de Crusius ca nepoți ai lui Șaitanoglu, urmează că tatăl lor a fost Muselim (tatăl lui Paleologu dela 1561), iar mama lor-soră cu Șaitanoglu. Ce legătură va fi avut Muselim cu Paleologii sec XV nu știu, dar Crusius îl privea și el ca descendent din familia imperială.

Ca drepți urmași ai neamului împărătesc al Paleologilor pot fi deci priviți, în linie bărbătească Balasache-Muselimii, iar prin femei Ramadanii.

Paleologii din Țara Românească din a 2-a jumătate a sec. XVIII-lea și din sec. următor, erau scoborâtorii lui Paleolog (*prenume*) Gulianò [6] și n'aveau deci nimic a face cu familia Paleologu.

Și în familia Ipsilanti se întâlnește odată *prenumele* de Paleologu [7].

Plagino. Scoboară din Hurmuzios sau Hurmuzaki, prenume [8], Vizantiul, frate cu Antonie Vizantiul, dascăl la școala fanarului [9], logofăt al patriarhiei la 1691 [10], mare retor la 1700 [11]. El sau un fiu al său este Chiriță Hurmuzi mare vameș în Moldova la 1710, mare eclesiarh al patriarhiei la 1712 [12].

Neamul acestora trebue deosebit de familia moldovenească Hurmuzaki [13].

---

[1] Iorga, St. și doc. v. 82 122. 578. 612. — VII. 211. 314. Hurmuz. XI. 426. XII 379. Acest excurs *Ramadan*. — Nu știu cine e Sguromali Paleologu care la 1594 adeverește o copie a testamentului lui Petru Vodă Schiopu (Hurmuz, XI. 439), nici care din P. citați a fost ofițer al lui Mihaiu Viteazu la 1599 Hurmuz. XII. 426.

[2] Letop. II. 228—9.

[3] Comunicat de prof. I. Tanoviceanu.

[4] Acest excurs, *Balasache Muselim*.

[5] Magazin ist. V. 93 — Papadopol Keramevs, Ἱεροσολ. βιβλ. IV. 397. — Lampros, Catal. mss dela Atos, I 302.

[6] Acest excurs, *Gulianò*.

[7] Hurmuz, XIII. 169.

[8] Butura, l. c. 108.

[9] Omont, Inventaire, III. 333.—Sathas, Bibliotheca III. 491.—Hurmuz. XIII tabla.—Eccles. al 1880 p. 202; 1902 p. 483; 1903 p. 16.

[10] C. G. Mano, l. c. 61.

[11] Ghedeon, Cronica patriarhiei, 193.—Poate acelaș cu Hurmuzios Marcu (=al lui Marcu) Vizantiul, 1705 (Papadopol Keramevs, Ἱεροσολ. βιβλ. IV. 93).—Un Hurmuz gealep, agent al lui Brâncoveanu (Iorga, Ist. lit. rom. în sec. al XVIII-lea, I. 376).

[12] Hurmuz, XIV. 422 456.

[13] Archiva Generalogică . . . . . Dumitrașco Hurmuzaki 1686 (Iorga St. și doc. V. 404) Manolache, fiul lui Hurmuzaki, comis mare în Moldova (Letop. II 341.—Hurmuz. XIII trad. 64).—Cf. Iorga, St. și doc. V. 410. 423. VII. 228 335.

Hurmuzaki Plagino pah. la 1782 însoţeşte la Viena pe Enăchiţă Văcărescu, trimis să readucă pe fii lui Alex. Vodă Ipsilanti [1]. In divanul patriarhiei la 1795 şi 1797, mare hetman la 1800, căsătorit cu Elena Gherachi a avut următorii copii: Tarsiţa D. Mano; Sevastia Gr. Mano, Mihai căs. cu Zoe Abraam Aristarhi; Alexandru căs. cu Maria Ghica (Moldova) şi Constantin căs. cu Efrosina fica lui Alex. Vodă Moruzi.

Alexandru a avut 2 fice, pe Aglae P. Moruzi şi pe Ecaterina Nicolae Ghica Comăneşti.

Constantin a avut o fiică măritată cu colonelul austriac Soyka, iar fiu pe Alex. căs. cu Alina fica lui Barbu Vodă Ştirbey şi apoi cu doamna May.

Polizo, prenume [2] devenit nume de familie. Familia Polizu Micşuneşti se trage din Dimitrie Polizu pitar 1788, serdar 1811 când era deja bătrân, apoi pah., mort la 1821 S'a căsătorit a doua oară, în ţară cu o descendentă a stolnicului Iordache Asan [3] zis Micşuneşti după moşia soţiei sale Smaragda Asan născută Grecianu [4].

Dintr'o primă căsătorie, avusese un fiu, Polizache Dimitriu (=al lui Dimitrie) Polizu născut la Arghirocastron pe la 1770 [5].

La 1798 chir Polizache semna greceşte [6]. La 1801 era în corespondenţă cu Manicati la Sibiu, dându-i ştiri despre isprăvile lui Pasvanoglu [7]. Pe la 1813 era asociat de întreprinderi de negoţ cu Dimitrie Aman [8]. De la 1819 are titlul de căminar pe care-l păstrează până la moarte la 1837. S'a îngropat, în biserica de la Micşuneştii mari, Ilfov unde îngropase şi pe tatăl său [9].

Polizache a avut 3 fii, pe Dimitrie, Vasile şi pe Ion, şi o fiică Smaranda căs. 1) cu Manolache Lahovari, caimacamul Craiovei [10] şi 2) cu Alex. Ghica Barbă-roşie.

Rizo, iarăş prenume, cu ortografii deosebite, devenit nume de familie. Un Rizu era mare vistier al lui Alexandru Vodă fiul Radului Vodă, la 1624 [11].

Un Diamandi Rysios e dascăl la şcoala Fanarului la 1702—4 [12].

Un Constantin Rizo (Ῥοΐζος) e trimes la 1744 în misiune în Moldova de Constantin Vodă Mavrocordat [13].

---

[1] C. G. Mano, l. c. 294.—Eccles. al. 1902 p. 423.—Urechia II. 342.

[2] Polizos sau Polizoi, aceeaş rădăcină ca Pantazi şi Zoe (Bratura, l. c. 167).—P. Polizoi Lampanitziotul, care negustorea în Moldova la 1786, Iorga. St. şi doc. VI. 191.—Bis. ort. rom. XXV 325.—P. Polizoi Contu, preot din Ianina, Iorga, Ist. lit. rom. în sec. XVIII, II. 32.—Un Chiriac Polizu negustoreşte în Valachia 1792 (Hurmuz. X 631.—P. dascălul Dimitrie Hagi Polyzoi din Agrafa, 1803, Lampros Catal mss de la Atos, II. 42,

[3] Acest excurs *Asan*.

[4] St. D. Grecianu, Genealogii, I: Asan,

[5] Catagrafia oficială a boerilor Ţării Rom. la 1829, în copie la I. C. Filiti.—Urechia, VIII. 112—113. XA, 424. XI. 838.

[6] Iorga, St. şi doc. III. 90.

[7] Ibid. XII. 132.

[8] Ibid. XXV. 11, 36.

[9] Anuarul Comisiei monumentelor istorice, 1914, p. 90—2.

[10] Acest excurs, *Lahovari*.

[11] Lampros, l. c. II 279.

[12] Eccles. al 1903 p. 16. — Rev. teologică, III, 29.

[13] Comunicat de D. Russo.

In principate s'au făcut cunoscute două familii Rizo: una zisă şi Rangabe, alta zisă şi Nerulò.

Familia Rizo Rangabe nu poate avea legătura ce-şi atribue cu Manolache Rangabe Lambrino soţul domniţei Bălaşa Brâncoveanu [1]. Ea scoboară din Iacovache Rizo mare spătar şi capichehaia al Moldovei între 1753—1760, socrul lui Grigore Voda Ghica al Moldovei de la 1777. Dar acest Iacovache Rizo era fiul unui negustor din Hios, ne spun contimporanii [2]. La 1742 Iacov fiul lui „Zorzi" Rizos dărueşte o icoană la Golia [3].

O fiică a lui Iacovache Rizo, Victoria, s'a căsătorit cu cămărăşul Gheorghe Nerulò fiul lui Iacov Nerulo şi nepot de soră al lui Const. Vodă Hangerli. Copiii lor s'au numit Rizo. Unul dintre ei a fost Iacov Rizo, învăţatul mare postelnic a ultimilor domni fanarioţi [4].

Ralli şi Rallet. Nume de familie, ajuns să fie întrebuinţat ca şi cele de Paleologu, Lascari, Rangabe, Duca, Comnen, Foca etc. ca nume de botez. [5] In epoca bizantină familia Raul, Ral, Ralli, de origine francă, are o situaţie fruntaşă [6]. După căderea Ţarigradului, familii cu numele de Ralli se întâlnesc în insule, la Sparta, la Coron, în Morea, pe coasta Dalmaţiei, mai ales ca puternici stratioţi [7]. Unele aveau neîndoios legătură cu familia bizantină. Ast-fel Gheorghe şi Paul Ralli din Morea, la 1474, 1482, erau veri ai fostului despot Paleologu, şi de aceia li se zicea şi Paleologi [8].

In sec. XVI-lea sunt în Creta, în Corfu, în Zante, în Hio, la Constantinopol [9]

Pe vremea lui Crusius, pe la 1575, erau la Constantinopol două case Ralli pe

---

[1] Acest excurs *Lambrino*. — Rangabe, Livre d'or, 168.

[2] Dapontes, Catalog în Erbiceanu, l. c. 193. — Atanasie Ipsilanti, în Hurmuz. XIII trad. 171. — Un Emanuel Rizo negustor la Salonic 1775 (Hurmuz. VII) Un *Ianache* Rizu *doctor şi mare spătar la 1761* n'a existat. Confuzia (Rangabe, 168) vine dintr'un raport venetian dela 1760 (Hurmuz. IX. 46) care vorbeşte de *Ianache* Rizo, în loc de *Iacovache* (P. Iacovache, v. C. G. Mano, 149.—Hurmuz IX. 68. 113. — Letop. III. 227. 231) Exista însă la Constantinopol, la 1762, un doctor Ioan Rizo (Legrand, Ephémérides daces, II. 385 nota). Poate ca acesta să fi fost din neamul lui Andronic hartofilax Rangabe, dar fiu al lui Manolache Lambrino şi al Bălaşei Brâncoveanu (Rangabe, l. c.) în tot cazul *nu*.

[3] Iorga, Inscripţii. II. 168 — Acelaş St şi doc. VI. 579.

[4] Rangabe, l. c. 169. 177. Rev. grecească Pandora, V. 517. — Un Alex. Neruli, grec în Veneţia la 1530 (Legrand, Notice biographique sur Jean et Théodose Zygomalas, p. 85. — Cf. revista Vizantis, II. 414) Familia e nobilă în Zante în sec. XVI (Hioti III. 956).

[5] Antonie H. Hatzi, Οἱ Ῥαούλ, Ῥάλ, Ῥάλαι, p. 6 nota.

[6] Ducange, Familiae, 209.

[7] Sathas, Monumenta, I. 234. 241. 269. V. 35. VI. 5. 29. 233. 315. VII. 2—3. 6—8. 17. 52—3 59. 64. 86. 112. 127. 160. 168. 332.

[8] Neos Ellin. VIII (1911) 380.

[9] Sathas, l. c. VII. 48. 125. IX. 106. — Hiotis. l. c. III 956. — Crusius, l. c. 91. 313. 497. — Papad. Keramevs. Ἱεροσολ. βιβλ. II. 158. 567 nota.

care le considera ca autentice [1]. Din acestea era Irina fiica lui Iacov Ralli și soția lui Andronic Cantacuzino, fiul lui Șaitanoglu [2]. Dintr'o altă înrudire a unei Cantacuzine cu un Ralli în Creta, se naște Dionisie arhiepiscopul Târnovei la 1592—1618 [3].

In principate cel d'întâi venit pare a fi Alexandru Ralli care negustorește în Moldova la 1588 [4].

Și în sec. al XVII lea numele de Ralli era întrebuințat ca prenume. Ast-fel doi Ralli Cariofil, tatăl și fiul [5].

La 1646 în divanul patriarhiei erau Teodor și Constantin Ralli [6].

Mi se pare neîndoios că familia modernă Ralli-Rallet se trage din Isaac Ralli zis și Halepli, fiindcă era din Halepa în Creta [7], dragoman al Veneției la Constantinopol 1689, 1701 [8]. Un Hrisoscol Ralli e iarăși dragoman al Veneției la 1749 și lasă 4 copii [9]. Nepoți de fii, fără îndoială ai lui Isaac au fost [10]:

a) Dimitrie Ralli vel post. 1786 [11],

b) Constantin Rallet, fratele dragomanului Ralli [12], cămăraș la 1770 când se căsătorește cu sora lui Constantin Vodă Moruzi [13], apoi vel post. la 1777. La 1788 ajunge mare dragoman. Sergiu Macreu îi face epitaful [14].

c) Isaac Rallet, agă la 1777 [15], v. clucer 1793, v. log. 1796, mare ban, ginerele banului Dumitrache Ghica.

Isaac a avut fii pe:

Dumitrache, hatman, caimacam Craiovei 1824 [16].

Ioan, născut pe la 1764, mare clucer la 1830 [17]

---

[1] Crusius, l. c.

[2] Legrand, Ephémérides daces, III. 172. — Hatzi, l. c. 70—1.

[3] V. Introducerea p. XXIV.

[4] Iorga, St. și doc. XXIII. 398—9.

[5] Acest excurs, *Cariofil*.

[6] Papad. Kerameys, Catal. mss silogului, 102—3.

[7] Hatzi. l. c. 74—5.

[8] Ibid și Hurmuz. IX. [1] 380.

[9] Ibid. IX. [2] 677. — Hatzi l. c. 74 — Sathas, Bibliotheca, III p CXI: epitaf de Sergiu Macreu.

[10] Isaac cel d'întâi a fost îngropat la Haschioi (Ghedeon. εγγραφοι λίθοι p. CXXXVIII). Un Rale era post. în Mold. la 1742 (Iorga, St. și doc. VI. 281). Un Ioan Ralli biv vel stolnic 1754 (Iorga Ist. lit. rom. în sec. al XVIII-lea, II. 20) — O familie Ralli și Ralea la începutul sec. al XIX-lea, paralel cu familia Rallet (Filitti, Corespondența cu Metternich și cu Gentz, 22. — Hurmuz. S. I [2]. 218: Alex Ralli la 1802.

[11] Hatzi, l. c. 76 — Trifon E. Evanghelidu, Μαυρογορδάτοι καὶ Ῥαλληδες, 1910.

[12] Hurmuz. IX [2]. 146.

[13] Geneal. Cantac. 394. - Rangabe, l. c. 152. — Blancard, l. c. 678—9.

[14] Hatzi, l. c. — Sathas, Bibliotheca, III, p. CXIII. — Un alt Const. Ralli negustor la Odessa este exilat la 1788 la Galipoli (Atanasie Ipsilanti, τάμετλ, 703 — Blancard, l. c. 417). — Urechia, l. 57

[15] Hurmuz. XIII.. Iorga, St și doc. VI. 518.

[16] Nu știu dacă este acelaș cu Dimitrie Rallet v. vornic de țara de sus în Moldova la 1800 din care se trage familia Rallet din Moldova. (Iorga l. c. 7—8).

[17] Catagrafia oficială a boerilor Țării Rom. la 1829, în copie la I. C. Filitti.

şi, poate, pe Grigore, biv vel vornic la 1824[1], iar fiice pe soţia vornicului Alecu Vilara şi pe Elena a lui Mihăiţă Filipescu.

Ramadan. Un Manuil Ramatàs trăeşte pe vremea imperiului de la Nicea (1204—1261)[2].

Aş identifica pe Nicolae Ramadan (Ramantanis) care era în consiliul patriarhiei la 1646[3], cu Ramandi sau Ramadan, vel comis în Valahia la 1628, postelnic apoi vistier în Moldova între 1650—1658[4]. Acesta era nepot de soră al lui Chiriţă Dumitrache Paleologu, şi zis el însuşi şi Paleologu[5]. A avut fii pe Dumitraşco şi pe Alexandru[6].

Alexandru Ramandi e vel uşer în Moldova la 1668, vel post. la 1677[7]. Era rudă cu Antonie Vodă Rosetti şi cu mare trecere la acest domn şi la Duca Vodă Cronicarii îi zic şi Paleologu[8]. Il cred identic cu Ramadan vornicul lui Const. Vodă Cantemir, 1685—1693[9]. La 1693 era vel post.[10]. Ramandi şi fratele său sunt menţionaţi şi la 1695[11]. *Vorniceasa* lui *Ramandi* trăia încă la 1709[12].

Contimporan cu Alexandru şi cu Dumitraşco era Enache Ramadan, dovedit la Ţarigrad, 1678[13].

Urmaşi ai precedenţilor au fost:

Iordache R. vel post. în Moldova între 1711—1716[14];

Dumitrache R. vel post. în Mold. la 1715 sub Nicolae Vodă Mavrocordat[15], pe care-l însoţeşte şi în Muntenia unde e vel spătar între 1719 1730[16]. El e probabil acel Ramadan care la 1732 dărueşte 1800 asprii bisericei din Haskioi[17]. Căsătorit cu o Maria, a avut fii pe Constantin şi Iordache.

Constantin, vătaf za aprozi în Moldova 1716, vel serdar, vel stolnic, vel clucer în Muntenia între 1724—1737[18], a fost căsătorit 1) cu Maria († 1731) fiica lui Ior-

---

[1] Iorga, Doc. Cantac. 233.

[2] Miliaraki, Ἱστοριά τοῦ βασιλείου τῆς Νικαίας, p. 471.

[3] Papad. Keramevs, Catal. mss silogului, p. 102—3.

[4] Iorga, St. şi doc. VII. 272.

[5] Acest excurs, *Paleologu*.

[6] Arhiva din Iaşi, XII (1901) 382.

[7] Iorga, St. şi doc. V. 40. VI. 87, 92. VII. 319.

[8] Letop. II. 212—213, 228—9.

[9] Letop. III. 109. — Iorga, St. şi doc. V. 46.

[10] Iorga, l. c. VII. 185.

[11] Ibid. V. 404.

[12] Ibid. VII. 324—5.

[13] Iorga, St, şi doc. VII. 176.

[14] Hurmuz. XIV. 696. — Letop. II. 167.

[15] Iorga. St. şi doc. VI. 419. VII. 114; — Hurmuz. XIV. 687. — Letop. II. 173. — Sathas, Bibliotheca, III. 533.

[16] Acad. Rom. pach. 59 doc. 53; pach. 94 doc. 90. — St. D. Grecianu, Genealogii I. 180-3. II. 31, 158.

[17] Ghedeon, ἔγγραφοι λίθοι, p. CXXXVI.

[18] Letop. II. 171:— Acad. Rom. pach. 94 doc. 90. — Arh. St. Cond. Radu Vodă f. 90. — Revista Miron Costin, anul III No. 10 p. 148. — Grecianu, l. c.

dache Cantacuzino vel spătar, fosta soție a lui Paleolog Gulianò; 2) la 1735 cu Maria fiica vornicului Iordache Crețulescu, fosta soție a lui Constantin Văcărescu. Din prima căsătorie, a avut un fiu unic, Dumitrache Ramadan zis și Bibica, mort în Oct. 1737 de ciumă, odată cu tatăl său și cu a doua soție a acestuia [1].

Iordache a fost vel post. 1730, schevofilax al Bisericei și dragoman al flotei la 1731 în locul lui Constantin Ventura, biv vel spătar 1739, caimacam al Craiovei 1759. A avut urmași [2].

Atanasache R. e vel vornic în Moldova la 1783 [3].

Rangabe. V. Lambrino și Rizo.

Romano-Romaniti. Familia Romanò se întâmpină din sec. al XVI-lea în Corfu [4] și la Ianina [5]. Pe vremea lui De La Croix (1673) o ramură trăia la Constantinopol. Manuil Romaniti, originar din Creta, era traducător de cărți la 1742 [6]. Identitățile de nume nu trebue însă să inducă în eroare. Un contimporan bine informat ne spune că din o Tarsia Ipsilanti căsătorită în sec. al XVIII-lea cu un Atanasie chiurcibașa s'a născut o nouă familie Romano, *pseudo-Romani* [7]. Gheorghe Romanò felicită la 1792 pe Filaret II pentru alegerea sa ca mitropolit [8]. Manolache Romanò sau Romaniti e biv vel pah. și caimacam al Craiovei la 1766 și 1784 [9].

Rosetti. Un Ioan Rosetti trimis în misiune de la Constantinopol la Raguza la 1430, avea fiu pe Manuil dovedit la 1444 [10]. Contimporan cu acest Manuil, era Ioan Rosatàs în Peloponez la 1453 [11]. Un urmaș al lor, Mihail Rosetti (Ῥωσσαῖτος) din Coron, în Peloponez, moare la Veneția la 1544 [12]. Unul din fiii săi, Ioan (Ῥωσσαῖτος) din Corona, moare la 1574 [13]. Mi se pare neîndoelnic că urmaș al acestuia a fost Lascar Rosetti, mare schevofilax, apoi vel log. al patriarhiei la 1629 [14]. Cred că tot el este Lascar marele log. al patriarhiei la 1641 [15]. Căsătorit cu Bela Cantacuzino, a avut fii pe Antonie și pe Constantin.

---

[1] Dapontes, Ephémérides, ed. Legrand, II. 20, 25, 38. — Geneal. Cantac. ed. Iorga, 180, 251 360, cu rectificare că Toma Gulianò era numai frate de mamă cu Dimitrache Bibica Ramadan.

[2] Hammer, Histoire de l'Empire ottoman, XIV. 263. — Iorga, St. și doc. VI. 496. VII. 157, Iorga, Const. căp. p. XXVI. — Daponte, Ephémérides, II p. XLII. 227, 384. — Un Ramadan e spătar la 1807 (Rosetti, Arhiva senatorilor din Chișinău, II. 62).

[3] Urechia, II. 350.

[4] Hiotis, III. 956.

[5] Aravantinò, Hronografia Epirului (grecește) II. 261.

[6] Iorga, Ist. lit. rom. în sec. XVIII, I. 444. — Papad. Keramevs. Ἱεροσολ. βιβλ. IV. 391.

[7] Hurmuz. XIII. 169 sq.

[8] Iorga, în *Conv. lit.* 35 (1901) p. 1009.

[9] Iorga, St. și doc. VI. 499. XIV. 120.

[10] Iorga, Notes et extraits pour servir à l'histoire des croisades, 2-e séric, 401.

[11] Crusius, l. c. 343—4.

[12] Rangabe, l. c. 183.

[13] Ellinomnimon, 157 n. 10 și 295.

[14] Papad. Keramevs, Ἱεροσολ. βιβλ. IV. 241. — Hurmuz IV². 429.

[15] Hurmuz. XIV. 141.

Antonie, numit de bailul Morosini într'un raport către dogele Veneţiei la 1675 „greco negoziante“ din Adrianopole [1], a fost capichehaia al lui Dabija Vodă [2] şi apoi el însuşi domn al Moldovei.

Constantin, cuparul, a fost soţul Asaninei Scarlat [3]. Unul din fiii săi a fost chehaia al Moldovei la 1691 [4].

Samurcaş. Dionisie S. arhiepiscop de Hios la 1759 [5], va fi fost unchiul celor patru fraţi Samurcaşi care trăiau în principate la începutul sec. XIX-lea, poate fii lui Gheorghe S. dovedit la 1772 [6].

Costache S. sfetnic al lui Alex. Vodă Sutzu şi al lui Grigore Vodă Ghica, corespondent al lui Gentz, mare vornic la 1821, moare la 1825. [7] Fusese căsătorit cu Zinca Brănceanu, văduvă Gianoglu. Fiica sa Ecaterina a fost soţia doctorului Marcello dela Ţarigrad ai căreia copii şi-au zis Samurcaş: Maria Zamfirache Creţeanu; Iancu şi Anghelache căs. cu Ecaterina Creţulescu. [8]

Iancu S. biv vel post şi caimacam al Craiovei la 1821, [9] căsătorit cu Ecaterina Rallet, a avut fii pe Dimitrie, care la 1822 era turcit sub numele de Mustafa efendi [10] şi pe Alexandru care la 1825 studia la Braşov [11], şi a căruia fică Elena, căs. cu Toma Tzigara a fost mama d-lui Alex. Tzigara-Samurcaş.

Gheorghe S. căs. cu Maria Bengescu, a avut fiu pe Grigore zis Bengescu, căs. cu Maria Golescu.

In Moldova între 1819—1827, trăia doctorul Dimitrie G. Samurcaş [12].

Scanavi. Miser Dimitrie Scanavi, originar din Mudania (Asia mică). născut în Hio, negustor, bancher şi favorit al surorii sultanului pe la 1780, ucis înainte de 1805, a avut următorii copii [13]:

---

[1] Hurmuz. V[2]. 148. Pentru îndeletnicirea grecilor cu negoţul, v. p . . .

[2] Const. căp. ed. Iorga, 155.

[3] Acest excurs, *Caragea*. Adaog la sfârşitul volumului un extras din genealogia familiei Rosetti, pentru că tabloul din O. G. Lecca, Genealogia a 100 case, Buc. 1911 p. 77 este complect eronat. Vasile Rosetti, comis în Val. pe la 1783 (Papad. Keramevs, Ἱεροσολ. βιβλ. III 185) este *poate* din neamul Roseteştilor din Ţara Rom., care descind fără îndoială sau din Ioan, sau din Constantin, fiii lui Iordache vornicul († 1719), iar nu, cum se admite de obicei (Rangabe, l. c. 189) din celalt fiu, Nicolae, ginerele lui Const. Vodă Brâncoveanu.

[4] Hurmuz. S. I[1]. 295. *Le coupari*, frère du chihaia de Moldavie, este *unul din fii* cuparului.

[5] Atanasie Ipsilanti, l. c. 379. — Blancard, l. c. 37 — Eccles. al. III. 59.

[6] Eccles. al. 1902 p. 484.

[7] Filitti, Corespondenţa cu Metternich şi cu Gentz, 16—20. — Hurmuz. X. 122.

[8] Aceştia au avut pe Costache; pe Ecat. Const. Rallet şi pe Paulina soţia generalului Tobias Gherghel.

[9] Hurmuz. S. I.[2]. 540. — Iorga, St, şi doc. VI. 517.

[10] Hurmuz X. 200.

[11] Filitti, l. c, 19—20.

[12] Hurmuz X. 58. — Iorga, St, şi doc. V. 269.

[13] Blancard, l. c. 56. 126. 369. — Rangabe, l. c. 78. 114. 140. 169. 178. 214. 216. —Daponte, Catalog, în Erbiceanu, l. c. 200. — Hurmuz. XIII trad. 172. —Hurmuz, S. 1[2]. 311.—Urechia II. 462.

Costache, mort de oftică 1782;
Arghiria soția lui Const. Sutzu, zis Imeros, vel spătar;
Petre; Ralu soția lui Typaldo; Efrosina;
Maria soția lui Nicolae Vodă Mavrogheni;
Elena, soția lui Ioan Vodă Caragea;
Ecaterina, soția lui Nicolae Schylitzi;
Altă fică soția lui Cozadini (fiica lor Sultana a fost mama lui Alexandru Ioan I Cuza);

Nicolae care însoțește la București pe cumnatul său Mavrogheni [1]. Căsătorit cu Maria Rizo Nerulò, a avut fii și fiice printre cari soția unui Filodor; Smaranda Mihail Mano, Victoria Ioan Sutzu și soția lui Alex. Neculescu, vel clucer la 1822.

Un Ioan Scanavi este chemat din Hio și decapitat la 1810 odată cu fiul său Constantin soțul Sevastei Scarlat Sevastopol. [2]

Schylitzi. Teodor Schylitzi în Hios la 1570 [3]. In a doua jum. a sec. al XVIII-lea trăesc în Hios ieromonahul Teodosie S. și fratele său, doctor cu renume, Strati, chemat la Cos-pol pentru a-și exercita profesiunea acolo și care poate să fi fost tatăl lui Dumitrache S. căminar în Moldova, 1777 [4] și al lui Nicolae S. soțul Ecaterinei Scanavi. Fiica lor Roxandra a fost măritată cu Eugeniu Lapiti, vel post [5].

Scordyli. Familie cunoscută din sec. al XIV în Creta și în Corfu [6]. Nicolae Scordyli din Paros era doctorul lui Const. Mavrocordat la 1739 [7]. Din neamul acestuia era Maria Scordyli soția lui Dimitrie Mavrogheni din Myconos, fratele lui Nicolae Vodă [8]. Un Andronache Scordyli este pe la 1780 soțul Aniței Vlădăianu.

Silivrianò. v. pag. 13 n. 4[9]. Numele vine de la Silivria lângă C-pol.

Sofianò v. pag. 55 n. 2.

Sulgearoglu. Slugerul Gheorghe sau Iorgu, originar din Viza, căsătorit cu o Efrosina, a avut următorii copii:

1) Sultana † 1753, îngropată la Golia, soția lui Constantin Vodă Racoviță [10].

[1] Hurmuz. XIII trad. 105. — Atanasie Ipsilanti în Urechia III 576.
[2] Hurmuz. XIII trad 108.
[3] Crusius, l. c. 283–5.
[4] Daponte, în Erbiceanu, Cronicarii greci. 133. — Hurmuz. XIII trad. 70. — Un pitar Dumitrache Schilitzi în Muntenia 1794 (Urechia. IV, 526).
[5] Rangabe, l. c. 169. 217.
[6] Hiotis, l. c.
[7] Dapontes, Ephémerides, ed. Legrand, II. 402.
[8] Rangabe, l. c. 140,
[9] Arborele *Silivriano* de la sfârșitul volumului, e întocmit pe baza următoarelor isvoare: org a, Doc. Cant. 192. — Acelaș, St. și doc. IV. 76. 83. 85. — Filitti, Lettres et extraits, 177. 264–8 355. 383.
[10] Iorga, Inscripții II. 163. — Geneal Cant. 44. — In Iorga, St. și doc. VII. 83 nota, confuzie între slugerul Iorgu din Viza, de la care pornește familia Sulgearoglu, și Gheorghe hatmanul, zis Basa Mihalopol, fiul lui Basa Mihali originar din Hios. Acest Gheorghe Basa Mihalopol e hatman în Moldova la 1747–8, 1753–4, în divanul patriarhiei la 1757, capichehaia al Mold. 1763, tot hatman la 1776 (Hurmuz. XIII trad. 363. — C. G. Mano; 149. — Filitti, Lettres et extraits, 343. 360. — Letop. III. 211. 227. — Geneal. Cantac. 131. — Iorga, St. și doc. VII. 281).

2) Dumitrache, zis Sulgearoglu, Iorgulescu, sau Ghiorghiade, hatman, căsătorit cu Ecaterina sora lui Grigore Vodă Ghica al Moldovei [1]. Genealogia Cantacuzinilor [2] le atribue doi fii, care au fost puşi în fiare din ordinul sultanului la 1763, şi o fiică măritată cu beizadea Alex. Mavrocordat.

Documentar, copiii lor au fost:

Constantin, zis Ghica, soţul Mariei fiica lui Iordache Cantacuzino Deleanu [3];

Iordache, vel post. 1777, căs. cu Anastasia Costachi Negel [4];

Sultana căs. cu Const. Vodă Moruzi;

Efrosina soţia lui Nicolae Mano [5].

3). Constantin, vel post. şi vel spătar, Iorgulescu sau Sulgearoglu, cumnat cu domniţa Ecaterina Caragea, soţia banului Enăchiţă Văcărescu [6].

4) Alexandru, vel comis în Moldova 1764, hatman, căsătorit cu Elena N. Sutzu [7].

Descendenţi din Constantin sau Alexandru, au fost Arghira căs. cu Gheorghe Sutzu la 1784; Zoe soţia lui I. Rosetti Bibica (1750—1840); Costache Sulgearoglu biv vel spătar în Muntenia la 1800 [8]; Nicolae v. post în Muntenia 1819.

5) Smaranda Sulgearoglu căsătorită cu Alexandru fiul lui Nicolae Vodă Mavrocordat. Aceasta reese din spusa lui Dapontes că Alex. beizadea a luat pe fiica unui sluger, pe când de altă parte Genealogia Cantacuzinilor atribue aceluiaşi de soţie pe fiica unui Sulgearoglu. Greşeşte dar genealogia Mavrocordaţilor care dă de soţie lui Alex. pe o Smaranda Cantacuzino despre care nu există altă ştiinţă [9].

---

[1] Greşit *Constantin* în Iorga, St. şi doc. VII. 83 nota, după indicaţia greşită din Geneal. Cant. 131. 393—4. — Cuvântările lui Gr. Ghica şi Nicolae Critias la căsătoria Ecaterinei cu Dumitrache, în Hurmuz. XIII. 459. 507. — Altă cuvântare a lui Critias, cu acelaş prilej în Legrand, Bibliotheque grecque vulgaire, VII p. 351—4. — Cf. Ibid IV. p. XIV şi Hurmuz. l. c. p. XLV.

[2] L. c.

[3] Aupra acestei descendenţe, care a dat naştere la vii polemici vezi articolul socrului meu colonel M. G. Ghica în Conv. lit. 36 (1902) p. 1122, ca răspuns la articolul lui Radu Rosetti, ibid. 793 Iorga, St. şi doc. VII 248, doc. din 25 Aug. 1792 în care Constantin e calificat de „boer străin". — Geneal. Cant. 49. — Doc. hotărâtor l'am publicat în *Corespondenţa cu Metternich şi cu Gentz*, p. 26. E scrisoarea lui „Demetrie de Ghyka" agă c. împăratul Austriei la 8 Dec. 1821, însoţită de o declaraţie din 10 Ianuarie 1812 în care spune că *tatăl său* de origină greacă, *s'a aşezat în Moldova de 50 de ani, şi s'a căsătorit cu o Cantacuzino*. De partea tatălui, zice că are *legături de aproape* cu Ghica Vodă fost domn al Moldovei. *Sora tatălui său a fost mama lui Alex. Vodă Moruzi* al Moldovei. Tatăl său a obţinut de la Ecaterina II titlul de prinţ.

[4] Geneal. Cant. 43. — Hurmuz. XIII. trad. 83.

[5] C. G. Mano, l. c. 129, cu greşeala însă că Efrosina este arătată a fi soră, — în loc de nepoată — Sultanei Racoviţă. — Hurmuz. XIII trad. 94—5. 98.

[6] Iorga, St. şi doc. III. 89—90 — Soţia lui Const S. era deci sora Ecaterinei Văcărescu şi nu Ecaterina chiar, cum crede Rangabe, l. c. 78.

[7] Letop. III. 251. — Rangabe, l. c. 217.

[8] Rangabe, 213. 184. — Galeşescu, Eforia spitalelor, 144.

[9] Legrand, Généalogie des Mavrocordato, ed. 1-a p. 5 şi ed. 2-a p. 18, arată îndoeli asupra neamului căruia aparţinea Smaragda, fără a se putea lămuri.

Sutzo. Isvoare din a 2-a jumătate a sec. al XVI-lea vorbesc de biblioteca unui Ioan Suzi sau Succi care trăia pe atunci la Constantinopol [1]. De La Croix menționează și el familia Succi printre familiile de seamă de la Țarigrad pe vremea lui (1673).

Totuși descendența din aceștia a familiei Sutzu din sec. al XVIII-lea este inadmisibilă. Intr'adevăr însuși învățatul beizadea Nicolae Sutzu care trăia în prima jumătate a sec. XIX-lea spune că familia sa era originară din Epir, că se numea Draco și că se așezase la Constantinopol la sfârșitul sec. al XVII-lea, îndeletnicindu-se cu negoțul [2]. Draco este într'adevăr și nume și prenume foarte răspândit [3].

Atanasie Ipsilanti [4] spune că Diamantache Draco, stabilindu-se la Constantinopol la sfârșitul sec. XVII-lea, și îndeletnicindu-se cu negoțul de lapte, a fost poreclit Sud-dji, de la sut = lapte [5]; porecla, grecizată, s'a transformat în renume. Pentru Turci însă Sutzulești au fost totdeauna Draco-zade. Chiar dacă această tradiție este rezultată din vre-o dorință de ponegrire, rămâne neîndoios că o legătură, dacă a existat cu o familie mai veche Sutzo. n'a putut fi de cât prin femei [6].

Diamantachi Draco a avut doi fii, pe Constantin și pe Dumitrașcu.

1) Constantin Draco a fost al 2-lea grămătic a lui Brâncoveanu, apoi între 1738—1741 mare log. muntean și prim capichehaia [7]. Avea o frumoasă bibliotecă [8]. La 1714 s'a căsătorit cu Maria Ioan Rosetti [9].

---

[1] Du Verdier, Supplementum epitomes bibliothecae Gesnerianae, Lyon 1585. — Hartung, prof. la Friburg († 1579), Bibliotheca sive antiquitates C-politanae, citat în Richardi Foesteri de antiquitatibus et libris manuscriptis Cpolitanis commentatio. Rostoc 1877. — De observat că nici Crusius, nici Gerlach nu vorbesc de această familie.

[2] Memoires du P-ce Nicolas Sutzo. Publicate de Panaiot Rizos, 1899, p. 3.

[3] Ast-fel Draco Eupraghioti (Acest excurs. *Eupraghioti*). — O familie de armatoli epiroți Draco (Sathas, τουρκοκρατουμένη ἑλλας). — Draco, nobili în Zante în sec. XVII. (Hiotis, I, c. III. 956). — Butura, l. c. 161. — Și în Moldova o familie Dracea, de la un Dracea în sec. XVII (Iorga, St. și doc V. 40. VII. 212. 367—8).

[4] Hurmuz. XIII. trad. 170.

[5] Blancard, Les Maurojeny. p. 402.

[6] Iorga, Inscripții I. 273. a cetit pe un mormânt la Colțea, în Buc: jupân M. . . . Suțo și cu soția sa Maria. † 1692. — Verificând, cetirea e greșită. Trebue: „cupeț“, nu Suțo.

[7] Hurmuz. XIII. trad. 170. — Daponte, Catalog, în Erbiceanu, l. c. 192. — Hurmuz. S. I.[1] 566. 577. (Draco, capichehaia 1741) S. I.[2] 483. — C. G. Mano, l. c. 84—5 (Draco Sutzo vel log. 1740. — Dapontes, Ephémérides, ed. Legrand, II. 66. 71. 363 e vorba tot de Const. și nu de fiul său Alex. cum crede Legrand. —

[8] El e Draco Sutzu din a căruia bibliotecă citează Iorga, Viața noastră culturală și literară în sec. XVIII. (Extras din An. Ac. Rom. 1916 p. 8) Dar evident că biblioteca e din 1735, nu din 1535 (desigur greșeală de tipar). — Pentru bibliotecile familiilor Ipsilanti, Moruzi, Calimah, Sutzu, Hangerli, Mavrocordat, la Fanar, pe la 1815, Clark, Travels, III. 68. —Cf. Neos Ellinom. I (1914) 107.

[9] Hurmuz. XII. 612 (rău înțeles de Iorga că ar fi vorba de căsătoria lui Dumitrache Gulianò) 623.

Dintre fiii săi, merită oare-cari precizări Alexandru şi Nicolae.

Alexandru Draco e împiegat la capichehaialâc pe lângă tatăl său la 1739 [1], v. portar în Muntenia 1752, postelnic în Moldova 1753 [2]. Membru al divanului patriarhiei la 1757 [3]. Spânzurat la 1759 [4].

Nicolae Draco, post. în Moldova 1753—4 [5], în divanul patriarhiei la 1757 [6], mare dragoman 1768, decapitat la 1769 [7].

2) Dumitraşco Draco, prim grămatic la 1737, comis şi caimacam la 1739 [8], biv vel agă, ispravnic la Putna 1742 [9] a fost tatăl Ruxandrei G. Mano.[10]

Typaldo. Ioan Baptist T. publică la 1680 „Florile Heliconului" dedicate Ruxandrei Scarlat [11]. Un Meletie T. e mitropolit de Filadelfia la 1700 [12]. Un Typaldo, însărcinat cu afaceri al Turciei la Viena, 1805 [13], are un frate, Alfonsato, doctor la C-pol şi amestecat în intrigele politice [14]. Fiu al unuia din aceştia va fi fost doctorul Ioan T., biv vel post., spătar şi caimacam al Craiovei la 1820 [15].

Tzigarà sau Cigarà. Marele spătar Zotu Tzigarà, soţul Mariei fiica lui Petru Vodă Şchiopul, era originar din Ianina [16]. La el s'a aflat ms, publicat apoi de fratele său Apostol, al lucrării lui Pseudo-Dorotei [17]. Zotu şi Apostol erau fiii lui Gheorghe Tzigarà, îngropat în biserica sf. Nicolae Filantropinò din Ianina, iar despre mamă erau din familia Apsarà, din care cei d'întâi cunoscuţi sunt fraţii Nectarie şi Teofan Apsarà, fundatori şi primi egumeni (1513—1549) ai mănăstirii Varlaam de la Meteore [18].

Dintr'o altă mamă, a fost încă un frate, Ponoson.

Zotu n'a avut de cât patru fiice. Contimporan cu el era Stamate Tzigara [19].

---

[1] Dapontes, Ephémérides, ed. Legrand, II. 423.

[2] Letop. III. 227.

[3] Hurmuz. XIII. trad. 363.

[4] Rangabe, l. c. 213.

[5] Arh. din Iaşi VIII. 362. — Letop. III. 227.

[6] Hurmuz. XIII trad. 363. — Hurmuz. IX[2]. 62.

[7] Rangabe, l. c. 214.

[8] Dapontes, l. c. II. 24, 363.

[9] Iorga, St. şi doc. VI. 263.

[10] Arhiva d-lui C. G. Mano. — Greşit în Rangabe (l. c. 219). Roxandra arătată ca fiică a lui *Constantin Sutzu*.

[11] Legrand, Généalogie des M., ed. 2-a p. 55.

[12] Papad. Keramevs, Ἱεροσολ. βιβλ. I. 444.

[13] Hurmuz. S. I[2]. 308.

[14] Ibid. 310, 557.

[15] Iorga, St. şi doc. VI. 517. — Filitti, Corespondenţa cu Metternich, 16. — Hurmuz. X, tabla.

[16] Lampridi, Epirotice, I, 21-2.

[17] V. introducerea p. XIX.

[18] Revista Vizantis, I p. LXII, 236 şi 308. — Cf. Neos Ellin. II (1905) 94.

[19] Testamentul lui Zotu din 1599 în Sathas, Bibliotheca, III p. XCV.

Printre agenții lui Const. Brâncoveanu, nepotul de fiu al voevodului, era la 1760 și un Teodosie Cigara [1] poate acelaș cu Teodosie Tzigarà, vel sluger în divanul Țării Românești la 1777, tatăl lui Gheorghe Tzigarà Fiul acestuia, Toma a fost tatăl d-lui Al. Tzigara Samurcaș. Contimporan cu Teodosie, în Muntenia, un Nicolae Tzigara la 1784.

In Moldova, la sfârșitul sec. al XVIII-lea, veni din Ianina Nicolae Tzigarà, care găsi acolo pe un Gheorghe Tzigarà și pe un unchiu al acestuia, Constantin, care luase o Sturdza [2]. Nicolae ajunse, pentru treburi de negoț, până la Nijni Novgorod și Moscova. Fiul său Costache, născut în Ianina la 1783, a fost căminar în Moldova pe vremea lui Scarlat Vodă Calimah [3].

La Ianina familia s'a continuat până în sec. al XIX-lea. Un Const. Tzigarà de acolo publică la Veneția, 1806, o traducere a istoriei lui Carol al XII-lea.

Tzucalà. Neam de eupatrizi ianinoți [4], din care a fost Ghinea, sfetnicul lui Matei Basarab, începătorul neamului boerilor Brătășani.

Tzuchi vezi Ciuchi.

Vatatzi, zișI și Diplovatatzi, pentru că erau Vatatzi și despre tată și despre mamă [5]. Trei fii ai lui Gheorghe Diplovatatzi și ai Mariei Lascari au trecut în Italia la 1454 [6]. Memoriile unuia din acești fii, ale lui Toma (Tomaso) au fost publicate la 1781 în Pesaro de Anibale degli abbati Olivieri [7]. Un Gheorghe V. trăia în Cefalonia la 1506 [8]. Vatatzi și Diplovatatzi erau la Cospol pe vremea lui Crusius (1580) care-i considera ca descendenți din familia bizantină [9]. Familia exista la Cospol și pe vremea lui De La Croix (1673). Pe la 1690 o Roxana Diplovatatzi se căsătorește cu Iordache Caragea vel post. [10]. Din acești V. se trăgea Evanghelinos V. de la începutul sec. XVIII, al căruia fiu Grigore, vel stolnic în Muntenia, † 1756, căs. cu Smaranda Manoil Rosetti, a avut fii pe Costache și Emanoil, vel agă 1768, gine rele genealogistului Mihai Cantacuzino [11].

---

[1] Hurmuz. IX,[2] 46,—Urechia I. 61 II. 488,

[2] Fiica lor va fi fost Ecaterina Tzigarà soția lui Ioan Ghica, nepot de fiu al lui Grigore Vodă al Mold. (Rangabe, 90).

[3] Iorga, St. și doc. XIX. 117. 120.

[4] Lampridi, Epirotice. I. 21—2.

[5] Aravantinò, l. c. I. 133.

[6] Ducange, Familiae, 224.—Sathas, Monumenta, IX, prefața.--Papadopol Comnen, Ist. gimnaziului din Padova II. 43.

[7] Sathas, l. c. IX p. IV n. 4.

[8] Ibid. V. 165.

[9] Turco-Graecia, 91.

[10] Rangabe, l. c. 78.

[11] Geneal. Cantac. 285.—Iorga, St. și doc. VII. 275.

Ventura. Constantin V. din Paros e dragoman al flotei de la 1713[1] până la 23 Sept. 1731 când este executat și înlocuit prin Iordache Ramadan, pentru că fusese amestecat în intrigile pentru scoaterea din domnie a lui Mihai Racoviță[2].

Nicolae V. ispravnic de Bacău la 1754[3], în divanul patriarhiei la 1754[4], post. în Moldova la 1776[5], vel spătar în Munt. 1784, a fost socrul lui Iordache Cantacuzino[6].

Un Const. V, e dragoman al lui căpitan pașa la 1777[7].

Grigore V. e vel comis la 1793, vel post. la 1795[8].

Vilarà. Kutrulì Vilarà, atenian, moare la 1534[9]. Tot atenian este scriitorul Leonard Vilarà sau Philarà de la mijlocul sec. al XVII-lea. Se pierde apoi urma familiei până în a doua jumătate a sec. XVIII, când se cunosc mai mulți cu acest nume.

Toma V. este staroste sau birău al companiei grecești din Sibiu la 1765, 1777, 1804[11]. Din companie face parte, încă de la 1761 un Enache Vilarà[12]. Un urmaș al lor, Nicolae V. era în companie la 1838[13].

Nicolae V. poet, și Ioan V. doctor, originar din Larissa, sunt în Muntenia pe vremea lui Alex. Ipsilanti[14]. Contimporani cu ei sunt botanistul Petre V. poet satiric și învățatul Lambru V., amândoi ianinoți[15].

Tot ianinot era Ștefan Vilarà, doctor și negustor, al căruia fiu Ioan învăța medicina în Italia la 1796[16]. Aș crede că el este Ștefan doctorul care ia de soție — a doua soție, se vede — pe fiica medelnicerului Matei Ciupelnițeanu și a Bălașei Cocorăscu[17].

---

[1] Hurmuz. XIV. 521.—P. o familie Venturi din insula Kimolo, Deltion, VI, 25.

[2] Hammer l. c. XIV. 263.—Hurmuz. IX.[1] 648.—Erbiceanu, Cronicarii greci, p. LXVI.—Daponte Catalog, în Erbiceanu, l. c. 199.

[3] Iorga, St. și doc. VII. 302.

[4] C. G. Mano, l. c. 149.—Hurmuz. XIII. trad. 363.

[5] Iorga, l. c. VII. 281.

[6] Geneal. Cantac. 48.

[7] Hurmuz. S. I.[1] 478. 574.

[8] Iorga, St. și doc. VII. 83. 137.

[9] Χρόνικον Ἀθηνῶν în Sp. Lampros, Ecthesis Chronica, anexă, p. 84.

[10] Omont, Inventaire, III. 183.—Sathas, Monumenta, IX, prefața p. XXVIII.

[11] Iorga, St. și doc. XII p. IX. 77. 94.

[12] Ibid. 74, 155.

[13] Ibid. p. X.

[14] Arhiva din Iași II. 565—6.—P. Nicolae, v. și Iorga, Ist. lit. rom în sec. XVIII, II. p. 22 și Erbiceanu, l. c. 166.—Ioan doctorul trăia încă pe la 1820 (Iorga, l. c. 48).

[15] Trăiau între 1800—1820. Iorga, l. c 40. 48. 50.—P. Aravantinò, Istoria lui Ali pașa, Atena, 1895, p. 471—2.

[16] Neos Ellin, VIII (1911) 318.—Doctorul Ștefan V. trăia la 1812 (Iorga, l. c. 168).

[17] Actele doamnei general Corlătescu, născ, Cocorăscu,

Un Ştefan V. (acelaş cu doctorul ?) e cămăraş la 1776, apoi medelnicer 1793, văr cu Gheorghe Saul serdar şi cu Hristea Saul setrar, şi are fiu pe Costache v. căminar la 1830[1]

Probabil că Enache Vilara medelnicer 1775, pah. 1778, 1785[2] a fost tatăl faimosului Alecu Vilară, boer mare şi cu trecere deosebită în primă jumătate a sec XIX-lea, ginerele lui Isaac Rallet[3].

Vlahutzi. Familie originară din Arta. Un Dimitrie Vlahutzi e dovedit la 1742[4]. Fiu al său va fi fost Hristodul V. paharnic, apoi vel post., binefăcător al mănăstirii din insula Prinkipo[5]. ai căruia fii au fost Const. vel post şi ginere al lui Ioan Vodă Caragea; Gheorghe vel spătar 1819 ginerele lui Dragomanache Sutzu; Alecu, Ioan, Haido şi Elena Const. Carydi.[6] Un Vlahutzi a fost sfetnic al lui Curt paşa al Ianinei (1758—1785).[7]

Vlasto. Familie cunoscută în Creta din sec. al XIV-lea[8], figurează şi în rândurile nobilimii din Çefalonia şi Corfu[9]. La Constantinopol cel d'înâi dovedit este Nicolae V. la 1484[10], apoi Antonache sau Andronache la 1596[11]. La 1607, Meletie Vlasto e ierodiacon şi dascăl în Creta[12]. La 1641 Mihail Vlasto trece din oficiul de protecdic al marei Biserici, în cel de mare eclesiarh, iar în locul său devine protecdic Toma Vlasto, fost mare retor, şi soţul Asaninei Caragea, vară bună cu mama lui Alexandru Mavrocordat Exaporitul[13].

Ioan Vlastò, sau chiriţă Enache, e vel post în Moldova între 1691—1701 şi capichehaia la 1695[14].

Contimporan cu acesta a fost Manuil Vlastò, căruia Const. Vodă Brâncoveanu îi face lăcaşul de veci, iar epitaful îl scrie dascălul Sevastos Kymenites de la şcoala grecească din Bucureşti[15].

---

[1] Grecianu, Genealogii, II. 162.—Catagrafia boerilor de la 1829, deja citată.

[2] Iorga, St. şi doc. XII. 108—Urechia I. 385 II 120. 153,—Un pitar Anton V. ispravnic Buzău 1793 (ibid. I. 314).

[3] Hurmuz. X tabla.—Filitti, Aşezământul Dositei F. p. 148,—Acelaş, Domniile române sub reg. org., tabla.

[4] Papadopol Keramevs, κατάλογος τῶν χειρογράφων τῆς ἐν Σμύρνη βιβλιοθήκης τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς Smirna 1877 p. 20.

[5] Ghedeon γράμματα πατριαρχικὰ περὶ τῶν ἑλλήνων σχολείων 58—60.—Iorga, Ist. lit. II. 76.

[6] Hurmuz. XIII. 147. Acest excurs, *Carydi*.

[7] Sp. P. Aravantinò, Ist. lui Ali pàşa, 530.

[8] Flaminio Cornelio, Creta sacra, 74.—Papad. Keramevs, Ἱεροσολ. βιβλ. II. 319—320.

[9] Hiotis, l. c. III 956.

[10] Omont, Inventaire. III. 65.

[11] Papadopol Keramevs, Catal. mss silogului. 85.

[12] Ibid. 87—8.

[13] Sathas, Bibliothea III 582.—Hurmuz. XIV. 146.—Rangabe, 75.—Acest excurs, *Caragea*.

[14] Letop. II. 255. III. 29.—Iorga, Ist. lit. I. 336 nota.

[15] Hurmuz. XIII. 372.—P. Kymenites. Iorga, St. şi doc. VII p. CCXIII.

Dumitrache Vlastò e la 1713 capichehaia al Moldovei, pe vremea lui Nicolae Mavrocordat, iar apoi vel post. al aceluiaş domn în Muntenia între 1716—1717 [1]. Dacă admitem descendenţa lui Dumitrache din Toma de la 1641, atunci între domn şi sfetnicul său era o legătură de rudenie, anume aceia de veri al treilea [2]. Un Dumitrache Vlastò trăia şi la 1784 [3].

Grigore baron Vlastò a fost soţul Bălaşei fiica lui Şerban Vodă Cantacuzino. El ar putea fi acelaş cu Grigoraşcu, grec ţărigrădean, vel post. în Moldova la 1736 [4]. A avut copii pe Şerban, Grigore şi pe Maria soţia lui Const. Cantacuzino Paşcanu din Moldova [5]. Grigore fiul, a fost căsătorit cu Sevastia Calimah [6].

Andronache Vlastò, zis şi Hrisoscul, a fost vel comis şi vel pah. în Moldova la 1737 în timpul domniei cumnatului său Grigore Matei Ghica, pe a căruia soră Marioara, fosta soţie a lui Lascaris Mamonà, o luase în căsătorie anul precedent [7]. Intre 1739—1741 a fost vel vameş şi vel stolnic în Moldova, la 1741 staroste de Cernăuţi, la 1759 ban în Moldova [8].

Un Ioan Vlastò e vtori post. în Moldova la 1738 [9], vel post. la 1741 [10], membru al sinodului ţărigrădean la 1757 [11]. Il cred identic cu Arapache Vlastò, amintit în unele izvoare tot la 1741 [12], A fost căs. cu Smaranda fiîca lui Grigore II Vodă Ghica El va fi tatăl lui Arapache Vlastò, spătar în Moldova la 1777 [13].

Casandra Vlastò s'a căsătorit pe la 1750 cu Nicolae Caragea şi a fost mama lui Constantin C. autorul efemeridelor [14].

In sec. al XIX-lea Mihalache Vlastò căminar la 1830 era fiul născut pe la 1793 al unui clucer Andronache Vlasto [15].

Vogoridi. Neamul, grecizat, al bulgarului Sofronie, mitropolit de Vratza [16]. Acesta singur scrie: „Am mers şi m'am închinat sfinţitului mitropolit al Ungro „Vlahiei, care era pe nume Dositei (Filitti), bărbat bătrân de ani, învăţat şi plin

---

[1] Hurmuz. XIV, 507.—Arh. Stat. Bradu, pach. 1 doc. 30.—Acad. Rom. 24/XIV şi 61/XX.

[2] Acest excurs, *Caragea*.

[3] Papadopol Keramevs, Ἱεροσολ. βιβλ· IV. 315·

[4] Letop. II. 386. Bălaşa era † 1740.—

[5] Geneal. Cantac. 48, 258—9.—Iorga, Inscripţii II. 113.—Acest volum. doc. 474 g şi h.

[6] Rangabe, 34.

[7] Letop. III. 157.

[8] Dapontes, Ephémérides, II. 291.—Miliaraki οἰκογένεια Μαμωνὰ, 67.—Iorga, St. şi doc. VI. 224—5 VII. 217. 220.

[9] Dapontes, l. c. II. 169.

[10] Iorga, l. c V. 412.

[11] Hurmuk. XIII trad. 363.—C. G. Mano, l. c. 149.

[12] Hurmuz. S. I.[1] 564. IX[2]...

[13] Hurmuz. XIII trad. 86.

[14] Hurmuz. XIII trad. 69. 80.—Rangabe, 75.

[15] Catagrafia citată a boerilor.

[16] Conaki-Vogoridi, Logofătul Costaki Konaki, ed. 2-a p. 67 nota

„de înțelepciune. El mă primi cu dragoste ..Ii povestii cum am stat la Vidin trei „ani și cu câtă nevoe și scârbă am petrecut. Și m'a chemat la mitropolie, și mi-a „dat chilie să șed acolo la dânsul, și în fiie-ce zi să fiu la masa lui"[1]. Cu ajutorul mitropolitului Dositei. tipări Sofronie la 1806 cea d'întâi carte în l. bulgară modernă un Chiriacodromion.[2] Poate nepot al său a fost doctorul Atanasie Ioan Vogoridi din Țara Românească la sfârșitul sec. al XVIII-lea și începutul celui următor.[3] Din Sofronie scobora Ștefanache Vogoridi, născut la Constantinopol la 1775 și care vine în Moldova la 1812 cu Scarlat Calimach.[4] La 1821—2 este mare hetman și caimacam, apoi principe de Samos și socru al lui Mihai Vodă Sturza. Fiul său a fost Nicolae V. zis și Conachi despre soție, caimacamul de la 1857.[5]

Vranà. Din familia ilustră bizantină cu acest nume, era un Ioan Vranà, la curtea regelui Frantei Carol VII.[6] O ramură se afla la Parga încă din sec. XIV-lea de unde se strămută la Ianina.[7] Cu principatele intră în legături de negoț din sec. al XVI-lea. De la Ianina era Panaiot V. care se așează în Muntenia spre sfârșitul sec. al XVIII-lea, ca negustor bogat.[8] Urmașilor lui, Papa Piu IX-lea le-a recunoscut ascendența, prin diplomă contală.

Ypsilanti. P. origina familiei, vezi *Moruzi*: Dintre fiii lui Hagi Ioan Ypsilanti, au jucat rol politic Manolache chiurcibașa, capichehaia al lui Mihai Vodă Racoviță la 1716[9] și Constantin, vel post. și capichehaia la 1716—1717, vel hatman și mare retor la 1727, vel spătar în Valahia la 1742[10]. Un Manolache Ipsilanti vel comis Mold. 1754, vel log. Munt. † 1789 se îngroapă la Sf, Ioan cel mare din București în mormântul în care odihnea și marele vornic Ioan Damari.[11]

---

[1] A. Teodoroff-Balan, Sofronie din Vrața (cu prilejul jubileului de 100 de ani a nouăi cărți tipărită în bulgărește) 1906 p. 3—4. Citat în George Capceff, Casa-muzeu Carol I în satul Porodim trad. Stoica Nicolaescu, Buc. 1910. p. 47—8.

[2] Ibid și G. Ionescu, în Rev. de ist. arheol. și filol. X. 350—1.

[3] Erbiceanu, Bărbații culți. în An. Ac. Rom. Sect. ist. 1904—5, p. 172—3.

[4] Konaki-Vogoridi, l c—Blancard, l. c. 567—8.

[5] Hurmuz. X tabla.—Filitti, Domniile române sub reg. org, tabla.

[6] Ducange, l. c. 216.

[7] Aravantino, Hronografia Epirului, II 206 nota.

[8] Hurmuz. XI tabla.—X. 185.—Urechia II 420.

[9] Letop. II. 350. 362.—Hurmuz. S. I.[1] 474.—Geneal. Cantac. 314.

[10] Letop. III. 65. 159. 350. 362—II. 373 („Lazi de neamul lor").—Ghedeon, Cronica, 193—Daponte zice despre Constantin că era din tată ἀγενοῦς (Legrand, Ephémérides daces, I p. XXIX și II p. XLIX).

[11] Urechia, III. 592—Aș crede că soția lui Manolache, Maria, era soră cu Damari.

DIVANE

1451 Aug. 1 . . . . . Doc. 90
1465 Oct. 2 . . . . . „ 91
1483 Martie 9 . . . . . „ 94
1492 Iulie 9 . . . . . „ 95
1494 Fevr. 16 . . . . . „ 642
1529 „ . . . . . „ 643
1529 Mai 17 . . . . . „ 509
1541 Fevr. 6 . . . . . „ 510
1543 Martie 7 . . . . . „ 97
1543 Iunie 30 . . . . . „ 319
1548 April 2 . . . . . „ 644
1556 Oct. 24 . . . . . „ 584
1559 April 23 . . . . . „ 585
1559 April 24 . . . . . „ 586
1562 „ . . . . . „ 511
1568 Aug. 13 . . . . . „ 645
1568 Oct. 1 . . . . . „ 587
1570 Ian. 9 . . . . . „ 588
1570 Aug. 12 . . . . . „ 98
1571 „ 26 . . . . . „ 602
1573 Ian. 7 . . . . . „ 646
1576 Iunie 21 . . . . . „ 647
1577 Mai 5 . . . . . „ 99
1578 . . . . . „ 648
1581 Ian. 9 . . . . . „ 649
1581 Mai 29 . . . . . „ 650
1582 Dec. 16 . . . . . „ 651
1587 Fevr 21 . . . . . „ 100
1590 Dec. 30 . . . . . „ 653
1595 Mai 19 . . . . . „ 180
1601 April 25 . . . . . „ 654
1603 Dec. 20 . . . . . „ 655
1606 April 28 . . . . . „ 101
1607 Sept. 20 . . . . . „ 656
1610 Mai 5 . . . . . „ 657
1613 Ian 15 . . . . . „ 658
1614 Iunie 30 . . . . . Doc. 271
1615 Fevr 16 . . . . . „ 659
1615 Aprilie . . . . . „ 272
1616 Fevr. 14 . . . . . „ 512
1617 Ian. 16 . . . . . „ 662
„ „ „ . . . . . „ 102
„ Fevr. 20 . . . . . „ 663
1618 Martie 26 . . . . . „ 664
„ Oct. 10 . . . . . „ 104
1619 Fevr. 6 . . . . . „ 655
„ Aprilie 19 . . . . . „ 105
„ Iulie 23 . . . . . „ 107
„ Nov. 26 . . . . . „ 666
1620 Iunie 23 . . . . . „ 667
„ „ 27 . . . . . „ 108
„ Iulie 15 . . . . . „ 668
1623 Dec. 23 . . . . . „ 670
1626 Iunie 8 . . . . . „ 111
1628 Iunie 5 . . . . . „ 672
„ „ 10 . . . . . „ 673
„ Nov. 23 . . . . . „ 513
1630 Sept. 1 . . . . . „ 674
1631 Nov. 10 . . . . . „ 112
1633 Nov. 27 . . . . . „ 676
1634 Oct. 3 . . . . . „ 182
1635 Ian. 3 . . . . . „ 115
„ Mai 29 . . . . . „ 677
„ Iunie 12 . . . . . „ 2
1636 „ 19 . . . . . „ 678
„ Sept. 20 . . . . . „ 117
1637 Iunie 26 . . . . . „ 118
„ Nov. 30 . . . . . „ 119
1638 Fevr. 18 . . . . . „ 120
1639 Aug. 20 . . . . . „ 121
1640 Fevr. 16 . . . . . „ 122
„ Mai 17 . . . . . „ 123

1641 Fevr. 10 . . . . . Doc. 680
1643 Martie 5 . . . . . „ 683
1644 Aug. 1 . . . . . „ 326
1646 Aprilie 24 . . . . . „ 686
1647 Aug. 10 . . . . . „ 687
1652 „ 1 . . . . . „ 426
1653 Oct. 15 . . . . . „ 690
1654 Martie 10 . . . . . „ 694
„ lunie 11 . . . . . „ 3
„ „ 25 . . . . . „ 696
„ lulie 3 . . . . . „ 428
1657 Nov. 20 . . . . . „ 699
1659 Aug. 30 . . . . . „ 701
1661 Nov. 18 . . . . . „ 332
1662 Fevr. 15 . . . . . „ 429
„ Sept. 30 . . . . . „ 190
1663 Mai 6 . . . . . „ 703
1665 „ 5 . . . . . „ 704
„ lunie 17 . . . . . „ 132
„ „ 24 . . . . . „ 704
1666 Fevr. 26 . . . . . „ 282
„ Martie 13 . . . . . „ 191
1668 lunie 17 . . . . . „ 708
„ Aug. 26 . . . . . „ 301
1669 April 3 . . . . . „ 192
„ Mai 22 . . . . . „ 430
„ lunie 12 . . . . . Doc. 709
„ Aug. 30 . . . . . „ 710
1671 Mai 11 . . . . . „ 711
1672 lulie 7 . . . . . „ 712
1673 Martie 2 . . . . . „ 713
„ Aprilie 22 . . . . . „ 714
„ lunie 11 . . . . . „ 140
1674 Martie 13 . . . . . „ 408
„ lunie 2 . . . . . „ 715
1681 Fevr. 4 . . . . . „ 716
1683 lunie 28 . . . . . „ 325
1688 Nov. 25 . . . . . „ 195
1689 lunie 8 . . . . . „ 146
„ „ 15 . . . . . „ 720
1692 Mai 21 . . . . . „ 148
1692 Oct. 20 (data greşită 1697) . . . „ 358
1695 Martie 9 . . . . . „ 388
1702 lunie 20 . . . . . „ 362
1703 Martie 8 . . . . . „ 725
1717 Oct. 9 . . . . . „ 730
1720 lan. 24 . . . . . „ 286
1723 Fevr. 17 . . . . . „ 154
1724 Aug. 1 . . . . . „ 201
1732 lunie 3 . . . . . „ 732
1751 lulie 4 . . . . . „ 288
1700 Mai 22 . . . . . „ 213

INDICE

NUME DE PERSOANE, LOCURI ȘI LUCRURI

Acachie Laodichias, Paladă, arhiereu, năstavnic la Dealu, 1821 p. 282.
Adamache sau Adămiță Moruzi 1670, p. 273.
Adămești (Teleorman) p. 234.
Adâncata sau Orboești, Ialomița, p. 110, 116, 119, 121, 127.
adipricon și antipricon, ceia ce se ia în locul zestrei, p. 7.
Afumați (Ilfov), satul și biserica, p. XXXII și 65, 66.
Aghic armeanul, 1820, p. 78.
Albești, vezi Badea ot —, Preda.
Albul, comis 1482, p. 18.
Albul sau Albea, stolnic, 1492, 1494 p. 18, 201.
Albul, stolnic, 1541, 1543 p. 19, 110, 167.
Albul vel clucer † 1574 (Golescu) p. 20.
Albul, sluger, fiul Mitrii pitar, ginerele Bratului comis, p. 1, 26, 28.
Alcaz, vezi Constantin.
Alecu, vezi Alexandru și Alexe.
Alexandru vel post. 1630, p. 212.
Alexandru vtori stolnic 1693, nepot lui Vucina pah., p. 26.
Alexandru (Sandu) vel stolnic 1702 (acelaș?) p. 121.
Alexandru (Hrisoscoleu?) sluger, ispravnic Buzău 1772, p. 160.
Alexandru, fiul clucerului — cronicar Dumitrache, frate cu Cănuț, treti Vistier 1790, medelnicer, era † 1805 p. 73, 129, 135, 194, 270.
Alexandru (Alexeanu) v. jicnicer, v. serdar, v. căpitan 1662—1674, v. stolnic 1678 v. clucer, v. log. 1688, v. vornic 1692 † 1696 p. 3, 37—8, 40, 66, 120, 128, 145, 230—2.
Alexandru (Balasache—Muselim), ceauș za aprozi 1695 † 1726 p. XXIX; 117, 252.
Alexandru Vodă (Coconul) 1623—7, p. 245.
Alexandru (Cocorăscu) biv vel clucer za arie 1785, p. 156, 193.
Alexandru (Draco-Sutu) 1739, v. post. 1753, † 1759 p. 295.
Alexandru (Fotache sau Fotiade) v. post Mold. 1780 p. 48.
Alexandru (Gherachi), cămăraș în Mold. 1783, p. 263.
Alexandru Vodă Iliaș 1616—1618, 1627—9 p. 214, 268.
Alexandru Mamonà, în Moldova 1633 p. 273.
Alexandru (Persianò) șetrar 1796, 1802, pah. 1808.
Alexandru (Ramandi) v. ușer în Mold. 1668, v. post. 1677 p. 289.
Alexandru, din Săteni, 1669 p. 225.
Alexandru (Sulgearoglu) v. comis în Moldova 1764, hatman p. 293.
Alexandru Șufariul (Vălsănescu) isprav. Dâmbovița 1711 p. 116.
Alexe vel clucer za arie, soțul Ilincăi Brânceanu, 1741, 1750 p. 108, 185, 187—8.
Alexe Mișoglu, v. post. 1783 p. 278.
Alexe (Neculescu) v. pitar 1778 p. 5, 69.
Alexeanu vezi Alexandru, Constantin, Despa, Drăghici, Dumitrache, Ghiorma, Grigore, Maria, Ștefan.
Alexeni, moșia și boerii, 4, 14, 15, 21, 68, 120.
Alexandri, biv vel serdar 1765 p. 68.
Alexandri, pah. 1802, p. 7.
Amara sau *Amărați* (Ialomița) p. 16, 110, 116.
Amurat II, Sultan, p. XV.

Amurat III, Sultan, 1574—1595, p. XXV.
Amza (Ialomița) p. 17.
Anastase (Silivriano) vezi Atanasie.
Anastase pah. nepotul mitropolitului Filaret I Mihaliți dela 1756, poate prin fratele acestuia, Ion, p. 242.
Anastase, zlătarul din București, 1762 p. 154-5
anateorisis, revizuire, p. 179.
Anca dela Coiani, 1560, p. 43.
Anca din Văleni, 1634, p. 25.
Ancuța, fiica lui Radu Vodă Șerban, soția lui Nicolae Vodă Pătrașcu, p. 2.
Ancuța, fiica lui Nicolae Vodă Pătrașcu, soția lui Const. vtori post. Grecianu, 1640 p. 24, 43.
Ancuța, fata Mihalcii clucer Cocorăscu, soția lui Jipa aga, 1668 p. 98, 101.
Ancuța, fiica lui Const. Vodă Brâncoveanu, 1717 p. 234.
Andrășești (Ialomița) p. 1, 8—9, 13—14, 114.
Andrei, v. vistier 1590, vel log. 1593, p. 51, 204.
Andrei, șetrar 1646, p. 169.
Andrei pitar ot Strâmba (Negoescu—Popescu 1671 p. 39, 121, 173, 175, 177.
Andrei șetrar Strâmbeanu 1746 p. 237.
Andronache sau Antonache? (Cariofil) protovestiar al marei Biserici † 1690 p. 256.
Andronache (Paladă) v. pitar 1736, vornic za Târgoviște, vel clucer 1743, p, 62—3, 98, 282.
Andronache sau Antonache? (Vlastò?) biv căpitan za lefegii 1748 p. 99, 191, 199.
Andronache (Vlastò, zis Hrisoscul) v. pah. în Mold. 1757 p. 299.
Andronache Scordyli 1780 p. 292.
Andronescu, Alecu, judecător la departamentul de șapte, 1827 p. 182.
Andronic Comnen, 1183—5, p. IX.
Andronic Paleologu 1282—1328 p. XI.
Andronic Paleologu, despot al Lesbosului 1398, p. XVI.
Andronic v. vistier 1592, 1595 (Cantacuzino? p. XXV, 51.
Andronic Cantacuzino, fiul lui Șaitan oglu (acelaș cu precedentul?) p. XXIII—V, 288.
Andronic (Rangabe, zis Lambrino) mare retor al Bisericei 1687 p. 272.
Andronie armașul 1628 p. 140.
Anghel, familia imperială, vezi Ioan Andrei Isaac.
Anghel log. ot Blagodești ot Târgoviște, fiul lui Ghinea, 1664, 1665, p. 34—5.
Anghelache clucer 1779 p. 146, 153, 161.
Aniniș (Dâmbovița) p. 198.
Aninilor Gura Văei —, p. 193—4
Aninoasa, vezi Tudoran.
Antim, biserica, din București, p. 260.
Antioh (Gianet) v. post. al Mold. 1752—6 p. 264.
Antioh (Moruzi) v. post. 1764.
Antonache (Caliarh, zis și Florescu) biv vel vist. 1732, vel ban 1743 p. 42—4, 178. 237, 253.
Antonie, căpitan 1720 p. 123.
Antonie (Cremidi) vtori comis 1703 v. armaș 1718, vel comis în divan 1724 p. 61. 259,
Anton Catacal, în Mold. 1590 p. 284.
Antonie Cantacuzino, zis Monoret. 1566 p. XIX XXI.
Antonie diu Popești. cămăraș 1628, vornic 1662 domn 1669—1672 p. XXXI. 1, 27, 39, 60, 114, 116, 175, 210.
Antonie Vodă Rosetti 1675—8 p. XXIV. 272, 285. 289—291.
Antonie Vizantiul, dascăl la școala Fanarului. log. al Patriarhiei 1691 p. 285.
Antonescu, Ianache' polcovnic 1837, p. 165.
apodixis, adeverință, p. 179.
Apostol. vel pah. 1626, p. 25.
Apostol, negustor, ctitor la Sf. Nicolae șelari din Buc. sec. XVII-lea p. 43—4
Apostol, fiul lui Manu, negustor în Buc. 1699 (acelaș cu precedentul?) p. 275.
Apostol sau Apostolache Caragea, comis 1650, v. ceașnic în Mold. 1666, v. pah. 1668 v. spătar 1673 p, 112—114, 255.
Apostol Catargi, v. post. 1619 p. 214,
Apostol Tzigara, 1630, p. XIX.
Apostoli, biserica Sf.— sau Arhimandritu- din Buc. p, XXXIII, 58, 155.
Apsară, familie ianinotă din sec. XVI-lea, p. 295.
Aragon, Frederic, de. 1382, p. XV.
Arapache Vlasto 1741 p. 299.
Arfani, familia, p. 245.
Argeș, pomelnicul mânăstirei, p, XV.
Argetoianu, Maria Const., născ. Slătineanu, † 1775 p. 14.
Argetoianu, vezi Mihai.
Arghiropol, Alexe, căpitan 1832, p. 149.
Argyropol, familia, p. 250 v. Iacov, Ioan, Ioasaf Iorgache, Lucache.

Arion, Ecaterina, născ. Băbeanu, 1856, p. 151.
Arion 1782 socrul lui Nicolae ceauș, p. 69.
Arion, vezi Petrache, Toma.
Aristarh Hrisoscoleu, v. comis 1730, biv vel stolnic 1737, v. ban de Moldova. 1741-2, v. spătar 1747-9. v. vistier 1754. v. spătar 1756—7, p. 269. Vezi Hrisoscoleu.
Aristarhi, familia, p. 251, Vezi Stavrache.
Armășești (Ialomița) vezi Nenișori.
Arsachi, Apostol, doctor în medicină, ministru, 1824 p. 157.
Asan, familie bizantină, p. 247—250, vezi Ioan.
Asan — Micșunești, familia, p. 5. 250. vezi Iordache.
Asan sau Hasan, sluger muntean 1717 p. 250.
Asan Băleanu, 1760, p. 45—6.
Aslan (Hrisoverghi?) v. log. 1623, v. spătar 1628, v. vornic 1629 p. 140. 210—211. vezi Petru clucer.
Atanasie fiul lui Radu șufariu (Boteanu). 1747 p. XXXI.
Atanasie zăraful (Silivriano) pela 1730 p. 13.
Atanasie (Silivriano), zis și Anastase, fiul precedentului, șetar 1739, biv vel pah. și caimacam al Craiovei 1782, p. 13—14.
Atanasie (Ipsilanti) v. spătar 1764.
Atanasie, armaș, 1779, p. 14.
Atanasie, staroste 1801. 1811 p. 4, 156.
Ateneul român din Buc., biserica depe locul de azi al Ateneului, p. XXXIII.
Avram Halepliu, v. post. în Mold. 1668 p. 266.

Băbeanu, Anica, soția 1) căminarului Alecu Văcărescu (eră † 1835) 2) sovetnic Petrov p. 125—7.
Băbeanu, Matache, 1851, p. 127.
Băbeanu, Panait. sluger 1802, p. 5.
Băbeanu, Pană, agă 1851, p. 127.
Băbeanu, Sultana, 1853. p. 151.
Băbeni (Buzău) p. 231.
Băcani (Dâmbovița lângă Băleni) p. 20, 22, 33, 37. Vezi Țalapia.
Badea stolnic 1529 p. 167. 201.
Badea v. post. 1541 p. 167.
Badea, comis 1541, 1543, v. vistier 1568. 1570 p. 19, 110, 167, 184—5, 202.
Badea stolnic, 1570. 1576. p. 19, 202.
Badea log din Sintești (Ialomița) 1577 p. 19.
Badea, comis, spătar, din Albești (Grecianu), soțul Grăjdanei Bălcanu, 1600 p. 24, 53.
Badea post. din Băleni, fiul lui Radu clucer, 1616, 1626, 1631, 1636, p. 23, 25—6, 28, 30—1
Badea Bucșanu, post. 1626.1632, 1637, v. clucer 1661—6 p. C. G. 25—6, 29, 34—5, 54, 114, 116, 120—1. 144, 222, 275.
Badea Bălăcianu, v. pah. 1665, v. clucer 1672, v. vornic 1679, 1686, p. 34, 37, 57, 115, 170, 222—3, 227—9, 230.
Badea pah. din Vlădești 1664 p. XXVIII. 121. 175—6.
Badea căpitan din Vernești 1689 p. 159.
Badea Popescu, 1695. p. 173.
Badea pârcălab ot Puțintei 1696 p 233.
Badea post. Cocorăscu. 1747, p. XXXI.
Badea Știrbei Drăgănescu, vel clucer 1762. v. vornic 1779 p. 47, 154, 190.
Badea Popescu polcovnic 1780 p. 38.
Bădeanu, vezi Barbu—.
Bădeni (Saac) p. 20, 29, 31, 35—7. 201—2. 224 228. vezi Crăciun, Mihai, Mihnea, Petru Preda, Radu, Vlad.
Bagration Zoe, principesa, născ. Văcărescu, 1813, p. 124.
Baia de fer biserica dela, p. 66.
Băicoi (Prahova) p. 61, 108.
Băilești, vezi Dragomir.
Bajescu, vezi Mareș, Matei, Staico.
Balaccioglu, vezi Iordache.
Bălăcianu, vezi Badea, Barbu, Constantin, Drăghici, Ioan, Luxandra, Pătrașcu.
Bălăcianu Ecaterina, născ. Cantacuzino 1783 p. 72, 76, 260.
Bălăcianu, Ioan, membru al divanului civil 1844 p. 126, 175.
Bălăcianu, Iordache, biv vel vornic 1819 p. 197.
Bălăcianu, Nicolae pah. 1826, soțul Luxandrei Slătineanu p 77.
Bălăcianu Ștefan hatman 1819, 1840. p. 125.
Balacii (Ialomița) zișI și Lungu, p. 40.
Bălan, cupeț 1667 p. 224.
Bălăria (Vlașca) p. 89, 93—4, 167: 171, 201.
balaș rubin vânăt, p. 70.
Bălașa. domnița Brâncoveanu, soția lui Manolache Lambrino, p. 102, 287.
Balasache, vezi Alexandru. Mihai.
Balasache—Muselim, familia, ramură de Paleologi, p. XXI, XXIV. 251, 285. Vezi Constantin, Iordache, Macarie, Dumitru, Grigore, Radu, Șerban.

Balasache (Pavlache) Muselim, v. pah. 1664—9 p. 98, 225, 251.
Balasios, iereu, hartofilax 1672—1701, p. 251—2
Baldovin, Gheorghe, serdar. 1853.
Balea pah. ot Rusi 1451 p. 16, 20.
Balea ot RușI 1482 p 18.
Balea din Răzvad 1570 p. 19.
Băleanu, boerii, vezi Asan, Badea, Constantin, Dumitru, Gheorghe, Gherghina, Grăjdana, Grigore, Hrizea, Ioan, Iordache, Ivan, Ivașcu, Matei, Mihaĭ, Neacșa, Paraschiv, Petru, Preda, Radu, Ruxandra. Socol, Stanca, Udrea, Voica, și p. 16, 18, 20.
Băleanu, Elena căminăreasa, căs. 1) Toma Călinescu 2) Iosif Clinceanu, căminar, p 242.
Băleanu, Manuil 1838 p. V. 80. 125
Băleanu Nicolae, v. căminar 1835, v. clucer 1837. v. vornic 1844, v. log. 1853, p. 49, 86, 107, 139, 163—5.
Balomir pah, 1559 p. 184.
Balotă spătărel ot Garbovii de jos (Ialomița) 1657, 1663, 1668, p. 33—5.
Balotescu, vezi Ivașcu, Mihai, Mușat, Vintilă.
Balș Grigore, v. ban 1779, p. 156.
Balș, vezi Iordache, Tudorache.
Băltărețul, negustor din București 1818 p. 7—8.
Bălțați, viile dela—p. 58. 104.
Bălteni, schitu, 1626 p. 2.
Băltița, moșie, trup din Mănești de sus (Prahova) p D.
Bănești, vezi Leca din —, Mincu,
Banu, mănăstirea din Buzău, p. XXV, XXXIII, 51.
Bărbătescu, Radu, pela 1790, p. 76.
Bărbătești (Dâmbovița) p. 221.
Bărbătești, boerii, p. XXXI. 210. Vezi Drăghici, Dumitru, Hrizan, Sima, Nan, Oprea, Pană, Pătrașcu.
Barbu, schitu, (Buzău) p. 145, 158.
Barbu, vornic pela 1560, fiul Tomei banul și socrul lui Tatu log, din Bucșani, p. B. 25.
Barbu din Mănești, Tărbăceni. Orboești și Dedulești, 1578, 1590, fiul lui Dragomir vel vistier, p. B. 21, 202.
Barbu pah. 1630, v. stolnic 1647, 1652, (Brădescu, p. 142, 211, 215, 217. Vezi Barbu Poenaru.
Barbu din Mănești, post. 1636, 1650, vtori spătar 1658, p. C. 33, 37, 112, 113, 119, 213.
Barbu v. comis 1674 p. 145, 178, 230.
Barbu (Brâncoveanu fratele lui Const. Vodă) 1663, p. 221.
Barbu clucer (Poenaru) 1663, p. 222, biv vel vornic 1665, probabil acelaș cu Barbu Brădescu.
Barbu v. sluger 1674 p. 145.
Barbu v. pah. 1679, v. vistier 1681, v. ban 1685 (Pârâianu—Milescu) p. 57, 230.
Barbu v. vistier 1674 (Fărcășanu) p. 145.
Barbu v. căp. 1668, 1674, v. pah. 1681, v. log. 1684 (Bădeanu) p. 145, 224, 230.
Barbu (Urdăreanu) 1674, v. pah. 1688, p. 39, 60, 145, 232.
Barbu (Izvoranu) biv. vel. spătar 1691.
Barbu (Mănescu) armaș 1690. vtori comis 1691, 1700, p. C. 38—9, 116—121, 126, 275.
Barbu (Bălăcianu) post. 1695, p. 118.
Barbu căpitan ot Bogdănei, 1699, 1704, p. 3, 13.
Barbu Grecianu, Petroianu, 1700, p. 41.
Barbu Brătășanu, vistier 1701, 1703, p. XXX, 121.
Barbu Brăiloiu, vtori spătar 1705, vtori log. 1707, p. 121.
Barbu Merișanu, vel pitar 1717, 1720, v. vornic 1732 p. 89, 123, 178, 237.
Barbu vel sluger 1736 p. 50.
Barbu Văcărescu vel pitar 1732, biv vel vistier 1744, vel log. 1745, v. ban 1751, 1755 era † 1786 p. 45, 47, 49, 50, 64, 91. 103. 124—6, 193, 237.
Barbu Ciorogârleanu post. 1746, biv vel sluger 1785, 1793 p. 91, 156, 174, 237, 281.
Barbu Știrbei v. sluger 1775, v. vornic 1806, era † 1820 p. 77, 175, 294.
Bărbulești sau Bărbulești p. 203—5.
Bărcan, spătar 1559 p. 184.
Bărcan (Bucșanu) vel stolnic 1604—1610.
Bărcan post. 1632, clucer 1667 (Bucșanu-Merișanu) p. 26.
Bărcănescu, vezi Ilinca, Ioan, Mihai, Radu.
Bărcănescu, Scarlat, agă, 1825 p. 126.
Bartolomei (Minetti) v. stolnic 1622—6 p. 25, 210.
Bârzov, polcovnic rus 1827 p. 107.
Bâsca (Buzău) p. 158, 166.
băscălui, a —, a deosebi, p. 181.
batalisi, a—, a deprecia, p. 49.
Batiște, vezi Vevelli.
bazèle, urzeală de ață și bătătură de bumbac, subțire, cu desenuri, p. 78.

Becar, chir, 1820, p. 78.
Beilicciul, vezi Scarlat.
Bellecotte, baroneasa, 1841, p. 81—2.
Bengescu, Alecu, serdar 1811 p. 77.
Bengești. boerii. p. 19. Vezi Matei, Stanciu, Vladislav, Vlăduț.
Belu, familia, p. 253.
Belu, Alecu, 1835, ginerele Văcărescului, p. 124.
Belu, Constantin, 1825, p. 126.
Belu Dimitrie, agă 1850 p 198.
Berbești (Vâlcea) p. 209
Berca schitu din Buzău, p. 158, 160.
Berilești, vezi Ștefu.
Berindei, Constantin, 1774, p. 47, vezi Matei.
Bernard, v. post. 1614—1616, p. 85—6. 206.
beșactea, cutie de toaletă, p. 97.
Bitejani (Olt) p. 65. vezi Vitejani.
Bezdadul (Dâmbovița) p. 190—1, 198. Vezi Efrim din —.
Bibescu, Dimitrie, v. vornic 1822, p. 77.
Bidiviu, vezi Radu.
Bila (Vlașca) p. 174, 176.
Bilciurești, vezi Șerban.
Biserica, schitul, zis și Fundătura sau Găvanele (Buzău) p. 159, 162, 165.
Biserica Stolnicului din Târgoviște, p. XXXIII.
Bistrița, mânăstirea, p. XXXI.
Bizdache, Ștefan Hristodor 1851, p. 150 vezi Chendri.
Blagodești, vezi Anghel ot —, Hranita, Iane, Nedelco.
Blaizel, marchiza Du — fiica lui Radu beizadea Cantacuzino. p. 81.
Boboci (Săcueni) p. 156.
Bocotan, comis 1559, p. 184.
boernași mazâli. p. 238.
Boiani (Teleorman) p. 237.
Bogdan, v. log. 1559, 1562 p. 168, 184.
Bogdănei, vezi Barbu ot —, Dumitru, Hrizea.
Boldești sau moșia Tătarului, parte din Orboești (Ialomița) p. 110, 119, 120, 123, vezi Grigore.
Boldici, vezi Dumitru.
Boleasca, vezi Iane din —, Neacșa, Paraschiv.
Bolleac, doctorul, 1810, p. 7.
Bolog Ianoș, în sec XVI-lea, p. 20.
Borcea post. ot Slătioare, pe la 1580, p. 110.
Borcea. log. Bucșanu, pe la 1580, p. 36, 204.
Borcea vornic din Topoloveni 1644, p. 112.
Bordășani, (Bordușani, Ialomița?) p. 218, 222.
Botea logofăt din Mărăști, 1620 p. 209.
Boteanu, vezi Atanasie, Ilinca, Ioan, Nedelco
Bouquet, pictor francez 1841, p. VI, 82.
Bozianu, familia, p. 36. vezi Calotă, Neacșa. Nicolae, Preda, Stanca, Stanciu.
Brădescu, vezi Barbu, Dumitru.
Brăiloiu, vezi Barbu, Cornea, Dumitru. Matei.
Braloștița (Mehedinți) p. 230. 232.
Brânceanu, vezi Constantin, Ghionea, Ștefan.
Brâncoveanu, p. 222, vezi Barbu, Constantin, Danciu, Grigore, Manolache, Matei, Nicolae, Preda. Stanca, Ștefan.
Brancovici, Gheorghe, despot sârbesc 1427 p. XV vezi Lazăr.
Brănișteni (Vlașca) vezi Dumitru ot —.
Brătășanu,, vezi Barbu, Constantin, Costea, Ghinea, Mihai, Preda, Ștefan, vezi p. 296,
Brătășanu, Ioniță clucer. pe la 1780, p. 38.
Brătculești (Dâmbovița) p. 20.
Brătescu, Ion pitar 1817, 1825, p. 76, 79.
Brătești, vezi Vasile.
Brătianu, două neamuri, p. 141. Vezi Mareș.
Bratu Furduiu spătar 1468 p. 17.
Bratu, vistier 1570 p. 19.
Bratu, v. comis 1613—1616, 1623, p. 1, 25, 85, 189, 206, 210.
Bratu Fertescul 1659 p. 133, 136.
Brătulești, Leca de la —, vezi Leca.
Breaza (Prahova) p. 89. 183.
Brezoianu, mahala din București, p. 94, 233.
Brezoianu. Constantin, stolnic 1731 p. 62.
Brezoianu Dumitru v. sluger 1779 p. 190.
Brezoianu Constantin medelnicer și soția sa Anastasia Crețulescu, 1793, 1802 p. 4-5, 91, 93-4.
Brezoianu, vezi Fierea, Pătrașcu, Radu, Ștefan.
Brouquens, d., p. 81—2.
Buari, vezi Radu din—.
Bubuli, Ion. din Creta 1660, p. 254.
Buciumeni pe Colentina, p. 88. 156, vezi Neagoe.
buciumi de viță, p. 215.
Bucov (Prahova) p. 66. Vezi Staico din —.
Bucșanu vezi Bărcan, Borcea, Badea, Constantin. Neacșa, Nica, Pătrașcu, Preda, Socol, Stoica Tatul, Vintilă.
Bucșanu, Barbu 1819 p. 196.
Bucșani (Dâmbovița) p. 50.
Bucșenescu Ioan, biv vel sluger 1859.

Bucșenescu, vezi Sandu.
Buda (Prahova) p. 72, 75, 78, 132, 157.
Budișteanu, Alecu serdar 1849, p. 182.
Budișteanu, Grigore, arendaș 1834, p. 165.
Budișteni, vezi Nania.
Buescu, Pană, membru al divanului judecătoresc 1838, p. 138.
Buești, p. 3, 15, vezi Cernica, Danciu, Fota, Mihai, Neagu.
Buhuș, vezi Lupașcu.
Buicescu, vezi Diicu, Papa.
buiurdisma, poruncă, p. 73. 197.
Bujoreanu, vezi Dumitru, Radu, Șerban.
Bujoreanu, Manolache, clucer 1849, p. 182.
Bujoreanu, Preda. 1803, p. 135.
Bujoreanu, Ștefan, 1803, 1812, p. 93—4, 175.
Bulgari, familie din Corfu, p. 248. vezi Marco,
Bunea I Grădișteanu, vtori log. 1631—5, vtori vistier 1640—6, v. sluger 1650—1, v. clucer 1652. v. vistier 1653, 1668, p. 1—2, 26—7 52-3, 99, 141—3, 169, 170, 210, 212 215—220, 222—7.
Bunea II Grădișteanu vtori log. 1688,. armaș 1695, vtori vistier 1696, v. comis 1702, v. vornic 1714 p. 3. 39, 60, 90—1, 117—118, 121, 172—6, 232—7.
Buna sau Buga vornic, poate Burtea?, p. 99—100.
burdar, buhurdar. cădelniță, p. 70, 77.
Burtea, v. vornic 1559 p. 184.
Butoiul. mânăstirea, p. 116, 218.
Buzescu, vezi Cârstea, Catalina, Preda, Radu, Sima Stroe, Teodosie Corbeanu, Vlad.
Buzinca, Dimitrie, vel comis și vel clucer 1630-9 p. 1—2, 24, 26—8, 30—2, 52—3, 56, 140—1, 209—210, 212—214., 219, 226—7. Are fii pe Preda și Papa.
Buzoianu, vezi Hrisoscoleu.

Căciulați. vezi Mogoș.
Călcești (Vlașca) p. 168, 170, 172—3, 236. Vezi Radu.
Calciul, portar 1652, p. 169.
Căldărești (Buzău) p. 210.
Căldărușani, mânăstirea, p. 125.
Calerghi. familia, p. 253, Vezi Mitrofan.
Caliadi, familia, p. 233. vezi Sotir.
Caliarhi, familia, p. 253.
Caliarhi, vezi Antonache, Constantin, Pantaleon.
Calimah, Grigore Vodă 1767, p. 263.
Călinescu, familia, p. 141. Vezi Constantin, Drăghici, Mihai, Pârvan, Stanca, Toma.
Călinești, sau Stăncești. sau Stoicești, pe Colceag (Ilfov) p. B. 54, 58.
Călinești (Prahova, cred acelaș sat ca precedentul), p. 102, 107, 137—9, 203(?).
Călinești, vie în Muscel, p. 243.
Calița, Cantacuzino, soția lui Manta Câmpineanu, 1722 p. 3, 236.
Calogherà, vezi Iane.
Caloianu, Jupan — ot Buzău. 1696 p. 233.
Calomfireasca, lângă Răsmirești (Vlașca) p. 225, Vezi Stanca, Teodosie.
Calotă II Bozianu, banul, sec. al XVI.lea, p. XXXI. 36.
Calotă II Bozianu, 1603, p. 36, 204, 233.
Calotă II Bozianu, biv vel armaș, 1629, sluger 1634. zis și ot Popești, după numele soției sale Neaga, p. 1, 36, 39, 141, 173—4.
Calotă (Vlădescu) pah. 1663 p. 177.
Călugăreni, vezi Lupu, Tudor.
Calvocoressi, familia, p. XVII.
Camerinos, Policrat, 1593, p. XXIII.
Căminești (Vlașca) p. 169, 174—5, 201.
Câmpineanu, vezi Calița, Drăghici, Luxandra, Manta, Pârvu, Radu, Scarlat.
Câmpineanu, Iancu, 1838, membru la înalta curte 1854, p. I. V. 127.
Câmpineni (Prahova) p. 108.
Câmpulungeanca (R. Sărat) p, 157.
Canali, vezi Gheorghe.
Cândescu, vezi Constantin, Gheorghe, Ioan, Luxandra, Mihalcea, Moise, Petru, Radu,
Cândești (Buzău), biserica din — p. 6, 160.
Cantacuzino, familia, p. VII, și urm.. 190, 247—9. Vezi Constantin, Drăghici, Dumitru, Gheorghe, Ianache, Ilinca, Ioan, Iordache, Lyverus. Luxandra, Manuil, Maria, Matei, Mihai, Pârvu, Radu, Șerban, Smaranda, Stanca, Ștefan, Teodor Spandugino, Toma Uța, Zoe.
Cantacuzino, vezi *ctitoriile*
Cantacuzino, Adriana născ. Fălcoianu. soția lui Șerban vornicul. 1710, p. XXXI.
Cantacuzino, Alexie, zis Bianchi, 1490, p. XVII.
Cantacuzino, Alexie, Spandugino, 1490 p. XVII.
Cantacuzino Ecaterina, născ, Mavrocordat, soția lui Radu beizadea 1770 p. 73, 191, 194.

Cantacuzino Elena, soția lui Duchi, 1713 p. XXVII.
Cantacuzino Ecaterina, născ. Băleanu 1918, p. I-II.
Cantacuzino, Gheorghe Grigore, p. I–IV. 81—2, 84.
Cantacuzino, Grigore Iordache 1800—1849, p. I—IV. V—VII, 75, 78—82, 107, 138 9, 148—9, 175, 198, 243.
Cantacuzino, Ioan, împărat, VIII, X, XII, XIII.
Cantacuzino, Leopoldina, căs. la 1760 cu generalul conte Henri O'Donell, p. 84.
Cantacuzino, Nicolae, general rus 1827, p. 73, 83, 107, 198.
Cantacuzino, căpitan în armata austriacă 1760, fiul lui Radu beizadea, p. 68.
Cantacuzino, familia — din Moldova, p. XXVI. Vezi Ioan.
Cănuț, fiul clucerului — cronicar Dumitrache, vtori log. 1810, 1816, p. 73
Canuși, Petre Vasiliu, 1802, p. 5—7, 15. — Procopie 1804, p. 6.
Caplea, soția lui Ghiorma banul cel d'întâi, 1565, p. 21.
Caplea, soția lui Tatul log. din Bucșani, 1590 fiica lui Barbu vornicul, p. 25.
Caplea din Mănești de sus, pe la 1650 p. 2—3.
Căplescu, Chiriță, serdar 1802 p. 70, 133, vezi, Chivu, Constantin, Neagoe, Paraschiv, Pârvu.
Căptărești (Vlașca) p. 173–4, 176.
Carabelea, Gheorghe, 1851, p. 150.
Caragea, familia, p. 254.
Caragea, vezi Constantin, Dumitru, Gheorghe, Ianache, Ioanichie, Iordache, Mihalcea, Nicolae, Pavlachi, Sguromali.
Caragea, domnița Ecaterina, soția lui Enăchiță Văcărescu, 1799, p. 153, 164, 293.
Caragea, Ioan Vodă, 1812—1818, p. 292.
Caraiani, Caraioanni sau Caragiani, familia, p. 255. Vezi Constantin.
Caramanlâu, familia, p. 256. Vezi Constantin, Dumitru, Ioan, Iordache, Luxandra, Zoe.
Cariboglu, Grigore, asesor de colegiu, 1811, p, 156.
Cariboglu. păhărniceasa Zamfira, 1844, 1853 p, 108, 138.
Cariboglu Ianache 1820. p. 78.
Caridi, familia, p. 257. Vezi Constantin, Gheorghe Hrizea, Iordache, Radu.
Cariofil, familia, p. 249, 256.
Cariofil, vezi Andronache, Ioan, Manolache, Mihalache, Ralache.
Cârlig, grămătic 1482, p. 18.
Cârligul (Saac) p. 56.
Cârlomănești, vezi Mihai.
Cârlova, vezi Ioan.
Cârnu, schitul din Buzău, p. 21.
Carol I, rege al României, p. I nota,
Carp Ion, serdar muntean, 1819, p. 190.
Cărpenișanu, familia, p. 141. Vezi Diamandi.
Carriglio, Petre, secretar al lui Radu beizadea Cantacuzino, 1736, p. 64.
Cârstea, stolnic 1452 p. 16
Cârstea sau Cârstian (Buzescu) v. vornic 1482, 1492 p, 18, 201.
Cârstea, v. vistier 1559 p. 184.
Cârstea sau Hristea, grec, v. spătar 1613, v. vornic 1614—1617, p. 2, 22. 84, 206–7
Cârstea clucer ot Cornățeni (fiul lui Socol) 1652, 1665 p. 1. 4. 142, 218, 219, 223.
Cârstea clucer ot Săteni 1662, 1666 p. 35, 143
Cârstea iuzbașa ot Contești 1666 p. 35.
Cârstea (Popescu) v. vistier 1686—9 p. 38, 60 115, 172, 232.
Cârstea Voinescu, biv treti log. 1779 p. 47.
Cârstești, vezi Pătrașcu, Radu.
Cărtojani, vezi Mihalcea.
Cărunți (Ialomița) p. 231, 242.
casău, castaniu. p. 78.
Căscioarele (Saac) p. 51, 65.
Catacal, familia, p. 246, 284.
Catacal, vezi Anton, Ilinca.
Catacal, serdar muntean 1763, p. 284.
Catacal, Nicolae, 1827, p. 182.
catahrisis, uzufruct, folosință, p. 74, 105, 132.
Catalina băneasa, soția lui Preda Buzescu vel ban 1610, p. 209.
Catargi, familia, 214, 245.—Arborele genealogic publicat de Ghibănescu, Surete și isvoade IX (Iași 1914). Trebue rectificat în ce privește origina și adăogat Dumitrache Catargi, v. clucer în Muntenia la 1792 (Urechia, Ist. Rom, IV, 495, 505, VI, 131) Vezi Constantin, Ianache, Ioan, Nicula, Nicolae.
Catargi, Simeon din Creta, 1595 p. 214,
Catargi, Ianachi vel ban 1615–1618, p. 214.
Catargi Barbu, 1854, fost prim ministru, p. V. 124, 127.

Cătunu (Prahova) p. 76, 189, 197—8, 200.
Cazan Creţu, boer în divan 1451 p. 16.
Cazan Sahacov, boer în divan, 1451, p. 16.
Cazan logofăt 1468 p. 17.
Cazan II Năsturel, post. 1642. 1652, fratele doamnei Elina a lui Matei Vodă p. 1, 4, 169, 215.
Cazan clucer 1663, 1689 (Vlădescu) p. 178.
Căzăneşti (Ialomiţa) p. 85—6. Vezi Stan.
Ceacâroglu, Hristodor Costea 1818 p. 241.
Ceaprazi, grecul, ot Orboeşti, 1630, p. 111.
Cegani (Ialomiţa) p. G.
Cepari, vezi Dumitru ot —, Ivaşcu.
Cepturi (Prahova), vezi Stoica.
Cepturoaia, Radu post. ot — 1620 p. 209.
Cerchez, Iordache, armaş 1819, p. 100.
Cernat logofăt 1620 p. 210.
Cernat în Ardeal, biserica din —, p. 72.
Cernica vel post. 1556 (Ştirbei?) p. 184.
Cernica (Ştirbei) v. vornic 1603, 1610 p. 205, 207.
Cernica (Ştirbei) v. armaş. 1690, 1703 p. 116, 118, 121.
Cernica (Ştirbei?) clucer 1674, 1689 p. 145, 173,
Cernica ot Bueşti 1694 p. 12.
Cernovodeanu, familia, p. XXXIII, vezi Damari, Gheorghe, Nicolae.
Cetăţelele (Ialomiţa) p. 51—2.
Chendru, Ştefan Hristodor, 1838, p. 149.
Chera din Doiceşti, fiica lui Hrizan din Bărbăteşti şi Mănesti, 1669 p. 225.
Chesarie, episcop Râmnic, 1773—1780, Halepliu p. 266.
Chesarul (Prahova) vezi Nedelea.
chesmeriu, cheşmir, casmir, p, 70.
Chiajna din Mănesti 1620 p. C.
Chiajna, doamna lui Mircea Vodă Ciobanul (sec XVI-lea) p. XX—XXI, 21.
Chiani, vezi Constantin Caliarh.
Chimeniti, vezi Sevastos.
Chinopsi, Ion, biv vel căpitan za Lefegii 1766
Chinopsi. Vasile, polcovnic 1787. p. 186.
Chirca, sec. XV-lea, străbunicul lui Teodosie, banul din Periş, p. 167.
Chirca (Rudeanu) v. comis 1580, v. log. 1586.
Chirca (Rudeanu ot Curtişoara) v. post. 1641, v. stolnic 1654, v. log. 1661, 1668 p. XXXII, 2, 114. 143. 144, 220.
Chirca (Rudeanu), biv v. log. 1673, vel ban 1674 p. 37, 229, 230.
Chirca (Rudeanu) vel slugeŕ 1714 p. 123.
Chiriţa Dumitrache sau Dumitraşcu (Paleologu). v. post. Mold. 1612 p. 284, 289.
Chiriţă Hurmuzi (Plagino) v' vameş în Mold. 1710 p. 285.
Chirtop, boer ot Ruşi 1468, 1492 p. 17—19 152.
Chisar (Rudeanu) v. vornic 1587 p. 20.
Chivu (Căplescu zis şi Cocorăscu) post. şi condicar 1776. şetrar 1785, 1792 p. 66, 69, 156, 256.
Cigala, Matei 1650, p. 246
Cilly, Ulric de, 1460 p, XV.
cintieni, pantofi, p. 70.
Cioara (Teleorman) p. 53.
Cioranu, Elina, 1685, p. 230.
Cioranu, vezi Grigore, Matei, Ştefan.
Ciorăşti (Vâlcea) p. 41—2. Vezi Voicu.
Ciocenii de helesteu p. 69.
Ciorogârleanu, vezi Barbu, Constantin, Matei Tănase.
Cislău, schitul, (Buzău) p. 38. Vezi Dragul, Mihalcea, Udrea.
cit, stambă, p. 93.
citarie, fel de alagea din care se făceau anterie, p. F.
Ciuchi, familia, p. 249, 257. Vezi Constantin, Manolache. Pulheria, Toma.
Ciungeasca (Teleorman) p. 227.
Ciupelniţa (Prahova) p. 67.
Clanţa zisă Iutel (Ilfov) p. 221.
Cleronomo, vezi Ianache, Matei.
Climent, ieromonah (Grădişteanu) 1722, 1732, p. 236—7.
Climent, episcop Râmnic 1744 p. 44.
Clinceanu, vezi Iosif.
Clinciu (Buzău) p. 218, 222.
Coada Izvorului său *Comănacu*, trup din Măneştii de sus (Prahova) p. D.
Coadă, vornic 1543, p. 110.
Cocani de dincolo de Dâmboviţa, p. 55.
Cocea, vel post. 1595 p. 51.
Cocorăscu, familia, p. XXX.
Cocorăscu' vezi Alecu. Badea, Chivu, Constantin, Despa, Eremia, Grăjdana, Iane, Ioan. Iordache, Matei, Mihalcea, Nicula, Paraschiv, Radu, Vlad.
Cocorăscu, Iancu, v. căminar 1818, v. post. 1820, v. vornic 1827. în divanul judecătoresc 1838. p. 77, 79. 83, 133, 138, 166, 243.
Cocorăşti (Prahova) p. 108, 139.

Codreanul, vezi Dediul.
coftirie, stofă prețioasă din care se făceau dulămile.
Coiani, vezi Anca de la —
Coica, grămatic al divanului 1451, p. 16.
Cojești, vezi Dumitru.
Colceag, Matache, proprietar la Dâlga 1818, p. 8.
Colceag, Costache, serdar, 1837, p, 166.
Colceag, vezi Dumitru.
Colfescu Grigore serdar 1838, 1850 p. 138. 157.
Colfescu, Ștefan serdar 1816 p. 135, 196—7.
Colyer, rezident olandez la Const-pol, 1670, p. 248
Colțea, biserica din Buc., p. XXXIII.
Colțea postelnic 1482, p. 18.
Colțea v. comis 1659, v. clucer 1661, vornic, Doicescu ot Viezurești p. XXXI, 2—3, 36. 54, 88, 113, 255.
Coman, comis 1647 p. 169.
Coman, căpitan 1656 (Popescu) p. 158.
Comana, mânăstire. p. XXXI.
Comăneanu, vezi Ioan Matei.
Comani, vezi Stoica din —.
Comarnic (Prahova), p. 52. 61.
Comnen, familia, p. 247, 258, vezi Andronic, David, Gheorghe, Ioan Andrei, Ioan, Manuil.
Conda, portar 1620, p. 209.
Condili, vezi Gheorghe.
Condilò, vel post. 1628, p. 211.
Conduratu, vezi Constantin, Iane, Iordache.
Conduratu, Alexandru, biv vel stolnic 1832, p. 243.
Conduratu, Constantin, biv vel serdar 1832, p. 243.
Conduratu, Ștefan Iordache, pe la 1800, p. 92,
congea. pafta, p. 71. 132.
Constandie, Filitti, episcop Buzăului 1793—1819 p. 156, 162—3, 259.
Constantin, vel vistier 1578, 1582, p. 203
Constantin, vel pah. 1629, p. 140—1.
Constantin, vtori comis 1661, p. 2, 3, 98.
Constantin, vel comis 1661—3 p. 54, 114, 144, 222.
Constantin (Costache), vel sluger 1668, p. 98.
Constantin, fiul lui Prodan, căpitan 1676, pitar 1680, 1689 p. 171—2
Constantin, biv vel cămăraș 1694 p. 232.
Constantin, vel stolnic 1717, p. 234.
Constantin, vel agă 1723, cumnat cu Nicolae Vodă Mavrocordat, p. 41, 61.
Constantin, biv vel comis 1779 p. 4.
Constantin Alcaz vtori sluger Mold. 1744.
Constantin Alcaz, vistier 1779 p. 161.
Constantin I Alexeanu, post. 1733 p. 4, 14.
Constantin II Alexeanu, 1775, biv treti post. 1802. p. 5, 68.
Constantin Aristarh (Hrisoscoleu) în sinodul patriarhiei 1691, 1699, p. 268.
Constantin Bălăcianu, vel agă 1688 p. 172.
Constantin Bălăcianu, biv vel pah. 1799, vel vornic 1811, vel log. 1818, vel ban 1825 p. 7—8, 77. 138. 146, 148.
Constantin Bălăcianu, vel log. 1850 p. 157.
Constantin Balasache, vel șetrar 1752, p. 252.
Constantin Băleanu, vel comis 1720, p. 41, 45, 49, 50, 89.
Constantin fiul lui Badea Brânceanu, 1674, p 145.
Constantin (Dincă) Brătășanu, 1760 p. 46.
Constantin Brâncoveanu, Domn, p. XXIX. 58—9 221, 234. Vezi Maria
Constantin Brâncoveanu, v. stolnic 1732, v comis 1734, v. clucer 1745, v. log. 1748—1760 p. 4, 66—7, 90—1, 98, 103, 237.
Constantin Brezoianu, stolnic 1731, p. 62.
Constantin Bucșanu, post. 1703, 1709, p. D. 233.
Constantin (Costache) Caliarh, zis Chiani, portar în Moldova 1777, clucer și caimacam 1788, v. log. 1806, p. 253.
Constantin, Caliarh, șetrar 1805, p. 6.
Constantin Călinescu, biv tretí log. 1794, 1808. p. 73, 129—131, 134, 136—7.
Constantin Cândescu, logofăt 1745, vel log. 1764 p. 6.
Constantin Cantacuzino, 1578, 1589, fratele lui Șaitanoglu p. XXI.
Constantin Cantacuzino, v. ceașnic Mold. 1624—5 v. pah. 1627—9, p. XXVIII.
Constantin Cantacuzino, v. post muntean între 1626—1662 p. XXVII—VIII, XXXI—II, 1—2, 25—32, 43, 51—8, 60, 65, 81, 101, 112, 141, 145, 212—220, 223—4, 257.
Constantin Cantacuzino, fiul lui Drăghici, v. pah., era † 1686 p. 41, 57.
Constantin Cantacuzino, vel stolnic 1682, 1696, p. VIII, XXIX. XXX, XXXII—III, 3, 13, 58, p. 62, 65—6, 70, 76, 97, 104.

Constantin Cantacuzino Păşcanu, din Modova. agă, pah. 1750 p, 66. 154—6.
Constantin Cantacuzino fiul lui Ştefan Vodă, † 1781, p. 62.
Constantin (Dinu) Cantacuzino biv vel şetrar 1774, biv vel serdar 1794. v. pah. 1795, v. clucer era† 1802 p. 71—2, 75—6, 99—100, 128—30, 134—37, 182, 190—3, 199, 200.
Constantin (Costache) Cantacuzino v. log. 1824, v. vornic, caimacam 1849, p. V, 74. 78—9, 80, 83, 108, 133, 136—9, 197—8.
Constantin (Costache) Cantacuzino Râfoveanu, 1874 p. 157.
Constantin (Căplescu) vtori comis 1757, p. 66, 106.
Constantin Caramanlâu, vtori post. 1726.—1757 p. 107, 256.
Constantin Caraiani, medicul lui Gr. Ghica 1763 p. 256.
Constantin (Costea) Caragea, 1591, p. 254.
Constantin (Costea) Caragea. v. post. 1662—3 p. 54, 144, 222, 254.
Constantin (Costache) Caragea, tatăl lui Nicolae Vodă, vel sluger 1735—9, vel pah. 1739 capichehaia 1740, în sinodul patriarhiei 1757, † 1771 p. 255.
Constantin Caragea, vel hetman 1794 p. 191, 299.
Constantin Caridi, mare hetman 1814, p. 156 257, 298.
Constantin Catargi, v. clucer 1763.
Constantin (Ciorogârleanu) v. sluger 1689, v, clucer 1695, p. 40, 117, 120, 128, 172.
Constantin Ciuchi, v. comis Mold. 1715, v. pah. Munt. 1732, biv vel pah. 1758 p. 237, 258.
Constantin Cocorăscu, vel sluger 1776, vel pah. 1780, p. 4, 7. 68, 146, 156. 161.
Constantin (Costache) Conduratu, clucer 1753, p. 69.
Constantin Mihalovici Conţescu, vtori log. 1688, 1717, p. 34; 60, 232, 234.
Constantin Corbeanu, vel pitar 1695, 1704, p. 3—4, 13, 117,—118, 121, 128, 233.
Constantin Costin, vtori log. 1723—4, v. pah. 1735. p. XXIX, 41, 62.
Constantin Creţulescu v. spătar 1748, v. vornic 1751, v. ban, p. 42, 45, 156, 265.
Constantin (Costache sau Dinu) Creţulescu, biv vel vornic 1811, v. ban 1814 p, 92, 194.
Constantin Iordache Creţulescu, pah. 1819, p. 7, 197.
Constantin (Costache) Ioniţă Creţulescu, stolnic 1813, p. 92—4. 175.
Constantin (Deşliu) fiul lui Anastasie Zlătaru, 1762. p. 154—5.
Constantin Donie, biv vel şetrar 1761, p...
Constantin Draco Sutzu, grămătic al lui Brâncoveanu 1711, v. sluger 1717. v. log. şi prim capichehaia 1738—1741 p. 264, 294.
Constantin Duca, vel stolnic 1754, p. 261.
Constantin Dudescu, biv vel log, 1720, v. ban 1748, p. 123.
Constantin Dudescu, vel spătar 1731, biv vel log. 1745, vel vornic 1755, 1760, vel ban 1762 p. 62, 67, 98, 103, 154, 182.
Constantin Dudescu, vel vornic 1802, p. 80.
Constantin Filipescu, căpitanul 1669, 1674, 1689, 1696, p. 54, 145, 231—3.
Constantin C. Filipescu, şetrar 1783, medelnicer 1784, 1793, v. clucer 1813, v. log. 1814, v. vornic 1819. p. 129, 130, 161, 162, 163, 164, 197, 240.
Constantin (Dinu) P. Filipescu, v. post. 1786. v. vistier 1794, v. log. 1795, v. vornic 1799, v. vist., v. ban 1813, p. 101, 131, 147. 161, 240.
ConstantinFilitti, doctor în medicină, 1824, p. 157.
Constantin (Costache) Filodor, cămăraş 1780, p, 262.
Constantin Florescu, vel pah. 1761. p, 42.
Constantin (Costache) Gherachi. vel comis Mold. 1783, v. spătar 1784—5, v. post. şi caimacam Craiovei 1785, p. 263.
Constantin Gianoglu, v. pah. 1775, v. clucer 1784, p. 264.
Constantin Grădişteanu, post. 1704, 1711, p. 178. 237.
Constantin (Grecianu ot Albeşti) vtori post. 1632. Era † 1641. Zis Cilibiul, p. XXVIII, 24, 26.
Constantin Grecianu, post. 1711, v. vornic 1717, p. 178.
Constantin Grecianu, vel căpitan za dorobanţi 1711, p. 178.
Constantin (Dinu) Hrisoscoleu, 1773, medelnicer 1779, pah. 1805, era † 1810 p. 14, 70—1, 73, 129, 130, 131, 134, 136. 137, 161, 162, 163, 189, 190, 191, 192, 194.
Constantin (Costache) Hrisoscoleu, pah. 1819 p. 135.

Constantin Ipsilanti, vel post. și capichehaia 1716, 1717, p. 45, 300.
Constantin Isvoranu, post. 1712. fiul lui Radu vel stolnic.
Constantin Lambrino, v. sluger 1731—2, vel. spătar caimacam 1735, p. 152, 237, 272.
Constantin Lăzureanu, căpitan 1770, p. 47.
Constantin Lipoveanu, 1750, biv vel căp. zalefegii 1762, p. 47, 103, 137, 189
Constantin Lipoveanu, 1820, p. D.
Constantin Lupoianu, biv log. za vistierie 1748 șetrar 1754, p. 99, 100, 126—7, 199.
Constantin Mănescu, 1740, p. D 38, 66.
Constantin (Costache) Moruzi v. post. 1761.
Constantin Movilă, medelnicer 1785, p. 156.
Constantin Muselim, 1711, p. 252.
Constantin Năsturel, v. vist. 1744, v, vornic 1751, p. 43, 91.
Constantin Neculescu, biv vel pitar 1787, p. 186.
Constantin Nencìulescu, biv treti log. 1779, p. 4.
Constantin Neniul, vezi Constantin Costin,
Constantin Notara, serdar, era † 1763, p. 281.
Constantin Obedeanu, log. 1720, biv v. stolnic 1745, v. pah. 1751, p. 91, 123, 237.
Constantin Olănescu. post, 1762, p. 125.
Constantin Otetelișanu. clucer 1811, p. 77.
Constantin Perieteanu. clucer 1752, p. 14.
Constantin Matei Popescu, 1742, p. D. 38.
Constantin State Popescu, era † 1766. p. 174.
Constantin Rallet, cămăraș 1770, v. post, 1777 p. 288.
Constantin Ramadan, v. serdar 1724, biv vel stolnic 1731, vel clucer 1732, p. 61-2, 237.
Constantin Rizo 1744, p. 285.
Constantin Rosetti cuparul, sec. XVII-lea, p. XXIV, 290—1.
Constantin Rudeanu, vtori log. 1799, p. 100, 200.
Constantin Știrbei, v. sluger 1689, v. comis 1692, v. clucer 1703, v. ban, 1707, 1712, p. 39, 40. 120—2, 232—4, 282.
Constantin Știrbei, v. vornic 1796, 1804, p. 101, 121, 131, 134, 175, 179. Soțul Dumitranei Strâmbeanu.
Constantin Strâmbeanu (Vlădescu) biv vel stolnic 1752, v. vistier 1766, p. 174, 177.
Constantin (Costache) Sulgearoglu, v. spătar 1800, p. 293.
Constantin Văcărescu, vtori log. 1717, 1720, vel log 1732. 1748, p. XXXII' 45, 69. 89, 123—4, 237.
Constantin Varlaam, serdar 1787, pah., vătaf za visterie 1797, v. vistier 1809 p. 48, 73; 186--8.
Constantin (Vărzaru) fiul Radului armaș, căpitan 1654. apoi pah., are fii pe Constantin comis și Grigoraş̦cu post., p. 219.
Constantin (Vărzaru) cómis, fiul precedentului. 1689 p. 116, 219.
Constantin Vecelli, ucis 1633, p. 245.
Constantin Ventura, dragoman al flotei 1713—1731, p. 297.
Constantin (Costache) Vlastó, armaș, 1732, p. 191.
Constantin ot Vai-de ei, căpitan 1663, p. XXXI.
Constantin Xipolitos, vtori log. 1737, v. comis 1739, p. 42.
Contarà sau Contaradi, familia, p. 249.
conteș, haină îmblănită, p. 40.
Conțescu, vezi Cârstea, Constantin, Enciu, Grigore,
Copăceni (Vlașca) p. 89
Corbea, vezi Iorga.
Corbeanu, vezi Adriana, Constantin, Dobromir, Dumitru, Gheorghe, Maria, Mihai, Teodosie, Vintilă.
Corbii (Vlașca) p. 241.
Coresi, familia, p. 246.
Coresi, vtori log. 1577, p. 19.
Coridalevs, Atanasache, era † 1825, p. 242.
Coridalevs, Manolache, vtori log. 1803, pah. 1825, p. 242.
Coridalevs, vezi Teofil.
Cornățeanu, vezi Cârstea, Drăghici din Mărgineni. Ianache, Iordache, Irina, Matei, Socol, Varvara, Vintilă.
Cornățeni (Dâmbovița) p. 1, 22. 218, 220.
Cornea (Brăiloiu) sluger 1686, biv vel agă 1689 vel pah. 1691, v. ban 1695, 1704 p. 3, 40, 116, 118, 120—1, 128, 173, 228, 231—3:
Cornelides, dascăl grec, 1845 p. XXII, 82.
Cornescu, Constantin, membru al înaltului divan 1845 p. 125, 127, 182.
Cornești, vezi Despa, Ilie, Mihalcea, Mihnea, Preda.
Cornești (Dâmbovița) p. 1—2.
Cortazzi, familia, 259.
Cortazzi, mare log. Mold. 1711, p. 259.
Coslegianu, vezi Iordache.
Cosma (Popescu), episcop Buzău, mitropolit, 1764, 1776, 1787, p. 38—9, 105, 124, 161—2, 186.

Costache, vezi Constantin.
Costea, vezi Constantin.
Costea vel comis 1610, p. 205.
Costea, sluger 1629, p. 140.
Costea log. 1657 fratele Ghinei vistier (Bratășanu) p. 87.
Costescu, vezi Iorga.
Costescu, Pană v. hatman 1823. v: log. 1832, p. 166, 241, 243)
Costieni (R. Sărat) p. 57.
Costieni (Vlașca) p. 123, 173—4.
Costin. vezi Constantin, Scarlat.
Costin, serdar, comis (Mihălescu), pe la 1780, p. 94.
Coțofeanu, vezi Mihai.
Coțofenești, p. 232.
Cotroceni. biserica, p. XXXIII.
Cracea, pah. 1541, 1543 p. 19, 110, 167.
Crăcean (?) comis 1562, p. 168.
Crăciun, vel pah. 1548, p. 201.
Crăciun vornic ot Bădeni, pe la 1650, și fii săi Radu căp) și Stoica la 1687 p. 35, 38.
Craiovescu, vezi Danciu, Pârvu.
Crângu, pe Călmățui (Saac) p. 69.
Crăsani (Ialomița) p. 7—8, 42.
Cremidi, familia, p. 259.
Cremidi, Alexe din sec. XVII-lea, p. 259.
Cremidi, vezi Anton, Ștefanache.
Creteanu, Nicolae 1805, p. 135.
Cretulescu, vezi Constantin. Ioan, Iordache· Istrate, Manolache, Matei, Pădure, Pârvu, Radu, Smaranda, Stan, Toma.
Cretulescu, Scarlat 1838, p. V.
Cretulești, lângă Luceni (Ilfov) p. 87, 91.
Cretulești, casele din Buc· 1811, p. 92.
Cristea, vezi Hristea.
Cristopol, Atanasie, m. log. 1814, membru la înalta curte, 1843, p. 125, 240.
Cronica Moreei (1205—1333) p. X.
Ctitoriile Cantacuzinilor în Țara Românească, XXXI.
Cuca, Gheorghe, negustor 1818 p. 7—8.
Curtache,vel sluger 1668 p. 225.
Curteni (Vlașca) p. 217.
Curuia, vel pitar 1671, v. pah 1673—4, v. clucer 1679, p. 57, 145, 178, 227—9, 230.
Cuza, Alexandru Ioan I, p. 291.

D*aia*, vezi Marco din —
Dâlga (Ialomița) p. 8—9.
Dâlgopol, vezi Iane ot —. Isar ot —, Stanciu.
Damari, familia, p. 260. Vezi Cernovodeanu, Ioan, Iordache, Maria, Zamfirache.
Damaschin. vornic 1647 p. 169.
Damaschin, vtori portar 1658 p. 221.
Damaschin, episcop 1704, 1709, p. 61, 161.
Dâmboviceanu, vezi Iane, Matei.
Damian, vezi Nicula.
Dan, v. vistier, v. vornic pe la 1610 p. 28, 210, 225. A avut 2 fiice: pe Maria soția lui Hrizan post. din Bărbătești, și pe soția lui Drăgușin fratele Mitrii vornic din Hotărani. Drăgușin a avut fii pe Marcu armaș, pe Tatul log. și pe Preda post., ot Tătărani.
Danciu, stolnic 1482 p. 18.
Danciu (Craiovescu) comis 1492, 1494 p. 18, 201.
Danciu (din Brâncoveni) v. post. 1581, p. 203.
Danciu post. 1657, 1665 p. 220, 223.
Danciu (Pârâianu) vel sluger 1654, v. post. 1655. p. 143.
Danciu (Doicescu) clucer 1644 p. 31, 112.
Danciu Doicescu, căpitan 1682, fiul Colței clucer. p, XXXI, 113.
Danciu pah. ot Buești 1680, 1697, p. 9, 11—13, 40,
Danciu din Ungureni 1711, p. 234.
Daniil mitropolit 1732 p. 236—7.
Dârza (Ilfov) p. 88.
dava, acțiune judecătorească, p. 134.
David Comnen, împărat de Trebizunda 1460 p. XV.
David, ceaus 1700 p. 61.
Dediul vel vistier 1613—1615 p. 85—206.
Dediul Codreanu vel armaș Mold. 1752 p. 66.
Dedulescu, vezi Gheorghe, Ioan, Nicolae, Vasile.
Dedulescu Gheorghe, judecător la divanul civil, 1837, 1843 p. 125, 175, 182.
Dedulești, lângă Stăncești și Târgșor (Dâmbovița-Prahova) p. B. C. 87, 202, 207, 212—213.
Depasta, familia, p. 260. Vezi Dracache, Petrache.
Desa, vezi Radu.
Deșliu Constantin 1762 p. 154—5.
Deșliu, Diamandi, vameș 1796 p. 179. sq. 182.
Deșliu, Dumitrache, vătaf 1827, serdar, 1845, p. 179, 182.
Deșliu Gheorghe șetrar 1797, 1804, clucer 1827 p. 15. 179, 182.

Despa, nepoata Ghiormăi banul cel bătrân (Alexeanu) și soția lui Mihalcea vornic de la Pătârlage (Càndescu) 1631 p. 21.
Despa, (Despina) soția lui Ilie vornic ot Cornești 1654 p. 2.
Despa, fiica lui Vlad vel log. Cocorăscu, 1684 p. 10—12.
Despa vistiereasa Știrbei, născ. Bengescu, 1720 p. 44.
Despina pităreasa Strâmbeanu, fiica Iorgăi starostea și soția[1]) a lui Manta Câmpineanu[2]) a lui Const. Strâmbeanu vel pitar 1726, p. 44.
Despina Strâmbeanu, fiica precedentei, soția lui Radu Golescu v. spătar † 1744 p. 43.
Despina Doamna, vezi Milița.
Detco stolnic 1465 p. 17.
Detco Dobrița, boer în Divan 1465, p. 17.
Detco clucer din Potoceni, pe la 1610, p. 28, 211
diafora p. 77.
Diamandache Draco (Sutzu) pe la 1700 p. XXII.
Diamandi, vel pah. 1628 p. 168, 211.
Diamandi, staroste 1813, 1818 p. 8, 239.
Diamandi Cărpenișanu 1806, p. 200.
Diamandi, vezi Deșliu.
Diamandi Razu, post. în Mold. 1727 p. XXVI.
Diamandi Rizios, dascăl la școala Fanarului 1702—4, p. XXVI, 236.
Dibăcești, p. 167, 201.
Diicu Buicescu, v. spătar 1646—1654 p. 53 143, 215—219, 224.
Diicu Rudeanu, v. clucer 1689, v. logofăt 1693, p. 3, 13, 38, 40, 120, 128, 232.
Diicu Rudeanu, v. stolnic 1638, v. logofăt 1702—3 p. 60, 121, 233.
Dima comis 1640 (Racotă) p. 52—3.
Dimachi, familia, p. 260. Vezi Manolachi, Nicolae, Stefănache, Toma, Tomazichi.
Dimitrie, vezi Dumitru.
Dincă, vezi Constantin.
Dintr'un lemn, mănăstirea, p. XXXI. 68.
Dinu, log. ot Boldici 1657, p. 221.
Dionisie Ralli, mitropolit de Târnova 1592—1618 p. XXIV. 288.
Dionisie IV Muselim zis și Seroglani, mitropolit al Larisei 1664, patriarh de Constantinopol de la 1671, p. 59, 60, 251, 285.
Dionisie Samurcaș, arhiepiscop de Hios 1759 p. 291.
Dionisie Lupu, mitropolit al Ungro-Vlahiei, 1822 p. 241.
Diplovatatzi, familia, p. 248—9.
Doamna mahalaoa biserica — din Buc. p. 243.
Dobreni (Ilfov) p. 60.
Dobrești (Mușcel) p. 243.
Dobrin cel negru din Tătărăi 1607, p. 9—10.
Dobrița Detco, boer în divan 1465 p. 17.
Dobrița (acelaș?) unchiul lui Chirtop din Rușii de la 1492 p. 18.
Dobromir, vel ban, din Corbi, 1568, p. XXXII 25, 184. 202, 211.
Dobroteni, lângă Ceptura (Prahova) p. 216 233.
Dobruș, vezi Stanciu.
Dochiariu, mănăstirea p. 51.
Doicescu, vezi Colțea, Danciu, Neagoe, Radu, Udrea.
Dona Gheorghe, log. 1819 p. 196.
Donie, vezi Constantin.
Donie, Nicola Damian, vătaf, 1696, v. sluger 1717, v. clucer 1723, v. vistier 1723—4, p. 41, 61, 118.
Donie, biserica din Focșani, p. 41.
Dorotei, vezi pseudo Dorotei.
Dositei (Notara), patriarh de Ierusalim 1686, p. 57, 59, 60, 281.
Dositei (Filitti) episcop Buzău 1787-1793, mitropolit 1793—1810, p. 48, 71, 75, 132, 162, 163, 239, 242, 259, 280, 299, 300.
Dovâncești, moșneni p. 193—5, 198—9.
Dracache v. sluger 1717 (Constantin Draco Sutzo) p. 234. Vezi Sutzo.
Dracache Depasta, v. spătar, v. vornic Mold. 1778—1793, p. 260.
Dracea, familia, p. 294.
Draco Eupraghioti, în sinodul patriarhiei 1691 p. 262.
Draco-Sutzo, vezi Alexandru, Constantin, Diamandache, Dumitru, Nicolae.
Drăgănești, vezi Vâlcu.
Drăghici Stoicov, în divan 1483, 1492, v. vornic 1494 p. 18, 201.
Drăghici pah., fiul Gherghinei pârcălab pe la 1510, p. 18.
Drăghici, pretendent, fiul lui Danciu Gogoașe, 1540 p. 18.
Drăghici din Mărgineni, biv vel vornic 1528, 1535, p. 19, 20, 167, 201.
Drăghici din Mărgineni, v. comis 1528, v. spătar 1530, biv spătar 1543, v. vistier 1548, v. vornic, † 1572 p. 19, 167, 201.
Drăghici din Mărgineni și Cornățeni v. comis 1569, v. vornic, † 1616, p. 1.

Drăghici, v. post. 1548, p. 201.
Drăghici din Măneşti şi Bărbăteşti spătar 1595 Soţia sa Mihnea, p. B. XXXI.
Drăghici din Greci, fiul Papei log. (Grecianu), spătar 1632. 1646, p. 26—7, 33, 37, 216.
Drăghici (Drăghiceanu) Grecianu, biv treti post, 1732, biv vel pitar 1748, v. stolnic, p. p. 99, 178, 191, 199.
Drăghici din Vălsăneşti, 1649, p. 218.
Drăghici, fiul lui Matei vătaf ot Lipăreşti, 1650, p. 114—115.
Drăghici, fiul Caplei din Măneştii de sus, 1661. rudă cu Cocorăştii, p. 2, 3, 113, 255 (?).
Drăghici Cantacuzino, v. pah. 1651, v. spătar 1665, zis şi Măigineanu şi Măgureanu, p. XXIX XXXI—II 35, 54, 56—8, 60—1, 77, 89, 101, 108—9, 114, 137, 144, 192, 222—3.
Drăghici Alexeanu, post. 1693, 1719, p. 4.
Drăghici iuzbaşa ot Speteni 1697, 1701, căpitan 1718, p. 119, 120, 123.
Drăghici Strâmbeanu, ceauş, vătaf za aprozi, 1688, 1710, p. 121, 172—4, 177.
Drăghici Bălăcianu, v. pitar, 1724, p. 61.
Drăghici Câmpineanu, spătar 1743, p. 109.
Drăghici (Drăghiceanu) Călinescu 1746, p. 130—1.
Drăghici (Drăghiceanu) Otetelişanu biv vel stolnic 1793, 1797, p. 186—8.
Drăghineşti (Vlaşca) p. 209.
Drăgoeşti. Neacşa din—, 1560, mătuşa lui Radu Bidiviu, p. 211. Vezi Matei, Ştefan.
Dragomir Udriste din Băileşti, fiul lui Manea (Manu), nepot lui Udriste, vornic 1465 1468, 1482, p. 17—18.
Dragomir, vel vistier 1529, p. 167, 201.
Dragomir vel spătar 1532, ctitor al schitului Verbila, (vezi Tocilescu, Despre schitul Verbila, în Monitorul Oficial dela 5/17 Iulie 1878 p. 3929.
Dragomir din Măneşti, Orboeşti şi Tărbăceni, vel spătar 1543, vel vistier 1556, 1564, p. B. 19, 21, 110. 184.
Dragomir, vel vornic 1568. 1571, 1573, biv vel vornic 1576. vel ban, 1580 căsătorit cu Vilaia, are fii pe Calotă sluger şi Gheorghe log. proprietari în Vâlcea şi Gorj, pag. 184, 189, 202.
Dragomir vel ban 1643 (ot Luceni) p. 88, 216, 221.
Dragomir (Rudeanu?) vel armaş 1634, 1636, vel clucer 1640—1, vel vornic 1644—1651, pag. XXXII. 1, 25, 27—8, 32, 112, 214—217.
Dragomir post. ot Muşceleni, 1650, p. 113.
Dragomireşti, pe Dâmboviţa (Ilfov) p. 55, 104. Vezi Şerban Grecianu.
Dragul ot Orboeşti, stolnic 1543, p. 110.
Dragul iuzbaşa ot Cislău 1642, 1661, p. 4, 111, 114.
Drăgulin spătar ot Tohani 1672, p. 36.
Drăguşin vtori post. 1634 p. 1.
Drăguşin (Deleanu) vel sluger 1634—1640, v. pah. 1644—7, p. 52—3, 112, 215—217.
Dranovăţ, vezi Vlad.
dric, acoperiş în formă de gratie.
Drosul, post. 1619, p. 24.
Drosul, părcălab ot Zănoaga 1683, p. 115—116, 119—121. Vezi Mihai.
Drugănescu, Dimitrie 1819, p. 190.
Drugănescu Gheorghe, căminar 1804, p. 6—7.
Drugăneşti, boerii, p. 6. vezi Gavril, Gheorghe, Preda, Scarlat, Stan, Stanciu, Vlad.
Drugăneşti (Dâmboviţa), biserica de la—, p. 42.
Duca, diferite familii, p. 261.
Duca ot Greci (Grecianu) boer în divan 1465, 1468, p. 17.
Duca, Dimitrie 1500, p. 247.
Duca, fost capichehaia al Moldovei 1589 p. 261.
Duca Vodă cel bătrân, Gheorghe, domn Mold, 1665, 1668, 1678, p. XXIX, XXX, 261. 269.
Duca dela Sinope, fost cămăraş al ocnelor în Munt, 1718, p. 261.
Duca, Alexandru, sârb, om de casă lui Gr. Vodă Ghica în Mold., treti log. 1737, p. 261.
Duca Dumitru, negustor în Moldova, 1742 p. 261.
Duca Costache, vel stolnic 1754, p. 261.
Duca Matei, arendaş, sec. XVIII, p. 261.
Duca, eteristul de la 1821, p. 261.
Duca Ioniţă, spătar Mold. 1826, p. 261.
Duca, vezi Şerban, Vasile.
Duchi, familia, p. XXVII. Vezi Manuil.
Dudescu, vezi Constantin, Dumitru, Nicolae, Radu, Stefan.
Dudescu Elena 1835. văduva lui Alexandru Văcărescu, v. clucer 1794, p 125.
dulghet, ştofă de Tibet.

Dumitrache, vezi Dumitru.
Dumitrana, vezi Strâmbeanu-
Dumitrașco, vezi Dumitru.
Dumitru, spătar 1451, p. 16.
Dumitru, pahaînic, 1492, 1494, p. 18, 201.
Dumitru, v. vistier, 1571, 1573, v. spătar 1578, 1581—2, p. 189. 202—3
Dumitru v. vornic 1581, p. 203.
Dumitru v. spătar, 1595, p. 51.
Dumitru v. ban 1616—1618, p. 22, 168, 207—8.
Dumitru (Dumitrașcu) vel clucer, 1620, p. 209.
Dumitru (Dumitrache) v. postelnic, 1623, p. 210.
Dumitru (Dumitrache) v. stolnic 1628, p. 168, 211.
Dumitru (Dumitrașcu) v. sluger 1628, v. spătar 1630, 1635, p. 27, 211, 212.
Dumitru (Dumitrașcu) post. 1630, p. 211,
Dumitru (Dumitrașcu) biv. vel post. 1632, p. 141.
Dumitru vel armaș, 1640, p. 53.
Dumitru (Dumitrașco) comis 1645, p. 216.
Dumitru (Dumitrașcu) fiul lui Nicola vistier, post. 1654—8, p. 140, 174.
Dumitru, vel spătar 1659, p. 221.
Dumitru, vtori log. 1653, 1668, p. 218, 225—6.
Dumitru, (Dumitrașcu) v. stolnic 1666 p. 55. 89.
Dumitru, (Dumitrașcu) v. medelnicer 1673, (Rătescu ?) p. 37.
Dumitru (Dumitrașco) v. jicnicer 1673, p. 229.
Dumitru (Dumitrașco) biv vel spătar 1702, p. 233.
Dumitru (Dumitrașco) v. pah. 1717, p. 234.
Dumitru (Dumitrache) v. clucer 1745, p. 191.
Dumitru (Dumitrache), fiul lui Iordache zaraful, cronicar, stolnic 1779—1783, clucer 1788, p. 48, 73. 135, 270. vezi Cănuț, Răducanu.
Dumitru (Dumitrache) Alexeanu, fiul Ghiormăi banul, căpitan 1657, 1666, p. 54, 137.
Dumitru Aristarh Hrisoscoleu, socrul lui Ioan Vodă Calimah 1758—1761 p. 269.
Dumitru (Dumitrașcu) Balasache post. † 1756, p. 252, 270.
Dumitru Băleanu, clucer 1618, p 23, 31.
Dumitru din Bărbătești, log. za visterie 1630, p. 211.
Dumitru (Dumitrașco) din Bogdănei, vel vistier 1628, biv vel vistier 1636, p. 2, 28.
Dumitru Boldici, log. 1654, p, 2, 219, 220.
Dumitru (Dumitrașcu) Brăiloiu, post. 1707, p. 238.
Dumitru din Brănișteni (Vlașca) și Mogoșești, vornic 1628, 1632, log. 1634, p. 1. 27, 212.
Dumitru (Dumitrașcu) Bujoreanu. fiul lui Radu 1751, 1760, 1765, p. 47, 90, 238.
Dumitru Cantacuzino, 1453, 1474, p. XVI—XVII.
Dumitru Cantacuzino, 1536, p. XVIII.
Dumitru (Dumitrașcu) Cantacuzino, vel vistier 1663, domn Mold. 1673, 1684, p. XXIV, XXVI, 222.
Dumitru (Dumitrașcu) Caragea, v. post. Mold. 1695—1705, caimacam 1737, p. 255. 256.
Dumitru (Dumitrașco sau Dumitrache) Caramanlâu, v. portar 1665, v. post. 1688—1703, p. 39, 40, 60, 120—1, 128, 232—3,
Dumitru (Dumitrache) Caramanlâu, polcovnic, ispravnic de Vâlcea 1786, p. 256.
Dumitru (Dumitrașco) Cepariul din Cepari și Tigveni, post. 1645. p. 216.
Dumitru ot Cojești vornic 1634, p. 27.
Dumitru (Dumitrașcu) Colceag, biv vel agă, 1777, p. 99, 160, 199.
Dumitru (Dumitrașco) Corbeanu, 1686, p. 231.
Dumitru Dudescu, vtori vistier 1629, v. vistier 1634, v. vornic 1643, p. 2, 26—8, 52—3, 112, 140, 211, 213, 216.
Dumitru (Dumitrache) Eupraghioti, boer în Mold. 1713, p. 262.
Dumitru (Dumitrașcu) Filipescu, vtori comis 1620, vtori clucer 1634, vel stolnic 1643. 1651, p. XXXIII, 1, 27, 34, 52, 112, 216, 217.
Dumitru Filișanu, vel pitar 1634, vornic ?, p. XXXII, 25, 27.
Dumitru (Dumitrașcu) Filodor, căpitan de lefegii 1777. p. 262.
Dumitru (Dumitrache) Fotache, sau Fotiade, doctor, v. pah. 1764, 1769, log. 1770. v. clucer 1794, † 1807, p. 48, 73.
Dumitru (Dumitrache) Ghica, v. spătar 1761, v. ban 1776—1799 p 47, 101, 124, 126, 146—7. 162, 238, 262, 288.
Dumitru (Dumitrache) Gianoglu, vătaf za copii 1737, polcovnic 1739, biv vel stolnic 1754 v. ban 1772, p. 264.
Dumitru Grecianu, vel clucer 1779, p, 146, 161.
Dumitru (Dumitrache) Gulianò, m. log. al Bisericei 1655, p. 264.

Dumitru (Dumitrache) Gulianò, capichehaia al Mold· 1713—1716, p. 264.
Dumitru (Dumitrașcu) Hurmuzaki 1686, p. 285.
Dumitru (Dumitrașcu) din Luceni, comis 1656, fiul lui Stanciu comis, p. 87.
Dumitru ot Mogoșoaia (Mogoșescu) vezi Dumitru din Brănișteni.
Dumitru Gheorguli Notara, doctor filosof. 1732, p. 90, 236—7, 281.
Dumitru (Dumitrașcu sau Dumitrache) Paleologu vezi Chiriță Dumitrache.
Dumitru (Dumitrache) Panaiotache, 1773, v. clucer 1784, p. A, 48, 278.
Dumitru Pepano, doctor din Hios, 1680, p. 254,
Dumitru (Dumitrache) Perdicari. pitar, ispravnic de Muscel 1783, p. 246.
Dumitru (Dumitrașco) Brădescu-Poenaru, biv vel vist 1684, p. 166.
Dumitru (Dumitrașco) Poenaru, vel pitar 1688. p. 60.
Dumitru (Dumitrache) Popaz, biv vel căp. za lefegii 1759 p. 238.
Dumitru (Dumitrașcu) Racoviță, hatman † 1728, p. XXXIII.
Dumitru (Dumitrașcu) Racoviță, v. clucer 1751, v. vornic 1762, v. log. 1776, v. ban 1793 † 1810, p. 79, 91, 154, 190.
Dumitru (Dumitrașcu) Racoviță, v. sluger 1777, v. clucer 1793, v. vornic 1794, 1804, 1814, v. log. 1818, p. 7—8, 134, 162, 240.
Dumitru (Dumitrache) Racoviță, v. clucer 1803 v. vornic 1814, v. log. 1824, p· 240.
Dumitru Ralli, v. post. 1786. p. 288.
Dumitru (Dumitrache) Ramadan, v, post. Mold. 1715, v. spătar muntean 1720—4, p. 41 61, 89, 265, 289.
Dumitru (Dumitrașcu) Rătescu, sluger 1674 p. 145,
Dumitru (Dumitrache) Saul, grămătic 1786. vornic, 1795, p. VIII.
Dumitru (Dumitrache) Scanavì, 1764, p. 263.
Dumitru (Dumitrache) Schilitzi, căminar Mold. 1777, pitar muntean 1794, p. 292.
Dumitru (Dumitrașcu) Sturdza, v. post. 1751, v. spătar 1760, v. vornic 1779, p, 67, 91, 155.
Dumitru (Dumitrache) Sulgearoglu Gheorghiade, sau Iorgulescu, hatman, p. 293.
Dumitru (Dumitrașcu) Draco Sutzu, prim grămătic 1737, comis, caimacam 1739, p. 295.
Dumitru (Dumitrașcu) Sutzu, zis Kebapis, v. post. 1753.
Dumitru (Dumitrașco) Țântăreanu și Spineanu, 1620, clucer 1639 p. 88, 210.
Dumitru (Dumitrașcu) Topliceanu, 1793, p. 129.
Dumitru (Dumitrache) Varlaam, pitar 1769, v. postelnic 1770, pah 1779 clucer 1795 † 1796 p. 14, 48, 73, 146, 187.
Dumitru (Dumitrache) Vlasto, capichehaia al Mold. 1713, v. post. 1716, p. 234, 299.
dușugubină, p. 204.

ecsoflisis, lichidare, p. 135.
Edera (Dâmbovița—Prahova), p. 72, 75—6, 97, 132, 138—9, 190—1. 198—9.
Efrem, episcop Buzău 1632, p. 212.
Efrim din Bezdead, 1530, p. 189.
eftacsia, bună cuviință, ordine, p. 239.
Eliade Rădulescu, p. I.
Elina, doamna lui Matei Vodă Basarab, p 56.
Elina, vezi Ilinca.
Enache, vezi Ianache.
Enciul vătaf ot Conțești 1650. p. 113.
Ene, vezi Iane.
Epurești, vezi Nicolae.
Eremia I patriarh 1546, p. XIX.
Eremia II patriarh 1579, p. XX-I, XXIII.
Eremia Cocorăscu, sluger 1668, 1675, p. 98, 101, 199.
eschimadem, metal vechi. p. E
Etolianul, vezi Gheorghe.
Eugeniu Ianuli, dascăl grec 1674, p. 257
Eupraghioti, familia, 249, 261.
Eupraghioti, vezi Draco, Dumitrache, Lascăr, Ralache.
Evghenico, familia, p. 248,
Evstratie sau Statache (Lapiti) vtori vist. și capichehaia Mold. 1780, vel post. muntean 1793, p. 273.
exoprică, avere parafernală, p. 8.

Facà, familia, p. 262. Vezi Ioan.
Facà, Manolache 1830, p. 96.
Facà, Costache † 1845, autorul *Franțuzitelor*, p. 96.
Fălcoianu, boerii, XXXII, vezi Gheorghe, Ilinca, Matei, Mihai, Radu, Scarlat.
Fălcoianu Ion, în divanul domnesc 1823' p. 138,
Fălcoianu, Const.. St., judecător înaltul divan 1845, p. 182.
Fălcoianu, Dimitrie, membru la înalta curte 1854 p. 127.

Fântâna Boului, biserica de la —, în Buc. p. XXXII.
Fântânele (Ilfov) p. 55.
Fărcășanu, vezi Barbu, Maria, Matei, Panait, Pârvu. Radu, Tase.
Farfară, Alex. 1790. p. 71.
Farnese, vezi Francisc.
feligele, cești, p. 70, 77.
Ferechidi, Ștefan, pitar 1845, p. 182.
Fianca sau *Fieni*, p. 1, 191.
Fierea log. din Orăști, pe la 1600 p. 25—7.
Fierea log. din Greci 1615, p. 25.
Fierea Leurdeanu, vel vist. 1620. vel log. 1626, p. 24—5, 141, 168, 209—210.
Fierea Racotă, post, 1659, vistier 1689, p. 53, 133, 136—7.
Fierea Brezoianu, v. vist. 1744, 1748 p. 49.
Fifireți, viile de la, p. G.
Filaret I Mihaliți, mitropolit 1756, p. 242.
Filaret II. episcop Râmnic 1783, mitropolit 1792 p. 105, 186, 242, 290.
filarmonica, societatea, 1838, p. V.
Filipescu, vezi Constantin, Dumitru. Grigore, Nicolae, Pană, Radu, Slamna.
Filipescu, Alexandru (Vulpe), biv vel clucer 1813, v. vornic 1815, v. log 1817, p. 124, 241.
Filipescu Alexandru. v. pah. 1853, p. 107.
Filipescu, Costache G. 1820, judecător la divanul civil 1843, clucer 1853, p. 96, 107, 175.
Filipescu Ecaterina, zisă Petaluda. soția lui Scarlat Slătineanu (El † 1806) p. 80, 106,
Filipescu, Gheorghe (Iordache) v. log. 1814, v. ban 1837, p. 196—7.
Filipescu Grigore (Modrogan) 1825, agă 1838, p. 96, 138.
Filipescu Grigore vornic 1813, spătar 1823 p. 239, 241.
Filipescu, Iancu, v. agă 1835, v. log. 1844, v. vornic 1853, p. 105—7. 138, 196.
Filipescu, Mihăiță, pah. 1805, v. log. 1823, p. 107.
Filipescu, Nicolae, 1837, p, 166.
Filipești (de târg și de pădure. Prahova), p. XXXIII; 58, 62, 102—6, 138—9, 200, 260.
Filișanu, vezi Dumitru.
Filișanu, boerii, p. 156.
Filitti familia, p. 262. Vezi Constandie, Constantin, Dositei, Răducan.
Filitti, Diamandi, de la Nișcov (Buzău), biv vel șetrar 1811, p. 156. 239. 259,
Filitti, Hristodor de la Nișcov, clucer 1824, p. 156.
Filitti Silivestru, doctor în medicină, 1788, v. sluger, p. 127, 259. Vezi Smaranda.
Filitti, Toma, v. căminar 1824, p. 156—7, 257.
Filitti, Dimitrie, vezi Mănescu.
Filodor, familia, p. 262.
Filodor, vezi Constantin, Dumitru. Manolache.
Finta. bătălia de la —. p. 217—218.
Fisența, log. 1652, 1662, p. 142, 144.
Floreasca pe Colentina, p. 42.
Florescu, fiul lui Socol clucer, pah. 1654. 1657, 1665, p. 1, 54—5, 218—221, 223.
Florescu, vezi Anton, Constantin, Ioan, Istrate, Radu, Stoian.
Florescu, Manolache. 1823, p. 96.
Florești (Dâmbovița) p. 43, 220. Vezi Maria de la —.
Florești (Prahova) p. XXIX, 61, 66, 73, 75, 81, 106—7. 138, 198.
Florica, fiica lui Mihai Viteazu, 26, 140.
Folești (Vâlcea) p. 237.
Fota vel post. 1613, p. 206.
Fota, pah. 1630, grec de la Ianina, p. 140.
Fota Buescu, căpitan 1733, p. 14.
Fotache, vezi Alexandru, Dumitru.
Fotache Știrbei, v. log. za obiceiuri 1814, p. 240.
Fotiade, vezi Fotache.
Fotino, Antonie 1787, 1810, p. 7, 147, 186.
Francidi, familia, p. 249.
Francisc Farnese, duce de Parma 1697, p. XXXV
frânghie, stofă franceză, apusană, p. F.
Frangopol, familia p, 249. Vezi Ianache, Mamonà.
Frăsinet (Vlașca), p. 236—7.
Frecea, frate cu Vlad spătar, 1494, p. 201.
Frederic de Aragon 1382, p. XV.
Frumoasa (Teleorman?) p. 182.
Fundățeanu, vezi Grigore.
Fundătura, schitul, zis și Biserica sau Găvanele (Buzău) p. 159, 162, 165. Menționez și cărțile de milă dela 1793 și 1797 (Urechia, Ist. Rom. VII, 325).
Fundeni (Saac) p. 69.
Furduescu, boerii, p. 141.
Furduiu, Bratu, spătar 1468, p. 17.

Gabrovo, p. 210.
Găgeni (Ghighiul —, Prahova) p, 109.
Găleșești, vezi Lupu din —
Găneasa (Romanați) p. 68.

Gănescul, vezi Mihai,
Gărbovi, vezi Stan din —
Gaspar Graziani, domn Mold. 1619-1620, p. 256,
Găurici (Teleorman) p. 5-7.
Găvanele, schitu, vezi *Fundătura*.
Găvănești, vezi Leca ot —
Gavrà, schevofilax al Bisericei 1615, p. 247, vezi Mozalòs
Gavrilașco, vărul lui Nicolae Vodă Mavrocordat, biv vel post. 1739, p. 120, 277-
Gavriil log. ot Hurezi, 1676, p. 38.
Gavril Drugănescu, căpitan za Slatina 1721, vornic za Târgoviște, p. 6, 116—117.
Gealep, vezi Manolache.
gear, șal de India, p. 77.
Gemenile (Dâmbovița) p. 29, 88—9, 205, 210, vezi Stan din —.
Ghencea, slujitor 1667, p. 224.
Ghencea, vezi Ghinea.
Gheorghe, ordinul constantinian al Sf. —, p. XXXIV, 63—4.
Gheorghe, vezi Iordache.
Gheorghe, v. post. 1590, p. 204.
Gheorghe, căpitan 1616, p. 207.
Gheorghe, v. vornic, 1616, p. 206.
Gheorghe, v. pah. 1623, p. 210.
Gheorghe, v. stolnic 1659, p. 221.
Gheorghe, v. comis 1666, p. 55—6, 89.
Gheorghe, v. pah. 1669, p. 144, 225—6.
Gheorghe Rodios, v. vornic 1670.
Gheorghe, v. șufar 1691, 1717, p. 116, 234.
Gheorghe, v. căpitan de dorobanți 1705, p. 121.
Gheorghe, log. 1717, p. 234.
Gheorghe Baldovin, serdar 1853, p. 151.
Gheorghe (Gherghe) Băleanu, post., spătar 1632, 1637, v. clucer 1643—1654, v. vornic 1655, v. ban 1663—1673, p. 2, 26—6, 29, 30—6, 37—9 56, 88, 98, 111—116, 121, 142—3, 170, 176, 214, 221—3, 225, 227—9
Gheorghe Mihălcescu (Cândescu) 1658, p. 119.
Gheorghe Canali 1779, p. 146, 161.
Gheorghe Cantacuzino-Paleologu, zis Sakatai, 1431, 1441—1460, p. XV.
Gheorghe Cantacuzino zis Monoret 1596, p. XIX, XXIV.
Gheorghe Cantacuzino, v. post. Mold., 1644—5 p. XXVI.
Gheorghe Cantacuzino, fiul lui Șerban Vodă 1720, p. 89.
Gheorghe Caragea, divictar în Moldova, 1777, p. 255.
Gheorghe Caridi, v. vistier 1640, 1644 † 1655 p. 2, 38, 53, 60, 168—9, 172, 257.
Gheorghe (Gheorghiță) Caridi, fiul Hrizii vornicul (Popescu) 1680, p. 171—2.
Gheorghe Cernovodeanu, vel stolnic 1760. Era † 1793, p. 260.
Gheorghe Comnen, în Mold. sec. XVI-lea, p. 258.
Gheorghe Condili, caimacam 1786, p. 277.
Gheorghe ot Corbi, sec. XVI-lea, p. XXXII, 25.
Gheorghe (Gheorghiță) Dediul (Dedulescu), sluger, 1680, p. 57.
Gheorghe Drugănescu, vel vornic, † 1673, p. XXX.
Gheorghe Etolianul, grec din sec. XVI-lea, p. XVIII, XXII.
Gheorghe Fălcoianu, vornic, 1692, p. 232.
Gheorghe (Hrisoverghi ?), cămăraș 1591, p. 246.
Gheorghe Ioan 1674, p. 145.
Gheorghe Jianu, întâiul soț al Zoiței Părșcoveanu, 1810, p. 71, 77.
Gheorghe Luchi, căminar, ispravnic de Vâlcea 1794, p. 271.
Gheorghe din Măgureni, vornic, fiul lui Lupu log., 1630, p. 29, 55.
Gheorghe (Iordache) Mano' vel agă, vel pah. 1749, v. post. 1762, caimacam Craiovei 1766, p. 276.
Gheorghe Moruzi, ban în Mold. 1727, vel ban Munt. 1744, p. 258.
Gheorghe Muselim 1670, p. 251.
Gheorghe Saul, serdar 1780, p. VIII, 298,
Gheorghe Sotiri, Capichihaia, 1717, sluger, p. 42.
Gheorghe Spanduni, cămăraș Mold. 1700—3, căminar 1710—1716, p. XIV.
Gheorghe ot Ungurei, fiul lui Dobrin log., 1637, p. 29—30.
Gheorghiade, vezi Dumitrache.
Gherachi, familia, p. 262. Vezi Alexandru, Constantin, Ioan.
Gherachi, Constantin, m. log. al Bisericei, 1593 p. 262.
Gherachi, Elena, soția lui Hurmuzaki-Plagino, p. 263.
Gherachi, Grigorașco, spătar 1811, p. 263.

Gherasim Palada, patriarh al Alexandriei 1688 p. 282.
Gherghe, vezi Gheorghe.
Gherghina, Pârcălab al cetății Poenari, 1501, p. 2, 17, 18, 32.
Gherghina, pah. 1601, p. 204.
Gherghița, oraș, p. 216, vezi Ioan căp. de —, Preda, Radu.
ghermesut, atlas cu ape, din Alep, p. 70, 71.
Ghețea, vezi Ghinea.
Ghica, familia, p. XXVI, vezi Dimitrie, Scarlat,
Ghica, agă, 1620, p. 209.
Ghica Alexandru (Barbă roșie) v. clucer 1814, v. log. 1818, p. 8, 240, 286.
Ghica Alexandru Vodă, domn 1834—1842, caimacam 1856, p. V, VI, 281.
Ghica Constantin Gr., membru la înalta curte 1854, p. 127.
Ghica Dimitrie, din Moldova, agă, 1821, p. 293.
Ghica Grigore, v. log. 1812, domn 1822, p. 7.
Ghica, Grigore Vodă al Mold. 1774, p. 293 296.
Ghica, Iancu, 1840, p. 41.
Ghica, Mihai v. vornic 1820, v. ban 1837, p. 79, 96.
Ghica Nicolae, v. log. 1857, p. 49, 175.
Ghica, Scarlat Vodă 1758—61, p. 256, 258.
Ghica Scarlat Gr., beizadea, 1837, 1855, p. 166, 183.
Ghidul, comis 1652, 1661 ot Popești, p. 169, 170.
Ghighiul-Găgeni (Prahova), p. 109.
Ghimpați, p. 22.
Ghinea din Dedulești 1616, p. 207.
Ghinea Racotă, biv vel armaș 1619, p. 52, 133.
Ghinea cupețu 1650, frate cu Pepano, p. 254.
Ghinea Tzucală, zis Brătășanu, v. vistier, 1651—7, p. 87, 142, 217, 296.
Ghinea, Ghencea sau Ghețea (Gheorghe) Rustea, zis Văleanu, vel portar, 1658, v. clucer, 1662—9, v. post. 1681, v. vornic 1688, p. XXXII—III, 38, 54, 60, 144, 225—6, 230, 232.
Ghioca, clucer 1620, log. 1635, p. 2, 209.
Ghionea ot Brânceni, 1632, p. 212.
ghiordan, colier, p. 29, 70.
ghiordie, haină de iarnă, peste bini, p. 235.
Ghiorma din Mogoșești 1632, p. 212.
Ghiorma v. post., v. ban 1565, începătorul neamului Alexenilor, p. 21.
Ghiorma (Alexeanu) v. căpitan 1637, v. pitar 1642, v. sluger 1644, v. ban 1646, 1647, 1654, p. 2, 21, 54—5, 113, 142—3, 214, 216, 217, 219.
Ghiormeasca, vezi Neacșa.
Ghiuma sau Ghiolma, familie epirotă din sec. XVI-XVII, p. 21.
Ghiurghi sau Giurgiu, v. comis 1603, v. vornic 1615, p. 84, 205.
ghiuvez, roșu ca purpura, p. 78.
Gianet, vezi Antioh, Ion, Iorgache, Lăscărache, Manolache.
Gianet, Gianetopol sau Giani, familia, p. 263.
Giani din Mitilene, corifeu al filosofilor, primichiriu al Bisericei 1740, p. 263. Vezi Gianet.
Gianoglu, familia, 264.
Gianoglu, vezi Constantin, Dumitrache.
Gioanache, spițer, 1820, p. 78.
Glavă, Iancu, clucer 1815, p. 126, 194, 200.
Glichi, familia, p. XXIII.
Glichi Nicolae 1785, p. XXIII.
Glina, vezi Turturea din —.
Glodeanu, zis și Negrușca (Saac) p. 56, 68.
Glogoveanu, vezi Nicola.
Glupari (Vlașca) p. 168—9, 172.
Golescu, vezi Ivașco, Maria, Radu.
Golescu Constantin, agă 1811, p. 77.
Golescu Iordache, clucer 1808, v. vornic 1820, p. 148, 150, 197, 242.
Golescu Gheorghe, serdar 1832, p. 157.
Golescu Ioan, în divanul civil 1844, p. 126, 138 175.
Golescu, Nicolae 1823, p. 138.
Golescu Ștefan 1843, p. 125.
Golgota, mănăstirea, p. C. 192, 195—6, 198.
Gonțea, pah., 1568 - 1582, p. 19—20, 184—5, 202—3.
Goran, log. ot Olănești 1646, 1681, p. 169, 230.
Gorgan, v. stolnic 1616—1618, v. spătar 1628, p. 22, 168, 207—8, 211.
Gorgani (Vlașca), p. 168, 174—5.
Govorov, polcovnic rus, 1851, p. 127.
Grădiștea (Muscel) p. B. C.
Grădiștea (Vlașca) p. 1, 212, 224.
Gradișteanu, vezi Bunea, Constantin, Grigore, Ianache, Manolache, Manul, Nica, Șerban, Vâlcu,
Grădișteanu, Alecu, serdar 1853, p. 176
Gradișteanu, Constantin 1811, consilier, p 175,

Grădișteanu, Climent ieromonah 1722. 1732, p. 236-7.
Grădișteanu Grigore, stolnic 1814, vistier, membru în divanul judecătoresc 1838, la înaltul divan 1844, p. 77, 127, 138, 166, 175, 182.
Grădișteanu, Scarlat, v. log., 1813, v. vornic 1823, 1837, 1840, p. 125, 138, 175, 281.
Grăjdana Băleanu, era † 1641. căs. 1) cu Badea ot Greci 2) Leca spătar Rudeanu p. 24, 50, 53.
Grăjdana Racotă, căs. 1) Buzinca comis 2) Bunea I Grădișteanu 1654, p. 1-2, 53, 219, 220, 224—7.
Grăjdana Cocorăscu, 1703, p. 121.
Gramont, Adalbert de, ofițer român 1848, p. 182.
Grațiani, vezi Gaspar.
Greci (Dâmbovița) p. 17.
Greci hanul din București, p. 21.
Greci-Mârzi, p. 232.
Grecianu. vezi Ancuța, Badea, Barbu, Constantin, Dumitru, Drăghici, Duca, Fierea, Grigore, Ioan, Matei. Mihai, Papa, Preda, Radu, Scarlat, Șerban.
Grecianu, Dimitrie agă 1838, p. 138.
Grigore, comis 1607, v. comis 1617, 1619, 1620, 1628, 1632, v. log. 1634-1641, p. 22-4, 28, 30, 52-3, 140, 205, 207-9, 212, 215.
Grigore, v. vistier 1633, 1637, p. C. 213
Grigore, vistier 1652, p. 142.
Grigore, v. pitar 1674, p. 145.
Grigore, fiul lui Anastase și nepot lui Spanduni, pe la 1710. p. XIV.
Grigore mitropolit 1632-6, grec, p. 26. 212, 246
Grigore, mitropolit 1777, 1785, p. 104, 180 181, 186.
Grigore Alexeanu 1775, v. pitar 1782 p. 4. 5. 68.
Grigore (Grigorașcu) Balasache, vtori log, 1777, v. comis 1779, v. spătar 1783, hatman și pârcălab Sucevei 1793, p. 252,
Grigore Băleanu, post. 1687, 1694, vornic za Târgoviște 1703, 1706, v. sluger 1712, v. log. 1716, consilier 1725, p. C. 38-40, 42, 116-118, 121-2, 172-3, 233-4.
Grigore Băleanu. v. pah. 1767, v. clucer 1774, v. log. 1779, v. vornic 1786, p. 43—7, 190.
Grigore Băleanu, v. stolnic 1795. v. log. 1809, 1814, v. vornic 1817, 1819, v. ban, p. 48-9 240-2, 281.
Grigore Bals. v. ban 1779, p. 156.
Grigore post. ot Boldești 1610. P. 25,
Grigore Brâncoveanu, v. log. 1800, v. ban 1822, p. 193, 241.
Grigore (Grigorașcu) Cioran, v. pitar 1760, p. 67.
Grigore Conțescu, log., biv treti vistier 1720, p. 89.
Grigore Filipescu, v. căp. za dorobanți 1717, vel serdar, 1731-2, v. clucer 1733, p. 14, 62. 123, 237.
Grigore Fundățeanu biv treti log. 1780, p. 185.
Grigore (Grigorașcu) Ghica, v. comis 1748.
Grigore Grădișteanu, fiul Bunei, vistier 1668, log, 1669, 1672, p. 222-7.
Grigore Grecianu biv vel agă 1717, v. serdar 1720, biv vel vistier 1732, v. vornic 1748, v. ban 1745, p. 45, 64. 89, 123, 178.
Grigore Grecianu 1790, p. 126.
Grigore Guliano, zis și Paleologu, v. stolnic 1797, p. 266.
Grigore Halepliu sau Halepinschi, v. post. 1715, v. vistier 1717, 1720, v, log. 1724, p. 89, 123, 266.
Grigore Hrisoscoleu ispravnic Buzău 1781, stolnic 1785, pah, 1792, ispravnic Prahova 1797, clucer 1802, era † 1810, p. 72, 75, 133—5, 270. Trebue deosebit de Grigore Hrisoscoleu, medelnicer 1790, clucer 1792, fiul banului Ianache (Urechia, Ist. Rom. VI, 114).
Grigore Hrisoscoleu, sluger 1801, pah. 1833, p. 192, 243.
Grigore III Mammàs sau Melissino, patriarh 1446-1451, 1459, p. 248, 277.
Grigore fiul lui Const, Vărzaru, post 1689. p. 219,
Grigore Vatați, v. stolnic † 1756, p, 296.
Grigore Ventura, v. comis 1793, v. post. 1795, p. 297.
Grigore Vlasto, baron, soțul Bălașei Cantacuzino, † 1745. p, 64, 154-5 299,
Grindu (Buzău). p. 215.
Gronlier Joseph preceptor al lui G. Gr. Cantacuzino 1845. p. VI. 82.
Gronlier, Matilda, sora precedentului p. VI.
Grozav. fiul Agăniței. 1668, p. 35.
Grozăvoaia(Saac) p. 74-7.
Guliano, familia, p, 247-8, 264, 285. vezi Dumitrache., Grigore, Ioan, Paleologu, Tudorache, Toma.

Guliano, Constantin, mare log. al Bisericei 1668-1672, p. 256, 264.
Guliano, Elena, stolniceasa 1795. p. 100.
Guy de Lusignan, rege al Armeniei 1344. p. XIII.

Hafta, Ianache, v. log. za obiceiuri 1803, p. 194.
Haleplì, familia, p. 266, vezi Avram, Chesarie, Grigore. Ianache, Isaac, Ralli, Porfirita, Panaiotache, State.
Halepli, Hagi Grigore, învățat, 1690, p. 266.
Halepli, Dimitrache 1800, p. 193.
Halmajele (Mehedinți) p. 221—2.
Hamza banul, din Obislav, 1530, p. 19.
Hamza banul Pârâianu, 1610, p 209.
Hangerli, Constantin Vodă 1797, p. 267, 287.
Hangerli, familia, p. 267. Vezi Nicolae, Samuel.
haraciladismà, vânzare la mezat, p. 8, 179.
haraiban, căruță, trăsură, p. 93.
Hârgotă pah. 1482, p. 18.
harhal, colan. salbă, p. E.
harșa, pătură de cal, cu cusături, p. G.
Hartofilax, vezi Ianache.
Harvat stolnic 1577, 1581, p. 20, 203.
Harvat spătar, Știrbei ot Isvor, 1629, p. 141.
Harvat din Luceni 1661, nepotul banului Dragomir, p. 88.
hatalm, constrângere, violență, p. 215.
havaet, venit al unei slujbe, p. 240.
Herăscu, vezi Năsturel.
Herbenville, Pécheux d' , 1841, p. 81—2
Hierax, mare log. al bisericei sec. XVI-lea 262.
Hilandarul, mânăstire la muntele Atos, p. XV.
Hilel B. Manoah, 1840, p. 81.
Hiotu, familia, p. 267. Vezi Ianache, Scarlat.
Hiotu, Costache, medelnicer 1810, 1819, p. 73, 196—7.
Hiotu, Nicolae, clucer 1844, p. 139, 200.
Hodivoae, vezi Stanciu.
horbote, dantele, p. 78.
Hotărani, mânăstirea, p. XXXII. Vezi Tatul.
Hranita log. ot Blagodești 1592 și fratele său Mihul.
Hrisant Notară, patriarh 1713, p. XXVII, 264, 281.
hrisis, folosință, p. 74, 105, 132.
Hrisoscoleu, familia, p. 246, 249, 267. Vezi Alexandru, Andronache Vlasto, Aristarh, Constantin Aristarh și Constantin Hrisoscoleu, Dimitrie Aristarh, Grigore, Ianache, Ilinca, Iordache Aristarh, Iordache, Manolache, Maria, Nicolae, Răducan, Ruxandra, Scarlat, Sguromali.
Hrisoscoleu, schevofilax și m. log. al Bisericei 1638—1646, p. 267.
Hrisoscol, fiul lui Gheorghe, 1694, p. 268.
Hrisoscol Ralli, dragoman al Veneției 1749, p. 288.
Hrisoscoleu agă, 1776, ispravnic Prahova 1784, p. 252, 270. Vezi Ianache Hrisoscoleu.
Hrisoscoleu Dimitrie, căminar 1815, vel log. 1820, p. 197, 271.
Hrisoverghi, familia, p. 246—7. Vezi Aslan, Nicolae.
Hristea, vezi Cârstea, Hrizea, Hristodor.
Hristea (Hristo) post. 1686, p. 231.
Hristea Saul, șetrar 1776, p. VIII, 298.
Hristea (Hristo) serdar 1779, p. 4.
Hristodul Vlahutzi, v. pah., v. post. pe la 1780, p, 298.
Hrizea, v. vist. 1622, v. log. 1626—8, v. vornic 1629—1630, v. ban 1632—7, v. vornic 1638-1641, era † 1646, p. 2, 25—32, 52—3, 140, 168, 210—213, 215, 221, 225.
Hrizea din Bogdănei, v. pah. 1651—2, v. spătar 1654, ispravnic la Troița (Radu Vodă) din Buc. Spânzurat 1657. p. 2, 142—3, 217, 220.
Hrizea, Caridi-Popescu, căpitan 1663, v. spătar 1666, v. vistier 1669, 1672, 1678 † 1680 p. 2—3, 36—7, 57, 60, 144) 170, 172, 226, 228—9.
Hrizea Băleanu, 1680, p. 117.
Hrizan post. din Bărbătești, 1595, p. B. C, 28, 210, 225. Vezi Maria.
Hulubești (Vlașca) parte din Strâmba, p. 175-7.
Hurezi, mânăstirea, p. XXXI. — Vezi Nedelco.
Hurmuzi sau Hurmuzaki (Plagino), Vizantiul, dascăl la școala Fanarului, log. Bisericei 1691, p. 285.
Hurmuzi (Plagino), vezi Chiriță.
Hurmuzaki — Plagino, pah. 1782 hatman 1800, p. 263. 286-
Hurmuzaki, vezi Dumitrașco, Manolache.
Hurmuzaki, familia moldovenească, p. 285.
huzmet, dare, venit, slujbă, p, 239.

Iacov Argyropol, v. cămăraș Mold. 1793, mare dragoman 1812—1815, p. 250.

Iacov Mavrocordat, negustor în Muntenia 1580, p. 276.
Iacov sau Iacumi Manas sau Manos, 1713, p. 275.
Iacov Paleologu din Hios 1573, p. 283.
Iacov Rizo, v. spătar și capichehaia Mold. 1758-1764, p. 263, 272, 287.
Iacov Rizo, v. post. 1819, p. 273, 287.
Iacovencu, Ignat, consilier de colegiu, 1838. p. 107, 198.
Ianache, Chiriță —, v. post. 1601, p. 204.
Ianache, Chiriță —, vezi Ioan Vlastò,
Ianache, v. portar, 1620, p, 209.
Ianache, v. vistier 1630, p. 212.
Ianache, sluger 1652, p. 142.
Ianache, clucer 1665, 1667 p. 222—4.
Ianache, v. căpitan 1692, p. 232.
Ianache, vistier 1678, p. 3.
Ianache, v. comis 1726.
Ianache, v. sluger 1735.
Ianache, cămăraș 1730, fatele doamnei Smaranda a lui Nic. Vodă Mavrocordat, p. 41.
Ianache (acelaș cu precedentul?) hatman în Mold. 1741, p. 258.
Ianache serdar 1751, p. 45, 66. (Câmpulungeanu ori Rosetti?).
Ianache zaraful 1741, p. 145.
Ianache, v. sluger 1760, p.67.
Ianache, v. serdar 1760.
Ianache (Moruzi?) v. log. 1779, p. 146.
Ianache Alexiu de la Câmpina 1757, p. 66, 107, 198.
Ianache Câmpulungeanu, vezi Ianache Silivrianò.
Ianache Cantacuzino, v. vist. Mold. 1631, p. XXV.
Ianache „ medelnicer 1805, p. 135.
Ianache Caragea, v. post. 1625, p. 11, 51, 254,
Ianache Catargi, v. ban 1614—1620, p. XXIII, 23—4, 84, 206, 208—210, 214.
Ianache Cleronomo, interpret al Porții 1673. p. 273.
Ianache Cornățeanu fiul lui Socol, spătar, † 1654 p. 1. 219, 220.
Ianache Frangopol, sec. XVIII-lea, p. 247.
Ianache Grădișteanu. 1704, p. 237.
Ianache Halepliu, ispravnic de Cernăuți 1740, p. 266.
Ianache (Halepliu ori Ralea?) v. sluger 1758, 1761. Vezi și Ianache Mamonà.
Ianache Halepliu, sluger 1789, hotarnic 1801 p. 193.
Ianache Hartofilax, v. vistier, 1666—9, p, 55--6, 89, 98, 225, 254. Acest Ianache trebue deosebit de Ianache vist. ot Pitești dela 1686. In nota 12 de la pag. 254, în loc de *Geneal Cant.* citește *Doc. Cantac.*
Ianache Hiotis sau Hiotu, medelnicer 1770, p. 156.
Ianache Hrisoscoleu, v. post. 1747—8, v. ban Craiovei 1750—4, 1768, 1779, caimacam Craiovei 1783, p. 46, 193, 269, 274. Trebue deosebit de Ianache Hrisoscoleu, vel ban 1790 (Urechia, Ist. Rom. III, 345, VI 218) care e probabil aceiaș cu Hrisoscol aga de la 1776, 1784. Vezi acest nume.
Ianache Kogâlniceanu medelnicer 1779, p. 156.
Ianache Mamonà, v. sluger 1750, 1753.
Ianache Mavros, v. pah. 1784- p. 277.
Ianache Moruzi, v. comis 1768 v. vornic 1786, p. 47, 127.
Ianache ot Perieți 1692, p. 11.
Ianache Porfirita, zis și Halepli, capichehaia 1674, p. 266.
Ianache Râfoveanu 1751, p. 61.
Ianache Râfoveanu 1785, 1797, p. 156.
Ianache Rosetti, v. comis Munt. 1764, p, 45.
Ianache Sacazlâu, medelnicer 1778, p. 155.
Ianache (Silivrianò zis Câmpulungeanu) serdar, comis 1745, p. 125—6.
Ianache (Iane sau Ene) Slătineanu, medelnicer, caimacam 1737. p. 182.
Ianache Stama biv vel agă 1718, v. post. 1719-1730, p. 41, 61, 89, 123, 251. Vezi Ianache Vizantiul,
Ianache Stavrache, ispravnic de Iași 1749. p. 263.
Ianache Văcărescu vătaf 1690, v. căp. za lefegii 1691, v. agă 1695—1706, v. pah. 1707, v. clucer, 1712, p. XXXII, 116—122, 152, 233.
Ianache (Enăchiță) Văcărescu v. comis 1760, v. vist 1776. 1797, v. ban, p. 67, 69, 124, 163-4, 188, 286, 293.
Ianache Vizantiul fiul lui Stamos și al Sultanei Muselim, 1684, p. 251.
Ianache, vezi Ioan, Iane.
Iancu. vezi Ioan.
Ianculeu della Rocca, familia, p. 271. Vezi Lucache.
Iane, vezi Ioan, Ianache.
Iane, vistier 1562, p. 168.
Iane, v. vistier Mold. 1582—1591, v. ban mun-

tean 1592, ocrotitorul lui Mihai Viteazul, era † 1603, p. XXIII. 214.
Iane. v, post. 1616—1618, p. 22, 168, 207—8.
Iane, spătar 1634, soțul Ilincăi din Măneşti şi Bucov, p. 27, 52.
Iane, negutător, 1659, p. 221.
Iane, v. pah. 1659, p. 221.
Iane negutător 1696, nepotul lui Andrei p. 60.
Iane, v. sluger 1725.
Iane post. din Boleasca 1600, p. 21, 55, 207.
Iane post. din Blagodești 1628, p. 140.
Iane Calogherà, v. vist. Mold. 1594, p. 214,
Iane Cocorăscu, sluger 1650, p. 112—113.
Iane Cocorăscu, post. 1650, spătar 1662, logofăt 1678, p. XXX, 3, 13, 113, 116—118, 121, 255.
Iane Conduratu, negutător Mold. 1680. p. 69
Iane post. ot Dâlgopol 1620, p. 209.
Iane Dâmboviceanu, biv vel clucer za arie 1751, p. 66.
Iane, vezi Gianì.
Iane Slătineanu. vezi Ianache.
Iane portar, din Togozeni, pe la 1610, p. 112.
Ianuli, vezi Eugeniu.
Iapa (Teleorman) p. 178.
Idoxie din Târgoviște 1620 p. 209.
Ierotei, vezi Ioan Comnen, Pseudo-Dorotei.
Ignatie, v. șetrar 1674, p. 145.
Ignatie mitropolit 1654, 1665, p. 219, 223.
Ignatie mitropolit 1810, p. 7.
Ilie v. șetrar 1673, p. 37, 229.
Ilie, v. medelnicer 1679, p. 57.
Ilie vornic ot Cornești 1646, p. 2—3, 5, 31, 33, 37, vezi Marula.
Ilie Otetelișanu, biv vornic 1725 p. 42.
Ilie Rătescu, biv log. vistierie 1779, p. 146.
Ilie Știrbei, v. vistier 1717.
Ilinca serdăreasa 1762, p. 155.
Ilinca Bărcănescu 1785, născ. Colfescu, p. 156.
Ilinca Boteanu, soția lui Stan (State) Popescu 1747, p. 39.
Ilinca post. Cantacuzino, fiica lui Radu Vodă Șerban, p. 43, 52, 58—60, 65, 99, 100.
Ilinca Fălcoianu, soția lui Catacal sérdarul, 1785, p. 69.
Ilinca Hrisoscoleu, soția lui Alexandru medelnicer. 1792, p. 70.
Ilinca, fiica lui Nicolae Pătrașcu Voevod, soția lui Istratie Leurdeanu 1655, p. 2, 43, 227.
Ioan, vezi Ianache, Iane.
Ioan, biserica sf. — din București, p. 80.
Ioan, Țarul Moscovei sec. XV-lea, p. 282.
Ioan, bătrânul, log. 1603, p. 205.
Ioan (Iancu) v. vistier 1745, p. 237.
Ioan, medelnicer 1803, p. 147.
Ioan Andrei Anghel Flaviu Comnen, duce de Drivasta 1621, p. XXXIV.
Ioan Argyropol, praporcic Mold. 1835, p. 250,
Ioan Asan, regele Bulgaro-Vlahilor, p. XIII.
Ioan (Ioniță) Bălăcianu, șetrar 1779, 1803, p. 47, 100, 129, 192, 194, 199.
Ioan Băleanu, vel portar 1716, 1727, p. 40, 42.
Ioan (Ioniță) Băleanu, biv vel vist. era † 1748, p. 49.
Ioan Bărcănescu, vel log. 1806, p. 194.
Ioan (Ioniță) Cândescu, biv vel medelnicer 1762, v, pah. 1772, 1797, p. 160, 162—3, 265.
Ioan Cantacuzino, duce al Traciei 127, p. X.
Ioan Cantacuzino, fratele lui Șaitanoglu, 1566, p. XXI-II.
Ioan Cantacuzino, v. pah. 1747, p, 36.
Ioan (Ioniță) Cantacuzino din Mold., vtori vist. 1753, p. 154, 156.
Ioan (Ioniță) Cantacuzino din Moldova, cronicar, v. vornic 1779, p. 156.
Ioan Cantacuzino biv log. za vistierie 1746, v. spătar 1789, p. 83, 98, 105, 192.
Ioan (Ioniță) Caramanlâu, biv vel căminar (?) 1781. p, 94, 256. Tot el? serdar 1792, pah. 1794, ibid.
Ioan Cariofil, log. al Bisericei 1644—8 p. 256.
Ioan (Ioniță) post. Cârlova, 1777, p. 160
Ioan Catargi, v. post. Mold. 1646, p. 214.
Ioan Cocorăscu, clucer 1747, p. XXXI.
Ioan (Ioniță) Comăneanu, v. pah., v. clucer 1793, 1795, p. 130, 174.
Ioan Alexie Comnen, împărat 1350—1390, p. XIII.
Ioan Molivdos Comnen, doctor, protomedic al lui Const. Vodă Brâncoveanu, apoi Ierotei al Dristrei, p. VII, 258.
Ioan Crețulescu, biv vel medelnicer 1793, v. căminar 1795. p. 91, 174—5.
Ioan Damari, v. log. 1788, v. vornic 1795 † 1798, p. 100, 260, 300.
Ioan Dedulescu v. comis 1723, v. stolnic 1724, p 41, 61.
Ioan Facà, v. clucer 1784, p. 96, 262, 271.
Ioan Florescu, v. clucer 1791, p. 186—7.

Ioan (Iancu) Gherachi, hatman 1790, p. 263.
Ioan (Iancu) căpitan de Gherghița 1644, p. 112
Ioan Gianet, clucer 1787, p. 264.
Ioan (Iancu sau Ianache) Glava, clucer, 1815, p. 126, 194, 200.
Ioan Grecianu, clucer, 1795, p. 130.
Ioan (Ioniță) Gulianò, v. pitar 1758—1760, v. pah. 1761, v. stolnic, vel clucer 1764, v. log. 1776, p. 124, 265.
Ioan Gheorghe Heraclei, princeps Moldaviae, 1566 (Basilic Despotul), p. XXXIV.
Ioan Ipsilante dragoman 1759, p. 274.
Ioan, doctor 1781, vezi Manicati.
Ioan Mavru, biv vel pah. 1779, p. 146, 161.
Ioan (Ioniță) Racoviță, biv vel clucer 1762, p. 154.
Ioan Rizo, doctor la Constantinopol 1762, p. 287,
Ioan Rosetti 1731, p. 62.
Ioan Rudeanu, spătar 1660, p. 2.
(Ioan) Iancu Vodă Sasul 1579—1582, p. 284.
Ioan (Ioniță) Slătineanu v. șetrar † 1785, p, 77. 104, 260.
Ioan Știrbei, medelnicer 1791, v. vornic 1823 p. 138, 186—7, 242.
Ioan (Chiriță Ianache) Vlastò, vel post. Mold. 1691—1701. p. 298.
Ioan, vezi Ivan.
Ioanichie Caragea, patriarh 1762, p. 263.
Ioasaf, patriarh 1566. p. XIX—XXI.
Ioasaf Argyropol, mitropolit de Salonic 1570, p, XX, XXIV.
Ionașcu post., fiul lui Miroslav vel log., 1630, p. 221.
Ioneasca (Vlașca), p. 176.
Ioniță, vezi Ioan.
Iordache, vezi Gheorghe, Iorga, Iorgache.
Iordache, vel portar, 1723, p. 176.
Iordache Aristarh (Hrisoscoleu) v. comis 1753, post. 1767, vist. 1776, p. 269.
Iordache Asan-Micșunești, biv vel stolnic 1758, p. 286.
Iordache Balasache, agă 1749, pah. 1751, căminar 1756, v. post. 1764, p. 252.
Iordache Băleanu 1760, p. 45—6.
Iordache Balș, biv vel comis 1762, p. 154.
Iordache Balaccioglu, biv vel serdar 1764, p. 14, 73.
Iordache Cantacuzino, v. vist. 1634, v. spătar 1644 Mold. p. XXVI.
Iordache Cantacuzino, v. spătar 1688, p. 38, 58 232.
Iordache Cantacuzino din Mold., v. stolnic, 1779, ban 1780, p. 155—6.
Iordache Cantacuzino din ramura Șerban Vodă v. pah. 1755, 1760, p. 67, 103.
Iordache Cantacuzino (Măgureanu), v. sluger 1772, v. șetrar 1778, v. serdar 1794, v. pah. 1799, v. clucer. Era † 1811. Pag. 69 73, 75—6, 80, 100, 128—130, 132—6, 146—7, 160—2, 190—1, 193—5, 197. 200.
Iordache Caragea, v. pitar 1753—5, v. stolnic 1764—8, p. 255.
Iordache Caramanlâu, v. clucer 1708, v. post. 1726, 1739, p. 256.
Iordache vistier Cocorăscu † 1720, p. 123.
Iordache Conduratu v. stolnic 1753—5, p. 69.
Iordache, fiul lui Socol Cornățeanu, spătar 1654, p. 218.
Iordache ot Coslegi, vornic 1644, 1646, p. 33, 112.
Iordache Crețulescu, v. agă, 1709, v. post. 1710, v. pah. 1711, v. log. 1719, v. spătar 1732, v. vornic 1745. Era † 1755. Pag. 41, 89, 102, 123, 173, 178, 191, 237, 265, 290.
Iordache Crețulescu v, vornic 1783, p. 162.
Iordache Crețulescu, fiul lui Ioniță, 1811—1819 comis, † 1825, p. 92, 94—7.
Iordache Damari, v. pah. 1779, v. log. 1791, p. 100, 190—1, 260.
Iordache Hrisoscoleu, 1810, p. 135.
Iordache Mărgărit, pah. 1777, p. 160.
Iordache Mavrodin, clucer 1800, p. 193.
Iordache Mavros, v. căminar Moldova 1793, p. 277.
Iordache Neculescu, v. șetrar, medelnicer, 1776, 1778, p. 69. Altul, agă 1759, p. 238.
Iordache Paladà, ispravnic 1785, v. stolnic 1793 p. 283.
Iordache Panaiotache, v. cămăraș Mold. 1764, p. 278.
Iordache Părșcoveanu, post. 1652, v. clucer za arie 1662, v. stolnic 1665, p. 34, 141—4, 222—3.
Iordache Popescu (Caridi), v. vornic, era † 1729, p, 2.
Iordache Ramadan, v. post. Mold, 1711—1716, p. 289.
Iordache Ramadan v. post. 1730, dragoman al

flotei 1731, v. spătar 1739, caimacam Craiovei 1759, p. 289—290.
Iordache Rosetti, fiul lui Antonie Vodă, v. post. 1677, p. 90.
Iordache Scanavi v. comis 1813.
Iordache Slătineanu, v. pah. 1797, v. log 1808, v. vornic 1814, caimacam † 1822 p. 8, 79, 240—2.
Iordan vel log. 1562, p. 168.
Iorga, staroste. 1699, p. 275.
Iorga Corbea cupeț 1659, p. 221.
Iorga sau Iorgache (Costescu) v. sluger 1696.
Iorgache Argyropol, caimacam Craiovei 1806, 1812, p. 250.
Iorgache Gianet, v. post. Mold. 1748—53. Munt. 1753—5, p. 263.
Iorgache Lapiti, secretarul lui Gr. Calimah 1767, caimacam Craiovei 1780, p. 263, 273.
Iorgache Mavrodin, vistier † 1776, p. 265.
Iorgache Stavrache, v. post. Mold. 1752, capichehaia 1763, † 1765, p. 263.
Iorgulescu, vezi Constantin.
Iosif, episcop Argeș 1793, p. 7, 242.
Iosif Clinceanu, căminar 1810, p. 242.
Ipsilanti. familia, p. 279, 300, vezi Atanasie, Constantin, Ioan, Manolache.
Ipsilanti, Alexandru Voevod 1774—1782, p. 274
Ipsilanti, Constantin, v. post. și capichehaia, 1716—1717, p. 300.
irat, venit al unei slujbe, p. 240.
Irina din Cornățeni, mama lui Socol, p. 1.
Isaac Anghel, împărat 1185—1195, p. IX.
Isaac ovreiul 1678, p. 154.
Isaac Rallet, agă 1777, v. clucer 1793, v. log. 1796, v. vornic 1800, 1814, v. ban 1818, p. 75, 131, 188, 194, 240, 288.
Isaac Ralli zis și Halepli, dragoman 1689—1701 p. 288.
Isar ot Dâlgopol, 1654, p. 53.
Isar banul din Musceleni, pe la 1620, p. 26—7.
Isbiceni (Romanați), p. 216—19, 220, 225—8.
isinbiton, deavalma, p. 11.
Istrate, șetrar 1674, p. 178.
Istrate Crețulescu 1811, v. vornic 1817, p. 7, 138, 241.
Istrate (Statovici) Florescu, 1700, p. 42—3.
Istrate Leurdeanu, v. post. 1654, p. 2, 143, 220. 226—8.
Iulianò. vezi Gulianò.
Ivan, v. post. 1562, v. stolnic 1571, p. 168, 189,
Ivan, v. log. 1570, 1581, p. 185, 203.
Ivan din Băleni, sluger 1583, p. 25, 28.
Ivan Boteanu, post. 1632, 1646, p. 26, 33, 37.
Ivan din Mănești, 1623, p. C.
Ivan Milcoveanu, sluger 1680, p. 116.
Ivan din Musceleni, 1664, 1666, p. 34—5.
Ivan Rudeanu, medelnicer 1573, p. 88.
Ivan Văcărescu, vezi Ianache.
Ivancea, stolnic 1559, 1562, p. 168, 184.
Ivașco, sluger din Izvor (Știrbei) 1652, 1665. p. 34, 142—3, 222—3, 274.
Ivașco, v, serdar, 1661—2, p. 3, 144.
Ivașco, v. stolnic 1671, biv vel clucer 1678, p. 3, 227 (Băleanu ?).
Ivașco Băleanu, v. armaș 1617, v. vornic 1619—1637, p. 2, 21—33, 36, 52, 110—112, 140, 207—213.
Ivașco Băleanu. post. 1665, v. log. 1673 † 1679 p. 37—8, 222, 228—9.
Ivașco Băleanu, v. clucer 1681, v. vornic 1692. trăia 1706, p. 39, 40, 117, 122, 172, 233.
Ivașco vornic Balotescu 1629, p. 141.
Ivașco ot Cepari, post. 1632, medelnicer. 1665 p. 26, 34, 176, 222.
Ivașco Golescu, v. stolnic 1568, 1570, v. spătar 1571, v. log. 1573, v. vornic 1576, 1582, p. 20, 25, 36, 189, 202—3.
Ivașco din Orăști, 1625, p. 25—6.
Ivașco vornic din Rătești 1648, p. XXVIII.
Izvoarele, p. 52, 61.
Izvoare (Vlașca), vezi Radu ot.
Izvor, vezi Ivașco, Harvat.
Izvorani, boeri, p. 237. Vezi Barbu, Constantin, Radu.
Jianu, Gheorghe, vezi Gheorghe.
Jilavele (Ialomița) p. 110 și urm. Vezi Stan din —.
Jipa, agă 1668, p. 98, 101.
Jitianu, mănăstirea, 230, 232.
Juan, don — de Austria, p. XXXIV.
Juguri, p. 210, Vezi Manea ot —, Pârvu.

Kellery, François, maior austriac 1846, p. 80—3
Kogălniceanu, vezi Ianache.

Lahovari, familia, p. 271. Vezi Manolachi, Neofit Petrache.
Lahovari Ion, 1789—1854, p. 272.

Lal, vistier 1465, p. 17.
Lamba, v. comis 1616, 1618, p. 168, 208.
Lambrino, familia, p. 272.
Lambrino, vezi Constantin, Manolache.
Lampaniţiotul, vezi Polizo.
Lapati sau Lapiti. vezi Eustratie sau Statache, Iorgache.
Laposul (Saac) p. 69.
Laptev, fraţii, p. 107.
Larga (Ialomiţa), p. C.
Lascăr Eupraghioti sau Praghiota, 1601 în Mold., p. 261.
Lascarachi Giani, v. comis 1749—1755, v. post 1755—6, p. 264.
Lascar Rosetti, m. log. al Bisericei 1629, p. 290.
Lascarache Rosetti, v. post. 1674, p. 230.
Lascarache Rosetti. v. Hatman 1776, p. 156. 271.
Lascari, familia, p. 247—8.
Lascari Mamonà zis Orbu, agă 1727, p. 209, 274, 299.
Lăudat, v. log. 1582, p. 203.
Lazăr Brancovici, despot sârbesc 1447. p. XV. XVI, 282.
Lazarul Constantin, serdar 1811, p. 77.
Lăzureanu, vezi Constantin, Pădure, Pârvu, Preda, Stanca. Stoica, Tatul.
Lăzureanu Scarlat, maior 1853, p. 150.
Lazurile, ce se chiamă şi moşia Rusilor, p. 153, 203, 218, 221.
Leca, prenume, p. 53.
Leca, v. spătar 1603—1615 (Rudeanu) p. 24, 53, 85, 205—6.
Leca, v. post. 1603—1610, p. 53, 205.
Leca, agă, (Racotă) era † 1619, p. 52—3.
Leca, spătar 1629—1640 (Racotă) p. 52—3 133, 136.
Leca, spătar, 1632, ot Găvăneşti (poate acelaş ca precedentul), p. 212.
Leca, 1634, fiul Cârstei post. ot Brătuleşti, p. 1—2, 53.
Leca, sluger 1652, p 142.
Leca, vtori pitar 1646, 1650, căpitan ot Viezureşti, fiul agăi Oprea ot Bucu (Ialomiţa) p. XXXI, 33, 53, 113.
Leca din Băneşti 1662, p. 53.
Leca, pah. 1681 din Mălureni şi Stăneşti, p. 53,
Leca, căpitan 1694, 1697, p. 12, 40.
Ieft, monedă în valoare de 5 galbeni, p. 60.
Lefter, ceauş 1656, p. 158.
Lehliu, Iordache, treti log. 1802, sluger, 1818 şi soţia sa Sultana Drugănescu, p. 4—8.
Lehliu Nicolae, v. pah. şi soţia sa Ileana Cândescu 1802, p. 6—7.
Lenş, familia, p. 125.
Lenş, Filip 1843, p. 125.
Lepădat, v. pah. 1556, p. 184.
Lepădat, log. 1614, 1628, 1631, 1640, p. 26—8, 32, 168, 206.
Lepădat din Nenişori 1668, p. 35.
Lepetit. arhitect, 1638, p. 80.
Lereşti, vezi Micul, Oancea Panait, Preda, Tudoran.
Leu împărat, (Leon filosoful) p 45.
Leurdeanu, vezi Fierea, Istrate, Matei, Pană, Stroe, Tatul.
Leurdeni (Ilfov) p. 42, 118.
Lidiceasca (Ialomiţa) p. 68.
Ligaridi, Pantelimon, 1650, p. 246.
Lipănescu Constantin, 1832, 1837, p. 107, 157. Vezi Nicolae.
Lipăreşti (Ialomiţa) p. 110—111, 114—117, 119, 120, 122, 125.
Lipăreşti, vezi Drăghici.
Lipia (Buzău) p. 68.
Lipovăţ (Ilfov) p. 66.
Lipoveanu, vezi Constantin, Mihai, Nicolae Radu.
Lyverus Cantacuzino, 1629, p: XIII.
Luca (Lucache) Argyropol, v. post. 1794, caimacam Craiovei 1818, p. 250.
Luca (Lucache) Ianculeu della Rocca, celebiul 1757, 1775, p. 271.
Luca Notara † 1453, p. XV, 280—1.
Luca (Rătescu) vtori vistier 1695, p. 117.
Luceni, pe Colentina (Ilfov), p. 87—9, 218, 221
Luceni, vezi Dragomir, Harvat, Dumitraşcu, Manolache (Mardarie), Radu.
Luchi, vezi Gheorghe.
Luchi, Ioan, doctorul lui Grigore Vodă Ghica al Mold. 1769, 1778.
Ludeşti, biserica din —, p. XXXIII, vezi Stoica.
Lupaşcu Buhuş, v. spătar sec. XVII-lea, p. XXVI, XXIX—XXX.
Lupoianu, vezi Constantin Soţia sa Balaşa Rudeanu 1753, p. 126—7.
Lupoianu, vezi Matei, Şerban.
Lupoianu Scarlat, 1835, p. 105—6.
Lupoianu Ştefan, sluger 1830, p. 47.

Lupul, v. log. 1610, p. 205.
Lupul, v. pah. 1613—1616, v spătar 1618, p. 23, 85, 206.
Lupu din Gălești, vornic 1662, p. 41, 143.
Lupu ot Călugăreni, iuzbașa 1672, p. 36.
Lusignan, vezi Guy.
Luxandra Bălăcianu, născ. Slătineanu, 1843 p. 139.
Luxandra Câmpineanu, născ. Cândescu, 1780, p. 6.
Luxandra (Luxița) Cantacuzino, născ. Crețulescu, 1838, 1855, mama lui G. Gr. C. p. V, 79—81, 83, 90, 94—6, 139, 149—150, 176—7, 200.
Luxandra Caramanlâu, soția lui Chivu Căplescu-Cocorăscu, șetrar, 1792, p. 66.
Luxandra Movilă, născ. Mihălescu 1820, p. 175.
Luxandra Văcărescu, soția lui Barbu, născ. Rosetti, 1786, p. 126.
Luxandra Văcărescu, soția lui Ștefan, născ. Prejbeanu, 1813, p. 124—5.

Macarie Balasache, mitropolit de Arta, în a 2-a jumătate a sec. XVIII-lea, p. 253.
Macarie, patriarh al Antiohiei și Anatoliei 1057, p. 220.
macat, acoperământ de pat, p. 96.
Macri, familia, p. 273. Vezi Meletie.
Măgureann, vezi schitu.
Măgurele (Prahova) biserica de la —, p. 256.
Măgureni (Prahova) și biserica de la —, XXIX XXXII, 55, 60, 71—3, 75—6, 102—4, 128, 139, 190, 192, 200.
Măgureni din Baltă (Ialomița) p. 68.
Măgureni, vezi Gheorghe vornicul ot —, Radu
Măgurenii, Cantacuzinii —, p. XXIX, 61, 65—6 103—4, 128.
mahalaua biserica Doamnei din Buc., p. 243.
mahalaua popa Stoica, din Buc., p. 233.
Mahmud III, sultan 1595—1603, p. XXV,
Maia, vezi Rădulești.
Mainea, sluger 1650, ot Popești, p. 113.
Mainea șetrar 1701 p. 120.
Maisel, spițer 1820, p. 78,
Mălăești, trup din Râfov, p. 157.
Mălai, portar 1529, p. 167.
Malaxos, vezi Manuil,
malotea, haină femeiască, p. 78.
malteh, mătase de Malta, p. 78.
malucă, haină, p. 78.
Mălureni, vezi Leca din —.
Mamali sau Mammàs, familia, p. 248.
Mammas, vezi Grigore.
Mamonà, familia, p 249, 273.
Mamonă, vezi Lascari, Alexandru, Ianache, Panaiot.
Mamonà, Frangopol 1533, p. 247.
Mamuca, vezi Marcu-Antoniu.
Mănăilă căpitan 1703, v. șetrar 1711, v. clucer 1715, p. 233—4.
Mănăilescu, vezi Maria.
Manea brutarul, biserica — din Buc., p. 5.
Manea comis 1451, p. 16.
Manea fiul lui Udriște, 1451, p. 16.
Manea Negru, vistier 1482, p. 18,
Manea pah. 1562, p. 168.
Manea v. post. 1582, p. 203.
Manea stolnic din Juguri, 1627, p. 210.
Mănescu, vezi Constantin.
Mănescu, Zamfir 1778, p, D.
Mănescu Stanca soția Badii polcovnic Popescu, 1780, p. D, 38.
Mănescu-Filitti, Dimitrie, membru la înalta curte 1854, p. 127.
Mănești sau Măneasca, moșie a mânăstirii Gruiu și a fraților Ghica (1835), merge din matca cea veche a Ialomiței, și e vecină cu moșia mânăstirei Mărgineni, p. B. C.
Mănești de sus, pe apa Prahovei, se întindea în județele Dâmbovița și Prahova, p. D. 2, 21, 38, 112, 119, 210.
Mănești de sus, vezi Coada Isvorului.
Mănești, vezi Barbu, Chiajna, Drăghici, Ivan, Mavrodin, Neacșa, Nenciul, Oprea, Pană, Pătrașcu, Preda, Radu, Smaranda, Staico, Stroe, Tudor, Vintilă, Vișa.
Manicati, familia, p. 280.
Manicati, Ioan, doctor în București 1781, era † 1787, p. 280.
Mano, familia, p. 274.
Mano, vezi Apostol, Iacov (Iacumi), Gheorghe (Iordache), Manolache, Manuil, Mihail Nicolae.
Mano, Constantin M., 1838, p. V.
Mano, Iorgu, 1843, p. 175.
Mano, Ioan, 1845, p. 82.
Manolache, vel sluger, 1751 p 91,
Manolache, pah. Mold. 1777, fiul lui Hagi-Cuzi.
Manolache Brâncoveanu 1777, v. ban 1802, p. 14, 75, 132.

Manolache Cariofil, mare retor, † 1688, p. 257.
Manolache Ciuchi, v. post. Mold. 1784, p. 258.
Manolache Crețulescu, v. comis 1775, v. vornic 1797, p. 188.
Manolache Dimachi, v. jicnicer, stolnic în Mold. era † 1794, p. 260.
Manolache Filodor. v. hatman 1798, p. 262.
Manolache Gealepul, v. spătar 1756—7, v. post. 1760, p. 263.
Manolache Giani sau Gianet, serdar de Chișinău 1755, v. spătar Mold. 1756, v. post. Munt. 1760, domn muntean 1770, sub numele de Rosetti, domn în Mold. 1788, p. 67, 263.
Manolache Gianet, v, spătar Mold. 1776, p. 264.
Manolache Grădișteanu, v. vornic 1795, p. 175.
Manolache Hrisoscoleu, v. pah. 1795 † 1830, p. 76, 96, 270.
Manolache, fiul lui Hurmuzaki, v. comis Mold. p. 285.
Manolache chiurcibașa (Ipsilanti), capichehaia, 1716, p. 300,
Manolache Ipsilanti. v. comis Mold. 1754, v. log. Munt. † 1789, p. 260, 300.
Manolache Lahovari, cupar 1791, vornic, caimacam al Craiovei 1810, 1811, p. 6, 271, 286.
Manolache Lambrino (Rangabe) v. agă 1711, v. pah. 1723, v. clucer 1725, biv v. log. 1732 v. ban 1735, p. 41, 61, 89, 102 178, 272, 287.
Manolache ot Luceni (Mardarie călugărul) 1654, 1661, p. 87, 218, 221.
Manolache (Mano) fiul lui Gheorghe din Castoria, mare retor 1691, p. XX, 275.
Manolache Persianò, v. căminar, doctor, cronicar, 1787, 1789, dragoman englez 1796, biv v. post. 1805.
Manolache Romanò sau Romaniti, biv vel pah. caimacam Craiovei 1766—1784, p. 290.
Manolache Rosetti, v. clucer za arie, 1780, p. 185.
Manolache Tăut 1797, p. 166.
Manolache Vatatzi, vătaf 1775, p. 69, 124—5, 190. Vezi Maria.
Manolache, vezi Manuil și Manul.
Manuil clucer 1774, p. 182.
Manuil Cantacuzino, zis Gin, 1454, p. XVI, XVIII.
Manuil Cantacuzino 1490, p. XVIII.
Manuil Cantacuzino 1533, p. XVII.
Manuil Cantacuzino 1564, p. XX.
Manuil Comnen, împărat 1143—1179, p, IX.
Manuil Duchi, 1713. p. XXVII.
Manuil Malaxos, cronicar din sec. XVI-lea, p. XVIII, XX, XXII.
Manuil Mano, v. spătar 1765, p. 276.
Manuil Paleologu † 1425, p. 282.
Manuil Paleologu 1560, p. 285.
Manta, post., grec, 1559—1568, p. 246.
Manta, v. post. 1593, p. 246.
Manta, v. pah. 1595, p. 51.
Manta (Câmpineanu) v. comis 1659.
Manta (Câmpineanu) log. za vistierie 1674, vtori vist. 1678, v. căp. za lefegii 1711, p. 3, 178.
Manul (Grădișteanul?) v. vornic în sec. XVII-lea, p. 275.
Manul (Rudeanul) v. post. 1648, v. ban Craiovei 1659, (*fiul* lui Mitrea. Greșit *frate* la pag. 275). Pag. 221, 274—5.
Manul, staroste 1667, p. 224.
Manul, pah. 1707, p. 275.
Manul, v. cămăraș, za ocne 1746, era † 1756, p. 275.
Mărăcineanu, Ghiță, medelnicer 1837, p. 166.
Mărăcineni vezi Mărați.
marafet, mijlocire, p. 195.
Mărați (Ialomița și Saac). Vezi Amara, Amărați, Pag. 110—111, 115—117, 121, 125. 232.
Marco, log. 1601, p. 204.
Marco, log. 1632—6, nepot lui Dan v. vornic p. 26, 28.
Marco, v. pah. 1643, p. 112, 216.
Marco, biv vel armaș 1653, p. 217.
Marco Maruli Bulgari din Corfu 1677 p. 248.
Marco din Cipru, dascăl la școala grecească din Buc. 1714, p XXX.
Marco din Daia, iuzbașa 1695, p. 173.
Marcu-Antoniu Mamuca della Torre, dragoman al Porții 1667, p. XXIX.
Mardarie călugăr, vezi Manolache ot. Luceni
Mareș pah. din Brătieni 1629, p. 141.
Mareș (Băjescu) vtori log. 1650, v. vistier 1661, v. vornic 1666. v. ban 1669, p. XXVIII 34. 36. 54—6. 88. 98. 114. 144. 221—3 225—7.
Mărgărit, vezi Iordache.
Mărgineni (Prahova) p. D. XXXII. 58. 62. 138, 189,
Mărgineni, boerii din — p. 110. Vezi Drăghici Udriște.
Maria (Mariuța) Alexeanu, născ. Brâncoveanu, era † 1734, p. 4.

Maria, fiica lui Dan vornicul, soția lui Hrizan post. din Bărbătești 1595, p. 210.
Maria, doamna lui Constantin Vodă Brâncoveanu p. 3, 13, 116, 120.
Maria, doamna lui Șerban Vodă Cantacuzino, 1689, p. 54, 60, 155.
Maria Cantacuzino, soția lui Vatatzi, 1776, p. 69
Maria Cantacuzino, soția lui Zamfirache Damari, 1785, p. 69.
Maria Cantacuzino, născ. Pârscoveanu, vezi Maria Părșcoveanu.
Maria Cantacuzino, 1830, căs. cu Const. Dudescu și cu Francisc Kellery, p. 78, 80—1, 83 133.
Maria Corbeanu, născ. Buzescu, soția lui Tudosie vel spătar, vel ban, zis și Buzescu p. 209.
Maria (Mariuța) Fărcășanu, născ. Cantacuzino, 1775, p. 189.
Maria Fărcășanu, soția lui Constantin Hrisoscoleu 1775, p. 189.
Maria cea bătrână de la Florești și Mărgineni, 1610, p. 43.
Maria fiica lui Stoian comis, a doua soție a lui Radu Golescu spătar (era † 1744) p. 43—5.
Maria Mănăilescu din Buzău, păhărniceasa 1790, p. 270.
Maria din Mangop, (Paleologu), soția lui Ștefan cel mare, 1475, p. 283.
Maria Micșunescu, era † 1785, p. 69.
Maria fiica lui Pătrașcu cel bun, mama lui Radu post. Bidiviu, p. 21, 111.
Maria, fiica lui Staico din Bucov, soția lui Mavrodin, pah. din Mănești, 1620, p. 52.
Maria Pârșcoveanu, soția lui Iordache Cantacuzino, 1794, 1810, 1819, p. 71, 73, 75—7 80, 136, 147—8, 196—7.
Martirt, Gheorghe de, consilier austriac, 1848, p. 182.
Marula, fiica lui Mihai Viteazul, p. 1, 218.
Marula Cocorăscu, fiica lui Ilie vornic din Cornești, 1654, 1661, p. 2—5, 113—114.
Maruți, Cristodul, bancher sec. XVIII-lea, p. 255.
Mârzea, v. spătar, 1610, v. pah. 1616—1618, p. 22, (greșit v. spătar, trebue v. pah.) p. 168, 205, 207—8.
Matei Băleanu, vtori portar 1735, log. za visterie, era † 1767, p. 42, 46, 50.
Matei, fiul lui Mareș Băjescu, 1674, p. 145.
Matei, nepotul lui Vlăduț Bengescu, 1674, p. 229—230.
Matei Berindei, postelnicel, 1797, p. 179.
Matei Brăiloiu, 1707, p. 90, 238.
Matei pah. Brâncoveanu 1620, (viitorul Matei vodă) p. 209—210.
Matei Cantacuzino, împărat bizantin, p. XIV.
Matei Cantacuzino, agă 1688, p. XXX, XXXII—III, 58.
Matei Cantacuzino, fiul Pârvului, 1709, v. șetrar 1715, agă 1731, biv vel ban 1741 † 1742, p. 61—2, 108, 191.
Matei Cantacuzino, nepot de fiu al lui Șerban Vodă, vtori post. 1745, biv vel pah. 1760 v. clucer 1761, p. 64, 67, 260.
Matei Cantacuzino, clucer 1816, v. ban † 1835, p. 79.
Matei Cigala 1650, p. 246.
Matei Cioranu pitar 1856, p. 151.
Matei Ciorogârleanu, v. vistier 1692, 1697, p. 40, 120, 232.
Matei Cleronomo, v. portar † 1701, p. 273.
Matei Cocorăscu, 1720, 1728, p. 66, 123.
Matei Cocorăscu, vornic za Târgoviște 1774. p. 47, 123.
Matei, fiul lui Detco Comăneanu, v. căp. za seimeni 1689, 1703, p. 116, 121, 173.
Matei Cornățeanu, fiul lui Ianache, 1654, p. 218—220.
Matei Crețulescu 1697, v. stolnic 1720, p. 89, 90, 118, 123.
Matei Crețulescu, șetrar, log. za visterie 1742—1751, v. pah. 1766, 1775, p. 89—91, 174, 237, 281.
Matei, fiul lui Iane Dâmboviceanu, 1732, p. 237,
Matei, post. Drăgoescu, 1699, p. 145.
Matei Fălcoianu, biv vel căpitan, 1706, v. vistier 1717. v. log., v. vornic 1720—4, p. 61, 122—3, 176.
Matei Fălcoianu, biv. vel vistier 1797, p. 188,
Matei Fărcășanu, pah. 1709, p. 61.
Matei. fiul lui Pană Filipescu, post. 1674, v. stolnic, 1689, biv v. comis 1698, p. 13, 39, 56, 171, 176, 232, 256.
Matei Grecianu, 1810, p. 6.
Matei spătaru Leurdeanu, 1668, v. comis 1672, p. 37, 53, 224—5, 228—9.
Matei Lupoianu, polcovnic 1780, p. 47.
Matei Mogoșescu, vel serdar 1717, p. 123.

Matei din Pogoniana, mitropolit al Mirelor, 1618 p. XXIII.
Matei Rudeanu, sluger 1674, 1687, p. 115, 145,
Matei, fiul lui Ghețea Rustea, vistier pe la 1710, p. 54.
Matei Sakizli, vel portar 1696, p. 155.
Matei Spanduni, pe la 1460, p. XVII.
Matei Strâmbeanu, căpitan 1698, p. 173, 177.
Măteşti (Buzău) p. 215, 232—3, 270.
Mătişeşti (Ialomița) p. 103.
matostat, piatră scumpă, p. 71.
Matraca, Biţa (Bălaşa) soţia lui Panaiot Matraca, născută Bărbătescu-Cantacuzino, p. 76.
Mavrocordat, familia, p. 249, 276.
Mavrocordat Alexandru Exaporitul 1672—1701, p. 248, 252, 254, 268—9, 276, 293, 298.
Mavrocordat Alexandru Vodă, zis Delibey, 1782—5, p. 278.
Mavrocordat Alexandru, v. căminar 1814, v. post, 1817, p. 240.
Mavrocordat Constantin Vodă, 1730—1763, p. XXXIII, 258.
Mavrocordat, vezi Iacov, Smaranda.
Mavrocordat, Ioan Vodă, 1716—1719, p. 264.
Mavrocordat Ioan Vodă, 1743—7, p 13—14, 265, 278.
Mavrocordat Ecaterina, soţia lui Radu Cantacuzino † 1774, p. 73, 191, 194.
Mavrocordat Nicolae Vodă 1715—1730, p. XXVII
La fila 14 a unei Liturghii din 1715—1716 găsesc următorul pomelnic al lui Niculae Vodă: Alexandru Voevod i Elena; Iliaş Voevod i Cantacuzine; Dumitraşco Voevod i Ruxandra; Alexandru i Sultana; Nicolae Voevod i Pulheria; Scarlat, Cucoana, Nicolae, Roxandra, Ioan, Casandra, Bălaşa, Efrosina, Scarlat, Casandra, Constantin, Scarlat, Cucoana, Zoe, Dumitraşcu, Hrisoscul, Asanina, Zamfira, Sultana, Alexandru, Ruxandra, Constantin. (Liturghia este în posesiunea părintelui Petrescu de la biserica Sf. Visarion.
Mavrodi, familia, p. 249.
Mavrodin din Mănești, pah. 1628, vornic 1634, soţul Mariei din Bucov, p. 27, 52.
Mavrodin. vezi Iordache, Iorgache.
Mavrogheni, familia, p. 277.
Mavrogheni, Nicolae Vodă, p. 292.
Mavrogheni Spiridon Paşa, doctor al Sultanului 1880, p. 253.
Mavrogordat, familia, p. 276.
Mavros sau Mavru, familia p. 277.
Mavros, vezi Ianache, Iordache.
Mavros Nicolae, general 1853, p. 107, 277.
mazlahat, daraveri, p. 239.
Mehtupciu, Diamandi, vtori vistier, 1804, p. 15.
Mehtupciu, Dumitraşcu, şetrar, sluger 1768, p. 14, 15.
Meletie Macri, ieromonah, 1680, p. 281.
Meletie Piga, 1590, p. XXV.
Meletie Sirigul, 1650, p. 246.
Melinescu, vezi Vasile.
Melissino, familia, p. XIII, 277. Vezi Mammas
Melissino, Alexie Petre, general rus † 1813, p. 278.
Merişanu, vezi Barbu, Stoica.
metohul de la Constantinopol al Sf. Mormânt, p. XX.
merazuri, moşteniri, p. 129.
Mialarais, Athenaïs, soţia lui Jules Michelet p. VII.
Michea sau Michele, zis şi Misér-meca, v. vistier, 1618, p. 23, 208.
Michelet Jules, p. VII.
Micşunescu, vezi Maria.
Micul ot Lereşti 1663, p. 33.
Mihăeşti (Saac) p. 21—2, 29—30.
Mihai Vodă, mănăstirea din Bucureşti, p. 21.
Mihai Vodă, legătura lui —, p. XXIII, XXV, 2,
Mihai log. 1451, p. 16.
Mihai, stolnic 1590, p. 204.
Mihai (Mihalache) v. stolnic 1614—1620, v. vistier 1623, p. 23—4, 85, 206, 208—210,
Mihai clucer 1630, p. 211.
Mihai v. stolnic 1633, p. 213.
Mihai, v. vistier 1634, p. 27.
Mihai, v. stolnic 1661—2, p. 114, 144.
Mihai, fiul lui Stan logofătul, 1671, 1673, p. 227—9.
Mihai, v. pitar 1692, p. 40.
Mihai, v. şetrar 1720, p. 123.
Mihai, paharnic 1779, p. 4.
Mihai Argetoianu, v. clucer 1659, p. 221.
Mihai Balasache, v. comis 1819, p. 253.
Mihai armaş din Bădeni şi Băleni, 1620, 1626, p. XXXII. 25, 29-31, 39, 209.

Mihai, fiul lui Mușat clucer din Balotești, 1674, p. 145.
Mihai Bărcănescu 1753, p. 154-6.
Mihai clucer Brătășanu, treti vistier 1674, 1679, p. 57, 145, 178.
Mihai căpitan din Buești 1703. p. 13.
Mihai Călinescu, 1750, p. 281.
Mihai Cantacuzino (Șaitanoglu) 1576, p. XVIII, XX, XXIV, 284-5.
Mihai Cantacuzino din Mold., v. post. 1621, v. vistier 1622-8, p. XXVI.
Mihai Cantacuzino v. post. 1668, v, spătar 1674-1703, p. XXX, XXXII,-III. 3-4, 10-11 13-14. 40, 57—8, 60, 76. 98-101 117, 120-1, 123, 128, 145, 199, 225-7, 230, 233, 265.
Mihai Cantacuzino v. comis 1714, 1715, biv vel comis 1725, p. 13.
Mihai Cantacuzino biv vel armaș 1748, v. vistier 1755-1766, v. ban, general maior în Rusia 1776, genealogist, p. XXXII-III, 65-9, 73, 102-4, 107, 124, 129, 131, 134, 136, 181, 189, 192-3 197-8, 278, 296.
Mihai (Mihalache) Ralache, Cariofil, vtori post. 1707, p. 257.
Mihai (Miho rosul și log. din Cârlomănești, 1672, 1696, p. 36, 233.
Mihai Corbeanu, vtori post. 1694-1711, p. 3, 121, 232, 234.
Mihai Coțofeanu, v. spătar 1631-6, p. 2, 26-8 52, 213.
Mihai Drosul, clucer 1674, 1692, p. 145. 230, 232.
Mihai Fălcoianu, stolnic, era † 1750, p. 69.
Mihai (Mihăiță) Filipescu, v. log. 1823, p. 107.
Mihai log. Gănescul 1650. p. 55.
Mihai Grecianu, serdar 1793, 1801, p. 4, 188.
Mihai Lipoveanu 1762, p. 103-4
Mihai Mano, doctor, socrul lui Grigore Vodă Ghica 1741, p. XXII, 276.
Mihai (Mihalache) Mano, v. vornic 1811, p. 75.
Mihai Pagudi 1580, p. 284.
Mihai Paleologu, împărat 1261—1282, p. X.
Mihai Popescu, clucer 1741, 1764, p. 38.
Mihai Prejbeanu, căpitan 1723, p. 176.
Mihai (Miho) Racotă, v. spătar 1619—1629, v, log. 1630—1640, p. 1—2, 23—5, 32, 52—3, 140, 168, 208—212, 219—220, 226—7.
Mihai Racotă pah. 1681, p. 189.
Mihai Racoviță biv. vel. log. 1823, membru înaltului divan 1840, p. 125, 241.
Mihai (Mihalache) Rosetti v. post. 1732, p. 237.
Mihai post. 1632, Rudeanu, p. XXXII. 24—5.
Mihai Rudeanu post. 1748, p. 76. 99, 100.
Mihai ot. Rușî 1451, p. 16.
Mihai „ „ spătar 1482, p. 18.
Mihai Topliceanu, era † 1802, p. 72.
Mihai cămăraș ot. Târgșor (Negoescu-Popescu) 1595, p. 9.
Mihai post. din Văleni 1632.
Mihai Vlastó 1641. p. 298.
Mihalcea vornic ot Pătârlage (Cândescu) vornic, soțul Despei 1630, p. 21, 212.
Mihalcea fiul lui Gheorghe log. Cândescu, 1689, p. 159.
Mihalcea Cândescu, sluger 1684, v. stolnic 1696. 1704, p, 158—161.
Mihalcea Caragea, ban 1595, p. 246, 254.
Mihalcea căp. ot. Cartojani 1704, p. 173.
Mihalcea pah. ot. Cislău 1662 p. 4, 114.
Mihalcea log. Cocorăscu 1652, clucer 1668, p. 98. 113, 143.
Mihalcea post. din Cornești 1638, p. C.
Mihalcea post. 1681, fiul lui Prodan din Purcăreni, p. 172.
Mihalcea Topliceanu 1745, p. 126—7.
Mihălcescu (Cândescu) vezi Gheorghe.
Mihălescu, Costin, serdar, comis 1785, p. 94.
Mihălescu, Ion, vtori. log. 1827, clucer 1843, 1853, p. 94, 107, 175, 179.
Mihălescu, Scarlat fiul lui Costin, v. sluger în divan 1791, v. clucer 1814, v. log. 1825, 1830, p. 94—5. 175, 256.
Mihălești, p. 146.
Mihalitzi, vezi Filaret.
Mihnea Vodă Turcitul 1577—1583, p. 267.
Mihnea, v. spătar 1616, p. 206.
Mihnea din Bădeni, vistier 1576, p. 20, 202.
Mihnea, jupâneasa, din Cornești, 1654, p. 2.
Miho, vezi Mihai.
Miho negustor 1690 p. 117.
Milcoveanu, vezi Ivan.
Milescu, vezi Barbu, Petru, Stoica.
Milița Despina, soția lui Neagoe Vodă, p. XV-XVI.
Mimi, chir Ianachi, 1819, p. 77.
Mincul din Bănești, pitar 1652, p. 141—2.
minee 1807, p. 6.
Minetti, vezi Bartolomeu.
Mircea comis 1468, p. 17.
Mircea Vodă Ciobanul 1545—1559 p. XXI.

Mirea din Perieți căpitan 1694, p. 12, 14.
Mirea „ „ 1733 v. sluger 1752, p. 12, 14.
Mirea „ „ 1782, p. 15.
Mirelor, vezi *M*atei, mitropolit al
Mirtu (Vlașca) p. 170, 176.
Miril, muntele, din Prahova, p. 217.
Miroslav, v. log. 1577, 1578, p. 20, 203, 221.
*M*iroslav, v. vistier 1587 p. 20.
Miroslav, biv. log. 1603, p. 205.
Miroslovească, p. 156.
Misermeca, vezi *M*ihai (*M*ichele).
Misios, vezi *M*işoglu.
Mislea, mânăstirea, p. 108—110, 243.
Mișoglu, vezi Alexe, Ștefan,
Mișoglu, Ioan, 1820, p. 278.
Mișoglu, familia, p. 278.
*M*itrea v. pitar 1640, p. 53. Acelaș? p. 1, 26. 28.
Mitrea v. comis. 1570, 1573, v. vistier 1576—7, v. vornic 1578, 1595, p. 19—20, 51, 185, 202—4.
Mitrea Rudeanu, post. 1633, p. 275.
Mitrofan III, patriarh 1566, p. XIX—XXI.
Mitrofan Calerghi, arhimandrit în Mold. 1734. p. 253.
Mocești (Buzău), p. 56, 157.
Mogoș, v. log. 1530.
Mogoș vornic ot Căciulați 1616, p. 207.
Mogoșoaia sau *Mogoșești*, p. 4. 212.
Mogoșescu, vezi Dumitru, Matei, Ghiorma, Vâlcu Vasile.
Moise căpitan za Roșii 1656, din Pătârlage (Cândescu) p. 158.
Moisica (Buzău) p. 156.
Molnar, Ion doctor 1807, p. 6.
Montferrat, Paleologii de,—p. XII.
Mora, Dumitru clucer 1780. p. 38.
Morona, familia, p. 278, vezi Panaiotache.
Moruzi, familia p. 247, 278—9.
Moruzi, vezi Adamache, Antioh, Constantin, Gheorghe, Ianache.
Moruzi, Alexandru Vodă 1793,—p. 293.
Moruzi Constantin Vodă 1777;—p. 293.
Moruzi, Hagi Savul, 1640, p. 267.
Moschetti Gheorghe 1620, p. 256.
Mosco (Hagi—), familia, p. 280.
Mosco, Ioan, 1736, p. 63—4.
Mosco, Ioan, pah. 1793, v. vistier 1808, p. 280.
Moțoc, log. 1607, p. 205.
Movilă, vezi Luxandra, Constantin.
Movilele, ce se zic Podețe, p. 153.
Mozalòs Gavràs 1563, p. 247.
Muja din Rătești 1629, p. 141.
Muja, clucer 1674, p. 145.
mumbașir, agent de execuție, p. 196.
Murezini. vezi Panaiot.
Mușat, clucer 1628, v. stolnic 1630, p. 210, 212.
Mușat pah. 1662 Balotescu, p. 143.
Mușceleni, vezi Dragomir, Isar, Ivan.
Muselim, familia, p. XXI. XXIV. 249, 251, 284—5. Vezi Balasache, Paleologu.
Muselim, vezi Constantin, Dionisie, Gheorghe.
Musuri, familia, p. 246.
mutcaluri, echivalentul caratului de azi, p. E.
Muzaki, familia, p. 274.
Muzalon, familia, p. 248. Vezi Mozalòs.

Nan din Bărbătești, fiul Oprei din Mănești, 1595 1620, p. B. C. 210.
Nania din Budișteni, iuzbașa 1662, p. 143.
Nanov (Teleorman), p. 171—2.
Năsturel, vezi Constantin, Cazan, Radu. Șerban, Toma.
Năsturel-Herăscu, Constantin, membru la înaltul divan 1843, p. 175—182.
Neacșa din Boleasca, soția lui Gheorghe din Măgureni și a lui Ghiorma Alexeanul, 1640, p. 55, 113, 137.
Neacșa (Necșuța) Bucșanu, soția lui Neagoe Văcărescu și a lui Neagoe fiul lui Antonie Vodă din Popești, p. 116.
Neacșa din Drăgoești 1560, p. 211.
Neacșa Măneasca, 1650, p. C. 119.
Neacșa din Slătioare (Băleanu), soția Bucșanului, 1620, p. 110.
Neaga din Vlădești și Popești 1685. soția lui Calotă Bozianu, p. 36, 39.
Neagoe Vodă 1520, p. XV—XVI.
Neagoe stolnic 1451, p. 16.
Neagoe comis 1465, p. 17
Neagoe Borcev, vornic 1465, 1468, 1482, p. 17—18.
Neagoe (Neagu), stratornic 1492, p. 18.
Neagoe, v. vornic 1570, p. 19, 185.
Neagoe, v. log. 1576, p. 202.
Neagoe log. 1619, p. 209.
Neagoe v. pah. 1632, p. 141.
Neagoe v. post. 1657, 1659, p. 221.
Neagoe (Negoiță) vistier 1674, p. 145, 178.
Neagoe log. 1674, p. 145.

Neagoe, căpitan 1678, p. 3.
Neagoe din Buciumeni, clucer 1650, p. 113.
Neagoe (Neagu) Buescu comis 1660, p. 13.
Neagoe (Neagu) Buescu 1733, p. 14.
Neagoe Căplescu căpitan 1656, p. 66.
Neagoe (Doicescu) ot Vai de ei, post. 1650, p. 13.
Neagoe (Neagu) din Negoești, fratele lui Antonie Vodă din Popești, v. agă 1629, p. 39. 121, 141.
Neagoe (Neagu) din Negoești, fiul lui Antonie Vodă, post. 1674, p XXXI, 116, 145.
Neagoe vel vornic 1529, tatăl lui Tudosie banul din Periș, p. 167, 201.
Neagoe Săcuianu, v. clucer 1665 — 9, v. post. 1669, v, vornic 1669—1674. v ban 1674—1679, p. 34, 37, 55—7, 89, 98, 144, 222—3, 225, 228—9.
Neagoe (Negoiță) Tătăranu, vornic 1677, p. 115,
Neagoe Topliceanu, căpitan 1691, v. pitar 1711 v. stolnic 1715, v. clucer 1715, 1717, p. 61, 108, 178, 234.
Neagoe (Negoiță) Văcarescu, 1680, p. G. 275.
Nectarie, patriarh de Ierusalim 1666, p. 54.
Nectarie, mitropolit 1811, p. 242.
Necula, vezi Nicolae.
Neculescu, vezi Alexe, Iordache. Constantin.
Neculescu Alecu, v. clucer 1822, p. 81, 95—6, 292.
Neculescu Hristodor, pah. † 1830, p. 5.
Nedelco, v. vornic, 1562, 1570, p. 168, 185.
Nedelco, pah. ot Blagodești, 1664, 1666, p. 34—5.
Nedelco Boteanu, v. stolnic 1632, v. clucer 1634, 1636, p. 27—8, 52, 141, 214.
Nedelco, post. ot Hurezi, 1657, p. 33.
Nedelco, pah. 1696 (Popescu) p. 38.
Nedelco, log. 1652, din Prisiceni, p. 141.
Nedelea (Prahova), zisă Chesarul și Paleologa, p. 107.
Negoești (Prahova), vezi Mihai din Târgșor, Neagu, Popești, Pană, Paraschiv, Radu, Stanciu.
Negrași (Vlașca) p. 76—7.
Negrea ot Rușii, portar 1570, p. 19.
Negrea post. 1570, p. 233.
Negrușasca (Ialomița), p. 68.
Negrușca, vezi Glodeanul.
nemestii, dependințe, p. 41.
Nenciul din Mănești, vornic 1626, 1635, p. C. 27.
Nenciulescu Alexandru, v. vornic 1825, v. vist. 1838, p. 96, 125, 138, vezi Constantin.
Nenișor (Ialomița) sau Armășești, p. 68, 123. Vezi Lepădat, Sintion, Stan.
Nenișor, Pisică din —, 1635, p. 27.
Nenișor, Mihai fiul lui Vlad din —, 1689, p. 116.
Nenișor, Ilie iuzbașa din —, 1689, p. 116.
Nenișor, Hrizea strejar din —, 1696, p. 118.
Nenișor, Ioniță căpitan 1778, p. 27.
Nenișor, Constantin biv vel sluger 1827, p. 182.
Neniul, vezi Constantin.
Neofit, mitropolit 1744 văr bun cu Hagi Manole Melissino (Urechia VIII 225) p 42—5, 90.
Neofit, episcop Buzău 1772, p. 160.
Neofit, episcop Râmnic 1795, p 200.
Neofit Lahovari, mitropolit de Paros și Naxos 1780—1810, p. 271.
Neofit Notară, epitrop al Sf. mormânt 1684—1707, p. 281.
Nestor log. 1607, p. 205.
Nestor, v. căminar 1804, v. clucer 1814, v. log. 1820, p. 8, 134, 194, 196—7.
Nestor Nicolae, serdar 1853, p. 151, 199.
Nevridi, familia, p. 245.
Nica, grec, v. vistier 1603—1610, v. log. 1613—1618, p. 22, 168, 205—8, 246.
Nica Bucșanu, vătaf 1668, 1673, p. 35—6.
Nica Grădișteanu, sluger 1661, clucer 1668, ceauș za aprozi 1669, v. armaș 1674. p. 57, 145, 170—1, 222, 224—5, 227.
Nica din Săteni 1664, căpitan 1668, p. 34, 224-5.
Nica Nicolae, serdar 1827, p. 147, 182.
Nico Papa zaraf 1710, p. 275.
Nicolae, biserica Sf. —, din București, p. 43. XXXII.
Nicolae, biserica sf. —, din Târgoviște, p. 282.
Nicolae Vodă Pătrașcu, fiul lui Mihai Viteazul p. XXVIII, 2, 24, 43, 227.
Nicolae (Nicula) de la Ianina, v. vist. 1616, 1629, † 1632, frate cu Vasile vistier, p. 140, 174, 206, 211, 213, 214. A avut fiu pe Dumitrașco.
Nicolae (Necula) v. post. 1618, 1619, v. spătar 1621, 1624, ginerile lui Pană vistier, p. 214,
Nicolae (Necula) Catargi (probabil acelaș ca precedentul), caimacam al lui Gavril Movilă și agent muntean la Poartă 1623, fuge în Moldova 1632, ca biv vel spătar, p. 23—4, 208, 214.
Nicolae (Nicula) v. pitar 1652, 1654, p. 142—3, 218—219.

Nicolae, biv ceauș. spătăresc 1782, ginerele lui Arion, p. 69.
Nicolae Bârsescu, v. stolnic 1775.
Nicolae Bozianu, șetrar 1721, p. 36.
Nicolae Brâncoveanu, v. clucer 1762, v. vistier 1779, v. ban 1795, v. log. 1799, p. 4, 14, 147, 154, 187, 190, 266.
Nicolae Sc. Caragea, log. al Patriarhiei 1733, p. 255.
Nicolae Vodă Caragea, v. cămăraș, 1754, v. post. 1763, domn 1782, p. 255.
Nicolae Catargi, capichehaia 1650, biv. vel vist. Mold. 1659, p. XXVI, 214.
Nicolae (Nicolache) Cernovodeanu (Damari) biv vel medelnicer 1752, 1758, v. pah. 1760, p. 67. 187—8, 260, 265.
Nicolae (Necula) Cocorăscu, post. 1668, p. 98.
Nicolae (Necula) Damian, vătaf și căpitan za margine 1695, p. 41.
Nicolae Dedulescu, pe la 1780, p. 270.
Nicolae Dimachi, biv vel spătar 1814, p. 260.
Nicolae Draco Sutzu, post. Mold. 1753—4, † 1769, p. 269, 295.
Nicolae Dudescu, v. clucer 1760, v. vornic 1776, v. ban 1779, v. log 1783, p. 67, 124, 156, 162, 190.
Nicolae ot Epurești, pah. 1629, 1632, p. 141, 212.
Nicolae Filipescu, v. log. 1795, v. vornic 1799. p. 99, 101, 124, 163, 188, 200, 271.
Nicolae (Necula) Glogoveanu 1692, p. 232.
Nicolae Hangerli v. hatman 1793.
Nicolae Hrisoscoleu, v. comis 1751, p. 91, 270.
Nicolae Hrisoverghi, v. stolnic 1594, p. 246.
Nicolae Lipănescu, treti vistier 1790, p. 73.
Nicolae Lipoveanu, polcovnic 1764, p. 47, 103-4.
Nicolae Mano, doctor, mare log. al patriarhiei 1777, p. 276.
Nicolae Obedeanu, serdar 1785, p. 96, 270.
Nicolae Ramadan, zis și Paleologu, comis muntean 1628, v. post. și vistier Mold, 1650—8, p. 168, 211, 284, 289.
Nicolae Rosetti, v. pah. 1718, 1720, v. clucer 1723-4, v. spătar 1751, p. 41, 61, 89, 91, 123.
Nicolae Rosetti, v. vornic Mold. 1779, p. 156.
Nicolae Rosetti-Roznovanu, v. vistier Mold. † 1806, p. 269.
Nicolae Rudeanu 1799, p. 100, 200.
Nicolae Scanavi, 1786, v. post. caimacam Craiovei 1815, p. 292
Nicolae Scordili, doctor, 1739, p. 292.
Nicolae Silivrianò, pah. 1758, p. 14.
Nicolae (Necula) Sofianò, v. pah. 1666, 1669, p. 55—6. 89.
Nicolae Știrbei, 1750, p. 43.
Nicolae Sulgearoglu, v. post. 1819, p. 293.
Nicolae Sutzu, v. comis 1814, v. spătar 1817, p. 240.
Nicolae Topliceanu, biv vel pitar 1793, p. 129.
Nicolae (Necula) Țigănescu, log. 1662, p. 143.
Nicolae Ventura, ispravnic Bacău 1754, p. 297.
nimtea, scurteică cu mâneci p. 29.
Nișcoteni (Saac ori R. Sărat), p. 65.
Nișcoveni, p. 202.
Niță, aga —. fundatorul bisericei Sf. Vineri din Buc., p. 35—7.
nizam, regulament, p. 48.
Notară, familia, p. 248, 281.
Notară, vezi Constantin, Dositei, Dumitru, Hrisant, Luca, Neofit, Toma.
Nucet, mănăstirea, p. 2, 18, 25, 32, 39.
Nucșor (Mușcel) p.

Oancea, post. din Lerești 1619; p. 24.
Oancea log. 1634, p. 52.
Obedeanu, vezi Constantin, Nicolae, Petru.
Obedeanu Grigore, clucer 1839, la înalta curte 1854, p. 80, 127.
Obislav, vezi Hamza.
Obrenovici Miloș, 1839, p. 8.
O' Donnell, contele Henri, general, soțul Leopoldinei Cantacuzino 1760, p. 84.
Ojogeni (Ialomița), p. 110—113, 115, 117, 125.
Olănești, vezi Goran, Constantin, Stanciu.
Olănescu Pană, pah. 1853, p. 150.
Olteni biserica —, din Buc. p. D. 38.
Oltenița (Ilfov), p. 34, 38, 68.
Opran, Gheorghe serdar 1834, p. 8, 175.
Oprea, v. spătar 1548, p. 201.
Oprea din Mănești și Bărbătești, log. 1591, p. B. C. XXXI.
Oprea log. din Rătivoești 1607, p. 205.
Orăști, vezi Fierea, Ivașco, Pădure, vezi p. 22.
Orbeasca (Teleorman), p. 89. 236.
Orboești (Ialomița) p. A. 4—5, 9, 110, 119, 120, Vezi Stroe, Tudor,
Orhan, sultan, p. XIII.
Otetelișanu, vezi Constantin, Drăghiceanu, Ilie. Papa.
Ovrei, vezi Isac ovreiul, Solomon.

Pade, vezi Stanciu din.
Pădure log. 1543, p. 19.
Pădure vel. pitar 1674, p. 230.
Pădure Crețulescu post. 1666, p. 88—9.
Pădure ot Lazuri, pah. 1636, p. 313, 233.
Pădure din Orăști 1625, p. 25—6.
Pădure dela Săcueni. stolnic 1616, p. 207.
Pagudi, vezi Mihail.
Pahule, vistier 1451, p 16.
Păianu, vezi Zoe.
Paindur, vezi Vasile.
Paisie patriarh de Ierusalim sec. XVII-lea, p. 55.
Paladă, familia, p. 282.
Paladă. vezi Acachie, Andronache, Gherasim, Iordache.
Paladi, Teodor, inginer 1835, p.
Palamida: familia, p. 245.
Paleologa, vezi Nedelea.
Paleologu, din familia Gulianò, v. armaș și ispravnic de margine 1739, p 264, 285, 290.
Paleologu, vezi Grigore Guliano, Sguromali Teodor.
Paleologu, familia, p. XII. 246—9. 282.
Paleologu, fiul lui Muselim, 1561, p. 284.
Paleologu, Alexandru, sol tătăresc 1598, p. 284,
Paleologu, vezi Andronic, Chiriță Dumitrache. Iacov, Manuil, Mihail, Pavel, Toma.
Paleologu Constantin † 1453, p. 282.
Paleologu, Constantin 1563, p. XXI. 284—5.
Paleologu, Dimitrie † 1471, p 282.
Paleologu, Ioan, † 1449, p. 282.
pambriu stofă de lână, p. 78.
Pană, vezi Panait.
Pană (grecu) v. comis. 1595. v. vist. 1601, 1613, p. 51, 204, 206, 214.
Pană, cupeț 1659, p. 221.
Pană, v. stolnic 1669, p. 144, 225—6.
Pană. fiul lui Drăghici din Bărbătești și Mănești 1628, 1638, 1640, comis 1650, p. B. C. 113.
Pană Filipescu, vtori. log. 1651, v. stolnic 1653, v. pah. 1654, v. spătar 1657, p. XXVIII, XXXII. XXXIII. 2, 27, 56, 59, 114, 143. 217—221.
Pană Filipescu, v. vornic 1779, v. ban 1783, p. 162, 186—7, 190.
Pană Leurdeanu, post. 1668, p. 225.
Pană din Negoești și Popești, pah. 1697, v. comis 1707, v. stolnic 1711, v. ban 1717, v. vornic 1718, p. 121, 123, 178.
Pană Parepa ot Stăncești, 1653, 1663.
Pană Pepano 1650, p. 254.
Pană din Togozeni, părcălab 1686, 1691, p. 115—117.
Pană Țigănescu, log. 1695, 1698, p. 117, 120.
Panait sau Panaiot, vezi Pană.
Panait, v. stolnic 1613, p. 206.
Panaioti, fost capichehaia 1680, p. 171.
Panaiot, vameș 1667 p. 224.
Panaiot, v. camaraș al ocnei domnești 1698, p. XXXIII.
Panaiot sau Panaiotache Vizantiul, grămătic, primicer, 1714, p. 272
Panaiotache, vezi Dimitrie, Iordache.
Panaiot, fiul lui Matei Fărcășanu, zis și Linceanu, din Caracal 1794, p. 71,
Panaiotache Halepli, v. comis. 1752, p. 266.
Panaiot Grecul ot. Lerești 1663, p. 34.
Panaiot Nicusis Mamonà 1670, p. XVII. 248, 273, 279.
Panaiot Murezini, cămăraș pe la 1740.
Panaiot (acelaș?) de la Ianina, cămăraș, ginerele lui Ianache Văcărescu.
Panaiot, fost cârciumar la Țarigrad. v. armaș în Mold. 1716.
Panaiot. v. agă Mold. 1741.
Panaiotache Mamonà 1706, p. 274.
Panaiotache (acelaș ca precedentul?) v. sluger v. pah. 1720, 1723, 1724, p. 41, 61, 123.
Panaiotache Morona, vel. ușer Mold. 1674, v. post. 1691—1707, p. 278.
Panaiotache (Velișco?) v. sluger, capichihaia 1740, p. 278.
Panaioti Papa 1749, p. XXIII. 13.
Pandele. v. post. 1628 p 168.
pandișpanii, point d'Espagne, dantelă, p, 70.
Pangratie, v. vistier 1595, p. 51.
Pantaleon Caliarhi, medicul lui Brâncoveanu, p. 253.
Pantazi Primichiriu, biv vel căp. 1725, medelnicer 1738, era † 1749, p. 13—14, 62.
Pantelimon Ligaridi 1650. p 246.
Papa, vezi Nico, Panaioti.
Papa, vel. sluger 1660, 1661, 1673, p. 54. 114, 228.
Papa, vel comis 1665. 1668, 1669, p. 34, 98, 144, 222—3, 225—6.
Papa, vel. vistier 1671 p. 227.
Papa, fiul Buzincăi, pah. p. 2 (greșit Pană) 219 (idem). 220, 226.
Papa, pah. 1684, soțul Nedelei, p. 115.

Papa, fiul lui Diicu Buicescu, post. 1668, v. comis 1681, v. pah. 1685 p. 53, 224, 230.
Papa Grecianu, v, log. 1619, v. vornic 1623, p. 23—5, 140, 208—211.
Papa Grecianu vtori vistier 1674, p. 178.
Papa Otetelișanu, v. căp. za lefegii 1696, p. 12.
Parà, log. 1628, 1632. v. comis 1644, p. 140—1.
paradosi, a —, a piedà, p. 92.
Pârâianu, vezi Hamza, Barbu, Danciu.
Paraschiv, v. post. 1587, p. 20.
Paraschiv, post ot. Boleasca, pe la 1610, p. 21—2. 207.
Paraschiv din Băleni, armaș 1617, p. 22, 24.
Paraschiv, căpitan 1686, p. 231.
Paraschiv (Hagi) Căplescu, fiul Ghiormei post. ot Cocorăști, 1705, 1728 p. 66, 107, 122.
Paraschiv Cocorăscu, log. 1628, 1632 p. 98—9, 101, 141, 210—211, 219.
Paraschiv (din Negoești și Popești) ceauș 1662, p. 114.
Paraschiv din Togozeni, vornic 1640, 1650, p. 110—113.
Paraschiv pah. 1810, p. 7.
Pardalos, Nicolae, stolnic 1837, clucer 1839, p. 107, 157.
Parepa, vezi Pană.
Parma, vezi Francisc Farnese, duce de.
Pârscov (Buzău) p. 159, 160.
Pârșcoveanu, vezi Iordache, Maria, Preda, Stanca Ștefan, Trufandà, Zoe.
Pârșcoveanu, Dumitrana, soția lui Farfarà 1794, p. 71.
Partenie, patriarh 1648 p. 276.
Partenie, patriarh de Ierusalim sec. XVIII-lea, p. 56.
Părus, v. spătar 1616—1618, p. 22, 168. 207—8.
Părușin, grec, 1577, p. 20.
Pârvan, treti vistier 1695 (Călinescu)p. 3. 12—13 117, 129.
Pârvu, v. log. 1590, p. 204.
Pârvu, vistier 1657, p. 221.
Pârvu, cămăraș 1681, p. 230.
Pârvu, vtori vistier 1674, p, 145.
Pârvu, vtori log. 1674, p, 230.
Pârvu Câmpineanu, v. căp. za lefegii 1733, p. 178.
Pârvu Cantacuzino, vtori log. 1686, v. stolnic 1688, 1692, 1697, p. XXIX, XXXI—II, 40, 58, 60—1, 65, 77, 80, 100, 108—9, 120, 128, 137.
Pârvu Cantacuzino 1695, post. 1709, 1715, v. serdar 1741, v. stolnic 1745 † 1751 p. 61—2, 65, 98—9, 108—109, 128, 130—1, 191—2, 199.
Pârvu Cantacuzino, v. clucer za arie 1745, v. medelnicer 1754, biv vel log. 1760, v. vornic 1762, p. XXXII, 56, 67—8, 104, 154, 265, 270, 282.
Pârvu Căplescu, era † 1757, p 66.
Pârvu Craiovescu, v. vornic 1487, 1492, 1499. 1508, p. 18.
Pârvu Crețulescu, post. 1680, vătaf 1697, p. XXXII, 118—119, 172.
Pârvu Fărcășanu, log. 1689, p. 2, 172—3.
Pârvu ot Juguri, log. 1627, p. 210, 233.
Pârvu ot Lazuri, log. 1613, p. 205—7, 210.
Pârvu Popescu, post. 1766, p. 174.
Pârvu Rudeanu, log. 1630, p. 24.
Pârvu Vlădescu, fiul lui Tudoran Pitar, spătar 1648, p. XXVIII.
Pascali, vtori vistier, 1793, p. 188.
Păscanu, vezi Iordache Cantacuzino.
Pătârlage, vezi Cândescu.
Pătrașcu, vezi Petru.
Păun, cupeț 1659, p. 221.
Pavel Paleologu, la curtea lui Eremia Movilă. p. 284.
Pavel (Pavlache) Caragea, spătar 1631 și ban în Munt., capichehaia Mold. 1646, p. 254.
Pavel (Pavlache) Popescu, log. 1661.
Pavlache, vezi Pavel.
Pécheux d'Herbenville 1841, p. VI, 81—2.
Pencovici State, lipscanul 1804, p. 6—7.
Pepano, vezi Pană, Dimitre.
Perboyve, preceptor al lui G. Gr. Cantacuzino 1845, p. VII, 82.
Perdicari, familia, 246, vezi Dumitrache.
Perieți, vezi Iordache ot —, Constantin, Mirea.
Perieteni, boeri, vezi p. 5, 13—15.
Periș, p. 88.
Periș, vezi Neagoe vornic, Socol, Teodosie.
Persianò, vezi Alexandru, Manolache.
Petrache, vezi Petru.
Petru Vodă cel Bun (Pătrașcu) 1553—7, p. 20—1, 111.
Petru Vodă Cercel, 1583—5, p. 22.
Petru Vodă Șchiopu al Mold. 1582—1591 † 1594, p. XIX, XXIII, 267,
Petru, v. spătar 1587, 1607, p. 20, 205.
Petru, spătar 1590 (probabil acelaș) p. 204.

Petru, v. sluger 1662, p. 144.
Petru (Pătrașcu) v. căpitan za lefegii 1689, p. 173.
Petru (Petrache) clucer za arie 1795, p. 100, 140, 199, 200.
Petru (Petrache) Arion, ispravnic Dâmbovița 1817, p. 76.
Petru, clucer 1632, fiul lui Aslan vornicul (Hrisoverghi ?) p. 26, 30, 216.
Petru din Bădeni, 1692, p. 232.
Petru (Pătrașcu) Bălăcianu, clucer 1652, cupar 1660, 1662, v. șetrar 1669, p. 54, 88, 141—2, 225.
Petru (Pătrașcu) Bălăcianu, post. 1720, p. 90.
Petru Băleanu, biv vel log. 1587, p. 20, 22, 25.
Petru Băleanu, post. 1634, pah. 1637, vtori vistier 1643, sluger 1644, 1650, p. 23, 26—7, 29—33, 37, 111—113. Fii săi 1668, p. 35.
Petru (Pătrașcu) 1628, post. 1640, fiul lui Drăghici spătar din Bărbătești și Mănești. p. B. C.
Petru (Pătrașcu) Brezoianu, căpitan 1691, șetrar 1703, v. serdar 1709, v. vornic 1715, p. C. D. 116, 118, 173, 178, 233.
Petru (Pătrașcu) Bucșanu, post. 1626, 1632, p. 25—6, 110, 112.
Petru (Pătrașcu) Bucșanu, post. 1646, 1650, 1661, v. căpitan 1667, 1672, p. C. G. 3, 33, 37, 39, 113, 116, 119—121.
Petru ot Pătârlage (Cândescu) post., iuzbașa 1668, p. XXXI, 224.
Petru (Pătrașcu) ot Cârstești pah. 1638, p. C.
Petru (Pătrașcu) ot Cârstești (ori Conțești ?) 1664, 1666, p. 34—5.
Petru (Petrache) Depasta, doctor și cronicar 1739, p. 260.
Petru Duca, pârcălab de Soroca 1739, p. 261.
Petru (Petrache) Duculeț, v. cămăraș 1753, v. post. 1762, p. 261.
Petru (Petrache) Lahovari, 1786, p. 6—7, 271.
Petru Milescu, log. 1674, 1676, p. 38, 145.
Petru Obedeanu, v. sluger 1715.
Petrescu, familia, p. 267.
Petrescu, Nicolae V., pitar 1840, p. 109.
Petroșani (Teleorman?) p. 74, 76, 156.
Petroșani sau Petroșița (Prahova) p. 65, 154—6. Vezi Stanciu.
Petrov, sovetnic 1835, p. 125.
Petrovici, chir, 1820, p. 78.
Pietrile (Vlașca) p. 56—7.
Piga, vezi Meletie.
Piscul (Vlașca) p. 147, 230 (Pluscul?).
Pleșcoi (Buzău?) p. 159.
Plagino, vezi Hurmuzi și Hurmuzaki.
Plagino, familia, p. 285.
plocat, învelitoare, p. 93.
Ploești, p. 216.
Podețe, vezi Movilele.
Poenaru, vezi Barbu, Dumitrașcu, Prela, Voichița.
pohodnic, hăț, ham. p. G.
Poiana Mărului, mănăstirea, p. XXXIII, 72, 79, 101, 138, 193, 200.
Poiana (Dâmbovița) p. C.
Poieni (Vlașca) p. 234.
Policrat Camerinos 1593, p. XXII.
Polihronie, serdar 1827, p. 107.
Polizache, fiul lui Dimitrie Polizu, stolnic, 1818, căminar 1834, p. 5—8, 286.
Polizache, vezi Polizo.
Polizo, familia, p. 286.
Polizo, Dumitru, pitar 1788, serdar 1811, pah. 1818 † 1821, p. 5—8, 15, 286.
Polizo Lampanițiotul, negustor în Mold. 1786, p. 286.
Polovragi, p, 209.
pomelnicul mănâstirei Argeș, p. XV.
Popaz, vezi Dumitrache.
Popești (Ilfov) p. 243.
Popești (Vlașca), biserica din —
Popești, mai multe neamuri, p. 38.
Popești, vezi Antonie, Badea, Calotă, Cârstea, Coman, Constantin, Cosma, Gheorghiță, Ghidul, Iordache, Mainea, Mihai, Neaga, Neagu, Nedelcu, Negoești, Paraschiv, Pârvu, Radu, Șerban, Stan (State), Toader.
Porfirita, vezi Ianache.
Potoceni, vezi Radu din —.
Preda, fiul Buzincăi comis, sluger 1640, p. 2, 32, 56, 219, 220, 226.
Preda, v. sluger 1671, v. stolnic 1672—4, p. 145 227—230, 255.
Preda, fiul Jipii aga, 1687, p. 99, 101.
Preda ot Albești (Grecianu) vtori spătar 1625, p. 24—5.
Preda, fiul lui Mihai armașul din Bădeni și Băleni, 1620, p. 209.
Preda Bozianu, pah. 1603, p. 204.
Preda Bozianu, căpitan, 1672, p. 36.
Preda Brâncoveanu, v. spătar 1632—1643, v. clucer 1647, v. vornic, 1653—1663, p. 2,

26, 28—32 112, 142—3, 213, 215, 216, 218, 219, 221—3.
Preda Brătășanu, v. pitar 1689, p. 39, 232.
Preda Bucșanu ot Mănești, post. 1637, comis 1650, v. log. 1659, v. vornic 1660, v. ban 1661, † în lupta de la Leva 1664, p. C. 54, 113, 114, 144.
Preda Buzescu, v. stolnic 1601, v. ban 1603, 1607, p. 20—1, 26, 205, 209, 211.
Preda din Cornești, post. 1638, p. C.
Preda Drugănescu, biv vel căp.za Slatina 1730, vornic za Târgoviște, p. 42.
Preda sluger (Grecianu) zis Floricoiu, ginerile lui Mihai Viteazul, p. 26, 140.
Preda, căp. din Gherghița, 1697, 1701, 1718, p. 118, 120, 123.
Preda post. din Lazuri, 1627, p. 210.
Preda post. Lerescu 1673, p. 229.
Preda Pârșcoveanu, vtori spătar 1681, v. clucer za arie 1699 p. 145, 172.
Preda Poenaru, v. stolnic 1662, p. 54, 222.
Preda din Prooroci, v, căp. za. dorobanți 1689, p. 173.
Preda Știrbei, post. pe la 1670, p. 275.
Predeal, moșia p. 243.
Predeal, schitu, p. 108. 128, 239.
Prededici Ion, inginer 1844, p. 138, 200.
Prejbeanu, vezi Mihai, Luxandra Văcărescu, Vintilă.
Priboieni (Mușcel) p. 243.
Primichiriu, vezi Pantazi.
Prisiceni, vezi Nedelco.
Priviți, p. 231.
Prodromul, mânăstirea, p. 241.
pronomion, privilegiu, p, 180.
Prooroci (Olt și Romanați) p. 107. Vezi Preda.
Provița, mânăstirea, p. 189, 198.
Prundu (Vlașca) p. 52.
Pseudo Dorotei, exact Ierotei al Monembasiei. † 1594, p. XIX. XXII.
Pulheria, născ, Ciuchi, doamna lui Nicolae Vodă Mavrocordat, p. 258.
Pupezeni (Ialomița) p. 42.
Purcăreni (Teleorman) p. 172. Vezi Mihalcea.
Putineiul p. 61,

Răceni (Teleorman) p. 76:
Racotă, vezi Dima, Fierea, Ghinea, Grăjdana, Leca, Miho (Mihai), Toma.
Racotă, Ioniță post. 1806, biv. treti log. 1823, p, 133. 136, 194, 196.
Racotă, Pârvu 1814, p. 196.
Racotă, Scarlat, sluger 1844, 1859, p. 139, 200.
Racotă, Dumitrache, pitar 1844, 1859, p. 107, 139, 200.
Racoviceanu, Ion, parucic, 1844, 1853, p. 108, 138—9.
Racoviță, vezi Dumitrașcu, Ioniță, Mihai.
Racoviță, Constantin Vodă al Mold. 1749—1753, p. 292.
Racovița (Dâmbovița) p. 16—18, 49. 50.
Radu Vodă, mânăstirea zisă și Troița, din Buc. p. D. 117, 119.
Radu Vodă, Șerban 1602 — 1611, p. XXXI. 2.
Radu post. Bidiviu 1560, p. 21, 111, 211.
Radu, stratornic 1452, p. 16,
Radu, stratornic 1492, 1494, p. 18. 200.
Radu, v. post, 1529, p. 167, 201.
Radu, spătar 1529, p. 167, 201.
Radu, vel. comis. 1548, p. 201, 204.
Radu Pașadia, v. log. 1548, p. 201.
Radu, stolnic 1556, p. 184.
Radu, v. log. 1568, p. 202.
Radu, v. comis. 1581, 1587, p. 20. 203.
Radu, log. 1623 p. B.
Radu Staicuța, log. 1632 p. 26
Radu v. vistier 1632, 1634, p. 26; 52.
Radu, căminar 1652, p. 142.
Radu, vistier 1652, p. 142.
Radu v. agă 1652. p, 142.
Radu v. vornic 1670, p. 170.
Radu, vtori log. 1672, 1673, 1681, p. 37, 228—230.
Radu, biv vel serdar 1779, p. 4.
Radu (Răducanu) fiul clucerului Dumitrache biv treti log. 1803, serdar 1822, pah. 1832 p. 73, 135, 157, 194.
Radu, spătar 1576, fratele Mihnii din Bădeni, p. 202.
Radu Balasache, v. clucer 1752, p. 252.
Radu Balasache, medelnicer 1775, p. 252.
Radu post., fiul vitreg al lui Petru I Băleanu, 1610, p. 23.
Radu Băleanu, clucer 1600, p. 24—5, 28.
Radu din Bărcănești, log. 1650, p. 113.
Radu Bărcănescu, v. pah. 1777, p. 99. 155, 199.
Radu Brezoianu 1758, p. 67,
Radu din Buari, 1529, p, 167.
Radu Bujoreanu, 1743, 1751, p. 40. 89—90, 237.

Radu Buzescu, v. clucer 1605—1607, p. 20—1, 193, 205, 211, 254.
Radu Buzescu, v. ban 1633, 1636, p. 28, 212—213. 226.
Radu din Călcești, vel vătaf 1541, p. 167.
Radu Câmpineanu 1733, p. 179.
Radu Mihalcea (Cândescu), v. comis 1631—1657, p. 2, 26, 30—2. 53, 112, 142—3, 215—216, 218—221, 223.
Radu Cantacuzino, beizadea 1735, p. VII, XXXIV-V, 62—4, 81, 271.
Radu Cantacuzino, v. comis 1712, v. spătar 1714, † 1715, p. 13. 62. 65—7.
Radu Cantacuzino, post. 1745, v. stolnic 1760, v. clucer 1765, colonel cneaz în Rusia † 1774, p. 68—9, 73, 83, 98, 154, 191.
Radu (Rodion) Cantacuzino, polcovnic rus 1827, general cneaz 1849, p. 83, 107.
Rădu spătar 1662, Cârstescu, p. 114.
Radu post. din Cepturoaia 1620, p. 209.
Radu Cocorăscu, vtori vistier 1631—6, v. vistier 1637—1641, v. log. 1642—1659, p. D. I. 3, 5, 26, 28, 30—2, 53—4, 111—113, 121, 128, 142, 214—219, 221.
Radu Cocorăscu, v. clucer za arie 1662, v. medelnicer 1678, p. 3—4, 88, 114.
Radu Stanovici Crețulescu, vtori log. 1646. v. log. 1662—9, 1671, p. XXVIII, 34, 36. 54—7,59. 86. 88—9, 98, 141—2, 144, 170, 216, 222—3, 225—7.
Radu din Desa, vtori comis 1630, p. 211.
Radu Dudescu, log. 1632, 1634, 1652, p. 26—7, 141—2, 169.
Radu post. Doicescu 1637, p. 29.
Radu spătar Doicescu 1699, p. XXXI. 13.
Radu Fălcoianu, serdar 1793, p. 188.
Radu din Farcaș, căpitan za roșii 1632, p. 26,
Radu Fărcășanu (acelaș?) v. stolnic 1657, 1665, p. 220—1. 223.
Radu (Răducan) Fărcășanu 1794. serdar 1805, 1817, p. 71, 194, 196.
Radu Filipescu. v. medelnicer 1751, p. 45.
Radu (Răducan) Filiti, v. medelnicer 1811, p. 239,
Radu Florescu era † 1623, p. 43.
Radu Fărămiță, căpitan de Gherghița, 1697, 1701, p. 118—121, 123.
Radu Golescu, v. agă 1690, v. comis 1697, v. clucer 1707, v. spătar 1717, era † 1744, p. 43—5, 53, 61, 121. 123. 234.
Radu Golescu, v, vornic 1806, v. ban 1817, p. 48, 75, 194, 240.
Radu Grecianu, biv. vel. sluger 1806, p. 194.
Radu (Răducanu) Hrisoscoleu, biv treti vistier, 1815, p. 125—6.
Radu ot Izvoare (Vlașca) vornic za Doamna 1680—1, p. 171—2.
Radu Izvoranu, v. pitar 1692. v. stolnic 1695. 1697, p. 117—120, 128.
Radu Lipoveanu, 1762, p. 103—4.
Radu ot Luceni, 1646, p. 152.
Radu din Măgureni. vornic 1626, p. 29.
Radu din Mănești, log. 1630, p. 211.
Radu Năsturel, post. 1632, v. log. 1633, p. 212—213.
Radu Năsturel, vtori log. 1666, v. log. 1674, v. ban 1679, p. 41, 55—7. 89, 144—5, 178 225—7, 229, 230.
Radu (Popescu) v. pah. 1654, 1657, v. log. 1662 v. ban 1664, p. 38; 218—219, 221—3.
Radu (Popescu-Caridi) fiul Hrizii, cronicar, v. clucer za arie 1692, v. vornic 1717, 1724, p. 2, 41, 60—1, 89, 123, 171—2, 225—6, 232, 234.
Radu (Răducan) din Strâmba (Negoescu-Popescu) pah 1692, p. 121, 177.
Radu din Potoceni. post, 1623, p. 210—211,
Radu Rătescu 1652, pah. 1662, p. 141, 143.
Radu Slătineanu, v. comis 1766, v. clucer 1781, v. vornic 1794, p. D. G. 69—70, 94, 104, 106, 190—2, 242.
Radu Știrbei, post 1661, v. medelnicer, sluger 1673—4, v. comis 1679, p. 3, 37, 57, 145, 178, 228—9.
Radu Țigănescu, log. 1640, 1650, 1677, p, 110, 113. 115, 122.
Radu Văcărescu, v. log, 1745. v. vornic 1775, p. 45, 50, 69, 98, 124, 146, 190.
Radu Vărzaru, armaș 1649, p. 219,
Radu Vlădescu, zis și Strâmbeanu, clucer 1663, 1671, p. 39, 121, 173, 176—7.
Răducanu, vezi Radu.
Rădulești sau *Maia* (Ilfov) p. G, 56, 113, 117, 125.
Râfov (Prahova) p. 66, 156—7.
Râfoveanu, vezi Ianache.
rafturi, tacâmul pentru cal, p. G.
Rahtivan, Ioan, 1797, p. 179.
Ralache, vezi Mihalache (Cariofil).

Ralache (Cariofil) mare eclesiarh al Bisericei 1691 † 1706, p. 257,
Ralache (Eupraghioti), elev al lui Dimitrie Cantemir, p. 256, 262.
Ralea, familia, p. 288.
Ralea sau Ralli, Grigore, hatman 1813, v. log. 1818, v. vornic 1819, p. 8, 77—9.
Rallet, familia, vezi Ralli și Ralea.
Rallet. vezi Constantin, Isaac,
Rallet, Dumitrache, caimacam Craiovei 1824, v. log. 1827, membru la divanul civil 1843, p. 125, 175, 182, 243, 288.
Rallet Grigore, v. hatman 1814, v. vornic 1824 p. 240, 289. Probabil acelaș cu Ralea.
Rallet Iancu, pah. 1814 v. clucer 1830, v. vornic 1844, p. 127, 281, 288.
Ralli, Rallet, familia. p. XXIV, 247—9, 287.
Ralli, vezi Dimitrie, Dionisie, Hrisoscol, Isaac
Ramadan, familia, p. XXI. XXIV, 248, 285, 289.
Ramadan, vezi Alexandru, Constantin, Dumitrache, Iordache, Nicolae.
Ramandì, vezi Ramadan.
Râmnicu Sărat, mânăstirea din —, p. XXXIII.
Rangabe, familia, p. 290. Vezi Manolache Lambrinò.
Rășani (Ialomița) vezi Orboești.
Răspopi (Râmnic), p. 216,
Rastì, Costache, comis, ispravnic 1808, p. 195.
Răstoaca p. 223.
Răsturnați (Saac) lângă Boldești, p. 102.
Rătești, familia, p. 141. Vezi Dumitrașco, Ilie, Ivașco, Luca, Muja, Radu.
Rătivoești, vezi Oprea din —
Răzmirești (Vlașca) p. 225.
Razu Constantin, v. hatman 1752, p. 66.
Razu, Iancu, v. spătar 1779, p. 156.
Razu, Vasile, v. log. 1779, p. 156.
Răzvad (Dâmbovița), p. 1, 218, 220. Vezi Balea din —, Socol, Vasile.
Recea sau Recile, (Teleorman) p. 146, 148, 150, 155—6.
Retoridi, Petre v. căminar Mold. 1800, v. vornic 1808. p. 281.
Rioșanu, vezi Stoica.
Rizios, vezi Diamandi.
Rizos, familia, p. 286.
Rizo, vezi Constantin. Iacov, Ioan.
Rizo, mare vistier 1624, p. 286.
Rocca, della —, vezi Ianculeu.
Rodea, postelnic 1482, p. 18.
Rogozești vezi Rozești.
Rolla, Gheorghe 1818, p. 7.
Romaniti sau Romanò, familia, p. 249, 290.
Romaniti, vezi Manolache.
Romaniti. Grigore, epistat vorniciei obștirilor 1811, v. vist. 1816, p. 92, 156.
Romanò, vezi Romaniti.
Rosetti, familia p. XXI, 249, 290.
Rosetti, vezi Constantin, Gianì, Ianache, Ioan, Iordache, Lascăr, Luxandra, Manolache, Mihalache, Nicolae, Vasile.
Rosetti, Ioan C., membru la înaltul divan 1844 p. V, 127, 182.
Roșie, biserica — din Târgoviște, a lui Coadă vornicul, p, 76.
Rotunda (Buzău) p. 50, 68.
Roxandra doamna, sora lui Mihnea Turcitul, 1591, p. 267.
Roxandra Hrisoscoleu, născ. Băleanu, p. 242.
Rozești (Vlașca) p. 145, 147—8. Vezi Rogozești.
Rozești, moșnenii, de la Negrași (Vlașca) 1799 p. 146.
Roznovanu, vezi Nicolae.
Ruda (Prahova) p, 98—9.
Rudeanu, familia, p. 101. — Vezi Chirca, Chisar, Constantin. Diicu, Ioan, Ivan, Leca, Manul Matei, Mihai, Mitrea, Nicolae, Pârvu, Socol, Stanca, Teodosie, Teofil, Toma, Vlad.
Runcul p. B. C.
Ruși, boerii ot —, vezi Balea, Chirtop, Mihai. Negrea.
Ruși (Dâmbovița) azi Băleni. p. 16—20, 152.
Rustea, vezi Ghinea, Matei, Velisarie.

Sacazlâul, Gheorghe, 1793 p. 155. Vezi Sachizli.
Sacâzlâu Ianache, medelnicer 1778 p. 155.
Sachellario, Atanasie 1799, p. 253.
Sachizlì, vezi Matei.
Săcueni, p. 207.
Săcuianu, vezi Neagoe, Pădure.
Șaitanoglu, vezi Mihai Cantacuzino.
Salvaressi, Ecaterina, mama lui Mihnea Turcitul, p. 267.
Samuel Hangerli, patriarh 1763, p. 263, 267.
Samurcaș, familia, p. 291.

Samurcași, vezi Dionisie.
Samurcaș, Constantin, v. vornic 1820, p. 197, 291.
Samurcaș, Dimitrie, G. doctor, 1819—1827, p 291.
Samurcaș Ioan, v. post., caimacam Craiovei 1821, p. 291.
Sandu pitar, era † 1796, p. 179—181.
Sandu Bucșenescu, v. stolnic 1760, p. 67.
Sărata (Buzău) p. 52, 72, 74—6, 89, 92. 132.
Saratzi, familia, p. 273.
Sârbu, v. stolnic 1595, p. 51.
Sărindaru, mânăstirea din Buc. 128, 174, 233.
Sasul, vezi Iancu Vodă.
Săteni, Vezi Alexandru, Cârstea, Nica din —
Saul, doctorul, 1760, p. VIII.
Saul, vezi Dumitrache, Gheorghe, Hristea, Vasile.
Sava log. ot Ștefoiani, 1632, 1640, p. 26, 29, 31-2,
sboruri, adunări, iarmaroace, p. 49
Scăeni (Buzău), p. 86, 158, 216.
Scanavi, familia, p. 291,
Scanavi, vezi Dimitrie, Iordache, Niculae.
Scarlat Beylicciul, 1630, p. XXII, 254, 259, 264.
Scarlat Câmpineanu, v. clucer 1794, v. log. 1799, p. 101, 131, 191.
Scarlat Caragea. v. post. 1775.
Scârlat Drugănescu, v stolnic 1783, 1792, p. 5
Scarlat Fălcoianu, v. șetrar 1779, v. stolnic 1791, p. 146, 161, 186.
Scarlat Ghica, v. vistier 1795, v. ban 1801, era † 1810, p. 4—6, 71—2, 75, 100, 132.
Scarlat, v. vornic 1779, p. 190.
Scarlat Grecianu, v. log. 1780, p. 47.
Scarlat Hiotu, medelnicer, pitar 1777, era † 1795, p. 76, 99, 100, 129, 191, 199, 200.
Scarlat Hrisoscoleu, șetrar 1753, p. 270.
Scarlat Slătineanu. v. log. † 1808, p. 80, 106.
Scarlat Varipati, sluger 1783, p. 185—8.
scatolcă, cutie de drum, necesar, p. 93.
Schilitzi, familia, p. 292.
Schilitzi, vezi Dumitrache.
Schimbați, p. 33, 35—7, 68.
Schina, familia, p. H.
Schina, Eustațiu pah. 1850, p. 157.
Schitu Măgureanu din Buc., p. XXXII.
școli, p. 124.
Scordili, familia, p. 292,
Scordili, vezi Andronache, Nicolae.
Sculida Gheorghe, doctorul lui Nicolae Vodă Caragea, 1782, clucer; are fii pe Ioan Zoița, Neofit, Scarlat și Samuil, 1794.
Șerban, vezi Radu Vodă.
Șerban, log. 1630, 1634, p. 26—7, 211.
Șerban Balasache, biv vel armaș 1739, p. 252.
Șerban vistier ot Bilciurești, 1646, p. 33, 37, 169.
Șerban Bujoreanu, v. vistier 1703—1715, v. ban 1717, p. 4, 40, 89, 178, 233—4, 237.
Șerban Cândescu, v. pah. 1741, p. 64, 160.
Șerban Vodă Cantacuzino, vtori log. 1660—3. v. post. 1665—1668, v. spătar 1669—1671 domn 1678—1688, p. VII, XXIV, XXX, XXXII, 34, 54—8, 60, 67. 81, 86, 98, 114, 117, 144, 155, 222—3, 225—7, 266.
Șerban Cantacuzino, v. căpitan 1686, v. comis 1688—1696, v. pah. 1702, v. vornic 1707, p. XXV, XXXI—II, 3, 13, 39, 57—8, 60—1 118, 121, 128, 130—1, 137, 232.
Șerban Cantacuzino, 1750, 1757, p. 66, 106.
Șerban Duca, biv vtori pah. 1742, p. 261.
Șerban Grădișteanu 1722, 1732, era † 1751, p. 90, 235—7.
Șerban Grecianu (Dragomirescu) v. vistier 1695—1702, v. log. 1704—1712, p. 3—4, 13, 118—119, 121—2, 128, 178.
Șerban Grecianu, vtori log. 1689—1692, sluger 1695, stolnic 1706, v. spătar 1717, p. C. 40, 116, 118, 120, 122—3, 172, 178, 232.
Șerban Grecianu, vtori logofăt 1711, v. pitar 1715—1717, v. stolnic 1717, p. 123, 178, 234.
Șerban Grecianu, biv vel ceauș za aprozi 1732, p. 178.
Șerban Lupoianu 1757, p.
Șerban Năsturel, v. post. 1695—1703, v. clucer 1717, v. ban 1718, p. 117, 121, 123, 173.
Șerban (Popescu), log. pe la 1670, p. 38.
Șerban Vlădescu, post. 1671, v. comis 1696, p. 176—7, 233.
Șerban Zădăriceanu, păhărnicel 1761, p. 189.
Serre, contele de, ministru al lui Ludovic XVIII al Franței, p. VI.
Sevastos Chimeniti. dascăl la școala din Buc., 1700, p. 298.
Severin Ion, consul rusesc 1784, p. 104.
Sguromali, familia, p. 247.
Sguromali (Caragea) doctor, v. portar 1703, 1716, p. 255.
Sguromali (Hrisoscoleu) 1582, p. 267.
Sguromali (Paleologu) 1594, p. 285.

Sguropol, familia, p. 245.
Sibiceanu, Costache, 1834, p. 165.
Sibiceanu Ion, clucer za arie 1837 p. 165—6.
Sibiceni, moșneni, p. 159, 163, 165—6.
Sibiciul (Buzău) p. 202.
Silivestru Filitti, 1787, p. D. 127.
Silivriano, vezi Atanasie, Ianache, Nicolae,
silviu, fel de samur, p. 78.
Sima, staroste 1620, p. 209.
Sima Buzeasca, stolniceasa 1628, p. 211.
Sima, log. 1632, p. 212,
Sima, vistier 1640, p. 53.
Sima, căpitan 1653, p. 217.
Sima, clucer 1667, p. 224.
Sima, cămăraș din Bărbătești 1661, p. 114, 221.
Sima, zăraf, 1732, p. 178, 182.
simfonia, înțelegerea, p. 104.
Simici Alexandru, colonel 1853, p. 176.
simizet, guler, p. 78.
Simota, familia, p. 246.
Sinaia, mănăstirea, p. XXXIII.
Singureni (Vlașca), p. 82, 89, 92.
sinisfora, raportarea zestrei, p 91.
Sintești, vezi Stoica din —.
Sintion din Nenișor, 1676—7, p. 37, 115.
Sirigul, vezi Meletie.
Siropol, familia, p. 245.
Slamna, fiica lui Dumitrașcu Filipescu 1650, p. 222.
Slătineanu, vezi Ianache, Ion (Ioniță), Iordache, Scarlat, Radu, Stanca.
Slătineanu, Costache v. comis, 1844, p. 139.
Slătineanu, Dumitrache, 1785, v. șetrar 1807, v. pah. 1814, v. clucer 1835 p. 77, 104-6, 282.
Slătineanu Ioan, v. pah. 1832, v. log. candidat la domnie 1858, p. 106.
Slătineanu Ion, pitar 1844, p. 139.
Slătineanu Luxandra, soția pah. N. Bălăcianu, 1843, p. 77, 139.
Slătineanu Mariuța (Uța) 1816, p. 77, 105.
Slătineanu Nicolae 1736, p. 14.
Slătineanu Safta vorniceasa, născută Fălcoianu 1797, p. 188.
Slătineni boerii, p. 77, 102, 104.
Slătioarele (Ialomița) p. 110 și urm. Vezi Borcea Neacșa, Stanca.
Slobozia lui Enache (Ialomița) p. 11. Vezi Vaide-ei.
Smaranda Cantacuzino, născ. Topliceanu, † 1802, p. 71—2, 75, 132—3.
Smaranda Crețulescu, născ. Conduratu, 1829, 1838, p. 79, 81, 94—6, 175, 177.
Smaranda Mănescu, soția lui Silivestru Filitti 1787, p. D. 127.
Smaranda doamna, a treia soție a lui Nicolae Vodă Mavrocordat 1724, p. 41, 61. 258.
Societatea filarmonică 1838, p. V.
Socol (din Tătărani?) pe la 1500, bunicul lui Teodosie, banul din Periș, p. 167.
Socol, v. vornic 1556, p. 182.
Socol, v. vornic, moșul lui Socol Cornățeanu, p. A.
Socol Cornățeanu de la Răzvad, vtori pah. 1617, 1633, clucer za arie 1634, v. stolnic 1639—1641, v. clucer 1642, p. A, 1, 22, 27, 31—2, 52, 112, 215—216, 218, 222—3
Socol, log. 1674. p. 145.
Socol din Băleni, post. 1668, pah. 1673, p. 34—5 37, 118.
Socol, medelnicer pe la 1680, p. 120 (Bucșanu?)
Socol Rudeanu 1687, p. 115.
Sofianò, familia, p. 55. Vezi Nicolae.
Sofronie Vogoridi, mitropolit de Vrața 1806, p. 299, 300.
Șoimu (Teleorman) p. 178.
Solomon, ovreiul, 1762, p. 155.
Sotir Caliadi, v. post. † 1859 p. 253.
Sotiri, vezi Gheorghe.
Spahiul din Vălsănești, v. șufar 1650, v. ban 1653—4, p. 116, 218, 219, 223.
Spandugino, vezi Alexie Cantacuzino, Teodor.
Spanduni, familia, p. XIV. XVIII.
Spanduni sau Spandonachi, dascăl la școala Fanarului 1675—1703, p. XIV,
Spanduni, vezi Gheorghe, Matei.
Speteni, vezi Drăghici.
Spineni, vezi Dumitrașco.
Staico, biserica—, din Târgoviște, p. 76.
Staico, vezi Stoica.
Staico, pah, 1529, v, vornic 1541, 1543, p. 19, 110, 167, 201.
Staico, log. 1482, 1492, 1494, p, 18. 201.
Staicuța vezi Radu,
Staico, vel pitar 1673, v. jicnicer 1674, p. 37, 145, 228—230.
Staico, log. din Băjești 1500, p. 167.
Staico din Bucov, post. pe la 1620, p. 27 52.

Staico sau Stoica din Târbăceni și Mănești, post. 1620, log. 1626, soțul Neacsăi, fiul lui Tudor vel log. din Târbăceni, p. B. C. 23, 25.
Stama, vezi Ianache, Stamos.
Stamate, v. post. 1722, (același ca precedentul?) p. XXV.
Stamate, nepotul patriarhului Ioasaf, 1566, p. XXI.
Stamos, capichehaia 1646, p. 251.
Stan Negrea, în divan 1451, p. 16.
Stan, vel ban 1548, p. 201.
Stan, vel spatar 1562—1579, p. 19 — 20, 168. 184—5, 202.
Stan grămătic 1577, p. 20.
Stan cel bătrân, din Gemenile și Tătaru, grămătic 1613, p. 206. 233.
Stan Voicilov, din Căzănești, 1614, p. 85.
Stan cel bătrân din Săvești grămătic 1619. p. 23, 208.
Stan grămătic, nepotul lui Stan cel bătrân. 1615, p. 86, 206.
Stan grămătic 1637—8, p. 29—30,
Stan, nepotul lui Sin Toader spătărel, 1654, p. 218.
Stan județul 1681, p. 230.
Stan log. (Crețulescu) pe la 1630, p. 87.
Stan Drugănescu 1689, p 116.
Stan iuzbașa din Gârbovi 1668, p. 35.
Stan Mârzacul din Gârbovi 1668, p. 35.
Stan din Jilava, portar 1668, pârcălab 1676, p. 35. 38.
Stan Roșul, din Nenișor 1673, p. 36.
Stan (State) Popescu pah. 1710, treti vistier 1741—7, p. 39, 145, 174, 237.
Stan Busoc din Tătărani, pârcălab. 1643 p. 215.
Stanca doamna lui Mihai Viteazul, p. 219.
Stanca din Slătioare (Băleanu) 1634, p. 110.
Stanca din Lazuri, soția lui Calotă Bozianu 1603, p. 204.
Stanca Brâncoveanu, născ. Cantacuzino, mama lui Const. Vodă p. VIII.
Stanca, domnița, fiica lui Const. Vodă Brâncoveanu, era † 1717, p. 234.
Stanca Rudeanu, soția lui Matei Călinescu 1762, p. 125—7.
Stanca Tudosie Calomfirescu, pe la 1640, p. 225.
Stanca soția lui Radu spătar Cantacuzino 1748. p. 65—6.
Stanca Mănescu, soția lui Badea Popescu 1778 p. D.
Stanca Pârșcoveanu 1706, p. 145—147.
Stanca Slătineanu. întâia soție a lui Barbu II Văcărescu, 1790 p. 124.
Stăncești vezi Călinești.
Stăncești (Buzău?) p. 54, 202.
Stanciu spătar 1451, p. 16.
Stanciu vornic 1451, p. 16.
Stanciu v. vistier, ucis 1544 Oct. 1, îngropat la Verbila (Tocilescu, Despre schitul Verbila, în „Monitorul Oficial“ 5/17 Iulie 1878 p. 3929).
Stanciu, pah. 1607, 1610, p. 205.
Stanciu Benga (Bengescu) v. post. 1543, v. spătar 1556, p. 19, 110, 184.
Stanciu post, din Bozieni 1669 p. 56.
Stanciu post. ot Dâlga 1643, p. 111.
Stanciu Dobruș, v. post. 1559, p. 1884.
Stanciu (Drugănescu) iuzbașa pe la 1640, p. 6.
Stanciu din Hodivoae 1695, p. 173.
Stanciu din Negoești și Petrești, pe la 1550. p. B.
Stanciu Olănescu 1617, p. 207.
Stanciu post. din Pade 1619, 1630, p. 24, 211.
Stanciu șufar din Vărăți, 1662, p. 144.
Stanciu log. din Vernești, 1696, p. 233.
Stănescu, Ianache, v. stolnic 1818, 1827, p. 8. 157, 182.
Stănești (Vâlcea) p. 64.
Stănești vezi Leca din.
Statache, om de încredere al lui Iorgache Stavrache. v. vistier 1764 p. 263.
Statache san Eustratie, vezi Lapiti.
State, vezi Stan.
State Halepli, clucer 1773, 1786, era † 1791, p. 124. 185—8, 266.
State Pencovici, lipscanul, 1804, p. 6—7.
State Popescu, vezi Stan.
Stavrache, vezi Ianache, Iorgache.
Stavrache, zis Aristarhi, agă 1810, p. 251.
Stavrinos, vistier al lui Mihai Viteazul, p. XXIII.
Stavro, vel pitar 1751, p. 91.
Stavropulo, secretarul consulatului grecesc 1845. p. 82.
steag căpitănesc, p. 12.
Ștefan Cel Mare, domnul Moldovei, p. VII. 283.
Ștefan, mănăstirea Sf.—dela Meteore, p. 218.
Ștefan, v. log. 1587, p. 20.

Ștefan, log. 1607. p. 205.
Ștefan ciohodar era † 1669, p. 225.
Ștefan, mitropolit 1657, p. 220, 237.
Ștefan, episcop Râmnic 1681, p. 230.
Ștefan Alexeanu, 1775, v. stolnic 1802, p. 4—7, 68,
Ștefan Brânceanu, fiul lui Velisarie căpitan. 1743, p. 185—6.
Ștefan Brâncoveanu, beizadea, 1734, p. 4.
Ștefan Brătășanu, v. pah, 1767 p. 46.
Ștefan Brezoianu, vornic za Târgoviște 1749, p. D.
Ștefan Vodă Cantacuzino, vtori log. 1702, v. pah. 1704, v. post. 1707. 1711 v. spătar 1712, domn 1714, p. XXXI. XXXIII. 4, 121, 123, 178, 233.
Ștefan Cantacuzino 1776, p. 69.
Ștefan Cioranu, v. serdar, ispravnic 1791, p. 162
Ștefanache Cremidi, v. medelnicer, v. stolnic 1746, 1758, p. XXVII, 41, 67, 174—5, 259.
Ștefanachi Dimachi, doctor, dragoman 1739, p. 260.
Ștefan (Ștepan) din Drăgoești 1665, p. 223.
Ștefan Dudescu, v. pah. 1745, 1753, era † 1778 p. 98, 154—6, 182.
Ștefan Mișoglu, v. spătar 1755—1775, p. 278.
Ștefan Părșcoveanu, 1744. v. log. 1776, v. vornic 1779 † 1792, p. IV, 14, 43—5, 71, 73, 124, 146, 162, 190.
Ștefăniță Sturdza, v. vornic Mold. 1779, p. 156.
Ștefan Văcărescu, v. serdar 1745, v. clucer 1748, v. vistier 1751, v. spătar 1755, v. ban 1760, p. 41, 45, 67, 91, 98, 103.
Ștefan Văcărescu, v. log. 1797. v. vornic 1798, p. 125, 188.
Ștefan Vilara, cămăraș, medelnicer 1776, 1793, p. VIII, 298.
Ștefan Vogoridi 1812, hatman 1821—2, p. 300.
Ștefănescu, familia, p. 281.
Ștefoiani, vezi Sava.
Ștefu ot Berilești, post. 1644, 1646, p. 33, 37, 112.
Ștefu din Tămășești, vornic 1657, p. 33.
Sterianò sau Sterie, v. vistier 1616, p. 22, 207.
Sterie Nicolau din Văleni (Olt), cămăraș 1780. p. XXXII.
Știrbei, familia, p. 141.
Știrbei, vezi Anița, Badea, Barbu, Cernica, Costantin, Fotache, Harvat, Ilie, Ioan, Nicolae, Preda, Radu, Teodor.
Știrbei Barbu, voevod, v. log. 1837, p. 77, 79.
stithopan, ștofe pentru pieptare, p. F.
Stoenești (Vlașca) p. 168, 174—5.
Stoenești (Buzău ?) p. 210, 228—9.
Stoian, v. clucer 1571, p. 189.
Stoian, v. pitar 1661, 1669, v. post. 1672, 1674, p. 34, 37, 114, 144, 170, 222, 225, 228—9.
Stoian, (Florescu) v. comis 1671, 1674, p. 43, 145, 227.
Stoian, v. clucer, 1681, p. 230.
Stoian, fiul lui Gheța Rustea (acelaș ca precedentul ?) p. 54.
Stoica, vezi Staico.
Stoica, mahalaua popa —, din Buc., p. 233.
Stoica Vintilov în divan 1465, p. 17.
Stoica, vel stolnic 1548, p. 201.
Stoica, vel. post. (Stoichița) 1568, 1577, p. 19, 20, 184—5, 202—3.
Stoica, vel pitar, 1668, p. 98.
Stoica sau Staico, post. Bucșanu 1632, 1646, p. 26, 37.
Stoica sau Staico (Bucșanu - Merișanu) vist. 1669—1672; pah. 1674—9.
Stoica din Cepturi, spătar pe la 1610, p. 27.
Stoica sau Staico din Comani, clucer 1630, are fii pe Badea căp, Stroe și Giura, p. 217.
Stoica din Lazuri, post. 1627, p. 210.
Stoica sau Stoichița din Lazuri, iuzbașa 1664, 1666, p. 34—5.
Stoica din Lazuri, pah. 1703, p. 233—4.
Stoica log. Ludescu 1666, 1669, p. XXXIII, 55—6, 59.
Stoica din Milești, 1610, p. 205.
Stoica (Riosanu) v. log. 1603, 1607, p. 205.
Stoica (acelaș?) v. vistier 1616, 1619, p. 24, 168. 208—9.
Stoica din Sintești, vtori vornic 1650, p. 113.
Stoica din Titu, post. 1646, p. 33.
Stoicești vezi Călinești.
Strâmba (Vlașca) p. G. 175—6.
Strâmbeanu, boerii din Strâmba (Vlașca) p. 121, Vezi Andrei, Constantin Popescu, Constantin Strâmbeanu, Despa, Drăghici, Constantin Stirbei, Matei, Vâlcu.
Strâmbeanu (alt neam, din Ialomița) Vasilache, log. 1804, p. 15.
Stroe, spătar 1492, 1494, p. 18, 201.
Stroe spătar din Orboești și Mănești 1541, 1543, p. 110, 167.

Stroe din Mănești, armaș 1582, 1590, fiul lui Dragomir v. vistier, p. B. 21.
Stroe Buzescu, v. stolnic † 1602, p. 211.
Stroe, clucer 1662, p. 114.
Stroe, vel pârcălab 1673, p. 37.
Stroe, vel șetrar 1674, p. 145.
Stroe Leurdeanu, vtori log., vtori vistier 1631—4, v. vistier 1643—1654. v. log. 1654—7, v. vornic 1661—5, biv vel vornic 1672—4 p. XXVIII, 1—2, 26, 37, 54, 112, 114. 141—5, 116, 214, 216—225, 227—9, 254.
Stroe Leurdeanu, v. post. 1679, v. vornic 1696, 1702, p. 57, 118, 119, 233.
Sturdza Ion 1770, p. 42.
Sturdza, vezi Dumitrașco, Ștefăniță, Toader.
Sturzenii (Dâmbovița) p. 17—18, 204—5.
suiă, briceag, p. E 71.
Sulari (Gorj) p. 211.
Sulgearoglu, familia, p. 292.
Sulgearoglu, vezi Alexandru, Constantin, Dumitrache, Nicolae.
Sutzo Draco, familia, p. 249, 294.
Sutzo, vezi Alexandru, Diamandachi, Dumitrașcu, Nicolae.
Sutzo Constantin, v. spătar 1814, p. 240.
Sutzo, Mihai Constantin voevod 1783, p. 69.

T*abaci*, mahalaua din Buc., p. 53.
tahmin, evaluare, p. 74.
Tălăpiești, p. 208.
Tămășești, vezi Ștefan din —.
Tâmșani (Ialomița) p. 27—8. Vezi Vasile.
Tănase Ciorogârleanu, ceauș 1723, 1732. p. 176, 178.
Târbăceni, p. B. Vezi Dragomir, Staico, Tudor.
Târgoviște, mitropolia din —, p. B.
Târgoviște, biserica stolnicului, din —. p. XXXII
Târgșor (Prahova) p. 212. Vezi Mihai.
Tarhaniot, familia, p. XII.
Târnava (Teleorman) p. 178.
Tase Fărcășanu, 1732, p. 178.
Tătărăi pe Colceag, p. 3—4, 9. 16—17,
Tătărani (Buzău), vezi Negoiță, Stan, Voicilă.
Tătarul pe Dâmbovița, p. 205.
Tatul vel log. 1541, 1543, p. 19, 110, 167.
Tatul log. din Bucșani, nepot lui Stanciu din. Petroșani și Negoești, 1574, p. B. 25.
Tatul, log. 1636, nepot lui Dan biv vel vornic (din Hotărani ?) p. 28.
Tatul din Lazuri, post. 1582, 1615, p. 203, 206—7 210.
Tatul din Leurdeni, sluger 1632, p. XXVIII, 26.
Tătulești, vezi Vintilă.
Tăut, vezi Manolache.
Tăut Grigore, serdar 1827, 1837, p. 166, 270.
teas, lighean, vas. p. 78.
Teodor (Tudor) vistier 1492, 1494, p. 18, 201,
Teodor, v. log. 1529, 1535, p. 167, 201.
Teodor (Tudor) v. ban 1613, p.
Teodor (Tudor) v. sluger 1620, p. 209.
Teodor (Tudor) v. șetrar 1679, p. 57.
Teodor, capichehaia 1710, p. 255.
Teodor, medelnicer 1775, p. 190.
Teodor (Tudorache) Balș, biv vel agă 1775, p. 68.
Teodor (Tudor) din Călugăreni, căpitan 1695 p. 173.
Teodor Spandugino Cantacuzino, 1453, p. VIII, XIV, XVII, 283.
Teodor (Toader) Cantacuzino din Moldova, 1741, p. 258.
Teodor (Tudorache) Gulianò, v. comis 1716, v. stolnic 1723, p. 13, 41, 265.
Teodor (Tudorache) Gulianò, v. pah. 1780, v. clucer 1797. p. 265.
Teodor (Tudor) din Mănești, Orboești și Târbăceni, v. vist. 1543, v. log. 1556, căsătorit cu Stana. p. B. 110. 184.
Teodor Paleologu 1402, p. XVI.
Teodor Paleologu 1448, p. XVI, 282.
Teodor (Toader) sluger din Popești 1661, p. 170.
Teodor (Tudor) Știrbei ot Izvor, comis. 1629, clucer 1646, p. XXVIII. 33, 37, 141.
Teodor (Teodorache) Știrbei 1779, p. 161.
Teodor (Toader) Sturdza, vel spătar 1663, 1672, p. 37. 222, 228.
Teodor (Tudor) din Topoloveni, log. 1630, p. 211.
Teodor (Toader) din Urziceni, portar 1668, p. 35.
Teodor, vezi Tudoran.
Teodosie din Periș, v. ban pe la 1570, p. 167.
Teodosie Calomfirescu, pah. 1669, p. 225.
Teodosie Corbeanu zis și Buzescu, vtori spătar 1620, vel log. 1632, v. ban 1638, p. 26, (data zapisului trebue să fie greșită), 28, 30, 209.
Teodosie Rudeanu, v. log. 1600, 1618, p. 23.
Teodosie Rudeanu, vel spătar 1632, 1633, p. XXXII. 24, 213.

Teodosie Rudeanu, pah. 1666, p. 88.
Teodosie Tzigară, v. sluger 1777 p. 296.
Teodosie, mitropolit 1669, p. 58—9.
Teofil Coridalevs, sec. XVII-lea, p. 242, 281.
Teofil Rudeanu, episcop Râmnic 1632, mitropolit 1633, p. 88. 212.
Teofilact, v. pitar 1762 p. 154.
teslim, predare, p. 196.
Tipaldo, familia, p. 295.
Tipaldo, Baptist, 1680, p. 254.
Tipaldo, Ioan, caimacam Craiovei 1820, p. 295
tipsie, tavă, p. 92.
Titești (Teleorman) p. 41.
Titireci dela Ocne, mânăstirea, p. XXXIII. 260.
Titu, vezi Stoica dela.
Toader, vezi Teodor.
Togozeni (Saac) p. 110, 112, 113, 117, 123, 125.
Togozeni, vezi Pană, Paraschiv, Vlad.
Tohani, (Saac) p. 30, 39, 40, 117, 159, 218, 222.
Tohani, vezi Drăgulin.
Toma, banul † 1536, îngropat la schitu Verbila (Tocilescu, Despre schitu Verbila, în „Monitorul Oficial" 5/17 Iulie 1878 p. 3929).
Toma Arion 1770. p. 281.
Toma Călinescu, pe la 1820, p. 242.
Toma Cantacuzino, în Mold. 1621, v. vornic 1645, caimacam 1666, p. XXVI.
Toma Cantacuzino, vtori log. 1695, v. sluger 1701, v. post. 1706 v. spătar 1707 p. XXX-6, 13, 58, 61, 102, 117, 178, 121--2, 128, 233.
Toma Cantacuzino, vtori log. 1755, v. medelnicer 1760, p. 67, 103.
Toma Ciuchi 1691, p. 257.
Toma Crețulescu, v. stolnic 1751, v. log. 1762, v. ban, 1764, p. 45, 91, 154, 264.
Toma Dimachi, dragoman 1763—6, p. 260, v. Tomazichi.
Toma Gulianò, biv. vel stolnic 1746, v. pah. 1748, p. 265, 290.
Toma Radu Năsturel, vtori log. 1665, 1668 p. 98, 222--3,
T ma Notară, biv. vel spătar 1741. p, 281.
Toma Paleologu 1451' p. XVI, 282.
Toma Racotă, post, 1750, 1761, p. 133, 136—7, 189.
Toma Rudeanu, comis 1620, p. 24.
Toma Topliceanu, șetrar 1793, p. 129.
Toma Vlasto, 1660, p. 254, 298.
Tomana, jupâneasa, soția lui Dobromir din Corbi, vel ban 1568, p. 211.
Toma, negutător pe la 1660, p. 43
Tomazichi Dimachi, vel agă 1778, p. 260.
Tomșani, p. 218, 222—3.
Topliceanu, vezi Dumitrașcu, Mihai, Mihalcea, Neagoe, Nicolae, Toma.
Topoloveni, vezi Borcea, Tudor.
Topoloveanu, Ianache clucer 1859, p. 200.
Torre, vezi Marcu Antoniu Mamuca della —
trahile, pieptare, p. F.
Trandafiroff, 1844, p. I, VI.
trimiron, a treia parte din moștenire, partea sufletului, p. 179.
Troița, vezi Radu Vodă.
Trubetzkoi, principesa Cleopatra născ, Ghica 1857, p. 49, 50, 107,
Trucești (Teleorman), p. 215.
Trufanda, v. post. 1622 v. vist, 1626, 1630, (Părșcoveanu) p, XXVII, 25, 140—1, 143, 168, 211.
Tudor, vezi Tudoran.
Tudora, fiica lui Mihai din Târgșor, p. 1.
Tudoran din Aninoasa (Vlădescu), clucer 1667, agă 1671, v. clucer 1674, p. G. 145, 177, 230.
Tudoran din Lerești, iuzbașa 1673, p. 228—9.
Tudorești (Ilfov) p. 184 și urm.
Tunari (Ilfov) p. 234.
Turbați, lângă Snagov, biserica din —, p. XXXIII.
Turcești (Vâlcea) p. 209.
Turturea, pah. din Glina, 1637, p, 29.
turungiu, portocaliu, p. F.
Țalapia din Băcani, 1664, 1676, p. 34. 37.
Țânțăreanu, vezi Dumitrașcu.
Tzigală, Azarie, 1705, p. 246.
Țigănești (Dâmbovița), p. 19, 20.
Țigănescu, vezi Necula, Radu, Pană, Vintilă.
Tzigara familia, p. 291, 295. Vezi Teodosie, Zotu.
Tzigara Constantin, log. za visterie 1748 (Grecianu, Genealogii, II, 227).
Tzigara Costache, căminar în Moldova, 1816, p. 296.
țivrele, cevrea, gevrea, batistă de borangic, p. F.
Tzucală, familia, p. 296. Vezi Ghinea.

Uda, p. 174, 222.

Udeni, p. 218, 222.
Udrea, log. 1541, p. 167.
Udrea comisul, fiul Hrizii banul, pe la 1640, p. 2, 221.
Udrea, post. 1705, p. 40.
Udrea, banul din Băleni 1598, p. 23, 39, 50.
Udrea, post. din Cislău 1661, p. 4.
Udrea Doicescu, căpitan, clucer 1699, p. XXXI 13, 255.
Udrea Zătreanu, pah. 1727, p. 42.
Udriște din Mărgineni, v. vistier 1541, 1543, p. 19, 52, 110, 167.
Uești (Argeș), p. 223.
Ulmetul, (Buzău) p. 158.
Ulric de Cilly, 1460, p. XV.
Ungurei, vezi Gheorghe din —.
Urdăreanu, vezi Barbu.
Ursoaia (Buzău), biserica din —, p. 38.
Urziceni, vezi Toader din —.
Uța (Mariuța) Cantacuzino, fiica lui Ștefan vameșul, 1833, p. XXXII.

Văcărescu, livada lui —, biserica de la — (pe locul Ateneului de azi) p. XXXIII.
Văcărescu, vezi Alecu, Barbu, Constantin, Ecaterina Caragea, Elenca Dudescu, Enăchiță Negoiță, Radu, Stanca Slătineanu, Ștefan, Zoe.
Văcărescu Barbu, vel log. 1795, v. ban 1798, 1825, p. 95—6, 100, 124—5, 197, 240, 266,
Văcărescu Constantin, la înalta curte 1854, p. 127.
Văcărescu Iorgu, căminar 1835, p. 86, 165—6.
Văcărescu Iancu, 1837, p. 175.
Vai-de-ei (Slobozia, Ialomița) p. XXXI, 11, 51.
Vai-de-ei, vezi Constantin, Neagu (Doicescu).
Vâlcănești, p. 230.
Vâlcu, vistier 1468, p. 17.
Vâlcu din Drăgănești, căpitan 1695, p. 173.
Vâlcu din Fieni, 1623 (Grădișteanu) p. 1, 53, 210.
Vâlcu (Mogoșescu-Grădișteanu) 1665, v. sluger 1669, v. pah. 1671, v. vistier 1674, v. vornic 1679, p. XXX, 57, 170, 178, 222—8, 230.
Vâlcu (Mogoșescu) post., fiul precedentului, p. XXX.
Vâlcu clucer Strâmbeanu 1723, p. 176.
Valea-Lungă (Prahova) p. 71—4, 76, 107, 132, 138, 189.
Valea Mantii, p. G.
Valea Sasului, în Dealul Târgoviștei, p. 69.
Văleni (Olt), mai multe familii de boeri din — p. XXXII. 54.
Văleni, vezi Anca, Rustea, Sterie Nicolau.
Valois, familia, p. XI.
Vâlsănești, boerii din —, p. 116. Vezi Alexandru, Drăghici, Spahiul.
Vărăți, vezi Stanciu din —,
Varipati, vezi Scarlat.
Varlaam, mănăstirea de la Meteore, p. 295.
Varlaam, mitropolit 1674, p. 230.
Varlaam, vezi Constantin, Dumitrache.
Vartolomei, vezi Bartolomei.
Varvàra, soția lui Socol Cornățeanu, 1654, p. 218 219, 223.
Vărzaru, vezi Constantin, Grigorașcu, Radu.
Vasile Vodă (Lupu), p. XXVI.
Vasile, vistier, 1629, p. 140, 213.
Vasile v. armaș 1620, p. 209.
Vasile v. post. 1652, p. 142.
Vasile din Brătești, post. 1632, 1634, p. 26—7.
Vasile Chinopsi, polcovnic 1787, p. 186.
Vasile Dedulescu 1764, p. 103,
Vasile Duca, ispravnic târgului Bârlad 1756, p. 261.
Vasile Melinescu 1817, p. 240.
Vasile Mladiac 1590, p. 204.
Vasile din Mogoșești, 1632, p. 212.
Vasile Paindur, v. stolnic 1630—8, p. 2, 26—30, 52, 212—214.
Vasile Razu, v. log. 1779, p. 156.
Vasile din Răzvad, iuzbașa, căpitan 1664, 1666 p. 34—5, 234.
Vasile Rosetti, comis muntean 1783, p. 291.
Vasile Saul, stolnic 1785, p. VIII.
Vasile din Tâmșani, spătar 1630, p. 27—8.
Vatatzi, familia, p. 248, 296. Vezi Grigore, Manolache.
Vecelli, vezi Constantin.
Velisarie Rustea 1646, p. B.
Velisarie Rustea, fiul lui Ghețea, p. 54.
Veneli, familia, p. 249.
Venețiana Văcărescu, vorniceasa 1781 (născ. Giani sau Caliarh?) p. 45, 124—5.
Ventura, familia, p. 297. Vezi Constantin, Grigore, Nicolae.
Vergo, v. pah. 1695, v. clucer 1702, p. 3, 13, 119, 121, 128.
Vergu Nicolae, 1786, p. 128.

Vernești, vezi Stanciu.
Vernescu Constantin, 1797, p. 166.
Vevelli, Batiște, 1596, p. 245.
Victoria Rosetti, soția lui Pârvu II Cantacuzino, 1775, p. 69, 190, 192.
Viezurești, vezi Leca.
Viforâta, mănăstire, p. D.
Vilarà, familia, p. 297. Vezi Alecu, Ștefan.
Vineri, biserica sf.— din Buc., p. 35—7.
Vintilă Vodă, mănăstirea, p. 12.
Vintilă, pah., 1468, p. 17.
Vintilă, v. vornic 1548, p. 201.
Vintilă, v. post. 1571 p. 189.
Vintilă, v. stolnic 1587, p. 20.
Vintilă Balotescu, pah. pe la 1610, p. 88.
Vintilă Bucșanu din Mănești, post. 1637, vătaf 1646, v. clucer 1666, v. ban 1672, p. C. 34—5, 37, 145, 228—9.
Vintilă Bucșanu, log. 1709, p. D.
Vintilă pah., 1701, (Bucșanu?) fiul lui Socol medelnicer, p. 120.
Vintilă Corbeanu, v. log. 1614, v. vornic 1613, 1622, p. 23, 26, 84, 168, 206, 208.
Vintilă Corbeanu, v. pitar 1679, v. ban 1688, 1697, p. 38, 40, 57—9, 60, 90, 120, 231—2
Vintilă din Cornățeni. clucer 1617, p. 22.
Vintilă, v. pah. 1674, p. 230.
Vintilă Prejbeanu, pah. 1799, p. 153.
Vintilă din Tătulești, iuzbașa 1646, vătaf 1650, p. 33, 113.
Vintilă Țigănescu, log. 1683, p. 115, 117, 120, 122.
Visa din Mănești 1638, p. C.
Vitejani, lângă Izbiceni, sau Betejani, p. 226—7.
Vitichești (Mușcel) p. 242.
Vizantiul, vezi Ianache.
Vlad Vodă Călugărul, 1492, p XV, 167.
Vlad, spătar Buzescu 1494, p. 201.
Vlad, v. comis 1556, 1568 din Bădeni, p. 184, 202.
Vlad, log. 1571 (acelaș ?) p. 189.
Vlad, v. pah. 1587, p. 20.
Vlad Cocorăscu, spătar 1662, log. 1663, v. comis 1677, v. log. 1680, p 3—5, 9—10, 13, 57, 88, 114, 115, 128—9, 131, 230, 255.
Vlad din Dranovăț, 1637, p. 29.
Vlad (Drugănescu) v. căpitan za dorobanți † 1652, p. 6.
Vlad (Rudeanu), pah. 1590, v. pah. 1618, v. log. 1626, v. vistier 1628, p. 23—4, 88, 140, 204, 208—211.
Vlad (Rudeanu) pah. 1660, p. 88.
Vlad din Togozeni, 1663, 1691, p. 34, 116—117.
Vlădești (Muscel), vezi Badea, Calotă, Cazan, Neaga, Pârvu, Radu, Tudoran, Șerban.
Vladimirești (Ilfov) p. 54—5, 61, 219, 223.
Vladislav Voevod 1451, p. 17.
Vladislav, spătar 1482, p. 18.
Vladislav (Bengescu, din Belcin) v. pitar 1658, v. sluger 1659, p. 221.
Vlăduț (Bengescu) v. sluger 1673, p. 37, 229.
Vlahutzi, familia, p. 298. Vezi Hristodul.
Vlahutzi Constantin, v. post. 1814, p. 156, 240, 257, 298.
Vlahutzi Gheorghe, v. spătar 1819, p 298.
Vlaicu v. comis 1674, p. 145.
Vlaicu, vistier 1675, p. 98.
Vlastò, familia, p. 247, 249, 298, Vezi Andronache, Costache, Dumitrache, Grigore, Ioan, Mihail, Toma.
Vogoridi, familia, p. 299. Vezi Sofronie, Ștefanache.
Vogoride, Atanasie Ioan, doctor, pe la 1800, p. 300.
Vogoridi, Nicolae, fiul lui Ștefanache, zis despre soție Conachi — caimacam 1857, p 300. A avut un frate, Alexandru, fost guvernator al Rumeliei, și trei surori, căsătorite cu Mihai Vodă Sturdza al Modovei, cu Musurus pașa, ambasador al Turciei la Londra, și cu Nicolae Fotiadi capichehaia al Moldovei la 1857.
Voica din Băleni, soția lui Pătrașcu Vodă cel bun, p. 20—1.
Voichița Poenaru, soția lui Istratie Florescu, 1700, p. 43.
Voicilă din Tătărani, pârcălab 1696, p. 233.
Voicu, log., fiul Fierei log., 1595, p. 51.
Voicu, log. din Ciorăști 1610, p. 210.
Voinescu Cârstea, biv. treti log. 1779, p. 47.
Voinigești (Gorj) p. 20—1, 211, 238.
Voivoda (Teleorman) p. G.
Voivodești, p. 61, 108.
Vorsi din Hios, familia, p. 245.
Vranà, familia, p. 246, 300
Vucina Sârbul, v. pah. 1631—1641, p. 2, 26—32, 52—3, 213—15.
Wartiadi Dimitrie, doctor 1853, p. 176.

Xiner, spițer 1820, p. 78.
Xipolitos, vezi Constantin.

Ypsilanti, vezi Ipsilanti.

Zădăriceanu, vezi Șerban.
Zaharia, v. sluger, 1634, p. 27.
Zaharia sau Sguromali Caragea, v. portar 1703 doctor 1716, p. 255.
Zamfira, schitul (Prahova), p. 275.
Zamfirache Nicolache Damari, v. pah. 1782, p. 69, 260.
Zamora (Prahova) p. 74—6.
Zănoaga, vezi Drosul din —.
Zăpodii (Buzău) p. 158, 160.
zarfuri, cești, p. 70.
Zărnești sau Zorești, (Buzău) p. 231, 233.
Zătreanu, vezi Udrea.
zăvastă, zăveasă, perdea, p. F.
Zefhari Const, pitar 1850, p. 157.
Zlătari, mănăstirea din Buc., p. 66.
Zoe Bagration, princîpesa, născ. Văcărescu, 1813, p. 124.
Zoe Brâncoveanu, doamna lui Gheorghe Vodă Bibescu, 1848, p. 182.
Zoe Cantacuzino, născ. Bibescu 1858, p. 183.
Zoe Caramanlău, păhărniceasa 1838, p. 138.
Zoița Păianu soția lui Tudorache Gulianò, și apoi a lui Atanasie Silivrianò, zisă și Zărăfoaia, p. 13, 126, 265.
Zoița Părșcoveanu, soția lui Gheorghe Jianu, 1794, p. 71.
Zoița Văcărescu, născ. Guliano-Paleologu, a doua soție a lui Barbu II Văcărescu, p. 124.
Zoița Zărăfoaia, vezi Zoița Păianu.
Zorești, vezi Zărnești. Zorească este numele unui trup din moșia Bădeni (Saac azi Buzău), deosebit de moșia și via din dealul Zorești, foste ale episcopiei Buzău. (Arh. St. Ep. Buz. pach. 16, 22, 28.
Zossima, Iordache 1844, p. 32.
Zotov Ion, inginer 1853, p. 107, 150, 200.
Zotu Tzigară, v. spătar 1579 † 1599 p XIX 246, 295.
Zvorca mare, p. 207.

TABLA DE MATERII

Pag.

Indreptări și adăogiri . . . . . A—H
Introducere . . . . . I—XXXVI
Gheorghe Grigore Cantacuzino . . . . . II—IV
Grigore Iordache Cantacuzino . . . . . V—VII
Genealogia familiei Cantacuzino . . . . . VII—XX
Mihail Cantacuzino Șaitanoglu . . . . . XX—XXV
Cantacuzinii în Țările Române . . . . . XXV—XXXI
Ctitoriile Cantacuzinilor în Țara Românească . . . . . XXXI—XXXIV
Ordinul Constantinian al Sf. Gheorghe . . . . . XXXIV—XXXVI
Documente . . . . . **1—243**
Andrășești (Ialomița) . . . . . 1—15
Băleni (Dâmbovița) . . . . . 16—50
Familia Cantacuzino . . . . . 51—84
Căzănești (Ialomița) . . . . . 85—86
Familia Crețulescu . . . . . 87—97
Edera (Prahova) . . . . . 98—101
Filipeștii de Pădure (Prahova) . . . . . 102—106
Florești (Prahova) . . . . . 107—108
Ghighiul-Găgeni (Prahova) 109
Jilavele (Ialomița) . . . . . 110—127
Măgureni (Prahova) . . . . . 128—139
Negrași (Argeș) . . . . . 140—151
Perșinari (Dâmbovița) . . . . . 152—153
Pietroșani (Prahova) . . . . . 154—157
Scăeni (Buzău) . . . . . 158—166
Singureni (Vlașca) . . . . . 167—177
Șoimu (Teleorman) . . . . . 178—183
Tudorești (Ilfov) . . . . . 184—188
Valea Lungă (Prahova) . . . . . 189—200
Diverse . . . . . 201—243
Excurs despre câteva familii grecești din Principatele române . . . . . **245—300**
Divane . . . . . 301—302
Indice . . . . . 303—351
Anexe, afară din text, tablourile genealogice ale familiilor: Cantacuzino, Alexeanu (†), Balasache-Muselim și Ramadan, Băleanu, Bărcănescu-Grădișteanu, Bozianu-Strâmbeanu-Popescu, Bucșanu-Mănescu-Merișanu, Buzescu, Cândescu, Caragea, Cocorăscu, Corbeanu-Rudeanu, Craiovescu (†), Crețulescu, Drugănescu, Fălcoianu, Filipescu, Florescu, Ghica, Golescu, Gulianò, Hrisoscoleu, Ipsilanti-Moruzi-Hangerlì, Mavrocordat, Neculescu, Pârșcoveanu, Rosetti, Silivrianò, Slătineanu, Știrbei (cei vechi), Sutzu, Văcărescu, Vlădăianu.

0099

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
007000168988

